

BREVIARIUM
ROMANUM.

PARS ÆSTIVA.

A dominica Trinitatis usque ad dominicam primam septembris

PARISIIS, EX TYPOGRAPHEO ECCLESIASTICO POUSSIELGUE-RUSA
via vulgo dicta de Sèvres, n° 3.

BREVIARIUM ROMANUM,

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V, PONTIFICIS MAXIMI, JUSSU

editum

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII AUCTORITATE

recognitum;

CUM OFFICIIS SANCTORUM

HUC USQUE CONCESSIS.

PARS ÆSTIVA.

PARISIIS,

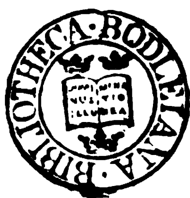
APUD RUSAND, BIBLIOPOLAM ECCLESIASTICUM,

via vulgo dicta du Pot-de-Fer, n. 8;

Lugduni,

APUD EUMDEM, REGIS ET CLERI TYPOGRAPHUM.

1828.

BIBLIOTHECA · BODLEIANA ·

SUMMA BULLARUM
SUMMORUM PONTIFICUM
PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

Pius V, bulla quæ incipit *Quod a nobis*, data Romæ septimo idus julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem.

Enarrat ea quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine quarti et quam ipse adhiberi operam curavit, ex decreto concilii tridentini.

Tollit et abolet omnino Breviarium a cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum; item alia breviaria romana, et alia quæ ex institutione vel consuetudine legitima non superant ducentos annos.

Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si episcopus et universum capitulum consentiant.

Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias et indulta precandi et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum.

Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de qua supra.

Statuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum.

Obligat quosque qui tenentur horas canonicas recitare ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo.

Jubet omnibus prælatis ut hoc introducant tam in choro quam extra chorum.

Tollit peccati obligationem quæ erat recitandi in choro Officium parvum B. Mariæ Virginis et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales juxta rubricas Breviarii.

Hortatur ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. Mariæ Virginis et Defunctorum; quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando rubricæ ea præscribant.

Non tamen tollit laudabilem consuetudinem ubi est recitandi Officium parvum B. Mariæ Virginis in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

Clemens VIII, bulla quæ incipit *Cum in Ecclesia*, data Romæ ... maii anno 1602, declarat se per viros pios et eruditos Breviar...

Est. a

romanum a Pio V editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse, illudque sic restitutum in typographia vaticana imprimi et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali romano : cujus etiam licentiæ copia initio vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis ordinariis prohibet ne aliquid addi, vel detrahi permittant, et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

URBANUS VIII, bulla quæ incipit *Divinam psalmodiam*, data Romæ die 25 januarii anno 1631, declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V editum, et a Clemente VIII recognitum, a pluribus mendis expurgasse ; hymnos ad metri et latinitatis regulas revocasse ; in Psalmis et canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse ; sermones, homilias, et sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem jubet ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit, adjungens easdem conditiones servandas in impressione eorum quæ a Breviario romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. Mariæ Virginis, Officia majoris hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO S. RITUUM CONGREGATIONIS HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA rituum congregatio declaravit et decrevit non potuisse post bullam Pii V de Breviario romano, neque posse locorum ordinarios, tam sæculares quam regulares, addere kalendariis etiam propriis sanctorum officia, nisi ea duntaxat quæ Breviarii romani rubricis, vel sacræ rituum congregationis, seu sedis apostolicæ licentia conceduntur : neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in kalendario romano seu rubricis Breviarii in altiorem ritum, neque extendere concessa officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel diœcesim, etiam de cujuscumque ordinarii auctoritate, festum cum officio, eo quod in loco adsit ecclesia parochialis, vel regularis, vel abbatialis,

aut illam partem corporis in qua passus est martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab ordinariis approbata.

De sanctis episcopis locorum, martyribus, civibus, et aliis festis, de quibus in kalendario romano seu rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur; sed omnino consulatur sacra rituum congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione sanctorum in patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas constitutionis Pii V respective.

Facta demum relatione horum decretorum sanctissimo domino nostro Urbano, Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, nec non in novis breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ sigilli. T. TEGRIMIUS
Episc. Assisiens. Secret.

EADEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

EADEM sacra rituum congregatio, habita die 2 decembris 1675, statuit, ex mandato Clementis X, festa sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem dominicam vel aliquem diem festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius, papa XI, in congregatione habita 24 januarii 1682, generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad octavas et natalitia sanctorum, de præcepto in aliqua religione vel diœcesi, ex indulto apostolico, recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen ut festum translatum, quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur, item ut eodem die omitti possit officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto apostolico, ut ita locus sit celebrando officio ad libitum.

EADEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO DESCRIPTIS.

OFFICIA sanctorum ratione corporis seu insignis reliquiæ recitanda ex decreto sacræ rituum congregationis 11 augusti 1691, intelligi debere de sanctis duntaxat in Martyrologio romano descriptis, et dummodo constet de identitate corporis seu reliquiæ insignis illius met sancti qui reperitur in Martyrologio romano descriptus : de aliis autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus à S. Sede non fuerit specialiter concessum, officia recitari et missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum corpora vel insignes reliquiæ in ecclesiis asserventur, quibus tamen ab ordinariis eorum approbatis debitam fidelium venerationem (prout hactenus

servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque officio e
missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi officium
aliisque in constitutione S. Pii V contentis die 11 augusti 1691, e
sanctissimus approbavit die 19 octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ sigilli.

F. VALLEMANUS,
S. R. C. Secretarius.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

Cum sacrorum rituum congregationi demisse supplicatum fueri sequentia dubia declarare :

Primum, an, cum multis congregationibus, religionibus, sive ec clesiis vel nationibus concessum sit a sancta sede apostolica ut se mel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentu varia officia per annum, verbi gratia de sancto Sacramento vel de sanc tis, in diebus non impeditis aliquo festo duplici vel semiduplici, fa cere liceat ejusmodi officia etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Ad ventus, Vigiliarum et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus null sit facta specialis mentio in aliquibus officiorum concessionibus.

Secundum, an dies impeditus festo duplici vel semiduplici pr dictis officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponen dum est officium de festo duplici, vel semiduplici translato, quem admodum dicitur responsum fuisse olim a sacra congregatione, quo scilicet festum duplex, vel semiduplex etiam translatum, nec no dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium, an regulares absque speciali privilegio, sed sola commu nicatione privilegiorum aliarum religionum possint addere nome sancti fundatoris in litaniis, et Confiteor, itemque recitare officia e missas concessas aliis religionibus.

Sacrorum rituum eadem congregatio ad relationem eminentissim et reverendissimi domini Cardinalis Colloredo respondit.

Ad primum, negative, et hujusmodi indulta non habere locum i feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum siv cum jejunio, sive absque jejunio, nec in feria secunda Rogationum nec in illa feria in qua secundum rubricas sit reponendum officiu dominicæ.

Ad secundum, affirmative.

Ad tertium, negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut declarationes ac decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandav die 20 martii 1706.

Loco ✝ sigilli. G. CARD. CARPINEUS. B. INGHIRAMI,
Sac. Rit. Congreg. Secre

DE ANNO

ET EJUS PARTIBUS.

...nus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, ...diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex ...ras: tanto enim temporis intervallo sol zodiacum perlustrat. Quater ...ten sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc an... ille intercalaris, bissextus vel bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE,

EJUSDEM NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

...uod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque ...s, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse inte... cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

...x quorum minutorum neglectu progressum est ac si annus ultra ...365 contineret integras sex horas, et factum est ut minuta, ... ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu ...poris ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, ... causam dederunt ut æquinoctium vernum sedem suam mu...ret.

...ui malo occurrens Gregorius XIII, non solum æquinoctium ver...m restituit in pristinam sedem, a qua jam a concilio nicæno, ...m circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesse... quod a concilio ad xij kalendas aprilis fuerat constitutum, et ...unam paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tra... et rationem qua cavetur ut in posterum et æquinoctium ...um, et xiv luna paschalis a propriis sedibus nunquam remove...tur.

...t enim æquinoctium vernum ad xij kalendas aprilis restituere... statuit ut dicti decem dies in mense octobris ipsius anni 1582, ...erentur, et post quartam diem octobris, sancto Francisco sacram, ...as dies non esset quinta, sed decimaquinta octobris; et ita ... qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento ...ris fuit correctus.

... autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij kaler

a *

aprilis æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi, non omnes bissextiles essent, sed in quadringintis quibusque annis primi quique tres centesimi sine bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 1900 bissextiles non sint; anno vero 2000, more consueto, dies bissextus intercaletur, februario dies 29 continente, idemque ordo intermittendi intercalandique bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac sabbato post tertiam dominicam Adventus, post primam dominicam Quadragesimæ, post dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO CELEBRARI NON POSSUNT JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive, sancta synodus solemnitates nuptiarum prohibet; in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

DE CYCLO DECENNOVENNALI AUREI NUMERI.

Cyclus decennovennalis aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia: anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur aureus, est, 1 anno sequenti 1578 est 2 et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19, qui aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est; ita ut anno 1596 aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.
1, 2, 3, 4, 5.

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum cujus aureum numerum quæris perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam numerus in quem annus propositus cadit dabit aureum numerum quæsitum.

DE EPACTIS ET NOVILUNIIS.

Epacta nihil aliud est quam numerus dierum quibus annus solaris communis dierum 365 annum communem lunarem dierum 354 superat, ita ut epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus solaris communis lunarem annum communem excedat : atque adeo sequenti anno novilunia contingant 11 diebus prius quam anno primo; ex quo fit, epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus solaris lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni efficiunt 22, ac proinde, finito hoc anno, novilunia contingere 22 diebus prius quam primo anno; epactam autem tertii anni esse 33, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33, a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam lunationem embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam epactam aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima lunatio embolismica, currente aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret ut aliæ sex lunationes embolismicæ, non redirent novilunia post 19 annos solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi kalendarii romani. Sunt autem novemdecim epactæ, quot et aurei numeri, respondebantque ipsis aureis numeris ante kalendarii correctionem eo modo quo in hæc tabella dispositæ sunt.

TABELLA EPACTARUM

respondentium aureis numeris ante kalendarii correctionem.

Aur. num.	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9,	10,
Epactæ.	xj,	xxij,	iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij,	ix,	xx,
	11,	12,	13,	14,	15,	16,	17,	18,	19.	
	j,	xij,	xxiij,	iv,	xv,	xxvj,	vij,	xviij,	xxix.	

Quia vero cyclus decennovennalis aurei numeri imperfectus est, cum novilunia post 19 annos solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco aurei numeri et dictarum 19 epactarum utamur 30 numeris epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 epactis respondent decem et novem aureis numeris variæ decem et novem epactæ, prout solaris anni ac lunaris æquatio exposcit: quæ quidem decem et novem epactæ progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11, adduntur que semper 12 illi epactæ quæ respondet aureo numero 19, ut habeatur sequens epacta respondens aureo numero 1, ob rationem paulo ante dictam; id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet aureos numeros et epactas inter se respondentes ab anno 1700 inclusive usque ad annum 1900 exclusive. Quamvis autem vulgares epactæ mutentur in martio, re ipsa tamen in principio anni mutandæ sunt una cum aureo numero, in cujus locum hæc nostræ epactæ succedunt.

ALIA TABELLA EPACTARUM

respondentium aureis numeris ab anno 1700 *inclusive ad annum* 1900 *exclusive.*

Aur. num.	10,	11,	12,	13,	14,	15,	16,	17,	18,	19;
Epactæ.	ix,	xx,	j,	xij,	xxiij,	iv,	xv,	xxvj,	vij,	xviij,
	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9.	
	*,	xj,	xxij,	iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij.	

Itaque si epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori in quo propositus annus continetur congruit. Mox enim sub aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur epacta anni propositi, vel certe hoc signum *: ubi ergo illa epacta vel signum * in kalendario inventum fuerit, eo die novilunium fiet. Invenietur autem aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum aureum numerum illius tabellæ illi anno a quo usus tabellæ incipit, et secundum aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur epacta sine aureo numero, si prima epacta tabellæ tribuatur illo anno a quo ejus usus incipit, et secunda epacta sequenti anno, etc.

Exemplum : anno 1700 aureus numerus est 10; nempe primus primæ tabellæ. Erit ergo tunc epacta ix, quæ sub aureo numero 10 collocatur, fietque novilunium die 22 januarii, 20 februarii, 22 martii. Item anno 1701 aureus numerus est 11, cui in eadem tabella supposita est epacta xx; quæ toto eo anno in kalendario novilunium indicabit ut in januario die 11, in februario die 9, in martio die 11, etc.

TABELLA LITTERARUM DOMINICALIUM

ab anno 1700 *inclusive usque ad annum* 1800 *exclusive.*

d c	b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b
A g f	e d	c b A	f g	e d c	b A	g f e

Usus hujus tabellæ hic est : anno 1700 tribuatur unica littera inferior c primæ cellulæ, relicta littera d superiori, quia annus ille 1700 non est bissextilis, sed communis, et littera d fuit dominicalis præcedenti anno 1699; anno sequenti 1701 tribuatur littera b secundæ cellulæ, etc.; item anno 1704 tribuantur geminæ litteræ f, e, quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tribuantur donec ad annum propositum pervenias, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam cellula in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1800, dabit litteram dominicalem propositi anni; quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, bissextilis, et tunc superior littera dominicam diem ostendet in kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiæ apostoli inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15; qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a januario in bullis pontificiis; et quoniam indictionum frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

TABELLA INDICTIONIS
ab anno correctionis 1582.

10,	11,	12,	13,	14,	15,	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7.	8,	9.

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequen anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque a annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumqu eam percurreris, cadet annus propositus in indictionem quæ quæritu

DE FESTIS MOBILIBUS.

Quoniam ex decreto sacri concilii nicæni Pascha ex quo reliqu festa mobilia pendent, celebrari debet die dominico qui proxin succedit xiv lunæ primi mensis, (is vero apud Hebræos vocatur pr mus mensis, cujus xiv luna vel cadit in diem verni æquinoctii quod die 21 mensis martii contingit, vel propius ipsum sequitur efficitur ut si epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in kalendar notata inter diem octavum martii inclusive et quintum aprilis inclu sive ; (hujus enim epactæ xiv luna cadit vel in diem æquinoct verni, id est in diem 21 martii, vel eum propius sequitur) num rentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim, proximus di dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamu si forte dies xiv lunæ caderet in diem dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum : anno 1605 epacta est x et littera dominicalis b ; quoniam invenimus epactam x inter diem 8 martii et 5 aprilis in clusive positam esse e regione diei 21 martii, a quo inclusive si deo sum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv lunam die 3 apr lis, quæ est dominica, cum e regione illius sit littera dominica lis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant d xiv lunæ, sumenda est littera dominicalis b, quæ sequitur xiv lu nam, nempe ea quæ e regione diei 10 aprilis collocatur ; atqu eo anno Pascha celebrandum erit die 10 aprilis. Item anno 16c epacta est xxix, et duplex littera dominicalis d c cum annus il sit bissextilis. Si igitur ab epacta xxix, quæ e regione diei 1 april ponitur inter diem 8 martii et 5 aprilis inclusive, numerentu dies 14, cadet xiv luna in diem 14 aprilis. Et quia tunc curr posterior littera dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 apr lis, id est post xiv lunam collocata est e regione diei 18 aprilis celebrabitur eo anno Pascha die 18 aprilis.

Ceterum ut facilius omnia festa mobilia inveniantur, composit sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova alter Ex antiqua ita festa mobilia reperientur : in latere sinistro tabulæ a cipiatur epacta currens, et in linea litterarum dominicalium sumatu littera dominicalis currens, infra tamen epactam currentem : ita ut littera dominicalis currens reperiatur e regione epactæ currentis, assi

menda sit eadem littera dominicalis proxime inferior; nam e regione cujus litteræ dominicalis omnia festa mobilia continentur.

Exemplum : anno 1822 epacta est vij et littera dominicalis f. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera dominicalis quæ primo infra epactam vij occurrit, reperietur e regione hujus litteræ dominica Septuagesimæ die 3 februarii, dies Cinerum 20 februarii, Pascha 7 aprilis, Ascensio Domini 16 maii, Pentecostes 26 maii, et festum Corporis Christi 6 junii. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 26 et Adventus celebrabitur die 6 decembris; et sic de ceteris. Item anno 1859 epacta est xxvj, et littera dominicalis b, quæ in tabula reperietur e regione epactæ xxvj. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 20 februarii, diem Cinerum 9 martii, Pascha 24 aprilis, etc.

Notandum autem est quod quemadmodum in anno communi, cadente littera dominicali e regione epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra epactam, ut diximus; ita quoque in anno bissextili, si alterutra duarum litterarum dominicalium tunc currentium e regione epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime inferiores, ut festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem festa mobilia reperientur. In cellula litteræ dominicalis currentis quæratur epacta currens; nam e directo omnia festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1823, in cellula litteræ dominicalis e, tunc currentis, e regione epactæ xviij, quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 26 januarii, dies Cinerum 12 februarii, Pascha 30 martii, etc.

Sed sive antiqua sive nova tabula paschali utamur, invenienda sunt omnia festa mobilia in annis bissextilibus per litteram dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum S. Mathiæ apostoli, ne scilicet ambigamus utra duarum litterarum pro hoc aut illo festo indagando accipienda sit, ita tamen ut Septuagesimæ et diei Cinerum inventæ in januario aut februario addatur unus dies. Quod ideo fit quia ante diem S. Mathiæ currit prior littera dominicalis quæ in kalendario posteriorem semper sequitur; post festum autem S. Mathiæ in februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris februario sit additus. Imo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno bissextili, currente epacta xxiv vel xxv, et litteris Dominicalibus d c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088 et 3784. Exempli gratia: anno 2096 bissextili epacta erit v, et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posterior

litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septu gesima die 11 februarii, et dies Cinerum 28 februarii. Si autem a datur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 februarii, quæ dominica, et dies Cinerum in diem 29 februarii, quæ est fe quarta. Pascha autem et reliqua festa in eos dies cadent qu tabula expressi sunt. Item anno 4088 bissextili epacta erit xxiv, litteræ dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior e inquirantur festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 februar et si addatur unus dies, cadet in diem 22 februarii, quæ est dom nica; dies autem Cinerum cadet in diem 10 martii, quare nihil a ditur, etc. Rursus anno 3784 bissextili epacta erit xxv, et litteræ d minicales d c. Ergo iterum per posteriorem, c reperietur Septuagesi die 21 februarii, hoc est, addita 1 die 22. Quod si per prior litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esse nihil efficeretur, cum infra epactas xxiv et xxv littera d indi Septuagesimam die 15 februari, quod falsum esset, cum eo an posterior littera c Pascha offerat die 25 aprilis, ac proinde Septu gesima die 22 februarii celebranda sit, ut liquido constât, si a Paschæ, Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, epactis ad nistram præposuimus aureos numeros eodem ordine quo a emendationem kalendarii collocari solebant, ut ex iis festa mob invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est ut Pascha ce raque festa mobilia a concilio nicæno usque ad annum 1582 q libet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex aureis nume ita distributis festa mobilia eruuntur quo ex epactis. Sit enim exp randum, exempli causa, quando festa hæc celebrata fuerint anno 14 Quoniam eo anno aureus numerus fuit 7, et littera dominicalis d, aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d fra eum occurens, reperietur e regione hujus litteræ d Septu gesima die 1 februarii, dies Cinerum 18 februarii, Pascha die aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die dominico qui propinqu est festo S. Andreæ apostoli, nempe a die 27 novembris inclus usque ad diem 3 decembris inclusive: ita ut littera Dominicalis c rens, quæ reperitur in kalendario a die 27 novembris usque diem 3 decembris indicet dominicam Adventus. Ut verbi gratia littera dominicalis est g, dominica Adventus cadet in diem 2 cembris, quia ibi est littera g in kalendario.

Ad finem tandem tabularum paschalium apposita est tabula te poraria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobi inveniuntur; quæ quidem tabula ex tabulis paschalibus excer est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS
antiqua reformata

Aur. Num.	Cyclus Epactar.		Litt. Dom.	Septuages.	Dies Ciner.	Pascha.	Ascensio.	Pentecost.	Corp. Chr.	D. post Pent.	
16		xxiij	c	jan	febr.	mart.	ap.	maii.	maii.		
5		xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	2
		xxj	e	19	5	23	1 maii	11	22	28	3
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	2
		xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	2
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	2
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	3
		xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1
15		xij	g	28	14	1 Ap.	10	20	31	27	2
4		xj	A	29	15	2	11	21	1 jun.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	2
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	2
1		viij	d	1 f.	18	5	14	24	4	26	2
		vij	e	2	19	6	15	25	5	26	3
9	●	vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iij	b	6	23	10	19	29	9	25	2
		ij	c	7	24	11	20	30	10	25	2
14		j	d	8	25	12	21	31	11	25	2
3		*	e	9	26	13	22	1 jun.	12	25	3
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1
11		xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvij	A	12	1 mar.	16	25	4	15	25	3
19	25	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	2
8	xxv.	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	2
			e	16	5	20	29	8	19	24	3
			f	17	6	21	30	9	20	24	1
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1 jun.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	2
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

Litt. Domi.	Cyclus Epactarum.	Septuagesima.	Dies Cinerum.
	23,	18 jan.	4 feb.
	22, 21, 20, 19, 18, 17, 16,	25 jan.	11 feb.
D.	15, 14, 13, 12, 11, 10, 9,	1 feb.	18 feb.
	8, 7, 6, 5, 4, 3, 2,	8 feb.	25 feb.
	1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	15 feb.	4 mar.
	23, 22,	19 jan.	5 feb.
	21, 20, 19, 18, 17, 16, 15,	26 jan.	12 feb.
E.	14, 13, 12, 11, 10, 9, 8,	2 feb.	19 feb.
	7, 6, 5, 4, 3, 2, 1,	9 feb.	26 feb.
	*, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	16 feb.	5 mar.
	23, 22, 21,	20 jan.	6 feb.
	20, 19, 18, 17, 16, 15, 14,	27 jan.	13 feb.
F.	13, 12, 11, 10, 9, 8, 7,	3 feb.	20 feb.
	6, 5, 4, 3, 2, 1, *,	10 feb.	27 feb.
	29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	17 feb.	6 mar.
	23, 22, 21, 20,	21 jan.	7 feb.
	19, 18, 17, 16, 15, 14, 13,	28 jan.	14 feb.
G.	12, 11, 10, 9, 8, 7, 6,	4 feb.	21 feb.
	5, 4, 3, 2, 1, *, 29,	11 feb.	28 f[illegible].
	28, 27, 26, 25, 25, 24.	18 feb.	7 mar.
	23, 22, 21, 20, 19,	22 jan.	8 feb.
	18, 17, 16, 15, 14, 13, 12,	29 jan.	15 feb.
A.	11, 10, 9, 8, 7, 6, 5,	5 feb.	22 feb.
	4, 3, 2, 1, *, 29, 28,	12 feb.	1 mar.
	27, 26, 25, 25, 24.	19 feb.	8 mar.
	23, 22, 21, 20, 19, 18,	23 jan.	9 feb.
	17, 16, 15, 14, 13, 12, 11,	30 jan.	16 feb.
B.	10, 9, 8, 7, 6, 5, 4,	6 feb.	23 feb.
	3, 2, 1, *, 29, 28, 27,	13 feb.	2 mar.
	26, 25, 25, 24.	20 feb.	9 mar.
	23, 22, 21, 20, 19, 18, 17,	24 jan.	10 feb.
	16, 15, 14, 13, 12, 11, 10,	31 jan.	17 feb.
C.	9, 8, 7, 6, 5, 4, 3,	7 feb.	24 feb.
	2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25,	14 feb.	3 mar.
	25, 24.	21 feb.	10 mar.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Domini. post Pentec.
22 mar.	30 apr.	10 maii	21 maii	28
29 mar.	7 maii	17 maii	28 maii	27
5 apr.	14 maii	24 maii	4 jun.	26
12 apr.	21 maii	31 maii	11 jun.	25
19 apr.	28 maii	7 jun.	18 jun.	24
23 mar.	1 maii	11 maii	22 maii	28
30 mar.	8 maii	18 maii	29 maii	27
6 apr.	15 maii	25 maii	5 jun.	26
13 apr.	22 maii	1 jun.	12 jun.	25
20 apr.	29 maii	8 jun.	19 jun.	24
24 mar.	2 maii	12 maii	23 maii	28
31 mar.	9 maii	19 maii.	30 maii	27
7 apr.	16 maii	26 maii.	6 jun.	26
14 apr.	23 maii	2 jun.	13 jun.	25
21 apr.	30 maii	9 jun.	20 jun.	24
25 mar.	3 maii	13 maii	24 maii	28
1 apr.	10 maii	20 maii	31 maii	27
8 apr.	17 maii	27 maii	7 jun.	26
15 apr.	24 maii	3 jun.	14 jun.	25
22 apr.	31 maii	10 jun.	21 jun.	24
26 mar.	4 maii	14 maii	25 maii	28
2 apr.	11 maii	21 maii	1 jun.	27
9 apr.	18 maii	28 maii	8 jun.	26
16 apr.	25 maii	4 jun.	15 jun.	25
23 apr.	1 jun.	11 jun.	22 jun.	24
27 mar.	5 maii	15 maii	26 maii	27
3 apr.	12 maii	22 maii	2 jun.	26
10 apr.	19 maii	29 maii	9 jun.	25
17 apr.	26 maii	5 jun.	16 jun.	24
24 apr.	2 jun.	12 jun.	23 jun.	23
28 mar.	6 maii	16 maii	27 maii	27
4 apr.	13 maii	23 maii	3 jun.	26
11 apr.	20 maii	30 maii	10 jun.	25
18 apr.	27 maii	6 jun.	17 jun.	24
25 apr.	3 jun.	13 jun.	24 jun.	23

TABELLA TEMPORARIA

Anni Dom.	Littera Domin.	Aur. numer.	Epacta.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.
1828	fe	5	xiv.	3 febr.	20 febr.	6 apr.
1829	d	6	xxv.	15 febr.	4 mar.	19 apr.
1830	c	7	vi	7 febr.	24 febr.	11 apr.
1831	b	8	xvij	30 jan.	16 febr.	3 apr.
1832	A	9	xxviij	19 febr.	7 mar.	22 apr.
1833	f	10	ix	3 febr.	20 febr.	7 apr.
1834	e	11	xx	26 jan.	12 febr.	30 mar.
1835	d	12	i	15 febr.	4 mar.	19 apr.
1836	cb	13	xij	31 jan.	17 febr.	3 apr.
1837	A	14	xxiij	22 jan.	8 febr.	26 mar
1838	g	15	iv	11 febr.	28 febr.	15 apr.
1839	f	16	xv	27 jan.	13 febr.	31 mar
1840	e d	17	xxvj	16 febr.	4 mar.	19 apr.
1841	c	18	vij	7 febr.	24 febr.	11 apr.
1842	b	19	xviij	23 jan.	9 febr.	27 mar.
1843	A	1	*	12 febr.	1 mar.	16 apr.
1844	g f	2	xj	4 febr.	21 febr.	7 apr.
1845	e	3	xxij	19 jan.	5 febr.	23 mar.
1846	d	4	iij	8 febr.	25 febr.	12 apr.
1847	c	5	xiv	31 jan.	17 febr.	4 apr.
1848	b A	6	xxv	20 febr.	8 mar.	23 apr.
1849	g	7	vj	4 febr.	21 febr.	8 apr.
1850	f	8	xvij	27 jan.	13 febr.	31 mar.
1851	e	9	xxviij	16 febr.	5 mar.	20 apr.
1852	d c	10	ix	8 febr.	25 febr.	11 apr.
1853	b	11	xx	23 jan.	9 febr.	27 mar.
1854	A	12	i	12 febr.	1 mar.	16 apr.
1855	g	13	xij	4 febr.	21 febr.	8 apr.
1856	f e	14	xxiij	20 jan.	6 febr.	23 mar.
1857	d	15	iv	8 febr.	25 febr.	12 apr.
1858	c	16	xv	31 jan.	17 febr.	4 apr.
1859	b	17	xxvj	20 febr.	9 mar.	24 apr.
1860	A g	18	vij	5 febr.	22 febr.	8 apr.
1861	f	19	xviij	27 jun.	13 febr.	31 mar.
1862	e	1	*	16 feb.	5 mar.	20 apr.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictio.	Domin. Pentec.	Domini I. Ad
1828	15 maii	25 maii	5 junii	1	26	30 no
1829	28 maii	7 junii	18 junii	2	24	29 no
1830	20 maii	30 maii	10 junii	3	25	28 no
1831	12 maii	22 maii	2 junii	4	26	27 no
1832	31 maii	10 junii	21 junii	5	24	2 dec
1833	16 maii	26 maii	6 junii	6	26	1 dec
1834	8 maii	18 maii	29 maii	7	27	30 nov
1835	28 maii	7 junii	18 junii	8	24	29 nov
1836	12 maii	22 maii	2 junii	9	26	27 nov
1837	4 maii	14 maii	25 maii	10	28	3 dec
1838	24 maii	3 junii	14 junii	11	25	2 dec
1839	9 maii	19 maii	30 maii	12	27	1 dec
1840	28 maii	7 junii	18 junii	13	24	29 nov
1841	20 maii	30 maii	10 junii	14	25	28 nov
1842	5 maii	15 maii	26 maii	15	27	27 nov
1843	25 maii	4 junii	15 junii	1	25	3 dec.
1844	16 maii	26 maii	6 junii	2	26	1 dec.
1845	1 maii	11 maii	22 maii	3	28	30 nov
1846	21 maii	31 maii	11 junii	4	25	29 nov
1847	13 maii	23 maii	3 junii	5	26	28 nov
1848	1 junii	11 junii	22 junii	6	24	3 dec
1849	17 maii	27 maii	7 junii	7	26	2 dec.
1850	9 maii	19 maii	30 maii	8	27	1 dec.
1851	29 maii	8 junii	19 junii	9	24	30 nov.
1852	20 maii	30 maii	10 junii	10	25	28 nov.
1853	5 maii	15 maii	26 maii	11	27	27 nov.
1854	25 maii	4 junii	15 junii	12	25	3 dec.
1855	17 maii	27 maii	7 junii	13	26	2 dec.
1856	1 maii	11 maii	22 maii	14	28	30 nov.
1857	21 maii	31 maii	11 junii	15	25	29 nov.
1858	13 maii	23 maii	3 junii	1	26	28 nov.
1859	2 junii	12 junii	23 junii	2	23	27 nov.
1860	17 maii	27 maii	7 junii	3	26	2 dec.
1861	9 maii	19 maii	30 maii	4	27	1 dec.
1862	29 maii	8 junii	19 junii	5	24	30 nov.

KALENDARIUM

HUJUS PARTIS ÆSTIVÆ.

MAIUS.

L. D.	Kal.	D. M.	
c	iv	4	Monicæ, viduæ, *duplex*.
f	iij	5	Pii V, papæ et conf., *duplex*.
g	*Prid.*	6	*Joannis ante Portam Latinam*, duplex maj.
A	*Non.*	7	Stanislai, episc. et mart., *duplex*.
b	viij	8	*Apparitio S. Michaelis Arch.*, duplex maj.
c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, episc., conf. et eccl. doctoris, *duplex*.
d	vj	10	Antonini, episc. et conf., *semid*.
e	v	11	
f	iv	12	Nerei, Achillei, et Domitillæ, virg., atque Pancratii, mart., *semid*.
g	iij	13	
A	*Prid.*	14	Bonifacii, martyris.
b	*Idib.*	15	
c	xvij	16	Ubaldi, episc. conf., *semid*.
d	xvj	17	Paschalis Baylon, *duplex*.
e	xv	18	Venantii, martyris, *duplex*.
f	xiv	19	Petri Cœlestini, papæ et confes., *duplex cum commem*. S. Pudentianæ, virg.
g	xiij	20	Bernardini Senensis, conf., *semid*.
A	xij	21	Felicis a Cantalicio, confes., *semid. pro tota Italia et insulis adjacentibus*.
b	xj	22	
c	x	23	
d	ix	24	
e	viij	25	Gregorii VII, papæ et conf., *dupl. cum commem*. S. Urbani, papæ et mart.
f	vij	26	Philippi Nerii, conf., *dup. cum comm*. S. Eleutherii, papæ et mart.

MAJUS

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
ij	g	vj	27	Mariæ Magdalenæ de Pazzis, virg., *semiduplex (sed in tota Italia et insulis adjacentibus tantum duplex)*, *cum commemor.* S. Joannis, papæ et mart.
i	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	Felicis, papæ et mart.
xxviij	d	*Prid.*	31	Petronillæ, virg.

JUNIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxvij	e	*Kal.*	1	
25 xxvj	f	iv	2	Marcellini, Petri atque Erasmi, mart.
xxv xxiv	g	iij	3	
xxiij	A	*Prid.*	4	Francisci Caracciolo, confes., *duplex.*
xxij	b	*Non.*	5	
xxj	c	viij	6	Norberti, episc. et confes., *duplex.*
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	Primi et Feliciani, martyrum.
xvij	g	iv	10	Margaritæ, reginæ Scotiæ, viduæ, *semid.*
xvj	A	iij	11	*Barnabæ Apostoli,* duplex maj.
xv	b	*Prid.*	12	Joannis a S. Facundo, *duplex cum commem.* SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, martyrum.
xiv	c	*Idib.*	13	Antonii de Padua, conf., *duplex.*
xiij	d	xviij	14	Basilii Magni, episc. et conf., *duplex.*
xij	e	xvij	15	Viti, Modesti atque Crescentiæ, martyrum.
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci et Marcelliani, mart.
viij	b	xiij	19	Julianæ de Falconeriis virginis, *duplex cum commem.* SS. Gervasii et Protasii, mart.
vij	c	xij	20	Silverii, papæ et martyris.
vj	d	xj	21	Aloysii Gonzagæ, conf., *duplex pro tota Italia et insulis adjacentib.*
v	e	x	22	Paulini, episcopi et confes.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iij	g	viij	24	NATIV. S. JOANNIS BAPT., dup. i classis.
ij	A	vij	25	Gulielmi, ab., *duplex.*

JUNIUS.

Cyclus Epact.	L. D.			
j	b	vj		Joannis et Pauli, mart., *duplex cum commem.* Octavæ Nativitatis S. Joannis.
*	c	v	27	De Octavæ Nativit. S. Joannis.
xxix	d	iv	28	Leonis, papæ et conf., *semid. cum commem.* Octavæ et Vigiliæ.
xxviij	e	iij	29	PETRI ET PAULI APOSTOLORUM, duplex primæ classis.
xxvij	f	*Prid.*	30	Commemoratio S. Pauli Apostoli, *dupl. cum commem.* oct. Nativ. S. Joannis Baptistæ sed prius S. Petri.

JULIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxvj	g	*Kal.*	1	Octava S. Joannis Baptistæ, *duplex cum commem.* Octavæ Apostolorum.
25 xxv	A	vj	2	*Visitatio B. V. M.*, duplex majus, *cum commem.* Octav. Apostolorum, ac SS. Processi et Martiniani, martyrum.
xxiv	b	v	3	De Octava Apostolorum.
xxiij	c	iv	4	De Octava.
xxij	d	iij	5	De Octava.
xxj	e	*Prid.*	6	Octava Apostolorum Petri et Pauli, *duplex*.
xx	f	*Non.*	7	
xix	g	viij	8	Elisabeth, reginæ Portug., *semid.*
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum martyrum et SS. Rufinæ ac Secundæ, martyr, *semid.*
xvi	c	v	11	Pii, papæ et martyris.
xv	d	iv	12	Joannis Gualberti, abbatis, *duplex cum commem.* SS. Naboris et Felicis, mart.
xiv	e	iij	13	Anacleti, papæ et mart., *semid.*
xiij	f	*Prid.*	14	Bonaventuræ, episcopi, confes. et ecclesiæ doctris, *duplex.*
xij	g	*Idib.*	15	Henrici, confessoris, *semid.*
xj	A	xvij	16	*B. V. M. de Monte Carmelo*, duplex maj.
x	b	xvj	17	Alexii, confessoris, *semid.*
ix	c	xv	18	Camilli de Lellis, confessor. *Duplex cum commem.* SS. Symphorosæ, cum septem filiis martyribus.

JULIUS.

Cyclus Epactæ	L. D.	Kal.	D. M.	
viij	d	xiv	19	Vincentii a Paulo, conf., *duplex*.
vij	e	xiij	20	Hieronymi Æmiliani, conf., *duplex cum commem.* S. Margaritæ.
vj	f	xij	21	Praxedis, virginis et martyris.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ, *duplex*.
iv	A	x	23	Apollinaris, episc. et mart., *duplex cum commem.* S. Liborii, episc. et conf.
iij	b	ix	24	Vigilia, *et commem.* S. Christinæ, virginis, et martyris.
ij	c	viij	25	Jacobi Apostoli, dup. ii classis, *et commem.* S. Christophori, mart., *in Laudibus tantum*.
j	d	vij	26	Annæ Matris *B. V. M.*, duplex maj.
*	e	vj	27	Pantaleonis, martyris.
xxix	f	v	28	Nazarii, Celsi, et Victoris papæ, mart., ac Innocentii, papæ et conf., *semid*.
xxviij	g	iv	29	Marthæ, virginis, *semid. cum com.* SS. Felicis papæ, Simplicii, Faustini, et Beatricis, mart.
xxvij	A	iij	30	Abdon et Sennen, martyrum.
xxvj	b	*Prid.*	31	Ignatii, confessoris, *duplex*.

AUGUSTUS.

Cyclus Epactæ	L. D.		D. M.	
xxv xxiv	c	*Kal.*	1	*Petri ad Vincula*, duplex maj., *et commem.* SS. Machabæorum, mart.
xxiij	d	iv	2	Stephani, papæ et martyris.
xxij	e	iii	3	Inventio, S. Stephani, Protom., *semiduplex*.
xxj	f	*Prid.*	4	Dominici, confessoris, *duplex*.
xx	g	*Non.*	5	*Dedicatio S. Mariæ ad Nives*, duplex maj.
xix	A	viij	6	*Transfiguratio Domini*, dup. maj., *et com.* SS. Xysti papæ, Felicissimi et Agapiti, mar.
xviij	b	vij	7	Cajetani Thienæi, conf., *duplex cum commem.* S. Donati, episc. et mart.
xvij	c	vj	8	Cyriaci, Largi, et Smaragdi, martyr, *semid*.
xvj	d	v	9	Vigilia, *et commem.* S. Romani, mart.
xv	e	iv	10	Laurentii, *mart.*, duplex ii classis.
xiv	f	iij	11	De Octava S. Laurentii, *cum commem.* SS. Tiburtii et Susannæ, mart.
xiij	g	*Prid.*	12	Claræ, virg., *duplex cum commem.* Oct.
xij	A	*Ibid.*	13	De Octava, *et commem.* SS. Hippolyti et Cassiani, mart.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xi	b	xix	14	De Octava, *cum com.* Vig., ac S. Eusebii, c
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO *B. V. M.*, dup. i classis. Domin infra Oct. Assumptionis *celebratur Fest S. Joachim Confes. Patris B. V. M.*, d maj., *cum commem.* Dominicæ et Octa
ix	d	xvij	16	Hiacynthi, conf., *duplex cum commem.* (Assump. et S. Laurentii, mart.
viij	e	xvj	17	Oct. S. Laurentii, martyr., *duplex cum co mem.* Octav. Assumptionis.
vij	f	xv	18	De Octava, *et commem.*, S. Agapiti, mar
vj	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiij	20	Bernardi, abbatis, *duplex cum commem.* (tav. Assumptionis.
iv	b	xij	21	Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, *plex cum commem.* Oct. Assumptionis.
iij	c	xj	22	Oct. Assumpt. B. M. V., *dup. cum com.* SS. mothei, Hippolyti, et Symphoriani, m
ij	d	x	23	Philippi Benitii, conf., *dup. cum com.* Vigil
j	e	ix	24	BARTHOLOMÆI *Apostoli*, duplex ii classis. *mæ celebratur die* 25.
*	f	viij	25	Ludovici, regis Franciæ, c., *sem. Romæ die*,
xxix	g	vij	26	Zephyrini, papæ et martyris.
xxviij	A	vj	27	Josephi Calasanctii, conf., *duplex.*
xxvij	b	v	28	Augustini, episc. conf. et ecclesiæ doct., *plex cum commem.* S. Hermetis, mart.
xxvj	c	iv	29	*Decollationis S. Joannis Baptistæ*, dup majus *cum commem.* S. Sabinæ, mart.
25 xxvj	d	iij	30	Rosæ, virg. Limanæ, *duplex cum comm*
xxiv	e	*Prid.*	31	SS. Felicis et Adaucti, mart. Raymundi Nonnati, conf., *duplex.*

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxiij	f	*Kal.*	1	Ægidii, abbatis, *et commem.* SS. duode Fratrum, mart.
xxij	g	iv	2	Stephani, Hungariæ regis et confes., *semi*
xxj	A	iij	3	

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die festa occurrant.

In secunda vero quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum invenitur numerus positus in quadrangulo illo in quo festa de quibus est controversia sibi invicem occurrunt : deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulus in quo sibi invicem occurrunt duplex primæ classis, et Dominica primæ classis erit qui est in angulo superiori primæ tabellæ, in quo signatus est numerus 1, quia si ab eorum tam duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet, 1 *Translatio de primo, Officium de secundo*, id est duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis : quia cum in his regulis dicitur, de primo, seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte tabellæ apposito, ut duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, intelligitur de festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et quæ per annum, et quæ Dominicæ et feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS in quibus *nulla fit commemoratio quorumcumque festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.*

Nativitas Domini.

Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.

Nativitas sancti Joannis Baptistæ.

Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.

Assumptio beatæ Mariæ virginis.

Festum omnium Sanctorum.

Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus *vel* Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

in quibus de simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum sancti Nominis Jesu.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Purificatio, Annuntiatio, Nativitas, Conceptio — Beatæ Mariæ.
Natalitia duodecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protom.
Festum SS. Innocentium.
Festum S. Joseph.
Inventio Sanctæ Crucis.
Festum sancti Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES.

Dividuntur in duas classes.

DOMINICÆ PRIMÆ CLASSIS,

quæ nunquam omittuntur

Prima Adventus. Prima Quadragesimæ. Passionis. Palmarum. Paschæ. In Albis. Pentecostes. Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, et tunc de iis fit semper commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta — Adventus.
Dominicæ — Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesim
Secunda, Tertia, Quarta — Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA PER ANN

quæ aliis duplicibus mino
præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festum Septem Dolorum
Visitatio
Festum de Monte Carmelo
Festum ad Nives
Festum SS. Nominis
Festum de Mercede
Festum SS. Rosarii
Præsentatio
Conversio S. Pauli Aposto
Cathedra S. Petri, utraqu
Festum sancti Joannis ante tam latinam.
Apparitio S. Michaelis Arch
S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Annæ, matris b virginis Mariæ.
Festum S. Petri ad Vincul
Festum S. Joachim confes
Festum Decollationis S. Jo Baptistæ.
Patronorum minus princ lium.

FERIÆ MAJORES

de quibus semper fit commemor

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE

	Vigilia.	Feria Major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.
Duplex primæ classis et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4
Duplex secundæ classis.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1
Duplex per annum.	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1
Dies infra octavam.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3
Dies octavæ.	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3
Semiduplex.	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1
Simplex.	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3
S. Maria in Sabbato;	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0

1. Translatio de primo, officium de secundo.
2. Officium de primo, Translat. de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo. Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

Notandum quod duplex quodcumque, etiam Patroni, ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in vigiliis N Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die octava niæ, in feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in f pris Christi, in festo Assumptionis beatæ Mariæ virginis, et sanctorum, transfertur.

Infra octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Ti ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione oct cera transferuntur post octavam.

Infra octavam Corporis Christi, semiduplex transfertur de duplici translato; et de ea, quocumque adveniente commemoratio.

Est.

Infra illas octavas in quibus fit de festis occurrentibus, semidu
occurrens in dominica, transfertur in proxime sequentem diem : ·
si fuerit impedita alio simili festo, transfertur post octavam.

De octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Chri
semper fit commemoratio quocumque festum in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in kalendario, nihil fit a feria qu
Cinerum usque ad dominicam in albis, et a vigilia Pentecostes us
ad festum Trinitatis inclusive; et a die 17 decembris usque ad I
phaniam.

Dies octavæ nunquam transfertur : ideo quanquam Nativ
sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transfert
in diem sequentem, non tamen transfertur octava, sed de ea fit t
tum commemoratio in officio de octava Corporis Christi.

Si occurrat ut Patronus vel Titulus ecclesiæ descriptus sit eod
die in kalendario cum aliis sanctis, in ea ecclesia fit tantum de
trono vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto
lendario descripti sint sub officio duplici, vel semiduplici, tran
runtur in primam diem simili officio non impeditam, et de eis
officium semiduplex : nisi tamen sint de majoribus festis, quia tunc
translato quoque fiet officium duplex, ac si proprio die celebraret
Si vero in kalendario omnes sint tanquam festum simplex, de a
nihil fit.

De feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit o
cium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumq
festi : de Quatuor Temporibus, et feria secunda Rogationum, ac vi
liis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua vigilia occurrat in Advent
Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus festorum d
plicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis E
clesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quæcumque.
Dominica major seu primæ et sec. classis cum,	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ Classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundæ Classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava,	4	4	5	4	4	5	5	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et Sancta Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.

Notandum quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis, et Corporis Christi, totum officium fit de octava, cum commemoratione præcedentis festis duplicis, nisi fuerit festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis : quia tunc de festo fieret Officium et commemoratio de octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis et Corporis Christi, de sequenti duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis, seu Patronus vel Titulus, aut Dedicatio ecclesiæ, quia tunc de festo fieret Officium, et de Octava commemoratio. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de octava Corporis Christi, cum commemoratione octavæ sancti Joannis.

In secundis Vesperis duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra octavam, nisi quando de ea fieri debeat officium die sequenti.

Cum plures fiunt commemorationes, servetur hic ordo. De duplici, de dominica, de semiduplici, de die infra octavam ; de feria majori, seu vigilia, de sancta Maria in sabbato, de simplici.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab omnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

Sacrosanctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, semperque vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum per infiníta sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster.

Ave, María.

ABSOLUTIONES

ET

BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM.

IN PRIMO NOCTURNO,

ET PRO SECUNDA ET QUINTA FERIA.

ABSOLUTIO.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

3. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

IN SECUNDO NOCTURNO,

ET PRO TERTIA ET SEXTA FERIA.

ABSOLUTIO.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.
6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

IN TERTIO NOCTURNO,

ET PRO FERIA QUARTA ET SABBATO.

ABSOLUTIO.

A VINCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.
8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
9. Ad societátem cívium supérnorum perdúcat nos Rex Angelórum.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit

Cujus festum cólimus, ipse, *vel* ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures dicitur, Quorum *vel* Quarum festum cólimus, ipsi, *vel* ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit

Per Evangélica dicta deleántur nostra délicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio erit

1. Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat.
2. Divínum auxílium.
3. Ad societátem.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit

1. Evangélica léctio.
2. Divínum auxílium.
3. Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit

1. Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat.
2. Cujus *vel* Quorum.
3. Ad societátem.

In Officio de sancta Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quae ibidem ponuntur.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS ÆSTIVA.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

AVE, María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur Versus :

Domine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Sic dicitur Allelúia, *ad omnes horas per Annum.*

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium.—Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos. *Repetitur* Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

PSALMUS 94.

Venite, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et árid fundavérunt manus ejus : níte, adorémus, et proci mus ante Deum : plorém coram Dómino, qui fecit n quia ipse est Dóminus D noster : nos autem pópu ejus, et oves páscuæ e

Adorémus Dóminum, fecit nos.

Hódie si vocem ejus au ritis, nolíte obduráre co vestra, sicut in exacerbati secúndum diem tentati in desérto : ubi tentavér me patres vestri, proba runt, et vidérunt ópera n

Qui fecit nos.

Quadraginta annis pr mus fui generatióni huic dixi : Semper hi errant co ipsi vero non cognové vias meas, quibus juráv ira mea, si introíbunt in quiem meam.

Adorémus Dóminum, fecit nos.

Glória Patri, et Fílio Spirítui Sancto : Sicut er princípio, et nunc, et s per, et in sæcula sæculó Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, fecit nos.

Sequens Hymnus di ab Octava Pentecostes u ad Dominicam proximio Kalendis Octobris.

HYMNUS.

Nocte surgéntes vigilé
omnes,

Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.
Ut pio Regi páriter canéntes
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cœli, simul et perénnem
Dúcere vitam.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

IN I° NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona Servíte Dómino.

Asteriscus (*) notat pausam cantus in Choro.

PSALMUS 1.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic:* sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio,* et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper,* et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória Patri *semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.*

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum,* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus,* prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tu árguas me: * neque in ir tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine quóniam infírmus sum: sana me, Dómine, quónia conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta e valde: * sed tu, Dómine, ús quequo?

Convértere, Dómine, éripe ánimam meam: * sal vum me fac propter miseri córdiam tuam,

Quóniam non est in mort qui memor sit tui: * in inférn autem quis confitébitur tibi

Laborávi in gémitu meo lavábo per síngulas noct lectum meum: * lácrym meis stratum meum rigáb

Turbátus est a furóre ócu lus meus: * inveterávi int omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes q operámini iniquitátem: * quó niam exaudívit Dóminus vo cem fletus mei.

Exaudívit Dóminus depr catiónem meam, * Dóminu oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbé tur veheménter omnes ini mici mei: * convertántur erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino in timór et exultáte ei cum tremóre.

Antiphona Deus judex justus.

PSALMUS 7.

Domine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam ; * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum, * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-

mor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 9.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi, * adjútor in opportunitátibus; in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo, * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo : * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constitue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe,* déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illius in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus : * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

PSALMUS 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, p

runt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum, Antiphona.

Deus judex justus, fortis et longánimis, numquid irascétur per síngulos dies?

Antiphona Tu, Dómine.

PSALMUS II.

SALVUM me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminutæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * qui noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum et gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

PSALMUS 12.

USQUEQUO, Dómine, oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tribuit mihi: *

psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 13.

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium inopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo: * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Antiphona.

Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

℟. Et custodívi legem tuam.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

Deinde leguntur lectiones cum responsoriis, ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda lectione, Benedictio. — Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

℟. Amen.

Pro tertia lectione, Benedictio. — Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

℟. Amen.

IN II° NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona Bonórum meórum.

PSALMUS 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum, Antiphona. Bonórum meórum non índiges; in te sperávi; consérva me, Dómine.

Antiphona Propter verba

PSALMUS 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam, * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Antiphona.

Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Antiphona Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo, quod semper fit quando Antiphona incipit a primo versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoata, si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo.

PSALMUS 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus : * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dómi-

num : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus, et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávi eos.

Et apparuérunt fontes aqua rum, * et reveláta sunt funda ménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dó mine, * ab inspiratióne spi ritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accé pit me : * et assúmpsit me d aquis multis.

Erípuit me de inimíci meis fortíssimis, et ab iis qu odérunt me : * quóniam cor fortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die af flictiónis meæ : * et factus es Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdi nem : * salvum me fecit, quó niam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminu secúndum justítiam meam : et secúndum puritátem má nuum meárum retríbuet mih

Quia custodívi vias Dóm ni, * nec ímpie gessi a De meo.

Quóniam ómnia judíci ejus in conspéctu meo : * justítias ejus non répuli a m

Et ero immaculátus cu eo : * et observábo me ab in quitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminu secúndum justítiam meam : et secúndum puritátem má nuum meárum in conspéct oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocénte inno cens eris.

Et cum elécto eléctus eris :* et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcinxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum : * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuisti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare ; * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum :* nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in auditu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi ; * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Antiphona.

Díligam te, Dómine, virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

℟. Deus meus illúmina ténebras meas.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

Pro quinta lectione, Benedictio. — Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

℟. Amen.

Pro sexta lectione, Benedictio. — Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

IN III° NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona Non sunt loquélæ.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero

* et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum, Antiphona.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiphona Exáudiat.

PSALMUS 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

Per Annum, Antiphona.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consilia, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum , Antiphona.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua.

℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

A VINCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et misericors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Pro octava lectione, Benedictio. — Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Pro nona lectione, Benedictio. — Ad societátem civium supernórum perdúca nos rex angelórum.

℟. Amen.

Sequens Hymnus sempe dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis e Festis tantum : in feriali Of ficio non dicitur; sed ejus loc ponitur nonum aut tertiun Responsorium.

HYMNUS SS. AMBROSII ET AUGUSTINI.

TE Deum laudámus; * t Dóminum confitémur.

Te ætérnum patrem * om nis terra venerátur.

Tibi omnes ángeli, * tib cœli et univérsæ potestátes

Tibi chérubim et séra phim * incessábili voce pro clámant,

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * apostolórur chorus,

Te prophetárum * laudá bilis númerus,

Te mártyrum candidátu * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia

Patrem * imménsæ majes tátis ;

Venerándum tuum veru * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Parácl tum Spíritum.

Tu rex * glóriæ, Christe,

Tu Patris * sempitérnus Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex * créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto, * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine; * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confúndar in ætérnum.

DOMINICA AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto : Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos : * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus; in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo: adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Pat[ri]

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostri, [et] benedícat nobis: * illúmin[et] vultum suum super nos, [et] misereátur nostri.

Ut cognoscámus in ter[ra] viam tuam: * in ómnib[us] géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópul[i] Deus: * confiteántur tibi p[ó]puli omnes.

Læténtur et exúltent ge[n]tes: * quóniam júdicas p[ó]pulos in æquitáte, et gent[es] in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópul[i] Deus: confiteántur tibi p[ó]puli omnes: * terra ded[it] fructum suum.

Benedícat nos Deus, De[us] noster, benedícat nos Deu[s]: * et métuant eum omnes fin[es] terræ.

Glória Patri, et Fílio.

Per Annum Antiphona.

Allelúia, allelúia.

Antiphona Tres púeri.

CANTICUM TRIUM PUERORU[M]

[Danielis c. 3.]

Benedícite, ómnia ópe[ra] Dómini, Dómino; * laudáte [et] superexaltáte eum in sæcul[a].

Benedícite, ángeli Dóm[i]ni, Dómino: * benedícit[e] cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omn[es] quæ super cœlos sunt, D[ó]mino: * benedícite, omn[es] virtútes Dómini, Dómino

Benedícite, sol et lun[a]

Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Domi[...] nedícite, sancti et [...] corde, Dómino.

Benedícite, Anan[...] ría, Mísael, Dóminc[...] dáte et superexaltát[...] sæcula.

Benedicámus Pa[...] Fílium cum Sancto [...] * laudémus et sup[...] mus eum in sæcula.

Benedíctus es, [...] in firmaménto cœli [...] dábilis, et gloriósu[...] perexaltátus in sæc[...]

Hic non dicitur G[...] tri, *neque* Amen. [...] *Canticis dicuntur.*

Per Annum, Anti[...]

Tres púeri jussu [...] fornácem missi sunt [...] méntes flammam ig[...] céntes: Benedíctus [...]

Antiphona Alleluia[...]

PSALMUS 14[...]

Laudate Dóminum [...] lis: * laudáte eum in [...]

Laudáte eum, o[...] geli ejus: * laudáte [...] nes virtútes ejus.

Laudáte eum, so[...] * laudáte eum, om[...] et lumen.

Laudáte eum, c[...] rum: * et aquæ om[...] super cœlos sunt [...] nomen Dómini;

Quia ipse dixit [...] sunt: * ipse ma[...] creáta sunt.

Státuit ea in æte[...]

sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes colles; * ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ et univérsa pécora; * serpéntes, et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli; * príncipes et omnes júdices terræ;

Júvenes, et vírgines; senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubi bus suis.

Exaltatiónes Dei in gúttu eórum: * et gládii ancípit in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam natiónibus: * increpatión in pópulis:

Ad alligándos reges eóru in compédibus: * et nóbil eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judíciu conscríptum: * glória h est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in san tis ejus: * laudáte eum in fi maménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútib ejus: * laudáte eum secú dum multitúdinem magnit dinis ejus.

Laudáte eum in sono t bæ: * laudáte eum in psalt rio et cíthara.

Laudáte eum in tympa et choro: * laudáte eum chordis et órgano.

Laudáte eum in cymba benesonántibus: laudáte eu in cymbalis jubilatiónis : omnis spíritus laudet D minum.

Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúi

Sequens Capitulum dicit in Dominicis, a Domini tertia post Pentecosten usq ad Adventum.

CAPITULUM.
[Apoc., c. 7.]

Benedictio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum, Amen.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróræ rútilans coruscat:
Supplices rerum Dóminum canóra
Voce precémur,
Ut, reos culpæ miserátus, omnem
Pellat angórem, tribuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem induit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

CANTICUM ZACHARIÆ.
[Lucæ c. 1.]

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David puéri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria; et post eam, si occurrat eo die aliquod festum simplex, fit de

eo commemoratio. Postremo (si id tempus requirit) fiunt commemorationes de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemorationum, secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Antiphonis Beatæ Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, María. Credo.

℣. Deus, in adjutórium, *ut supra*, 17.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas;

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus Confitémini Dómino *dicitur tantum in Dominicis quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.*

PSALMUS 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exaltatiónis, et salútis: * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Beati immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti* mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar,* cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam ; * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar ser mónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, in omni témpore.

Increpásti supérbos, * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove

me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

SYMBOLUM S. ATHANASII.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi; * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres

Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem; * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem, non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed u
táte persónæ.

Nam sicut ánima ration
et caro unus est homo: *
Deus et homo unus est Ch
tus.

Qui passus est pro sal
nostra: descéndit ad infer
* tértia die resurréxit a m
tuis.

Ascéndit ad cœlos: se
ad déxteram Dei Patris om
poténtis: * inde ventúrus
judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum om
hómines resúrgere hab
cum corpóribus suis: * et r
ditúri sunt de factis próp
ratiónem.

Et qui bona egérunt ib
in vitam ætérnam: * qui v
mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica
quam nisi quisque fidéliter
mitérque crediderit, sal
esse non póterit.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelú

CAPITULUM.

[I. Tim., c. 1.]

Regi sæculórum immor
et invisíbili, soli Deo hon
et glória in sæcula sæculóru
Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe, Fili I
vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur Christe, I
Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxter
Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplícibus, nec infra Octavas; sed tunc, dicto responsorio brevi, dicitur Dóminus vobíscum, *et Oratio* Dómine Deus omnípotens, *ut infra*, 28.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto*.

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias n
tua.

℟. Et Spíritum
tuum ne áuferas a n

℣. Redde mihi læ
lutáris tui.

℟. Et spíritu princ
firma me.

℣. Adjutórium n
nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlu
ram.

*Deinde Hebdomac
cit Confessionem.*

Confiteor Deo
ténti, beátæ Maríæ
vírgini, beáto Mich
chángelo, beáto Joá
tístæ, sanctis Apósto
et Paulo, ómnibus Sa
vobis fratres, quia
nimis cogitatióne, v
ópere: mea culpa, r
pa, mea máxima cul
precor beátam Marí
per vírginem, beátum
lem Archángelum,
Joánnem Baptístam,
Apóstolos Petrum et
omnes Sanctos, et vo
oráre pro me ad D
Deum nostrum.

Chorus respondet

Misereatur tui
tens Deus, et, dimíss
tis tuis, perdúcat te
ætérnam.

℟. Amen.

*Deinde repetit (
nem, et ubi dicitur*

t vos fratres, *dicatur*
iter *et* te pater.
ta Confessione a Choro,
madarius dicit :

REATUR vestri omnípo-
eus, et, dimíssis peccá-
stris, perdúcat vos ad
ætérnam.
Amen.
GENTIAM, absolutió-
et remissiónem pecca-
nostrórum tríbuat no-
nípotens et miséricors
ius.
Amen.
prosequitur ℣. Dignáre,
ne, die isto.
Sine peccáto nos custo-

Miserére nostri, Dó-

Miserére nostri.
Fiat misericórdia tua,
ne, super nos.
Quemádmodum sperá-
in te.
Dómine, exáudi oratió-
neam.
Et clamor meus ad te
.
Dóminus vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
mus.

ORATIO

NE Deus omnípotens,
princípium hujus diéi
rvenire fecisti, tua nos
salva virtúte, ut in hac
l nullum declinémus
um, sed semper ad
ustítiam faciéndam nos-
tra procédant elóquia, di
gántur cogitatiónes et ópe
Per Dóminum nostrum J
sum Christum, Fílium tuu
qui tecum vivit et regnat
unitáte Spíritus Sancti, Deu
per ómnia sæcula sæculóru
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómin
℟. Deo grátias.
Deinde in Choro legit
Martyrologium ; et quan
dicenda est Prima de bea
Maria, præponitur Lectic
Martyrologii. Postea Hebd
madarius dicit ℣. Pretiósa
conspéctu Dómini.
℟. Mors sanctórum eju
Et absolute sine Oremus

ORATIO

SANCTA María et omn
Sancti intercédant pro nob
ad Dóminum, ut nos mere
mur ab eo adjuvári et salvár
qui vivit et regnat in sæcu
sæculórum.
℟. Amen.
℣. Deus, in adjutóriu
meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándu
me festína.
Et dicitur ter ; ultimo add
tur Glória Patri. Sicut era
Kyrie, eléison. Christe, elé
son. Kyrie, eléison.
Pater noster *secreto.*
℣. Et ne nos indúcas i
tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a mal
℣. Réspice in servos tuos

Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum.

℣. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Orémus.

ORATIO.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi, qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive.

LECTIO BREVIS.

[II. Thess., c. 3.]

Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio.—Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, María. Credo.

℣. Deus, in adjutórium, *ut supra*, 17.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:

Ut, cum dies abcésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Antiphona Beáti qui ámbulant.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum Deus, in nómine tuo, *loco Psalmi* Confitémini, *dicitur unus ex infra scriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis : Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.*

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi qui sústinent te non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

PSALMUS 25.

Judica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu me mensam, * advérsus eos qu tríbulant me.

Impinguásti in óleo capu meum: * et calix meus in brians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subs quétur me * ómnibus diébu vitæ meæ

Et ut inhábitem in dom Dómini, * in longitúdine diérum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

Deus, Deus meus, réspi in me: quare me dereliquist * longe a salúte mea verb delictórum meórum.

Deus meus, clamábo p diem, et non exáudies: * nocte, et non ad insipiér tiam mihi.

Tu autem in sancto háb tas, * laus Israel.

In te speravérunt patr nostri: * speravérunt, et l berásti eos.

Ad te clamavérunt, et s vi facti sunt: * in te sperav runt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, non homo: * oppróbrium h minum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me deris runt me: * locúti sunt lábii et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, er piat eum: * salvum fáci eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxi ti me de ventre: * spes m

ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino ge-

nerátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica, 30.

Deinde dicitur Psalmus 118.

Beati immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ: * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos, * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum, * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuá-

rum instrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per Annum, Antiphona.

Beáti qui ámbulant in lege tua, Dómine.

CAPITULUM.
[Zachariæ c. 8.]

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum, *et* Confíteor Deo, *etc., ut infra.*

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam

prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iniquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem.

℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi.

℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster.

℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.

℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.

℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum.

℟. Renovábitur ut áquila juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereatur vestri omnípotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnipotens et misericors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium; et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus.

ORATIO.

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini

Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Orémus.

ORATIO.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi, qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive.

LECTIO BREVIS.
[II. Thess., c. 3.]

DOMINUS autem dirigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostru in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et te ram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio.—Dóminus n benedícat, et ab omni ma defēndat, et ad vitam perd cat ætérnam: et fidélium án mæ per misericórdiam D requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FESTIS
PER ANNUM.

Post Psalmum Deus, i nómine tuo, *dicuntur tantu Psalmi* Beáti immaculáti Retríbue, 24.

Deinde Antiphona comp tens, et reliqua ut supra Dominica, 26; sed in D plicibus et infra Octavas n dicuntur Preces.

Dicto Benedicámus Dóm no, *dicitur Prima de B. M ria, si dicenda est: po ea legitur Martyrologiu in Choro. Deinde dicit* ℣. Pretiósa *cum reliquis, supra*, 37.

Ad Absolutionem Capitu in Festis dicitur Capitulu Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave, Maria Deus, in adjutórium, 17

HYMNUS.

NUNC, Sancte nobis Spíritu

Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, *Antiphona* Allelúia.

In feriali Officio per Annum, *Antiphona* Deduc me.

PSALMUS.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te :* et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitatem fecísti cum servo tuo, Dómine :* secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego deliqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu :* et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me :* ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis :* ut non confúndar.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum, et alia in aliis Horis, dicuntur in Dominicis a tertia post Pentecosten usque ad Adventum. Responsoria brevia, similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

CAPITULUM.

[I Joan., c. 4.]

Deus cháritas est, et qui manet in charitáte in Deo manet, et Deus in eo

℟. breve. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína

℣. Avérte óculos meos, ne videant vanitátem: in via tua vivífica me.

℟. In testimónia tua.

Glória Patri. Inclína cor.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum, Antiphona.

Deduc me, Dómine, in semitam mandatórum tuórum.

CAPITULUM.

[Jerem. c. 17.]

Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es.

℟. breve. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Quia.

Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me.

℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave, María.

Deus, in adjutórium, 17.

HYMNUS.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,

Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Antiphona Adjuva me.

PSALMUS.

Defecit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis mei ?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quomodo diléxi legem tuam, Dómine ? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo ?

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[Galat., c. 6.]

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. *breve.* In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

℣. In sæculum sæculi véritas tua.

℟. Pérmanet.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Antiphona.

Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capitulum Alter altérius.

℟. *breve.* Benedícam Dóminum, * In omni témpore. Benedícam.

℣. Semper laus ejus in ore meo.

℟. In omni.

Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie, eléison, Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave, Mari[a].

Deus, in adjutórium, 17.

HYMNUS.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans,
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum Antiphona Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Antiphona Aspice in me.

PSALMUS.

Mirabilia testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica júdicium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine; * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua a juvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ p riit : * quære servum tuu quia mandáta tua non su oblítus.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelú

CAPITULUM.

[I. Cor. c. 6.]

Empti enim estis pré magno. Glorificáte, et porta Deum in córpore vestro.

℟. *breve.* Clamávi in to corde meo, * Exáudi me, D mine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas r quíram.

℟. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis mun me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce ser tuo.

In feriali Officio per Annu

Antiphona.

Aspice in me, et miser mei, Dómine.

Capitulum Empti enim.

℟. *breve.* Rédime me, D mine, * Et miserére mei. R dime.

℣. Pes enim meus stetit via recta.

℟. Et miserére.

Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis mun me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce ser tuo.

Quando ad Matutinu

Istæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica et in Feriis habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, María. Credo.

℣. Dómine, lábia mea apéries, *ut supra*, 2.

Invitatorium. — Veníte, * Exultémus Dómino.

Psalmus Jubilémus Deo salutári nostro, *ut supra*, 2.

HYMNUS.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus :
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat :
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant ténebræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compár Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Hymni vero tam ad Matutinum quam ad Laudes et Vesperas, et Antiphonæ Nocturnorum, ut infra.

Antiphona Dóminus defénsor.

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

PSALMUS 27.

Ad te, Dómine, clamábo Deus meus, ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Antiphona.

Dóminus defénsor vitæ meæ.

Antiphona Adoráte.

PSALMUS 28.

Afferte Dómino, filii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 29.

Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua,

* præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar :* Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiphona.

Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiphona In tua justítia.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi; non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo ho[...] quem abscondérunt mihi : quóniam tu es protéct[...] meus.

In manus tuas comménd[...] spíritum meum : * redemís[...] me, Dómine, Deus veritáti[...]

Odísti observántes vanit[...]tes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sp[...]rávi : * exultábo, et lætáb[...] in misericórdia tua.

Quóniam respexísti hum[...]litátem meam, * salvásti [...] necessitátibus ánimam mean[...]

Nec conclusísti me in ma[...]nibus inimíci : * statuísti [...] loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine [...] quóniam tríbulor : * contu[...]bátus est in ira óculus meu[...] ánima mea, et venter meu[...]

Quóniam defécit in doló[...] vita mea : * et anni mei [...] gemítibus.

Infirmáta est in paupertá[...] virtus mea : * et ossa me[...] conturbáta sunt.

Super omnes inimíc[...] meos factus sum oppróbriu[...] et vicínis meis valde : * et [...]mor notis meis.

Qui vidébant me for[...] fugérunt a me : * oblivió[...] datus sum, tanquam mórtu[...] a corde.

Factus sum tanquam v[...] pérditum : * quóniam aud[...]vi vituperatiónem multórum[...] commorántium in circúitu[...]

In eo dum convenire[...] simul advérsum me, * acc[...]

...ere ánimam meam consi-...ati sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te.

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito fáciei tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

PSALMUS 31.

Beati quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et

instruam te in via hac qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Antiphona.

In tua justítia libera me, Dómine.

Antiphona Rectos decet.

PSALMUS 32.

Exultate, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium :* misericórdiæ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Timeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo, * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem, * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjutor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dominum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Venite, filii, audite me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Rectos decet collaudátio.

Antiphona Expúgna.

PSALMUS 34.

Judica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum

Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies i * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo grav laudábo te.

Non supergáudeant mih qui adversántur mihi inique * qui odérunt me gratis e ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super m os suum : * dixérunt : Euge euge, vidérunt óculi nostr

Vidísti, Dómine, ne sileas

meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

PSALMUS 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetipso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Antiphona.

Expúgna impugnántes me.

Antiphona Revéla.

PSALMUS 36.

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : *

et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tanquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini, mo ut honorificáti fúerint e exaltáti, * deficiéntes, quem ádmodum fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, e non solvet : * justus autem miserétur, et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæ reditábunt terram : * maled céntes autem ei disperíbun

Apud Dóminum gress hóminis dirigéntur : * et via ejus volet.

Cum cecíderit, non col détur : * quia Dóminus su pónit manum suam.

Júnior fui, étenim sén * et non vidi justum derel tum, nec semen ejus qu rens panem.

Tota die miserétur et cō modat : * et semen illíus in nedictióne erit.

Declína a malo, et fac num : * et inhábita in sæ lum sæculi.

Quia Dóminus amat ju cium, et non derelinq sanctos suos : * in ætérn conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum peribit.

Justi autem hæreditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus, et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos, quia speravérunt in eo.

PSALMUS 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me, * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Antiphona.

Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine, in cœlo misericórdia tua.

℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Martyre, ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

FERIA SECUNDA

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde, *ut supra*, 17.

Antiphona Miserére.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus : Deus, Deus salútis meæ, * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiphona.

Miserére mei, Deus.

Antiphona Intéllige.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo, * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam :

* adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Intéllige clamórem meum, Dómine.

Antiphona.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Psalmus idem, 18.

Antiphona Convérsus.

CANTICUM ISAIÆ PROPHETÆ.

[Cap. 12.]

Confitebor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris : * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, et lauda, habitátio Sion, * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Antiphona.

Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Antiphona.

Laudáte Dóminum de cœlis.

Psalmus idem, 19.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,

Diem dies illúminans,
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégat lúbricam.

Confírmet actus strénuos;
Dentes retúndat ínvidi;
Casus secúndet ásperos;
Agénda recte dírigat;

Mentem gubérnet, et regat;
Sit pura nobis cástitas;
Fides calóre férveat;
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Benedíctus Dóminus Deus Israel.

In feriis vigiliarum quæ jejunantur, post Antiphonam ad Benedictus, et in Vesperis post Antiphonam ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus, aliis temporibus non dicuntur.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Pater noster *totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dómine, salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis.

℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus De profúndis, *qui infra habetur in Vesperis Feriæ quartæ, et in fine* Glória Patri. *In Vesperis ejus loco dicitur Psalmus* Miserére mei, Deus, * secúndum magnam, 58. *Finito Psalmo, dicitur* ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria; et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesperis fit sequens commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus.

ORATIO.

Perpetua nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignatus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM.

Invitatorium.— Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Psalmus Venite, exultémus, *ut supra*, 2.

HYMNUS.

Consors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assiste postulántibus.

Aufer ténebras méntium;
Fuga catérvas dæmonum;
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Ut non delínquam.

PSALMUS 38.

Dixi: Custódiam vias meas:* ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam,* cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis:

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est? * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? * nonne Dóminus? et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus,* sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pe-

des meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus et protéctor meus es tu : * Deus meus, ne tardáveris.

Antiphona.

Ut non delínquam in lingua mea.

Antiphona Sana, Dómine

PSALMUS 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem : * in

die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei.

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona Eructávit.

PSALMUS 43

Deus áuribus nostris audívimus, * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :

Nec enim in gládio suo possedérunt terram : * et bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdi-

nem géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio fáciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et óbloquéntis : * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et inique non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco *afflictiónis*, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et obli-

víscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Eructávit cor meum verbum bonum.

Antiphona Adjútor.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem

suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Adjútor in tribulatiónibus.

Antiphona Magnus Dóminus.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis: * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam:

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? *

iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Antiphona.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Antiphona Deus deórum.

PSALMUS 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli jus-

tuam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: Israel, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vitulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter quo osténdam illi salutare Dei.

PSALMUS 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Diléxisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem: * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecísti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Antiphona.

Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, ℣. Immola Deo sacrifícium laudis.

℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delectántur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

FERIA TERTIA

AD LAUDES.

Antiphona.

Dele, Dómine,* iniquitáte meam.

Psalmus Miserére, 58.

Antiphona Salutáre.

PSALMUS 42.

JUDICA me, Deus, et di cérne causam meam de gen non sancta,*ab hómine iniq et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitú mea : * quare me repulist et quare tristis incédo, du afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et v ritátem tuam : * ipsa me d duxérunt, et adduxérunt montem sanctum tuum et tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre D * ad Deum, qui lætíficat j ventútem meam.

Confitébor tibi in cítha Deus, Deus meus : * qu tristis es, ánima mea? et qu contúrbas me?

Spera in Deo, quóni adhuc confitébor illi : * sa táre vultus mei, et D meus.

Antiphona.

Salutáre vultus mei, Deus meus.

Antiphona.

Ad te de luce* vígilo, De

Psalmus Deus, Deus me * ad te, 18.

Antiphona Cunctis diébus.

CANTICUM EZECHIÆ.

[Isaiæ c. 38.]

Ego dixi : In dimidio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsivi residuum annórum meórum, * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordirer, succidit me : * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corripies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Antiphona.

Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.

Antiphona.

Omnes Angeli ejus, * laudáte Dóminum de cœlis.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 19.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit,
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte ; jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio

Dormíre cor mundum vetat.
Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula;
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Eréxit nobis * Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, 61.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Avértit Dóminus.

PSALMUS 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salu-

tire Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætabitur Israel.

PSALMUS 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de pláteis ejus, * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is qui óderat me super me magna locútus fuisset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis: * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos * in púteum intéritus.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Antiphona.

Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Antiphona Quóniam.

PSALMUS 55.

Miserere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 56.

Miserere mei, Deus, miserére mei, * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium et cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Antiphona.

Quóniam in te confídit ánima mea.

Antiphona Justa judicáte.

PSALMUS 57.

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ et obturántis aures suas :

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

PSALMUS 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum,

et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Antiphona.

Justa judicáte, fílii hóminum.

Antiphona Da nobis.

PSALMUS 59.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam, et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Antiphona Nonne Deo.

PSALMUS 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem : * interfícitis univérsi vos : tanquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus :* adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra :* Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris :* ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupísce-

re: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Antiphona Benedícite.

PSALMUS 65.

Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo : * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

PSALMUS 67.

Exurgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : * et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delectentur in lætitia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons

pinguis :* utquid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo :* étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium :* Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem :* accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes,* inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus : * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino,* de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ, confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli,* ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Antiphona.

Benedícite, gentes, Deum nostrum.

Per Annum, ℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.

℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Martyre, ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum de-

...órem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

FERIA QUARTA

AD LAUDES.

Antiphona.

Amplius lava me,* Dómine, ab injustítia mea.

Psalmus Miserére, 58.

Antiphona Te decet.

PSALMUS 60.

Te decet hymnus, Deus, in Sion:* et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam:* ad te omnis caro véniet:

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster,* spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam:* multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ:* et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Antiphona.

Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Antiphona.

Lábia mea * laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 18.

Antiphona Dóminus judicábit.

CANTICUM ANNÆ.

[I. Reg., c. 2.]

Exultavit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat filios infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium Regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Antiphona.

Dóminus judicábit fines terræ.

Antiphona.

Cœli cœlórum, * laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 19.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Nox, et ténebræ et núbila,
Confúsa mundi, et túrbida ;
Lux intrat ; albéscit polus ;
Christus venit : discédite.

Caligo terræ scinditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus :

Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo, quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cœléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Replèti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De manu ómnium* qui odérunt nos líbera nos, Dómine.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria, 61.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Dóminum, qui fecit nos,* Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium;
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium,

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas;
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Dómine Deus.

PSALMUS 68.

SALVUM me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super

me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium expectávit cor meum et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vitulum novéllum, * córnua producéntem et úngulas.

Videant páuperes, et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam : * et qui díligunt nomen ejus habitábunt in ea.

PSALMUS 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et reveréantur * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Antiphona.

Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.

Antiphona Esto mihi.

PSALMUS 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus :

In te cantátio mea semper : * tanquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum deféccerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est :

Poténtiam tuam et justí tiam tuam, Deus, usque i altíssima, quæ fecisti ma gnália : * Deus, quis símili tibi ?

Quantas ostendísti mihi tr bulatiónes multas, et malas et convérsus vivificásti me * et de abyssis terræ íterun reduxísti me.

Multiplicásti magnificén tiam tuam, * et convérsu consolátus es me.

Nam et ego confitébor tib in vasis psalmi veritáten tuam, * Deus, psallam tibi i cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cun cantávero tibi : * et ánim mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota di meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fue rint qui quærunt mala mihi.

PSALMUS 71.

Deus, judícium tuum reg da : * et justítiam tuam fili regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in

vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent;

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte redímet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Antiphona.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Antiphona Liberásti virgam.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde.

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zélavi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * et iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die,* et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam, et in voluntáte tua deduxísti me : * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant se a te períbunt : * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

PSALMUS 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * et quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas

ejus in idipsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus : * irritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insipiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum qui te odérunt ascéndit semper.

Antiphona.

Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Antiphona Et invocábimus.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolite iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolite exaltáre cornu :

Nolite extóllere in altum

cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob : * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feci judícium : * terra trémuit quiévit,

Cum exúrgeret in judíciu Deus: * ut salvos fáceret o nes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóm nis confitébitur tibi : * et r líquiæ cogitatiónis diem fe tum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dóm no Deo vestro, * omnes q in circúitu ejus affértis m nera.

Terríbili et ei qui aufe spíritum príncipum : * terr bili apud reges terræ.

Antiphona.

Et invocábimus nom tuum, Dómine.

Antiphona Tu es Deus.

PSALMUS 76.

Voce mea ad Dóminum cl mávi :* voce mea ad Deum et inténdit mihi.

In die tribulatiónis me Deum exquisívi, mánibu meis nocte contra eum : * non sum decéptus.

Rénuit consolári ánim mea, * memor fui Dei, et d lectátus sum, et exercitát sum : et defécit spíritus meu

Anticipavérunt vigílias óc li mei : * turbátus sum, et no sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : et annos ætérnos in ment hábui.

Et meditátus sum noc cum corde meo, * et exerc

tábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet : * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es, Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

PSALMUS 77.

Atténdite, pópule meus, legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis?

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exúrgent : * et narrábunt fíliis suis :

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava et exásperans;

Generátio, quæ non di-

réxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et póterit panem dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte

dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem et miséricors, et propítius fiet peccátis eórum, * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum, * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum: * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem; immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tanquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: *

et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum; * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph: * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israel hæreditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Antiphona.

Tu es, Deus, qui facis mirabília.

Antiphona Propítius esto.

PSALMUS 78.

DEUS, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem, * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob, * et locum ejus desolavérunt.

Ne memineris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum:

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

Qui regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Benjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare, * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super

filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te: vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Antiphona.

Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi.

℟. Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Martyre, ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

FERIA QUINTA
AD LAUDES.

Antiphona.

Tibi soli peccávi, * Dómine; miserére mei.

Psalmus Miserére, 58.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 89.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis, * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hestérna quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annó

rum nostrórum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo, * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua, * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Antiphona.

Dómine, refúgium factus es nobis.

Antiphona.

In matutínis * meditábor in te.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 18.

Antiphona Cantémus.

CANTICUM MOYSI.

[Exodi c. 15.]

Cantémus Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum; * et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam, * et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt

quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra: * dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti?

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum: * in médio ejus.

Antiphona.

Cantémus Dómino glorióse.

Antiphona.

In sanctis ejus * laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 19.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Lux ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum;
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in secunda Feria, 61.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Exultáte.

PSALMUS 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, *

ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

PSALMUS 81.

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupíllo : * húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram, * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Antiphona.

Exultate Deo adjutóri nostro.

Antiphona Tu solus.

PSALMUS 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismaelítæ.

Moab, et Agaréni, Gebal et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor : facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb, * et Zébee et Sálmana :

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt : Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

PSALMUS 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona.

Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Antiphona Benedixísti.

PSALMUS 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérsus vivifi-

cábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti vénient et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo : * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére

mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Antiphona.

Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Antiphona Fundaménta ejus.

PSALMUS 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

PSALMUS 87.

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Utquid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Antiphona Benedíctus.

PSALMUS 88.

Misericordias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : * Pósui adjutórium in poténte, et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum :

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum, * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum :

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis

ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem, * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium,

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt,

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem non áudiet? * aut qui finxit óculum non consíderat?

Qui córripit gentes non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hæreditátem suam non derelinquet :

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qu juxta illam omnes qui recti sunt corde.

Quis consúrget mihi ad versus malignántes? * aut qui stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjuv me : * paulo minus habitáss in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est p meus : * misericórdia tu Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, et in malítia eórum dispérdet eos, * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Antiphona Cantáte.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Per annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

℟. Inclina aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delectántur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

FERIA SEXTA

AD LAUDES.

Antiphona.

Spíritu principáli * confirma cor meum, Deus.

Psalmus Miserére mei, 58

Antiphona In veritáte.

PSALMUS 142.

Dómine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : *

anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Antiphona.

In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Antiphona.

Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 18.

Antiphona Dómine.

CANTICUM HABACUC.
[Cap. 3.]

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet: * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra:

Splendor ejus ut lux erit. * córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos

tuos : * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluérunt montes :* gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis,* et subter me scáteat :

Ut requiéscam in die tribulatiónis, * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit :* et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona.

Dómine, audívi audítum tuum, et tímui.

Antiphona.

In tympano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 19

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Æterna cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis,

Da déxteram surgéntibus,
Exúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius;
Cadunt ténebræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.
Quæsíta jam primum Fides
In corde radíces agat;
Secúnda Spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum *Spíritu* Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Per víscera * misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 61.

SABBATO

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Summæ parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam
Unius et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus,
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe,
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos, jecúrque mórbidum,
Flammis adúre cóngruis;
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Quia mirabília.

PSALMUS. 97.

Cantate Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, t propítius fuísti eis, et ulci cens in omnes adinventión eórum.

Exaltáte Dóminum Deu nostrum, et adoráte in mon sancto ejus, * quóniam san tus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Quia mirabília fecit Dóm nus.

Sequens Antiphona et Psa mus Jubiláte *hic prætermi titur quando dicitur in Lau dibus, ut in Sabbatis in qu bus fit Officium de S. Mari et ejus loco dicitur Ant phona et Psalmus* Bonu est confitéri Dómino.

Antiphona Jubiláte.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terr * servíte Dómino in lætítia

Introíte in conspéctu eju * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dómin ipse est Deus: * ipse fecit n et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves pá cuæ ejus: * introíte port ejus in confessióne, átria ej in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus qu niam suávis est Dóminus, ætérnum misericórdia ejus et usque in generatiónem generatiónem véritas ejus.

Vel PSALMUS 91.

Bonum est confitéri Dómin * et psállere nómini tuo, A tíssime.

Ad annuntiándum ma

misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognóscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum, * et apparúerint omnes qui operántur iniquitátem,

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt : * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

PSALMUS 100.

Misericordiam et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiphona.

Jubiláte Deo, omnis terra.

Vel Antiphona.

Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona Clamor meus.

PSALMUS 101.

DOMINE, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me :

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei, * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant :

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me

clinavérunt,* et ego sicut fo num árui.

Tu autem, Dómine, i ætérnum pérmanes : * memoriále tuum in gener tiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miserébe Sion : * quia tempus mis réndi ejus, quia venit tempu

Quóniam placuérunt se vis tuis lápides ejus : * et te ræ ejus miserebúntur.

Et timébunt géntes nom tuum, Dómine, * et omn reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dómin Sion, et vidébitur in glór sua.

Respéxit in oratiónem h mílium, * et non sprevit pr cem eórum.

Scribántur hæc in gener tióne áltera : * et pópulu qui creábitur, laudábit D minum :

Quia prospéxit de excel sancto suo : * Dóminus c cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus con peditórum : * ut sólveret f lios interemptórum :

Ut annúntient in Sion n men Dómini : * et laude ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópul in unum, * et reges ut se viant Dómino.

Respóndit ei in via virtú suæ : * Paucitátem diéru meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimí d

tiónem et generatiónem anni tui.

Initio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur, * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte, * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Clamor meus ad te véniat, Deus.

Antiphona Bénedic.

PSALMUS 103.

BENEDIC, ánima mea, Dómino : * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum, * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos spíritus, * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre te ram.

Qui emíttis fontes in co vállibus :* inter médium mo tium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes bési agri : * expectábunt ónagri siti sua.

Super ea vólucres cœli l bitábunt : * de médio petı rum dabunt voces.

Rigans montes de super ribus suis : * de fructu óp rum tuórum satiábitur ter

Prodúcens fœnum jumé tis, * et herbam servitúti l minum :

Ut edúcas panem de ter * et vinum lætíficet cor h minis :

Ut exhílaret fáciem in ó * et panis cor hóminis co firmet.

Saturabúntur ligna cam et cedri Líbani quas plan vit : * illic pásseres nidific bunt.

Heródii domus dux est rum :* montes excélsi cer petra refúgium herinácii

Fecit lunam in témpo *sol cognóvit occásum su

Posuísti ténebras, et f est nox : * in ipsa pertra íbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiér ut rápiant, * et quærant a I escam sibi.

Ortus est sol, et cong gáti sunt : * et in cubíli suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus su

* et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et deficient, et in púlverem suum reverténtur.

Emittes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

PSALMUS 104.

Confitemini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus : * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israel in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem no-

cére eis, * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram, * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ, * et príncipem omnis possessiónis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum, * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum; * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum , * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisce eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyia * et cínifes in ómnibus finibu eórum.

Pósuit plúvias eórum grán dinem, * ignem comburén tem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eóru et ficúlneas eórum : * et co trívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, e bruchus, * cujus non erat nu merus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et coméd omnem fructum terræ eórun

Et percússit omne prim génitum in terra eórum, * pr mítias omnis labóris eórum

Et edúxit eos cum argént et auro : * et non erat in tr bubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in pr fectióne eórum, * quia inc buit timor eórum super eo

Expándit nubem in pr tectiónem eórum, * et igne ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrni * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et flux runt aquæ : * abiérunt in sic flúmina :

Quóniam memor fuit ver sancti sui, * quod hábuit Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum sun

in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Antiphona.

Bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona Vísita nos.

PSALMUS 105.

Confitemini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus, * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt sculptíle.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra

Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos; * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus,

Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos: * et pro nihilo habuérunt terram desiderábilem.

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis, * et multiplicáta est in eis ruina.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam: * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * et vexátus est Móyses propter eos, quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum, et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem, * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in concílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur: * et audivit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * et cóngrega nos de natiónibus,

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci, * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu et occásu, * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem, * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis, * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis, * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum, * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos, * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus pro-

céllæ, * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram, * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis, * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum, * et éxitus aquárum in sitim :

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum, * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * et vexáti sunt a tribulatióne malórum et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Antiphona.

Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Antiphona Confitébor Dómino.

PSALMUS 107.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et

exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo.

Exultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

PSALMUS 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum, * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem et mendícum : * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum : * et in-

trávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur, * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum, * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Antiphona.

Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum, ℣. Dómine, exaudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Pro Beata Maria, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

SABBATO

AD LAUDES.

Antiphona.

Benígne fac * in bona voluntáte tua, Dómine.

Psalmus Miserére, 58.

Antiphona Bonum est.

PSALMUS 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem;

In decachórdo psaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognós-

cet, * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum, * et apparúerint omnes qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui perîbunt: * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Antiphona.

Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona.

Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 18.

Antiphona Date magnitúdinem.

CANTICUM MOYSI.
[Deut., c. 32.]

Audite, cœli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus: * peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insipiens?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possédit te, * et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat filios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pó-

pulus ejus : * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris et vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Bútyrum de arménto, et lac de óvibus, * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recésssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est, * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum.

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt ? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia ?

Nonne ídeo quia Deus suus véndidit eos : * et Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vinea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis ?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.

Surgant et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius deus præter me.

Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo ; * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine : * et gládius meus devorábit carnes.

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus : * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur ;

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Antiphona.

Date magnitúdinem Deo nostro.

Antiphona.

In cymbalis * benesonántibus laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 19.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Aurora jam spargit polum,
Terris dies illábitur;
Lucis resúltat spículum :
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis éxulet;
Mentis reátus córruat;
Quidquid ténebris hórridum
Nox áttulit culpæ cadat.

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℞. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illumináre, Dómine, * his qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 61.

DOMINICA

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium, 17.

Antiphona Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Antiphona Fidélia.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi, Dómine,

in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiphona.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Antiphona In mandátis.

PSALMUS 111.

Beatus vir qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi; * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Antiphona.

In mandátis ejus cupit nimis.

Antiphona Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini bene-

dictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Antiphona Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes : * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti? * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exultástis sicut aríetes? * et colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua et veritáte tua, * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcúmque vóluit fecit.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino : * adjú-

...r eórum et protéctor eó-...rum est.

Dóminus memor fuit nos-...tri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israel: * ...benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus qui ti-...ment Dóminum, * pusíllis cum ...majóribus.

Adjíciat Dóminus super ...vos: * super vos, et super ...fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino: * ter-...ram autem dedit fíliis hómi-...num.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes qui descéndunt in inférnum:

Sed nos qui vívimus, be-...nedícimus Dómino, * ex hoc ...nunc et usque in sæculum.

Antiphona.

Nos qui vívimus benedí-...cimus Dómino.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tri-bulatióne nostra.

HYMNUS.

Lucis creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ
Mundi parans oríginem,
 Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis,
Illábitur tetrum chaos;
Audi preces cum flétibus.
 Ne mens graváta crímine
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.
 Cœléste pulset óstium;
Vitále tollat præmium;
Vitémus omne nóxium;
Purgémus omne péssimum.
 Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
 Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo versu dicitur a Dominica tertia post Pentecosten usque ad Adventum; Capitulum vero prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Pentecosten; dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Similiter et Versiculi; Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dominica.

CANTICUM

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

[Lucæ c. 1.]

Magnificat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus, * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria.

FERIA SECUNDA

AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit.

PSALMUS 114.

Dilexi quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Antiphona.

Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Antiphona Crédidi.

PSALMUS 115.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dó-

mini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Crédidi, propter quod locútus sum.

Antiphona Laudáte.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Antiphona.

Laudáte Dóminum, omnes gentes.

Antiphona Clamávi.

Canticum Graduum.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est; habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona.

Clamávi, et exaudívit me.

Antiphona Unde véniet.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Antiphona.

Unde véniet auxílium mihi.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Immense cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dividens,
Cœlum dedísti límitem,

Firmans locum cœléstibus,
Simúlque terræ rívulis,
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent;

Infúnde nunc, Piíssime,
Donum perénnis grátiæ,
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem Fides adáugeat;
Sic lúminis jubar ferat;
Hæc vana cuncta próterat;
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Magníficat ánima mea Dóminum, * quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur, post Antiphonam ad Magnificat dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Pater noster *totum dicitur clara voce.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdotes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dómine, salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidèlibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis.

℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus Miserére, 58, *et in fine* Glória.

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hic in Psalterio. Hymni vero ab Octava Pentecostes usque ad Adventum; Antiphonæ autem ad Magnificat eisdem temporibus.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS.

Antiphona In domum Dómini.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

In domum Dómini lætántes íbimus.

Antiphona Qui hábitas.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum

repléti sumus despectióne;
Quia multum repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Antiphona.

Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Antiphona Adjutórium.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Antiphona Bénefac.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Antiphona.

Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde.

Antiphona Facti sumus.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiphona.

Facti sumus sicut consoláti.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Telluris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem,

Ut germen aptum prófe-
rens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet,

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ,
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet;
Nullis malis appróximet;
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exúltet * spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces, si dicendæ sunt, habentur supra in Laudibus Feriæ secundæ, 61.

FERIA QUARTA
AD VESPERAS.

Antiphona Non confundétur.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum, * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona.

Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona Beáti.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum

quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiphona.

Beáti omnes qui timent Dóminum.

Antiphona Sæpe.

PSALMUS 128.

SÆPE expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiphona.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Antiphona De profúndis.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine ; * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Antiphona.

De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Antiphona Speret.

PSALMUS 130.

DÓMINE, non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Antiphona.

Speret Israel in Dómino.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Cœli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine,
Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum,
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum,
Expélle noctem córdium;
Abstérge sordes méntium;
Resólve culpæ vínculum;
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Respéxit* Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Laudibus feriæ secundæ, 61.

FERIA QUINTA

AD VESPERAS.

Antiphona Et omnis.

PSALMUS 131.

Memento, Dómine, David,* et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ : * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino,* tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur

justítiam, * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc producam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Antiphona.

Et omnis mansuetúdinis ejus.

Antiphona Ecce.

PSALMUS 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Antiphona.

Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Antiphona Omnia.

PSALMUS 134.

Laudate nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum ;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo et in terra, * in mari et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia

in médio tui, Ægypte : * in Pharaónem et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas, * et occídit reges fortes.

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino :* domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Antiphona.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Antiphona Quóniam in ætérnum.

PSALMUS 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum

in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem et virtútem ejus in mari Rubro :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona.

Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona Hymnum cantáte.

PSALMUS 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Antiphona.

Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relinquis gúrgiti,
Partim levas in áera,
Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cœlis érigens,
Ut, stirpe ab una pródita,
Divérsa répleant loca,
Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium;
Ut culpa nullum déprimat,
Nullum éfferat jactántia;
Elísa mens ne cóncidat;
Eláta mens ne córruat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fac, Deus, * poténtiam in bráchio tuo: dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Æst.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Laudibus Feriæ secundæ, 61.

FERIA SEXTA

AD VESPERAS.

Antiphona In conspéctu.

PSALMUS 137.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Antiphona.

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 138.

DOMINE, probásti me et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Antiphona.

Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Antiphona A viro iníquo.

PSALMUS 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum, * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiphona.

A viro iníquo líbera me, Dómine.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 140.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem, * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut cras-

sitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum:* quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi,* et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres:* singuláriter sum ego donec tránseam.

Antiphona.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Antiphona Pórtio mea.

PSALMUS 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam,* et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam,* abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo:* me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiphona.

Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Hominis supérne cónditor,
Qui, cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus,
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis,
Repélle quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera,
Dissólve litis víncula,
Astrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Depósuit * poténtes sanctos persequéntes, et exaltávit húmiles Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Laudibus Feriæ secundæ, 61.

SABBATO
AD VESPERAS.

Antiphona Benedictus.

PSALMUS 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea et refúgium meum; * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi, * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus, * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno, éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in pláteis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Antiphona.

Benedíctus Dóminus Deus meus.

Antiphona Per síngulos dies.

PSALMUS 144.

EXALTABO te, Deus meus Rex; * et benedícam nómini tuo

in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua, * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * et justítia tua exultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus, * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * et poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: * et deprecatiónem eórum exáudiet, et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se, * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedicat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Antiphona Laudábo.

PSALMUS 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Antiphona.

Laudábo Deum meum in vita mea.

Antiphona Deo nostro.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster et magna virtus ejus, * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus, * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Antiphona.

Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Antiphona Lauda.

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * Lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

CAPITULUM.

[Rom., c. 11.]

O ALTITUDO divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei, quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

HYMNUS.

JAM sol recédit ígneus,
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Capitulum O Altitúdo *dicitur in Vesperis Sabbati, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, cum Hymno et Versu sequenti. Antiphona ad Magnificat dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.*

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO

DE CRUCE,

in feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes

Antiphona.

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus.

ORATIO.

PERPETUA nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES

COMMUNES,

sive suffragia Sanctorum.

DE SANCTA MARIA,

quando non dicitur ejus officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes,

Antiphona.

Sancta María, succúrre mi-

...eris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intervéni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

ORATIO.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas, Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Antiphona.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus.

ORATIO.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit, exáudi nos propítius, et concéde ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fiat Commemoratio consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, et Laudes, Antiphona.

Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus.

ORATIO.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes seu suffragia dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Duplicibus et diebus infra Octavas.

Quando dicitur Officium beatæ Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Noctem quiétam et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

LECTIO BREVIS.

[I. Pet., c. 5.]

Fratres, sóbrii estóte, et vigiláte, quia adversárius vester diábolus tanquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster *dicitur totum secreto.*

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípo-

tens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et facta Absolutione dicitur ℣. Convérte nos, Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio.

Sicut erat in princípio.

Antiphona Miserére.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei: * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum, * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu, * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me

de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replebo eum, * et ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

HYMNUS.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

CAPITULUM.

[Jerem., c. 14.]

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos; ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus tuas.

℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis.

℟. Commendo.

Glória Patri. In manus tuas.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona Salva nos.

CANTICUM SIMEONIS.
[Luc., c. 2.]

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Æst.

Credo in Deum *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus Patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe

repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio. — Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, *sed immediate dicitur sequens Antiphona.*

A primis Vesperis Festi Sanctissimæ Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Antiphona.

Salve Regína, mater misericórdiæ, vita, dulcédo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxules, filii Evæ. Ad te suspirámus, geméntes, et flentes in hac lacrymárum valle. Eia ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte præparásti, da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave, María, *et* Credo.

Sic dicitur Completorium hac tota parte Æstiva.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave, María, *et* Credo, *quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet; et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.*

Antiphona prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando terminata aliqua Hora discedendum est a Choro; et tunc post ℣. Fidélium ánimæ, *et* Pater noster, *secreto dicitur.*

℣. Dóminus det nobis suam pacem.

℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde prædicta Antiphona, et in fine Divínum auxílium máneat semper nobiscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium, alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster *secreto.*

PROPRIUM

DE TEMPORE.

PARS ÆSTIVA.

IN FESTO

SANCTÆ TRINITATIS.

AD VESPERAS.

Antiphona Glória tibi, Trínitas, *cum reliquis de Laudibus*, 172.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi:*

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes: * Laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Fílio.

CAPITULUM.

[Rom. c. 11.]

O altitudo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

HYMNUS.

Jam sol recédit ígneus,
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris, ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona.

Grátias tibi, Deus; grátias tibi, vera et una Trínitas, una et summa Déitas, sancta et una Unitas.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam ag-

nóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem, quæsumus, ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Dominicæ primæ post Pentecosten ut sequitur.

Antiphona.

Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

ORATIO.

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris; et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ, ut in exequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Deum verum, unum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus,

Da déxteram surgéntibus,
Exúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris Unico,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Adésto unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus.

PSALMUS 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, *

quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Adésto unus Deus omnípotens, Pater, Filius, et Spíritus Sanctus.

Antiphona.

Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei,* et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum :* et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas :* testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum :* et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus : * et redémptor meus.

Antiphona.

Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.

Antiphona.

Te semper idem esse, vívere, et intellígere, profitémur.

PSALMUS 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Te semper idem esse, vivere, et intellígere, profitémur.

℣. Benedicámus Patrem et Filium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et ea quæ sub ipso erant replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri: duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud, sex alæ uni, et sex alæ álteri.

Et ea quæ.

Benedictio Unigénitus Dei.

LECTIO II.

Et dixi: Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túle-

rat de altári. Et tétigit os meum, et dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israel, qui facit mirabília magna solus: * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum.

℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra, fiat, fiat.

Et benedíctum.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et dixit: Vade, et dices pópulo huic: Audíte audiéntes, et nolíte intellígere: et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava: et óculos ejus claude: ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum. Et dixi: Usquequo, Dómine? Et dixit: Donec desoléntur civitátes absque habitatóre, et domus sine hómine, et terra relinquétur desérta. Et longe fáciet Dóminus hómines, et multiplicábitur quæ derelícta fúerat in médio terræ.

℟. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * Et métuant eum omnes fines terræ.

℣. Deus misereátur nostri, et benedícat nos Deus.

Et métuant.

Glória Patri.

Et métuant.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trínitas.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trínitas.

Antiphona.

Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trínitas.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis,* in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ : * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trínitas.

Antiphona.

Líbera nos, salva nos, vivífica nos, o beáta Trínitas.

PSALMUS 71.

DEUS, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus jus-

tia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arábum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus,

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra, fiat, fiat.

Antiphona.

Líbera nos, salva nos, vivífica nos, o beáta Trínitas.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus piétas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de fide ad Petrum.

LECTIO IV.

[Inter Opera August., t. 3.]

Fides, quam sancti Patriárchæ atque Prophétæ ante incarnatiónem Fílii Dei divínitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, et Spíritus Sancti magistério instrúcti non solum sermóne prædicavérunt, verum étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum scriptis suis índitam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum. Sed

Trínitas vera non esset, si una, eadémque persóna dicerétur Pater et Fílius et Spíritus Sanctus.

℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabília.

℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam, redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Tu es Deus.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Si enim, sicut est Patris et Fílii et Spíritus Sancti una substántia, sic esset una persóna : nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus quidem Trínitas esset vera : sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodum Pater et Fílius et Spíritus Sanctus personárum sunt ab invicem proprietáte distíncti, sic fuissent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trínitas est, naturáliter verum est : proptérea ipse verus Deus in persónis Trínitas est, et in una natúra unus est.

℟. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna, * O beáta Trínitas.

℣. Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sæcula.

O beáta.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Per hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio et Spíritu Sancto est, totus Fílius in Patre et Spíritu Sancto est, totus quoque Spíritus Sanctus in Patre et Fílio. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est : quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte : quia nec Fílio, nec Spirítui Sancto, quantum ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater est : nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior aut major, Spíritus Sancti immensitátem æternitatémque aut præcédere, aut excédere naturáliter potest.

℟. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * Et sapiéntiæ ejus non est númerus.

℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est finis.

Et sapiéntiæ.

Glória Patri.

Et sapiéntiæ.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Cháritas Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíri-

tas Sanctus, o beáta Trínitas.

PSALMUS 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætént́ur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Cháritas Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus Sanctus, o beáta Trínitas.

Antiphona.

Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus Sanctus, o beáta Trínitas.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes An-

geli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus Sanctus, o beáta Trínitas.

Antiphona.

Pater et Fílius et Spíritus Sanctus una substántia est, o beáta Trínitas.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus :* et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi, * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiphona.

Pater et Fílius et Spíritus Sanctus una substántia est, o beáta Trínitas.

℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt.

℟. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 28.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fi-

lii, et Spíritus Sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni.

[In tract. de fide.]

Quis Catholicórum ignórat, Patrem vere esse Patrem, Fílium vere Fílium, et Spíritum Sanctum vere esse Spíritum Sanctum? sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit: Eúntes baptizáte omnes gentes in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti. Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scilicet uníus substántiæ profitémur. Non enim nos secúndum córporum conditiónem, divisiónem in Deo fácimus: sed secúndum divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est, et nóminum persónas vere constáre crédimus, et unitátem divinitátis esse testámur.

℟. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli, et laudábilis, et glorióSus in sæcula.

Laudémus.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Nec extensiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus: Nec verbum sine re, velut sonum vocis accípimus: sed tria nómina, et tres persónas, uníus esse esséntiæ, uníus majestátis atque poténtiæ crédimus. Et ídeo unum Deum confitémur: quia únitas majestátis, plúrium vocábulo deos próhibet apellári. Dénique Patrem et Fílium Cathólice nominámus: duos autem Deos dícere, nec póssumus, nec debémus. Non quod Fílius Dei Deus non sit, imo verus Deus de Deo vero: sed quia non aliúnde, quam de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, perínde unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóstoli tradidérunt: hoc ipse Dóminus dócuit, cum dicit: Ego et Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: Sumus autem, persónas assígnat.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

Benedictio Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

mine, * In firmaménto cœli. Benedíctus.

℣. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℟. In firmaménto.

Glória Patri. Benedíctus.

℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt.

℟. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

AD NONAM.

Antiphona Ex quo ómnia.

CAPITULUM.

[Joan. c. 5.]

Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum et Spíritus Sanctus, et hi tres unum sunt.

℟. *breve.* Verbo Dómini, * Cœli firmáti sunt. Verbo.

℣. Et Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum.

℟. Cœli.

Glória Patri. Verbo.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

AD VESPERAS.

Antiphona Glória tibi Trínitas, *cum reliquis ut supra in Laudibus*, 172.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130.

CAPITULUM.

[Rom. c. 11.]

O altitudo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

HYMNUS.

Jam sol recédit igneus,
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona.

Te Deum Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum Sanctum Paráclitum, Sanctam et indivíduam Trinitátem, toto corde et ore confitémur, laudámus, atque benedícimus: tibi glória in sæcula.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem, quæsumus ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Præítque solem núntius,
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Benedictus, Antiphona.

Benedicta sit sancta creátrix et gubernátrix ómnium, sancta et indivídua Trínitas, nunc et semper, et per infínita sæcula sæculórum.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem, quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat.

Et fit Commemoratio Dominicæ.

Antiphona.

Estóte ergo misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est, dicit Dóminus.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

ORATIO.

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ, ut in exequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Ad Primam Psalmi ut in Festo Duplici, cum Symbolo S. Athanasii.

AD TERTIAM.

Antiphona Laus et perénnis glória.

Capitulum O altitúdo, *ut supra*, 172.

℟. *breve.* Benedicámus Patrem, et Fílium, * cum Sancto Spíritu. Benedicámus.

℣. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

℟. Cum Sancto.

Glória Patri. Benedicámus.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

AD SEXTAM.

Antiphona Glória laudis.

CAPITULUM.

[1 Cor. c. 13.]

Gratia Dómini nostri Jesu Christi, et cháritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. *breve.* Benedíctus es, Dó-

rent ad templum Dómini: et sic provocábat eam. Porro illa flebat, et non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna cur fles? et quare non cómedis? et quam ob rem affligitur cor tuum? numquid non ego mélior tibi sum, quàm decem filii?

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit me unctióne.

LECTIO III.

Surrexit autem Anna postquam comédérat et bíberat in Silo. Et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini, cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, et votum vovit, dicens: Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, et recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ dederísque servæ tuæ sexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, et novácula non ascéndet super caput ejus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericó diam suam, et veritát suam: ánimam meam e puit de médio catulóru leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 1]

Factum est autem, cum il multiplicáret preces cora Dómino, ut Heli observár os ejus. Porro Anna loqu bátur in corde suo, tantúm que lábia illius movebántu et vox pénitus non audiebá tur. Æstimávit ergo eam He temuléntam, dixítque ei Usquequo ébria eris? díge paulísper vinum quo made Respóndens Anna, Nequá quam, inquit, Dómine m nam múlier infélix nimis eg sum, vinúmque, et omn quod inebriáre potest, no bibi, sed effúdi ánimam mea in conspéctu Dómini. Ne r putes ancíllam tuam qua unam de filiábus Bélial: qu ex multitúdine dolóris et mo róris mei locúta sum usq in præsens. Tunc Heli ait e Vade in pace: et Deus Isra det tibi petitiónem tuam quam rogásti eum. Et il dixit: Utinam invéniat ancil tua grátiam in óculis tuis.

℟. Percússit Saul mille,

[D]avid decem míllia : * Quia [m]anus Dómini erat cum illo : [p]ercússit Philisthæum, et [ab]stulit oppróbrium ex Is[ra]el.

℣. Nonne iste est David, [de] quo canébant in choro, [dic]entes : Saul percússit mil[le], et David decem míllia. Quia manus Dómini.

LECTIO II.

E[t] ábiit múlier in viam suam [et] comédit, vultúsque illíus [no]n sunt ámplius in divérsa [mu]táti. Et surrexérunt mane, [et] adoravérunt coram Dó[mi]no : reversíque sunt, et [ven]érunt in domum suam [Ram]atha. Cognóvit autem [El]cana Annam uxórem suam : [et] recordátus est ejus Dó[mi]nus. Et factum est post [cir]culum diérum, concépit [An]na, et péperit fílium, vo[cav]itque nomen ejus Sámuel : [eo] quod a Dómino postulás[set] eum. Ascéndit autem vir [eju]s Elcana, et omnis do[mu]s ejus, ut immoláret Dó[mi]no hóstiam solémnem, et [vo]tum suum, et Anna non [asc]éndit : dixit enim viro suo : [No]n vadam, donec ablacté[tur] infans, et ducam eum, [ut] appáreat ante conspéc[tum] Dómini, et máneat ibi [jug]iter.

℟. Montes Gélboe, nec [ros] nec plúvia véniant super [vo]s : * Ubi cecidérunt fortes [Isr]ael.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus, a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Et ait ei Elcana vir suus : Fac quod bonum tibi vidétur, et mane donec abláctes eum : precórque, ut impleat Dóminus verbum suum. Mansit ergo múlier, et lactávit fílium suum, donec amovéret eum a lacte. Et addúxit eum secum, postquam ablactáverat, in vítulis tribus módiis farínæ, et ámphora vini, et addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus : et immolavérunt vítulum : et obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna : Obsecro, mi dómine, vivit ánima tua, Dómine, ego sum illa múlier, quæ steti coram te hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam postulávi eum. Idcírco et ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen

grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

Porro filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdótum ad pópulum: sed quicúmque immolásset víctimam, veniébat puer sacerdótis dum coqueréntur carnes, et habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, et mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive in cácabum: et omne quod levábat fuscínula, tollébat sacérdos sibi. Sic faciébant univérso Israéli veniéntium in Silo.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Etiam ántequam adolérent ádipem, veniébat puer sacerdótis, et dicébat immolánti: Da mihi carnem ut coquam sacerdóti: non enim accípiam a te carnem coctam, sed crudam. Dicebátque illi immolans: Incendátur primum juxta morem hódie adeps, et tolle tibi quantumcúmque desíderat ánima tua. Qui respóndens, aiébat ei: Nequáquam; nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines a sacrifício Dómini.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Samuel autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem. Et benedixit Heli Elcanæ, et uxóri ejus: dixítque ei: Reddat tibi Dóminus semen de mu

liere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, et concépit, et péperit tres fílios, et duas filias: et magnificátus est puer Sámuel apud Dóminum.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA QUINTA.

Celebratur Festum Corporis Christi.

Si ea die occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, transfertur post Octavam, si Simplex, nulla fit de eo Commemoratio.

Infra Octavam non fit de Festo, nisi fuerit Duplex: Semiduplicia transferuntur post Octavam: de Simplici fit tantum Commemoratio.

In die Octava non fit nisi de Nativitate sancti Joannis, et de Festo sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, vel de alio ex solemnioribus, si occurrant cum Commemoratione Octavæ.

IN FESTO
CORPORIS CHRISTI.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Antiphona.

Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se, in memóriam suórum mirabílium.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui, * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hæreditátem

géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiphona.

Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se, in memóriam suórum mirabílium.

Antiphona.

Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiphona.

Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Antiphona.

Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

PSALMUS 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiphona.

Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Antiphona.

Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

PSALMUS 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum ; * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suum sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

CAPITULUM.
[I. Cor. c. 11.]

Fratres, Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis : quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi,
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :

Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam suávis est, Dómine, spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti, tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória, qui natus es de Vírgine.

Et similiter per totam Octavam.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Christum Regem adorémus dominántem géntibus : * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia ;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum singulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus Córporis férculum,
Dedit et trístibus Sánguinis póculum,
Dicens, Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,

Ut sumant, et dent céteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum:
Dat panis cœlicus figúris términum:
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas.

Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus, mortis suæ témpore

PSALMUS I.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit véntus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Antiphona.

A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium.

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum dórmiam, * et requiéscam :

Quóniam, tu Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Antiphona.

Communitióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

PSALMUS 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino; Deus meus es tu : quoniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona.

Communióne cálicis quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

℣. Panem cœli dedit eis. Allelúia.

℟. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

CONVENIENTIBUS vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœ-

nam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ. * Et edent carnes, et ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis.

Et edent.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis: quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens, fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur, hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est panis.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmétipsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dumjudicámur autem a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem, qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

PSALMUS 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

Antiphona.

Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Antiphona.

Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus; * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam : * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Antiphona.

Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.

Antiphona.

In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

PSALMUS 41.

Quemadmodum desíderat

cervus ad fontes aquárum :* ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum :* quando véniam et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte :* dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et confessiónis : sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui : * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam :* et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo : * Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies, Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. Allelúia.

℟. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

LECTIO IV.

[In Opusc. 57.]

Immensa divínæ largitátis benefícia, exhíbita pópulo Christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes

sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines deos fáceret, factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara Crucis hóstiam óbtulit Deo Patri, sánguinem suum fudit in prétium simul et lavácrum: ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et sánguinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum fidélibus derelíquit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite, hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur?

Accípite.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

O PRETIOSUM et admirándum convívium, salutíferum, et omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc sacraménto mirabílius? in ipso namque panis et vinum in Christi Corpus et Sánguinem substantiáliter convertúntur, ideóque Christus Deus, et homo perféctus sub módici panis et vini spécie continétur. Manducátur ítaque a fidélibus, sed mínime lacerátur: quinímo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula ínteger persevérat. Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur aliéna spécie occultátum: et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Accépit Jesus cálicem, póstquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea.

Hoc fácite.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

NULLUM étiam sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spirituálium charismatum abundántia impinguátur. Offértur

in Ecclésia pro vivis et mórtuis: ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur: et recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit excellentíssimæ charitátis. Unde ut árctius hujus charitátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Pascha cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instítuit, tanquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum, et de sua contristátis abséntia solátium singuláre relíquit.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens: ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est.

Glória Patri.

Hic est.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Introíbo ad altáre Dei, sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

PSALMUS 42.

Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam, * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Introíbo ad altáre Dei: sumám Christum, qui renóvat juventútem meam.

Antiphona.

Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

PSALMUS 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in neoménia tu-

ba, * in insígni die solemnitátis vestræ :

Quia præcéptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nověrat audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te ; * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Antiphona.

Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturávit nos.

Antiphona.

Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exúltant.

PSALMUS 83.

Quam diléacta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dóminus virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona.

Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exúltant.

℣. Edúcas panem de terra. Allelúia.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 26, in Joann.]

Cum cibo et potu id áppetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant, hoc veráciter non præstat, nisi íste cibus et potus, qui eos, a quibus súmitur, immortáles et incorruptíbiles facit : id est, sociétas ipsa sanctórum : ubi pax erit, et únitas plena atque perfécta. Proptérea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus Corpus et Sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid rediguúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur : áliud in unum ex multis ácinis cónfluit. Dénique jam expónit quómodo id fiat, quod lóquitur : et quid sit manducáre Corpus ejus, et Sánguinem bíbere.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Qui mandúcat carnem meam, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, et illum bíbere potum, in Christo manére, et illum manéntem in se habére. Ac per hoc, qui

non manet in Christo, et in quo non manet Christus, procul dúbio nec mandúcat spirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus sánguinem, licet carnáliter et visibiliter premat déntibus sacraméntum Córporis et Sánguinis Christi: sed magis tantæ rei sacraméntum ad judícium sibi mandúcat et bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere sacraménta, quæ áliquis non digne sumit, nisi qui mundus est: de quibus dícitur: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui mandúcat.

Glória Patri.

Et qui mandúcat.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sicut, inquit, misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Ac si díceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tanquam ad majórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego itaque humiliátus vivo propter Patrem: ille eréctus vivit propter me. Si autem ita dictum est, vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est: sine detriménto æqualitátis dictum est. Nec tamen dicéndo, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me: eámdem suam et nostram æqualitátem significávit, sed grátia mediatóris osténdit.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Sapiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

Antiphona.

Pinguis est panis Christi, et præbébit delícias régibus. Allelúia.

Antiphona.

Sacerdótes sancti incénsum et panes ófferunt Deo. Allelúia.

Antiphona.

Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum. Allelúia.

CAPITULUM.

[I Cor. c. 11.]

Fratres, Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi

vobis: quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens, fregit et dixit: Accípite, et manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem a discípulo
Suis trádendus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit Discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem,
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni, trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem. Allelúia.

℟. Et ádipe frumenti sátiat te. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi, si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD PRIMAM.

℟. *breve.* Christe Fili.

℣. Qui natus es de María vírgine. *Et sic dicitur per totam Octavam.*

In Versiculis Primæ et Completorii non additur Allelúia, *sed in aliis Horis.*

AD TERTIAM.

Antiphona Angélorum esca.

Capitulum Fratres, Ego enim accépi, *ut supra*, 194.

℟. *breve.* Panem cœli dedit eis. * Allelúia, allelúia. Panem.

℣. Panem Angelórum manducávit homo.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. Allelúia.

℟. Et de petra melle saturávit eos. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Pinguis est panis.

CAPITULUM.
[I. Cor. c. 11.]

Quotiescumque enim man-

ducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. *Breve.* Cibávit illos ex ádipe fruménti. * Allelúia, allelúia. Cibávit.

℣. Et de petra, melle saturávit eos.

℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra. Allelúia.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Vincénti.

CAPITULUM.

[I. Cor. c. 11.]

Quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit Córporis et Sánguinis Dómini.

℟. *Breve.* Edúcas panem de terra. * Allelúia, allelúia. Edúcas.

℣. Et vinum lætíficet cor hóminis.

℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem. Allelúia.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te. Allelúia.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Omnia dicuntur sicut in primis Vesperis, 181.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

FERIA SEXTA

INFRA OCTAVAM

CORPORIS CHRISTI.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Venit autem vir Dei ad Heli, et ait ad eum; Hæc dicit Dóminus: Numquid non apérte revelátus sum dómui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Israel mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, et adoléret mihi incénsum, et portáret ephod coram me, et dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum Israel. Quare calce abjecístis vic-

timam meam, et múnera mea quæ præcépi ut offerréntur in templo : et magis honorásti filios tuos quam me, ut comederétis primítias omnis sacrificii Israel pópuli mei.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ, * Et edent carnes, et ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis.

Et edent.

LECTIO II.

Propterea ait Dóminus Deus Israel : Loquens locútus sum, ut domus tua et domus patris tui ministráret in conspéctu meo usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus : Absit hoc a me : sed quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt : et præcídam bráchium tuum, et bráchium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israel; et non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúmtamen non áuferam pénitus virum ex te ab altári meo : sed ut defíciant óculi tui, et tabéscat ánima tua : et pars magna domus tuæ moriétur, cum ad virílem ætátem vénerit.

℟. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus ; * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est.

LECTIO III.

Hoc autem erit tibi signum, quod ventúrum est duóbus filiis tuis, Ophni et Phínees : In die uno moriéntur ambo. Et suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet : et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniat ut orétur pro eo : et ófferat nummum argénteum, et tortam panis, dicátque : Dimítte me, óbsecro, ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam buccéllam panis.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens, comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne Sancti Thomæ Aquinátis.

LECTIO IV.

[In eodem Opusculo 57.]

Convenit ítaque devotióni fidélium, solémniter recólere institutiónem tam salutíferi, tamque mirábilis Sacraménti: ut ineffábilem modum divínæ præséntiæ in Sacraménto visíbili venerémur; et laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eódem tot mirabília operátur: nec non et de tam salúbri, tamque suávi benefício exolvántur Deo gratiárum débitæ actiónes. Verum etsi in die Cœnæ, quando Sacraméntum prædíctum nóscitur institútum, inter Missárum solémnia de institutióne ipsíus speciális méntio habeátur: totum tamen resíduum ejúsdem diéi Offícium ad Christi passiónem pértinet, circa cujus veneratiónem Ecclésia illo témpore occupátur.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite, hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

[...]tátis offício institutiónem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélium, Románus Póntifex Urbánus Quartus, hujus Sacraménti devotióne afféctus, pie státuit præfátæ institutiónis memóriam prima quinta Féria post Octávam Pentecóstes a cunctis fidélibus celebrári: ut qui per totum anni círculum hoc Sacraménto útimur ad salútem, ejus institutiónem illo témpore speciáliter recolámus, quo Spíritus Sanctus corda discipulórum edócuit ad plene cognoscénda hujus mystéria Sacraménti. Nam et in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntum a fidélibus frequentári.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

LECTIO VI.

Ut autem prædícta quinta Féria, et per Octávas sequentes, ejus salutáris institutiónis honorificéntius agátur memória, et solémnitas de hoc celébrior habeátur, loco distributiónum materiálium, quæ in Ecclésiis cathedrálibus largiúntur existéntibus

Románus Póntifex eis, qui hujúsmodi Horis in hac solemnitáte personáliter in Ecclésiis interfúerint, stipéndia spirituália, Apostólica largitióne concéssit: quátenus per hæc fidéles ad tanti Festi celebritátem avídius et copiósius convenírent.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est.

Glória Patri.

Hic est.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 27. in Joann.]

Verba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Exposuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est: Si manet, et manétur; si hábitat, et inhabitátur: si hæret, ut non desérátur.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropínquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

LECTIO VIII.

Hoc ergo nos dócuit, et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt; non enim cogitábant hæc audiéndo nisi carnem quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit: Sápere secúndum carnem mors est.

Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: et sápere secúndum carnem mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi ítaque audientes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus dixérunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui.

Glória Patri.

Et qui.

LECTIO IX.

Si discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci: Et tamen sic oportébat, ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem: et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem: sed prout voluérunt, ita intellexérunt et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem qua indútum erat Verbum, véluti concisam, distribúere credéntibus in se. Durus est, ínquiunt, hic sermo, quis potest eum audíre?

Te Deum laudámus, 16.

SABBATO.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Puer autem Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis, non erat vísio manifésta. Factum est ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucérna Dei ántequam extinguerétur. Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respóndens, ait: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, et dixit: Ecce ego, vocásti enim me. Qui dixit: Non vocávi: revértere, et dormi. Et ábiit, et dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: Ecce ego: quia vocásti me. Qui respóndit: Non vocávi te, fili mi, revértere, et dormi. Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis.

Et edent.

LECTIO II.

Et adjécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tértio. Qui consúrgens ábiit ad Heli, et ait: Ecce ego, quia vocásti me. Intelléxit ergo Heli, quia Dóminus vocáret púerum : et ait ad Samuélem : Vade, et dormi : et si deínceps vocáverit te, dices Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. Ábiit ergo Sámuel, et dormívit in loco suo. Et venit Dóminus et stetit : et vocávit, sicut vocáverat secúndo, Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel : Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem : Ecce ego fácio verbum in Israel, quod quicúmque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo advérsum Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus : incípiam, et complébo.

℟. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est.

LECTIO III.

Dormivit autem Sámuel usque mane, aperuítque óstia domus Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, et dixit : Sámuel, fili mi? Qui respóndens, ait: Præsto sum. Et interrogávit eum : Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te? oro te, ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, et hæc addat, si abscónderis a me sermónem ex ómnibus verbis, quæ dicta sunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuel univérsos sermónes, et non abscóndit ab eo. Et ille respóndit : Dóminus est : quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuel, et Dóminus erat cum eo, et non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérsus Israel a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel Prophéta esset Dómini.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem, qui surgens ; comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Homil. 61. ad pop. Antioch.]

Necessarium est, dilectíssimi, mysteriórum díscere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utílitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantum per charitátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unúmquid simus tanquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc est.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite et comédite, hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur?

Accípite.

LECTIO V.

Tanquam leónes igitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et charitátem quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe fílios tradunt aléndos: Ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos et sánguini communicávi: vobis vicíssim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine, * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea.

Hoc fácite.

LECTIO VI.

Attendamus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis: et cum áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni: talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis efficimur, quotquot sánguinem

degustémus; cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salútem nobis viæ! Nos corpus suum effécit, nobis suum communicávit corpus: et horum nos nihil a malis avértit.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducavérit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est panis.

Glória Patri.

Hic est panis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Tract. 27, in Joann.]

Diximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde, Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

LECTIO VIII.

Ergo spíritus est, qui vivíficat; spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis: numquid vivíficat membrum, quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dice ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem:

* Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui.

Glória Patri.

Et qui.

LECTIO IX.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt; quid est, spíritu et vita sunt; Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus, 16.

AD VESPERAS.

Antiphona Sacérdos in ætérnum *cum reliquis Antiphonis et Psalmis ut supra*, 181.

CAPITULUM.

[1 Joan. c. 3.]

Charissimi, Nolíte mirári si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum;
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. Allelúia.

℟. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer Sámuel * ministrábat ante Deum coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus cum eo.

ORATIO.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum, quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Octava.

Antiphona.

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pígnus datur. Allelúia.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

DOMINICA INFRA OCTAVAM

QUÆ EST SECUNDA POST PENTECOSTEN.

Omnia dicuntur de Octava, præter Lectiones, octavum Responsorium, Capitula, Antiphonas ad Benedictus et Magnificat, et Orationem, quæ hic habentur propria.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro primo regum.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Et factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam, et egréssus est Israel óbviam Philísthiim in prælium: et castra metátus est juxta Lápidem adjutórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israel. Inito autem certámine, terga vertit Israel Philísthæis: et cæsa sunt in illo certámine passim per agros quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra: dixerúntque majóres natu de Israel: Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ, * Et edent carnes, et ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis.

Et edent.

LECTIO II.

Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim : erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est Israel clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque : Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt quod arca Dómini venísset in castra.

℟. Comedétis carnes, Et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est.

LECTIO III.

Timuerúntque Philísthiim, dicéntes : Venit Deus in castra. Et ingemuérunt dicéntes : Væ nobis : non enim fuit tanta exultátio heri et nudiustértius : væ nobis. Quis nos salvábit de manu Deórum sublímium istórum? hi sunt Dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga, in desérto. Confortámini, et estóte viri, Philisthiim : ne serviátis Hebræis, sicut et illi serviérunt vobis : confortámini, et belláte. Pugnavérunt ergo Philísthiim, et cæsus est Israel, et fugit unusquísque in tabernáculum suum : et facta est plaga magna nimis : et cecidérunt de Israel trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta est : duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni, et Phinees.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens, comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Hom. 60. ad popul. Antiochenum]

Quoniam Verbum dicit : Hoc est corpus meum : et assentiámur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensibile nobis Christus trádidit : sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Iti-

dem et in baptísmate: per rem nempe sensíbilem, aquam, donum confértur: intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona: sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta. Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

LECTIO V.

Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, fervéntes et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre, nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixérunt: ítaque considera: ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fíeri, cólaphis cædi, et crucifígi: verum et semetípsum nobis commíscet: et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus cálicem postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

LECTIO VI.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc devidéntem? Os quod igni spiritáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita

quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem: hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℟. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est.

Glória Patri.

Hic est.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 14]

In illo témpore, Dixit Jesus Pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 36, in Evangelia.]

Hoc distáre, fratres charíssimi, inter delícias córporis et cordis solet: quod corporáles delíciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt: cum vero ávide edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra spirituáles delíciæ, cum non habéntur, in fastídio sunt; cum vero habéntur, in desidério: tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia dísplicet: in istis appetítus vilis est, et experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetítus saturitátem: satúritas appetítum parit.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem: * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

LECTIO VIII.

Augent enim spirituáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant: quia quanto

magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avídius amétur : et idcírco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quo dignórat? Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens : Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat : Suavitátem ejus non cognóscitis, si hanc mínime gustátis : sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes ejus dulcédinem amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amísit, cum in paradíso peccávit : extra éxiit, cum os a cibo ætérnæ dulcédinis clausit.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent : * Quia paráta sunt ómnia.

℣. Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

Quia paráta.

Glória Patri.

Quia paráta.

LECTIO IX.

Unde nos quoque nati in hujus peregrinatiónis ærúmna, huc fastidiósi jam vénimus, nescímus quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídii nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat. Et eo jam intérnas delícias non áppetit, quo eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famen nostram.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Sapiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

Antiphona.

Pinguis est panis Christi, et præbébit delícias régibus. Allelúia.

Antiphona.

Sacerdótes sancti incénsum et panes ófferunt Deo. Allelúia.

Antiphona.

Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum. Allelúia.

CAPITULUM.

[Joan. c. 3.]

Charissimi, nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens,

Nec Patris linquens déxte-
ram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie.
Carnem dedit et sánguinem
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Panem cœli dedit eis. Allelúia.

℟. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos: et misit servum suum hora cœnæ dicere invitátis, ut venírent, quia ómnia paráta sunt. Allelúia.

ORATIO.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem, páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Octava.

Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Allelúia.

℣. Pósuit fines tuos pacem. Allelúia.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Primam, ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ Filioli mei.

AD TERTIAM.

Antiphona Angelórum esca.

Capitulum Charissimi, Nolíte mirári, *ut supra*, 209.

℟. *breve.* Panem cœli dedit eis. * Allelúia, allelúia. Panem.

℣. Panem Angelórum manducávit homo.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. Allelúia.

℟. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Pinguis est panis.

CAPITULUM.

[I. Joan. c. 3.]

In hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. *breve.* Cibávit illos ex ádipe fruménti. * Allelúia, allelúia. Cibávit illos.

℣. Et de petra, melle saturávit eos.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibávit illos.

℣. Edúcas panem de terra. Allelúia.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Vincénti.

CAPITULUM.

[I Joan. c. 3.]

Filioli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.

℟. *breve.* Edúcas panem de terra. * Allelúia, allelúia. Edúcas.

℣. Et vinum lætíficet cor hóminis.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem. Allelúia.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Sacérdos in ætérnum, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut in primis Vesperis Festi*, 180.

Capitulum Charíssimi, Nolíte mirári, *ut supra*, 209.

Hymnus Pange, lingua, gloriósi, *ut supra*, 183.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. Allelúia.

℟. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exi cito in pláteas et vicos civitátis: et páuperes ac débiles, cœcos et claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea. Allelúia.

ORATIO

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Octava.

Antiphona.

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur. Allelúia.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. Allelúia.

ORATIO

Deus, qui nobis sub Sacra-

LECTIO V.

Inhumanus accédat nemo: nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe: majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna: non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisíbiliter exténsam.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea.

Hoc fácite.

LECTIO VI.

Audiamus ígitur et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti, tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tanquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur bárathrum fugiámus.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi, si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est panis.

Glória Patri.

Hic est panis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 26 in Joann.]

Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem: nam corporálem álteram: quia illi manna, nos áliud: spiritálem vero, quam nos; sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna Crucis signíficat.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

LECTIO VIII.

Norunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite fratres mei, quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es: constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit.

Quid respóndet omnis qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui.

Glória Patri.

Et qui.

LECTIO IX.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum charitátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus, 16.

FERIA TERTIA.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro primo regum.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Fuit ergo arca Dómini in regióne Philisthinórum septem ménsibus. Et vocavérunt Philísthiim sacerdótes et divínos, dicéntes: Quid faciémus de arca Dómini? Indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum suum. Qui dixérunt: Si remíttitis arcam Dei Israel, nolíte dimíttere eam vácuam, sed quod debétis, réddite ei pro peccáto, et tunc curabímini: et sciétis quare non recédat manus ejus a vobis.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ, * Et edent carnes, et ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus, ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis.

Et edent.

LECTIO II.

Quare aggravátis corda vestra sicut aggravávit Ægyptus et Phárao cor suum: nónne postquam percússus est, tunc dimísit eos, et abiérunt? Nunc ergo arrípite et fácite plaustrum novum unum, et duas vacas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plaustro, et reclúdite vítulos eárum

domui. Tolletísque arcam Dómini, et ponétis in plaustro, et vasa áurea, quæ exsolvístis eis pro delicto, ponétis in capséllam ad latus ejus: et dimíttite eam ut vadat. Et aspiciétis: et si quidem per viam fínium suórum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, mínime: sciémus quia nequáquam manus ejus tétigit nos, sed casu áccidit. Fecérunt ergo illi hoc modo.

℟. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus, * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est panis.

LECTIO III.

Ibant autem in diréctum vaccæ per viam, quæ ducit Béthsames, et itínere uno gradiebántur, pergéntes et mugiéntes: et non declinábant neque ad déxteram neque ad sinístram, sed et sátrapæ Philísthiim sequebántur usque ad términos Béthsames. Porro Bethsamítæ metébant tríticum in valle: et elevántes óculos suos, vidérunt arcam, et gavísi sunt cum vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, et stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus: et concidérunt ligna plaustri, vaccásque imposuérunt super ea holocáustum Dómino. Levítæ autem deposuérunt arcam Dei.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et mártyris ad Cæcílium.

LECTIO IV.

[Lib. 2. Epist. 3.]

In sacerdóte Melchísedech sacrifícii Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secúndum quod Scriptúra divína testátur, et dicit: Et Melchísedech rex Salem prótulit panem et vinum. Fuit autem sacérdos Dei summi, et benedíxit Abraham. Quod autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus Sanctus, ex persóna Patris ad Fílium, dicens: Ante lucíferum génui te: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hic est de sacrifício illo

véniens, et inde descéndens, quod Melchísedech sacérdos Dei summi fuit, quod panem et vinum óbtulit, quod Abraham benedíxit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite : hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur?

Accípite.

LECTIO V.

Nam quis magis sacérdos Dei summi, quam Dóminus noster Jesus Christus? qui sacrifícium Deo Patri óbtulit, et óbtulit hoc idem, quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem et vinum, suum scílicet corpus et sánguinem. Et circa Abraham benedíctio illa præcédens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo crédidit, et deputátum est ei ad justítiam : útique quisquis Deo credit, et fide vivit, justus invenítur, et jam pridem in Abraham fidéli benedíctus et justificátus osténditur, sicut beátus Apostolus Paulus probat, dicens : Crédidit Abraham Deo, et deputátum est ei ad justítiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicéntur in illo omnes gentes.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea.

Hoc fácite.

LECTIO VI.

Ut ergo in Génesi per Melchísedech sacerdótem benedíctio circa Abraham posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrifícii, in pane et vino scílicet constitúta. Quam rem perfíciens et adímplens Dóminus, panem et cálicem mixtum vino óbtulit : et qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed et per Salomónem Spíritus Sanctus typum Domínici sacrifícii ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ, et panis et vini, sed et altáris, et Apostolórum fáciens mentiónem : Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, et súbdidit colúmnas septem : mactávit suas hóstias, míscuit in cratére vinum suum, et parávit mensam suam. Et misit servos suos cónvocans cum excélsa prædicatióne ad cratérem, dicens : Qui est insi-

piens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit : Venite, édite de meis pánibus, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est panis.

Glória Patri.

Hic est panis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Tract. 26, in Joan.]

Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Quare manducavérunt et mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant : quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cœlo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmodum et nos sumus moritúri : quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visíbilem atque carnálem.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

LECTIO VIII.

Quantum autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum : manducávit manna et Móyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phinees, manducavérunt ibi multi qui Dómino placuérunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visíbilem cibum spiritáliter intellexérunt, spiritáliter esuriérunt, spiritáliter gustavérunt, ut spiritáliter satiaréntur. Nam et nos hódie accípimus visíbilem cibum : sed áliud est Sacraméntum, áliud virtus Sacraménti.

℟. Misit me vivens Pater : et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui.

Glória Patri.

Et qui.

LECTIO IX.

Quam multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndo moriúntur. Unde dicit Apóstolus: Judícium sibi mandúcat et bibit. Nonne buccélla Domínica venénum fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit: non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo fratres, panem cœléstem spiritáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera, ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimítte nobis débita nostra: sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénum.

Te Deum laudámus, 16.

FERIA QUARTA.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Percussit autem de viris Bethsamítibus, eo quod vidissent arcam Dómini: et percússit de pópulo septuagínta viros, et quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eo quod Dóminus percussísset plebem plaga magna. Et dixérunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? et ad quem ascéndet a nobis? Miserúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes: Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini, descéndite, et redúcite eam ad vos. Venérunt ergo viri Cariathíarim, et reduxérunt arcam Dómini, et intulérunt eam in domum Amínadab in Gábaa: Eleázarum autem fílium ejus sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ, * Et edent carnes, et ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis.

Et edent.

LECTIO II.

Et factum est, ex qua die mansit Arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) et requiévit omnis domus Israel post Dóminum. Ait autem Sámuel ad univérsam domum Israel, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim et Asta-

roth : et præparáte corda vestra Dómino, et servite ei soli, et éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo filii Israel Báalim et Astaroth, et serviérunt Dómino soli.

℟. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est panis.

LECTIO III.

Dixit autem Sámuel : Congregáte univérsum Israel in Masphat, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphat : hauserúntque aquam, et effudérunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi : Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel filios Israel in Masphat. Et audiérunt Philísthiim quod congregáti essent filii Israel in Masphat, et ascendérunt sátrapæ Philistinórum ad Israel. Quod cum audíssent filii Israel, timuérunt a fácie Philistinórum. Dixerúntque ad Samuélem : Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philistinórum.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem, qui surgens comédit, et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Sacraméntis.

LECTIO IV.

[Lib. 4, cap. 4.]

Auctor Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De cœlo ista Sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divínum miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo : et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis : Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentórum : ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. Quómodo potest qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt, orátio præmíttitur, pro pópulo, pro régibus, pro céteris : ubi venítur ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed

útitur sermónibus Christi.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus ut saturémur?

Accípite.

LECTIO V.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum: jussit Dóminus, et facta est terra: jussit Dóminus, et facta sunt mária: jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant: quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem: Ipse dixit, et facta sunt: Ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat Corpus Christi ante consecratiónem: sed post consecratiónem dico tibi quod jam Corpus est Christi, Ipse dixit, et factum est: ipse mandávit, et creátum est.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea.

Hoc fácite.

LECTIO VI.

[Cap. 5.]

Jam redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem et venerábile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intéllige, quid est ámplius manna de cœlo, an Corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deínde, manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remíssio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otióse, cum áccipis, tu dicis, Amen: jam in spíritu cónfitens quod accípias Corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi, et tu dicis, Amen: hoc est verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens: ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est panis.

Glória Patri.
Hic est panis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sánguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Lib. 8 de Trinit.]

Non est humáno aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus : et quæ legérimus, intelligámus : et tunc perféctæ fidei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait : Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritáte carnis et sánguinis non relíctus est ambigéndi locus.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

LECTIO VIII.

Nunc enim et ipsíus Dómini professióne, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id effíciunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. Anne hoc véritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc, quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per Sacraméntum communicátæ carnis et sánguinis simus, ipse testátur, dicens : Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis : quóniam ego vivo, et vos vivétis : quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

℟. Misit me vivens Pater : et ego vivo propter Patrem, * Et qui mandúcat me : vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui.

Glória Patri.

Et qui.

LECTIO IX.

Quod autem in nobis naturális hæc únitas sit, ipse ita testátus est : Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet : et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit : ejus tantum in se

assúmptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens : Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem : et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem : et quo modo per Patrem vivit, éodem modo nos per carnem ejus vivémus.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Vesperas omnia ut in primis Vesperis Festi.

Et si hac die fuerit Festum Duplex, in Vesperis fit tantum Commemoratio de eo, nisi fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubrica de commemorationibus.

FERIA QUINTA.

OCTAVA CORPORIS CHRISTI.

Lectiones primi Nocturni leguntur de Epistola ad Corinthios Conveniéntibus, *ut supra in die Festi*, 186.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo beáti Cyrílli Epíscopi Jerosolymitáni.

LECTIO IV.

[Catechesi mystagog. c. 4.]

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficére vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quód in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens fregit, et dedit discípulis suis, dicens : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit : Accípite, et bíbite, hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit : Hoc est corpus meum : quis audébit deínceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit : Hic est sanguis meus : quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite, hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur?

Accípite.

LECTIO V.

Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem : et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum : et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum

fruénda nobis donásse persuásum firmíter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsius et sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sánguinem : ut, cum súmpseris, gustes corpus et sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis et sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et sánguinem in membra nostra recípimus: sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes reddímur.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea.

Hoc fácite.

LECTIO VI.

Olim cum Judæis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spiritáliter accepíssent, offénsi abiérunt retro : putábant enim, quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri Testaménto panes propositiónis : verum illi cum fúerint véteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero Testaménto, panis est cœléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quamóbrem non sic hæc atténdas velim, tanquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum: corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confírmet. Ne júdices rem ex gustu : sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui Córporis et Sánguinis Christi párticeps fíeres.

℟. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est.

Glória Patri.

Hic est.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus : et san-

imperatúrus est vobis : Fílios vestros tollet, et ponet in cúrribus suis : faciétque sibi équites et præcursóres quadrigárum suárum, et constítuet sibi tribúnos, et centurióness, et aratóres agrórum suórum, et messóres ségetum, et fabros armórum et cúrruum suórum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, et focárias, et panificas. Agros quoque vestros, et víneas, et olivéta óptima tollet, et dabit servis suis.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

Et erat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiel, fílii Seror, fílii Béchorath, fílii Aphia, fílii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saul, eléctus et bonus : et non erat vir de fíliis Israel mélior illo. Ab húmero et sursum eminébat super omnem pópulum. Períerant autem ásinæ Cis patris Saul : et dixit ad Saul fílium suum : Tolle tecum unum de púeris, et consúrgens vade, et quære ásinas. Qui cum transíssent per montem Ephraim, et per terram Salísa, et non invenissent, transiérunt étiam per terram Salim, et non erant : sed et per terram Jémini, et mínime reperérunt.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdidem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Cum autem venissent in terram Suph, dixit Saul ad púerum qui erat cum eo : Veni et revertámur, ne forte dimíserit pater meus ásinas, et sollícitus sit pro nobis. Qui ait ei : Ecce vir Dei est in civitáte hac, vir nóbilis : omne quod lóquitur, sine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, si forte indicet nobis de via nostra propter

quam vénimus. Dixítque Saul ad púerum suum: Ecce ibímus: Quid ferémus ad virum Dei? panis defécit in sitárciis nostris: et spórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam álind. Rursum puer respóndit Saúli, et ait: Ecce invénta est in manu mea quarta pars statéris argénti; demus hómini Dei, ut indicet nobis viam nostram.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Et ascénderunt in civitátem. Cumque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviam eis, ut ascénderet in excélsum: Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quam veníret Saul, dicens: Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de Terra Bénjamin, et unges eum ducem super pópulum meum Israel, et salvábit pópulum meum de manu Philistinórum: quia respéxi pópulum meum: venit enim clamor eórum ad me. Cum-

Æst.

que aspexísset Sám[uel]
lem, Dóminus dixit
vir, quem díxeram t[ibi]
dominábitur pópulo

℟. Audi, Dómin[e]
num et oratiónem, q[uam]
vus tuus orat coram
die: ut sint óculi tu[i]
et aures tuæ inténtæ
domum istam die ac

℣. Réspice, Dóm[ine]
sanctuário tuo, et de
cœlórum habitáculo

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

Ad Magnificat, An

Cognovérunt omn[es]
usque Bersabée, quo
Sámuel Prophéta e[sset]
mini.

Oratio Protéctor
sperántium, *quæ ha[betur]*
fra post Lectiones
Hebdomadæ augus[ti]
aliis Orationibus u[sque ad]
Dominicam decima[m]
post Pentecosten.

DOMINICA I[II]

POST PENTECO[STEN]

AD MATUTINU[M]

Invitatorium.—A[dorémus]
Dóminum, * Qui fe[cit nos.]

Psalmus Venite,

Hymnus Nocte [surgén]tes, 2.

Antiphona Servít[e Dómi]no, *cum reliquis* [...] *nia, Psalmis et Ve[rsu]* *ut in Psalterio*, 3.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 9 et 10.]

Accessit autem Saul ad Samuélem in médio portæ, et ait : Indica, oro, mihi ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuel Saúli dicens : Ego sum videns. Ascénde ante me in excélsum, ut comédatis mecum hódie, et dimíttam te mane : et ómnia, quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne sollícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israel? nonne tibi, et omni dómui patris tui? Respóndens autem Saul, ait : Numquid non filius Jémini ego sum, de mínima tribu Israel, et cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi sermónem istum?

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Assumens ítaque Sámuel Saúlem, et púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, et dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitáti. Erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuel coco : Da partem, quam dedi tibi, et præcépi, ut repóneres seórsum apud te. Levávit autem cocus armum, et pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel : Ecce quod remánsit, pone ante te, et cómede : quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, et locútus est cum Saúle in solário : stravítque Saul in solário, et dormívit.

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui éripuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Cumque mane surrexíssent, et jam elucésceret, vocávit Sámuel Saúlem in solário, dicens : Surge, et dimíttam te. Et surréxit Saul : egressíque sunt ambo, ipse vidélicet et Sámuel. Cumque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul : Dic púero ut antecédat nos, et tránseat : tu autem subsíste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lenticu-

lam ólei, et effúdit super caput ejus, et deosculátus est eum, et ait : Ecce, unxit te Dóminus super hæreditátem suam in príncipem : et liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me : * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in libros Regum.

LECTIO IV.

[Lib. 4, cap. 51, in I Reg. cap. 10.]

Tulit autem Sámuel lentículam ólei, et effúdit super caput ejus. Hoc profécto hac unctióne exprímitur, quod in sancta Ecclésia nunc étiam materiáliter exhibétur : quia qui in cúlmine pónitur, sacraménta súscipit unctiónis. Quia vero ipsa únctio sacraméntum est : is qui promovétur, bene foris úngitur, si intus virtúte sacraménti roborétur. Ipsas ergo ólei virtútes prius videámus atténtius. Oleum quippe liquóribus áliis superfértur : óleum ignem fovet : óleum vúlnera curáre consuévit. Per illud ergo, misericórdiæ bonum signíficat, quia scriptum de Dómino est : Miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. Quia ignem fovet, prædicatiónis grátiam designat, quæ electórum mentes illúminat.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia?

Quia manus.

LECTIO V.

Quia vero vúlnera per óleum curántur, hoc profécto insínuant, quod detergénda sunt vúlnera peccatórum. Ungátur ergo caput regis, quia spirituáli grátia mens est replénda doctóris. Hábeat in unctióne sua óleum, hábeat misericórdiam abundántem, quæ sibi virtútibus áliis præferátur. Hábeat óleum, ut dum ardórem Sancti Spíritus in se nutrit, lucére veheménter áliis per verbum possit. Hábeat nihilóminus óleum medicínæ : ut sapiénter dispónat, quáliter peccatórum fœtóres tergat, et ægras mentes salúti restítuat.

℟. Montes Gélboe, nec

ros nec plúvia véniant super vos : ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

Sed lentícula Saul úngitur, non pro præsignánda doctrína, sed ad expriménda futúra. Lentícula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quod lentícula ólei Saul úngitur, nisi quia in fine reprobátur? Nam quia obedíre Deo póstea nóluit, a Samuéle audívit : Quia projecísti sermónem Dómini, projécit te Dóminus, ne sis rex. Velut enim lentícula ólei parum hábuit, qui spirituálem grátiam projiciéndus accépit. Quod in rectóribus quoque sanctæ Ecclésiæ conveniénter accípitur. Plerúmque enim culmen prælatiónis accípiunt, qui in charitáte Dei et próximi perfécti non sunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

Lectiones tertii Nocturni de Homilia Dominicæ tertiæ post Pentecosten, habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarum usque ad Dominicam decimam sextam post Pentecosten, Similiter Antiphonæ ad Benedictus, et Magnificat, et Orationes.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

Hoc responsorium dicitur post octavam Lectionem in

Dominicis tantum usque ad Adventum. Feria autem quarta et Sabbato usque ad Dominicam primam augusti, quando Responsoria sumenda sunt ex tertio Nocturno Dominicæ, ejus loco dicitur secundum responsorium Feriæ secundæ sequentis, et tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Et convocávit Sámuel pópulum ad Dóminum in Maspha: et ait ad filios Israel: Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Ego edúxi Israel de Ægypto, et érui vos de manu Ægyptiórum, et de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis et tribulatiónibus vestris: et dixístis: Nequáquam, sed regem constítue super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras, et per famílias.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi, isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non.

LECTIO II.

Et applícuit Sámuel omnes tribus Israel: et cécidit sors tribus Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin et cognatiónes ejus, et cécidit cognátio Metri, et pervénit usque ad Saul fílium Cis. Quæsiérunt ergo eum, et non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum, utrúmnam ventúrus esset illuc. Respondítque Dóminus: Ecce abscónditus est domi. Cucurrérunt ítaque, et tulérunt eum inde: stetítque in médio pópuli, et áltior fuit univérso pópulo ab húmero et sursum. Et ait Sámuel ad omnem pópulum. Certe vidétis quem elégit Dóminus: quóniam non sit símilis illi in omni pópulo, Et clamávit omnis pópulus: et ait: Vivat rex.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Locutus est autem Sámuel ad pópulum legem regni, et

scripsit in libro, et repósuit coram Dómino, et dimísit Sámuel omnem pópulum, síngulos in domum suam. Sed et Saul ábiit in domum suam in Gábaa, et ábiit cum eo pars exércitus, quorum tetígerat Deus corda. Filii vero Bélial dixérunt, Num salváre nos póterit iste? Et despexérunt eum, et non attulérunt ei múnera: ille vero dissimulábat se audíre.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

Responsoria hujus secundæ Feriæ dicuntur in omnibus secundis Feriis usque ad Dominicam primam Augusti.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Dixit autem Sámuel ad univérsum Israel: Ecce audívi vocem vestram juxta ómnia, quæ locúti estis ad me, et constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos, ego autem sénui, et in-[illegible]: porro filii mei vobíscum sunt: itaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. Loquímini de me coram Dómino, et coram Christo ejus, utrum boves cujúsquam túlerim, aut ásinum: si quémpiam calumniátus sum, si oppréssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accépi: et contémnam illud hódie, restituámque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quíppiam. Dixítque ad eos: Testis est Dóminus advérsum vos, et testis Christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quíppiam. Et dixérunt: Testis.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu exáudies.

LECTIO II.

Et ait Sámuel ad pópulum: Dóminus, qui fecit Móysen et Aaron, et edúxit patres nostros de terra Ægypti. Nunc ergo state, ut judício conténdam advérsum vos coram Dómino de ómnibus misericórdiis Dómini, quas

fecit vobíscum, et cum pátribus vestris: quómodo Jacob ingréssus est in Ægyptum, et clamavérunt patres vestri ad Dóminum: et misit Dóminus Móysen et Aaron, et edúxit patres vestros de Ægypto: et collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, et trádidit eos in manu Sísaræ magístri milítiæ Hasor, et in manu Philistinórum, et in manu regis Moab, et pugnavérunt advérsum eos.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

Eliséus clamábat.

LECTIO III.

Postea autem clamavérunt ad Dóminum, et dixérunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, et servívimus Báalim et Astaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, et serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, et Badan, et Jephte, et Sámuel, et éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, et habitástis confidénter. Vidéntes autem quod Naas rex filiórum Ammon venísset advérsum vos, dixístis mihi: Nequáquam, sed rex imperábit nobis: cum Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegístis et petístis, ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, et serviéritis ei, et audiéritis vocem ejus, et non exasperavéritis os Dómini: éritis et vos, et rex qui ímperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

Responsoria hujus tertiæ Feriæ dicuntur in omnibus tertiis Feriis usque ad Dominicam primam augusti.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Filius unius anni erat Saul cum regnáre cœpisset, duó-

bus autem annis regnávit super Israel. Et elégit sibi Saul tria míllia de Israel : et erant cum Saul duo míllia in Machmas, et in monte Bethel : mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin. Porro céterum pópulum remísit unumquemque in tabernácula sua. Et percússit Jónathas statiónem Philistinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cum audíssent Philísthiim, Saul cécinit búccina in omni terra, dicens : Audiant Hebræi. Et univérsus Israel audívit hujuscémodi famam : Percússit Saul statiónem Philistinórum : et eréxit se Israel advérsus Philísthiim. Clamávit ergo pópulus post Saul in Gálgala.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

LECTIO II.

Et Philísthiim congregáti sunt ad præliándum contra Israel, trigínta míllia cúrruum, et sex míllia équitum, et réliquum vulgus, sicut aréna quæ est in líttore maris plúrima. Et ascendéntes castra metáti sunt in Machmas ad Oriéntem Betháven. Quod cum vidíssent viri Israel se in arcto pósitos (afflíctus enim erat pópulus) abscondérunt se in spelúncis, et in ábditis, in petris quoque, et in antris, et in cistérnis. Hebræi autem transiérunt Jordánem in terram Gad et Gálaad. Cumque adhuc esset Saul in Gálgala, univérsus pópulus pertérritus est, qui sequebátur eum. Et expectávit septem diébus juxta plácitum Samuélis, et non venit Sámuel in Gálgala, dilapsúsque est pópulus ab eo.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis ámbulant pactum cum servis tuis coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Ait ergo Saul, Afférte mihi holocáustum, et pacífica. Et óbtulit holocáustum. Cumque complésset ófferens holocáustum, ecce Sámuel veniébat : et egréssus est Saul óbviam ei ut salutáret eum. Locutúsque est ad eum Sámuel : Quid fecísti? Respóndit Saül : quia vidi quod pópulus dilaberétur a me, et tu non véneras juxta pláci-

tos dies, porro Philisthiim congregáti fúerant in Machmas, dixi: Nunc descéndent Philisthiim ad me in Gálgala, et fáciem Dómini non placávi. Necessitáte compúlsus óbtuli holocáustum. Dixítque Sámuel ad Saul: Stulte egísti, nec custodísti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quod si non fecisses, jam nunc præparásset Dóminus regnum tuum super Israel in sempitérnum: sed nequáquam regnum tuum ultra consúrget. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum: et præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum, eo quod non serváveris quæ præcépit Dóminus.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam, die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.
Glória Patri.
Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

(Cap. 14.)

Dixit autem Jónathas ad adolescéntem armígerum suum: Veni, transeámus ad statiónem incircumcisórum horum, si forte fáciat Dóminus pro nobis: quia non est Dómino difficile salváre vel in multis, vel in paucis. Dixítque ei ármiger suus: Fac ómnia quæ placent ánimo tuo: perge quo cupis, et ero tecum ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos transímus ad viros istos. Cumque apparuérimus eis, si táliter locúti fúerint ad nos, Manéte donec veniámus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendámus ad eos. Si autem díxerint: Ascéndite ad nos: ascendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus nostris, hoc erit nobis signum. Appáruit ígitur utérque statióni Philistinórum: dixerúntque Philísthiim: En Hebræi egrediúntur de cavérnis, in quibus abscónditi fúerant.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Et locúti sunt viri de statióne ad Jónatham, et ad armígerum ejus, dixerúntque: Ascéndite ad nos, et ostendémus vobis rem. Et

ait Jónathas ad armígerum suum: Ascendámus, séquere me: trádidit enim Dóminus eos in manus Israel. Ascéndit autem Jónathas, mánibus et pédibus reptans, et ármiger ejus post eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat sequens eum. Et facta est plaga prima, qua percússit Jónathas et ármiger ejus, quasi vigínti virórum in média parte júgeri, quam par boum in die aráre consuévit. Et factum est miráculum in castris per agros: sed et omnis pópulus statiónis eórum, qui íerant ad prædándum, obstúpuit, et conturbáta est terra: et áccidit quasi miráculum a Deo.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu bestiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Et respexérunt speculatóres Saul, qui erant in Gábaa Bénjamin, et ecce multitúdo prostráta, et huc illúcque diffúgiens. Et ait Saul pópulo, qui erat cum eo: Requírite, et vidéte quis abíerit ex nobis. Cumque requisíssent, repértum est non adésse Jónatham, et armígerum ejus. Ft ait Saul ad Achíam: Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum fíliis Israel.) Cumque loquerétur Saul ad Sacerdótem, tumúltus magnus exórtus est in castris Philisthinórum: crescebátque paulátim, et clárius resonábat. Et ait Saul ad sacerdótem: Cóntrahe manum tuam. Conclamávit ergo Saul, et omnis pópulus qui erat cum eo, et venérunt usque ad locum certáminis: ecce versus fúerat gládius uniuscujúsque ad próximum suum, et cædes magna nimis.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus, misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Et dixit Sámuel ad Saul Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israel: nunc ergo audi vocem Dómini. Hæc

dicit Dóminus exercituum: Recénsui quæcúmque fecit Amalec Israéli, quómodo réstitit ei in via cum ascénderet de Ægypto. Nunc ergo vade, et pércute Amalec, et demolíre univérsa ejus, non parcas ei, et non concupíscas ex rebus ipsius áliquid, sed intérfice a viro usque ad mulierem, et párvulum atque lacténtem, bovem, et ovem, camélum et ásinum.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia manus.

LECTIO II.

Præcepit ítaque Saul pópulo, et recénsuit eos, quasi agnos: ducénta míllia péditum, et decem míllia virórum Juda. Cumque venísset Saul usque ad civitátem, Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixitque Saul Cinæo: Abíte, recédite, atque descéndite ab Amalec, ne forte invólvam te cum eo. Tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis Israel, cum ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saul Amalec ab Hévila donec vénias ad Sur, quæ est e regióne Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfécit in ore glá-dii.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Et pepércit Saul, et pópulus Agag, et óptimis grégibus óvium et armentórum, et véstibus et ariétibus, et univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid vero vile fuit et réprobum, hoc demolíti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Sámuel: dicens: Pœnitet me quod constitúerim Saul regem: quia derelíquit me: et verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuel, et clamávit ad Dóminum tota nocte.

℟. Ego te tuli domo patris tui, dicit Dóminus: et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem

dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui.

Glória Patri.

Et fui.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

Dixitque Dóminus ad Samuélem : Usquequo tu luges Saul, cum ego projécerim eum ne reget super Israel? Imple cornu tuum óleo, et veni, ut mittam te ad Isai Bethleemítem : provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuel : Quómodo vadam? áudiet enim Saul, et interfíciet me. Et ait Dóminus : Vítulum de arménto tolles in manu tua, et dices : Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias : et unges quemcúmque monstrávero tibi.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Fecit ergo Sámuel, sicut locútus est ei Dóminus. Venítque in Béthleem, et admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque : Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait : Pacíficus : ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, et veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo Isai et fílios ejus, et vocávit eos ad sacrifícium. Cumque ingréssi essent, vidit Eliab, et ait : Num coram Dómino est Christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem : Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus : quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico : homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Et vocávit Isai Abínadab, et addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit : Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isai Samma, de quo ait :

Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Isai septem fílios suos coram Samuéle, et ait Sámuel ad Isai : Non elégit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuel ad Isai : Numquid jam compléti sunt fílii? Qui respóndit : Adhuc réliquus est párvulus, et pascit oves. Et ait Sámuel ad Isai : Mitte, et adduc eum.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super Domum.

Glória Patri.

Super Domum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Præváluit David in Philisthæum in funda et lápide, in nómine Dómini.

Oratio cum Homilia Dominicæ quartæ habetur infra circa finem Officii de Tempore.

DOMINICA IV
POST PENTECOSTEN.
IN PRIMO NOCTURNO.
De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

Congregantes autem Philísthiim ágmina sua in prælium, convenérunt in Socho Judæ : et castra metáti sunt inter Socho et Azéca in fínibus Dommim. Porro Saul, et fílii Israel congregáti, venérunt in Vallem terebínthi, et direxérunt áciem ad pugnándum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, et Israel stabat supra montem ex áltera parte : vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philistinórum nómine Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum et palmi : et cassis ærea super caput ejus, et loríca squamáta induebátur. Porro pondus lorícæ ejus quinque míllia siclórum æris erat : et ócreas æreas habébat in crúribus : et clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium. Ipsum autem ferrum hastæ ejus sexcéntos siclos habébat ferri ; et ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Stansque clamábat advérsum phalángas Israel, et dicébat eis : Quare venistis

paráti ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus? et vos servi Saul? Elígite ex vobis virum, et descéndat ad singuláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, et percússerit me, érimus vobis servi : si autem ego prævalúero, et percússero eum, vos servi éritis, et serviétis nobis. Et aiébat Philisthæus : Ego exprobrávi agmínibus Israel hódie : Date mihi virum : et íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saul, et omnes Israelítæ, sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, et metuébant nimis.

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit me.

LECTIO III.

David autem erat filius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Béthlehem Juda, cui nomen erat Isai, qui habébat octo filios, et erat vir in diébus Saul senex, et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres filii ejus majóres post Saul in prælium: et nómina trium filiórum ejus, qui perrexérunt ad bellum, Eliab primogénitus, et secúndus Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saúlem, ábiit David, et revérsus est ad Saul, ut pásceret gregem patris sui in Béthleem. Procedébat vero Philisthæus mane et véspere, et stabat quadragínta diébus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me : * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

[Serm. 197. de Tempore.]

Stabant filii Israel contra adversários quadragínta diébus. Quadragínta dies, propter quátuor témpora, et quátuor partes orbis terræ, vitam præséntem signíficant, in qua contra Góliath, vel exércitum ejus, id est, contra diábolum et ángelos ejus, Christianórum pópulus pugnáre non désinit. Nec tamen víncere posset, nisi verus David, Christus, cum báculo, id est, cum Crucis mystério descendísset. Ante advéntum enim Christi, fratres charíssimi, solútus erat

diábolus : véniens Christus, fecit de eo, quod in Evangélio dictum est : Nemo potest intráre in domum fortis, et vasa ejus dirípere, nisi prius alligáverit fortem. Venit ergo Christus, et alligávit diábolum.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia. Quia manus.

LECTIO V.

Sed dicit áliquis, Si alligátus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres charíssimi, quia multum prævalet : sed tépidis et negligéntibus, et Deum in veritáte non timéntibus dominátur. Alligátus est enim, tamquam innéxus canis caténis, et néminem potest mordére, nisi eum qui se illi mortífera securitáte conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per voluntátes et cupiditátes sæculi noli conjúngere, et ille ad te non præsúmit accédere. Latráre potest, sollicitáre potest, mordére omníno non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet : nec extórquet a nobis consénsum, sed petit.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos : * ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

Venit ergo David, et invénit Judæórum pópulum contra diábolum præliántem, et cum nullus esset qui præsúmeret ad singuláre certámen accédere, ille, qui figúram Christi gerébat, procéssit ad prælium, tulit báculum in manu sua, et éxiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino Jesu Christo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritálem Góliath, id est, contra diábolum pugnatúrus, Crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi David Góliath percússerit : in fronte útique, ubi Crucis signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit, ita étiam et lapis ille, de quo percússus est, Christum Dóminum figurábat.

℟. Egó te tuli de Domo patris tui, dicit Dóminus,

et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti : firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui.
Glória Patri.
Et fui.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia Evangelii Dominicæ quartæ post Pentecosten, quæ habentur inferius circa finem officii de tempore.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.
Glória Patri.
Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

Et dixit unusquíspiam de Israel : Num vidistis virum hunc, qui ascéndit ? ad exprobrándum enim Israel ascéndit. Virum ergo, qui percússerit eum, ditábit rex divítiis magnis, et fíliam suam dabit ei, et domum patris ejus fáciet absque tribúto in Israel. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens : Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, et túlerit oppróbrium de Israel ? Quis enim est hic Philisthæus incircumcisus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis ?

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi, isti qui oves sunt, quid fecérunt ? Avertátur óbsecro furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non.

Responsoria præteritæ Hebdomadæ dicuntur eodem

ordine in hac et aliis sequentibus usque ad Dominicam primam augusti.

LECTIO II.

Audita sunt autem verba, quæ locútus est David, et annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cum fuísset addúctus, locútus est ei : Non cóncidat cor cujúsquam in eo : ego servus tuus, vadam, et pugnábo advérsus Philisthæum. Et ait Saul ad David : Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre advérsus eum : quia puer es, hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo, * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Dixitque David ad Saul : Pascébat servus tuus patris sui gregem, et veniébat leo, vel ursus, et tollébat aríetem de médio gregis, et persequébar eos, et percutiébam, eruebámque de ore eórum : et illi consurgébant advérsum me, et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, interficiebámque eos. Nam et leónem et ursum interféci ego servus tuus : erit igitur et Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam, die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

Et induit Saul David vestiméntis suis, et impósuit gáleam æream super caput ejus, et vestivit eum loríca. Accínctus ergo David gládio ejus super vestem suam, cœpit tentáre si armátus posset incédere : non enim habébat consuetúdinem. Dixítque David ad Saul : Non possum sic incédere, quia non usum hábeo. Et depósuit ea, et tulit báculum suum, quem semper habébat in mánibus : et elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte, et misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, et fundam manu tulit, et procéssit advérsum Philisthæum.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu exáudies.

LECTIO II.

Ibat autem Philisthæus incédens, et appropinquans advérsum David, et ármiger ejus ante eum. Cumque inspexísset Philisthæus, et vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens rufus, et pulcher aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthæus David in diis suis: dixítque ad David: Veni ad me, et dabo carnes tuas volatílibus cœli, et béstiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, et hasta, et clypeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israel, quibus exprobrásti hódie, et dabit te Dóminus in manu mea, et percútiam te, et áuferam caput tuum a te: et dabo cadávera castrórum Philisthiim hódie volatílibus cœli, et béstiis terræ: ut sciat omnis terra quia est Deus in Israel.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

Eliséus clamábat.

LECTIO III.

Cum ergo surrexísset Philisthæus, et veníret, et appropinquáret contra David, festinávit David, et cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque unum lápidem, et funda jecit, et circumdúcens percússit Philisthæum in fronte: et infixus est lapis in fronte ejus, et cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsum Philisthæum in funda et lápide, percussúmque Philisthæum interfécit. Cumque gládium non habéret in manu David, cucúrrit super Philisthæum, et tulit gládium ejus, et edúxit eum de vagína sua: et interfécit eum, præcidítque caput ejus.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: et pósui te páscere gregem pópuli mei, * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambu-

lásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui.

Glória Patri.

Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 18.]

Porro cum reverterétur percússo Philisthæo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israel cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saul regis, in tympanis lætítiæ, et in sistris. Et præcinébant mulíeres ludéntes, atque dicéntes : Percússit Saul mille, et David decem míllia. Irátus est autem Saul nimis, et displícuit in óculis ejus sermo iste, dixítque : Dedérunt David decem míllia, et mihi mille dedérunt : quid ei súperest, nisi solum regnum?

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Non rectis ergo óculis Saul aspiciébat David a die illa, et deinceps. Post diem autem álteram, invásit spíritus Dei malus Saul, et prophetábat in médio domus suæ : David autem psallébat manu sua, sicut per síngulos dies. Tenebátque Saul lánceam, et misit eam, putans quod configere posset David in pariete : et declinávit David a fácie ejus secúndo. Et tímuit Saul David, eo quod Dóminus esset cum eo, et a se recessísset. Amóvit ergo eum Saul a se, et fecit eum tribúnum super mille viros : et egrediebátur, et intrábat in conspéctu pópuli.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

In ómnibus quoque viis suis David prudénter agébat, et Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saul quod prudens esset nimis, et cœpit cavére

eum. Omnis autem Israel et Juda diligébat David : ipse enim ingrediebátur, et egrediebátur ante eos. Dixítque Saul ad David : Ecce fília mea major Merob, ipsam dabo tibi tantúmmodo esto vir fórtis, uxórem : et præliáre bella Dómini. Saul autem reputábat, dicens : Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philistinórum.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam, die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 19.]

Locutus est autem Saul ad Jónatham filium suum, et ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porro Jónathas filius Saul diligébat David valde. Et indicávit Jónathas David, dicens : Quærit Saul pater meus occídere te : quaprópter obsérva te, quæso, mane, et manébis clam, et abscondéris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum in agro, ubicúmque fúeris : et ego loquar de te ad patrem meum : et quodcúmque vídero, nuntiábo tibi.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Locutus est ergo Jónathas de David bona ad Saul patrem suum : dixítque ad eum : Ne pecces, rex, in servum tuum David, quia non peccávit tibi, et ópera ejus bona sunt tibi valde. Et pósuit ánimam suam in manu sua, et percússit Philisthæum, et fecit Dóminus salútem magnam univérso Israéli : vidísti, et lætátus es. Quare ergo peccas in sánguine innóxio, interfíciens David, qui est absque culpa? Quod cum audísset Saul : placátus voce Jónathæ, jurávit : Vivit Dóminus, quia non occidétur.

℟. Deus ómnium exauditor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit me.

LECTIO III.

Motum est autem rursum bellum: et egréssus David, pugnávit advérsus Philísthiim: percussítque eos plaga magna, et fugérunt a fácie ejus. Et factus est spíritus Dómini malus in Saul. Sedébat autem in domo sua, et tenébat lánceam: porro David psallébat manu sua. Misítque est Saul configere David láncea in paríete, et declinávit David a fácie Saul, lánceo autem casso vúlnere perláta est in paríetem, et David fugit, et salvátus est nocte illa.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

Fugit autem David de Najoth, quæ est in Rámatha, veniénsque locútus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iníquitas mea, et quod peccátum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei: Absit, non moriéris: neque enim fáciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicáverit mihi: hunc ergo celávit me pater meus sermónem tantúmmodo? nequáquam erit istud.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia?

Quia manus.

LECTIO II.

Et jurávit rursum Davídi. Et ille ait: Scit profécto pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis: et dicet: Nésciat hoc Jónathas, ne forte tristétur. Quinímo, vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego, morsque divídimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus, a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Dixit autem David ad Jónathan: Ecce caléndæ sunt

crástino, et ego ex more sedére sóleo juxta regem ad vescéndum: dimítte ergo me ut abscóndar in agro usque ad vésperam diéi tértiæ. Si respíciens requisíerit me pater tuus, respondébis ei: Rogávit me David, ut iret celériter in Béthleem civitátem suam, quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus suis. Si díxerit: Bene: pax erit servo tuo. Si autem fúerit irátus, scito quia compléta est malítia ejus.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Gloria Patri.

Et fui tecum.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 21.]

Venit autem David in Nobe ad Achímelech sacerdótem, et obstúpuit Achímelech, eo quod venísset David. Et dixit ei: Quare tu solus, et nullus est tecum: Et ait David ad Achímelech sacerdótem: Rex præcépit mihi sermónem, et dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es a me, et cujúsmodi præcépta tibi déderim: nam et púeris condíxi in illum et illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Et respóndens sacérdos ad David, ait illi: non hábeo láicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt púeri, máxime a muliéribus Et respóndit David sacerdóti, et dixit ei: Equidem, si de muliéribus ágitur: continúimus nos ab heri et nudiustértius quando egrediebámur, et fuérunt vasa puerórum sancta. Porro via hæc pollúta est, sed et ipsa hódie sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificátum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositiónis, qui subláti fúerant a fácie Dómini,

ut poneréntur panes cálidi.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo, * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Erat autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: et nomen ejus Doeg Idumæus, potentíssimus pastórum Saul. Dixit autem David ad Achímelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gládium? quia gládium meum, et arma mea non tuli mecum. Sermo enim regis urgébat. Et dixit sacérdos: Ecce hic gládius Góliath Philisthæi, quem percussísti in Valle terebínthi, est involútus pállio post Ephod: si istum vis tóllere, tolle. Neque enim hic est álius absque eo. Et ait David: Non est huic alter símilis, da mihi eum.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

Ad Magníficat, Antiphona.

Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos: quia in te abjéctus est clypeus fórtium, clýpeus Saul, quasi non esset unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in bello? Jónathas in excélsis interféctus est: Saul et Jónathas amábiles, et decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divísi.

DOMINICA V
POST PENTECOSTEN.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber secúndus Regum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Factum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a cæde Amalec, et manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de castris Saul, veste conscíssa, et púlvere conspérsus caput. Et ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, et adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israel fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, et multi corruéntes e pópulo, mórtui sunt: sed

l, et Jónathas fílius
eriérunt.
ræparáte corda vestra
o, et servíte illi soli:
erábit vos de mánibus
rum vestrórum.
onvertímini ad eum in
rde vestro, et auférte
liénos de médio ves-

berábit.

LECTIO II.

QUE David ad adoles-
ı qui nuntiábat ei:
scis quia mórtuus est
et Jónathas fílius ejus?
adoléscens, qui nun-
ei: Casu veni in mon-
élboe, et Saul incum-
super hastam suam:
currus et équites ap-
quábant ei, et convér-
ost tergum suum, vi-
ne me vocávit. Cui
espondíssem: Adsum:
nihi: Quisnam es tu?
ad eum: Amalecítes
m. Et locútus est mihi:
er me, et intérfice me:
m tenent me angús-
adhuc tota ánima mea
est. Stansque super
occídi illum: sciébam
uod vívere non póte-
t ruínam: et tuli dia-
quod erat in cápite
t armillam de bráchio
et áttuli ad te dómi-
eum huc.
eus ómnium exaudí-
, ipse misit Angelum
et tulit me de óvibus
patris mei: * Et unxit me
unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit me.

LECTIO III.

APPREHENDENS autem David vestiménta sua, scidit, omnésque viri qui erant cum eo, et planxérunt, et flevérunt, et jejunavérunt usque ad vésperam super Saul, et super Jónatham fílium ejus, et super pópulum Dómini, et super domum Israel, eo quod corruíssent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti míttere manum tuam ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens írrue in eum. Qui percússit illum, et mórtuus est.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.
Glória Patri.
Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 4. Cap. 3 et 4.]

Quid est quod David, qui retribuéntibus sibi mala non réddidit, cum Saul et Jónathas bello occúmberent, Gélboe móntibus maledíxit, dicens: Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniat super vos: neque sint agri primitiárum, quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo? Quid est quod Jeremías, cum prædicatiónem suam cérneret audiéntium difficultáte præpedíri, maledíxit, dicens: Maledíctus vir qui annuntiávit patri meo, dicens: Natus est tibi puer másculus?

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia. Quia manus.

LECTIO V.

Quid ergo montes Gélboe Saul moriénte deliquérunt, quátenus in eos nec ros nec plúvia cáderet, et ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret? Sed quia Gélboe interpretátur decúrsus, per Saul autem unctum et mórtuum, mors nostri mediatóris exprímitur: non immérito per Gélboe montes supérba Judæórum corda signántur: quæ dum in hujus mundi desidériis défluunt, in Christi, id est uncti, se morte miscuérunt: et quia in eis unctus rex corporáliter móritur, ipsi ab omni grátiæ rore siccántur.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

De quibus et bene dícitur, ut agri primitiárum esse non possint. Supérbæ quippe Hebræórum mentes primitívos fructus non ferunt: quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfídia remanéntes, primórdia fídei sequi noluérunt. Sancta namque Ecclésia in primítiis suis multitúdine géntium fœcundáta, vix in mundi fine Judæos quos invénerit, súscipit, et extréma cólligens, eos quasi relíquias frugum ponit.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum

in ómnibus ubicúmque ambulásti : firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui.

Glória Patri.

Et fui.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum:* Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap 2.]

Igitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens : Num ascéndam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum : Ascénde. Dixítque David : Quo ascéndam? Et respóndit ei : In Hebron. Ascéndit ergo David, et duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraelítes, et Abígail, uxor Nabal Carméli : sed et viros qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua : et mansérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Juda, et unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi, isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non.

LECTIO II.

Et nuntiátum est David, quod viri Jabes Gálaad sepelíssent Saul. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos : Benedícti vos a Dómino, qui fecístis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saul, et sepelístis eum. Et nunc retribuet vobis quidem Dóminus misericórdiam et veritátem : sed et ego reddam grátiam,

eo quod fecistis verbum istud. Conforténtur manus vestræ, et estóte filii fortitúdinis: licet enim mórtuus sit dóminus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis páctum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Abner autem, filius Ner, princeps exércitus Saul, tulit Isboseth filium Saul, et circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad, et super Géssuri, et super Jézrahel, et super Ephraim, et super Bénjamin, et super Israel univérsum. Quadragínta annórum erat Isboseth filius Saul cum regnáre cœpísset super Israel, et duóbus annis regnávit: sola autem domus Juda sequebátur David; et fuit númerus diérum, quos commorátus est David, imperans in Hebron super domum Juda, septem annórum et sex ménsium.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Cum ergo esset prælium inter domum Saul et domum David, Abner filius Ner regébat domum Saul. Fúerat autem Saúli concubína nómine Respha, filia Aia. Dixítque Isboseth ad Abner: Quare ingréssus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum advérsum Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saul patris tui, et super fratres et próximos ejus, et non trádidi te in manus David, et tu requisísti in me quod argúeres pro muliere hódie? Hæc fáciat Deus Abner, et hæc addat ei, nisi quómodo jurávit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saul, et elevétur thronus David super Israel, et super Judam a Dan usque Bersabée.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu exáudies.

LECTIO II.

Misit ergo Abner núntios ad David pro se dicéntes: Cujus est terra? Et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, et erit manus mea tecum, et redúcam ad te univérsum Israel. Qui ait: Optime ego fáciam amicitias: sed unam rem tecum peto a te, dicens: Non vidébis fáciem meam, ántequam addúxeris Michol fíliam Saul: et sic vénies, et vidébis me. Misit autem David núntios ad Isboseth fílium Saul, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth, et tulit eam a viro suo Phálticl, filio Lais. Sequebatúrque eam vir suus, plorans usque Bahúrim: et dixit ad eum Abner: Vade, et revértere. Qui revérsus est.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, Pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

Eliséus clámabat.

LECTIO III.

Sermonem quoque íntulit Abner ad senióres Israel, dicens: Tam heri quam nudiustértius quærebátis David ut regnáret super vos. Nunc ergo fácite: quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvábo pópulum meum Israel de manu Philísthiim, et ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron ómnia quæ placúerant Israéli, et univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum viginti viris: et fecit David Abner, et viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te dóminum meum regem omnem Israel.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei, * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti: firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.
Et fui.
Glória Patri.
Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Venientes ígitur fílii Remnon Berothítæ, Rechab et Báana ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth, qui dormiébat super stratum suum merídie. Et ostiária domus purgans tríticum, obdormívit. Ingréssi sunt autem domum laténter, assuméntes spicas trítici, et percussérunt eum in ínguine Rechab et Báana frater ejus, et fugérunt. Cum autem ingréssi fuíssent domum, ille dormiébat super lectum suum in conclávi, et percutiéntes interfecérunt eum: sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti tota nocte, et attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron, dixerúntque ad regem: Ecce caput Isboseth fílii Saul inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.
℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.
Et malum.

LECTIO II.

Respondens autem David Rechab et Báana fratri ejus, fíliis Remnon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annuntiáverat mihi, et díxerat: Mórtuus est Saul, qui putábat se próspera nuntiáre, ténui, et occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio. Quanto magis nunc, cum hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, et áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris suis, et interfecérunt eos: præcidentésque manus et pedes eórum, suspendérunt eos super piscínam in Hebron; caput autem Isboseth tulérunt, et sepeliérunt in sepúlcro Abner in Hebron.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica do-

mum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

[Cap. 5.]

Et venérunt univérsæ tribus Israel ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos, os tuum, et caro tua sumus. Sed et heri et nudiustértius cum esset Saul rex super nos, tu eras edúcens et redúcens Israel, dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israel, et tu eris dux super Israel. Venérunt quoque et senióres Israel ad regem in Hebron, et percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino: unxeríntque David in regem super Israel. Filius trigínta annórum erat David, cum regnáre cœpísset, et quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis et sex ménsibus: In Jerúsalem autem regnávit trigínta tribus annis super omnem Israel et Judam. Et ábiit rex, et omnes viri qui erant cum eo in Jerúsalem, ad Jebusæum habitatórem terræ: dictúmque est David ab eis: Non ingrediéris huc, nisi abstúleris cæcos et claudos dicéntes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion: hæc est cívitas David.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Congregavit autem rursum David omnes eléctos ex Israel trigínta míllia. Surrexítque David, et ábiit, et univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercituum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super plaustrum novum: tuleríntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem et Ahio, filii Abínadab, minábant plaustrum novum.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in

toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Cumque tulíssent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei, Ahío præcedébat arcam; David autem et omnis Israel ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, et cítharis, et lyris, et tympanis, et sistris, et cymbalis. Postquam autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, et ténuit eam, quóniam calcitrábant boves, et declinavérant eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, et percússit eum super temeritáte; qui mórtuus est ibi juxta arcam Dei.

℟. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Contristatus est autem David, eo quod percussísset Dóminus Ozam: et vocátum est nomen loci illíus, Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodo ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitáte David: sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus: et benedíxit Dóminus Obédedom, et omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David, quod benedixísset Dóminus Obédedom, et ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergo David, et addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Et ecce sermo Dómini ad Natham, dicens: Vade, et lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, qua edúxi fílios Israel de terra Ægypti usque

in diem hanc : sed ambulábam in tabernáculo, et in tentório.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia. Quia manus.

LECTIO II.

Per cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus fíliis Israel, numquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israel, cui præcépi, ut pásceret pópulum meum Israel, dicens : Quare non ædificástis mihi domum cédrinam ? Et nunc hæc dices servo meo David : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel : et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interféci univérsos inimícos tuos a fácie tua : fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israel, et plantábo eum, et habitábit sub eo, et non turbábitur ámplius : nec addent fílii iniquitátis ut affligant eum sicut prius, ex die qua constítui júdices super pópulum meum Israel : et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis. Prædicitque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.

℣. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Cumque compléti fúerint dies tui, et dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, et firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo : et stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem et ipse erit mihi in fílium : qui si iníque áliquid gésserit, árguam eum in virga virórum, et in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli a Saul, quem amóvi a fácie mea. Et fidélis erit domus tua, et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndum ómnia verba hæc, et juxta univérsam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pó-

puli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

Factum est autem, verténte anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, et servos suos cum eo, et univérsum Israel, et vastavérunt filios Ammon, et obsedérunt Rabba : David autem remánsit in Jerúsalem. Dum hæc ageréntur, áccidit ut súrgeret David de strato suo post merídiem, et deambuláret in solário domus régiæ : vidítque mulíerem se lavántem, ex advérso super solárium suum : erat autem múlier pulchra valde. Misit ergo rex, et requisívit quæ esset múlier. Nuntiatúmque est ei, quod ipsa esset Bethsabée fília Elíam, uxor Uríæ Hethæi. Missis ítaque David núntiis tulit eam.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum coram.

LECTIO II.

Et revérsa est in domum suam concépto fœtu. Mitténsque nuntiávit David, et ait : Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens : Mitte ad me Uríam Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David quam recte ágeret Joab, et pópulus, et quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam : Vade in domum tuam, et lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domus régiæ cum áliis servis dómini sui, et non descéndit ad domum suam. Nuntiatúmque est David a dicéntibus : Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam : Numquid non de via venísti? quare non descendísti in domum tuam? Et ait Urías ad David : Arca Dei et Israel et Juda hábitant in papiliónibus, et dó-

minus meus Joab, et servi dómini mei super fáciem terræ manent: et ego ingrédiar domum meam, ut cómedam, et bibam, et dórmiam cum uxóre mea? per salútem tuam, et per salútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Ait ergo David ad Uríam: Mane hic étiam hódie, et cras dimíttam te. Mansit Urias in Jerúsalem in die illa et áltera: et vocávit eum David ut coméderet coram se, et bíberet, et inebriávit eum: qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, et in domum suam non descéndit. Factum est ergo mane, et scripsit David épistolam ad Joab, misítque per manum Uriæ, scribens in epistola: Pónite Uríam ex advérso belli, ubi fortíssimum est prælium: et derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cum Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant advérsum Joab, et cecidérunt de pópulo servórum David, et mórtuus est étiam Urías Hethæus.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint oculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Obsecro, Dómine, aufer iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi.

DOMINICA VI

POST PENTECOSTEN.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Misit ergo Dóminus Nathan ad David: qui cum venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, et alter pauper. Dives habébat oves, et boves plúrimos valde. Pauper autem níhil habébat omníno, præter ovem unam párvulam, quam émerat, et nutríerat, et quæ créverat apud eum cum fíliis ejus

simul, de pane illíus cómedens, et de cálice ejus bibens, et in sinu illíus dórmiens : erátque illi sicut filia. Cum autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi, qui vénerat ad se, tulit ovem viri paúperis, et præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Iratus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan : Vivit Dóminus : quóniam fílius mórtis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud, et non pepércit. Dicit autem Nathan ad David : Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Ego unxi te in regem super Israel, et ego érui te de manu Saul, et dedi tibi domum Dómini tui, et uxóres Dómini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israel et Juda : et si parva sunt ista, adjiciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethæum percussísti gládio, et uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, et interfecísti eum gládio filiórum Ammon.

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui éripuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Quam ob rem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me, et túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus : Ecce, ego suscitábo super te malum de domo tua, et tollam uxóres tuas in óculis tuis, et dabo próximo tuo : et dórmiet cum uxóribus tuis in óculis solis hujus. Tu enim fecísti abscóndite : ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israel, et in conspéctu solis. Et dixit David ad Nathan : Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David : Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum : non moriéris. Verúmtamen, quóniam

blasphemáre fecísti inimícos Dómini, propter verbum hoc, fílius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, et desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo : et jejunávit David jejúnio, et ingréssus seórsum, jácuit super terram.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Apología David.

LECTIO IV.

[Apolog. 1. cap. 2.]

Unusquisque nostrum per singulas horas quam multa delínquit, nec tamen unusquísque de plebe peccátum suum confiténdum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes se delícti passus est consciéntiam : sed præmatúra confessióne, atque imménso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácile repérias honorátum ac dívitem, qui si arguátur alicújus culpæ reus, non moléste ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus orácu-lis, cum a priváto hómine corriperétur, quod gráviter delíquisset, non indignátus infrémuit : sed conféssus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia?

Quia manus.

LECTIO V.

Denique Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan díceret : Quóniam pœnítuit te ; et Dóminus ábstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ, profúndam regis fuisse pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit. Alii hómines cum a sacerdótibus corripiúntur, peccátum suum íngravant dum negáre cúpiunt, aut defféndere : ibíque eórum lapsus est major ubi sperátur corréctio. Sancti

autem Dómini, qui consummáre pium certámen géstiunt, et cúrrere cursum salútis, sicubi forte ut hómines corrúerint, natúræ magis fragilitáte, quam peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparántes certámina: ut non solum nullum attulísse æstimétur lapsus impediméntum, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

[Cap 14.]

Peccavit David, quod solent reges: sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sæcula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat, qui nullis légibus tenebátur humánis. Quod peccávit, conditiónis est: quod supplicávit, correctiónis. Lapsus commúnis, sed speciális conféssio. Culpam ítaque incidísse, natúræ est: diluísse, virtútis.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inímicis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamabant alter ad altérum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater,

Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

PORRO non est locútus Absalom ad Amnon nec malum nec bonum: óderat enim Absalom Amnon, eo quod violásset Thamar sorórem suam. Factum est autem post tempus biénnii, ut tonderéntur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxta Ephraim, et vocávit Absalom omnes filios regis, venitque ad regem, et ait ad eum: Ecce tondéntur oves servi tui: véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixitque rex ad Absalom: Noli fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, et gravémus te: cum autem cógeret eum, et noluísset ire, benedíxit ei.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi; ego qui inique egi, isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non.

LECTIO II.

ET ait Absalom: Si non vis veníre, véniat, óbsecro, nobíscum saltem Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex: Non est necésse ut vadat tecum. Coégit ítaque Absalom eum, et dimísit cum eo Amnon, et univérsos fílios regis. Fecerátque Absalom convívium quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens: Observáte, cum temuléntus fúerit Amnon vino, et díxero vobis: Percútite eum, et interfícite, nolíte timére: ego enim sum qui præcípio vobis: roborámini, et estóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Absalom advérsum Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentésque omnes filii regis ascendérunt singuli mulas suas, et fugérunt.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum sérvis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

CUMQUE adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percússit Absalom omnes filios regis, et

non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit itaque rex, et scidit vestiménta sua, et cécidit super terram, et omnes servi illius, qui assistébant ei, scidérunt vestiménta sua. Respóndens autem Jónadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æstimet dóminus meus rex, quod omnes púeri filii regis occísi sunt: Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósitus ex die qua oppréssit Thamar sorórem ejus. Nunc ergo ne ponat Dóminus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filii regis occísi sunt: quóniam Amnon solus mórtuus est. Fugit autem Absalom.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 14.]

Cum ingréssa fuisset múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo super terram, et adorávit, et dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex. Quid causæ habes? Quæ respóndit: Heu, múlier vídua ego sum: mórtuus est enim vir meus. Et ancíllæ tuæ erant duo filii: qui rixáti sunt advérsum se in agro, nullúsque erat, qui eos prohibére posset: et percússit alter álterum, et interfécit eum. Et ecce consúrgens univérsa cognátio adversum ancíllam tuam, dicit: Trade eum, qui percússit fratrem suum, ut occidámus eum pro ánima fratris sui, quem interfécit, et deleámus hærédem: et quærunt extínguere scintíllam meam, quæ relícta est, ut non supérsit viro meo nomen, et relíquiæ super terram.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu exáudies.

LECTIO II.

Et ait rex: Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, et ultra non addet ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dómini Dei sui, ut non multiplicéntur próximi sánguinis ad ulciscéndum, et nequáquam interfíciant filium meum. Qui ait: Vivit Dómi-

nus, quia non cadet de capíllis fílii tui super terram. Dixit ergo múlier: Loquátur ancílla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait: Lóquere. Dixítque múlier: Quare cogitásti hujuscémodi rem contra pópulum Dei, et locútus est rex verbum istud, ut peccet, et non redúcat ejéctum suum? Omnes mórimur, et quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur: nec vult Deus períre ánimam, sed retráctat cógitans ne pénitus péreat qui abjéctus est.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elias per túrbinem in cœlum.

Eliséus.

LECTIO III.

Et ait rex: Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Réspondit múlier, et ait: Per salútem ánimæ tuæ, Dómine, mi rex, nec ad sinístram, nec ad déxteram est ex ómnibus his, quæ locútus est Dóminus meus rex: servus enim tuus Joab, ipse præcépit mihi, et ipse pósuit in os ancíllæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud: tu autem, dómine mi rex, sápiens es, sicut habet sapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia super terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, et révoca púerum Absalom.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: et posui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus, et équites, et quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et mane consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ, et omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, et dicébat: De qua civitáte es tu? Qui

respóndens aiébat : Ex una tribu Israel ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom : Vidéntur mihi sermónes tui boni et justi. Sed non est qui te áudiat constitútus a rege.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum coram.

LECTIO II.

Dicebatque Absalom : Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, et juste júdicem? sed et cum accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, et apprehéndens ósculabátur eum. Faciebátque hoc omni Israel veniénti ad judicium, ut audirétur a rege, et sollicitábat corda virórum Israel.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Post quadragínta autem annos, dixit Absalom ad regem David : Vadam, et reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriæ, dicens : Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David : Vade in pace. Et surréxit, et ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israel, dicens : Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite : Regnávit Absalom in Hebron.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Venit ígitur núntius ad Da-

vid, dicens : Toto corde univérsus Israel séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerúsalem : Súrgite, fugiámus, neque enim erit nobis effúgium a fácie Absalom : festináte égredi, ne forte véniens óccupet nos, et impéllat super nos ruínam, et percútiat civitátem in ore gládii. Dixerúntque servi regis ad eum : Omnia quæcúmque præcéperit dóminus noster rex, libénter exequémur servi tui.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Egressus est ergo rex, et univérsa domus ejus, pédibus suis : et derelíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Egressúsque rex et omnis Israel pédibus suis, stetit procul a domo : et univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, et legiónes Ceréthi, et Pheléthi, et omnes Gethæi, pugnatóres válidi, sexcénti viri, qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem.

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui éripuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Dixit autem rex ad Ethai Gethæum : Cur venis nobíscum ? revértere, et hábita cum rege : quia peregrínus es, et egréssus es de loco tuo. Heri venísti, et hódie compelléris nobíscum égredi ? Ego autem vadam, quo itúrus sum, revértere, et reduc tecum fratres tuos, et Dóminus fáciet tecum misericórdiam et veritátem, quia ostendísti grátiam et fidem.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me : * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

Venit ergo rex David usque Bathúrim : et ecce egrediebátur inde vir de cognatióne

domus Saul, nómine Sémei, filius Gera, procedebátque egrédiens, et maledicébat, mittebátque lápides contra David et contra univérsos servos regis David : omnis autem pópulus, et univérsi bellatóres a dextro et a sinistro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei cum malediceret regi: Egrédere, egrédere vir sánguinum, et vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domus Saul: quóniam invasísti regnum pro eo.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia?

Quia manus.

LECTIO II.

Dixit autem Abísai filius Sárviæ regi: Quare maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi, vadam, et amputábo caput ejus. Et ait rex : Quid mihi et vobis est filii Sárviæ? Dimíttite eum ut maledícat : Dóminus enim præcépit ei, ut malediceret David : et quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit?

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Et ait rex Abísai, et univérsis servis suis : Ecce filius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam : quanto magis nunc filius Jémini? Dimíttite eum ut maledícat juxta præcéptum Dómini : si forte respíciat Dóminus afflictiónem meam, et reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérna.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti : firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui.

Glória Patri.

Et fui.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I.

[Cap. 18.]

Egressus est pópulus in cam-

pum contra Israel, et factum est prælium in saltu Ephraim. Et cæsus est ibi pópulus Israel ab exércitu David, factaque est plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, et multo plures erant quos saltus consúmpserat de pópulo, quam hi, quos voráverat gládius in die illa.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

LECTIO II.

Accidit autem ut occúrreret Absalom servis David, sedens mulo: cumque ingréssus fuisset mulus subter condénsam quercum et magnam, adhæsit caput ejus quércui: et illo suspénso inter cœlum et terram, mulus, cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quispiam, et nuntiávit Joab, dicens: Vidi Absalom pendére de quercu. Et ait Joab viro qui nuntiáverat ei: Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra, et ego dedissem tibi decem argénti siclos, et unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argenteos, nequáquam mítterem manum meam in fílium regis, audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, et Abísai, et Ethai, dicens: Custodíte mihi púerum Absalom.

℟. Exaudisti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

LECTIO III.

Et ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, et percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccina, et retínuit pópulum, ne persequerétur fugiéntem Israel, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Absalom, et projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, et comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis.

℟. Audi, Dómine, hym-

num, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam, die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unxérunt Salomónem Sadoc sacérdos, et Nathan Prophéta, regem in Gihon, et ascendéntes læti dixérunt : Vivat rex in ætérnum.

Nisi ponenda sit Antiphona pro Dominica prima augusti : quia tunc omissis Antiphonis et Lectiónibus de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis : quod etiam servatur in sequentibus Hebdomadis.

DOMINICA VII

POST PENTECOSTEN.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber tértius Regum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies : cumque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui : Quærámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, et stet coram rege, et fóveat eum, dormiátque in sinu suo, et calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciósam in ómnibus fínibus Israel, et invenérunt Abisag Sunamítidem, et adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, et ministrábat ei : rex vero non cognóvit eam.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Adonias autem fílius Haggith elevábatur, dicens : Ego regnábo. Fecítque sibi currus et équites, et quinquagínta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens : Quare hoc fecísti ? Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab fílio Sárviæ, et cum Abíathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos, et Banáias fílius Joíadæ, et Nathan Prophéta, et Sémei, et Rei, et robur exércitus David non erat cum Adonía.

℟. Deus ómnium exaudítor

est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui éripuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis : Num audísti quod regnáverit Adonías fílius Haggith, et dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium a me, et salva ánimam tuam, filiique tui Salomónis. Vade, et ingrédere ad regem David, et dic ei : Nonne tu, Dómine mi rex, jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens : Sálomon fílius tuus regnábit post me, et ipse sedébit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te, et complébo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cubículum.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Epístola sancti Hierónymi Presbyteri ad Nepotiánum.

LECTIO IV.

[Epis. 2, tom. 1.]

David annos natu septuagínta, bellicósus quondam vir, senectúte frigescénte non póterat calefíeri. Quæritur ítaque puélla de univérsis fínibus Israel Abisag Sunamítis, quæ cum rege dormíret, et senile corpus calefáceret. Quæ est ista Sunamítis, uxor et virgo, tam fervens, ut frígidum calefáceret; tam sancta, ut caléntem ab libídinem non provocáret? Expónat sapientíssimus Sálomon patris sui delícias, et pacíficus bellatóris viri narret ampléxus. Pósside sapiéntiam, pósside intelligéntiam. Ne obliviscáris, et ne declinavéris a verbis oris mei : neque derelínquas illam, et apprehéndet te : ama illam, et servábit te. Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam : et in omni possessióne tua pósside intelligéntiam : circúmda illam, et exaltábit te : honóra illam, et amplexábitur te, ut det cápiti tuo corónam gratiárum. Coróna quoque deliciárum próteget te.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et abs-

tulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia?

Quia manus.

LECTIO V.

Omnes pene virtútes córporis mutántur in sénibus, et crescénte sola sapiéntia, decréscunt cétera : jejúnia, vigíliæ, chameúniæ, id est, super pavimentum dormitiónes : huc illúcque discúrsus, peregrinórum suscéptio, defénsio páuperum, instántia oratiónum, et perseverántia, visitátio languéntium, labor mánuum, unde præbeántur eleemósynæ. Et ne sermónem lóngius prótraham, cuncta quæ per corpus exercéntur, fracto córpore, minóra fiunt.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

Nec hoc dico, quod in juvénibus et adhuc solidióris ætátis, his duntáxat, qui labóre et ardentissimo stúdio, vitæ quoque sanctimónia, et oratiónis ad Dóminum Jesum frequéntia, sciéntiam consecúti sunt, frígeat sapiéntia, quæ in plerísque sénibus ætáte marcéscit : sed quod adolescéntia multa córporis bella sustíneat, et inter incentíva vitiórum, et carnis titillatiónes, quasi ignis in lignis virídibus suffocétur, ut suum non possit explicáre fulgórem. Senéctus vero rursus eórum, qui adolescéntiam suam honéstis ártibus instruxérunt, et in lege Dómini meditáti sunt die ac nocte, ætáte fit dóctior, usu trítior, procéssu témporis sapiéntior, et véterum studiórum dulcíssimos fructus metit.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus, et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. II.]

Et respóndit rex David, dicens : Vocáte ad me Bethsabée. Quæ cum fuísset ingréssa coram rege, et stetísset ante eum, jurávit rex, et ait : Vivit Dóminus qui éruit ánimam meam de omni angústia quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israel, dicens : Sálomon fílius tuus regnábit post me, et ipse sedébit super sólium meum pro me : sic fáciam hódie. Summissóque Bethsabée in terram vultu, adorávit regem, dicens : Vivat Dóminus meus David in ætérnum.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi, isti qui oves sunt, quid fecérunt ? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non.

LECTIO II.

Dixit quoque Rex David : Vocáte mihi Sadoc sacerdótem, et Nathan Prophétam, et Banaíam fílium Joiadæ. Qui cum ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos : Tóllite vobíscum servos dómini vestri, et impónite Salomónem fílium meum super mulam meam, et dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc sacerdos, et Nathan Prophéta, in regem super Israel : et canétis búccina, atque dicétis : Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, et véniet, et sedébit super sólium meum, et ipse regnábit pro me.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis

pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Descendit ergo Sadoc sacérdos, et Nathan Prophéta, et Banaías filius Joíadæ, et Ceréthi, et Pheléthi : et imposuerúnt Salomónem super mulam regis David, et adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernáculo, et unxit Salomónem, et cecinérunt búccina, et dixit omnis pópulus : Vivat rex Sálomon. Et ascéndit univérsa multitúdo post eum, et pópulus canéntium tíbiis, et lætántium gáudio magno, et insónuit terra a clamóre eórum.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Appropinquavérunt autem dies David ut moreretúr, præcepítque Salomóni filio suo, dicens : Ego ingrédior viam univérsæ terræ : confortáre, et esto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias ceremónias ejus, et præcépta ejus, et judícia, et testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi : ut intélligas univérsa quæ facis, et quocúmque te vérteris : ut confírmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me, dicens : Si custodíerint filii tui vias suas, et ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, et in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israel.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum : * Tu, exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu, exáudies.

LECTIO II.

Tu quoque nosti quæ fécerit mihi Joab filius Sárviæ, quæ fécerit duóbus princípibus exércitus Israel, Abner filio Ner, et Amasæ filio Jether : quos occídit, et effúdit sánguinem belli in pace, et pósuit cruórem prælii in bálteo

suo, qui erat circa lumbos ejus, et in calceaménto suo, quod erat in pédibus ejus. Fácies ergo juxta sapiéntiam tuam, et non dedúces canítiem ejus pacífice ad ínferos.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clámabat, dicens : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, et equi ígnei, divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

Eliséus clámabat.

LECTIO III.

SED et fíliis Berzellái Galaadítis reddes grátiam, eruntque comedéntes in mensa tua : occurrérunt enim mihi quando fugiébam a fácie Absalom fratris tui. Habes quoque apud te Sémei filium Gera, filii Jémini de Bahúrim, qui maledixit mihi maledictióne péssima, quando ibam ad castra : sed quia descéndit mihi in occúrsum cum transírem Jordánem, et jurávi ei per Dóminum, dicens : Non te interficiam gládio : tu noli pati eum esse innóxium.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra, et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

APPARUIT autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, et justítia, et recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem, et dedísti ei filium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer párvulus, et ignórans egréssum et intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli quem elegísti, populi infiníti, qui numerári et supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, et discérnere inter bonum et malum. Quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum?

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo; * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Placuit ergo sermo coram Dómino, quod Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium: ecce feci tibi secúndum sermónes tuos; et dedi tibi cor sápiens et intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Sed et hæc, quæ non postulásti, dedi tibi: divítias scílicet, et glóriam, ut nemo fúerit símilis tui in régibus cunctis retro diébus.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Salomon autem erat in ditióne sua, habens ómnia regna a flúmine terræ Philísthiim usque ad términum Ægypti, offeréntium sibi múnera, et serviéntium ei cunctis diébus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomónis per dies síngulos trigínta cori símilæ, et sexagínta cori farínæ, decem boves pingues, et vigínti boves pascuáles, et centum aríetes, excépta venatióne cervórum, capreárum, atque bubalórum, et ávium altílium. Ipse enim obtinébat omnem regiónem quæ erat trans flu-

men, a Thaphsa usque ad Gazan, et cunctos reges illárum regiónum: et habébat pacem ex omni parte in circúitu.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Habitabatque Juda et Israel absque timóre ullo, unusquísque sub vite sua, et sub ficu sua, a Dan usque Bersabée cunctis diébus Salomónis. Et habébat Sálomon quadragínta míllia præsépia equórum currílium, et duódecim míllia equéstrium. Nutriebántque eos supradícti regis præfécti: sed et necessária mensæ regis Salomónis cum ingénti cura præbébant in tempore suo. Hórdeum quoque, et páleas equórum, et jumentórum deferébant in locum ubi erat rex, juxta constitútum sibi. Dedit quoque Deus sapiéntiam Salomóni et prudéntiam multam nimis, et latitúdinem cordis quasi arénam, quæ est in líttore maris.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Et præcedébat sapiéntia Salomónis sapiéntiam ómnium Orientálium et Ægyptiórum, et erat sapiéntior cunctis homínibus: sapiéntior Ethan Ezrahíta, et Heman, et Chalcol, et Dorda, fíliis Mahol: et erat nominátus in univérsis géntibus per circúitum. Locútus est quoque Sálomon tria míllia Parábolas: et fuérunt cármina ejus quinque et mille. Et disputávit super lignis, a cedro, quæ est in Líbano, usque ad hyssópum, quæ egréditur de paríete: et disséruit de juméntis, et volúcribus, et reptílibus, et píscibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiéndam sapiéntiam Salomónis, et ab univérsis régibus terræ, qui audiébant sapiéntiam ejus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA SEXTA.
De libro tértio Regum.

LECTIO I.

(Cap. 5.)

Misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomónem: audívit enim quod ipsum unxíssent regem pro patre ejus: quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram dicens: Tu scis voluntátem David patris mei, et quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum: et non est satan, neque occúrsus malus.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia manus.

LECTIO II.

Quamobrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus, quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur, ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano, et servi mei sint cum servis tuis: mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcúmque petíeris: scis enim quómodo non est in pópulo meo vir, qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Cum ergo audísset Hiram verba Salomónis, lætátus est valde, et ait: Benedíctus Dóminus Deus hódie, qui dedit David fílium sapientíssimum super pópulum hunc plúrimum. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens: Audívi quæcúmque mandásti mihi: ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis et abiégnis. Servi mei depónent ea de Líbano ad mare: et ego compónam ea in rátibus in mari usque ad locum quem significáveris mihi; et applicábo ea ibi, et tu tolles ea: præbebísque necessária mihi, ut detur cibus dómui meæ.

Ego te tuli de domo
tui, dicit Dóminus,
ui te páscere gregem
mei : * Et fui tecum
nibus ubicúmque am-
, firmans regnum
n ætérnum.
Fecíque tibi nomen
, juxta nomen mag-
qui sunt in terra :
iem dedi tibi ab óm-
inimícis tuis.
ui tecum.
ria Patri.
ui tecum.

SABBATO.

libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 7 et 8.]

rfécit omne opus quod
it Sálomon in domo
i, et íntulit quæ sanc-
erat David pater suus,
um et aurum, et vasa,
iítque in thesáuris do-
ómini. Tunc congre-
unt omnes majóres
srael cum princípibus
m, et duces familiá-
iórum Israel ad regem
ónem in Jerúsalem,
érrent arcam fœderis
i de civitáte David,
, de Sion. Convenít-
d regem Salomónem
sus Israel in mense
m, in solémni die,
t mensis séptimus.
Peccávi super núme-
rénæ maris, et multi-
sunt peccáta mea : et
non sum dignus vidére alti-
túdinem cœli præ multitú-
dine iniquitátis meæ, quó-
niam irritávi iram tuam, *
Et malum coram te feci.

℟. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Venerúntque cuncti senes de Israel, et tulérunt arcam sacerdótes, et portavérunt arcam Dómini, et tabernáculum fœderis, et ómnia vasa sanctuárii, quæ erant in tabernáculo : et ferébant ea sacerdótes et levítæ. Rex autem Sálomon, et omnis multitúdo Israel, quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam, et immolábant oves et boves absque æstimatióne et número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in sanctum Sanctórum subter alas Chérubim. Síquidem Chérubim expandébant alas super locum arcæ, et protegébant arcam, et vectes ejus désuper.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis

pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

In arca autem non erat áliud nisi duæ tábulæ lapídeæ, quas posúerat in ea Móyses in Horeb, quando pépigit Dóminus fœdus cum fíliis Israel, cum egrederéntur de terra Ægypti. Factum est autem, cum exíssent sacerdótes de sanctuário, nébula implévit domum Dómini, et non póterant sacerdótes stare et ministráre propter nébulam : impléverat enim glória Dómini domum Dómini. Tunc ait Sálomon : Dóminus dixit ut habitáret in nébula.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

Ad Magníficat, Antiphona.

Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo.

DOMINICA VIII
POST PENTECOSTEN.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Factum est autem cum perfecísset Sálomon ædifícium domus Dómini, et ædifícium regis, et omne quod optáverat et volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secúndo, sicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum : Exaudívi oratiónem tuam et deprecatiónem tuam, quam deprecátus es coram me : sanctificávi domum hanc, quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempitérnum, et erunt óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus, in simplicitáte cordis et in æquitáte, et féceris ómnia quæ præcépi tibi, et legítima mea et judícia mea serváveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempitérnum; sicut locútus sum David patri tuo, dicens : Non auferétur vir de género tuo de sólio Israel.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et au-

férte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Si autem aversióne avérsi fuéritis vos et filii vestri, non sequéntes me, nec custodiéntes mandáta mea, et cæremónias meas, quas propósui vobis, sed abiéritis et coluéritis deos aliénos, et adoravéritis eos : áuferam Irael de superficie terræ, quam dedi eis : et templum, quod sanctificávi nómini meo, projíciam a conspéctu meo, eritque Israel in provérbium et in fábulam cunctis pópulis. Et domus hæc erit in exémplum : omnis, qui transíerit per eam, stupébit, et sibilábit, et dicet : Quare fecit Dóminus sic terræ huic, et dómui huic? Et respondébunt : Quia dereliquérunt Dóminum Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Ægypti, et secúti sunt deos aliénos, et adoravérunt eos, et coluérunt eos : idcírco indúxit Dóminus super eos omne malum hoc.

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei, * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Expletis autem annis vigínti, postquam ædificáverat Sálomon duas domos, id est, domum Dómini, et domum regis, (Hiram rege Tyri præbénte Salomóni ligna cédrina et abiégna, et aurum juxta omne quod opus habúerat) tunc dedit Sálomon Hiram vigínti óppida in terra Galilææ. Et egréssus est Hiram de Tyro, ut vidéret óppida quæ déderat ei Sálomon, et non placuérunt ei, et ait : Hæccine sunt civitátes, quas dedísti mihi, frater? Et appellávit eas terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti talénta auri.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Episcopi de Civitáte Dei.

LECTIO IV.

[Lib. 17. cap. 8.]

Facta est quidem nonnúlla imágo rei futúræ étiam in Sa-

lomóne : in eo, quod templum ædificávit, et pacem hábuit secúndum nomen suum (Sálomon quippe pacíficus est Latíne) et in exórdio regni sui mirabíliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminum nostrum, non exhibébat. Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædícta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámmodo in eo figúram delíneat futurórum.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia manus.

LECTIO V.

Nam præter libros divínæ históriæ, ubi regnásse narrátur, Psalmus étiam septuagésimus primus título nóminis ejus inscríptus est. In quo tam multa dicúntur, quæ omníno ei convenire non possunt ; Dómino autem Christo aptíssima perspicuitáte convéniunt : ut evidénter appáreat, quod in illo figúra qualiscúmque adumbráta sit, in isto autem ipsa véritas præsentáta.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

Notum est enim, quibus términis regnum conclúsum fúerit Salomónis, et tamen in eo Psalmo légitur, ut ália táceam : Dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terræ : quod in Christo vidémus impléri. A flúmine quippe dominándi sumpsit exórdium, ubi baptizátus a Joánne, eódem monstránte cœpit agnósci a discípulis, qui eum non solum magístrum, verum étiam Dóminum appellavérunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

℟. vij. Peccávi super nú-

merum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.
Glória Patri.
Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Sed et regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingréssa Jerúsalem multo cum comitátu, et divítiis, camélis portántibus arómata, et aurum infinítum nimis, et gemmas pretiósas, venit ad regem Salomónem, et locúta est ei univérsa quæ habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ proposúerat, non fuit sermo qui regem posset latére, et non respondéret ei.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iniqué egi : isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non desolétur.

LECTIO II.

Videns autem regína Saba omnem sapiéntiam Salomónis, et domum quam ædificáverat, et cibos mensæ ejus, et habitácula servórum et órdines ministrántium, vestésque eórum, et pincérnas, et holocáusta quæ offerébat in domo Dómini, non habébat ultra spíritum. Dixítque ad regem : Verus est sermo quem audívi in terra mea super sermónibus tuis et super sapiéntia tua : et non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni, et vidi óculis meis, et probávi quod média pars mihi nuntiáta non fúerit, major est sapiéntia et ópera tua quam rumor quem audívi.

℟. Exaudísti, Dómine, ora-

tiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Beati viri tui, et beáti servi tui qui stant coram te semper, et áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, et pósuit te super thronum Israel, eo quod diléxerit Dóminus Israel in sempitérnum, et constítuit te regem, ut fáceres judícium et justítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, et arómata multa nimis, et gemmas pretiósas: non sunt alláta ultra arómata tam multa, quam ea quæ dedit regína Saba regi Salomóni. Sed et classis Hiram, quæ portábat aurum de Ophir, áttulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, et gemmas pretiósas.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

Rex autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, fíliam quoque Pharaónis, et Moabítidas, et Ammonítidas, Idumæas, et Sidónias, et Hethæas: de géntibus, super quibus dixit Dóminus fíliis Israel: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras: certíssime enim avértent corda vestra ut sequámini deos eárum. His ítaque copulátus est Sálomon ardentíssimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quasi regínæ septingéntæ, et concubínæ trecéntæ, et avertérunt mulíeres cor ejus. Cumque jam esset senex, depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pó-

pulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu exáudies.

LECTIO II.

SED colébat Sálomon Astárthen deam Sidoniórum, et Moloch idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, et non adimplévit ut sequerétur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos idólo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, et Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fécit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, et immolábant diis suis.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

Eliséus clamábat.

LECTIO III.

IGITUR iratus est Dóminus Salomóni, quod avérsa esset mens ejus a Dómino Deo Israel, qui apparúerat ei secúndo, et præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos, et non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit itaque Dóminus Salomóni : Quia habuísti hoc apud te, et non custodísti pactum meum, et præcépta mea quæ mandávi tibi, dirúmpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui.

Glória Patri.

Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

JEROBOAM quoque fílius Nabat, Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua, levávit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis advérsus eum, quia Solómon ædificávit Mello, et coæquávit vorágínem civitátis David patris sui. Erat autem Jeróboam

vir fortis et potens : vidénsque Sálomon adolescéntem bonæ índolis et indústrium, constitúerat eum præféctum super tribúta univérsæ domus Joseph.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Factum est ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, et inveníret eum Ahías Silonítes Prophéta in via, opértus pállio novo : erant autem duo tantum in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam : Tolle tibi decem scissúras : hæc enim dicit Dóminus Deus Israel : Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Voluit ergo Sálomon interfícere Jeróboam : qui surréxit, et aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, et omnia quæ fecit, et sapiéntia ejus, ecce univérsa scripta sunt in Libro verbórum diérum Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Jerúsalem super omnem Israel, quadragínta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, et sepúltus est in civitáte David patris sui, regnavítque Róboam fílius ejus pro eo.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

ꞁIA QUINTA.
ro tértio Regum.

ʟ ECTIO I.
[Cap. 12.]

autem Róboam in
illuc enim congre-
ıt omnis Israel ad
ndum eum regem.
Jeróboam filius Na-
ı adhuc esset in Æ-
óſugus a fácie regis
is, audíta morte ejus,
est de Ægypto.
tque, et vocavérunt
nit ergo Jeróboam,
multitúdo Israel, et
nt ad Róboam, di-
Pater tuus duríssi-
ʒum impósuit nobis:
nunc imminue pau-
: império patris tui
o, et de jugo gravís-
od impósuit nobis,
mus tibi. Qui ait eis:
e ad tértium diem,
ímini ad me.
parâte corda vestra
, et servíte illi soli:
ábit vos de mánibus
um vestrórum.
nvertímini ad eum
orde vestro, et au-
s aliénos de médio

rábit.

LECTIO II.

: abiísset pópulus,
sílium rex Róboam
ióribus, qui assisté-
am Salomóne patre
n adhuc víveret, et
ait: Quod datis mihi consílium, ut respóndeam pópulo huic? Qui dixérunt ei: Si hódie obedíeris pópulo huic, et servíeris, et petitióni eórum césseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diébus. Qui derelíquit consílium senum, quod déderant ei, et adhíbuit adolescéntes, qui nutríti fúerant cum eo, et assistébant illi.

℟. Deus ómnium exauditor est, ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei, * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit me.

LECTIO III.

Respondítque rex pópulo dura, derelícto consílio seniórum quod ei déderant, et locútus est eis secúndum consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro: pater meus cecídit vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo: quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locútus fúerat in manu Abíæ Silonítæ, ad Jeróboam fílium Nabat. Videns ítaque pópulus quod noluísset eos audíre rex, respóndit ei, di-

cens : Quæ nobis pars in David ? vel quæ hæréditas in filio Isai ?

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 19.]

Dixit autem Dóminus ad Ahíam : Ecce uxor Jeróboam ingréditur ut consulat te super filio suo, qui ægrótat : hæc et hæc loquéris ei. Cum ergo illa intráret, et dissimuláret se esse quæ erat, audívit Ahías sónitum pedum ejus introeúntis per óstium, et ait : Ingrédere, uxor Jeróboam : quare áliam te esse símulas ? ego autem missus sum ad te durus núntius.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia.

Quia manus.

LECTIO II.

Vade, et dic Jeróboam : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Quia exaltávi te de médio pópuli, et dedi te ducem super pópulum meum Israel, et scidi regnum domus David, et dedi illud tibi, et non fuísti sicut servus meus David, qui custodívit mandáta mea, et secútus est me in toto corde suo, fáciens quod plácitum esset in conspéctu meo : sed operátus es mala super omnes qui fuérunt ante te, et fecísti tibi deos aliénos et conflátiles, ut me ad iracúndiam provocáres, me autem projecísti post corpus tuum.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Idcirco ecce ego indúcam mala super domum Jeróboam, et percútiam de Jeróboam mingéntem ad paríetem, et clausum, et novíssimum in Israel : et mundábo relíquias domus Jeróboam, sicut mundári solet fimus usque ad purum. Qui mórtui

fúerint de Jeróboam in civitáte, cómedent eos canes: qui autem mórtui fúerint in agro, vorábunt eos aves cœli: quia Dóminus locútus est. Tu ígitur surge et vade in domum tuam: et in ipso intróitu pedum tuórum in urbem, moriétur puer.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.
Glória Patri.
Et fui tecum.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Accedens autem Elías ad omnem pópulum, et ait: Usquequo claudicátis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum: si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei pópulus verbum. Et ait rursus Elías ad pópulum: Ego remánsi Prophéta Dómini solus: prophetæ autem Baal quadringénti et quinquaginta viri sunt.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum coram.

LECTIO II.

Dentur nobis duo boves, et illi éligant sibi bovem unum, et in frusta cædéntes, ponant super ligna, ignem autem non suppónant: et ego fáciam bovem álterum, et impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, et ego invocábo nomen Dómini mei: et Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus ait: Optima propositio.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

DIXIT ergo Elías prophétis Baal : Elígite vobis bovem unum, et fácite primi, quia vos plures estis : et invocáte númina deórum vestrórum, ignémque non supponátis. Qui cum tulíssent bovem, quem déderat eis, fecérunt : et invocábant nomen Baal de mane usque ad merídiem, dicéntes : Baal, exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret : transiliebántque áltare quod fécerant. Cumque esset jam merídies, illudébat illis Elías dicens : Clamáte voce majóre.

℟. Audi, Dómine, hymnum, et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, Eliséus clamábat : Pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

DOMINICA IX
POST PENTECOSTEN.
IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber quartus Regum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

PRÆVARICATUS est autem Moab in Israel, postquam mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi sui, quod habébat in Samária, et ægrotávit : misítque núntios, dicens ad eos : Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten dicens : Surge, et ascénde in occúrsum nuntiórum regis Samaríæ, et dices ad eos : Numquid non est Deus in Israel, ut eátis ad consuléndum Beélzebub deum Accaron ? Quam ob rem hæc dicit Dóminus : De léctulo super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

ET ábiit Elías. Reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis : Quare revérsi estis ? At illi respondérunt ei : Vir occúrrit nobis, et dixit ad nos : Ite et revertímini ad regem, qui misit vos, et

dicétis ei : Hæc dicit Dóminus : Numquid quia non erat Deus in Israel, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron ? Idcírco de léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris.

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei, * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit me.

LECTIO III.

Qui dixit eis : Cujus figúræ et hábitus est vir ille, qui occúrrit vobis, et locútus est verba hæc? At illi dixérunt : Vir pilósus, et zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait : Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem et quinquagínta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum : sedentíque in vértice montis, ait : Homo Dei, rex præcépit ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário : Si homo Dei sum, descéndat ignis de cœlo, et dévoret te, et quinquagínta tuos. Descéndit ítaque ignis de cœlo, et devorávit eum, et quinquagínta qui erant cum eo.

℟. Dóminus erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me : * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 101 de Tempore.]

In lectiónibus, quæ nobis diébus istis recitántur, fratres charíssimi, frequénter admónui, ut non sequámur ltteram occidéntem, et vivificántem spíritum relinquámus. Sic enim Apóstolus ait : Líttera enim occídit, Spíritus vivíficat. Si enim hoc tantum vólumus intellígere quod sonat in líttera : aut parvam, aut prope nullam ædificatiónem de divínis lectiónibus capiémus. Illa enim ómnia, quæ recitántur, typus erant et imágo futurórum. In Judæis enim figuráta, in nobis, grátia Dei donánte, compléta sunt.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro,

dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia.

Quia manus.

LECTIO V.

Beatus enim Elías typum hábuit Dómini Salvatóris. Sicut enim Elías a Judæis persecutiónem passus est, ita et verus Elías Dóminus noster ab ipsis Judæis reprobátus est, et contémptus. Elías relíquit gentem suam: et Christus deséruit synagógam. Elías ábiit in désertum: et Christus venit in mundum. Elías in desérto corvis ministrántibus pascebátur: et Christus in déserto mundi hujus Géntium fide refícitur.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

Corvi enim illi, qui beáto Elíæ jubénte Dómino ministrábant, Géntium pópulum figurábant: proptérea et de Géntium Ecclésia dícitur: Nigra sum, et formósa fília Jerúsalem. Unde est Ecclésia nigra, et formósa? Nigra per natúram, formósa per grátiam. Unde nigra? Ecce in iniquitátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Unde formósa? Aspérges me hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra, et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum coram.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater,

Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Accesserunt filii Prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, et dixérunt ei: Numquid nosti quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum a te? Et ait: Et ego novi: siléte. Dixit autem ei Elías: Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, et quinquaginta viri de filiis Prophetárum secúti sunt eos, qui et stetérunt e contra, longe: illi autem ambo stabant super Jordánem.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi; ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non.

LECTIO II.

Tulitque Elías pállium suum, et invólvit illud, et percússit aquas, quæ divísæ sunt in utrámque partem, et transiérunt ambo per siccum. Cumque transíssent, Elías dixit ad Eliséum: Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar a te. Dixítque Eliséus: Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respóndit: Rem difficilem postulásti: áttamen si víderis me, quando tollar a te, erit tibi quod petísti: si autem non víderis, non erit.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque: et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus autem vidébat, et clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus. Et non vidit eum ámplius: apprehendítque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod ceciderat ei: reversúsque stetit super ripam Jordánis.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Egressus est ígitur rex Joram in die illa de Samaría, et recénsuit univérsum Israel. Misítque ad Jósaphat regem Juda, dicens: Rex Moab recéssit a me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respondit: Ascéndam: qui meus est, tuus est, pópulus meus, pópulus tuus: et equi mei, equi tui: Dixítque: Per quam viam ascendémus? At ille respóndit: Per desértum Iduméæ. Perrexérunt ígitur rex Israel, et rex Juda, et rex Edom, et circuiérunt per viam septem diérum; nec erat aqua exercítui et juméntis quæ sequebántur eos.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum, * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu exáudies.

LECTIO II.

Dixitque rex Israel: Heu heu, heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jósaphat: Est-ne hic Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum? Et respondit unus de servis regis Israel: Est hic Eliséus fílius Saphat, qui fundébat aquam super manus Elíæ. Et ait Jósaphat: Est apud eum sermo Dómini. Descendítque ad eum rex Israel, et Jósaphat rex Juda, et rex Edom. Dixit autem Eliséus ad regem Israel: Quid mihi et tibi est? vade ad prophétas patris tui, et matris tuæ.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

Eliséus clamábat.

LECTIO III.

Et ait illi rex Israel: Quare

congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab? Dixítque ad eum Eliséus: Vivit Dóminus exercítuum, in cujus conspéctu sto, quod si non vultum Jósaphat regis Judæ erubéscerem, non attendíssem quidem te, nec respexíssem. Nunc autem addúcite mihi psaltem. Cumque cáneret psaltes, facta est super eum manus Dómini, et ait: Hæc dicit Dóminus: Fácite álveum torréntis hujus fossas, et fossas. Hæc enim dicit Dóminus: Non vidébitis ventum, neque plúviam: et álveus iste replébitur aquis, et bibétis vos, et famíliæ vestræ, et juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini: ínsuper tradet étiam Moab in manus vestras.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Mulier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum: et ecce créditor venit, ut tollat duos fílios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et fílii tui: et mitte inde in ómnia vasa hæc: et cum plena fúerint tolles.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum coram.

LECTIO II.

Ivit itaque múlier, et clausit óstium super se, et super filios suos : illi offerébant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuíssent vasa, dixit ad filium suum : Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit : Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo : tu autem et filii tui vívite de réliquo. Facta est autem quædam dies, et transíbat Eliséus per Sunam : erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum ut coméderet panem : cumque frequénter inde transíret divertébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum suum : Animadvérto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, et ponámus ei in eo léctulum, et mensam, et sellam, et candelábrum, ut cum vénerit ad nos, máneat ibi.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Facta est ergo dies quædam, et véniens divértit in cœnáculum : et requiévit ibi. Dixítque ad Giézi puérum suum : Voca Sunamítidem istam. Qui cum vocásset eam, et illa stetísset coram eo, dixit ad púerum suum : Lóquere ad eam : Ecce, sédule in ómnibus ministrásti nobis, quid vis ut fáciam tibi? Numquid habes negótium, et vis ut loquar regi, sive príncipi milítiæ? Quæ respóndit : In médio pópuli mei hábito. Et ait : Quid ergo vult ut fáciam ei? Dixítque Giézi : Ne quæras : filium enim non habet, et vir ejus senex est. Præcépit ítaque ut vocáret eam : quæ cum vocáta fuísset, et stetísset ante óstium, dixit ad eam : In témpore isto, et in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero filium. At illa respóndit : Noli, quæso, dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múlier, et péperit filium in témpore, et in hora eádem qua díxerat Eliséus.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ intén-

tæ, * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro quarto regum.

LECTIO I.

[Cap. 6 et 7.]

Congregavit Bénadad rex Syriæ univérsum exércitum suum, et ascéndit, et obsidébat Samaríam. Fáctaque est fames magna in Samaría: et tándiu obséssa est, donec venundarétur caput ásini octogínta argénteis, et quarta pars cabi stércoris columbarum quinque argénteis. Cumque rex Israel transíret per murum múlier quædam exclamávit ad eum dicens: Salva me, dómine mi rex. Qui ait: Non salvat te Dóminus, unde te possum salváre? de área, vel de torculári?

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Dixitque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respóndit: Múlier ista dixit mihi, Da filium tuum, ut comedámus eum hódie, et filium meum comedémus cras. Cóximus ergo filium meum, et comédimus. Dixíque ei die áltera: Da filium tuum, ut comedámus eum. Quæ abscóndit filium suum. Quod cum audísset rex, scidit vestiménta sua, et transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium quo vestítus erat ad carnem intrínsecus. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, et hæc addat, si stéterit caput Eliséi filii Saphat super ipsum hódie. Eliséus autem sedébat in domo sua, et senes sedébant cum eo.

℟. Deus ómnium exauditor est, ipse misit Angélum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Præmisit ítaque virum: et antéquam veníret núntius ille, dixit ad senes: Numquid scitis quod míserit filius homicídæ hic, ut præcidátur caput meum? Vidéte ergo, cum vénerit núntius, cláudite óstium, et non sinátis eum introíre: ecce enim sónitus pedum dómini ejus post eum est. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núntius, qui

veniébat ad eum. Et ait : Ecce, tantum malum a Dómino est : quid ámplius expectábo a Dómino ? Dixit autem Eliséus : Audite verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus : In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, et duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse me.

Glória Patri. Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Eliseus autem locútus est ad mulíerem, cujus vívere fécerat fílium, dicens : Surge, vade tu et domus tua, et peregrináre ubicúmque repéreris : vocávit enim Dóminus famem, et véniet super terram septem annis. Quæ surréxit, et fecit juxta verbum hóminis Dei : et vadens cum domo sua, peregrináta est in Terra Philísthiim diébus multis. Cumque fíniti essent anni septem, revérsa est múlier de terra Philísthiim : et egréssa est ut interpelláret regem pro domo sua, et pro agris suis.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia ? Quia manus.

LECTIO II.

Rex autem loquebátur cum Giézi púero viri Dei, dicens : Narra mihi ómnia magnália, quæ fecit Eliséus. Cumque ille narráret regi quómodo mórtuum suscitásset, appáruit múlier, cujus vivificáverat fílium, clamans ad regem pro domo sua, et pro agris suis. Dixítque Giézi : Dómine mi rex, hæc est múlier, et hic est fílius ejus, quem suscitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulíerem, quæ narrávit ei, dedítque ei rex eunúchum unum, dicens : Restítue ei ómnia quæ sua sunt, et univérsos rédditus agrórum, a die qua relíquit terram, usque ad præsens.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Venit quoque Eliséus Damáscum, et Bénadad rex Syriæ ægrotábat: nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael. Tolle tecum múnera, et vade in occúrsum viri Dei, et consule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit igitur Házael in occúrsum ejus. Cumque stetísset coram eo, ait: Fílius tuus Bénadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porro osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui.

Glória Patri.

Et fui.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Eliseus autem Prophétes vocávit unum de fíliis Prophetárum, et ait illi: Accinge lumbos tuos, et tolle lentículam ólei hanc in manu tua, et vade in Ramoth Gálaad. Cumque véneris illuc, vidébis Jehu, fílium Jósaphat, fílii Namsi: et ingréssus suscitábis eum de médio fratrum suórum et introdúces in intérius cubículum. Tenénsque lentículam ólei, fundes super caput ejus, et dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israel. Aperiésque óstium, et fúgies, et non ibi subsístes. Abiit ergo adoléscens puer Prophétæ in Ramoth Gálaad, et ingréssus est illuc: ecce autem príncipes exércitus sedébant, et ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixítque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te, o princeps.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Et surréxit, et ingréssus est

cubículum : at ille fudit óleum super caput ejus, et ait : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Unxi te regem super pópulum domum Achab dómini tui, et ulcíscar sánguinem servórum meórum Prophetárum, et sánguinem ómnium servórum Dómini de manu Jézabel, perdámque omnem domum Achab, et interficiam de Achab mingéntem ad paríetem, et clausum, et novíssimum in Israel. Et dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam filii Nabat, et sicut domum Báasa filii Ahía. Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuítque óstium, et fugit.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Jehu autem egréssus est ad servos dómini sui : qui dixérunt ei : Recténe sunt ómnia? quid venit insánus iste ad te? Qui ait eis : Nostis hóminem, et quid locútus sit. At illi respondérunt : Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc et hæc locútus est mihi, et ait : Hæc dicit Dóminus : Unxi te regem super Israel. Festinavérunt ítaque, et unusquísque tollens pállium suum, posuérunt sub pédibus ejus, in similitúdinem tribunális, et cecinérunt tuba, atque dixérunt : Regnávit Jehu.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, u tsint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.
Glória Patri.
Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fecit Joas rectum coram Dómino cunctis diébus quibus dócuit eum Joiada sacérdos.

DOMINICA X

POST PENTECOSTEN.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 9 et 10.]

Anno undécimo Joram filii Achab, regnávit Ochozías super Judam, venítque Jehu in Jézrahel. Porro Jézabel introítu ejus audito, depínxit óculos suos stíbio, et ornávit caput suum, et respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu

per portam, et ait : Numquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levavítque Jehu fáciem suam ad fenéstram, et ait : Quæ est ista ? et inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis : Præcipitáte eam deórsum. Et præcipitavérunt eam, aspersúsque est sánguine páries, et equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cumque introgréssus esset ut coméderet, biberétque, ait : Ite, et vidéte maledictam illam, et sepelíte eam, quia fília regis est.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Cumque issent ut sepelírent eam, non invenérunt, nisi calváriam, et pedes, et summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu : Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam Thesbíten, dicens : In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel, et erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant : Hæccine est illa Jézabel ? Erant autem Achab septuagínta fílii in Samaría : scripsit ergo Jehu lítteras, et misit in Samaríam, ad optimátes civitátis, et ad majóres natu, et ad nutrítios Achab, dicens : Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini vestri, et currus, et equos, et civitátes firmas, et arma, elígite meliórem, et eum qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri, et eum pónite super sólium patris sui, et pugnáte pro domo dómini vestri.

℟. Deus ómnium exauditor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Timuérunt illi veheménter, et dixérunt : Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, et quómodo nos valébimus resístere ? Misérunt ergo præpósiti domus, et præfécti civitátis, et majóres natu, et nutrítii ad Jehu, dicéntes : Servi tui sumus, quæcúmque jússeris faciémus, nec constituémus nobis regem : quæcúmque tibi placent fac. Rescrípsit autem eis lítteras secúndo, dicens : Si mei estis, et obedítis mihi, tóllite ca-

pita filiórum dómini vestri, et veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porro filii regis, septuagínta viri, apud optimátes civitátis nutriebántur. Cumque venissent lítteræ ad eos, tulérunt filios regis, et occidérunt septuagínta viros, et posuérunt cápita eórum in cóphinis, et misérunt ad eum in Jézrahel.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.
Glória Patri.
Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Homilia 25, in Epist. ad Rom.]

Non putémus nos excusatiónem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud supplícium magis augébit. Quandóquidem et serpens magis punítus est quam múlier; quemádmodum et múlier plus quam vir: et Jézabel majóres pœnas dedit, quam Achab vineæ raptor. Ipsa quippe univérsum istud negótium texúerat, regíque lapsus occasiónem déderat. Igitur, et tu quoque si réliquis perditiónis causa fúeris, gravióra patiéris, quam qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditiónis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia?

Quia.

LECTIO V.

Itaque si quando peccántes vidérimus, non solum non impellámus, sed et extrahámus ex ipso malítiæ bárathro; ne et aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terríbilis illíus tribunális, flúminis ígnei, vinculórum insolubílium, profundárum tenebrárum, stridórum déntium, venenosíque vermis. Sed dices: Benígnus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, et neque punítur dives ille Lazári contémptor, neque fátuæ vírgines a sponso rejiciúntur? Ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diábolo præparátum non abíbunt? Ergo qui sórdidis est véstibus, non períbit, manus ac pedes vinctus?

Qui centum denários a consérvo tuo exégit, non tradétur tortóribus? Quod de mœchis dictum est, nimírum quod vermis eórum non moriétur, et ignis eórum non extinguétur, verum non erit?

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

Sed minátur ista tantúmmodo Deus? Utique ínquies. Et unde, dic quæso, tantam rem audes públice loqui, atque ex te ipso ferre senténtiam? Ego quippe et ex iis quæ dixit Deus, et ex iis quæ fecit, contrárium probáre pótero. Quod si propter futúra non credis, vel saltem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certe minæ sunt et verba tantúmmodo, quæ facta sunt, et in opus ipsum exiérunt. Quis igitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditiónem effécit? Quis deinde fúlmina illa, télaque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univérsum Ægypti exércitum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuaginta illa míllia propter Davídis peccátum uno témporis moménto peste occídit? Nonne hæc ómnia et ália Deus illis íntulit?

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum coram.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimó-

nium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

Athalia vero mater Ochoziæ videns mórtuum filium suum, surréxit, et interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba filia regis Joram, soror Ochoziæ, Joas filium Ochoziæ, furáta est eum de médio filiórum regis, qui interficiebántur, et nutrícem ejus de triclínio : et abscóndit eum a fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini : porro Athalía regnávit super terram.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi : isti qui oves sunt, quid fecérunt ? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non.

LECTIO II.

Anno autem séptimo misit Joiada, et assúmens centuriónes et mílites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus : et adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis filium regis : et præcépit illis, dicens : Iste est sermo quem fácere debétis. Tértia pars vestrum intróeat sábbato, et obsérvet excúbias domus regis. Tértia autem pars sit ad portam Sur : et tértia pars sit ad portam, quæ est post habitáculum scutariórum : et custodiétis excúbias domus Messa. Duæ vero partes e vobis, omnes egrediéntes sábbato, custódiant excúbias domus Dómini circa regem.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Et assuméntes singuli viros suos, qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur sábbato, venérunt ad Joíadam sacerdótem. Qui dedit ei hastas, et arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et stetérunt singuli habéntes arma in manu sua, a parte templi

déxtera usque ad partem sinístram altáris, et ædis, circum regem. Produxítque fílium regis, et pósuit super eum diadéma, et testimónium : fecerúntque eum regem, et unxérunt, et plaudéntes manu, dixérunt : Vivat rex.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Anno séptimo Jehu regnávit Joas : et quadragínta annis regnávit in Jerúsalem. Nomen matris ejus Sébia de Bersabée. Fecítque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus quibus dócuit eum Joíada sacérdos. Verúmtamen excélsa non ábstulit : adhuc enim pópulus immolábat, et adolébat in excélsis incénsum.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum : * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu exáudies.

LECTIO II.

Dixitque Joas ad sacerdótes : Omnem pecúniam sanctórum, quæ illáta fúerit in templum Dómini a prætereúntibus, quæ offértur pro prétio ánimæ, et quam sponte et arbítrio cordis sui ínferunt in templum Dómini, accípiant illam sacerdótes juxta órdinem suum, et instáurent sartatécta domus, si quid necessárium víderint instauratióne.

℟. Factum est dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

Eliséus clamábat.

LECTIO III.

Igitur usque ad vigésimum tértium annum regis Joas non instauravérunt sacerdótes sartatécta templi. Vocavítque rex Joas Joíadam pontíficem et sacerdótes,

dicens eis : Quare sartatécta non instaurátis templi? nolite ergo ámplius accipere pecúniam juxta órdinem vestrum, sed ad instauratiónem templi réddite eam. Prohibitíque sunt sacerdótes ultra accipere pecúniam a pópulo, et instauráre sartatécta domus.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra, et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Eliseus autem ægrotábat infirmitáte, qua mórtuus est : descendítque ad eum Joas rex Israel, et flébat coram eo, dicebátque : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus. Et ait illi Eliséus : Affer arcum, et sagíttas. Cumque attulísset ad eum arcum et sagíttas, dixit ad regem Israel : Pone manum tuam super arcum. Et cum posuísset ille manum suam, superpósuit Eliséus manus suas mánibus regis, et ait : Aperi fenéstram orientálem. Cumque aperuísset, dixit Eliséus : Jace sagíttam. Et jecit. Et ait Eliséus : Sagítta salútis Dómini, et sagítta salútis contra Syriam : percutiésque Syriam in Aphec donec consúmas eam.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdidem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Et ait : Tolle sagíttas. Qui cum tulísset, rursum dixit ei : Pércute jáculo terram. Et cum percússisset tribus vícibus, et stetísset, irátus est vir Dei contra eum, et ait : Si percússisses quínquies, aut séxies, sive sépties, percússisses Syriam usque ad consumptiónem : nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus est ergo Eliséus, et sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Quidam autem sepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, et projecérunt cadáver in sepúlcro Eliséi. Quod cum tetigísset ossa Eliséi, revíxit homo, et stetit super pedes suos. Mórtuus est autem Házael rex Syriæ, et regnávit Bénadad fílius ejus pro eo. Porro Joas fílius Jóachaz tulit urbes de manu Bénadad fílii Házael, quas túlerat de manu Jóachaz patris sui jure prælii, tribus vícibus percússit eum Joas, et réddidit civitátes Israel.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

Anno autem nono Osée, cepit rex Assyriórum Samaríam, et tránstulit Israel in Assyrios : posuítque eos in Hala, et in Habor, juxta flúvium Gozan, in civitátibus Medórum : factum est enim, cum peccássent fílii Israel Dómino Deo suo, qui eduxérat eos de terra Ægypti, de manu Pharaónis regis Ægypti, coluérunt deos aliénos. Et ambulavérunt juxta ritum Géntium, quas consúmpserat Dóminus in conspéctu filiórum Israel, et regum Israel, quia simíliter fécerant. Et offendérunt fílii Israel verbis non rectis Dóminum Deum suum : et ædificavérunt sibi excélsa in cunctis úrbibus suis.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Et testificátus est Dóminus in Israel et in Juda per manum ómnium Prophetárum et Vidéntium, dicens : Revertímini a viis vestris pés

simis, et custodíte præcépta mea, et ceremónias, juxta omnem legem quam præcépi pátribus vestris, et sicut misi ad vos in manu servórum meórum Prophetárum. Qui non audiérunt, sed induravérunt cervícem suam juxta cervícem patrum suórum, qui noluérunt obedíre Dómino Deo suo. Et abjecérunt legítima ejus, et pactum quod pépigit cum pátribus eórum, et testificatiónes quibus contestátus est eos, secutíque sunt vanitátes, et vane egérunt.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei, * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui éripuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Iratusque est Dóminus veheménter Israéli, et ábstulit eos a conspéctu suo, et non remánsit nisi tribus Juda tantúmmodo. Sed nec ipse Juda custodívit mandáta Dómini Dei sui: verum ambulávit in erróribus Israel, quos operátus fúerat. Projecítque Dóminus omne semen Israel, et afflíxit eos, et trádidit eos in manu diripiéntium, donec projíceret eos a fácie sua: ex eo jam témpore, quo scissus est Israel a domo David, et constituérunt sibi regem Jeróboam fílium Nabat.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

Separavit Jeróboam Israel a Dómino, et peccáre eos fecit peccátum magnum. Et ambulavérunt filii Israel in univérsis peccátis Jeróboam quæ fécerat: et non recessérunt ab eis úsquequo Dóminus auférret Israel a fácie sua, sicut locútus fúerat in manu ómnium servórum suórum Prophetárum: translatúsque est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia, * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philísthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canebant in choro,

dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia.

Quia manus.

LECTIO II.

Adduxit autem rex Assyriórum de Babylóne, et de Cutha, et de Avah, et de Emath, et de Sephárvaim : et collocávit eos in civitátibus Samaríæ pro fíliis Israel : qui possedérunt Samaríam, et habitavérunt in úrbibus ejus. Cumque ibi habitáre cœpíssent, non timébant Dóminum : et immísit in eos Dóminus leónes qui interficiébant eos.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Nuntiatumque est regi Assyriórum, et dictum : Gentes, quas transtulísti, et habitáre fecísti in civitátibus Samaríæ, ignórant legítima Dei terræ : et immísit in eos Dóminus leónes, et ecce interfíciunt eos, eo quod ignórent ritum Dei terræ. Præcépit autem Rex Assyriórum, dicens : Dúcite illuc unum de sacerdótibus, quos inde captívos adduxísti : et vadat, et hábitet cum eis : et dóceat eos legítima Dei terræ.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui.

Glória Patri.

Et fui.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 18.]

Anno tértio Osée, fílii Ela, regis Israel, regnávit Ezechías, fílius Achaz regis Juda. Vigintiquínque annórum erat, cum regnáre cœpísset, et vigínti novem annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Abi, fília Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipse dissipávit excélsa, et contrívit státuas, et succídit lucos, confregítque serpéntem æneum, quem fécerat Móyses : siquidem usque ad illud tempus fílii Israel adolébant ei incénsum, vocávitque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israel sperávit.

℟. Peccávi super núme-

rum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Itaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuérunt : et adhæsit Dómino, et non recéssit a vestígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi. Unde et erat Dóminus cum eo, et in cunctis, ad quæ procedébat, sapiénter se agébat. Rebellávit quoque contra regem Assyriórum, et non servívit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, et omnes términos eórum, a Turre custódum usque ad Civitátem munítam.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Anno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée, filii Ela, regis Israel, ascéndit Salmánasar rex Assyriórum in Samaríam, et oppugnávit eam, et cœpit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, id est, nono anno Osée regis Israel, capta est Samaría, et tránstulit rex Assyriórum Israel in Assyrios, collocavítque eos in Hala et in Habor flúviis Gozan in civitátibus Medórum : quia non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prætergréssi sunt pactum ejus : ómnia, quæ præcéperat Móyses servus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Obsecro, Dómine, meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim.

DOMINICA XI
POST PENTECOSTEN.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

In diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem: et venit ad eum Isaías filius Amos, Prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ: moriéris enim tu, et non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem, et orávit Dóminum, dicens: Obsecro, Dómine, meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto: et quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit itaque Ezechías fletu magno.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Et ántequam ingrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, et dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam, et vidi lácrymas tuas: et ecce sanávi te, die tértio ascéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: sed et de manu regis Assyriórum liberábo te, et civitátem hanc, et prótegam urbem istam propter me, et propter David servum meum. Dixítque Isaías: Afférte massam ficórum. Quam cum attulíssent, et posuíssent super ulcus ejus, curátus est.

℟. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Dixerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum, quia Dóminus me sanábit, et quia ascensúrus sum die tértia templum Dómini? Cui ait Isaías: Hoc erit signum a Dómino, quod factúrus sit Dóminus sermónem quem locútus est. Vis ut ascéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertátur retrórsum decem grádibus. Invocávit itaque Isaías Prophéta Dóminum, et redúxit umbram per líneas quibus jam descénderat in horoló-

gio Achaz, retrórsum decem grádibus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbyteri in Isaíam Prophétam.

LECTIO IV.

[Lib. 11 in Isaiam cap. 38.]

Ne elevarétur cor Ezechíæ post incredíbiles triúmphos, et de média captivitáte victóriam, infirmitáte córporis sui visitátur, et audit se esse moritúrum, ut convérsus ad Dóminum flectat senténtiam ejus. Quod quidem et in Jona Prophéta légimus, et in comminatiónibus contra David: quæ dicúntur futúra, nec facta sunt, non Deo mutánte senténtiam, sed provocánte humánum genus ad notitiam sui. Dóminus enim pœnitens est super malítiis. Convertítque Ezechías fáciem suam ad paríetem, quia ad templum ire non póterat. Ad paríetem autem templi, juxta quod Sálomon palátium extrúxerat: vel absolúte ad paríetem, ne lácrymas suas assidéntibus ostentáre viderétur.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia, * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia?

Quia manus.

LECTIO V.

Audiensque se esse moritúrum, non precátur vitam et annos plúrimos, sed in Dei judício quid velit præstáre, dimíttit. Nóverat enim idcírco Deo placúisse Salomónem, quod annos petíerit amplióres: sed itúrus ad Dóminum, narrat ópera sua, quómodo ambuláverit coram eo in veritáte, et in corde perfécto. Felix consciéntia, quæ afflictiónis témpore bonórum óperum recordátur. Beáti enim mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Et quómodo álibi scríbitur, Quis gloriábitur purum habére se cor? Quod ita sólvitur: perfectiónem cordis in eo nunc dici, quod idóla destrúxerit, templi valvas aperúerit, serpéntem æneum comminúerit, et cétera fécerit, quæ Scriptúra commémorat.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

Flevit autem fletu magno, propter promissiónem Dómini ad David, quam vidébat in sua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías filios non habébat: nam post mortem ejus Manásses, cum duódecim esset annórum, regnáre cœpit in Judæa: ex quo perspícuum est, post tértium annum concéssæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperábat Christum de suo sémine nascitúrum. Alii ásserunt, quamvis sanctos viros morte terréri, propter incértum judícii, et ignoratiónem senténtiæ Dei, quam sedem habitúri sint.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra, et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 22.]

Octo annórum erat Josías cum regnáre cœpísset, trigínta et uno anno regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Idida, fília Hadaía de Bésecath. Fecítque quod plácitum erat coram Dó-

mino, et ambulávit per omnes vias David patris sui: non declinávit ad déxteram, sive ad sinístram. Anno autem octávo décimo regis Josíæ, misit rex Saphan filium Aslía, filii Méssulam, scribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam sacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illáta est in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi a pópulo: detúrque fabris per præpósitos domus Dómini: qui et distríbuant eam his qui operántur in templo Dómini.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

℣. Ego sum qui peccávi; ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo.

Ut non desolétur.

LECTIO II.

Dixit autem Helcías Póntifex ad Saphan scribam: Librum Legis réperi in domo Dómini: deditque Helcías volúmen Saphan, qui et legit illud. Venit quoque Saphan scriba ad regem, et renuntiávit ei quod præcéperat, et ait: Conflavérunt servi tui pecúniam, quæ repérta est in domo Dómini, et dedérunt ut distribuerétur fabris a præféctis óperum templi Dómini. Narrávit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías sacérdos.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Quem cum legísset Saphan coram rege, et audísset rex verba Libri Legis Dómini, scidit vestiménta sua. Et præcépit Helcíæ sacerdóti, et Ahícam filio Saphan, et Achóbor filio Micha, et Saphan scribæ, et Asaíæ servo regis, dicens: Ite et consúlite Dóminum super me, et super popúlo, et super omni Juda, de verbis volúminis istíus, quod invéntum est: magna enim ira Dómini succénsa est contra nos, quia non audiérunt patres nostri verba Libri hujus, ut fácerent omne quod scriptum est nobis.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 23.]

Ascendit rex templum Dómini, et omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo, sacerdótes et prophétæ, et omnis pópulus a parvo usque ad magnum, legítque cunctis audiéntibus ómnia verba Libri fœderis, qui invéntus est in domo Dómini. Stetítque rex super gradum: et fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum, et custodírent præcépta ejus, et testimónia, et ceremónias in omni corde, et in tota ánima, et suscitárent verba fœderis hujus, quæ scripta erant in libro illo, acquievítque pópulus pacto.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum, * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum.

℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco.

Tu exáudies.

LECTIO II.

Et præcépit rex Helcíæ pontífici, et sacerdótibus secúndi órdinis, et janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vasa, quæ facta fúerant Baal, et in luco et univérsæ milítiæ cœli, et combússit ea foris Jerúsalem in conválle Cedron, et tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excélsis per civitátes Juda, et in circúitu Jerúsalem: et eos qui adolébant incénsum Baal, et Soli, et Lunæ, et duódecim signis, et omni milítiæ cœli.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

Eliséus clamábat.

LECTIO III.

Et efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in conválle Cedron, et combússit eum ibi, et redégit in púlverem, et projécit super sepúlcra vulgi. Des-

trúxit quoque ædículas effœminatórum, quæ erant in domo Dómini, pro quibus mulíeres texébant quasi domúnculas luci. Congregavítque omnes sacerdótes de civitátibus Juda: et contaminávit excélsa, ubi sacrificábant sacerdótes, de Gábaa usque Bersabée.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra, et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 23.]

Pythones, et aríolos, et figúras idólorum, et immundítias, et abominatiónes, quæ fúerant in terra Juda et Jerúsalem, ábstulit Josias: ut statúeret verba legis, quæ scripta sunt in Libro, quem invénit Helcías sacérdos in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, et in tota ánima sua, et in univérsa virtúte sua, juxta omnem legem Móysi: neque post eum surréxit símilis illi. Verúmtamen non est avérsus Dóminus ab ira furóris sui magni, quo irátus est furor ejus contra Judam, propter irritatiónes, quibus provocáverat eum Manásses.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Dixit ítaque Dóminus: Etiam Judam áuferam a fácie mea, sicut ábstuli Israel, et projíciam civitátem hanc, quam élegi Jerúsalem, et domum, de qua dixi: Erit nomen meum ibi. Réliqua autem sermónum Josíæ, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verbórum diérum regum Juda? In diébus ejus ascéndit Phárao Néchao, rex Ægypti, contra regem Assyriórum ad flumen Euphrátem: et ábiit Josías rex in occúrsum ejus: et occísus est in Magéddo, cum

vidisset eum. Et portavérunt eum servi sui mórtuum de Magéddo : et pertulérunt in Jerúsalem, et sepeliérunt eum in sepúlcro suo.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Tulitque pópulus terræ Jóachaz filium Josíæ, et unxérunt eum, et constituérunt eum regem pro patre suo. Vigínti trium annórum erat Jóachaz cum regnáre cœpísset, et tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Amítal, filia Jeremíæ, de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. Vinxitque eum Phárao Néchao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnáret in Jerúsalem: et impósuit mulctam terræ, centum taléntis argénti, et talénto auri. Regémque constítuit Phárao Néchao Elíacim filium Josíæ, pro Josía patre ejus : vertítque nomen ejus Jóakim. Porro Jóachaz tulit, et duxit in Ægyptum, et mórtuus est ibi.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.

Glória Patri.

Super domum

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 23 et 24]

Vigintiquinque annórum erat Jóakim cum regnáre cœpísset, et úndecim annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Sébida, filia Phadaía, de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. In diébus ejus ascéndit Nabuchodónosor rex Babylónis, factus est ei Jóakim servus tribus annis: et rursúm rebellávit contra eum.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri.

Et liberábit.

LECTIO II.

Immisitque ei Dóminus

latrúnculos Chaldæórum, et latrúnculos Syriæ, latrúnculos Moab, et latrúnculos filiórum Ammon: et immísit eos in Judam, ut dispérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per servos suos Prophétas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auférret eum coram se propter peccáta Manásse univérsa quæ fecit, et propter sánguinem innóxium quem effúdit, et implévit Jerúsalem cruóre innocéntium: et ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ libéravit me.

Et unxit.

LECTIO III.

Reliqua autem sermónum Jóakim, et univérsa quæ fecit, nónne hæc scripta sunt in Libro sermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis, et regnávit Jóachin fílius ejus pro eo. Et ultra non áddidit rex Ægypti, ut egrederétur de terra sua: túlerat enim rex Babylónis a rivo Ægypti usque ad flúvium Euphráten, ómnia quæ fúerant regis Ægypti.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de manibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Ipse me.

Glória Patri.

Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 24.]

Decem et octo annórum erat Jóachin cum regnáre cœpísset, et tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Nohésta, fília Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem: et circúmdata est urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis ut oppugnárent eam.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia, * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro,

dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia ?

Quia manus.

LECTIO II.

Egressusque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse est mater ejus, et servi ejus, et príncipes ejus, et eunúchi ejus, et suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit inde omnes thesáuros domus Dómini, et thesáuros domus régiæ : et concídit univérsa vasa áurea, quæ fécerat Sálomon rex Israel in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, et univérsos príncipes, et omnes fortes exércitus, decem míllia, in captivitátem : et omnem artíficem et clusórem : nihílque relíctum est excéptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel.

℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus, a Gélboe autem tránseat.

Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

Transtulit quoque Jóachin in Babylónem, et matrem regis, et uxóres regis, et eunúchos ejus : et júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem míllia, et artífices, et clusóres mille, omnes viros fortes et bellatóres : duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Nathaníam pátruum ejus pro eo : imposuítque nomen ei Sedecíam.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis.

Et fui tecum.

Glória Patri.

Et fui tecum.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I.

[Cap. 24 et 25.]

Vicesimum et primum annum ætátis habébat Sedecías cum regnáre cœpísset, et úndecim annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus erat Amital, fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem et contra Judam, donec projíceret eas a fácie sua : recessítque Sedecías a rege Babylónis.

Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse et omnis exércitus ejus, in Jerúsalem, et circumdedérunt eam : et extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est civitas atque valláta usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nona die mensis : prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis : meæ quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi.

Et malum.

LECTIO II.

Et interrúpta est cívitas : et omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis : (porro Chaldæi obsidébant in circúitu civitátem) fugit ítaque Sedecías per viam quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho : et omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquérunt eum. Apprehénsum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha : qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo, et óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Bénedic.

LECTIO III.

Mense quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis : venit Nabuzárdan, princeps exércitus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem. Et succéndit domum Dómini, et domum regis, et domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe mílitum. Réliquam autem pópuli partem, quæ remánserat in civitáte, et pérfugas, qui transfúgerant ad regem Babylónis, et réli-

quum vulgus tránstulit Nabuzárdan princeps milítiæ. Et de paupéribus terræ relíquit vinitóres et agrícolas. Colúmnas autem æreas, quæ erant in templo Dómini, et bases, et mare æreum, quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, et transtulérunt æs omne in Babylónem.

℟. Audi, Dómine, hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ * Super domum istam die ac nocte.

℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo.

Super domum.
Glória Patri.
Super domum.

SABBATO.

ANTE DOMINICAM PRIMAM AUGUSTI.

Ea autem dicitur prima Dominica mensis, quæ est in Kalendis, vel proximior Kalendis illius mensis: ita ut si Kalendæ fuerint secunda, tertia et quarta Feria, tunc prima Dominica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, ea est quæ præcedit Kalendas, sin autem quinta et sexta Feria, vel Sabbato, est ea quæ sequitur. Et in Sabbato præcedenti ad Magnificat ponatur Antiphona illius historiæ, omissa alia quæ forte occurreret.

Historia vero, id est, Responsoria illius libri, si propter aliquod Festum Duplex in Dominica occurrens poni non possint, primo die infra Hebdomadam, in quo contingit fieri Officium de Feria, ponantur Responsoria primi Nocturni Dominicæ, omissis aliis Responsoriis, si forte in illa Feria haberentur propria, servatis etiam aliis quæ in Rubrica de Responsoriis numero 7, præscripta sunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, súbdidit sibi gentes, superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávit.

Oratio quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum, ut infra.

DOMINICA PRIMA

AUGUSTI.

Ponuntur libri Salomonis, et legitur de eis usque ad Dominicam primam Septembris.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incípiunt Parábolæ Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Parabolæ Salomónis, filii David, regis Israel. Ad sciéndam sapiéntiam et discipli-

nam ; ad intelligénda verba prudéntiæ, et suscipiéndam eruditiónem doctrínæ, justítiam, et judícium, et æquitátem ; ut detur párvulis astútia, adolescénti sciéntia et intelléctus. Audiens sápiens, sapiéntior erit, et intélligens, gubernácula possidébit. Animadvértet parábolam, et interpretatiónem, verba sapiéntum, et ænígmata eórum.

℞. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam.

LECTIO II.

Timor Dómini princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ : ut addátur grátia cápiti tuo, et torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si díxerint : Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustra : deglutiámus eum sicut inférnus vivéntem, et íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébimus domos nostros spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpium unum sit ómnium nostrum.

℞. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum a sémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem. Frustra autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémitæ omnis avári, ánimas possidéntium rápiunt.

℞. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex tractátu sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO IV.

[Serm. 5, vers. 6.]

Initium esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit Prophéta. Quid est autem inítium sapiéntiæ, nisi sæculo renuntiáre? Quia sápere sæculária, stultítia est. Dénique sapiéntiam hujus mundi, stultítiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed et ipse timor Dómini, nisi secúndum sciéntiam sit, nihil prodest: imo obest plúrimum. Síquidem Judæi habent zelum Dei, sed quia non habent secúndum sciéntiam, in ipso zelo et timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quod circumcídunt infántulos suos, quod sábbata custódiunt, timórem Dei habent: sed quia nésciunt legem spiritálem esse, circumcídunt corpus, non cor suum.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO V.

Et quid de Judæis dico? Sunt étiam in nobis qui habent timórem Dei, sed non secúndum sciéntiam, statuéntes durióra præcépta, quæ non possit humána condítio sustinére. Timor in eo est, quia vidéntur sibi consúlere disciplínæ, opus virtútis exígere: sed inscítia in eo est, quia non compatiúntur natúræ, non æstimant possibilitátem. Non sit ergo irrationábilis timor. Etenim vera sapiéntia a timóre Dei íncipit: nec est sapiéntia spiritális sine timóre Dei: ita timor sine sapiéntia esse non debet.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO VI.

Basis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulácrum áliquod in basi statúitur, et tunc majórem habet grátiam cum in basi státua fúerit collocáta, standíque áccipit firmitátem: ita verbum Dei in timóre sancto mélius statúitur, fórtius radicátur in péctore timéntis Dóminum: ne labátur verbum de corde viri, ne vé-

niant vólucres, et auférant illud de incuriósi et dissimulántis afféctu.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

℟. vij. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delicta mea.

Et ánimo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis usque ad Dominicam primam Septembris.

Infra Hebdomadam quando Responsoria sumuntur ex tertio Nocturno Dominicæ, Feria quarta et Sabbato post secundam et tertiam Lectionem ponitur; secundum et tertium responsorium Feriæ secundæ sequentis.

FERIA SECUNDA.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Fili mi, ne obliviscáris legis meæ, et præcépta mea cor tuum custódiat: longitúdinem enim diérum, et annos vitæ, et pacem appónent tibi. Misericórdia et véritas non te déserant, circúmda eas gútturi tuo, et describe in tábulis cordis tui: et invénies grátiam et disciplínam bonam coram Deo et homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse díriget gressus tuos.

℟. Ne derelínquas me, Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus.

℣. Apprehénde arma et scutum, et exúrge in adjutórium mihi.

Ne gáudeat.

LECTIO II.

Ne sis sápiens apud temetípsum : time Deum, et recéde a malo : sánitas quippe erit umbílico tuo, et irrigátio óssium tuórum. Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis ómnium frugum tuárum da ei : et implebúntur hórrea tua saturitáte, et vino torculária tua redundábunt.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua : * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

Disciplinam Dómini, fili mi, ne abjícias? nec defícias cum ab eo corríperis : quem enim díligit Dóminus, córripit, et quasi pater in fílio cómplacet sibi. Beátus homo qui ínvenit sapiéntiam, et qui áffluit prudéntia : mélior est acquisítio ejus negotiatióne argénti, et auri primi et purissimi fructus ejus : pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparári.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo videt.

Glória Patri.

Homo videt.

Responsoria propria hujus secundæ et tertiæ Feriæ repetuntur in omnibus secundis et tertiis Feriis usque ad Dominicam primam septembris.

FERIA TERTIA.

De Párabolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Fili mi, attênde ad sapiéntiam meam, et prudéntiæ meæ inclína aurem tuam, ut custódias cogitatiónes, et disciplínam lábia tua consérvent. Ne atténdas falláciæ mulieris. Favus enim distíllans lábia meretrícis, et nitídius óleo guttur ejus. Novíssima autem illíus amára quasi absynthium, et acúta quasi gládius biceps. Pedes ejus descéndunt in mortem, et ad ínferos gressus illíus pénetrant. Per sémitam vitæ non ámbulant, vagi sunt gressus ejus, et investigábiles.

℟. Præbe, fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant, * Ut addátur grátia cápiti tuo.

℣. Attende, fili mi, sapiéntiam meam, et ad elóquium meum inclína aurem tuam.
Ut addátur.

LECTIO II.

Nunc ergo, fili mi, audi me, et ne recédas a verbis oris mei. Longe fac ab ea viam tuam, et ne appropínques fóribus domus ejus. Ne des aliénis honórem tuum, et annos tuos crudéli. Ne forte impleántur extránei víribus tuis, et labóres tui sint in domo aliéna, et gemas in novíssimis, quando consúmpseris carnes tuas et corpus tuum, et dicas: Cur detestátus sum disciplínam, et increpatiónibus non acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, et magístris non inclinávi aurem meam?

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini.
Intelléctus.

LECTIO III.

Quare sedúceris, fili mi, ab aliéna, et fovéris in sinu altérius? Réspicit Dóminus vias hóminis, et omnes gressus ejus consíderat. Iniquitátes suæ cápiunt ímpium, et fúnibus peccatórum suórum constríngitur. Ipse moriétur, quia non hábuit disciplínam, et in multitúdine stultítiæ suæ decipiétur.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne dénegeses mihi ántequam móriar.
Divítias.
Glória Patri.
Divítias.

FERIA QUARTA.
De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.
[Cap. 8.]

Numquid non sapiéntia clámitat, et prudéntia dat vocem suam? In summis excelsísque vertícibus supra viam, in médiis sémitis stans, juxta portas civitátis in ipsis fóribus lóquitur, dicens: O viri, ad vos clámito, et vox mea ad filios hóminum. Intellígite párvuli astútiam, et insipiéntes animadvértite. Audíte, quóniam de rebus magnis locutúra sum: et aperiéntur lábia mea, ut recta prædicent.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irre-

veré nti et infruníto ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

Veritatem meditábitur guttur meum, et lábia mea detestabúntur ímpium. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum. Recti sunt intelligéntibus, et æqui inveniéntibus sciéntiam. Accípite disciplínam meam, et non pecúniam: doctrínam magis quam aurum elígite. Mélior est enim sapiéntia cunctis pretiosíssimis: et omne desiderábile ei non potest comparári.

℟. Magna enm sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, ... justa decernunt. Per me príncipes imperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo videt.

Glória Patri.

Homo videt.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Filius sápiens lætíficat patrem: fílius vero stultus mœstítia est matri suæ. Nil próderunt thesáuri impietátis: justítia vero liberábit a morte. Non affliget Dóminus fame ánimam justi, et insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remissa: manus autem fórtium dívítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos: idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui congregat in messe, fílius sápiens est: qui autem stertit æstáte, fílius confusiónis.

quam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam.

LECTIO II.

Benedictio Dómini super caput justi : os autem impiórum óperit iníquitas. Memória justi cum láudibus : et nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcépta súscipit : stultus cædítur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter : qui autem deprávat vias suas, manuféstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem : et stultus lábiis verberábitur.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Vena vitæ, os justi : et os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitat rixas : et univérsa delícta óperit cháritas. In lábiis sapiéntis invenitur sapiéntia : et virga in dorso ejus qui índiget corde. Sapiéntes abscóndunt sciéntiam : os autem stulti confusióni próximum est. Substántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus : pavor páuperum, egéstas eórum. Opus justi ad vitam : fructus autem ímpii ad peccátum.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 14.]

Sapiens múlier ædíficat domum suam : insípiens extrúctam quoque mánibus déstruet. Ambulans recto itínere, et timens Deum despícitur ab eo, qui infámi gráditur via. In ore stulti virga supérbiæ : lábia autem sapiéntium custódiunt eos. Ubi non sunt boves, præsépe vácuum est : ubi autem plúrimæ ségetes, ibi manifésta est fortitúdo bovis. Testis fidélis non mentítur : profert autem mendácium dolósus testis.

℟. Da mihi, Dómine, sédium

tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO II.

Quærit derísor sapiéntiam, et non ínvenit : doctrína prudéntium fácilis. Vade contra virum stultum, et nescit lábia prudéntiæ. Sapiéntia cállidi est intellígere viam suam : et imprudéntia stultórum errans. Stultus illúdet peccátum, et inter justos morábitur grátia. Cor quod novit amaritúdinem ánimæ suæ, in gáudio ejus non miscébitur extráneus. Domus impiórum delébitur : tabernáculo vero justórum germinábunt.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO III.

Est via, quæ vidétur hómini justa : novíssima autem ejus dedúcunt ad mortem. Risus dolóre miscébitur, et extréma gáudii luctus óccupat. Viis suis replébitur stultus, et super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo : astútus consíderat gressus suos. Fílio dolóso nihil erit boni : servo autem sapiénti prósperi erunt actus, et dirigétur via ejus. Sápiens timet et declínat a malo : stultus tránsilit, et confídit.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

Hóminis est ánimam præparáre : et Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus : spirítuum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, et dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérsa propter semetípsum operátus est Dóminus : ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans : étiam si manus ad manum fúerit, non est innocens.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meó-

rum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreveréнti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

Initium viæ bonæ, fácere justítiam : accépta est autem apud Deum magis quam immoláre hóstias. Misericórdia et veritáte redímitur iníquitas, et in timóre Dómini declinátur a malo. Cum placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quam multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis dispónit viam suam : sed Dómini est dirígere gressus ejus.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua. * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

Divinatio in lábiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus et statéra judícia Dómini sunt : et ópera ejus omnes lápides sácculi. Abominábiles regi qui agunt ímpie : quóniam justítia firmátur sólium. Volúntas regum lábia justa : qui recta lóquitur, diligétur. Indignátio regis, núntii mortis : et vir sápiens placábit eam. In hilaritáte vultus regis, vita : et cleméntia ejus quasi imber serótinus.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo.

Glória Patri.

Homo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

DOMINICA II AUGUSTI.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Liber Ecclesiástes.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Verba Ecclesiástæ, filii David, regis Jerúsalem. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes : Vánitas vanitátum, et ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univérso labóre suo, quo labórat sub sole ? Generátio prætérit, et generátio ádvenit : terra autem in ætérnum stat. Oritur

sol, et óccidit, et ad locum suum revértitur : ibique renáscens, girat per merídiem, et fléctitur ad Aquilónem : lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, et in circulos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, et mare non redúndat : ad locum, unde éxeunt flúmina, revertúntur ut iterum fluant.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam montes.

LECTIO II.

Cunctæ res difficiles : non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu, nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciéndum est. Nihil sub sole novum : nec valet quisquam dicere : Ecce hoc recens est : jam enim præcéssit in sæculis quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória : sed nec eórum quidem, quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos, qui futúri sunt in novíssimo.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Ego Ecclesiástes fui rex Israel in Jerúsalem, et propósui in ánimo meo quærere et investigáre sapiénter de ómnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce univérsa vánitas et afflíctio spíritus. Pervérsi diffícile corrigúntur, et stultórum infinítus est númerus. Locútus sum in corde meo, dicens : Ecce magnus effectus sum, et præcéssi omnes sapiéntia, qui fuérunt ante me in Jerúsalem : et mens mea contempláta est multa sapiénter, et dídici. Dedíque cor meum ut scirem prudéntiam, atque doctrínam, erroresque et stultítiam.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysostómi.

LECTIO IV.

[Serm. contra concub. tom. 6.]

Salomon cum sæculárium rerum concupiscéntia tenerétur, magnas eas et admirándas putábat, multúmque in eis labóris et sollicitúdinis insumébat, magníficas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ et popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum et córporum formosórum grátia, et omnem, ut ita dicam, oblectatiónis et refrigérii viam sectándo.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO V.

At ubi inde ad se revérsus, et quasi ex umbrósa quadam abysso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit, tunc sublímem illam et cœlis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, dicens, et ómnia vánitas. Hanc et vos, et hac sublimiórem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper a mala consuetúdine vos sequestra véritis.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus bonus.

LECTIO VI.

Quamvis autem a Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia: neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat vanum: áttamen et sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quam viles, et vanitáti obnóxiæ res sint. Nos vero ad majórem vocáti vitam, et ad excelléntius fastígium ascéndimus, et in majóribus exercémur palæstris: et quid áliud, quam quod, sicut supérnæ virtútes intellectuáles et incorpóreæ illæ, vitam instítuere jubémur.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et pauper-

tátem ne déderis mihi : sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne dénegesmihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

℟. vij. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam ; * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Dixi ego in corde meo: Vadam et áffluam delíciis, et fruar bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi errórem, et gáudio dixi: Quid frustra decíperis? Cogitávi in corde meo abstráhere a vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultítiam, donec vidérem quid esset útile fíliis hóminum: quo facto opus est sub sole número diérum vitæ suæ. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, et plantávi víneas.

℟. Ne derelínquas me, Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum,* Ne gáudeat de me inimícus meus.

℣. Apprehénde arma et scutum, et exúrge in adjutórium mihi.

Ne gáudeat.

LECTIO II.

Possedi servos et ancíllas, multámque famíliam hábui: arménta quoque, et magnos óvium gréges, ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem: coacervávi mihi argéntum et aurum, et substántias regum, ac provinciárum : feci mihi cantóres, et cantatríces, et delícias filiórum hóminum, scyphos et úrceos in ministério ad vina fundénda: et supergréssus sum ópibus omnes qui ante me fuérunt in Jerú-

salem : sapiéntia quoque perserverávit mecum.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua; * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

LECTIO III.

Et ómnia, quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis : nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, et oblectáret se in his quæ præparáveram : et hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cumque me convertíssem ad univérsa ópera, quæ fécerant mánus meæ, et ad labóres, in quibus frustra sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem et afflictiónem ánimi, et nihil permanére sub sole.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo.

Glória Patri.

Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Omnia tempus habent, et suis spátiis tránseunt univérsa sub cœlo. Tempus nascéndi, et tempus moriéndi. Tempus plantándi, et tempus evelléndi quod plantátum est. Tempus occidéndi, et tempus sanándi. Tempus destruéndi, et tempus ædificándi. Tempus flendi, et tempus ridéndi. Tempus plangéndi, et tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, et tempus colligéndi. Tempus amplexándi, et tempus longe fieri ab ampléxibus. Tempus requiréndi, et tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, et tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, et tempus consuéndi. Tempus tacéndi, et tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, et tempus ódii. Tempus belli, et tempus pacis.

℟. Præbe, fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo.

℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam, et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

LECTIO II.

Quid habet ámplius homo de labóre suo? vidi afflictiónem quam dedit Deus filiis

hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, et mundum trádidit disputatióni eórum ut non invéniat homo opus, quod operátus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quod non esset mélius nisi lætári, et fácere bene in vita sua. Omnis enim homo qui cómedit et bibit, et vidit bonum de labóre suo, hoc donum Dei est.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO III.

Dídici quod ómnia ópera, quæ fecit Deus, persevérent in perpétuum, non póssumus eis quidquam áddere, nec auférre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum est, ipsum permanet: quæ futúra sunt, jam fuérunt: et Deus instáurat quod ábiit. Vidi sub sole in loco judícii impietátem, et in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Justum et ímpium judicábit Deus, et tempus omnis rei tunc erit.

℟. Verbum íniquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tribue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Verti me ad ália, et vidi calúmnias quæ sub sole gerúntur, et lácrymas innocéntium, et néminem consolatórem: nec posse resístere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio destitútos. Et laudávi magis mórtuos, quam vivéntes: et feliciórem utróque judicávi, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. Rursum contemplátus sum omnes labóres hóminum, et indústrias animadvérti patére invídiæ próximi: et in hoc ergo vánitas, et cura supérflua est.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu maligno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant igno-

rántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

Stultus cómplicat manus suas, et comédit carnes suas dicens : Mélior est pugíllus cum réquie, quam plena útraque manus cum labóre et afflictióne ánimi. Considerans réperi et áliam vanitátem sub sole: unus est, et secúndum non habet, non fílium, non fratrem, et tamen laboráre non cessat, nec satiántur óculi ejus divítiis, nec recógitat, dicens: Cui labóro, et fraudo ánimam meam bonis? in hoc quoque vánitas est, et afflictio péssima.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua : * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

Melius est ergo duos esse simul, quam unum: habent enim emoluméntum societátis suæ: si unus cecíderit, ab áltero fulciétur. Væ soli, quia cum cecíderit, non habet sublevántem se. Et si dormíerint duo, fovebúntur mútuo: unus quómodo calé-fiet? Et si quíspiam prævalúerit contra unum, duo resístunt ei : funículus triplex difficile rúmpitur. Mélior est puer pauper et sápiens, rege sene et stulto, qui nescit prævidére in pósterum.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo.

Glória Patri.

Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I.

[Cap. 14.]

Ne témere quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem coram Deo. Deus enim cœlo, et tu super terram: idcírco sint pauci sermónes tui. Multas curas sequúntur sómnia, et in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere: dísplicet enim ei infidélis et stulta promíssio. Sed quodcúmque vóveris, redde: multóque mélius est non vovére, quam post votum promíssa non réddere.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes

colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam.

LECTIO II.

Ne déderis os tuum ut peccáre fácias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non est providéntia: ne forte irátus Deus contra sermónes tuos, díssipet cuncta ópera mánuum tuárum. Ubi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, et sermónes innúmeri: tu vero Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, et violénta judícia, et subvérti justítiam in província, non miréris super hoc negótio: quia excélso excélsior est álius, et super hos quoque eminentióres sunt álii, et ínsuper univérsæ terræ Rex ímperat serviénti.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, et in pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Avarus non implébitur pecúnia: et qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis: et hoc ergo vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi et qui cómedunt eas. Et quid prodest possessóri, nisi quod cernit divítias óculis suis? Dulcis est somnus operánti sive parum, sive multum cómedat: satúritas autem dívitis non sinit eum dormíre. Est et ália infírmitas péssima, quam vidi sub sole, divítiæ conservátæ in malum dómini sui. Péreunt enim in afflictióne péssima: generávit fílium, qui in summa egestáte erit.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sedium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Est et áliud malum quod vidi sub sole, et quidem frequens apud hómines. Vir, cui dedit Deus divítias, et substántiam, et honórem, et nihil deest ánimæ suæ ex ómnibus quæ desíderat: nec tríbuit ei potestátem Deus ut cómedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc

vánitas, et miséria magna est.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis, * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO II.

Si genúerit quíspiam centum líberos, et víxerit multos annos, et plures dies ætátis habúerit, et ánima illíus non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturáque cáreat : de hoc ego pronúntio quod mélior illo sit abortívus. Frustra enim venit, et pergit ad ténebras, et oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni et mali : étiam si duóbus míllibus annis víxerit, et non fúerit perfrúitus bonis.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO III.

Nonne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus : sed ánima ejus non implébitur. Quid habet ámplius sápiens a stulto? et quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita? Mélius est vidére quod cúpias, quam desideráre quod néscias. Sed et hoc vánitas est, et præsúmptio spíritus.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne dénegas mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

SABBATO.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Quid necésse est hómini majóra se quærere, cum ignóret quid cónducat sibi in vita sua número diérum peregrinatiónis suæ, et témpore, quod velut umbra prætérit? Aut quis ei póterit indicáre, quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quam unguénta pretiósa, et dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctus, quam ad domum convívii; in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, et vivens cógitat quid futúrum sit.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas

me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

Melior est ira risu : quia per tristítiam vultus corrígitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristítia est, et cor stultórum ubi lætítia. Mélius est a sapiénte córripi, quam stultórum adulatióne décipi. Quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub olla, sic risus stulti : sed et hoc vánitas. Calúmnia conturbat sapiéntem, et perdet robur cordis illius. Mélior est finis oratiónis, quam princípium. Mélior est pátiens arrogánte.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua : * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

Ne dicas : Quid putas causæ est quod prióra témpora melióra fuére quam nunc sunt ? Stulta enim est hujuscémodi interrogátio. Utilior est sapiéntia cum divítiis, et magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim prótegit sapiéntia, sic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio et sapiéntia, quod vitam tribuunt possessóri suo. Consídera ópera Dei, quod nemo possit corrígere quem ille despéxerit.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo.

Glória Patri.

Homo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

Si sequens Dominica venerit in die Assumptionis Beatæ Mariæ, vel sancti Hyacinthi, vel in die Octava sancti Laurentii, liber Sapientiæ ponitur in ipsa die sancti Hyacinthi, vel in die Octava sancti Laurentii, et de eo legitur in festo sancti Bernardi, et sanctæ Joannæ Franciscæ de Chantal, et post Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ, si supersit dies, usque ad sequentem Dominicam.

DOMINICA III AUGUSTI.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Diligite justítiam, qui judicátis terram. Sentite de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis, qui fidem habent in illum: pervérsæ enim cogitatiónes séparant a Deo; probáta autem virtus córripit insipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam.

LECTIO II.

Spiritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, et áuferet se a cogitatiónibus quæ sunt sine intelléctu, et corripiétur a superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis: quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ ejus audítor. Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum: et hoc quod cóntinet ómnia sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, non potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

In cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, et tumúltus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergo vos a murmuratióne, quæ nihil prodest, et a detractióne párcite linguæ, quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit: os autem quod mentítur, occídit ánimam.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et me-

cum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Lib. 1, cap. 18.]

Magnus justítiæ splendor quæ áliis pótius nata, quam sibi, communitátem et societátem nostram ádjuvat, excelsitátem tenet, ut suo judício ómnia subjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, officia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret, atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggeráre pecúnias, occupáre terras possessiónibus cúpimus, præstáre divítiis, justítiæ formam exúimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a puéris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO V.

Quanta autem justítia sit, ex hoc intélligi potest, quod nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóstibus reservátur, ut si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justítiam putétur aut loco præveníre, aut témpore. Interest enim utrum áliquis pugna áliqua, et conflíctu gravi capiátur, an superióre grátia, vel áliquo evéntu. Si ergo in bello justítia valet, quanto magis in pace servánda est.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus bonus.

LECTIO VI.

Fundamentum ergo est justítiæ fides. Justórum enim corda meditántur fidem : et qui se justus accúsat, justítiam supra fidem cóllocat Nam tunc justítia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique et Dóminus per Isaíam: Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion : id est, Christum in fundaméntum Ecclésiæ. Fides enim

ómnium Christus : Ecclésiæ autem quædam forma justítiæ est, commúne jus ómnium : in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui seípsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo et Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justítiæ locarémus : quia fides fundaméntum est.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tribue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

℟. vij. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extollentiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Justorum autem ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : et æstimáta est afflíctio éxitus illórum, et quod a nobis est iter exterminium : illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur : quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

℟. Ne derelínquas me, Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum, * Ne gáudeat de me inimícus meus.

℣. Apprehénde arma et

scutum, et exúrge in adjutórium mihi.

Ne gáudeat.

LECTIO II.

FULGEBUNT justi, et tanquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum. Qui confídunt in illo, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi: quóniam domum et pax est électis ejus. Impii autem secúndum quæ cogitavérunt, correptiónem habébunt, qui neglexérunt justum, et a Dómino recessérunt. Sapiéntiam enim et disciplínam qui ábjicit, infélix est: et vácua est spes illórum, et labóres sine fructu, et inutília ópera eórum.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba túa. * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Translulísti illos per mare Rubrum, et transvexisti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

[Cap. 5.]

JUSTI autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnávit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo videt.

Glória Patri.

Homo videt.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

MELIOR est sapiéntia quam vires, et vir prudens quam fortis. Audíte ergo reges, et intelligite, díscite júdices fínium terræ. Præbéte aures, vos, qui continétis multitúdines, et placétis vobis in turbis natiónum: quóniam data est a Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, et cogitatiónes scrutá-

bitur: quóniam cum essétis minístri regni illíus, non recte judicástis, nec custodístis legem justítiæ: neque secúndum voluntátem Dei ambulástis.

℣. Præbe, fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo.

℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam, et ad elóquium meum inclína aurem tuam.

Ut addátur.

LECTIO II.

Horrénde et cito apparébit vobis: quóniam judícium duríssimum his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia: poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúsquam, quóniam pusíllum et magnum ipse fecit, et æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciátio.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO III.

Ad vos ergo, reges, sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodíerint justa juste, justificabúntur, et qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos; dilígite illos, et habébitis disciplínam. Clara est, et quæ nunquam marcéscit sapiéntia, et fácile vidétur ab his qui díligunt eam, et invenítur ab his qui quærunt illam.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Sum quidem et ego mortális homo, símilis ómnibus, et ex génere terréni illíus, qui prior factus est, et in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium témpore coagulátus sum in sánguine, ex sémine hóminis, et delectaménto somni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem áerem, et in simíliter factam décidi terram, et primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In invo-

luméntis nutrítus sum, et curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo introítus est ómnibus ad vitam, et símilis éxitus.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi ; et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

PROPTER hoc optávi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ : et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum : quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua, et tanquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam : quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua : * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

VENERUNT autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus, et lætátus sum in ómnibus; quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus, quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo.

Glória Patri.

Homo.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

QUIS hóminum potérit scire consílium Dei? aut quis pó-

terit cogitáre quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, et incértæ providéntiæ nostræ. Corpus enim, quod corrúmpitur, ággravat ánimam, et terréna inhabitátio déprimit sensum multa cogitántem. Et difficile æstimámus quæ in terra sunt: et quæ in conspéctu sunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cœlis sunt, quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, et míseris Spíritum Sanctum tuum de altissimis, et sic corréctæ sint sémitæ eórum, qui sunt in terris, et quæ tibi placent didícerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérunt tibi, Dómine, a princípio.

℞. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam montes.

LECTIO II.

[Cap. 10.]

Hæc illum, qui primus formátus est a Deo pater orbis terrárum, cum solus esset creátus, custodívit, et edúxit illum a delícto suo, et dedit illi virtútem continéndi ómnia. Ab hac ut recéssit injústus in ira sua, per iram homicídii fratérni depériit. Propter quem, cum aqua deléret terram, sanávit iterum sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubérnans. Hæc et in consénsu nequítiæ cum se natiónes contulíssent, scivit justum, et conservávit sine queréla Deo, et in fílii misericórdia fortem custodívit.

℞. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Hæc justum a pereúntibus ímpiis liberávit fugiéntem, descéndente igne in pentápolim: quibus in testimónium nequítiæ fumigabúnda constat desérta terra, et incérto témpore fructus habéntes árbores, et incredíbilis ánimæ memória stans figméntum salis. Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorárent bona, sed et insipiéntiæ suæ reliquérunt homínibus memóriam, ut in his, quæ peccavérunt, nec latére no-

tuissent. Sapiéntia autem hos, qui se obsérvant, a dolóribus liberávit.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret :* Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Vani autem sunt omnes hómines, in quibus non subest sciéntia Dei : et de his, quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum qui est, neque opéribus attendéntes agnovérunt quis esset ártifex : sed aut ignem, aut spíritum, aut citátum áerem, aut gyrum stellárum, aut nímiam aquam, aut solem et lunam, rectóres orbis terrárum deos putavérunt : sciant quanto his dominátor eórum speciósior est. Speciéi enim generátor hæc ómnia constítuit.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO II.

Aut si virtútem et ópera eórum miráti sunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior est illis : a magnitúdine enim speciéi et creatúræ, cognoscibíliter póterit creátor horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor est queréla. Et hi enim fortásse errant, Deum quæréntes, et voléntes invenire. Etenim cum in opéribus illíus conversántur, inquírunt, et persuásum habent, quóniam bona sunt quæ vidéntur.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO III.

Iterum autem nec his debet ignósci. Si enim tantum potuérunt scire, ut possent æstimáre sæculum : quómodo hujus Dóminum non facílius invenérunt? Infelíces autem sunt, et inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aúrum et ar-

géntum, artis inventiónem, et similitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manus antiquæ.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne dénegеs mihi ántequam móriar.
Divítias.
Glória Patri.
Divítias.

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Tu autem, Deus noster, suávis et verus es, pátiens et in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: et si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est: et scire justítiam et virtútem tuam, radix est immortalitátis.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorantiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.
Et ánimo.

LECTIO II.

Non enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis cogitátio, nec umbra pictúræ labor sine fructu, effigies sculpta per vários colóres, cujus aspéctus insensáta dat concupiscéntiam, et díligit mórtuæ imáginis effigiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt qui spem habent in tálibus, et qui fáciunt illos, et qui díligunt, et qui colunt.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua. * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.
Magnificásti.

LECTIO III.

Sed et figulus mollem terram premens laborióse fingit ad usus nostros unumquódque vas, et de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, et simíliter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus judex est figulus. Et cum labóre vano Deum fingit de eódem luto, ille qui paulo ante de terra factus

fúerat, et post pusíllum redúcit se unde accéptus est, repetítus ánimæ débitum quam habébat.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo.

Glória Patri.

Homo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sapiéntia clámitat in pláteis : Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, et eam invéniet : et cum invénerit, beátus erit si tenúerit eam.

DOMINICA IV AUGUSTI.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. II.]

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arénam maris, et plúviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerávit ? Altitúdinem cœli, et latitúdinem terræ, et profúndum abyssi quis diménsus est ? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit ? Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingréssus illíus mandáta ætérna.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles, generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam.

LECTIO II.

Radix sapiéntiæ cui reveláta est, et astútias illíus quis agnóvit ? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est et manifestáta, et multiplicatiónem ingréssus illíus quis intelléxit ? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, et Rex potens, et metuéndus nimis, sedens super thronum illíus et dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu Sancto, et vidit, et dinumerávit, et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, et super omnem carnem secúndum datum suum, et præbuit illum diligéntibus se.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Timor Dómini glória, et gloriátio, et lætítia, et coróna exultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, et dabit lætítiam, et gáudium, et longitúdinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, et in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne, et in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, et cum fidélibus in vulva congregátus est.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret, * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 1, cap. 10 in cap. 1 Job.]

Sunt nonnúlli, qui vitam suam négligunt, et dum transitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intelléсta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt : cumque supérna quæ amisérunt non considerant, esse se (heu míseri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt : nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ desidérii áciem tendunt : sed semetípsos in his, ad quæ projécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exílium, quod patiúntur, et in cæcitáte quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exúltant.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO V.

At contra, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ exquírunt : cumque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio in conditóris sui spe et contemplatióne requiéscit, supérnis intérseri cívibus áppetit; et unusquísque eórum

adhuc in mundo córpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit: ærúmnam exílii, quam tólerat, deplórat, et ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cum ergo dolens videt, quam sit ætérnum quod pérdidit, invenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit: et quo magis crescit consílii sciéntia ut peritúra déserat, eo augétur dolor, quod necdum ad mansúra pertingat.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO VI.

Intuendum quoque est, quod nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seipsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui solérter in vitæ consílio figit mentem, caute sese in omni actióne circumspiciéndo consíderat: et ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adversúsque surrípiat, hunc prius mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat, ne ab his, quæ agénda sunt, præpédiat formído: ne in his, quæ differénda sunt, præcipitátio impéllat: ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent: ne recta per inánem glóriam insidiándo supplántent.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

℟. vij. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delicta mea.

Et ánimo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt.
Sanctus.
Glória Patri.
Plena est.

FERIA SECUNDA.
De libro Ecclesiástici.
LECTIO I.
[Cap. 1.]

Corona sapiéntiæ, timor Dómini, replens pacem, et salútis fructum: et vidit, et dinumerávit eam: útraque autem sunt dona Dei. Sciéntiam, et intelléctum prudéntiæ sapiéntia compartiétur: et glóriam tenéntium se exáltat. Radix sapiéntiæ est timére Dóminum: et rami illíus longævi. In thesáuris sapiéntiæ intelléctus, et sciéntiæ religiósitas: execrátio autem peccatóribus sapiéntia.

℟. Ne derelínquas me, Dómine, Pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum, * Ne gáudeat de me inimícus meus.
℣. Apprehénde arma et scutum, et exúrge in adjutórium mihi.
Ne gáudeat.

LECTIO II.

Timor Dómini expéllit peccátum: nam qui sine timóre est, non póterit justificári: iracúndia enim animositátis illíus, subvérsio illíus est. Usque in tempus sustinébit pátiens, et póstea rédditio jucunditátis. Bonus sensus usque in tempus abscóndet verba illíus, et lábia multórum enarrábunt sensum illíus. In thesáuris sapiéntiæ significátio disciplínæ: execrátio autem peccatóri cultúra Dei. Fili concupíscens sapiéntiam, consérva justítiam, et Deus præbébit illam tibi.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.
℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.
Magnificásti.

LECTIO III.

Sapientia enim et disciplína timor Dómini: et quod beneplácitum est illi, fides, et mansuetúdo, et adimplébit thesáuros illíus. Ne sis incredíbilis timóri Dómini, et ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, et non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne forte cadas, et addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, et revélet Deus abscónsa tua, et in médio synagógæ elídat te: quóniam accessísti malígne ad Dóminum, et cor tuum plenum est dolo et fallácia.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo.

Glória Patri.

Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Fili accédens ad servitútem Dei, sta in justítia et timóre, et præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, et sústine : inclína aurem tuam, et súscipe verba intelléctus, et ne festínes in témpore obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei : conjúngere Deo, et sústine, ut crescat in novíssimo vita tua.

℟. Præbe, fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant : * Ut addátur grátia cápiti tuo.

℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam, et ad elóquium meum inclína aurem tuam.

Ut addátur.

LECTIO II.

Omne quod tibi applícitum fúerit, áccipe : et in dolóre sústine, et in humilitáte tua patiéntiam habe : quóniam in igne probátur aurum et argéntum, hómines vero receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, et recuperábit te, et dírige viam tuam, et spera in illum. Serva timórem illíus, et in illo veterásce.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO III.

Metuentes Dóminum, sustinéte misericórdiam ejus : et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi, et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum : et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra. Respícite, fílii, natiónes hóminum, et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus, et derelíctus est? aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déne-

ges mihi ántequam móriar.
Divítias.
Glória Patri.
Divítias.

FERIA QUARTA.
De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.
[Cap. 3.]

Filii sapiéntiæ, Ecclésia justórum: et nátio illórum, obediéntia et diléctio. Judícium patris audíte, filii, et sic fácite, ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrem in filiis: et judícium matris exquírens, firmávit in filios. Qui díligit Deum, exorábit pro peccátis, et continébit se ab illis, et in oratióne diérum exaudiétur.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extollentiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

Et sicut qui thesaurízat, ita et qui honoríficat matrem suam. Qui honórat patrem suum, jucundábitur in filiis, et in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honórat patrem suum, vita vivet longióre: et qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat paréntes, et quasi dóminis sérviet his qui se genuérunt.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

In ópere et sermóne, et omni patiéntia, honóra patrem tuum, ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, et benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum: maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui: non enim est tibi glória ejus confúsio. Glória enim hóminis ex honóre patris sui, et dédecus filii pater sine honóre.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo videt.

Glória Patri.
Homo videt.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.
[Cap. 16.]

Altiora te ne quæsieris, et fortióra te ne scrutátus fúeris, sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, et in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium, ea quæ abscóndita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multipliciter, et in plúribus opéribus ejus non eris curiósus. Plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, et in vanitáte detínuit sensus illórum.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes cólles, generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam.

LECTIO II.

Cor durum habébit male in novíssimo, et qui amat perículum, in illo peribit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, et pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, et peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógæ superbórum non erit sánitas, frutex enim peccáti radicábitur in illis, et non intelligétur.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, et in omni pópulo primátum ténui. * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Cor sapiéntis intellígitur in sapiéntia, et auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor et intelligíbile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardéntem extínguit aqua, et eleemósyna resistit peccátis, et Deus prospéctor est ejus qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, et in témpore casus sui invéniet firmaméntum.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret, * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.
Glória Patri.
Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Fili, eleemósynam páuperis ne defráudes, et óculos tuos ne transvértas a páupere. Animam esuriéntem ne despéxeris, et non exásperes páuperem in inópia sua. Cor inopis ne afflíxeris, et non prótrahas datum angustiánti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias, et non avértas fáciem tuam ab egéno.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis, * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.
Quóniam.

LECTIO II.

Ab inope ne avértas óculos tuos propter iram, et non relinquas quæréntibus tibi retro maledícere: maledicéntis enim tibi in amaritúdine ánimæ exaudiétur deprecátio illíus: exáudiet autem eum, qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito, et presbytero humília ánimam tuam, et magnáto humília caput tuum.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.
Intelléctus bonus.

LECTIO III.

Declina páuperi sine tristítia aurem tuam, et redde débitum tuum, et respónde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu supérbi: et non ácide feras in ánima tua. In judicándo esto pupíllis miséricors ut pater, et pro viro matri illórum: et eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, et miserébitur tui magis quam mater.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tribue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.
Divítias.
Glória Patri.
Divítias.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Fili, consérva tempus, et devíta a malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere

verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, et est confúsio addúcens glóriam et grátiam. Ne accípias fáciem advérsus fáciem tuam, nec advérsus ánimam tuam mendácium. Ne revereáris próximum tuum in casu suo, ne retíneas verbum in témpore salútis. Non abscóndas sapiéntiam tuam in decóre suo.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

In lingua enim sapiéntia dignóscitur, et sensus, et sciéntia, et doctrína in verbo sensáti, et firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo : et de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non confundáris confitéri peccáta tua, et ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua. * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

Pro justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia, et Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua, et inútilis, et remíssus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, evértens domésticos tuos, et ópprimens subjéctos tibi. Non scit porrécta manus tua ad accipiéndum, et ad dandum collécta.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo videt.

Glória Patri.

Homo videt.

Sabbato ante Dominicam quintam augusti, nisi hæc fuerit propinquior kalendis septembris, quia tunc ista cum sua Hebdomada omittitur, et ponitur Antiphona pro

prima Dominica septembris, ut in parte autumnali.

Ad Magnificat, Antiphona.

Observa, fili, præcépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ, sed liga eam semper in corde tuo.

DOMINICA V AUGUSTI.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Noli atténdere ad possessiónes iníquas, et ne díxeris : Est mihi sufficiens vita: nihil enim próderit in témpore vindíctæ et obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui, et ne díxeris : Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris : Peccávi, et quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens redditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles, generávit me Dóminus.

℟. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam.

LECTIO II.

Et ne dicas : Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem. Súbito enim véniet ira illíus, et in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis : non enim próderunt tibi in die obductiónis et vindíctæ. Non véntiles in te omnem ventum, et non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua.

℣. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Esto firmus in via Dómini, et in veritáte sensus tui et sciéntia, et prosequátur te verbum pacis et justítiæ. Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas, et cum sapiéntia próferas res-

pónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo : sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto, et confundáris. Honor et glória in sermóne sensáti, lingua vero imprudéntis subvérsio est ipsíus. Non appelléris susúrro, et lingua tua ne capiáris, et confundáris.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Hom. 22, in II Cor. c. 10, in Moral.]

Ne tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem : nescis enim quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim et metus est in differéndo : salus vero certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole : sic enim licet júvenis moriáris, secúre discésseris : quod si ad senectútem pervéneris, cum multa facilitáte et nulla moléstia e vita discédes, duplicémque habébis festivitátem, et quod a vitæ malítia abstinúeris, et quod virtútem colúeris. Ne dicas : Erit tempus, quando convérti licébit : verba enim hæc Deum valde exásperant.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis, * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO V.

Cur nam, cum ipse tibi ætérna sæcula promísit, tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva et momentánea est; sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac breviórem áliam quamdam inquiras? Nonne illæ quotidiánæ comessatiónes, nonne illæ mensæ, nonne theátra illa, nonne divítiæ illæ, testántur inexplébilem malítiæ concupiscéntiam? Cógita bene, quod quóties scortátus es, tóties condemnásti teipsum : peccátum enim ita se habet, ut mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat judex.

℟. Initium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia

legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO VI.

Inebriatus es? ventri indulsísti? rapuísti? Siste jam gradum : verte te in divérsum : confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te ábstulit : ne quære áliud tibi prorogári tempus ut male operéris. Multi dum male ac vitióse víverent, súbito periérunt, et in maniféstam damnatiónem abiérunt : time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid igitur? Numquid et tibi dábitur? Fortásse dabit, inquis. Cur dicis fortásse? Cóntigit aliquóties? Cógita quod de ánima deliberas : proinde étiam de contrário cógita, et dic : Quid autem, si non det? Quid autem si det, inquis? Esto, dat quidem ipse, verúmtamen hoc illo cértius et utílius.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

℟. vij. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Noli fácere mala, et non te apprehéndent. Discéde ab iníquo, et deficient mala abs te. Fili, non sémines mala in sulcis injustítiæ, et non metes ea in séptuplum. Noli quærere a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cor-

dis ipse est: et penes regem noli velle vidéri sápiens.

℟. Ne derelínquas me, Dómine, Pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum, * Ne gáudeat de me inimícus meus.

℣. Apprehénde arma et scutum, et exúrge in adjutórium mihi.

Ne gaudéat.

LECTIO II.

Noli quærere fieri judex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes, ne forte extiméscas fáciem poténtis, et ponas scándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immíttas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta: nec enim in uno eris immúnis. Noli esse pusillánimis in ánimo tuo: exoráre, et fácere eleemósynam ne despícias.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

Ne dicas: In multitúdine múnerum meórum respíciet Deus, et offerénte me Deo altíssimo, múnera mea suscípiet. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ: est enim qui humíliat et exáltat, circumspéctor Deus. Noli aráre mendácium advérsus fratrem tuum: neque in amícum simíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium: assidúitas enim illíus non est bona. Noli verbósus esse in multitúdine presbyterórum, et non íteres verbum in oratióne tua.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo.

Glória Patri.

Homo.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Judex sápiens judicábit pópulum suum, et principátus sensáti stábilis erit. Secúndum júdicem pópuli, sic et ministri ejus: et qualis rector est civitátis, tales et inhabitántes in ea. Rex insípiens perdet pópulum suum, et civitátes inhabitabúntur per sensum poténtium. In manu Dei potéstas terræ, et útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. In manu Dei prospéritas hóminis, et

super fáciem scribæ impónet honórem suum.

℟. Præbe, fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant, * Ut addátur grátia cápiti tuo.

℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam, et ad elóquium meum inclína aurem tuam.

Ut addátur.

LECTIO II.

Omnis injúriæ próximi ne memíneris : et nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo est et homínibus supérbia : et execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum a gente in gentem transfértur propter injustítias, et injúrias, et contumélias, et divérsos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbit terra et cinis ? Nihil est iníquius quam amáre pecúniam. Hic enim et ánimam suam venálem habet, quóniam in vita sua projécit íntima sua.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO III.

Omnis potentátus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus : sic et rex hódie est, et cras moriétur. Cum enim moriétur homo, hæreditábit serpéntes, et béstias, et vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre a Deo : quóniam ab eo, qui fecit illum, recéssit cor ejus, quóniam inítium omnis peccáti est supérbia : qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, et subvértet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Qui tetígerit picem, inquinábitur ab ea, et qui communicáverit supérbo, índuet supérbiam. Pondus super se tollet, qui honestióri se commúnicat. Et ditióri te ne sócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam ? quando enim se collíserint,

confringétur. Dives injúste egit, et fremet: pauper autem læsus tacébit. Si largítus fúeris, assúmet te: et si non habúeris, derelínquet te. Si habes, convívet tecum, evacuábit te, et ipse non dolébit super te.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

Humiliare Deo, et expécta manus ejus. Atténde ne sedúctus in stultítiam humiliéris. Noli esse húmilis in sapiéntia tua, ne humiliátus in stultítiam seducáris. Advocátus a potentióre discéde: ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus sis, ne impinguáris: et ne longe sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis verbis illíus. Ex multa enim loquéla tentábit te, et subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illíus conservábit verba tua: et non parcet de malítia et de vínculis.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO III.

Cave tibi, et atténde diligénter audítui tuo, quóniam cum subversióne tua ámbulas. Audiens vero illa quasi in somnis vide, et vigilábis. Omni vita tua dílige Deum, et ínvoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi: sic et omnis homo próximum sibi. Omnis caro ad símilem sibi conjungétur, et omnis homo símili sui sociábitur. Si communicábit lupus agno aliquándo, sic peccátor justo. Quæ communicátio sancto hómini ad canem? aut quæ pars díviti ad páuperem?

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo videt.

Glória Patri.

Homo videt.

FERIA QUINTA.
De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.
[Cap. 14.]

Beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulátus in tristítia delícti. Felix qui non hábuit ánimi sui tristítiam, et non éxcidit a spe sua. Viro cúpido et tenáci sine ratióne est substántia, et hómini lívido ad quid aurum? Qui acérvat ex ánimo suo injúste, áliis cóngregat, et in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit? et non jucundábitur in bonis suis.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles, generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens.

Antequam.

LECTIO II.

Qui sibi ínvidet, nihil est illo néquius, et hæc rédditio est malítiæ illíus: et si bene fécerit, ignoránter, et non volens facit: et in novíssimo maniféstat malítiam suam. Nequam est óculus lívidi, et avértens fáciem suam, et despíciens ánimam suam. Insatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis: non satiábitur donec consúmat aréfaciens ánimam suam. Oculus malus ad mala: et non satiábitur pane, sed índigens et in tristítia erit super mensam suam.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

Superbórum.

LECTIO III.

Fili, si habes, bénefac tecum, et Deo dignas oblatiónes offer. Memor esto quóniam mors non tardat, et testaméntum inferórum quia demonstrátum est tibi, testaméntum enim hujus mundi morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco tuo, et secúndum vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris a die bono, et partícula boni doni non te prætéreat. Nonne áliis relínques dolóres et labóres tuos in divisióne sortis? Da, et áccipe, et justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre justítiam, quóniam non est apud ínferos inveníre cibum.

℟. Emítte, Dómine, sapién-

tiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret, * Ut sciam quid acceptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam.

Ut sciam.

Glória Patri.

Ut sciam.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 21.]

FILI, peccásti? non adjícias íterum : sed et de prístinis deprecáre ut tibi dimittántur. Quasi a fácie cólubri fuge peccáta : et si accésseris ad illa, suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficiéntes ánimas hóminum. Quasi romphæa bis acúta omnis iníquitas, plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio et injúriæ annullábunt substántiam, et domus quæ nimis lócuples est annullábitur supérbia; sic substántia supérbi eradicábitur.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis, * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret.

Quóniam.

LECTIO II.

DEPRECATIO páuperis ex ore usque ad aures ejus pervéniet, et judícium festináto advéniet illi. Qui odit correptiónem, vestígium est peccatóris : et qui timet Deum, convertétur ad cor suum. Notus a longe potens lingua audáci, et sensátus scit labi se ab ipso. Qui ædíficat domum suam impéndiis aliénis, quasi qui cólligit lápides suos in híeme. Stuppa collécta synagóga peccántium, et consummátio illórum flamma ignis.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est, quia omnis sapiéntia timor Dómini.

Intelléctus.

LECTIO III.

VIA peccántium complanáta lapídibus, et in fine illórum ínferi, et ténebræ, et pœnæ. Qui custódit justítiam, continébit sensum ejus. Consummátio timóris Dei, sapiéntia et sensus. Non erudiétur, qui non est sápiens in bono. Est autem sapiéntia, quæ abúndat in malo, et non est sensus ubi est amaritúdo. Sciéntia sapiéntis tanquam inundátio abundábit, et consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar.

Divítias.

Glória Patri.

Divítias.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap 32.]

Rectorem te posuérunt? noli extólli, esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illórum habe, et sic conside, et omni cura tua explícita recúmbe, ut lætéris propter illos, et ornaméntum grátiæ accípias corónam, et dignatiónem consequáris corrogatiónis. Lóquere major natu : decet enim te primum verbum diligénti sciéntia, et non impédias músicam.

℟. Dómine, Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extollémtiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine.

℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea.

Et ánimo.

LECTIO II.

Ubi audítus non est, non effúndas sermónem, et importúne noli extólli in sapiéntia tua. Gémmula carbúnculi in ornaménto auri, et comparátio musicórum in convívio vini. Sicut in fabricatióne auri signum est smarágdi, sic númerus musicórum in jucúndo et moderáto vino. Audi tacens, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoléscens, lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua : * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Magnificásti.

LECTIO VII.

In multis esto quasi ínscius, et audi tacens simul et quærens. In médio magnatórum non præsúmas, et ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præíbit coruscátio, et ante verecúndiam præíbit grátia, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgéndi non te trices : præcúrre autem prior in domum tuam, et

illic avocáre, et illic lude, et age conceptiónes tuas, et non in delíctis et verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum, qui fecit te, et inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit.

Homo videt.

Glória Patri.

Homo videt.

SABBATO

PROXIMO KALENDIS SEPTEMBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum audisset Job nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

HOMILIÆ ET ORATIONES

IN DOMINICIS,

PER ORDINEM DISPOSITÆ,

A TERTIA USQUE AD DECIMAM SEXTAM POST PENTECOSTEN.

PARS ÆSTIVA.

DOMINICA III

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

PROTECTOR in te sperántium Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam, ut te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 15.]

IN illo témpore, Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 34, in Evangelia.]

AUDITIS in léctione Evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum, et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes Pharisæi dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem: quamvis et justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est quod ágitur typo supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ.

LECTIO VIII.

DEDIGNANTUR étenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperántes, persecutiónem cómmovent, sed amántes, quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per charitátem servant. Præpónunt sibi in ánimo

ipsos plerúmque quos córrigunt, melióres existimant eos quoque quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

LECTIO IX.

At contra, hi qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt: quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número Pharisæi extíterant, qui dijudicántes Dóminum quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, et si perdíderit unam ex illis, nónne dimíttit nonagínta novem in desérto, et vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat eam? Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæ múlier habens drachmas decem, et si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter donec invéniat?

DOMINICA IV

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur, et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VI.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 4, in Lucam, cap. 5.]

Ubi Dóminus multis impartívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur, stagnum occúrrit, urgébant, et ideo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis quæ adhuc secúndum Matthæum flúctuat, secúndum Lucam replétur píscibus, ut et princípia Ecclésiæ fluctuántis, et posterióra exuberántis agnóscas. Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc disci-

pulis Christus dormit, hic præcipit, dormit enim tépidis, perféctis vígilat.

LECTIO VIII.

Non turbátur hæc navis, in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides aspírat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio ubi módica fides, hic secúritas ubi perfécta diléctio. Etsi áliis imperátur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dícitur: Duc in altum, hoc est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Filium, et professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam licet mens non queat humána plene ratiónis investigatióne comprehéndere, fídei tamen plenitúdo compléctitur.

LECTIO IX.

Nam etsi non licet mihi scire quemádmodum natus sit, non licet tamen nescíre quod natus sit. Sériem generatiónis ignóro, sed auctórem generatiónis agnósco. Non interfúimus cum ex Patre Dei Fílius nascerétur, sed interfúimus cum a Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui credémus? Omnia enim quæ crédimus, vel visu crédimus, vel audítu. Visus sæpe fállitur, audítus in fide est.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ascéndens Jesus in navim, et sedens docébat turbas. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus, in verbo autem tuo laxábo rete.

DOMINICA V

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti, infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum, ut te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquam Scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 1. de Serm. Dom. in monte, c. 9.

Justitia Pharisæórum est, ut non occídant, justítia eórum qui intratúri sunt in regnum cœlórum, ut non irascántur sine causa. Mínimum

est ergo, non occídere, et qui illud sólverit, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non contínuo magnus erit et idóneus regno cœlórum, sed tamen ascéndit áliquem gradum, perficiétur autem si nec irascátur sine causa, quod si perfécerit, multo remótior erit ab homicídio. Quaprópter qui docet ut non irascámur, non solvit legem, ne occidámus, sed implet pótius, ut et foris, dum non occídimus, et in corde dum non iráscimur, innocéntiam custodiámus.

LECTIO VIII.

Gradus ítaque sunt in istis peccátis, ut primo quisque irascátur, et eum motum retíneat corde concéptum. Jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptióne testántem, qua feriátur ille, cui iráscitur, plus est útique, quam si surgens ira siléntio premerétur. Si vero non solum vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperatiónem, in quem profértur, désignet et notet, quis dúbitet ámplius hoc esse, quam si solus indignatiónis sonus ederétur.

LECTIO IX.

Vide nunc étiam tres reátus, judícii, concílii, et gehénnæ ignis. Nam in judício adhuc defensióni datur locus. In concílio autem, quanquam et judícium esse sóleat, tamen quia interésse áliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distínctio, vidétur ad concílium pertinére senténtiæ prolátio, quando non jam cum ipso reo ágitur, utrum damnándus sit, sed inter se, qui júdicant, cónferunt quo supplício damnári opórteat, quem constat esse damnándum. Gehénna vero ignis, nec damnatiónem habet dúbiam, sicut judícium, nec damnáti pœnam, sicut concílium, in gehénna quippe ignis, certa est damnátio, et pœna damnáti.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Audístis quia dictum est antíquis : Non occídes : qui autem occíderit, reus erit judício.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si offers munus tuum ad altáre, et recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo, et tunc véniens ófferes munus tuum. Allelúia.

DOMINICA VI
POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Deus virtútum, cujus est

totum quod est óptimum, ínsere pectóribus nostris amórem, tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum, ut quæ sunt bona nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 6 in Luc. cap. 9.]

Posteaquam illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, a fluxu curáta est sánguinis, posteáquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cœléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte. Non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga vel sæculári dignitáte residéntibus, sed inter déserta quæréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, et cum ipsis lóquitur Dei Verbum, non de sæculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget.

LECTIO VIII.

Consequens ígitur erat, ut quos a vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spirituálibus a jejúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit ante sanátus, et illi qui vocántur ad cœnam, prius vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit: si lúmine oculórum privátus, domum útique Dómini, nisi refúsa luce, intráre non pótuit.

LECTIO IX.

Ubique ígitur mystérii ordo servátur, ut prius per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur, post alimónia mensæ cœléstis exúberet, quanquam nondum validióribus hæc turba reficiátur aliméntis, neque Christi córpore et sánguine jejúna solidióris fídei corda pascántur. Lacte, inquit, vos potávi, non esca, nondum enim poterátis, sed nec adhuc quidem potéstis. In modum lactis quinque sunt panes, esca autem solídior, corpus est Christi, potus veheméntior, sanguis est Dómini.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis

discípulis, ait illis : Miséreor super turbam, quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Miséreor super turbam, quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent, et si dimísero eos jejúnos, deficient in via. Allelúia.

DOMINICA VII POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Deus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur, te súpplices exóramus ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii epíscopi.

[In Comment. in Matth. c. 6.]

Blandimenta verbórum, et mansuetúdinis simulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére, ut non qualem quis verbis réferat, sed qualem se rebus efficiat, spectémus, quia in multis vestítu óvium rábies lupína contégitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tribuli ficus non génerant, et ut iníquæ árbores utília poma non ásserunt : ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis efféctum, et idcírco omnes cognoscéndos esse de frúctibus. Regnum enim cœlórum sola verbórum officia non óbtinent, neque qui díxerit : Dómine, Dómine, hæres illíus erit.

LECTIO VIII.

Quid enim mériti est Dómino dícere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus a nobis? Et quæ officii sánctitas est, nóminis nuncupátio, cum cœléstis regni iter obediéntia pótius voluntátis Dei, non nuncupátio, repertúra sit? Multi mihi dicent in illa die : Dómine, Dómine : nonne in tuo nómine prophetávimus? Etiam nunc pseudoprophetárum fraudiléntiam, et hypocritárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetia, et dæmóniorum fuga, et istiúsmodi óperum virtútibus.

LECTIO IX.

Atque hinc sibi regnum cœlórum pollicéntur, quasi vero eórum áliquid próprium sit quæ loqúuntur, aut fáciunt, et non ómnia virtus Dei invocáta perfíciat, cum

doctrínæ sciéntiam léctio áfferat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro ígitur est beáta illa ætérnitas promerénda : præstandúmque est áliquid ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cœléstibus obtempéremus, ac tálibus offíciis cógniti Deo simus, agamúsque pótius quod vult, quam quod potest gloriémur, repúdians eos ac repéllens, quos a cognitióne sua ópera iniquitátis avérterint.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces, a frúctibus eórum cognoscétis eos. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non potest arbor bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere: omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur. Allelúia.

DOMINICA VIII POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Largire nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi, ut qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

[Epist. 151, ad Algas. q. 6. tom. 3.]

Si dispensátor iníqui mammónæ, dómini voce laudátur, quod de re iníqua sibi justítiam præparábit, et pássus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quod advérsus dóminum quidem frauduléntèr, sed pro se prudénter égerit, quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, et pronus est ad cleméntiam, laudábit discípulos suos, si in eos, qui creditúri sibi sunt, misericórdes fúerint.

LECTIO VIII.

Deníque, post parábolam intulit ; Et ego vobis dico : Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebræórum, sed Syriórum lingua divítiæ nuncupántur, quod de iniquitáte colléctæ sint. Si ergo iníqui-

tas bene dispensáta vértitur in justitiam, quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iníquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fúerit dispensátus, dispensatóres suos levábit in cœlum?

LECTIO IX.

Quamobrem séquitur: Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus, et in multis fidélis erit, hoc est, in spirituálibus. Qui autem in parvo iníquus est, ut non det frátribus ad uténdum quod a Deo pro ómnibus est creátum, iste et in spirituáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro necessitáte, sed pro persónis doctrínam Dómini dívidat. Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non bene dispensátis; veras, æternásque divítias, doctrínæ Dei, quis credet vobis?

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ait Dóminus víllico: Quid hoc áudio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco, scio quid fáciam, ut cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas.

DOMINICA IX

POST PENTÉCOSTEN.

ORATIO.

Pateant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium, et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

[Homilia 39, in Evangelia.]

Quod a flente Dómino illa Jerosolymórum subvérsio descríbitur, quæ a Vespasiáno et Tito Románis Princípibus facta est, nullus qui históriam eversiónis ejúsdem legit, ignórat. Románi étenim príncipes denuntiántur, cum dícitur: Quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimíci tui vallo. Hoc quoque quod ádditur: Non relinquent in te lápidem super lápidem, étiam jam ipsa ejúsdem civitátis transmigrátio

testátur; quia dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifixus, prior illa Jerúsalem, ut dícitur, fúnditus est evérsa.

LECTIO VIII.

Cui ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subjúngitur: eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Creátor quippe hóminum per incarnatiónis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est: sed ipsa timóris et amóris illius recordáta non est. Unde étiam per Prophétam in increpatióne cordis humáni aves cœli ad testimónium deducúntur, dum dícitur: Milvus in cœlo cognóvit tempus suum, turtur et hirúndo et cicónia custodiérunt tempus advéntus sui: pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini.

LECTIO IX.

Flevit étenim prius Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipsa sibi cívitas non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dícitur: Quia si cognovísses et tu: subáudi, fleres; quæ modo, quia nescis quod ímminet, exúltas. Unde et súbditur: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptátibus daret, et ventúra mala non prospíceret; in die sua, quæ ad pacem esse ei póterant, habébat.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum appropinquáret Dóminus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, et dixit: Quia si cognovísses et tu; quia véniet dies in te, et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te, et coangustábunt te úndique, et ad terram prostérnent te: eo quod non cognovísti tempus visitatiónis tuæ. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum est enim: Quia domus mea domus oratiónis est cunctis géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: et erat quotídie docens in templo.

DOMINICA X
POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas, multíplica super nos misericórdiam tuam, ut ad tua promissa curréntes, cœléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tanquam justi, et as-

pernabántur céteros, parábolam istam : Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus Pharisæus, et alter Publicánus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Serm. 36. de Verbis Domini.]

Dicebat saltem Pharisæus: Non sum sicut multi hómines. Quid est céteri hómines, nisi omnes præter ipsum? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines : injústi, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occásio. Sicut, inquit, publicánus iste. Ego, inquit, solus sum : iste de céteris est. Non sum, inquit, talis qualis iste, per justítias meas, quibus iníquus non sum.

LECTIO VIII.

Jejuno bis in sábbato : décimas do ómnium quæ possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus, nihil invénies. Ascéndit oráre : nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est, non Deum rogáre, sed se laudáre, ínsuper et rogánti insultáre. Publicánus autem de longínquo stabat, et Deo tamen ipse appropinquábat: cordis consciéntia eum removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat.

LECTIO IX.

Excelsus enim Dóminus, et humília réspicit: excélsos autem, qualis erat ille Pharisæus, a longe cognóscit. Excélsa quidem Deus a longe cognóscit, sed non ignóscit. Adhuc audi humilitatem Publicáni. Parum est, quia de longínquo stabat : nec óculos suos ad cœlum levábat : ut aspicerétur, non aspiciébat : respícere sursum non audébat : premébat consciéntia, spes sublevábat. Adhuc audi : Percutiébat pectus suum. Pœnas a seípso exigébat : proptérea Dóminus confiténti parcébat. Percutiébat pectus suum, dicens : Dómine, propítius esto mihi peccatóri. Ecce qui rogat. Quid miráris, si Deus ignóscit, quando ipse agnóscit?

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stans a longe publicánus, nolébat óculos ad cœlum leváre, sed percutiébat pectus suum dicens : Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Ad Magnificat, Antiphona.

Descéndit hic justificátus in domum suam ab illo : quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur.

DOMINICA XI POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne

Deus, qui, abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota, effúnde super nos misericórdiam tuam, ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homil. 10, lib. 1. in Ezechiel.]

Quid est, quod creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixisse descríbitur: Si ergo in Spíritu Dei ejício dæmónes, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritus Sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

LECTIO VIII.

Quid est vero, quod éxpuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cœlum, ingémuit: non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat: sed nos ad eum gémere, qui cœlo præsidet, dócuit, ut et aures nostræ per donum Spíritus Sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

LECTIO IX.

Cui mox, Ephphétha, id est adaperíre, dícitur: et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur: ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur: Et loquebátur recte.

Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transísset Dóminus fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Bene ómnia fecit, et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

DOMINICA XII
POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Omnipotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur, tríbue, quæsumus, nobis ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 3, cap. 43, in Luc. c. 10.]

Non óculi Scribárum et Pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére, sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur: Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit ut vidéret diem Christi, et vidit, et gávisus est. Isaías quoque, et Michæas, et multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini, qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti: sed hi omnes a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænígmate vidérunt.

LECTIO VIII.

Apostoli autem in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas et reges dicit: Matthæus apértius Prophétas et justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt.

LECTIO IX.

Et ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, et dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui

de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait, Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur : Quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Homo quidam descendébat ad Jerúsalem in Jéricho, et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto.

DOMINICA XIII
POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et charitátis augméntum : et ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 17.]

In illo témpore, Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 2. quæst. Evang. c. 40.]

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait : Ite, osténdite vos sacerdótibus : quæri potest cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit, Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet : non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum.

LECTIO VIII.

Leprosi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam

sed pro summa perítia próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis tanquam in uníus córporis colóre apparéntia, signíficant lepram tanquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

LECTIO IX.

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut, si fieri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent: sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem dicéntes: Jesu, præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine néscio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli, satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transíret Jesus quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus autem ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréssus est cum magna voce magníficans Deum. Allelúia.

DOMINICA XIV

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Custodi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: et quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus Dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 2, de Ser. Dom. in mon. c. 14.]

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári di-

cúntur. Cóngruit et Púnicum nomen, nam lucrum Púnice mammon dícitur.

LECTIO VIII.

Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

LECTIO IX.

Ideo, inquit, dico vobis non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis: ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquiréndá, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur: id est, ut, cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus: et ídeo nobis non videámur peccáre quia non supérflua, sed necessária sunt quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nolíte sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? scit enim Pater vester quid vobis necésse sit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærite primum regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis. Allelúia.

DOMINICA XV

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat; et quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naim, et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustín Epíscopi.

[Serm. 44. de Verbis Domini.]

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua, de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore, illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter

plangebátur : illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret : Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

LECTIO VIII.

Tres autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit ? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

LECTIO IX.

Quemadmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manuum, admírans ápicum pulchritúdinem : sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére quod commúne est ómnibus potest, sed étiam légere, quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum, quia facta sunt : álii vero et facta miráti, et intelléctа assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matri suæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Prophéta magnus surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

DOMINICA XVI
POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Tua nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum nostrum.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

FESTA MAII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Notandum quod subsequentia Officia Sanctorum tam Duplicia quam Semiduplicia, a die iv *Maii. usque ad diem* xvij *inclusive, ponuntur ut translata, quia sæpe, ob occurrentiam Festorum Mobilium, contingit vel unum vel aliud ex iisdem recitari post Dominicam Sanctissimæ Trinitatis.*

DIE IV MAII.

IN FESTO

S. MONICÆ, VIDUÆ.

(DUPLEX.)

Omnia dicuntur de Communi nec Virginis nec Martyris, præter ea quæ hic habentur propria: quod et in similibus servatur tam de Apostolis, quam de martyribus et Confessoribus ac Virginibus, nisi aliud assignetur.

Antiphona.

Simile est regnum cœlórum hómini negotiátori, quærénti bonas margáritas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscépisti, da nobis utriúsque intervéntu peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam invenire. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lec-

tiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Monica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum et mundo, et cœlo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem ágébat: in assíduis vero ad Deum oratiónibus pro fílio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem étiam Mediolánum secúta est, ubi ipsum frequénter hortabátur ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis Cathólicæ fídei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, et mansúetudinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et régna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitissent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod póstea Martíno quinto summo Pontífice Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit.

LECTIO VI.

[Lib 9 Confess., c. 12.]

Subdit vero Augustínus, de matris morte disserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrymósis, gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur: hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancillam tuam, conversatiónémque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum, et líbuit flere de illa et pro illa: et si quis peccátum invénerit, flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis

meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat: sed pótius, si est grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap 14.]

In illo témpore, Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naim, et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

[Serm. 44. de Verbis Domini.]

De júvene illo resuscitáto gavísa est máter vídua: de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore; illi autem mente. Illius mors visíbilis visibíliter plangebátur; illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. Allelúia.

℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus.

Et panem.

LECTIO VIII.

Tres autem mórtuos invénimus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, sreipta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror, totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat; sed utília quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dó-

mini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. Allelúia.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea regi.

Glória Patri.

Quem vidi.

LECTIO IX.

Quemadmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem : sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum : ille útique qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere, quod, qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus, 16.

DIE V MAII.

in festo

SANCTI PII QUINTI,

papæ et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxviij, *præter sequentia.*

In Hymno Iste Conféssor, *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es, fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Pius in óppido Insúbriæ, quos Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Chisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiæ, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero ac Theológiæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in

locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris officium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invénit David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum Episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ Presbýteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam Diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat, Apostólica libertáte et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in Ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in extirpándis erróribus assídua vigiléntia, in subleváudis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Selimum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo reveláute, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Deum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit, et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basí-

lica sanctæ Mariæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte undécimo Pontífice Máximo Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est: et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In Tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Homo péregre profícíscens, *ut in Communi Confessoris Pontificis*, lxxvij.

DIE VI MAII.

IN FESTO S. JOANNIS

ANTE PORTAM LATINAM.

(DUPLEX MAJUS.)

Omnia de Communi Apostolorum præter ea quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiphona.

In fervéntis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia illæsus exívit.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra pertúrbant, præsta, quæsumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangélistæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Oratio Deus, qui, *ut supra*, 390.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. I.]

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contractavérunt de verbo vitæ, et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis, quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et sociétas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus, Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Ecce ego mitto vos si-

cut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis.

Estóte ergo.

LECTIO II.

Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum.

LECTIO III.
[Cap. 2.]

Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum, et ipse est propitiátio pro peccátis nostris, non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est : et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet sicut ille ambuláre.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur.

Glória Patri.

Dábitur.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbytéri, contra Joviniánum.

LECTIO IV.

[Lib. 1.]

JOANNES Apóstolus, unus ex discipulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit : et ideo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu : et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget : et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit : cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent : solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est a me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem.

Isti sunt.

LECTIO V.

FUIT autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magister : Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt : Prophéta, vidit enim in Pathmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

SED et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere, Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham : Lucas a sacerdótio Zacharíæ : Marcus a prophetía Maláchiæ, et Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam : secúndus fáciem vi-

tuli, propter sacerdótium: tértiam fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pervénit, dicens: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo.

Glória Patri.

Modo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 20.]

In illo témpore, Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3. Comm. in Matt. c. 20.]

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et Scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum, et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget: putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum; et hoc, quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum: et aviditáte fœmínea præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

LECTIO VIII.

Mater póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur, intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutá-

ris accípiam et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam, * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut Sole Luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum.

Glória Patri.

Quorum.

LECTIO IX.

Quæritur quómodo cálicem martyrii filii Zebedæi, Jacóbus vidélicet, et Joánnes, bibérint: cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite trúncatum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus Ecclesiásticas históriasm, in quibus fertur, quod et ipse propter mártyrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit: statímque relegátus in Pathmos ínsulam sit: vidébimus mártyrio ánimum non defuísse et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

Te Deum laudámus, 16.

DIE VII MAII.

IN FESTO S. STANISLAI, episcopi et martyris.

(DUPLEX.)

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit, præsta, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Stanislaus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra Cánonum et Theológiæ doctrína profécit: paréntibus mórtuis, amplum

patrimónium paupéribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia Canónicus Cracoviénsis, et concionátor factus a Lampérto Epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípue misericórdia in páuperes énituit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custódivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descénditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit.

LECTIO V.

Erat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tanquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit: ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum e sepúlcro súrgere jubet: qui statim redivívus, Epíscopum ad régium tribunal eúntem séquitur, ibíque rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab Epíscópo persolúto, testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

At Bolesláum, frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiam immíttit, ut sanctum Epíscopum confódiant: qui ter conáti, occúlta vi, tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex Sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat: corpus membrátim concísum, et per agros projéctum, áquilæ a feris mirabíliter deféndunt. Mox Canónici Cracoviénses sparsa membra, noctúrni de cœlo splendóris indício cólligunt,

et suis locis apte dispónunt: quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia extárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem : quibus permótus Innocéntius quartus summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Si quis venit, *de Communi unius Martyris.*

DIE VIII MAII.

IN APPARITIONE

S. MICHAELIS ARCHANGELI.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Stetit Angelus, *cum reliquis de Laudibus*, 409.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi*, *Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 1.]

Significavit Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

HYMNUS.

Te splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat Victor Crucem
Míchael salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archán-

gélus Míchael tuba cécinit: Ignósce, Dómine, Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus.

ORATIO.

Deus, qui miro órdine Angélorum ministéria, hominúmque dispénsas, concéde propítius ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Archangelórum Dóminum,* Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Te splendor, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronasti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo.

Antiphona.

Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, sanctus, sanctus, proclámant.

PSALMUS 10.

In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccátores intendérunt arcum, paravé-

runt sagittas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, sanctus, sanctus, proclámant.

Antiphona.

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

PSALMUS 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Aspiciebam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies cen-

téna míllia assistébant ei : judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo : * Audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo.

℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies céntena míllia assistébant ei.

Audíta.

LECTIO II.

[Cap. 18.]

Die autem vigésima et quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris, et levávi óculos meos et vidi : et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrizo : et corpus ejus quasi chrysólitus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens : et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis : et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem : porro viri, qui erant mecum, non vidérunt : sed terror nímius irruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc : et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine.

Et ascéndit.

LECTIO III.

Et audívi vocem sermónum ejus : et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel, vir desideriórum, intéllige verba quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere, Dániel : quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua :

et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus : et ecce Míchael, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine.

℣. Super misericórdia tua, et veritáte tua, quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum.

Et confitébor.

Glória Patri.

Et confitébor.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

PSALMUS 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda ; * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero ; * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei ; * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Antiphona.

Michael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Michael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Antiphona.

Gloriósus appáruisti in conspéctu Dómini, proptérea decórem índuit te Dóminus.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem

Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum, * et de ómnibus his libérabit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccátorum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Gloriósus apparuisti in conspéctu Dómini, propter ea decórem índuit te Dóminus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus piétas.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

LECTIO IV.

Beatum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum.

℣. Archángelus Míchael, præpósitus paradísi, quem honorífica nt Angelórum cives.

Cujus honor.

LECTIO V.

Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gar-

gáni cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagittam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deinceps céteros tanto timóre affecisset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret; Sipontíni Epíscopum cónsulunt : qui, indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℞. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis.

℣. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus.

Ut perdúcat.

LECTIO VI.

Post tríduum Míchael Archángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt : qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo Circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit tértio kaléndas octóbris : quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℞. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro fíliis vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud.

℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ.

Et véniet.

Glória Patri.

Et véniet.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis. Allelúia, allelúia.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum :* cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus :* annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis,* terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus,* sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra : commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altare áureum, quod est ante óculos Dómini.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Data ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre aureum, quod est ante óculos Dómini.

Antiphona.

Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino :* et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra :* corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte, * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum; dies ejus tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus?

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus

ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. can. 18.]

Non nisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt : non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Angelus.

Benedictio Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala : quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléнda.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei : * Stetit in auxílium pro animábus justis.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Stetit.
Glória Patri.
Stetit.

LECTIO IX.

Videte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro.

Antiphona.

Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

Antiphona.

Angeli Dómini, Dóminum benedícite in ætérnum.

Antiphona.

Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 1.]

Significavit Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

HYMNUS.

Christe, sanctórum decus
Angelórum,
Gentis humánæ Sator, et
Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in
ædes
Cœlitus nostras véniat; serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa
in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut
hostes
Pellat antíquos, et amíca
cœlo,
Quæ triumphátor státuit per
orbem,

Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum
Semper assistat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.

Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona.

Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum: et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam.

ORATIO.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas, concéde propítius ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Dum præliarétur.

Capitulum Significávit, *ut supra*, 409.

℟. *breve.* Stetit Angelus juxta aram templi. * Stetit.

℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

℟. Juxta.

Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Antiphona Archángele Míchael.

CAPITULUM.
[Apoc. c. 5.]

Audivi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. *breve.* Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. * Ascéndit.

℣. De manu Angeli.

℟. In conspéctu.

Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Antiphona Angeli, Archángeli.

CAPITULUM.
[Apoc. c. 12.]

Factum est prælium mag-

num in cœlo : Michael, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et angeli ejus : et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. *breve.* In conspéctu Angelórum, * psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.

℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

℟. Psallam.

Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum.

℟. Omnes Ange li ejus.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona Stetit Angelus, *cum reliquis de Laudibus*, 409.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi, Psalmus* Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti, 145.

Capitulum Significávit Deus.

Hymnus Te splendor, *ut supra in primis Vesperis*, 398.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri : hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio Deus, qui miro órdine, *ut supra*, 410.

Deinde fit commemoratio sequentis, ut infra.

DIE IX MAII.

IN FESTO

S. GREGORII NAZIANZENI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, *præter sequentia.*

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gregorius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basilío erudítis, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ Evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios peperérunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Gregorius ígitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est, deinde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cum civitátem hæresum purgátam erróribus ad Cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter Epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi Ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem et scriptiónem divinárum rerum cóntulit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Scripsit autem multa et solúta oratióne, et vérsibus, mirábili pietáte et eloquéntia: quibus doctórum hóminum, sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et Cathólicæ religiónis régula reperiátur : nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic et oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scri-

béndi ac legéndi stúdiis ruri vitam mónachi exércens, Imperatóre Theodósio, ad cœléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Augustini Episcopi in Evangelium Vos estis sal terræ, *de Communi Doctorum*, lxx.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis, et sanctorum Gordiani et Epimachi, martyrum.

DIE X MAII.

IN FESTO S. ANTONINI,

episcopi et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur : ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum nostrum.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beatórum mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In Hymno Iste confessor *mutatur tertius Versus.*

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Antoninus, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextum décimum, religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exinde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit : post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat ; quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni, et scriptióni librórum tribuébat : et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem paúlulum decli-

Diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitíllæ córpora ex Diaconia sancti Adriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum Basilicam, tituli Fasciolæ, restitúta sunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Pancratius, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum, Romam venit Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus: ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide Christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavilla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

℟. Tanquam aurum in fornáce, probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem; et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.

Glória Patri.

Quóniam donum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 4.]

In illo témpore, Erat quidam régulus, cujus filius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 28, hab. in Bas. bor. SS. Mart.]

Quid est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus filium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat: ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Reguli filio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redémptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum despiciénda sunt, et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt, ad filium réguli

ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia.

LECTIO VIII.

Increpata est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut dícimus, quæ circúmstant homínibus pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad fílium réguli: et tamen venire parátus est ad salútem servi. Certe si nos cujúspiam servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit: et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem.

Glória Patri.

Mercédem.

LECTIO IX.

Nolite ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus qui dilígitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace: et tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio, úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur: et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XIV MAII.

SANCTI BONIFACII, martyris.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti Bonifácii mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

LECTIO II.

Bonifacius, civis Románus, quod cum Agláe nóbili matróna impudice versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquirénda et sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque relíctis peregrinatiónis sóciis, cum Tarsi multos propter Christiánæ fídei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncula osculátus, eos veheménter hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est: cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti cálami sunt infixi, plumbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, Fili Dei.

LECTIO III.

Mox in ollam fervéntis picis demísso cápite conjéctus est: unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræ mótus factus est, ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quærentes sócii, cum mártyrio afféctum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt, et condítum unguéntis, línteísque involútum Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Agláe matróna, quæ et ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset, pródiens óbviam sancto córpori, Ecclésiam ejus nómine ædificávit, in qua corpus sepúltum est nonis június, cum ejus ánima prídie idus maii apud Tarsum Cilíciæ urbem migrásset in cœlum, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XVI MAII.

IN FESTO S. UBALDI,

episcopi et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Auxilium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ubaldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus: jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos efféctus, patrimónium suum paupéribus et Ecclésiis distríbuit, et Canonicórum Regulárium Ordinis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta ab Honório secúndo summo Pontífice Ecclésiæ Eugubínæ invítus præficitur, et Episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Ad suam ítaque revértens Ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cepit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu moderáto, léctulo áspero, et paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias, et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Biennio ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus, ac miráculis clarus, quiévit in pace: quem Cœlestínus Papa tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in

effugándis spirítibus immúndis elúcet : corpus vero per tot sæcula incorrúptum, magna fidélium veneratióne in pátria cólitur quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Homo perégre proficíscens, *de Communi Confessoris Pontificis*, liv.

DIE XVII MAII.

IN FESTO

SANCTI PASCHALIS BAYLON, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui Beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti, concéde propítius ut quam ille ex hoc Divino Convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur. Qui vivis, etc.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

PASCHALIS Báylon, paupéribus, piísque paréntibus in óppido Turris Formósæ Seguntínæ Diœcésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam, ac rerum cœléstium appríme studiósam, pueritiam, atque adolescéntiam in gregis custódia transégit : quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ, ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem, atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos et sócios florébat auctoritáte et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens et magíster, máximo stúdio colerétur, ac amarétur : Beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.
Et dedit.

LECTIO V.

Qui vero in sæculo, terra nempe desérta et inaquósa, ádeo feliciter adoléverat, flos convállium, plantátus in Domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális, arrépto vitæ severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris Observántiæ Discalceatórum cooptátus, exultávit ut gigas ad curréndam viam suam: totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tanquam Seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se, velut ómnium peripséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, vélut jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit: spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad austerióra extendébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.
Et ad portas.

LECTIO VI.

Deiparam Vírginem cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tanquam matrem quotidiánis colébat obséquiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga Sanctíssimum Eucharistíæ Sacraméntum, difficile dictu est, quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu, quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro, ad Sacræ Hóstiæ elevatiónem, bis óculos reserávit, et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est; crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio: quo témpore cœléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis et illit-

terátus de mystériis Fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem, qua prædíxerat hora, felíciter migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sexto décimo kalendas június, eódem, quo natus fúerat, Festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliísque virtútibus insígnem, ac miráculis tam in vita, quam post mortem clarum Paulus Quintus, Póntifex Máximus, illum Beátum appellávit: Alexánder autem Octávus Sanctórum catálogo adscripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum, ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij, *in Vesperis a capitulo de sequenti Festo, commemoratio præcedentis.*

DIE XVIII MAII.

IN FESTO S. VENANTII, martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Martyrum, xxxviij, *præter ea quæ hic habentur propria.*

Si hoc Festum contigerit celebrari post aliquod Festum Duplex vel Dominicam, ita ut non possit fieri in primis Vesperis hujus Festi a Capitulo, tunc sequens Hymnus, Martyr Dei Venántius, etc. *dicendus erit ad Matutinum conjunctim cum Hymno*, Athléta Christi nóbilis, etc. *sub una conclusione*, Sit laus Patri, etc. *Alias, dicatur prout infra positum est.*

AD VESPERAS.

HYMNUS.

Martyr Dei Venántius,
Lux et decus Camértium,
Tortóre victo et júdice:
Lætus triúmphum cóncinit.

Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame fréméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt mártyris
Iræ famísque immémores.

Verso deórsum vértice
Hauríre fumum cógitur;
Costas utrímque et víscera
Succénsa lampas ústulat.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus:

Da per préces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus, similiter ad Matutinum, et ad Laudes, ut supra.

ORATIO.

Deus, qui hunc diem beáti Venántii mártyris tui triúmpho consecrásti, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut, qui ejus mérita venerámur, fidei constántiam imitémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

Athleta Christi nóbilis
Idóla damnat géntium,
Deique amóre sáucius
Vitæ pericla déspicit.
Loris revínctus ásperis
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant,
Per saxa corpus scínditur.
Dum membra raptant mártyris,
Languent siti satéllites,
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.
Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, Sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In primo Noctur[n] tiones de Scriptur[a] rente.

IN SECUNDO NOCT[URNO]

LECTIO IV.

Venantius Camers cim annos natus, cur tiánæ religiónis acc[i] apud Antíochum, [qui] Décio Imperatóre C[a] præerat, in porta Præsidi se óbtulit: q[ui] pollicitatiónibus ac bus diu tentátum, cædi, et vínculis astr[in]sit: sed iis mirábi[li] Angelo solútus, lam póstea adúritur, at vérso ore fumo su[b] suspénditur. Ejus c tiam in torméntis de Anastásius Corniculá quod eum ab Angel[o] solútum cándida ves[te] fumum ambulántem in Christum crédidi beáto Porphyrio Pre cum família baptizátu post mártyrii palm[am] eódem proméruit.

℟. Honéstum fec[it] Dóminus, et custodí[vit] ab inimícis, et a sedu[ctoribus] tutávit illum, * Et d[edit] claritátem ætérnam.

℣. Descendítque [cum illo] in fóveam, et in vínc[ulis] derelíquit eum.
Et dedit.

LECTIO V.

At Venántius Præsi[di] tur, et ab eo íterum

tra tentátus ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjicitur : quo Attalus Præco mittitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognóvisset ináne esse fidei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad Præsidem íterum addúcto, omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ; atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus, rursus stetit ante júdicem, qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans expirávit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraúdasti eum.

℣. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Quod cum Præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit, qui naturáli feritáte omissa, ad ejus se pedes abjecérunt : ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie Præsidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero Præsidem obcuríssima calígine opértum vidísse, Præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat : deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relictus esset, mane se íterum Præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur : sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur : ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt : quos omnes Præses eo loco una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terræ mótus eo témpore ita magni fuére, ut Præses aufúgeret : qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim

Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Camerini in Ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia in Evangelium Si quis venit ad me, *de Communi unius Martyris*, xxxij.

AD LAUDES.

HYMNUS.

Dum nocte pulsa lúcifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem,
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit mártyres.

Nunc Angelórum párticeps,
Adésto votis súpplicum:
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In secundis Vesperis fit a Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis, et sanctæ Pudentianæ virginis.

DIE XIX MAII.

IN FESTO

S. PETRI CŒLESTINI,

papæ et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Petrum Cœlestínum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti, concéde propítius ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio sancti Venantii, martyris.

Antiphona.

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui hunc diem, *ut supra*, 423.

Postea sanctæ Pudentianæ virginis.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut, sicut de beátæ Pudentiánæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Petrus, a nómine quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis Catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ postea Cœlestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedicti instítuit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Romána Ecclésia diu viduáta Pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino: ejúsque pretiósam mortem Crux præfúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit: quibus rite examinátis Clemens quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO V.

[Lib. 10, c. 16 in c. 12 Job.]

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demons-

tráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt : hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur : quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta diligitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere : cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

At contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas derídétur : quia ab hujus mundi sapiéntibus, purítatis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur : et quidquid in ópere véritas approbat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti

sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Hom. in natali sancti Benedicti.]

Perfectus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dát paupéribus, ac véniens sequitur Christum : habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit : id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti, singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestigiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet : duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathias eléctus est, tunc esse judicatúros : sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

Pro sancta Pudentiana, virgine.

LECTIO IX.

Pudentiana virgo, Pudéntis Románi filia, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte Christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus distríbuit, seque jejúniis et oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antonino Impera-

tóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent, Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa bénigne accéptis quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his Christiánæ pietátis offíciis migrávit e vita, et in sepúlcro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, decimoquárto kaléndas júnii.

Te Deum laudámus, 16.

Si hoc Festum contingat transferri, nona Lectio dícitur ut sequitur.

LECTIO IX.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numérositas judicántium, et per duódecim tribus Israel univérsitas eórum, qui judicándi sunt osténditur.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit commemoratio sanctæ Pudentianæ.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea bénedixit te Deus in ætérnum.

Oratio Exáudi nos, Deus salutáris noster, *ut supra*, 426.

In secundis Vesperis, ad Magnificat, Antiphona Dum esset summus Póntifex, lxvj, *cum commemoratione sancti Bernardini confessoris, ut infra.*

DIE XX MAII.

in festo

S. BERNARDINI SENENSIS,

confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia ut in Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentes.*

ORATIO.

Domine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti, ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, Spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde.

is et regnas. In uni-
idem Spiritus.
imo Nocturno, Lec-
le Scriptura occur-

IUNDO NOCTURNO.
LECTIO IV.
DINUS Albizésca nó-
ènsi família ortus, ab
ætáte non obscúra
is dedit indicia :
piis paréntibus ho-
educátus, negléctis
us ludis, inter prima
ticæ stúdia, pietátis
s ánimum inténdit,
, oratióni, et beatís-
írginis cúltui præcí-
díctus. Misericórdia
páuperes fuit in-
quæ quidem ómnia
nte témpore quo mé-
set excólere, eórum
adscríbi vóluit, qui
hospitáli domo beá-
iæ de Scala Deo in-
t : unde complúres
te célebres viri pro-
. Ibi córporis afflicta-
t ægrotántium cura,
rox pestiléntia gras-
, incredíbili charitáte
ercuit. Inter céteras
virtútes, castitátem,
forma repugnánte,
íme custodívit, ádeo,
præsénte nemo um-
ne impudentíssimus
, verbum minus ho-
proférre audéret.
lonéstum fecit illum
ıs, et custodívit eum
ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum, * Et dedit
illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, et ostén-
dit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

GRAVI morbo tentátus, eó-
que ad quátuor menses pa-
tientíssime toleráto, demum
incólumis, de religiósæ vitæ
institúto capesséndo delibe-
ráre cœpit : quo ut sibi viam
muníret, ædículam in ex-
tréma urbe condúxit, in quam
cum sese abdidísset, aspérri-
mam omni ex parte vitam tra-
hébat, Deum assídue orans,
ut quid sibi sequéndum esset,
osténderet : quare divínitus
factum est, ut beáti Fran-
císci Ordinem præ céteris op-
táret, in quo humilitáte, pa-
tiéntia, aliísque religiósi hó-
minis virtútibus excélluit. Id
cum cœnóbii rector animad-
vérteret, jamque ántea Ber-
nardíni doctrínam, et sacrá-
rum Litterárum perítiam per-
spéctam habéret, prædicándi
onus eídem impósuit : quo
humíllime suscépto, cum se
minus idóneum agnósceret
ob vocis exilitátem ac rauci-
tátem, Dei ope imploráta,
non sine miráculo ejúsmodi
impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum, stolam gló-
riæ índuit eum, * Et ad por-

tas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Cumque ea témpora vítiis crimínibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália divína humanáque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem morésque, verbo et exémplo, magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi Epíscopum a summo Pontífice postulárent: quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Denique vir Dei imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscantem signis, anno post óbitum sexto Nicoláus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXV MAII.

in festo

S. MARIÆ MAGDALENÆ DE PAZZIS, virginis.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam vírginem tuo amóre succénsam cœléstibus donis decorásti, da ut, quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et charitáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Urbani Papæ et martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti Urbáni mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Maria Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in Monastério sanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Specie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Tanto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem munita, longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta, Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Charitate erga próximum singuláriter enítuit; nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis Sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta: quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium, et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offe-

rébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat : Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad Sponsum die vigésima quinta máii, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita, et post mortem miráculis claram Clemens nonus sanctárum Vírginum número adscrípsit : cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, *ut in Communi Virginum*, cv.

Pro Sancto Urbano, papa et martyre.

LECTIO IX.

Urbanus Románus, Alexandro Sevéro Imperatóre, doctrina et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit : in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis : Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam Ecclesiásticos et Christianórum fratrum, vel indigéntium convérti : quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor : ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo kaléndas júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit commemoratio sancti Urbani papæ et martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Da, quæsumus, *ut supra*, 432.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis, et sancti Eleutherii papæ et martyris.

vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

Pro sancto Eleutherio, Papa et martyre.

LECTIO IX.

Eleutherius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem susciperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit Ordinatiónes mense decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit commemoratio sancti Eleutherii.

Antiphona Qui odit, *ut supra*, 433.

Oratio Infirmitátem nostram, *ut supra*, 434.

In secundis Vesperis fit commemoratio Sancti Joannis, Papæ et martyris.

DIE XXVII MAII.

SANCTI JOANNIS,

papæ et martyris.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Joánnis mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

LECTIO II.

Joannes, Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre rexit Ecclésiam: ad quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa, quod Theodoricus rex hæréticus divexábat Itáliam: cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset, factum est, ut dómino póstea remissus equus ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis

agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit: tanquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi æquum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli in áditu portæ áureæ inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est.

LECTIO III.

Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, Cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodoricus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit, ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, ménses novem, dies quatuórdecim, ordinátis eo témpore Episcopis quíndecim. Paulo post móritur Theodoricus, quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, et Symmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tanquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in Basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXX MAII.

SANCTI FELICIS,

papæ et martyris.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos protégat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

LECTIO III.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlcra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense decémbri habuísset Ordinatiónes duas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque,

martyrio coronátus, via Aurélia sepelitur, in Basilica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXXI MAII.

SANCTÆ PETRONILLÆ, virginis.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut, sicut de beátæ Petronillæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et mártyris de disciplína et hábitu Vírginum.

LECTIO III.

[Cap 2.]

Nunc nobis ad Vírgines sermo quarum, quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gáudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius, quam potestáte: non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur officium defunctorum.

DIE II JUNII.

SS. MARCELLINI, PETRI, ATQUE ERASMI, MARTYRUM.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua beatórum mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitáte lætíficas, præsta, quæsumus, ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

LECTIO II.

Petrus exorcísta, Diocletiáno Imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter Christiánæ fidei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, fíliam a dæmone agitátam, liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos, ad Marcellínum presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínum ad se vocátos, aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres

adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellinus Christiána libertáte respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi imperat arctissimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne, et abscisso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

LECTIO III.

Erasmus Episcopus imperatoribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen íntegér et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constrictus férreis, gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabiliter eréptus est. Deinde Fórmiis a Maximiáno váriis affectus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divina virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insignem mártyrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus, 18.

DIE IV JUNII.

IN FESTO

S. FRANCISCI CARACCIOLO,

Confessoris et Congregationis Clericorum Regularium Minorum Fundatoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui Beátum Franciscum novi Ordinis Institutórem orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti, da fámulis tuis in ejus imitatióne ita proficere, ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cœléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus dictus ántea Ascánius, ex nóbili Família Caracciólo in óppido Sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens gráviter ægrótans státuit sese prorsus Dei, proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus, sacróque adscriptus sodalítio, contemplatióni, lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cónti-

git autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piissimis viris Joánne Augustíno Adórno, et Fabrício Caracciólo ad novi Religiósi Institúti fundatiónem vocabátur: rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri animo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulensium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul profécti, confirmatiónem a Xyxto Quinto impetrárunt, qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custódivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Solemni emíssa professióne, ob singulárem ejus in Divum Franciscum Assisinatem cultum, Francísci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni quanquam invítus præfícitur, quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosissimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne enixe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in Regnis illis voti compos fíeret plúrimum laborávit, sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissímaque Catholicórum regum Philíppi Secúndi, et Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit, quod pari evéntu per Itáliam præstitit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Humilitate ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus se lepróso sociáverit; et Ecclesiásticas dignitátes a Paulo Quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres

ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga divinissimum Eucharistiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat, quod pium exercítium véluti sui Ordinis tésseram in eo perpétuo servándum constítuit. Deiparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitáte. Prophetiæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in Sacra Lauretána Æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et Agnóni, apud alúmnos sancti Philíppi Nérii lethali febre corréptus, Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie nonas júnii anni millésimi sexcentésimi octávi in pervigilio festi Corpóris Christi placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus Corpus Neápolim delátum in Ecclésia sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honoríﬁce cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens Décimus Quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis anno millésimo octingentésimo séptimo Sanctórum albo adscripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.
Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

DIE VI JUNII.

IN FESTO S. NORBERTI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti, præsta, quæsumus, ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

NORBERTUS, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea Imperatóris aula, spretis mundi illécebris, Ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis Ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggressus. Potens ígitur ópere et sermóne innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

CUM Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus, ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit : ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório secúndo, aliísque summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

ANTUERPIAM accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus Ecclésiasticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in Concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu Sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno se-

lútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta júnii.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Homo péregre proficíscens, *de Communi Confessoris Pontificis*, lxiij.

DIE IX JUNII.

SS. PRIMI ET FELICIANI, martyrum.

ORATIO.

Fac nos, quæsumus, Dómine, sanctórum mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári, quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

LECTIO II.

Primus et Feliciánus, fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti Christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur : quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt : ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affixis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur : Vides, quanto sit prudéntior quam tu frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorátus ? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ.

LECTIO III.

Cui Primus : Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar. Quo dicto excánduit Prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes : qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum convenissent, quingénti cum suis

famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus Prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus, 16.

DIE X JUNII.

in festo

SANCTÆ MARGARITÆ,

REGINÆ SCOTIÆ.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, cxij, præter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

Deus, qui beátam Margarítam regínam exímia in páuperes charitáte mirábilem effecísti, da ut, ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Margarita, Scotórum regína, patérno Angliæ Regum, matérno Cæsarum sánguine claríssima, illústrior adhuc fuit Christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo Anglórum rege ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit: mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ littore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Machólmo tértio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit, annis, toti regno mirífice prófuit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Inter regáles delícias, corpus afflictatiónibus ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem píis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili ac largo censu ditávit. Re-

gem cónjugem ad meliórem frugem, et ad simília suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque, quemádmodum et Agatha mater, et Christína sóror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores Christiána pietáte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. Allelúia.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Nihil tamen æque in illa mirábile fuit ac flagrantíssima cháritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro, aliísque piis súmptibus non régias tantum vestes, et pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam Auctóri suo quarto idus júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus, diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cléméntis décimi auctoritáte in Scótiæ Patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Símile est regnum cœlórum thesáuro, *ut in Communi non Virginum*, cxviij.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XI JUNII.

IN FESTO S. BARNABÆ, apostoli.

(DUPLEX MAJUS.)

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ hic sunt propria.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et

Æst.

ione lætíficas, con-
pítius ut, qui tua
beneficia póscimus,
grátiæ consequá-
Dóminum nostrum
ristum.
ommemoratio sanc-
aritæ.
Antiphona.
suam apéruit ínopi,
s suas exténdit ad
n, et panem otiósa
édit.
fúsa est grátia in lá-

ptérea benedíxit te
ætérnum.
Deus, qui beátam,
, 444.
IMO NOCTURNO.
tibus Apostolórum.

LECTIO I.
[Cap. 8.]

níssa esset synagóga,
nt multi Judæórum
ium advenárum, Pau-
Barnábam : qui lo-
suadébant eis ut
rent in grátia Dei.
vero sábbato pene
cívitas convénit au-
bum Dei. Vidéntes
rbas Judæi, repléti
, et contradicébant
a Paulo dicebántur,
ántes. Tunc con-
Paulus et Bárnabas
: Vobis oportébat
loqui verbum Dei :
iam repéllitis illud,
nos vos judicátis
itæ, ecce convérti-
mur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus : Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte ergo.

LECTIO II.

Audientes autem Gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini : et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam : et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, et Spíritu Sancto.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum.

LECTIO III.
[Cap. 14.]

FACTUM est autem Icónii, ut simul introirent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut crederet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo igitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa, et prodígia fieri per manus eórum.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre, quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur enim.
Glória Patri.
Dábitur enim.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

BARNABAS Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo, Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu Sancto plenus habebátur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

LECTIO V.

PROFECTUS inde Tarsum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, Christiánæ fidei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et per

secúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte.

LECTIO VI.

Cum autem Antiochíæ, in Ecclésia cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómini deservírent, dixit Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum, ac multas prætéreа urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum: ibíque círciter séptimum Nerónis annum tértio idus júnii ad Apostólici múneris laudem, martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne Imperatóre repértum est in ínsula Cypro, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscriptum.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 34, in Matthæum.]

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ

vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex magistri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VIII.

JAM vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret : non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens ; etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum : (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem :) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur : et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut Sole Luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

LECTIO IX.

MAJUS certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere : præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tanquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus : étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus : quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus, 16.

Deinde fit commemoratio sanctorum Basilidis et sociorum, martyrum, ut infra.

DIE XII JUNII.

IN FESTO

S. JOANNIS A S. FACUNDO,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv præter sequentia.

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

Deus, auctor pacis, et amátor charitátis, qui beátum Joánnem confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti, ejus méritis et intercessióne concéde ut, in tua charitáte firmáti, nullis a te tentatiónibus separémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Sanctorum mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quæsumus, Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant: et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannem Sahagúni in Hispánia nóbili génere natum, paréntes eum diu prole caruissent, piis opéribus, et oratiónibus a Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætáte egrégium futúræ sanctitátis spécimen dedit: nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem, et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissídia componébat. In Pátria Mónachis sancti Facúndi, Ordinis sancti Benedicti, primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dum iis óperam daret, curávit pater ut Párochus Ecclésiam administráret: quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres Episcopi Burgénsis adscríptus, ob spectátam ipsíus probitátem intimus ei fuit, ab eóque Présbyter et Canónicus factus multis benefíciis auctus est. Sed relicta

aula Episcopi, ut Deo quiétius servíret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus abdicátis se cuídam sacéllo addíxit, ubi Sacrum quotídie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Póstea studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre Collégium divi Bartholomæi cooptátus, Sacerdótis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incúmberet, et in sacris étiam conciónibus assídue versarétur. Cum vero in gravíssimum morbum incidísset, arctióris disciplínæ voto se obstrínxit, quod ut rédderet, cum prius cuídam páuperi pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, meliórem dedísset, ad Cœnóbium sancti Augustíni severióri disciplína tum máxime florens se cóntulit: in quo admíssus, obediéntia, ánimi demissióne, vigíliis, ac oratióne provectióres anteíbat. Triclínii cura cum ipsi demandáta esset, vini doliolum, ipso attingénte, ómnibus Mónachis per annum abúnde suffécit. Exácto tyrocínii anno, Præfécti jussu munus concionándi suscépit. Salmánticæ id témporis ádeo cruéntis factiónibus divína, humánaque ómnia permíxta erant, ut síngulis propémodum horis cædes fierent, et ómnium órdinum, ac præsértim nobílium sánguine non viæ solum, et fora, sed templa étiam redundárent.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

At Joánnes tum conciónibus, tum privátis collóquiis cívium ánimos demúlcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum Príncipem gráviter offéndit, quod illíus in súbditos sævítiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itínere confóderent. Jamque ad ipsum propinquáverant, cum stupóre divínitus immísso, simul cum equis immóbiles stetérunt, donec ad pedes sancti viri provolúti scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque Princeps repentíno terróre percúlsus jam de salúte desperáverat, cum revocáto Joánne facti pœnitens

incolumitáti rédditus est. Factiósi étiam hómines, cum eum fústibus péterent, bráchiis diriguére, nec ante rédditæ vires, quam delícti véniam precaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præséntem contuéri, atque ex ipso Divinitátis fonte cœléstia mystéria haurire sólitus. Abdita cordis inspícere, ac futúra raro evéntu præsagíre frequens illi fuit. Fratrísque fíliam septénnem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, et ecclésiæ Sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit, a multis ante, et post óbitum miráculis gloriósus. Quibus rite probátis Alexander Octávus Sanctórum número eum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, *ut in communi Confessoris non Pontificis,* lxxxiij.

Pro SS. Basilide, Cyrino, Nabore et Nazario, martyribus.

LECTIO IX.

Basílides, Cyrínus, Nabor, et Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere, et virtúte illústres, Christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium Diocletiáno Imperatóre prædicárent, ab Aurélio Præfécto Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem essent, cárcerem collustrásset: illo cœlésti splendóre commótus Marcéllus custódiæ præpósitus, multíque álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emíssi, ab Imperatóre Maximiáno, cum ejus étiam neglécto império unum Christum Deum et Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti, íterum conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, et ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quamóbrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta nec ab illis tacta, a Christiánis honoríficè sepúlta sunt.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio SS. Basilidis, Cyrini, etc. martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Sanctórum, *ut supra*, 450.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis.

DIE XIII JUNII.

IN FESTO

S. ANTONII DE PADUA, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet, ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Antonius Ulyssipóne in Lusitánia honéstis ortus paréntibus, et ab iis pie educátus, adoléscens Institútum Canonicórum Regulárium suscépit. Sed cum córpora beatórum quinque Mártyrum Fratrum Minórum Conímbriam transferréntur, qui paulo ante apud Marróchium pro Christi fide passi erant, martyrii desidério incénsus, ad Franciscánum Ordinem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus, ad Saracénos ire perréxit : sed advérsa valetúdine afflíctus, et redíre coáctus, cum navi ad Hispániæ littora ténderet, ventórum vi in Sicíliam delátus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Assisium e Sicília ad Capítulum generále venit : inde in erémum montis Pauli in Æmília secéssit, ubi divínis contemplatiónibus, jejúniis, et vigíliis diu vacávit. Póstea sacris Ordínibus initiátus, et ad prædicándum Evangélium missus, dicéndi sapiéntia et cópia tantum profécit, tantámque sui admiratiónem commóvit, ut eum Summus Póntifex, aliquándo conciónantem áudiens, Arcam tes-

taménti appellárit. In primis vero hæreses summa vi profligávit, ideóque perpétuus hæreticórum málleus est vocátus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Primus ex suo Ordine, ob doctrínæ præstántiam, Bonóniæ, et álibi sacras Litteras est interpretátus, Fratrúmque suórum stúdiis præfuit. Multis vero peragrátis provínciis anno ante óbitum Patávium venit, ubi illústria sanctitátis suæ monuménta relíquit. Dénique magnis labóribus pro glória Dei perfúnctus, méritis et miráculis clarus, obdormívit in Dómino, ídibus júnii, anno salútis millésimo ducentésimo trigésimo primo : quem Gregórius Nonus, Póntifex Máximus, sanctórum Confessórum número adscripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

Vesperæ à Capitulo de S. Basilio, cum Commemoratione S. Antonii.

DIE XIV JUNII.

IN FESTO

SANCTI BASILII MAGNI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, *præter ea quæ hic habentur.*

In Hymno Vesperarum dicatur : Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Básili, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basílii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio sancti Antonii.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Ecclésiam tuam, *ut supra*, 453.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Basilius, nóbilis Cáppadox, Athénis una cum Gregório Nazianzéno, ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirabíliter eruditus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ et morum excelléntiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam Provínciam a Christiánis institútis aberrántem, ad viam salútis revocávit: mox ab Eusébio Cæsaréæ Epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur: in cujus locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiálem esse in primis deféndit, ac Valentem Imperatórem sibi irátum, miráculis ádeo flexit, ut incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipsum in exílium, a senténtia discédere coégerit.

℟. Invéni David s[...] meum, óleo sancto me[...] eum: * Manus enim m[...] xiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet in[...] in eo, et filius iniquitá[...] nocébit ei.

LECTIO V.

Nam et Valéntis sel[...] qua, factúrus decrét[...] ejiciéndo e civitáte B[...] sedére volébat, co[...] est, et tribus ab eo c[...] adhíbitis ad scribénda[...] lii legem, nullus eóru[...] didit atraméntum, e[...] nihilóminus in pro[...] scribéndi ímpium dec[...] persísteret, ipsíus dé[...] dissolútis nervis, tot[...] trémuit. His commót[...] lens, chartam utráqu[...] nu conscídit. Ea auter[...] te, quæ ad deliber[...] Basílio, data est, V[...] uxor íntimis est cruci[...] lóribus, et únicus fi[...] gravem morbum íncid[...] bus ille pertérritus, [...] tátem suam recognó[...] Basilíum accérsit: qu[...] sénte puer cœpit co[...] cere: verum, vocátis[...] lénte ad viséndum p[...] hæréticis, paulo post[...] tur.

℟. Pósui adjutórium[...] poténtem, et exaltá[...] tum de plebe mea: *[...] enim mea auxiliábitu[...]

℣. Invéni David [...]

meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Abstinentia et continéntia fuit admirábili, una túnica conténtus erat, in jejúnio servándo diligentíssimus, in oratióne assíduus, in qua sæpe totam noctem consumébat. Virginitátem perpétuo cóluit. Monastériis extrúctis, ita Monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitátes præcláre simul conjúngeret. Multa erudíte scripsit : ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit kaléndis Januárii, cum tantum spíritu vivens, præter ossa et pellem, nulla prætérea córporis parte constáre viderétur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna.

Ipse est.

Glória Patri.

Ipse est.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Basílii Epíscopi.

[Lib. Reg. fusius expl. ad interrog. 8.]

Perfecta quidem renuntiátio in eo consistit, ut id assequámur, ne ad ipsius étiam vitæ affectiónem propénsi simus, et respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiátio inítium sumit ab alienatióne rerum externárum, véluti a possessiónibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutílium amóre : quemádmodum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discípuli, Jacóbus quidem et Joánnes, relícto patre Zebedæo, et ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat : Matthæus vero, cum ab ipso telónio surréxit, ac Dóminum secútus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus,

loricam fidei, et ornávit eum.
Et ad portas.

LECTIO VIII.

Sed quid opus est nostris ratiónibus, aut Sanctórum virórum exémplis, id quod dícimus confirmáre, cum ipsa Dómini verba in médium líceat afférre, iísque ipsis religiósam ac Deum timéntem ánimam commovére, quibus ille perspícue et sine controvérsia protestátur, dicens: Sic ígitur quicúmque ex vobis non renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Et álio in loco, cum prius dixísset: Si vis perféctus esse, vade et vende ómnia quæ habes, et da paupéribus: póstea subjúnxit: Veni, séquere me.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.
℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.
Et implévit.
Glória Patri.
Et implévit.

LECTIO IX.

Est ígitur renuntiátio, quemádmodum docúimus vinculórum terrénæ hujus ac temporális vitæ solútio, atque ab humanis negótiis liberátio, per quam ad ineúndam viam, qua ad Deum pervenítur, aptióres et promptióres efficimur, et expedita rátio ad acquisitiónem usúmque rerum, quæ super aurum et lápidem pretiósum multum longe sunt pretiosióres, et in summa, cordis humáni ad cœléstem conversatiónem translátio, ita ut dícere liceat: Nostra conversátio in cœlis est: et (quod máximum est) inítium unde ad Christi similitúdinem evádimus, qui cum dives esset, propter nos pauper est factus.

Te Deum laudámus, 16.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sancti Viti et Sociorum.

DIE XV JUNII.

SANCTI VITI, MODESTI, ATQUE CRESCENTIÆ,

MARTYRUM.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.
℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, sanctis martyribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despí-

ciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat charitáte. Per Dóminum.

LECTIO II.

Vitus ádmodum puer inscio patre baptizátus est: quod cum ille rescivísset, nihil prætermísit quo filium a Christiána religióne removéret. Qua in voluntáte permanéntem, Valeriáno júdici verbéribus castigándum trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto et Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibíque eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum Imperátor accérseret, ut fílium suum, a dæmone vexátum, liberáret: quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus Imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potúisset, una cum Modésto et Crescéntia vínculis constríctum, mittit in cárcerem.

LECTIO III.

Quos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum, in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti, leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira Imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia nóbilis fœmina unguéntis condítas honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XVIII JUNII.

S. MARCI ET MARCELLIANI, martyrum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui sanctórum mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

℟. ij. Hæc est vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Contemnéntes.

Glória Patri.

Contemnéntes.

LECTIO II.

Marcus et Marcelliánus fratres, Románi, propter Christiánam fidem a Fabiáno duce comprehénsi, ad stipitem alligáti sunt, pédibus clavis confixis. Ad quos cum ita loquerétur judex : Resipíscite míseri, et vos ipsos ab his cruciátibus erípite, respondérunt : Nunquam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus : útinam támdiu nos hæc pati sinat, quándiu hoc corruptíbili córpore vestíti érimus. Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfíxi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatína sepúlta sunt.

DIE XIX JUNII.

IN FESTO

S. JULIANÆ DE FALCONERIIS,

virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum, xcij, *exceptis iis quæ hic propria ponuntur*:

AD VESPERAS

ET AD MATUTINUM.

HYMNUS.

Cœlestis Agni núptias
O Juliána, dum petis,
Domum patérnam déseris,
Chorúmque ducis vírginum.
Sponsúmque suffíxum Cruci
Noctes, diésque dum gemis,
Dolóris icta cúspide,
Sponsi refers imáginem.
Quin septifórmi vúlnere,
Fles ad genu Deíparæ:
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit cháritas.
Hinc morte fessam próxima
Non usitáto te modo
Solátur, et nutrit Deus,
Dapem supérnam pórrigens.
Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Soli tibi sit glória.
Amen.

ORATIO.

Deus, qui beátam Juliánam vírginem tuam extrémo morbo laborántem, pretióso Fílii tui Córpore mirabíliter recreáre dignátus es, concéde, quæsumus, ut, ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne reffécti, ac roboráti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio sanctorum Gervasii et Protasii, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Juliana, ex nóbili Falconéria família, claríssimo patre, qui templum Deíparæ ab Angelo salutátæ ære suo magnífice a fundaméntis Floréntiæ, ut nunc vísitur, eréxit, matre Reguardáta, ambóbus jam senescéntibus, ac ad id tempus sterílibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exíguum futúræ sanctitátis spécimen dedit: vagiéntibus quippe lábiis suavíssima Jesu et Maríæ nómina ultro proférre audíta est. Pueritiam póstmodum ingréssa, totam se christiánis virtútibus mancipávit, in quibus ádeo excélluit, ut beátus Aléxius pátruus, cujus institútis ac exémplis instruebátur, matri dícere non dubitávit, ipsam non fœminam peperísse, sed Angelum: nam ita modésto vultu, animóque ab omni, vel levíssima erróris mácula pura fuit, ut óculos numquam in toto vitæ cursu ad hóminis fáciem intuéndam eréxerit, auditóque peccáti vocábulo contremúerit; imo scéleris narratióne percúlsa íllico prope exánimis corrúerit. Expléto nondum décimo quinto ætátis suæ anno, re familiári, licet opulénta, terreníque posthábitis núptiis, Deo virginitátem in mánibus divi Philíppi Benítii soléınniter vovit, ab eóque ómnium prima religiósum Mantellatárum hábitum, ut dicunt, sumpsit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Julianæ exémplum secútæ sunt plúrimæ ex nobilióribus famíliis fœminæ, ac mater ipsa fíliæ sese religióse instituéndam dedit, ita ut, aucto paulátim número, Ordinem Mantellatárum institúerit, ac illi pie vivéndi leges, summa prudéntia, ac sanctitáte tradíderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas divus Benítius habéret: morti próximus, nulli mélius, quam Juliánæ, non fœminas tantum, sed et totum Servó-

rum Ordinem, cujus propagátor et moderátor extíterat commendátum voluit. Verum ipsa demísse semper de se cogitábat, et cum ceterárum esset magístra, in re quaque domestíca, licet vili, soróribus famulabátur. Assiduitáte orándi íntegras insumébat dies, in éxtasim sæpíssime rapta, etsi réliquum, in sedándis cívium dissídiis, criminósis a via iniquitátis retrahéndis, ac inserviéndis impendébat ægrótis, quorum quandóque sániem ex ulcéribus manántem, admóto ore lambens, eos sanitáti restituébat. Corpus suum flagris, nodósis funículis, férreis cingulis, vigíliis, humi nudæ cubándo, térere sólita fuit. Parcíssime cibo, et hoc vili, quátuor hebdómadæ diébus, et réliquis duóbus, solo Angelórum pane conténta, excépto die Sábbati, quo pane solo et aqua nutriebátur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Dura hujúsmodi vivéndi ratióne in stómachi morbum íncidit, quo ingravescénte, cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitæ spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu, constantíque ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod, cum cibum cápere, ac retinére nullo modo posset, ab Eucharística mensa, ob Sacraménti reveréntiam, arcerétur. Verum his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínum panem, quem ore súmere nequíbat, péctori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacérdos, et mirum! eódem témporis moménto divínus panis dispáruit, et Juliána seréno ac ridénti vultu expirávit. Res supra fidem támdiu fuit, donec virgíneum de more curarétur corpus; invénta enim est circa sinístrum péctoris latus carni véluti sigíllo impréssa forma Hóstiæ, quæ Christi Crucifíxi effigiem repræsentábat. Hujus prodígii fama, ceterorúmque miraculórum, non Floréntiæ tantum, sed totíus Christiáni orbis veneratiónem illi conciliávit, ac per quátuor prope íntegra sæcula ádeo aucta est, ut tandem Benedíctus Papa Décimus Tértius in ejus celebritáte Officium próprium recitári ab univérso Ordine beátæ

Maríæ vírginis Servórum jússerit. Clemens vero Duodécimus, munificentíssimus ejúsdem Ordinis Protéctor, novis in dies miráculis coruscántem, Sanctárum vírginum catalógo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus.

Pro Sanctis Gervasio et Protasio, martyribus.

LECTIO IX.

Gervasius et Protásius, Vitális et Valériæ filii, quorum pater Ravénnæ, mater Mediolâni pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, domésticos servos libertáte donárunt. Quo facto Gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius Comes in bellum proficísci vellet, hanc occasiónem perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt. Itaque Astásio persuádent, se a diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio et Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciénda compélleret. Quod cum illi detestaréntur, Astásius imperávit Gervásium támdiu cædi, dum inter vérbera expiráret: Protásium fústibus contúsum secúri pércuti jubet: quorum córpora Philíppus Christi servus clam sústulit, et in suis ædibus sepelívit: quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro et insígni collocánda curávit. Passi sunt Mediolâni decimotértio kaléndas júlii.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio Sanctorum Gervasii et Protasii, martyrum.

Antiphona.

Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Deus qui nos ánnua sanctórum tuórum, *ut supra*, 460.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE XX JUNII.

SANCTI SILVERII,

papæ et martyris.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Silvérii mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

LECTIO II.

Silverius, Campánus, post Agapítum próxime Póntifex creátus est: cujus doctrína et sánctitas illúxit in insectándis hæréticis: et constántis ánimi magnitúdo perspécta est in tuéndo judício Agapíti. Nam Anthímum, quem, quia Eutychiánam hæresim defendébat, Agapítus ab Episcopátu Constantinopolitáno deposúerat, cum a Theodóra Augústa sæpíssime rogátus esset, restitúere nóluit.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuísti.

Glória Patri.

Posuísti

LECTIO III.

Quamobrem iráta múlier mandat Belisário, ut Silvérium mittat in exílium. Qui exulávit in ínsula Póntia, unde his verbis scripsisse fertur ad Amatórem Episcopum: Susténtor pane tribulatiónis, et aqua angústiæ, nec tamen dimísi, aut dimítto offícium meum. Quod re ipsa probávit, nam ibi coácto Concílio multórum Episcopórum, quædam constítuit, quæ ad integritátem fidei Cathólicæ, et ad restituéndam Ecclesiásticam disciplínam pertinébant. Ubi brevi incómmodis ærumnísque conféctus, obdormívit in Dómino, duodécimo kaléndas júlii. Cujus sepúlcrum multis miráculis illustrátum fuit: cum Ecclésiæ præfuísset annos tres, et ámplius, creátis mense Decémbri Presbyteris trédecim, Diáconis quinque, Epíscopis per divérsa loca decem et novem.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXII JUNII.

SANCTI PAULINI,

episcopi et confessoris.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Paulíni Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

LECTIO II.

Paulinus Nolæ Episcópus, erudítus stúdiis humanitátis,

doctus étiam divínis litteris, multa elegánter et ornáte scripsit vérsibus, et solúta oratióne. Hujus viri cháritas præcípue celebrátur, quod vastáta a Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relíctis quidem sibi rebus ad vitam necessáriis, in aléndos páuperes, et captívos rediméndos contúlerit. Quo témpore, ut scribit sanctus Augustínus, ex opulentíssimo dívite voluntáte paupérrimus, et copiosíssime sanctus, captus a Bárbaris sic Deum precabátur: Dómine, ne excrúcier propter aurum et argéntum: ubi enim sunt ómnia mea, tu scis. Póstea vero Wándalis eásdem regiónes infestántibus, cum ab eo pósceret vídua ut fílium sibi redímeret, consúmptis rebus ómnibus in offício pietátis, seipsum pro illo in servitútem trádidit.

LECTIO III.

Igitur in Africam proféctus, dómini sui, qui regis erat gener, hortum coléndum suscépit. Verum cum prophetíæ dono regis mortem ipsi dómino prædixísset, et rex in somnis Paulínum sedéntem médium inter duos júdices, sibíque de mánibus eripiéntem flagéllum vidísset: tantus vir cógnitus, honorificentíssime dimíssus est, condonátis ei ómnibus suis cívibus, qui captívi fúerant. Nolam revérsus ad Episcopále offícium, cum verbo et exémplo omnes ad pietátem Christiánam inflammáret, láterum dolóre corréptus est: mox cubículum in quo jacébat, terræ motu contrémuit: ac paulo post ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXIII JUNII.

IN VIGILIA

SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 1]

Fuit in diébus Heródis regis Judææ, sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía, et uxor illíus de fíliábus Aaron, et nomen ejus Elízabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 1 in Lucam.]

Docet nos Scriptúra divína, non solum mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári: ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis hæréditas, in iis quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur: sic Isaac a

paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos, sed étiam de vice Abía, id est nóbilis inter superióres famílias.

Responsoria de Feria currente.

LECTIO II.

Et uxor, inquit, illi de fíliábus Aaron. Non solum igitur a paréntibus, sed étiam a majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur, non sæculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit præmúntius Christi, ut non repénte concéptam, sed a majóribus accéptam, et ipso infúsam jure natúræ, prædicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatiónibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccátis suis solátia præferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse : et utúntur versículo, quia scriptum est in Job : Nemo mundus a sorde, nec si uníus diéi vita ejus sit in terra.

LECTIO III.

Quibus respondéndum est, prius, ut quid sit hóminem sine peccáto esse, defíniant, utrum nunquam omníno peccásse, an desiísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, nunquam omníno peccásse, et ipse consséntio. Omnes enim peccavérunt, et egent glória Dei. Sin autem eum, qui véterem erróre m corréxerit, et in eam se vitæ transformáverit qualitátem, ut témperet a peccáto, negant abstinére a delíctis : non possum in eórum convenire senténtiam, cum legámus : Quia sic Dóminus diléxit Ecclésiam, ut exhíbeat ipsam sibi gloriósam, et non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta.

Antiphona ad Benedictus ut in Psalterio ; et post Antiphonam dicuntur Preces feriales flexis genibus, 61.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

DIE XXIV JUNII.

Si hac die occurrerit Solemnitas Sancti Corporis Christi, festum Sancti Joannis Baptistæ reponatur in diem vigesimamquintam tanquam in sedem propriam, translato quocumque alio

festo duplici ipsa die incidente post octavam; sed si fuerit primæ vel secundæ classis, transfertur in primam diem officio duplici non impeditam infra eamdem octavam.

DIE XXIV JUNII.

IN NATIVITATE
SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ,
(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona.

Ipse præibit ante illum in spiritu et virtúte Elíæ paráre Dómino plebem perféctam.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi*, *Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

Antiphona.

Joánnes est nomen ejus. Vinum et síceram non bibet, et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

Antiphona.

Ex útero senectútis et stérili Joánnes natus est præcúrsor Dómini.

Antiphona.

Iste puer magnus coram Dómino, nam et manus ejus cum ipso est.

Antiphona.

Nazaræus vocábitur puer iste. Vinum et síceram non bibet, et omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 49.]

Audite, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

HYMNUS.

Ut queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius celso véniens olympo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, et vitæ sériem geréndæ
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ:
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cubili
Sénseras Regem thálamo manéntem:
Hinc parens, nati méritis, utérque
Abdita pandit.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.
Ad Magníficat, Antiphona.
Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

ORATIO.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Nativitáte fecisti, da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, et ómnium fidélium mentes dirige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Præcursóris Dóminum, * Veníte, adorémus.
Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Antra desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens petisti,
Ne levi posses maculáre vitam
Crímine linguæ.
Præbuit durum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes,
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.
Céteri tantum cecinére Vatum
Corde præságo Jubar affutúrum:
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.
Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne;
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.
Priúsquam te formárem in utero novi te: et ántequam progrederéris, sanctificávi te.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet, * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam progrederéris, sanctificávi te.

Antiphona.

Ad ómnia quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis : ne tímeas, et quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite, * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus : * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Ad ómnia quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis : ne tímeas, et quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

Antiphona.

Ne tímeas a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ. * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-

tus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Ne tímeas a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

℣. Fuit homo missus a Deo.

℟. Cui nomen erat Joánnes.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Incipit Jeremías Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

VERBA Jeremíæ, filii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ, filii Amon, regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim, filii Josíæ, regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ, regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in géntibus dedi te.

℟. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes : * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, et paráret Dómino plebem perféctam.

℣. Erat Joánnes in desérto prædicans baptísmum pœniténtiæ.

Hic venit.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

ET dixi, A a a, Dómine Deus, ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum : quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.

℟. Elisabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joán-

nem Baptistam, præcursórem Dómini : * Qui viam Dómino præparávit in erémo.

℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes.

Qui viam.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te : * Et prophétam in Géntibus dedi te.

℣. Vir diléctus a Deo, et homínibus honorátus est.

Et Prophétam.

Glória Patri.

Et Prophétam.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus.

PSALMUS 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus.

Antiphona.

Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te super Gentes et regna.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te super Gentes et regna

Antiphona.

Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

PSALMUS 8.

DOMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre

coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

℣. Inter natos mulierum non surréxit major.

℟. Joánne Baptísta.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne.

Benedictio Deus, Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Sermone 20, de Sanctis.]

Post illum sacrosánctum Dómini natális diem nullíus hóminum nativitátem légimus celebrári, nisi solíus beáti Joánnis Baptístæ. In áliis sanctis et eléctis Dei, nóvimus illum diem coli quo illos, post consummatiónem labórum, et devíctum, triumphatúmque mundum, in perpétuas æternitátes præsens hæc vita partúriit. In áliis consummáta últimi diéi mérita celebrántur: in hoc étiam prima dies, et ipsa étiam hóminis inítia consecrántur: pro hac absque dúbio causa, quia per hunc Dóminus advéntum suum, ne súbito hómines insperátum non agnóscerent, vóluit esse testátum. Joánnes autem figúra fuit véteris testaménti, et in se formam prætulit legis: et ideo Joánnes prænuntiávit Salvatórem, sicut lex grátiam præcucúrrit.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est.

Et habébit.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quod autem nondum natus de secréto matérni úteri prophetávit, et expers lucis, jam testis est veritátis; hoc est intelligéndum, quod latens sub velámine et carne litteræ, et Redemptórem mundo spíritu prædicávit, et nobis Dóminum nostrum de quodam legis útero proclamávit. Ergo quia Judæi erravérunt a ventre, id est a lege, quæ a Christo grávida erat, erravérunt a ventre, locúti sunt falsa: ídeo hic venit in testimónium, ut tes-

timónium perhibéret de lúmine.

℟. Hic est præcúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum : * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo : sed et Agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum.

℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Eliæ.

Ipse est.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quod autem Joánnes in cárcere constitútus ad Christum discípulos suos órdinat; lex ad Evangélium transmittit. Quæ lex juxta typum Joánnis quasi ignorántiæ clausa cárcere, in obscúro et in occúlto jacébat, et Judáica cæcitáte sensus intra lítteram tenebátur inclúsus. De hoc beátus Evangelísta prolóquitur : Ille erat lucérna ardens, id est, Spíritus sancti igne succénsus, ut mundo, ignorántiæ nocte possésso, lumen salútis osténderet, et quasi inter densíssimas delictórum ténebras, splendidíssimum justítiæ solem lucis suæ rádio demonstráret, et de seipso dicens : Ego vox clamántis in desérto.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum : et póstulans pugillárem, scripsit, dicens : * Joánnes est nomen ejus.

℣. Apértum est os Zachariæ, et prophetávit, dicens.

Joánnes.

Glória Patri.

Joánnes.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum : sub umbra manus suæ protéxit me.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus :* timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum : sub

umbra manus suæ protéxit me.

Antiphona.

Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

PSALMUS 29.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit vehe-ménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Antiphona.

Reges vidébunt, et consúrgent Príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore, * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et

exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum :* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit.

℟. Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Elisabeth implétum est tempus pariéndi, et pépe-

rit filium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2. Comm. in Lucam, c. 1.]

Peperit filium Elísabeth, et congratulabántur vicíni. Habet Sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum. Justítia enim commúnis est virtus: et ídeo in ortu justi futúræ vitæ insígne præmíttitur, et grátia secutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur: sed tempus silétur infántiæ, eo quia infántiæ impediménta nescívit. Et ídeo in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus, et oráculum, exultatiónem in útero, vocem in desérto.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.

Nullus.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Neque enim ullam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris a mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelísta præmitténdum putávit, quod plúrimi infántem patris nómine Zacharíam appellándum putáverint: ut advértas matri non nomen alicújus displicuísse degéneris, sed id sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum filii nequívit uxóri: sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat a maríto.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

℣. Erit enim magnus coram Dómino. Vinum et síceram non bibet.

Et multi.

Glória Patri.

Et multi.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Joannes est, inquit, nomen ejus: hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita Sanctórum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israel

dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Jesus nominátus est ántequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, asséruit, quando Spíritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Elísabeth Zachariæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum, et scripsit dicens: Joánnes est nomen ejus.

Antiphona.

Joánnes vocábitur nomen ejus, et in nativitáte ejus multi gaudébunt.

Antiphona.

Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Antiphona.

Tu puer Prophéta Altíssimi vocáberis, præibis ante Dóminum paráre vias ejus.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 49.]

Audite, ínsulæ, et atténdite, pópuli, de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

HYMNUS.

O nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,
Præpotens Martyr, nemorúmque cultor,
Máxime vatum.

Serta ter denis álios coronant
Aucta creméntis, duplicáta quosdam;
Trina te fructu cumuláta centum
Néxibus ornant.

Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides revélle,
Asperum planans iter, et refléxos
Dírige calles.

Ut pius mundi Sator et Redémptor,
Méntibus culpæ sine labe puris,
Rite dignétur véniens beátos
Pónere gressus.

Láudibus cives célebrent supérni
Te Deus, simplex, paritérque Trine,
Súpplices et nos véniam precámur:
Parce redémptis.
Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℣. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Benedictus, Antiphona.

Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel.

ORATIO.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti, da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Innuébant patri ejus.

Capitulum Audíte, ínsulæ, *ut supra.*

℟. *breve.* Fuit homo, * Missus a Deo. Fuit.

℣. Cui nomen erat Joánnes.

℟. Missus.

Glória Patri. Fuit.

℣. Inter natos mulíerum non surréxit major.

℟. Joánne Baptísta.

AD SEXTAM.

Antiphona Joánnes vocábitur.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 49.]

Et nunc hæc dicit Dóminus formans me ex útero servum sibi: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

℟. *breve.* Inter natos mulíerum, * Non surréxit major. Inter.

℣. Joánne Baptísta.

℟. Non surréxit.

Glória Patri. Inter natos.

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit.

℟. Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

AD NONAM.

Antiphona Tu puer, Prophéta.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 49.]

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, qui elégit te.

℟. *breve.* Elísabeth Zacharíæ * Magnum virum génuit. Elísabeth.

℣. Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

℟. Magnum.

Glória Patri. Elísabeth.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

AD VESPERAS.

Antiphona Elísabeth Zacharíæ, *cum reliquis de Laudibus,* 477.

Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis, 466.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est, hic est enim de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non sur-

rexit major Joánne Baptista.

Oratio Deus, qui præséntem diem, *ut supra*, 478.

Deinde Commemoratio sequentis.

DIE XXV JUNII.

IN FESTO S. GULIELMI, abbatis.

(DUPLEX.)

Decreto Urbis et Orbis, 24 augusti 1785.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui infirmitáti nostræ ad teréndam salútis viam in Sanctis tuis exémplum et præsídium collocásti, da nobis ita Beáti Guliélmi Abbátis mérita venerári, ut ejúsdem excipiámus suffrágia, et vestígia prosequámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gulielmus, nobílibus paréntibus, Vercéllis in Insúbria natus, vix quartum décimum ætátis annum expléverat, cum miro quodam pietátis ardóre flagrans, Compostellánam peregrinatiónem ad celebérrimum Sancti Jacóbi templum aggréssus est. Quod iter una amíctus túnica, ac dúplici férreo círculo præcinctus, nudísque pédibus prosecútus, aspérrima frigóris et æstus, famis et sitis, summo cum vitæ discrímine perpéssus est incómmoda. Revérsus in Itáliam, novam ad sanctum Dómini Sepúlcrum peregrinatiónem molítur. Sed quo minus propósitum exequátur, vária atque gravíssima intercédunt impediménta, divíno Númine ad altióra et sanctióra religiósam Júvenis índolem retrahénte. Porro in Solículo Monte biénnium inter assíduas preces, vigílias, chameúnias, et jejúnia commorátus, divína subníxus ope, cæco lumen restítuit. Cujus miráculi fama percrebrescénte, jam Guliélmus latére non póterat; quare íterum Hierosólymam cógitat, et alácris se itíneri commíttit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Dei autem mónitu, qui eídem appáruit, a propósito revocátur, utílior ac fructuósior tam apud Italos, quam apud éxteras natiónes futúrus. Tum Monastérium in Virgiliáni Montis cacúmine, quod deínde Vírginis est appéllatum, loco áspero et in-

accésso miránda exædíficat celeritáte. Sócios deínde viros, et Religiósos adscíscit; eósque ad vivéndi normam Evangélicis præcéptis, et consíliis summópere accommodátam, tum certis légibus ex Beáti Benedicti institútis magna ex parte desúmptis, tum verbo, et sanctíssimæ vitæ exémplis infórmat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Aliis deínde Monastériis eréctis, clárior in dies Guliélmi facta sánctitas multos ad eum úndique viros perdúcit, sanctitátis odóre, et miraculórum fama alléctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, áridi vigórem, varióque et immedicábili morbo laborántes sanitátem ipsíus intercessióne recepérunt. Aquam in vinum convértit, aliaque complúra mirabília patrávit; inter quæ illud non siléndum, quod muliércula ad ejus castitátem tentándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illæsum se volutávit. De qua re cértior factus Rogérius, Neápolis Rex, in summam Viri Dei veneratiónem addúcitur. Demum témpore sui óbitus Regi, aliisque prænuntiáto, innúmeris virtútibus et miráculis clarus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo centésimo quadragésimo secúndo.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia.

Glória Patri.

Quia.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Ecce nos relíquimus ómnia, *ut in Communi Abbatum*, xcj.

In Laudibus fit Commemoratio Octavæ S. Joannis.

Antiphona.

Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio Deus qui, 478.

In secundis vesperis a capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis.

DIE XXVI JUNII.

IN FESTO SS. MARTYRUM JOANNIS ET PAULI.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Paulus et Joan-

nes, *cum reliquis de Laudibus*, 484.

Psalmus, Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130; *et loco ultimi Psalmus* Laudate Dóminum, omnes Gentes, 135.

Capitulum, *Hymnus*, *et versiculus de Communi Martyrum*, xxxviij.

Ad Magnificat, Antiphona.

Astitérunt justi ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti : cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei appelláti sunt.

ORATIO.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit : quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio S. Gulielmi, abbatis.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra, 479.

Deinde fit commemoratio de Octava sancti Joannis.

Antiphona.

Puer qui natus est nobis, plus quam Prophéta est : hic est enim de quo Salvátor ait : Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio Deus, qui præséntem diem, *ut supra* 478.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxix, *præter sequentia.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Epistola ad Romanos, Frátres, Debitóres sumus, *de Communi plurimorum Martyrum*, xlj.

℟. j. Isti sunt duo viri misericórdiæ, qui assístunt ante Dóminum, * Dominatórem univérsæ terræ.

℣. Isti sunt duæ olívæ, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum.

Dominatórem.

℟. ij. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens :* Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem.

Isti sunt.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt qui venérunt

ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Et meruérunt.

Glória Patri.

Et meruérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes et Paulus fratres, Románi, cum facultátibus a Constántia, Constantíni fília, cui pie fidelitérque servíerant, sibi relictis, Christi páuperes álerent, a Juliáno Apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, líbere negavérunt, se apud eum esse velle, qui a Jesu Christo defecísset. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfínit, ut nisi ad eam diem ei adhærére, et Jovi sacrificáre constitúerint, sibi moriéndum esse certo sciant.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida; et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra.

LECTIO V.

Illi intra id tempus réliqua sua bona distribuérunt paupéribus, quo expeditióres ad Dóminum migráre possent, et plures juvárent, a quibus in ætérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus, prætóriæ cohórtis præféctus, ad eos missus, cum alláta Jovis effígie, ut eam veneraréntur, Imperatóris mandátum eis expónit: ut nisi Jovi cultum adhíbeant, moriántur. Qui, ut erant orántes, respondérunt, se pro Christi fide, quem Deum mente et ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

At Terentiánus véritus, ne, si públice interficeréntur, pópulus commoverétur, domi, ubi tunc erant, abscíssis eórum capítibus, sexto kaléndas Júlii secréto eos sepeliéndos curávit, rumorémque sparsit, Joánnem et Paulum in exílium ejéctos esse. Verum eórum mors a spirítibus immúndis, qui multórum córpora vexábant, pervulgáta est; in quibus Terentiáni fílius et ipse oppréssus a dæmone, ad sepúlcrum Mártyrum perdúctus, liberátus est. Quo miráculo et is in Christum crédidit, et ejus pater Te-

rentiánus, a quo étiam horum beátorum Mártyrum vita scripta esse dícitur.

℟. Tanquam aurum in fórnace probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 4, in Luc. cap. 12.]

De hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus, Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Verum quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum Actibus públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus non habent ámplius quid contra illos agant, ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua mártyrum membra feris avibúsque discerpénda

projíciunt, cum nequáquam omnipoténtia Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum :* Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Contemnéntes.

Glória Patri.

Contemnéntes.

LECTIO IX.

Duo autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte, fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instituére volens Salvátor, et supra ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére : quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nónne quinque pásseres véneunt dipóndio ? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest : vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his qui occídunt corpus : quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Paulus et Joánnes dixérunt Juliáno : Nos unum Deum cólimus, qui fecit cœlum et terram.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Paulus et Joánnes dixérunt Terentiáno: Si tuus Dóminus est Juliánus, habéto pacem cum illo : nobis álius non est, nisi Dóminus Jesus Christus.

Antiphona.

Joánnes et Paulus agnoscéntes tyránnidem Juliáni, facultátes suas paupéribus erogáre cœpérunt.

Antiphona.

Sancti Spíritus et ánimæ justórum hymnum dícite Deo. Allelúia.

Antiphona.

Joánnes et Paulus dixérunt ad Gallicánum : Fac votum Deo cœli, et eris victor mélius quam fuisti.

CAPITULUM.

[Sap. c. 3.]

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

Rex gloriόse Mártyrum,

Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrena
Perdúcis ad cœléstia;
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu, vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Isti sunt sancti, qui pro Chisti amóre minas hóminum contempsérunt: sancti Mártyres in regno cœlórum exúltant cum Angelis. O quam pretiósa est mors sanctórum, qui assídue assistunt ante Dóminum: et ab invicem non sunt separáti.

ORATIO.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætitia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit: quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum nóstrum Jesum Christum Filium tuum.

Deinde fit commemoratio de Octava Sancti Joannis.

Antiphona.

Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens: Benedictus Deus Israel.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

ORATIO.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Nativitáte fecísti, da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, et ómnium fidélium mentes dirige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum nostrum.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona Paulus et Joánnes, *cum reliquis de Laudibus*, 484.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi Psalmus* Crédidi, 134.

Capitulum et Hymnus de Communi, xxxviij.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Isti sunt duæ olivæ, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum, habent potestátem claúdere cœlum núbibus, et aperíre portas ejus: quia linguæ eórum claves cœli factæ sunt.

Oratio Quæsumus, omnípotens Deus, *ut supra.*

Deinde fit Commemoratio de Octava sancti Joannis.

Antiphona.

Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim de quo Salvátor ait : Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio Deus, qui præséntem diem honorábilem, *ut supra*, 485.

DIE XXVII JUNII.

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM NATIVITATIS S. JOANNIS.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Basilii Magni.

LECTIO IV.

[Homil. 2 in Psal. 28.]

Vox Dómini super aquas. Qualis vox? super quas aquas? Velut prophetiam accipiámus quod dictum est. Memíneris Joánnis, qui interrogátus a Judæis: Tu quis es? quod respónsum dábimus iis qui misérunt nos? respóndit: Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Joánnes, Angelus a Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Hæc ígitur vox super aquas, erat super Jordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptísmum. Et non solum in Jordáne, sed étiam in Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua : * Et habébit nomen Joánnes Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est.

Et habébit.

LECTIO V.

Igitur vox Dómini super aquas, Joánnes est super baptísmum. Illic et Deus Majestátis intónuit. Venit enim vox de cœlo, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Tunc étiam Dóminus super aquas multas dignátus est descéndere in baptísma Joánnis, ut compléret omnem justítiam, quæ in lege est. Vox Dómini in virtúte. Aufert enim debilitátes pópuli per pœniténtiæ baptísmum, per ipsum baptízans in aqua ad pœniténtiam. In virtúte est vox, dicens: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim regnum cœlórum: et, Fácite fructus dignos pœniténtiæ.

℟. Hic est præcúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo: sed et Agnum Dei demonstrávit,

et illumináv it mentes hóminum.

℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu, et virtúte Elíæ.

Ipse est enim.

LECTIO VI.

Vox Dómini confringéntis cedros. Potest dici, quod parans Dómino pópulum perféctum, elátas impietátes, et contra cognitiónem Dei exaltátas confríngens ac cónterens, oblíqua faciébat recta. Qui enim omnem collem ac montem humíliat, hic erat qui confringébat cedros, et Dómino viam adæquábat, per hoc quod ad pœniténtiam inducébat altum et elátum, et supérbum cor. Unde ejus præparatiónem suscípiens Dóminus, suo advéntu confrégit oppósitas poténtias, cedros Libani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimícos sub pedes suos, et cedros istas comminuat.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus.

℣. Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens.

Joánnes.

Glória Patri.

Joánnes.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Elisabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit filium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2. in Luc. cap. 1.]

Et Zacharías pater ejus implétus est Spíritu sancto, et prophetábat. Vide quam bonus Deus, et fácilis indulgére peccátis. Non solum abláta restítuit, sed étiam insperáta concédit. Ille dudum mutus prophétat. Hæc enim grátia Dei máxima, quod eum, qui negáverat, confitétur. Nemo ergo diffídat, nemo véterum cónscius delictórum præmia divína despéret. Novit Dóminus mutáre senténtiam, si tu nóveris emendáre delíctum.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.

Nullus.

LECTIO VIII.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis. Pulchra, cum de Dómino prophetáret, ad Prophétam sua verba convértit, ut hoc quoque bene-

ficium esse Dómini designáret: ne, cum públice enumeráret sua, quasi ingrátus tacuísse viderétur, quæ agnoscébat in filio. Sed fortásse áliqui quasi irrationábilem mentis excéssum putent, quod octo diérum allóquitur infántem. Verum, si teneámus, intelligémus profécto quod pótuit vocem patris natus audire, qui Mariæ salutatiónem, ántequam nascerétur, audívit.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zachariæ, dicens: Nascétur tibi filius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

℣. Erit enim magnus coram Dómino: vinum et síceram non bibet.

Et multi.

Glória Patri.

Et multi.

LECTIO IX.

Sciebat profécto álias esse aures Prophétæ, quæ Spíritu Dei, non córporis ætáte reseråntur. Habébat intelligéndi sensum, qui exultándi habébat afféctum. Simul illud avérte, quam paucis Elísabeth, quam multis Zacharías prophétet: et utérque sancto replétus Spíritu loquébatur: sed disciplína servátur: ut múlier discere magis quæ divína sunt stúdeat quam docére.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXVIII JUNII.

IN FESTO S. LEONIS, papæ.

(SEMIDUPLEX.)

A Capitulo fit de festo, cum Commemoratione. Octavæ sancti Joannis.

Si hoc festum venerit in Dominica, transfertur post Octavam Apostolorum, et in Sabbato, in quo fit de Octava sancti Joannis, legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ Apostolorum, cum Commemoratione ejusdem, ad Laudes tantum.

ORATIO.

Deus, qui beátum Leónem Pontíficem Sanctórum tuórum méritis coæquásti, concéde propítius, ut qui commemoratiónis ejus festa recólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum nostrum.

Pro Commemoratione octavæ sancti Joannis.

Antiphona.

Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulierum non surréxit major Joánne Baptista.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

ORATIO.

Deus, qui præséntem diem

honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti, da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Leo Secúndus, Póntifex Máximus, Sículus, humánis et divínis litteris Græce et Latíne doctus, músicis étiam eruditus fuit: ipse enim sacros Hymnos et Psalmos in Ecclésia ad concéntum meliórem redúxit. Probávit acta sextæ Synodi, quæ Constantinópoli celebráta est, præsidéntibus Legátis Apostólicæ Sedis, præsénte quoque Constantino Imperatóre, et duóbus Patriárchis, Constantinopolitáno et Antiochéno, ac centum septuagínta Epíscopis: quam et in Latínum tránstulit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

In eo Concílio Cyrus, Sérgius, et Pyrrhus condemnáti sunt, unam tantúmmodo voluntátem et operatiónem in Christo prædicántes. Hic fregit supérbiam Antístitum Ravennátum, qui Exarchórum freti poténtia, Sedi Apostólicæ non obtemperábant. Quamóbrem decrévit, ut eléctio cleri Ravennátis írrita esset, nisi Románi Pontíficis auctoritáte comprobarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Vere pater páuperum fuit: non enim pecúnia solum, sed ópera, labóre et consíliis, egéntium, viduárum, et pupillórum inópiam ac solitúdinem sublevábat. Qui dum síngulos non magis prædicatióne, quam vita ad pie sanctéque vivéndum adhortarétur, mense sui Pontificátus décimo, et diébus decem et septem, obdormívit in Dómino: sepultúsque est in Basílica sancti Petri, quarto kaléndas júlii. Ordinatióne una mense júnio creávit Presbyteros novem, Diáconos tres, Epíscopos divérsis in locis vigínti tres.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat

pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii papæ in Evangelium Homo péregre, *de Communi Confessoris Pontificis*, lxiij.

Lectio nona de Vigilia sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 123. in Joan.]

Redditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minus amóri lingua sérviat quam timóri: et plus vocis elicuisse videátur mors ímminens, quam vita præsens. Sit amóris offícium páscere Domínicum gregem, si fuit timóris indícium negáre pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi: se convincúntur amáre, non Christum, vel gloriándi, vel dominándi, vel acquiréndi cupiditáte; non obediéndi et subveniéndi, et Deo placéndi charitáte.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio de Octava Sancti Joannis.

Antiphona.

Apértum est os Zachariæ, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio Deus, qui præséntem diem, *ut supra*, 485.

Deinde fit Commemoratio Vigiliæ, Antiphona, et Versiculus de Feria occurrente; ad Benedictus, ut in Psalterio.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut nullis nos permittas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum nostrum.

Si Festum S. Leonis transferri contigerit, tunc in secundis Vesperis dicitur Antiphona ad Magnificat Dum esset Summus Póntifex.

DIE XXIX JUNII.

IN FESTO

SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI ET PAULI.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Petrus et Joan-

nes, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Act. c. 12.]

MISIT Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet Petrum.

HYMNUS.

DECORA lux æternitátis áuream
Diem beátis irrigávit ígnibus,
Apostolórum quæ corónat Príncipes,
Reísque in astra líberam pandit viam.

Mundi Magíster, atque cœli Jánitor,
Romæ Paréntes, Arbitríque Géntium,
Per ensis Ille, Hic per Crucis victor necem
Vitæ Senátum laureáti póssident.

O Roma felix, quæ duórum Príncipum
Es consecráta glorióso sánguine:
Horum cruóre purpuráta, céteras
Excéllis orbis una pulchritúdines.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa sæculórum sæcula.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti, da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum.

Commemoratio omnium Apostolorum ex decreto 9 *aprilis* 1802.

Antiphona.

In hoc cognóscent omnes, quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus, salutáris

noster, et ómnium Sanctórum Apostolórum tuorum tuére præsídiis, quorum donásti fidéles esse doctrínis; qui vivis et regnas.

Et non fit Commemoratio S. Pauli, cum Oratio sit communis, nec Octavæ Sancti Joannis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apostolórum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Ætérna Christi múnera, iij.

Antiphonæ etiam Psalmi et Versiculi Nocturnorum dicuntur de Communi Apostolorum, iij.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur, quem ponébant quotidie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constitui. * Et claves regni cœlórum trádidi tibi.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et quodcúmque.

LECTIO II.

Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni, surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exiliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi, in eo quod contígerat illi.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: Dómine, tu nosti quia amo te. * Et ánimam meam pono pro te.

℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo.

Et ánimam.

LECTIO III.

Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob : Deus patrum nostrórum glorificávit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidístis et nostis confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et tibi dabo.
Glória Patri.
Et tibi dabo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 1 in Nat. Apost. Petri et Pauli.]

Omnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps, et uníus fidei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna festívitas, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli et própria nostræ Urbis exultatióne veneránda est, ut ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martyrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi Roma resplénduit, et quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.

℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus : Módicæ fídei, quare dubitásti?

℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit, et cum cœpísset mergi, clamávit, dicens : Dómine, salvum me fac.

Et exténdens.

LECTIO V.

Isti sunt patres tui, veríque Pastóres, qui te regnis cœléstibus inseréndam multo mélius, multóque felícius condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta sunt, ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális, et régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effécta, látius præsidéres religióne divína, quam dominatióne terréna. Quamvis enim multis aucta victóriis jus impérii tui terra maríque protúleris : minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax Christiána subjécit.

℟. Surge, Petre, et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes : * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis.

℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri excitávit eum, dicens : Surge velóciter.

Quia cecidérunt.

LECTIO VI.

Disposito namque divínitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império, et cito pérvios habéret pópulos prædicátio generális, quos unius tenéret régimen Civitátis. Hæc autem Cívitas ignórans suæ provectiónis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur géntibus, ómnium géntium serviébat erróribus : et magnam sibi videbátur assumpsísse religiónem, quia nullam respuébat falsitátem. Unde quantum erat per diábolum tenácius illigáta, tantum per Christum est mirabílius absolúta.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis, et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3 Comm. in Matth. c. 16.]

Pulchre intérrogat : Quem

dicunt hómines esse Fílium hóminis? quia qui de filio hóminis loquúntur, hómines sunt : qui vero divinitátem ejus intélligunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixérunt : Alii Joánnem Baptistam, álii autem Elíam. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquírere singulórum, et disputatiónem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam, aut unum ex Prophétis, cum sic potúerint erráre in Elía et Jeremía, quo modo Heródes errávit in Joánne, dicens : Quem ego decollávi Joánnem, ipse surréxit a mórtuis, et virtútes operántur in eo.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non deficiat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis.

Et tu aliquándo.

LECTIO VIII.

Vos autem quem me esse dícitis? Prudens lector, atténde, quod ex consequéntibus, textúque sermónis, Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixísset : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit, Vos autem quem me esse dícitis? Illis, quia hómines sunt, humána opinántibus, vos qui estis dii, quem me esse existimátis? Petrus ex persóna ómnium Apostolórum profitétur : Tu es Christus Fílius Dei vivi. Deum vivum appéllat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi : quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Beátus es, Simon Barjóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis.

Et ego dico.

Glória Patri.

Et ego dico.

LECTIO IX.

Respondens autem Jesus, dixit ei : Beátus es, Simon Barjóna. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat : Tu es Christus Fílius Dei vivi : mercédem recépit vera conféssio : Beátus es, Simon Barjóna. Quare? Quia non revelávit tibi caro et sanguis, sed revelávit Pater. Quod caro et sanguis reveláre non pótuit, Spíritus Sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu Sancto há-

beat, cujus et filius appellándus sit. Síquidem Barjóna in nostra lingua sonat filius colúmbæ.

Te Deum laudamus, 16.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Petrus et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do.

Antiphona.

Dixit Angelus ad Petrum : Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

Antiphona.

Misit Dóminus Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis. Allelúia.

Antiphona.

Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

CAPITULUM.

[Actor. c. 12.]

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

HYMNUS.

Beate Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Egrégie doctor, Paule, mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cœlum trahe :
Veláta dum merídiem cernat Fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis, dicit Dóminus Simóni Petro.

ORATIO.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti, da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fi-

lium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Pro commemoratione omnium Apostolorum.

Antiphona.

Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duodécim tribus Israel.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus, salutáris noster, et ómnium sanctórum tuórum Apostolórum tuére præsídiis, quorum donásti fidéles esse doctrínis; qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Antiphona Argéntum et aurum.

Capitulum Misit Heródes rex, *ut supra*, 496.

℟. *breve.* In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Exívit.

Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM.

Antiphona Dixit Angelus.

CAPITULUM.

[Actor. c. 12.]

Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. *breve.* Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super.

Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Antiphona Tu es Petrus.

CAPITULUM.

[Actor. c. 12.]

Et Petrus ad se revérsus dixit: Nunc scio vere quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. *breve.* Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. Amíci.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Ubi non est faciendum Officium sancti Pauli in Ecclesia propria, dicitur Antiphona Jurávit Dóminus. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis ut in Communi Apostolorum*, xv. *Capitulum et Hymnus ut supra in primis Vesperis*, 491.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie Simon Petrus ascéndit Crucis patíbulum. Allelúia : hódie claviculárius regni gaudens migrávit ad Christum : hódie Paulus Apóstolus, lumen orbis terræ, inclináto cápite pro Christi nómine martyrio coronátus est. Allelúia.

Oratio, Deus, qui hodiérnam diem, *ut supra*, 496.

Pro Commemoratione omnium Apostolorum.

Antiphona.

Vos, amici mei estis, si fecéritis quæ ego præcipio vobis, dicit Dóminus.

℣. Gloriósus in Sanctis suis, faciens mirabília.

℟. Hic Deus meus, et glorificábo eum.

Oratio, ut supra, 497.

Et non fit Commemoratio S. Pauli, nec Octavæ S. Joannis.

Ubi vero fit officium Sancti Pauli, in ecclesia propria.

AD VESPERAS.

Antiphona Ego plantávi, *cum reliquis de Laudibus*, 504.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes Gentes, 135.

CAPITULUM.

[II Tim. c. 4.]

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus Judex.

HYMNUS.

Egregie Doctor, Paule, mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cœlum trahe,
Veláta cum merídiem cernat Fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula.

Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

ORATIO.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, da

nobis, quæsumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocinia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio S. Petri.

Antiphona.

Tu es pastor óvium princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi Pontificium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas.

Et non fit Commemoratio sancti Joannis, neque in Laudibus.

Si Commemoratio S. Pauli venerit in die Octava Corporis Christi, extra propriam Ecclesiam transfertur in primam diem infra Octavam Dominica vel Festo non impeditam et totum Officium ut in propria Ecclesia.

DIE XXX JUNII.

IN COMMEMORATIONE

S. PAULI, APOSTOLI.

(DUPLEX.)

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apostolórum Dóminum, * Vénite, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Egrégie Doctor, *ut supra*, 498.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Qui operátus est Petrò in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis de Communi Apostolorum*, iij.

Antiphona.

Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex.

Psalmus Benedícam, iv.

Antiphona.

Mihi vívere Christus est, et mori lucrum: gloriári me opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

Psalmus Eructávit, v.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Erant autem in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ et Doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ col-

lactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam, in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi a Spíritu Sancto, abiérunt Seleuciam, et inde navigavérunt Cyprum.

℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: * Et cognóverunt grátiam Dei, quæ data est mihi.

℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Et cognovérunt.

LECTIO II.

Et cum venissent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joánnem in ministério: et cum perambulássent univérsam ínsulam usque ad Paphum, invenérunt quemdam virum magnum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Bariésu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic accersítis Bárnaba et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem a fide.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ.

℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

Ideóque.

LECTIO III.

Saulus autem, qui et Paulus, replétus Spíritu Sancto, íntuens in eum, dixit: O plene omni dolo, et omni fallácia, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit in eum caligo, et ténebræ, et circúiens quærébat cui manum daret. Tunc Procónsul cum vidisset factum, crédidit admirans super doctrina Dómini. Et cum a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ, Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam.

℟. Repósita est mihi corónam justítiæ: * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex.

℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

Quam reddet.

Glória Patri.

Quam reddet.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Psalmus Omnes Gentes, vij.

Antiphona.

Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Psalmus Exáudi, Deus, deprecatiónem, viij.

Antiphona.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Psalmus Exáudi, Deus, oratiónem, viij.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de grátia et líbero arbítrio.

LECTIO IV.

[Cap. 6.]

Apostolus Paulus, quem certe invénimus sine ullis méritis bonis, imo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquánte passióne, scribens ad Timótheum: Ego enim jam immolor, inquit, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat: ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique atténdite quid sequátur: Súperest, inquit, mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui rédderet corónam justus judex, si non donásset grátiam miséricors Pater? Et quómodo esset ista coróna justítiæ, nisi præcessísset grátia quæ justíficat ímpium? quómodo ista débita redderétur, nisi prius illa gratúita donarétur.

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo; * Per quem omnes gentes cognovérunt grátiam Dei.

℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Per quem.

LECTIO V.

Proinde considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem justum: et videámus utrum mérita ipsius, tanquam ipsíus, id est ex ipso ei comparáta, an dona sunt Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primo ista bona ópera, si non

ea præcessíssent cogitatiónes bonæ, nulla essent. Atténdite ítaque, quid de ipsis cogitatiónibus dicat. Ait enim, scribens ad Corínthios: Non quia idónei sumus cogitáre áliquid a nobis, tanquam a nobismetípsis, sed sufficiéntia nostra ex Deo est. Deínde síngula inspiciámus.

℟. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet.

℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter gentes.

Et grátia.

LECTIO VI.

Bonum, inquit, certámen certávi. Quæro qua virtúte certáverit: utrum quæ illi ex semetípso fúerit, an quæ désuper data sit? Sed absit ut tantus Doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronómio: Ne dicas in corde tuo: Fortitúdo mea, et poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc, sed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitúdinem fácere virtútem. Quid autem prodest bonum certámen nisi sequátur victória? Et quis dat victóriam nisi ille, de quo dicit ipse: Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

℣. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei.

A Deo confortátus.

Glória Patri.

A Deo confortátus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Psalmus Confitébimur, x.

Antiphona.

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus Sátanæ, qui me colaphízet, propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me: et dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Psalmus Dóminus regnávit, exúltet, x.

Antiphona.

Repósita est mihi coróna justitiæ, quem reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex.

Psalmus Dóminus regnávit, irascántur, xj.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Je-

sus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Hom. 34 in Matth.]

Sic dícere vidétur : Nolíte turbári, si cum vos inter lupos mitto, tanquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstáre, et non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tanquam oves subjécti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis : tamen sic expédit fieri : hoc et vos quoque illustrióres fáciet, et meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos ut tales essétis feci.

℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis.

Intercéde.

LECTIO VIII.

Sed inspiciámus quam prudéntiam éxigit : serpéntis certe. Nam quemádmodum serpens totum seipsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necésse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet : eódem tu quoque modo, præter fidem cétera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necésse sit. Fides enim caput est et radix, qua serváta, etiámsi ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcírco nec símplices solum jussit esse, nec prudéntes solum, sed ambo hæc in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur.

℟. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere : * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta, * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

℣. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior.

Et a frátribus.

Glória Patri.

Et sic evási.

LECTIO IX.

Quod si rebus ipsis id ita fieri vidére desíderas, lege Actuum Apostolórum librum, perspícies profécto, cum sæpe Judæórum pópulus in Apóstolos insurréxit, ac dentes exacúerit, illos colúmbæ simplicitátem imitándo, et cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem extinxísse, ímpetum retardásse. Nam cum illi dícerent : Nonne præcipiéndo præ-

cépimus vobis, ne docerétis in nómine isto? quamvis innúmera possent édere mirácula, nihil tamen ásperum neque dixérunt, neque fecérunt, sed summa cum mansuetúdine respondéntes dicébant, si justum est, vos audíre magis quam Deum, judicáte. Perspexísti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam. Non enim póssumus, ínquiunt, nos quæ vídimus et audívimus, non loqui?

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ego plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Antiphona.

Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Antiphona.

Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere, a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

Antiphona.

Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

CAPITULUM.

[Tim., cap. 4.]

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis,
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vos qui secúti estis me,

sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

ORATIO.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, da nobis, quæsumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Sancti Petri.

Antiphona.

Tu es pastor óvium princeps Apostolórum: tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti, concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde Octavæ Sancti Joannis.

Antiphona.

Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit dicens, Benedíctus Deus Israel.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

ORATIO.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte, fecísti, da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ, per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Libénter gloriábor.

Capitulum Bonum certámen, *ut supra.*

℟. *breve.* In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exívit.

Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM.

Antiphona Grátia Dei.

CAPITULUM.

[II Cor. c. 12.]

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea.

℟. *breve.* Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super.

Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Antiphona Ter virgis cæsus sum.

CAPITULUM.
[I Cor. c. 15.]

Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apostólus : quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia ejus in me vácua non fuit.

℟. *breve*. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. Amíci.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Antiphona Jurávit Dóminus, *cum reliquis de Communi Apostolorum*, xv.

A Capitulo fit de Octava sancti Joannis, ut in primis Vesperis Festi, 466.

In fine pro Commemoratione Apostolorum.

Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

ORATIO.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti : da Eccésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Sed in Ecclesia sancti Pauli Vesperæ integræ dicuntur de eo.

Antiphona Jurávit Dóminus, *cum reliquis de communi Apostolorum*, xv.

Capitulum et reliqua, ut in primis Vesperis, 498, *cum Commemoratione sancti Petri*, 499.

Et Octavæ sancti Joannis.

Antiphona.

Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

℣. Fuit homo missus a Deo.

℟. Cui nomen erat Joánnes.

Oratio Deus, qui præséntem diem, *ut supra*, 505.

FESTA JULII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum, clxxviij.

DIE I JULII.

IN DIE OCTAVA
SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.
(DUPLEX.)

Omnia dicuntur sicut in die, 466, *præter Lectiones*

primi Nocturni, quæ leguntur de Scriptura occurrente, et secundi Nocturni, quæ leguntur ut infra.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO IV.

[Hom. 3, in Nat. S. Joan. Bapt.]

Festivitatem præséntis diéi, fratres charíssimi, venerándi Joánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit: qui idcírco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut et ómnium étiam per eum Prophetárum præcónio firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia, ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut offénderet eum primus. Hic enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre præséntem.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est.

Et habébit.

LECTIO V.

Hic est ille, quem, inspiránte Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres charíssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cœléstis Verbi et præco mittebátur, et testis. Hic est ille, cujus per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, et nomen et méritum. Hic est, qui judício cœléstis senténtiæ cunctis mortálibus anteféertur, dicénte Dómino: Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptísta. Quam pulchre dictum est, inter natos mulíerum non esse majórem: quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de vírgine nascebátur.

℟. Hic est præcúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo: sed et Agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum.

℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ.

Ipse est.

LECTIO VI.

Quibus prospéctis, advértite, dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere: qui ut honorábilis sit, a sancto est Spíritu

prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus a Dómino, et perpétua sanctæ mortis glória consecrátus. Dicébat namque, ut mysticam nativitátem ejus mirábilis vita sequerétur, et sanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssime toto hódie orbe, Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssima festivitáte concélebrat, qui ætérna mortálibus adésse gáudia, stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus.

℣. Apértum est os Zachariæ, et prophetávit, dicens. Joánnes.
Glória Patri.
Joánnes.

In tertio Nocturno Homilia sancti Ambrosii Episcopi, ut in die Festi, quæ incipit Péperit filium Elisabeth, 476.

Si vero infra Octavam aliqua Homilia recitata non fuerit, dicatur hac die.

Et fit Commemoratio Apostolorum.

Antiphona.

Gloriósi Príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio Deus, qui hodiérnam, *ut supra*, 506.

DIE II JULII.

IN FESTO VISITATIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Exúrgens María, *cum reliquis de Laudibus*, 514.

Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo, ut infra, clix.

Capitulum Ab initio.

Hymnus Ave, maris stella, clxj.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta es, María, quæ credidísti: perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Allelúia.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Joannis.

Antiphona.

Puer qui natus est nobis, plus quam prophéta est: hic est enim de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino.

℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio Deus, qui præséntem diem, *ut supra.*

Deinde fit Commemoratio Apostolorum.

Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℟. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

ORATIO.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti, da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Postremo fit commemoratio sanctorum martyrum Processi et Martiniani.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stólas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Deus, qui nos sanctórum mártyrum tuórum Procéssi et Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas et prótegis: da nobis et eórum imitatióne proficere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Completorium et per Horas diei in fine Hymni dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.— Visitatiónem vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. *Psalmus* Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ, Psalmi et Versiculi Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ, clxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Cánticis Canticórum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Ego flos campi, et lílium convállium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter filios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi: et fructus ejus dulcis gútturi

meo. Introdúcit me in cellam vináriam: ordinávit in me charitátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, per cápreas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam quoadúsque ipsa velit.

℟. Surge, própera, amíca mea, formósa mea, et veni: jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: * Vox túrturis audíta est in terra nostra.

℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

Vox túrturis.

LECTIO II.

Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles, símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos, víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt.

LECTIO III.

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis, vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas, nam vínea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ. Revértere, símilis esto, dilécte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, et exclamávit, Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui: * Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℣. Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo.

Et unde.

Glória Patri.

Et unde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Apud Metaph. mense Julio.]

Cum ad nos venisset Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amícum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexísset Joánnes, términos natúræ concútiens, exclámat : Vídeo Dóminum, qui natúræ impósuit términos, et non expécto tempus nascéndi, novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium : in me est enim, qui est ætérnus, egrédiar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirabílium compendiósam prædicábo cognitiónem. Sum signum, significábo Christi advéntum. Sum tuba, próferam Fílii Dei in carne dispensatiónem. Tuba canam, eo ipso patérnæ linguæ benedícam, et eam traham, ut loquátur. Tuba canam et úterum matérnum vivificábo.

℟. Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. * Símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum.

℣. Exultávit ut gigas ad curréndam viam, a summo cælo egréssio ejus.

Símilis.

LECTIO V.

Vides, o dilécte, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum náscitur, et sáltibus lóquitur, nondum appáret, et minas inténtat : nondum ei permíttitur clamáre, et per facta audítur; nondum ducit vitam, et Deum prædicat; nondum áspicit lucem, et solem índicat; nondum páritur, et própetat præcúrrere: non fert enim præsénte Dómino continéri, non sústinet natúræ expectáre términos, sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, et studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula, et quid ego sédeo vinctus, et retíneor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat, et ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, prædicábo ómnibus : Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de meis.

LECTIO VI.

Sed dic nobis, Joánnes, cum adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómodo intuéris et audis? quómodo

res divínas contempláris? quómodo éxilis et exúltas? Magnum est, inquit, quod per ágitur mystérium, et actus ab humána remótus comprehensióne. Mérito ínnovo natúram propter eum qui est innovatúrus ea quæ sunt supra natúram. Vídeo, etsi adhuc in útero sim, quóniam in útero gestári vídeo solem justítiæ. Auribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum consídero carne indútum. Exúlto, quóniam univérsi effectórem vídeo formam hóminis suscípere. Exílio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum ejus, et quodámmodo vobis præeo confessióne.

℟. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum.

℣. Veníte et audíte, et narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ.

Magníficat.
Glória Patri.
Magníficat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

In illo témpore, Exúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda: Et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2. Comment. in Luc. cap. 1.]

Contuendum est quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur, María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Cito quoque advéntus Maríæ, et præséntiæ divínæ benefícia declarántur. Vide distinctiónem, singulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joánnes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit: iste exultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur profectibus; duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non prius mater repléta, quam fílius: sed cum fílius esset replétus Spíritu Sancto, replévit et matrem.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

Benedictio Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

LECTIO VIII.

Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Hoc est, quo tantum bonum mihi áccidit, ut mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, agnósco mystérium : mater Dómini verbo fœta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa ménsibus tribus, et revérsa est in domum suam. Bene indúcitur sancta María et exhibuisse officium, et mysticum númerum custodísse. Non enim sola familiaritátis est causa quod diu mansit, sed étiam tanti Vatis proféctus. Nam si primo ingréssu tantus proféctus éxtitit, ut ad salutatiónem Maríæ exultáret infans in útero, repleréretur Spíritu sancto mater infántis: quantum putámus usu tanti témporis sanctæ Maríæ addidísse præséntiam? Ungebátur ítaque, et quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta: amplíssimo enim virtus ejus certámini parabátur.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Visitatiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus.

Pro SS. martyribus Processo et Martiniano.

LECTIO IX.

Quo témpore Petrus et Paulus tenebántur sub custódia Mamertíni in montem Tarpéjo, duo custódes, Procéssus et Martiniánus, cum áliis quadragínta, Apostolórum prædicatióne miraculísque commóti, se ad Jesu Christi fidem convertérunt: et cum repénte fons e saxo ortus esset, baptizáti sunt. Qui permisérunt Apóstolis, ut, si vellent, abírent. Sed Paulínus mílitum Præféctus, re cógnita, Procéssum et Martiniánum a suscépto consílio revocáre conátur. Qui cum frustra tempus contéreret, ipsórum ora saxo contúndi, dentésque commínui jubet. Mox ad Jovis státuam addúctos, cum eádem constántia veneratúros se idóla negárent, ímperat equúleo torquéri, candéntibus láminis ad eórum corpus admótis, ac cædi fústibus. Quibus in cruciátibus una hæc illórum vox audiebátur : Sit nomen Dómini benedíctum. Déni-

que conjécti in cárcerem, paulo post extra Urbem via Aurélia secúri feriúntur. Quorum córpora Lucína in prædio suo sepelívit, sexto Nonas júlii: quæ póstea in Urbem transláta, in Basílica Príncipis Apostolórum cóndita sunt.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Exúrgens María, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Intrávit María in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

Antiphona.

Ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus, et repléta est Spíritu sancto. Allelúia.

Antiphona.

Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui.

Antiphona.

Ex quo facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis exultávit infans in útero meo. Allelúia.

CAPITULUM.

[Eccli. cap. 24.]

Ab initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus O gloriósa Vírginum, clxxj.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum audísset salutatiónem Maríæ Elísabeth, exclamávit voce magna, et dixit: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Allelúia.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio de Octava Apostolorum.

Antiphona Gloriósi príncipes.

Oratio Deus, qui hodiérnam, *ut infra*, 516.

Et sanctorum Processi et Martiniani, martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt, nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Deus, qui nos, *ut supra*, 509.

Ad Primam, in responsorio brevi dicitur.

℣. Qui natus es de María vírgine.

AD TERTIAM.

Antiphona Intrávit María.

Capitulum Ab inítio, *ut supra*, 514.

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

Et pulchritúdine.

℟. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Ut audívit.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit eam Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Ex quo facta est.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi, quas myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, 508.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respéxit Deus. Allelúia.

Oratio Fámulis tuis, *ut supra*, 514.

Deinde fit Commemoratio de Octava Apostolorum.

Antiphona Petrus Apóstolus.

℣. Constítues eos príncipes.

Oratio Deus, qui hodiérnam diem, *ut infra*, 516.

Infra Octavam SS. Petri et Pauli omnia dicuntur de Communi Apostolorum, præter Lectiones, et Antiphonas ad Benedictus, et ad Magnificat, quæ dicuntur ut infra notantur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℣. Constítues èos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

ORATIO.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti, da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

DIE III JULII.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Ser. 1 in Nat. Ap. Petri et Pauli.]

Pretiosa est in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus, nec ullo crudelitátis génere destrui potest sacraménto Crucis Christi fundáta religio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur, et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur, qui Apostolicórum æmuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt.

LECTIO V.

De quorum præsídio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ, et confirmatiónem fídei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit,

ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsum, nihil debémus sentíre discrétum: quia illos, et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte.

LECTIO VI.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos; ut quantum própriis peccátis déprimimur, tantum Apostólicis méritis erigámur: per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre, et Sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna. * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Hom. in natali S. Benedicti.]

Perfectus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus, Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine

laborántes, in illa præmium speráre dócuit : id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo :* Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VIII.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti, singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathias eléctus est, tunc esse judicatúros : sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

LECTIO IX.

Et Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat : Nescítis, quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium : et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus, 16.

DIE IV JUNII.

SEXTA DIE INFRA OCTAVAM APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De expositióne sancti Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

LECTIO IV.

[Serm. 32 in Morali exhort.]

Cum Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi matrem ómnium bonórum, nobis precétur, réliquum est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus; ut non hic solum vocem Pauli audiámus, sed et postquam illic migravérimus, athlétam Christi vidére mereámur. Imo si hic audivérimus, et illic ipsum omníno vidébimus, licet non e propinquo stantes, vidébimus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum glorificant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébimus cum Petro sanctórum chori príncipem ac ducem, et ejus germána charitáte fruémur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt.

LECTIO V.

Si enim, cum hic esset, usque ádeo diligébat hómines, ut dissólvi, et cum Christo esse cúperet; elégerit tamen hic esse: multo magis illic ferventiórem charitátem osténdet. Ego et Romam proptérea díligo, tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe a magnitúdine, ab antiquitáte, a pulchritúdine, a multitúdine, ab império, a divítiis, et a rebus in bello fórtiter gestis. Sed his ómnibus omíssis, ob id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus, dum víveret, ádeo fuit benévolus, ádeo illos amávit, et coram disséruit, et postrémo vitam apud eos finívit. Cujus sanctum corpus ipsi póssident: et proptérea Cívitas illa hinc facta est insígnis magis quam ab áliis rebus ómnibus, et tanquam corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, sanctórum vidélicet horum córpora.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me. * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

LECTIO VI.

Non ita cœlum splendéscit, quando rádios sol demíttit, quemádmodum Romanórum urbs duos istos fulgóres ubíque terrárum emittens. Hinc

rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte, et horréte, quale spectáculum visúra sit Roma, Paulum vidélicet repénte ex theca illa cum Petro resurgéntem in occúrsum Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? quálibus corónis duábus ornátur urbs ista, quálibus caténis áureis cincta est? quales habet fontes? Proptérea admíror hanc urbem, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam, quamcúmque rerum spéciem, sed propter colúmnas illas Ecclésiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affigi sepúlcro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stigmata illíus gestántis, prædicatiónem Evangélii ubíque seminántis?

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[In natali sancti Benedicti.]

Duo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

LECTIO VIII.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino

narránte comperímus: unum eórum, qui fidei Christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel suscéptam per apostásiam deseruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

LECTIO IX.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemoráris, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus, 16.

DIE V JULII.

septima die

INFRA OCTAVAM APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

In primo Nocturno lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

LECTIO IV.

[Hom. 5. de SS. Apost. Petro et Paulo.]

Non sine causa factum putémus, fratres charíssimi, quod, gloriosíssimi Christiánæ fidei príncipes Petrus et Paulus, una die, uno in loco, uníus tyránni toleravére senténtiam. Una die passi sunt, ut ad Christum páriter pervenírent, uno in loco, ne álteri Roma deésset: sub uno persecutóre, ut æquális crudélitas utrúmque constríngeret. Dies ergo, puto, pro mérito, locus pro glória,

persecútor decrétus est pro virtúte. Et in quo tandem loco martyrium pertulérunt? in Urbe Roma, quæ principátum et caput óbtinet natiónum : scílicet ut ubi caput superstitiónis erat, illic caput quiésceret sanctitátis : et ubi Gentílium príncipes habitábant, illic Ecclesiárum Príncipes moreréntur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angélus Dómini locútus est ad me dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt.

LECTIO V.

Cujus autem mériti sint beatíssimi Petrus et Paulus, hinc póssumus intelligere, quod cum Dóminus Oriéntis regiónem própria illustráverit passióne, Occidéntis plagam ne quid minus esset, vice sui Apostolórum sánguine illumináre dignátus est. Et licet illíus pássio nobis sufficiat ad salútem, tamen étiam horum martyrium nobis cóntulit ad exémplum. Hodiérna ígitur die beáti Apóstoli sánguinem profudérunt. Sed videámus causam, quare ista perpéssi sunt : scilicet quod inter cétera mirabília étiam magum illum Simónem oratiónibus suis de áeris vácuo præcípiti ruina prostravérunt.

℟. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Cum enim idem Simon se Christum díceret, et tanquam filium ad patrem asséreret volándo se posse conscéndere, atque elátus súbito mágicis ártibus voláre cœpisset : tunc Petrus fixis génibus precátus est Dóminum, et precatióne sancta vicit mágicam levitátem. Prior étiam ascéndit ad Dóminum orátio, quam volátus, et ante pervénit justa petítio, quam iniqua præsúmptio : ante Petrus in terris pósitus obtínuit quod petébat, quam Simon perveníret in cœléstibus, quo tendébat. Tunc ígitur Petrus velut vinctum illum de sublími áere depósuit, et quodam præcipítio in saxo elídens, ejus crura confrégit : et hoc in oppróbrio facti illíus, ut qui paulo

ante voláre tentáverat, súbito ambuláre non posset: et qui pennas assúmpserat, plantas amítteret.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna:* Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

In tertio Nocturno Homilia sancti Hieronymi, Presbyteri, in Evangelium Ecce nos reliquimus ómnia, *ut in Communi Apostolorum*, xij.

Vesperæ de sequenti.

DIE VI JULII.

OCTAVA SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Hoc est præcéptum, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis, Capitulo et Hymno, ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum*, ij.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnificat, Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

ORATIO.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde, ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur. Qui vivis.

Ad Matutinum, et alias Horas, omnia dicuntur de Communi Apostolorum sicut infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Apud Metaphrasten.]

Quasnam vobis, o beáti Apóstoli, referémus grátias, qui tantum pro nobis laborástis? Mémini tui, Petre, et obstupésco: recórdor tui, Paule, et excédeus mente, ópprimor lácrymis. Quid enim dicam, aut quid loquar, vestras contémplans afflictiónes, néscio. Quot cárceres sanctificástis? quot caténas decorástis? quot torménta sustinuístis? quot maledicta tolerástis? quómodo Christum portástis? quó-

modo prædicatióne Ecclésias lætificástis? Sunt benedícta vestræ linguæ instruménta: sánguine *conspérsa sunt membra vestra propter Ecclésiam. Vos Christum imitáti estis in ómnibus. In omnem terram éxiit vester sonus, et verba vestra in fines orbis terræ.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Gaudeas, Petre, cui datum est, ut ligno Crucis Christi fruieréris. Et ad magístri quidem similitúdinem voluísti crucifígi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus, sed cápite in terram verso, tanquam qui a terra in cœlum iter fáceres. Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunt. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidísti, qui assídue ei et ejus sponsæ Ecclésiæ servísti, qui fervénti spíritu Dóminum dilexísti ómnium Apostolórum fidelíssimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me, * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte.

LECTIO VI.

Gaudeas et tu, beáte Paule, cui caput fuit gládio amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári possunt. Quisnam gládius sanctum guttur tuum pervásit, Domínicum, inquam, instruméntum, quod a cœlo habétur in admiratióne, et quod terra reverétur? Quisnam locus tuum sánguinem excépit, lactis spécie in ejus qui te percússit túnica apparéntem? qui ánimam illíus bárbari supra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróna, et clavi Petri pro gemmis infíxis in diadémate.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt

ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 2 Com. in c. 14. Matth.]

Discipulis Dóminus præcépit transfretáre, et cómpulit ut ascénderent navículam. Quo sermóne osténditur, invítos eos a Dómino recessísse, dum amóre præceptóris ne punctum quidem témporis ab eo volunt separári. Et dimíssa turba ascéndit in montem solus oráre. Si fuissent cum eo discípuli Petrus, et Jacóbus, et Joánnes, qui víderant glóriam transformáti, fórsitan ascendíssent in montem cum eo: sed turba ad sublímia sequi non potest, nisi docúerit eam juxta mare in líttore, et alúerit in desérto.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VIII.

Quod autem ascéndit solus oráre, non ad eum réferas, qui de quinque pánibus, quinque míllia saturávit hóminum, excéptis párvulis et muliéribus, sed ad eum, qui audíta morte Joánnis secéssit in solitúdinem: non quod persónam Dómini separémus, sed quod ópera ejus inter Deum hominémque divísa sint. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Recte quasi invíti et retractántes Apóstoli a Dómino recésserant, ne illo absénte naufrágia sustinérent.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum.

Glória Patri.

Quorum.

LECTIO IX.

Denique Dómino in montis cacúmine commoránte, statim ventus contrárius óritur, et turbat mare, et periclitántur Apóstoli; et tán-

diu imminens naufrágium persèverat, quámdiu Jesus véniat. Quarta autem vigilia noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Statiónes et vigíliæ militáres in terna horárum spátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis venisse ad eos Dóminum, osténdit tota nocte periclitátos, et extrémo noctis, atque in consummatióne mundi, eis auxílium præbitúrum.

Te Deum laudamus, 16.

IN LAUDIBUS.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in finis orbis terræ verba eórum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

ORATIO.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde, ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur. Qui vivis et regnas.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona. Jurávit Dóminus, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Communi Apostolorum*, xv.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnificat, Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Oratio Deus, cujus déxtera, *ut supra.*

DIE VIII JULII.

IN FESTO

SANCTÆ ELISABETH,

reginæ Portugalliæ.

(SEMIDUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dum esset, *cum reliquis de Laudibus*, 530.

Psalmi de Communi Virginum, xcij.

CAPITULUM.

[Prov. c. 31.]

Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Domare cordis ímpetus, Elisabeth,
Fortis, inópsque, Deo
Servíte, regno prætulit.
En fúlgidis recépta cœli sédibus,
Sidereæque domus,
Ditáta sanctis gáudiis.
Nunc regnat inter cœlites beátior,
Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.

Patri potéstas, Filióque glória,
Perpetuúmque decus
Tibi sit, alme Spíritus.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáta Elísabeth.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Et nunc, Reges, intellígite, erudímini, qui judicátis terram.

ORATIO.

Clementissime Deus, qui beátam Elísabeth regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti, da nobis ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Laudémus Deum nostrum, * In sanctis opéribus beátæ Elísabeth.

Hymnus ut supra in Vesperis.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Elevàta est magnificéntia Elísabeth super cœlos.

Psalmus Dómine, Dóminus noster, *cum reliquis ut in Communi non Virginum*, xcvj.

Antiphona.

Veni, elécta mea, et ponam te in thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Psalmus Cœli enárrant, xcvij.

Antiphona.

Accépit benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

Psalmus Dómini est terra, cxij.

℣. Multæ fíliæ congregavérunt divítias.

℟. Tu supergréssa es univérsas.

Lectiones primi Nocturni de Parabolis Salomonis Mulierem fortem, *ut in Communi sanctarum Mulierum*, xcvij.

℟. j Regáli exórta progénie triúmphat in cœlis Elísabeth, tríplici circúmdata varietáte meritórum: * Nam in terra in tríplici vitæ gradu pósteris imitánda virtútum relíquit exémpla.

℣. Virginálem statum, conjugálem et viduálem inoffénso pede cucúrrit.

Nam in terra.

℟. ij. Os suum apéruit sapiéntiæ: * Et lex cleméntiæ in lingua ejus.

℣. Quóniam prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis.

Et lex cleméntiæ.

℟. iij. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eam.

℣. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eam, Dómine.

Et voluntáte.
Glória Patri.
Et voluntáte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Psalmus Eructávit cor meum, xcix.

Antiphona.

Arcum cónteret, et confrínget arma, et scuta combúret igni.

Psalmus Deus noster refúgium, c.

Antiphona.

Justítia et misericórdia plena est déxtera tua.

Psalmus Magnus Dóminus, cj.

℣. Virga tua, et báculus tuus.

℟. Ipsa me consoláta sunt.

LECTIO IV.

Elisabeth Aragóniæ Régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futúræ sanctimóniæ paréntes, præter morem, relícto matris aviæque nómine, a magna ejus matértera, Thuríngiæ dómina, sancta Elísabeth, in Baptísmo nominátam voluére. Ubi nata est, statim pátuit quam felix Regum regnorúmque esset futúra pacátrix, natalítia enim ejus lætítia perniciósas avi patrísque dissensiónes in concórdiam convértit. Pater vero, crescéntis póstea fíliæ admirátus índolem, affirmábat fore, ut una Elizabeth réliquas Aragoniórum Regum sánguine creátas fœminas virtúte longe superáret. Sic cœléstem ipsius vitam in contemnéndo córporis ornátu, in fugiéndis voluptátibus, in jejúniis frequentándis, in divinis précibus assídue recitándis, in charitátis opéribus exercéndis, venerátus, rerum suárum regníque felicitátem, uníus fíliæ méritis referébat accéptam. Tandem ubique nota, et a multis Princípibus exoptáta, Dionysio Lusitániæ regi Christiánis ceremóniis rite est in matrimónium collocáta.

℟. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, et oblivíscere pópulum tuum, et domum Patris tui: * Et concupíscet Rex decórem tuum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et concupíscet.

LECTIO V.

Juncta conjúgio, non minórem excoléndis virtútibus, quam líberis educándis, óperam dabat, viro placére studens, sed magis Deo. Médiam fere anni partem solo pane tolerábat et aqua: quæ in quodam ipsíus morbo divínitus versa est in vinum, cum id a médicis præscríptum bíbere recusásset. Páuperis fœminæ ulcus horréndum

exosculáta, derepénte sanávit. Pecúnias paupéribus distribuéndas, ut regem latérent, hibérno témpore in rosas convértit. Vírginem cæcam a nativitáte illuminávit: multos álios solo Crucis signo a gravíssimis morbis liberávit. Monastéria, collégia et templa non modo extrúxit, sed étiam magnífice dotávit. In Regum discórdiis componéndis admirábilis fuit, in privátis, publicísque mortálium sublevándis calamitátibus indeféssa.

℟. Manum suam misit ad fórtia :* Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Manum.

LECTIO VI.

Defuncto rege Dionysio, sicut virgínibus in prima ætáte, in matrimónio conjúgibus, ita víduis in solitúdine, fuit ómnium virtútum exémplar. Illico enim religiósis sanctæ Claræ véstibus indúta, régio fúneri constánter intérfuit: ac paulo post Compostéllam profíciscens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemmísque donária pro Regis ánima óbtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi charum aut pretiósum supérerat, in sacros ac pios usus convértit; absolvendóque suo vere régio Conimbricénsi vírginum Cœnóbio, et aléndis paupéribus, et protegéndis víduis, defendéndis pupíllis, míseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, et mortálium ómnium cómmodis vivébat. Reges duos fílium et génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum véniens morbo ex itínere contrácto, ibidem a Vírgine Deípara visitáta sanctíssime óbiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto, die quarta júlii. Post mortem multis miráculis cláruit, præsértim suavíssimo córporis jam per annos fere trecéntos incorrúpti odóre: semper étiam Regínæ sanctæ cognoménto célebris, tandem anno jubilæi, et nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigésimo quinto, totíus Christiáni orbis concúrsu et appláusu, ab Urbáno Octávo rite inter Sanctos adscrípta est.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

Quem vidi.

Glória Patri.

Quem vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum, ciij.

Antiphona.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Psalmus Dóminus regnávit, exúltet terra, civ.

Antiphona.

Judicábit in justítia, et pópulos in æquitáte.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum, civ.

℣. Ignis ante ipsam præcédet.

℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangélium Símile est regnum cœlórum, *ut in Communi SS. Mulierum*, cxv.

℟ vij. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ : * Et loquebátur de testimóniis Dómini.

℣. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus.

Et loquebátur.

℟. viij. Invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ, et præpósui illam regnis et sédibus : * et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

℣. Mélior est enim sapiéntia cunctis ópibus pretiosíssimis.

Et divítias.

Glória Patri.

Et divítias.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Et concupíscet Rex decórem tuum , quia ipse est Dóminus Deus tuus.

Antiphona.

Potens in ópere et sermóne lenívit iracúndiam Dómini, et conciliávit cor patris ad fílium.

Antiphona.

Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis.

Antiphona.

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis.

CAPITULUM.

[Prov. c. 31.]

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Opes, decúsque régium reliqueras,
Elisabeth, Dei dicáta númini,
Recépta nunc beáris inter Angelos:
Libens ab hóstium tuére nos dolis
Præi, viámque dux salútis índica:
Sequémur. O sit una mens fidélium,
Odor bonus sit omnis áctio, tuis
Id innuit rosis opérta cháritas.
Beáta cháritas, in arce síderum
Potens locáre nos per omne sæculum:
Patríque, Filióque summa glória,
Tibíque laus perénnis, alme Spíritus.
Amen.

℣. Méritis et précibus beátæ Elisabeth.

℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo.

Ad Benedictus, Antiphona. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli tui.

ORATIO.

Clementissime Deus, qui beátam Elisabeth regínam, inter céteras egrégias dotes béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti, da nobis ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Antiphona Et concupíscet Rex.

Capitulum Mulíerem fortem, *ut supra.*

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Potens in ópere.

CAPITULUM.

[Prov. c. 31.]

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Quasi stella matutína.

CAPITULUM.
[Prov. c. 31.]

Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu, supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. *breve*. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, Antiphona Dum esset Rex, *ut supra in Laudibus*, 530.

Psalmi, Capitulum, Hymnus, et Versiculus ut in primis Vesperis, 526.

Ad Magnificat, Antiphona. Elísabeth, pacis et pátriæ mater, in cœlo triúmphans, dona nobis pacem.

Oratio Clementíssime, *ut supra*, 531.

DIE X JULII.

IN FESTO

SS. SEPTEM FRATRUM, AC RUFINÆ ET SECUNDÆ, virginum et martyrum.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxviij. *præter sequentia*.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Septem Fratres, filii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Aurélii Antoníni a Públio præfécto primum blandítiis, deinde terróribus tentáti, ut Christo renuntiántes, deos veneraréntur, et sua virtúte, et matre hortánte, in fídei confessióne perseverántes, várie necáti sunt. Januárius plumbátis cæsus : Felix et Philíppus fústibus contúsi : Silvánus ex altíssimo loco præceps dejéctus est : Alexánder, Vitális, et Martiális cápite plectúntur. Mater eórum quarto post mense eámdem martyrii palmam consecúta est : illi sexto idus júlii spíritum Dómino reddidérunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit pe-

tram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Rufina et Secúnda, soróres, vírgines Románæ, rejécto connúbio Armentárii et Veríni, quibus a paréntibus despónsæ fúerant, quod Jesu Christo virginitátem vovíssent, Valeriáno et Galliéno Imperatóribus comprehendúntur. Quas cum nec promíssis, nec terróre Június Præféctus a próposito posset abdúcere, Rufinam primum virgis cædi jubet: in cujus verbéribus Secúnda júdicem sic interpéllat: Quid est, quod sorórem meam honóre, me áfficis ignomínia? Jube ambas simul cædi, quæ simul Christum Deum confitémur. Quibus verbis incénsus judex ímperat utrámque detrúdi in tenebricósum et fœtidum cárcerem. Quo loco statim claríssima luce et suavíssimo odóre completo in ardénte bálnei sólio includúntur. Et cum inde étiam íntegræ evasíssent, mox saxo ad collum alligáto in Tiberim projéctæ sunt: unde ab Angelo liberátæ, extra Urbem via Aurélia milliário décimo, cápite plectúntur. Quarum córpora a Plautílla matróna in ejus prædio sepúlta, ac póstea in Urbem transláta, in Basílica Constantiniána prope Baptistérium cóndita sunt.

℟. Verbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO VI.

[Sermone 110 de diversis.]

Magnum spectáculum, fratres, pósitum est ante óculos fidei nostræ. Aure audívimus, corde vídimus optántem matrem ante se finíre istam vitam filios suos, longe contráriis votis consuetúdini humánæ. Omnes enim hómines filios suos, ex hac vita migrándo, præcédere volunt, non sequi: illa autem optávit postérior mori. Non enim amittébat filios, sed præmittébat: nec intuebátur quam vitam finírent, sed quam inchoárent. Desinébant enim vívere, ubi quandóque fúerant moritúri, et incipiébant vívere, sine fine victúri. Parum est fuisse spectatrícem: miráti sumus pótius hortatrícem. Fœcúndior virtútibus, quam fœtibus: videns certántes, in quibus ómnibus ipsa certábat, et in ómnibus vincéntibus ipsa vincébat.

℟. Tanquam aurum in fórnace probávit eléctos Dó-

minus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Loquénte Jesu ad turbas, ecce mater ejus et fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 3 in Evangelia.]

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, brevis est léctio recitáta, sed magnis mysteriórum pondéribus grávida. Jesus étenim cónditor et Redémptor noster matrem se nosse dissímulat, et quæ ei mater sit, et qui propínqui, non per cognatiónem carnis, sed per conjunctiónem spíritus désignat, dicens : Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei ? Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, et soror, et mater est. Quibus nobis verbis quid áliud ínnuit, nisi quod obsequéntes jussiónibus suis multos ex Gentilitáte cólligit : et Judæam, ex cujus carne est génitus, non agnóscit ?

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Sed cum is qui voluntátem Patris fécerit, soror et frater Dómini dícitur, propter utrúmque sexum qui ad fidem collígitur, mirum non est : mirándum vero valde est, quómodo étiam mater dicátur. Fidéles enim discípulos fratres vocáre dignátus est, dicens : Ite, nuntiáte frátribus meis. Qui ergo frater Dómini fíeri ad fidem veniéndo potúerit, quæréndum est quómodo étiam et mater esse possit.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Contemnéntes.
Glória patri.
Contemnéntes.

LECTIO IX.

Sed sciéndum nobis est, quia qui Christi soror et frater est credéndo, mater efficitur prædicándo. Quasi enim parit Dóminum, quem cordi audiéntis infúderit: et mater ejus prædicándo effícitur, si per ejus vocem amor Dómini in próximi mente generátur. Ad quam rem nobis idónee confirmándam adest beáta Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus: quæ credéndo éxtitit ancílla Christi, et prædicándo facta est mater Christi. Septem quippe filios, sicut in gestis ejus emendatióribus légitur, sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant.

Te Deum laudámus, 16.

In secundis Vesperis fit commemoratio sancti Pii.

DIE XI JULII.

IN FESTO SANCTI PII, papæ et martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit, fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnipotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pii mártyris tui atque pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

LECTIO III.

Pius Aquileiénsis, Imperatóre Antoníno Pio, póntifex creátus, pœnam státuit in sacerdótem, cujus negligéntia de sánguine Dómini áliquid stilláverit. Pœniténtiam enim, inquit, agant quadragínta diébus, si in terram áliquid decíderit: si super altáre, tribus diébus: si super línteum supérius, quátuor: si in inférius deflúxerit, novem diébus: si usque ad quartum, vigínti diébus: ubicúmque cecíderit, si récipi potest, lambátur: sin áliter, aut lavétur, aut radátur: quidquid lotum, aut rasum est, comburátur, et cinis in sacrárium reponátur. Multis prætérea utíliter decrétis, martyrio coronátur, et sepelítur in Vaticáno, quinto idus júlii, cum sedísset annos novem, menses quinque, dies vigínti septem, et Presbyteros decem et octo, Diáconos vigínti unum, Epíscopos per

diversa loca duódecim, mense decémbri quinque Ordinatiónibus creásset.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XII JULII.

IN FESTO

S. JOANNIS GUALBERTI,

abbatis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ hic habentur propria.*

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Joánnis Gualbérti Abbátis comméndet, ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio SS. Naboris et Felicis, martyrum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, Dómine, ut sicut nos sanctórum mártyrum tuorum Náboris et Felicis natalítia celebránda non déserunt, ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes Gualbértus Floréntiæ nóbili género ortus, dum patri óbsequens rem militárem séquitur, Ugo, únicus ejus frater, occíditur a consanguíneo: quem cum solum, et inérmem sancto Parascéves die, Joánnes armis ac milítibus stipátus, óbvium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctæ Crucis reveréntiam, quam homicída supplex, mortem jamjam subitúrus, bráchiis signábat, vitam ei clémenter indúlget. Hoste in fratrem recépto próximum sancti Miniátis templum oratúrus ingréditur, ubi adorátam Crucifixi imáginem caput sibi fléctere cónspicit. Quo mirábili facto permótus Joánnes, Deo exínde, étiam invíto patre, militáre decérnit, atque ibídem própriis sibi mánibus comam totóndit, ac monásticum hábitum índuit: adeóque piis ac religiósis virtútibus brevi corúscat, ut multis se perfectiónis spécimen ac normam præbéret, ita ut ejúsdem loci Abbáte defúncto, commúni ómnium voto in Superiórem eligerétur. At Dei fámulus cúpiens subésse pótius quam præésse,

ad majóra divína voluntáte servátus, ad Camalduléensis erémi íncolam Romuáldum profíciscitur: a quo cœlicum sui institúti vaticínium áccipit: tum suum Ordínem sub régula sancti Benedícti apud Umbrósam vallem instítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Deinde plúrimis ad eum ob ejus sanctitátis famam úndique convolántibus, una cum iis in sócios adscítis ad hæréticam et simoníácam pravitátem extirpándam, et Apostólicam fidem propagándam, sédulo incúmbit, innúmera proptérea in se et suis incómmoda expértus. Nam ut eum, ejúsque sócios adversárii perdant, noctu sancti Sálvii cœnóbium repénte aggrediúntur, templum incéndunt, ædes demoliúntur, et Mónachos omnes letháli vúlnere sáuciant, quos vir Dei único Crucis signo incólumes prótinus reddit, et Petro ejus Mónacho per imménsum ardentissimúmque ignem illæso mirabíliter transeúnte, optátam sibi et suis tranquillitátem óbtinet: inde simoniácam labem ab Hetrúria éxpulit, ac in tota Itália fidem prístinæ integritáti restítuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Multa fúnditus eréxit monastéria: eadémque et ália, ædifíciis ac reguléri observántia instauráta, sanctis légibus communívit. Ad egénos aléndos sacram supelléctilem véndidit, ad ímprobos coercéndos eleménta sibi famulári conspéxit: ad dæmones compriméndos crucem quasi ensem adhíbuit. Demum abstinéntiis, vigíliis, jejúniis, oratiónibus, carnis maceratiónibus, ac sénio conféctus, dum infírma valetúdine gravarétur, Davídica illa verba persæpe repetébat: Sitívit ánima mea ad Deum fontem vivum, quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? Jamque morti próximus, convocátos discípulos ad fratérnam concórdiam cohortátur, et in Brevículo, cui consepelíri vóluit, jussit hæc scribi: Ego Joánnes credo, et confíteor fidem, quam sancti Apóstoli prædicavérunt: et sancti Patres in quátuor Concíliis confirmavé-

runt. Tandem triduáno Angelórum obséquio dignátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum, ubi summa veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum anno salútis millésimo septuagésimo tértio, quarto idus júlii. Quem Cœlestínus Tértius, innúmeris miráculis clarum, in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Audítis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 1. Comm. in c. 5 Matth.]

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros: benefácite his qui odérunt vos. Multi præcépta Dei imbecillitáte sua, non sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt, et dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos: céterum dilígere, plus præcipi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom: Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: et Paulus anathéma cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens: Pater, ignósce illis: quod enim fáciunt nésciunt.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

In réliquis opéribus bonis intérdum potest áliquis qualemcúmque excusatiónem præténdere: ad habéndam vero dilectiónem nullus se póterit excusáre. Potest mihi áliquis dícere, Non possum jejunáre: Numquid potest dícere, Non possum amáre? Potest áliquis dícere, Virgi-

nitátem non possum serváre; non possum res totas véndere, et paupéribus erogáre: Numquid potest dícere, Non possum dilígere inimícos?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Non enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo laxántur, ut nos per ipsam excusatiónem liberáre conémur. Non nobis dícitur : Ite ad Oriéntem, et quærite charitátem : navigáte ad Occidéntem, et inveniétis dilectiónem. Intus in nostro corde est, ubi redíre jubémur, dicénte Prophéta : Redíte prævaricatóres ad cor. Non enim in longínquis regiónibus invenítur quod a nobis pétitur.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio SS. Naboris et Felicis, martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætábuntur in cubílibus suis.

Oratio Præsta, quæsumus, *ut supra*, 536.

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Anacleti Papæ et Martyris.

DIE XIII JULII.

IN FESTO

SANCTI ANACLETI,

papæ et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris, xxiij, *præter ea quæ hic ponuntur.*

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Anacléti mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Anacletus Athéniensis, Trajáno Imperatóre rexit Ecclésiam. Decrévit ut, Epíscopus a tribus Epíscopis, neque a paucióribus, consecrarétur : et clérici sacris Ordínibus públice a próprio Epíscopo initiaréntur : et ut in Missa, perácta consecratióne, omnes communicárent. Beáti Petri sepúlcrum

ornávit, Pontificúmque sepultúræ locum attríbuit. Fecit Ordinatiónes duas mense decémbri, quibus creávit Presbyteros quinque, Diáconos tres, Epíscopos sex. Sedit annos novem, menses tres, dies decem; Martyrio coronátus, sepúltus est in Vaticáno.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum:* Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

De Expositióne sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO V.
[Serm. 21.]

Principes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur, qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.
Et corónam.
Glória Patri.
Et corónam.
In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Si quis venit ad me, *de Communi unius Martyris*, xxxij.

DIE XIV JULII.

IN FESTO

S. BONAVENTURÆ,

episcopi, confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liij, *præter sequentia.*

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Bonaventúra, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Sancti Anacleti.

Antiphona.

Qui vult veníre post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui nos, *ut supra*, 509.

In primo Nocturno Lectiones de libro Ecclesiastici Sapiéntiam ómnium antiquórum, *ut in Communi Doctorum*, lxx.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bonaventura, Balneorégii in Etrúria natus, cum infans incidísset in vitæ perículum, mater ejus vovit, si inde evasísset, se eum religióni beáti Francísci dicatúram. Itaque adoléscens in Ordinem Fratrum Minórum adscríbi vóluit: ubi Alexándro de Ales magístro ad eam doctrínæ perfectiónem brevi pervénit, ut séptimo post anno libros Sententiárum Parísiis públice summa cum laude sit interpretátus: quos étiam præclária póstea commentáriis illustrávit. Post sex annos, sui Ordinis Generális miníster Romæ factus, ea prudéntiæ ac sanctitátis laude ministérium gessit, ut in ómnium ore et admiratióne esset.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi

eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus.

LECTIO V.

Multa scripsit, in quibus summam eruditiónen cum pari pietátis ardóre conjúngens, lectórem docéndo movet. Quem Gregórius Décimus, ejus sanctimóniæ et sapiéntiæ fama commótus, Cardinálem et Episcopum Albanénsem creávit. Eúmdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquínas Sanctum appellávit. Cum enim vitam sancti Francísci scribéntem comperísset, Sinámus, inquit, sanctum pro sancto laboráre. Migrávit e vita prídie idus júlii in Concílio Lugdunénsi, quinquagínta tres annos natus, multis éditis miráculis. Quem Xystus Quartus Póntifex Máximus rétulit in sanctórum númerum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

LECTIO VI.

[Lib. 9, c. 6.]

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur ? Qui subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet : et représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per crudelitátis vernum lucídior annus aperítur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homil. 15, in Matth.]

Attendite quid díxerit,

Vos estis sal terræ : per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas : sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum et hunc váriis criminibus oppréssum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

Dicendo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est, atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

LECTIO IX.

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsi ne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est, ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus, 16.

In Secundis Vesperis fit Commemoratio sancti Henrici, confessoris.

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti,

qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio Deus, qui hodiérna, *ut infra.*

DIE XV JULII.

IN FESTO SANCTI HENRICI, imperatoris et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

In Hymno Iste Confessor, *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

Deus, qui hodiérna die beátum Henricum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti, te súpplices exorámus, ut sicut illum, grátiæ tuæ ubertáte prævéntum, illécebras sæculi superáre fecísti, ita nos fácias ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus pervenire. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Henricus, cognoménto Pius, e Duce Baváriæ Rex Germániæ, ac póstmodum Romanórum Imperátor, temporális regni non conténtus angústiis, pro adipiscénda immortalitátis coróna sédulam ætérno Regi exhíbuit servitútem. Adépto enim Império, religióni amplificándæ studióse incúmbens, Ecclésias ab infidélibus destrúctas magnificéntius reparávit, plurimísque largitiónibus et prædiis locupletávit. Monastéria, aliaque loca pia vel ipse ædificávit, vel assignátis redditibus auxit. Episcopátum Bambergénsem hæreditáriis ópibus fundátum, beáto Petro, Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum Octávum, a quo Impérii corónam accéperat, prófugum excépit suæque Sedi restítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

In Cassinénsi Monastério gravi deténtus infirmitáte, a sancto Benedicto, insigni miráculo, sanátus est. Románam Ecclésiam amplíssimo diplómate munerátus, eídem tuéndæ bellum advérsus Græcos suscépit, et Apúliam, diu ab illis posséssam, recuperávit. Nihil sine précibus ag-

grédi sólitus, Angelum Dómini sanctósque mártyres tutelåres pro se pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus ope, bárbaras natiónes précibus magis quam armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádita Stéphano regi soróre sua in uxórem, eóque baptizáto, ad Christi fidem perdúxit. Virginitátem, raro exémplo, matrimónio junxit, sanctámque Cunegúndam, cónjugem suam, propínquis ejus, morti próximus, illibátam restítuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad porta paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Denique rebus ómnibus, quæ ad Impérii honórem et utilitátem pertinébant, summa prudéntia dispósitis, et illústribus per Gálliam, Itáliam, et Germániam, religiósæ munificéntiæ vestígiis passim relíctis, postquam heróicæ virtútis suavíssimum odórem longe láteque diffúderat, sanctitáte quam sceptro clárior, ad regni cœléstis præmia consummátis vitæ labóribus, a Dómino vocátus est anno salútis millésimo vigésimo quarto. Cujus corpus in Ecclésia beatórum Apostolórum Petri et Pauli Bambérgæ cónditum fuit: statímque ad ejus túmulum multa mirácula, Deo ipsum glorificánte, patráta sunt: quibus póstea rite probátis, Eugénius Tértius Sanctórum número illum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XVI JULII.

IN FESTO

B. MARIÆ VIRGINIS

DE MONTE CARMELO.

(DUPLEX.)

Omnia ut infra in festo beatæ Mariæ ad Nives, quinta augusti, præter illa quæ sequuntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo,

intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemoratiónem.

ORATIO.

Deus, qui beatíssimæ semper Vírginis et Genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli Ordinem decorásti, concéde propítius ut cujus hódie Commemoratiónem solémni celebrámus officio, ejus muníti præsídiis, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Qui vivis.

Deinde fit Commemoratio sancti Henrici.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui, *ut supra*, 544.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis Ego sapiéntia, *ut infra, in festo beatæ Mariæ ad Nives.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Cum sacra Pentecóstes die Apóstoli cœlitus afflati, váriis linguis loqueréntur, et invocáto augustíssimo Jesu nómine mira multa patrárent, viri plúrimi (ut fertur) qui vestígiis sanctórum Prophetárum Elíæ ac Eliséi institerant, et Joánnis Baptístæ præcónio ad Christi advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte perspécta atque probáta, evangélicam Fidem conféstim amplexáti sunt, ac peculiári quodam afféctu, beatíssimam Vírginem (cujus collóquiis ac familiaritáte felíciter frui potuére) ádeo venerári cœpérunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Elías olim ascendéntem nébulam, Vírginis typo insignem, conspéxerat, eídem puríssimæ Vírgini Sacéllum constrúxerint.

℣. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans.

Dedi suavitátem.

LECTIO V.

Ad novum ergo Sacéllum sæpe quotídie conveniéntes, rítibus piis, precatiónibus ac láudibus beatíssimam Vírginem, velut singulárem Ordinis tutélam colébant. Quamóbrem Fratres beátæ Maríæ de Monte Carmélo passim ab ómnibus appellári cœpérunt, eúmque títulum Summi Pontífices non modo confirmárunt, sed et Indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel

Ordinem, vel Fratres síngulos nuncupárent, concessére. Nec vero nomenclatúram tantum magnificentíssima Virgo tríbuit et tutélam, verum et insígne sacri Scapuláris, quod beáto Simóni Anglico præbuit, ut cœlésti hac veste Ordo ille sacer dignosceréetur, et a malis ingruéntibus protegerétur : ac demum, cum olim in Európa ordo esset ignótus, et ob id apud Honórium Tértium non pauci pro illíus extinctióne instárent, ástitit Honório noctu piíssima Virgo María, planéque jussit, ut Institútum et hómines benígne complecterétur.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt eam.

LECTIO VI.

Non in hoc tantum sæculo Ordinem sibi tam accéptum multis prærogatívis beatíssima Virgo insignívit : verum et in álio (cum ubíque et poténtia et misericórdia plúrimum váleat) fílios in Scapuláris societátem relátos, qui abstinéntiam módicam, precésque paucas eis præscríptas frequentárunt, ac pro sui status ratióne castitátem coluérunt, matérno plane afféctu, dum igne Purgatórii expiántur, solári, ac in cœléstem pátriam obténtu suo quantócius pie créditur offérre. Tot ergo tantísque benefíciis Ordo cumulátus, solémnem beatíssimæ Vírginis Commemoratiónem ritu perpétuo ad ejúsdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam instítuit.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Glória Patri.

Unguéntum.

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri Magnæ devotiónis, *ut infra ad Nives.*

℟. iij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devoto fœmíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemoratiónem.

Quia ex te ortus.

℟. viij. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

Glória Patri.

Quia fecit.

Ad Laudes et per Horas, omnia ut infra in festo B. Mariæ ad Nives.

Ad Benedictus, Antiphona.

Caput tuum ut Carmélus, et comæ cápitis tui sicut púrpura Regis vincta canálibus. Allelúia.

In secundis Vesperis Antiphona, Psalmi, Capitulum, Hymnus, et versiculus ut in primis Vesperis, 545.

Ad Magnificat, Antiphona.

Glória Líbani data est ei, decor Carméli, et Saron. Allelúia.

Deinde fit Commemoratio sancti Alexii.

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio ut infra.

DIE XVII JULII.

IN FESTO S. ALEXII,

confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Aléxii, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Alexius, Romanórum nobilíssimus, propter exímium Jesu Christi amórem, prima nocte nuptiárum, relínquens intáctam sponsam, illústrium orbis terræ Ecclesiárum peregrinatiónem suscépit. Quibus in itinéribus, cum ignótus septémdecim annos fuísset, áliquando apud Edéssam Syriæ urbem per imáginem sanctíssimæ Maríæ vírginis, ejus nómine divulgáto, inde navi discéssit. Ad portum Románum appúlsus, a patre suo tanquam aliénus pauper hospítio accípitur : apud quem, ómnibus incógnitus, cum decem et septem annos vixísset, relícto scripto sui nóminis, sánguinis ac totíus vitæ cursus, migrávit in cæ-

lum, Innocéntio Primo summo pontífice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

LECTIO V.

[Lib. 10. c. 16. in c. 12 Job.]

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre: quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere, cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere, cum virtútis possibílitas deest quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas

LECTIO VI.

At contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre: vera, ut sunt, dilígere, falsa devitáre: bona grátis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus purítátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur; et quidquid in ópere véritas ápprobat: carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere

in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Ecce nos relíquimus, *ut in Communi Abbatum*, xcj.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Sanctæ Symphorosæ.

DIE XVIII JULII.

IN FESTO

SANCTI CAMILLI DE LELLIS,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, exceptis iis quæ sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor, *dicitur* Méruit suprémos.

ORATIO.

Deus, qui sanctum Camíllum ad animárum in extrémo agóne luctántium subsídium singulári charitátis prærogatíva decorásti, ejus, quæsumus, méritis Spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde, ut in hora éxitus nostri hostem víncere, et ad cœléstem mereámur corónam pervenire. Per Dóminum nostrum.... in unitáte ejúsdem.

Postea fit commemoratio sancti Alexii.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui nos *ut supra*, 548.

Pro SS. Symphorosa ac filiis, Martyribus.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Symphorósæ et filiórum ejus natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Camillus Bucclánici Theatínæ Diœcésis óppido ex nóbili Lelliórum família natus est, matre sexagenária, cui grávidæ visum est per quiétem puérulum Crucis signo

in péctore munitum, et ágmini puerórum idem signum gestántium præeúntem, se peperísse. Adoléscens rem militárem sequútus, sæculi vitiis aliquándiu indúlsit: donec vigésimum quintum agens ætátis annum tanto supérnæ grátiæ lúmine, divinæque offénsæ dolóre corréptus fuit, ut ubérrimo lacrymárum imbre íllico perfúsus, anteáctæ vitæ sordes indesinénter abstérgere, novúmque indúere hóminem firmiter decréverit. Quare ipso, quo id cóntigit, Purificatiónis Beatíssimæ Vírginis festo die ad Fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, cónvolans, ut eórum número adscriberétur summis précibus exorávit. Voti compos semel atque íterum factus est; sed fœdo úlcere, quo aliquándo laboráverat, in ejus tíbia iteráto recrudescénte, divínæ Providéntiæ majóra de eo disponéntis consílio humíliter se subjécit, suíque victor illíus Religiónis bis expetítum et suscéptum hábitum bis dimísit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Romam proféctus, in Nosocómium quod insanabílium dícitur, recéptus est; cujus étiam administratiónem, ob perspéctas ejus virtútes sibi demandátam summa integritáte ac sollicitúdine vere patérna perégit. Omnium ægrórum servum se réputans, eórum stérnere léctulos, sordes térgere, ulcéribus medéri, agoníque extrémo piis précibus et cohortatiónibus opem ferre solémne hábuit: quibus in munéribus præclára præbuit admirábilis patiéntiæ, invíctæ fortitúdinis, et heróicæ charitátis exémpla. Verum cum animárum in extrémis periclitántium, quod única intendébat, levámini subsídium litterárum plúrimum conférre intellígeret, trigínta duos ánnos natus, in primis grammáticæ eleméntis tyrocínium inter púeros íterum subíre non erúbuit. Sacerdótio póstea rite initiátus, nonnúllis sibi adjúnctis sóciis prima jecit Congregatiónis Clericórum Regulárium Infírmis Ministrántium fundaménta, írrito conátu obniténte humáni géneris hoste. Nam Camíllus cœlésti voce e Christi crucifíxi, manus étiam de ligno avúlsas admirándo prodígio portendéntis, Simulácro emíssa mirabíliter confirmátus, Ordinem suum a Sede

Apostólica approbári obtínuit, sodálibus quarto obstríctis máxime árduo voto, infírmis, quos étiam pestis inféccrit, ministrándi. Quod Institútum, quam foret Deo accéptum, et animárum salúti proficuum, Sanctus Philíppus Nérius, qui Camíllo a sacris Confessiónibus erat, comprobávit; dum ejus alúmnis decedéntium agóni opem feréntibus Angelos suggeréntes verba sæpius se vidisse testátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum, Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Arctioribus hisce vínculis ægrotántium ministério mancipátus, mirum est qua alacritáte, nullis fractus labóribus, nullis detérritus vitæ perículis, diu noctúque ad suprémum usque spíritum eórum cómmodis vigiláverit. Omnibus ómnia factus, vilíssima quæque offícia demississimo obséquio, flexisque plerúmque génibus, véluti Christum ipsum cérneret in infírmis, hílari promptóque ánimo árripiébat; utque ómnium indigéntiis præsto esset, generálem Ordinis Præfectúram, cœlíque delícias, quibus in contemplatióne defixus affluébat, sponte dimísit. Patérnus vero illíus erga míseros amor tum máxime effúlsit, cum et Urbs contagióso morbo primum, deinde extréma annónæ laboráret inópia, et Nolæ in Campánia dira pestis grassarétur. Tanta dénique in Deum et próximum charitáte exársit, ut Angelus nuncupári, et Angelórum opem in vário itínerum discrímine experíri promererétur. Prophetíæ dono et grátia sanitátum præditus arcána quoque córdium inspéxit; ejúsque précibus nunc cibária multiplicáta sunt, nunc aqua in vinum convérsa. Tandem vigíliis, jejúniis, et assíduis attrítus labóribus, cum pelle tantum et óssibus constáre viderétur, quinque moléstis æque ac diútinis morbis, quos Misericórdias Dómini appellábat, fórtiter tolerátis, Sacraméntis munítus, Romæ inter suavíssima Jesu et Maríæ nómina, ad ea verba, mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qua prædíxerat hora, obdormívit in Dómino prídie idus júlii, anno salútis millésimo sexcentésimo decimoquárto, ætátis suæ sexagésimo quinto: quem plúribus illústrem miráculis, Benedíctus Decimusquártus solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit óm-

nia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 15.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 83, in Joann. Evang.]

Quid putámus, Fratres mei, numquídnam solum ejus de ista dilectióne mandátum est, qua dilígimus ínvicem ? Nonne est et áliud majus, ut diligámus Deum ? Aut vero de sola Deus nobis dilectióne mandávit, ut ália non requirámus ? Tria certe commméndat Apóstolus, dicens : Manent autem Fides, Spes, Cháritas, tria hæc; major autem horum Cháritas. Et si in Charitáte, hoc est in dilectióne, concludúntur duo illa præcépta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide ígitur nobis quam multa mandáta sunt, quam multa de Spe. Quis potest cuncta collígere, quis enumerándo sufficere ? Sed intueámur quod ait idem Apóstolus : Plenitúdo legis Cháritas.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Ubi ergo Cháritas est, quid est quod possit deésse ? Ubi autem non est, quid est quod possit prodésse ? Dæmon credit, nec díligit : nemo díligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest speráre véniam, qui non díligit : nemo autem potest desperáre, qui díligit. Itaque ubi diléctio est, ibi necessário fides et spes : et ubi diléctio próximi, ibi necessário étiam diléctio Dei. Qui enim non díligit Deum, quómodo díligit próximum tanquam se ipsum ? Quandóquidem non díligit et se ipsum : est quippe ímpius et iníquus : qui autem díligit iniquitátem, non

plane diligit, sed odit ánimam suam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris :* Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

Lectio nona de SS. Simphorosa et septem Filiis, Martyribus, de quibus et commemoratio ad Laudes.

Symphorosa Tiburtína, Getúlii Mártyris uxor, ex eo septem fílios péperit, Crescéntium, Juliánum, Nemésium, Primitívum, Justínum, Stácteum, et Eugénium, qui omnes, propter Christiánæ fídei professiónem, una cum matre, Adriáno Imperatóre, comprehénsi sunt. Quorum píetas multis variísque tentáta supplíciis, cum stábilis permanéret, mater quæ fíliis fídei magístra fúerat, dux eísdem ad martyrium éxtitit. Nam saxo ad collum alligáto, in profluéntem dejícitur : cujus corpus conquisítum a fratre ejus Eugénio sepelítur. Postrídie ejus diéi, qui fuit decimoquínto kaléndas augústi, septem fratres, sínguli ad palum alligáti, várie sunt interfécti. Crescéntio guttur ferro transfígitur : Juliáno pectus confóditur : Nemésio cor transverberátur : Primitívo trajícitur umbílicus, Justínus membrátim secátur : Stácteus telis confígitur : Eugénius a péctore in duas partes divíditur. Ita octo hóstiæ Deo gratíssimæ sunt immolátæ. Córpora in altíssimam fóveam projécta sunt via Tiburtína nono ab Urbe lápide, quæ póstea Romam transláta, cóndita sunt in Ecclésia sancti Angeli in Piscína.

Te Deum laudámus, 16.

Quando autem transfertur, Lectio nona erit :

Hoc ergo præcéptum Dómini teneámus, ut nos ínvicem diligámus : et quidquid áliud præcépit, faciémus ; quóniam quidquid est áliud, hic habémus. Discérnitur quippe ista diléctio ab illa dilectióne, qua se invicem díligunt hómines, nam ut discernerétur, adjúnctum est : Sicut diléxi vos. Ut quid enim díligit nos Christus, nisi ut regnáre possímus cum Christo? Ad hoc ergo et nos ínvicem diligámus, ut dilectiónem nostram discernámus a céteris, qui non ad hoc se ínvicem díligunt,

quia nec díligunt. Qui autem se propter habéndum Deum díligunt, ipsi se díligunt; ergo ut se díligunt, Deum díligunt. Non est hæc diléctio in ómnibus homínibus : pauci se proptérea díligunt , ut sit Deus ómnia in ómnibus.

Te Deum laudámus, 16.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XIX JULII.

IN FESTO

S. VINCENTII A PAULO,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv.

In Hymno Iste Confessor, *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiástici Ordinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium Apostólica virtúte roborásti, præsta, quæsumus, ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Pro Commemoratione Sancti Camilli.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui sanctum, *ut supra*, 550.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Vincentius a Paulo natióne Gallus, Pódii non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum a púero exímiam in páuperes charitátem præ se tulit. A custódia patérni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cum Tolósæ, tum Cæsaraugústæ dídiçit. Sacerdótio initiátus, ac Theologiæ láurea insignítus, in Turcas íncidit qui captívum in Africam adduxérunt; sed in captivitáte pósitus herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo ígitur ex bárbaris oris, opitulánte Deípara, sese prorípiens, ad apostólica límina iter instítuit; unde in Gálliam revérsus Clipíaci primum, mox Castelliónis Parœcias sanctíssime rexit. Renuntiátus a Rege primárius Sacrórum miníster in Gálliæ trirémibus, mirum, quo zelo, et ducum et rémigum salúti óperam posúerit. Moniálibus Visitatiónis a sancto Fran-

cisco Salésio præpósitus, tanta prudéntia per annos círciter quadragínta eam curam sustínuit, ut máxime comprobáverit judícium sanctíssimi Præsulis, qui sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi

LECTIO V.

Evangelizandis paupéribus, præsértim ruricolis, ad decrépitam usque ætátem indeféssus incúbuit, eíque apostólico óperi tum se tum alúmnos Congregatiónis, quam sub nómine Presbyterórum sæculárium Missiónis instítuit, perpétuo voto a Sancta Sede confirmáto speciátim obstrínxit. Quantum autem augéndæ cleri disciplínæ allaboráverit, testántur erécta majórum clericórum Seminária: collatiónum de divínis inter sacerdótes frequéntia: et sacræ ordinatióni præmitténda exercítia; ad quæ sicut et ad pios laicórum secéssus, institúti sui domicília libénter patére vóluit. Insuper ad amplificándam fidem, et pietátem, evangélicos misit operários, non in solas Gálliæ províncias, sed et in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hybérniam, atque ad Bárbaros, et Indos. Ipse vero, vita functo Ludovico decimotértio, cui moriénti hortátor ádstitit, a Regína Anna Austríaca matre Ludovíci decimiquárti in sánctius consílium accítus studiosíssime egit, ut non nisi digniores Ecclésiis, ac Monastériis præficeréntur: civíles discórdiæ, singulária certámina, serpéntes erróres, quos simul sensit et exhórruit, amputaréntur: debitáque judíciis Apostólicis obediéntia præstarétur ab omnibus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Nullum fuit calamitátis genus cui patérne non occúrrerit. Fidéles sub Turcárum jugo geméntes: infántes expósitos: júvenes dyscolos: vírgines periclitántes: moniáles dispérsas: mulíeres lapsas: ad triremes damnátos: perígrenos infírmos artífices inválidos: ipsósque mente captos, ac innúmeros mendícos subsídiis et hospítiis etiámnum superstítibus excépit, ac pie fovit. Lotha-

ringiam, Campániam, Picárdiam, aliásque regiónes peste, fame, bellóque vastátas prolíxe reféeit. Plúrima ad perquiréndos, et sublevándos míseros sodalítia fundávit; inter quæ celébris Matronárum cœtus, et late diffúsa sub nómine charitátis Puellárum Socíetas; Puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia, ac sanctæ Genovéfæ ad sequióris sexus educatiónem erigéndas curávit. Hæc inter, et ália gravíssima negótia Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis: ab honóribus, divítiis, ac delíciis semper abhórruit, audítus dícere, rem nullam sibi placére, prætérquam in Christo Jesu, quem in ómnibus studébat imitári. Córporis demum afflictatióne, labóribus senióque attrítus, die vigésima séptima septémbris, anno salútis supra millésimum sexcentésimo sexagésimo, ætátis suæ octogésimo quinto, Parísiis in domo sancti Lázari, quæ caput est Congregatiónis Missiónis, plácide obdormívit: quem virtútibus, méritis, ac miráculis clarum Clemens Duodécimus inter Sanctos rétulit, ipsíus celebritáti die décima nona mensis júlii quotánnis assignáta.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia.

Glória Patri.

Quia.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Designávit Dóminus, *ut in Communi Evangelistarum,* xxj.

℟. vij. Iste est qui ante Deum, lxxxi.

℟. viij. Sint lumbi, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiv.

Vesperæ a Capitulo de sequenti. Commemoratio præcedentis et sanctæ Margaritæ virginis.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Díffusa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Margaríta virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

DIE XX JULII.

IN FESTO

S. HIERONYMI ÆMILIANI,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In Hymno Iste Conféssor, *dicitur* Méruit suprémos.

ORATIO.

Deus, misericordiárum Pater, per mérita et intercessiónem beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem et patrem esse voluísti, concéde, ut spíritum adoptiónis, quo filii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Hieronymus, e gente patrícia Æmiliána Venétiis ortus, a prima adolescéntia milítiæ addíctus, difficíllimis Reipúblicæ tempóribus Castro Novo ad Quarum in móntibus Tarvisínis præficitur. Arce ab hóstibus capta, ipse in tetérrimum cárcerem detrúditur mánibus ac pédibus vinctus; cui omni humána ope destitúto Beatíssima Virgo, ejus précibus exórata, clemens adest, víncula solvit, et per médios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvísii conspéctum incólumem ducit. Urbem ingréssus ad Deíparæ aram, cui se vóverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti benefícii testimónium suspéndit. Revérsus Venétias cœpit pietátis stúdia impénsius cólere, in páuperes mire effúsus, sed puerórum præsértim misértus, qui paréntibus orbáti, egéni et sórdidi per urbem vagabántur, quos in ædes a se condúctas recépit de suo aléndos, et Christiánis móribus imbuéndos.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Per eos dies Venétias appúlerant beátus Cajetánus, et Joánnes Petrus Caráffa, póstmodum Paulus Quartus, qui Hyerónymi spíritu novóque institúto colligéndi órphanos probáto, illum in Incurabílium Hospitále adduxérunt, in quo órphanos simul educáret, atque ægrótis pari charitáte inservíret. Mox eorúmdem hortátu in próximam Continéntem prófectus, Bríxiæ primum, deínde Bérgomi atque Novocómi orpha-

notróphia eréxit; Bérgomi præsértim, ubi præter duo, pro púeris unum, et pro puéllis álterum, domum excipiéndis, novo in illis regiónibus exémplo, mulíeribus a turpi vita ad pœniténtiam convérsis apéruit. Somáschæ demum subsístens, in húmili pago agri Bergoménsis ad Vénetæ ditiónis fines, sibi ac suis ibi sedem constítuit, formámque indúxit Congregatiónis, cui proptérea a Somáscha nomen factum: quam subinde auctam et propagátam, nedum orphanórum regímini, et Ecclesiárum cúltui, sed ad majórem Christiánæ Reipúblicæ utilitátem, adolescéntium in lítteris, et bonis móribus institutióni in Collégiis, Académiis, et Semináriis addíctam sanctus Pius Quintus inter Religiósos Ordines adscrípsit, ceteríque Pontífices privilégiis ornárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Orphanis colligéndis inténtus Mediolánum profícíscitur, atque Ticínum, et utrobíque colléctis agmínibus puerórum tectum, victum, vestem, magístros, nobílibus viris faventibus, próvide constítuit. Inde Somáscham redux, ómnibus ómnia factus a nullo abhorrébat ópere, quod in próximi bonum cédere prævidéret. Agrícolis immíxtus per agros sparsis, dum se illis adjutórem in meténdis frúgibus præbet, mystéria Fídei explicábat: puerórum cápita porrígine fœda abstérgens, et patiénter tractans curábat; pútridis rusticórum vulnéribus medebátur eo succéssu, ut grátia curatiónum donátus censerétur. In monte, qui Somáschæ ímminet, repérta specu, in illam se ábdidit, ubi se flagéllis cædens, dies ínteg ros jejúnus tránsigens, oratióne in plúrimam noctem protrácta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorúmque noxárum pœnas luébat. In hujus specus interióri recéssu ex árido sílice exstíllat aqua, précibus Servi Dei, ut constans tradítio est, impetráta, quæ usque in hodiérnam diem júgiter manans, et in várias regiónes deláta ægris sanitátem plerúmque concíliat. Tandem ex contagióne, quæ per omnem vallem serpébat, dum ægrotántibus insérvit, et vita functos própriis húmeris ad sepultúram defert, contrácto morbo, annos natus sex et quinquagínta, quam paulo

ante prædíxerat, pretiósam mortem óbiit anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo : quem plúribus in vita, et post mortem miráculis illústrem Benedíctus Decimusquártus Beatórum, Clemens vero Decimustértius Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19, v. 13.]

In illo témpore, Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 62, in Matthæum.]

Cur discípuli púeros abigébant? Dignitátis causa. Quid ergo ille? Ut dóceat illos modéste sápere, fastúmque mundánum conculcáre, et súscipit, et ulnis compléctitur, talibúsque Regnum cœlórum pollicétur, id quod étiam dixit supérius. Et nos ígitur si vólumus hærédes esse Cœlórum, hanc virtútem cum diligéntia magna sectémur. Hoc est enim Philosophíæ culmen símplicem esse cum prudéntia. Hæc vita est Angélica. Anima enim puéruli ómnibus ánimi morbis vácua est : non memóriam rétinet injuriárum, sed eas inferéntes adit ut amícos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbéribus cædátur, eam semper quærit, et ómnibus antepónit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Si Regínam ipsi osténdas diadémate ornátam, non præfert eam matri pannis detrítis vestítæ, mallétque illam incúltam vidére quam Regínam mirífice amíctam. Nam quod suum, quod aliénum est, non ex paupertáte, vel divítiis, sed ex amóre existimáre solet; et nihil plus requírit, quam necessária, atque ut lacte replétus est, statim a mamma abscédit.

Non eísdem, quibus nos, ærúmnis prémitur, nec pecuniárum jactúra rebúsque simílibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus lætátur, neque córporum pulchritúdinem mirátur. Ideo dicébat: Tálium est enim Regnum Cœlórum, ut ex propósito voluntátis illa operémur, quæ natúra sua púeri fáciunt.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Quia enim Pharisæi non aliúnde, quam a nequítia et arrogántia ad agéndum ferebántur, ubíque Discípulos suos símplices esse jubet, illósque subíndicat, dum hos instítuit. Nihil enim ita supérbiam parit ut principátus, et primi conséssus. Quóniam ígitur Discípuli per totum terrárum orbem multum honóris consecutúri erant, ipsórum ánimos prævenit, nec sinit eos humánum quid pati nec honórem a vulgo expétere, vel ante álios se efférre. Nam etiámsi hæc parva vidéntur esse, at malis ingéntibus causam præbent. Sic enim institúti Pharisæi in malórum culmen ascendérunt; salutatiónes, primos conséssus, et médios requiréntes, hinc in ardéntem glóriæ cupiditátem, inde vero in impietátem lapsi sunt.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit commemoratio Sanctæ Margaritæ.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et compáravit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio ut supra.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XXI JULII.

SANCTÆ PRAXEDIS,

virginis.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ut sicut de beátæ

Praxédis, vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

LECTIO III.

Praxedes, virgo Romána, Pudentiánæ vírginis soror, Marco Antoníno Imperatóre Christiános persequénte, eos facultátibus, ópera, consolatióne, et omni charitátis offício prosequebátur. Nam álios domi occultábat: álios ad fídei constántiam hortabátur: aliórum córpora sepeliébat: iis, qui in cárcere inclúsi erant, qui in ergástulis exercebántur, nulla re déerat. Quæ cum tantam Christianórum stragem jam ferre non posset, Deum precáta est, ut, si mori expedíret, se e tantis malis eríperet. Itaque duodécimo kaléndas augústi ad pietátis præmia vocátur in cœlum. Cujus corpus a pastóre presbytero in patris et sorŏris Pudentiánæ sepúlcrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscíllæ, via Salária.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXII JULII.

IN FESTO

S. MARIÆ MAGDALENÆ.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dum esset Rex, *cum reliquis de Laudibus*, 567.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Communi Virginum*, xcij.

CAPITULUM.

[Prov. c. 31.]

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus: confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Pater supérni lúminis,
Cum Magdalénam réspicis,
Flammas amóris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.

Amóre currit sáucia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, tèrgere
Comis, et ore lámbere.

Adstáre non timet Cruci,
Sepúlcro inhæret ánxia,
Truces nec horret mílites:
Pellit timórem Cháritas.

O vera, Christe, Cháritas,
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cœli præmia.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona

Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quod Jesus accúbuit in domo Simónis leprósi, áttulit

alabástrum unguénti, et stans retro secus pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat.

ORATIO.

Beatæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus, Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Laudémus Deum nostrum, * In conversióne Maríæ Magdalénæ.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Maria castis ósculis
Lambit Dei vestígia:
Fletu rigat, tergit comis,
Detérsa nardo pérlinit.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum de Communi nec Virginum nec Martyrum, cxiij.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Cánticis Canticórum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea: quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuíbo civitátem: per vicos et pláteas quæram quem díligit ánima mea; quæsívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem: Num quem díligit ánima mea, vidístis? Páululum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam donec introdúcam illum in domum matris meæ, et in cubículum genitrícis meæ.

℟. María Magdaléne, et áltera María, ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesus, quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est: præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole, et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis.

Jesus quem quæritis.

LECTIO II.

[Cap. 8.]

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ: ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, filiæ Jerúsalem, ne suscitétis: neque evigiláre faciátis diléctam donec ipsa velit.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum: quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum meum. Allelúia.

℣. Recedéntibus discípulis non recedébam, et amóris ejus igne succénsa ardébam desidério.

Et dum flerem.

LECTIO III.

Quæ est ista quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit, sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam ibi eum vidébitis.

℣. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum, et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei.

Præcédet.

Glória Patri.

Præcédet.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Homilia 25, in Evangelia.]

Maria Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis: et vox veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat: exquirébat, quem non inveniébat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchri-

túdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Quæsivit ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quæreret, unde et cóntigit ut inveníret : actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenissent. Hinc est enim, quod de eódem sponsa Ecclésia in Cánticis Canticórum dicit : in léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie, Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus: quia etsi jam in illo mens vígilet, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Sed qui diléctum suum non ínvenit, restat ut surgat, civitátem circúmeat, id est, sanctam electórum Ecclésiam mente et inquisitióne percúrrat: per vicos eum, et pláteas quærat, id est, per angústa et lata gradiéntes aspíciat, ut si qua inveníre in eis váleat, ejus vestígia exquírat: quia sunt nonnúlli étiam vitæ sæculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civitátem: quia sancti Patres, qui Ecclésiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo vel scripto nos dóceant. Quos cum páululum pertransímus, invenímus quem dilígimus: quia Redémptor noster etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Rogábat Jesum quidam de Pharisæis ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 50 Homil. Homil. 23. tom. 10.]

Evangelium cum legerétur, attentíssime audístis: et

res gesta narráta atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidístis enim non carne, sed mente, Dóminum Jesum Christum in domo Pharisæi recumbéntem : et ab illo invitátum non fastidiéntem. Vidístis étiam in civitáte mulierem famósam, mala útique fama, quæ erat peccátrix, non invitátam irruísse convívio, ubi suus médicus recumbébat, et quæsísse pia impudéntia sanitátem: irruens, quasi importúna convívio, opportúna benefício. Nóverat enim quanto morbo laboráret: et illum ad sanándum esse idóneum, ad quem vénerat, sciébat.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus, considerávit sémitas domus suæ: * Et panem otiósa non comédit.

℣. Gustávit et vidit, quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus.

Et panem.

LECTIO VIII.

Accessit ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes. Et, quæ diu male ambuláverat, vestígia recta quærébat. Prius fudit lácrymas cordis, et lavit Dómini pedes obséquio confessiónis, capíllis suis tergit, osculáta est, unxit: tácita loquebátur, non sermónem promébat, sed devotiónem ostendébat. Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, osculándo, tergéndo, ungéndo pedes ejus, Pharisæus, qui invitáverat Dóminum Jesum Christum, quia ex illo génere erat hóminum superbórum, de quibus Isaías Prophéta dicit : Qui dicunt: Recéde longe a me, noli me tángere, quóniam mundus sum : putávit Dóminum nescísse mulierem.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi.

Quem vidi.

Glória Patri.

Quem vidi.

LECTIO IX.

O Pharisæe, invitátor et irrisor Dómini! Dóminum pascis, et a quo pascéndus sis, non intélligis. Unde scis Dóminum nescísse quæ fúerit illa múlier, nisi quia permíssa est accédere, nisi quia illo patiénte osculáta est pedes ejus, nisi quia tersit, nisi quia unxit? Hæc enim non débuit permítti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illíus ergo Pharisæi pedes, si talis múlier accessísset, dictúrus erat, quod Isaías de tálibus dicit :

Recéde a me, noli me tángere, quóniam mundus sum. Accéssit autem ad Dóminum immúnda, ut redíret munda. Accéssit ægra, ut redíret sana. Accéssit conféssa, ut redíret prófessa.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amica mea, et veni.

Antiphona.

Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

CAPITULUM.

[Prov. c. 31.]

Mulierem fortem quis invéniet, procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Summi Paréntis Unice,
Vultu pio nos réspice,
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Magdalénæ pœnitens.

Amissa drachma régio
Recóndita est ærário,
Et gemma, detérso luto,
Nitóre vincit sídera.

Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Magdalénæ lácrymas
Peccáta nostra díluas.

Dei parens piíssima,
Evæ nepótes flébiles
De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.

Uni Deo sit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crímina
Remíttit, et dat præmia.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Benedictus, Antiphona.

María unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis, et domus impléta est ex odóre unguénti.

ORATIO.

Beatæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus, Dómine, suffrágiis adjuvémur, cujus précibus exorátus quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Antiphona In odórem.

Capitulum Mulíerem fortem, *ut supra.*

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Jam hiems tránsiit.

CAPITULUM.
[Prov. c. 31.]

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. *breve*. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Ista est speciósa.

CAPITULUM.
[Prov. c, 31.]

Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. *breve*. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Vesperæ a Capitulo de sancto Apollinari, cum Commemoratione S. Mariæ Magdalenæ, et S. Liborii Episcopi et Confessoris.

DIE XXIII JULII.

IN FESTO

SANCTI APOLLINARIS,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris, xxiij, *præter ea quæ hic habentur.*

ORATIO.

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris sacerdótis tui martyrio consecrásti, tríbue nobis, quæsumus, fámulis tuis, ut cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Mariæ Magdalenæ.

Antiphona.

Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguénti, et stans retro secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Oratio Beátæ Mariæ, *ut supra*, 567.

Postea fit Commemoratio S. Liborii Episcopi et Confessoris.

Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Libórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Apollinaris cum Príncipe Apostolórum Antiochía Romam venit: a quo ordinátus Epíscopus, Ravénnam ad Christi Dómini Evangélium prædicándum mittitur: ubi cum ad Christi fidem plúrimos convérteret, captus ab idolórum sacerdótibus, gráviter cæsus est. Cumque ipso oránte Bonifácius nóbilis vir, qui diu mutus fúerat, loquerétur, ejúsque filia immúndo spíritu liberáta esset, íterum est in illum commóta sedítio. Itaque virgis cæsus, ardéntes carbónes nudis pédibus prémere cógitur: quem cum subjéctus ignis nihil læderet, ejícitur extra urbem.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Is vero latens aliquándiu cum quibúsdam Christiánis, inde proféctus est in Æmíliam, ubi Rufini Patrícii filiam mórtuam ad vitam revocávit: ut proptérea tota Rufini família in Jesum Christum créderet. Quare veheménter incénsus Præféctus accérsit Apollinárem, et cum eo grávius agit, ut finem fáciat disseminándi in urbe Christi fidem. Cujus cum Apollináris jussa neglígeret, equúleo cruciátur, in cujus plagas aqua fervens infúnditur, saxóque os túnditur: mox férreis vínculis constríctus inclúditur in cárcere. Quarto die impósitus in navem, mittitur in exílium: ac facto naufrágio, venit in Mysiam, inde ad ripam Danúbii, póstea in Thráciam.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et vo-

luntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Cum autem in Serápidis templo dæmon se respónsa datúrum negáret, dum ibidem Petri Apóstoli discípulus morarétur, diu conquisítus invéntus est Apollináris : qui íterum jubétur navigáre. Ita revérsus Ravénnam, ab iísdem illis idolórum sacerdótibus accusátus, Centurióni custodiéndus tráditur : qui cum occúlte Christum cóleret, noctu Apollinárem dimísit. Re cógnita, satéllites eum persequúntur, et plagis in itínere conféctum, quod mórtuum créderent, relínquunt. Quem cum inde Christiáni sustulíssent, séptimo die exhórtans illos ad fidei constántiam, martyrii glória clarus migrávit e vita. Cujus corpus prope murum urbis sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 22.]

In illo témpore, Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse major. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 10. in Luc. cap. 22.]

Regnum Dei non est de hoc mundo. Non ergo æqualitátis hómini ad Deum, sed similitúdinis æmulátio est. Solus enim Christus est plena imágo Dei, propter expréssam in se patérnæ claritúdinis unitátem. Justus autem homo ad imáginem Dei est, si propter imitándam divínæ conversatiónis similitúdinem mundum hunc Dei cognitióne contémnat, voluptatésque terrénas verbi perceptióne despíciat, quo álimur in vitam : unde et Corpus Christi édimus, ut vitæ ætérnæ possímus esse partícipes.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite

ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

LECTIO VIII.

Non enim victus et potus nobis præmii loco spondétur et honóris, sed communicátio grátiæ cœléstis et vitæ. Neque duódecim throni tanquam áliqua corporális sunt receptácula sessiónis : sed quia sicut secúndum divínam similitúdinem júdicat Christus cognitióne córdium, non interrogatióne factórum, virtútem remúnerans, impietatémque condémnans : ita et Apóstoli in judícium spirituále formántur remuneratióne fidei, et execratióne perfídiæ, virtúte errórem redarguéntes, sacrílegos ódio persequéntes.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

LECTIO IX.

Conversatamur igitur, et caveámus, ne in perditiónem áliqua inter nos de prælatióne possit esse conténtio. Si enim contendébant Apóstoli, non excusatióni obténditur, sed cautióni propónitur. Si Petrus aliquándo convértitur, qui ad primam Dómini secútus est vocem : quis potest dicere, cito se esse convérsum? Cave ergo jactántiam, cave sæculum. Ille enim confirmáre jubétur fratres suos, qui dixit : Omnia dimísimus, et secúti sumus te.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio S. Liborii Episcopi et Confessoris.

Antiphona.

Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Da, quæsumus, *ut supra*, 569.

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Christinæ, virginis et martyris.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Christína virgo et martyr implóret,

quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

DIE XXIV JULII.

IN VIGILIA S. JACOBI,

apostoli.

Tres Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Hoc est præcéptum, *ut in vigilia Apostolorum.*

Ad Laudes ut in Psalterio, et dicuntur Preces feriales flexis genibus, 62.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Jacóbi Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio S. Christinæ.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negociatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Indulgéntiam, *ut supra*, 571.

DIE XXV JULII.

IN FESTO S. JACOBI,

apostoli.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

Omnia de Communi Apostolorum, ij, *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos, ut Apóstoli tui Jacóbi munita præsídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Epistola prima ad Corinthios Sic nos existimet homo, *de Communi Apostolorum*, vj.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Jacobus, Zebedæi fílius, Joánnis Apóstoli germánus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos, vocátus cum fratre, relictis patre ac rétibus, secútus est Dóminum, et ambo ab ipso Jesu Boanérges, id est, tonítrui fílii sunt appelláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máxime diléxit, et testes esse vóluit suæ transfiguratiónis, et interésse miráculo, cum archisynagógi fíliam a mórtuis excitávit, et adésse cum secéssit in montem Olivéti,

Patrem oratúrus, ántequam a Judæis comprehenderétur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, voléntem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt.

LECTIO V.

Post Jesu Christi ascénsum in cœlum, in Judæa et Samaría ejus divinitátem prædicans, plúrimos ad Christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispániam proféctus, ibi áliquos ad Christum convértit, ex quorum número septem póstea Epíscopi a beáto Petro ordináti, in Hispániam primi dirécti sunt. Deínde Jerosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magnum fídei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa Cláudio Imperatóre ad regnum elátus, ut a Judæis grátiam iníret, Jacóbum líbere Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal fórtiter martyrium subeúntem vidísset, statim se et ipse Christiánum esse proféssus est.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte.

LECTIO VI.

Ad supplícium cum rapeRéntur, pétiit ille a Jacóbo véniam: quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cum paulo ante Jacóbus paralyticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eo religiónis et voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cum ipse circa Festum Paschæ primus Apostolórum Jerosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et

lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo.

Glória Patri.

Modo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 20.]

In illo témpore, Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 66, in Matthæum.]

Non turbétur quisquam, si ádeo imperféctos dícimus Apóstolos fuísse : nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quod si virtútem ipsórum discere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, consídera, et vidébis omnem ab illis pervérsam affectiónem fuísse superátam. Hac enim de causa eórum modo imperféctio revelátur, ut apérte percípere possis, quales súbito per grátiam effécti fuérunt. Quod ígitur nihil spiritále petébant, nec de cœlésti regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciámus étiam quómodo accédant, et quid dicant. Vólumus, inquiunt, ut, quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus : Quid vultis? respóndit : non ignórans certe, sed ut eos respondére cogat, et ulcus détegat, et ita medicaméntum appónat.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

LECTIO VIII.

Illi vero, cum erubéscerent, et verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eo devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis manifésti fíerent : et ita demum ea quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum hujus consésssus impetráre : et præpóni quidem se céteris sciébant; Petrum vero sibi præférri formidántes, dícere ausi sunt : Dic ut unus a dextris, alter a sinístris sédeat. Et urgent dicéntes : Dic. Quid ígitur ipse? Ut significáret eos nihil pétere spiritále, sed nec scire quidem quid póstulent : non enim pétere audérent, si sci-

rent; Nescítis, ait, quid petátis: nescítis quam magnum hoc sit, quam mirábile, ac ipsas superióres excédens virtútes.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum.

Glória Patri.

Quorum.

LECTIO IX.

Et adjécit: Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum, et baptísmo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo statim ab hac opinióne ipsos remóvit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus et de corónis mecum ágitis: ego vero de luctámine atque sudóre díssero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparébit: sed cædis ac periculórum tempus præsens est. Pérspice autem, quáliter ipso interrogatiónis modo et hortátur, et állicit. Non enim dixit: Potestísne cædem subíre, potestísne vestrum effúndere sánguinem: sed, Quonam pacto potéstis bíbere cálicem? Deínde allíciens, inquit, Quem ego bibitúrus sum: ut ipsa cum eo communicatióne labórum promptióres redderéntur.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus tantum fit Commemoratio S. Christophori, Martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Christóphori mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Annæ.

DIE XXVI JULII.

IN FESTO S. ANNÆ,

matris B. Mariæ Virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi non Virginum, cxij, præter sequentia.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, qui beátæ Annæ grátiam conférre dignátus es, ut genitrícis unigéniti Filii tui mater éffici mererétur, concéde propítius, ut cujus solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Parabolis Salomonis Mulíerem fortem, *ut in Communi nec Virginis nec Martyris*, cxv.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

LECTIO IV.

[Orat. 2 de Nativ. B. Mariæ.]

Proponitur nobis Annæ thálamus, conjugális vitæ simul et virginitátis formam réferens, illam matris, hanc fíliæ: quarum áltera recens sterilitáte liberáta est, áltera autem aliquánto post, Christi partum ad nostræ natúræ conditiónem divíno opifício formátum, supra natúram est editúra. Mérito ígitur Anna divíno Spíritu plena, læto, hilaríque ánimo pérsonat: Congaudéte mecum, quæ promissiónis germen ex stérili ventre péperi, ac benedictiónis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis mœstítiam éxui, ac lætam fœcunditátis vestem indui. Congáudeat mecum hódie Anna illa, Phenénnæ adversária, et novum hoc atque inopinátum miráculum, quod in me gestum est, suo exémplo concélebret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Exultet Sara senili gaúdio géstiens, meúmque ab sterilitáte concéptum præfigúrans. Cóncinant simul stériles et infœcúndæ visitatiónem meam admirábili modo cœlitus factam. Dicant item matres omnes hac fœcunditáte præditæ: Benedictus qui orántibus id, quod optábant, largítus est, et fœcunditátem stérili dedit, ac felicíssimum illud germen Vírginis concéssit, quæ mater Dei secúndum carnem fuit, cujus venter cœlum est, in qua habitávit is qui nullo loco capi potest. Cónsonam his nos quoque ipsi, quæ vocabátur stérilis, nunc autem virginei thálami mater éxtitit, laudem offerámus. Dicámus ad eam cum Scrip-

túra : Quam beáta domus David, ex qua prodiísti, et venter, in quo Deus sanctificatiónis arcam, hoc est eam, a qua ipse sine sémine concéptus est, fabricávit.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Veræ beáta es, ac ter beáta, quæ beatitúdine donátam a Deo infántem, hoc est, Maríam, nómine quoque ipso magnópere venerándam peperísti, ex qua Christus vitæ flos éxtitit, cujus Vírginis et gloriósus fuit ortus, et partus mundo sublímior. Nos quoque, o beatíssima fœmina, tibi gratulámur. Etenim nostrum ómnium spem divínitus concéssam, hoc est, promissiónis fœtum, peperísti. Beáta revéra es, et beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum magníficat, ac sermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum sane quidem, ac máxime dignum est eam laudáre, quæ divína benignitáte oráculum accépit, ac talem et tantum nobis fructum édidit, ex quo dulcis Jesus pródiit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Símile est regnum cœlórum, *de Communi nec Virginis nec Martyris*, cxviij.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sancti Pantaleonis.

DIE XXVII JULII.

SANCTI PANTALEONIS, martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut intercedénte beáto Pantaleóne mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente Per Dóminum.

LECTIO III.

Pantaleon Nicomediénsis, nóbilis médicus, ab Hermoláo presbytero in Jesu Christi fide erudítus, baptizátus est: qui mox patri Eustórgio persuásit ut Christiánus fieret. Quare, cum Nicomedíæ póstea Christi Dómini fidem líbere prædicáret, et ad ejus doctrínam omnes cohortarétur, Diocletiáno Imperatóre equúleo tortus, et admótis ad ejus corpus láminis candéntibus, cruciátus est: quam tormentórum vim æquo et forti ánimo ferens, ad extrémum gládio percússus, martyrii corónam adéptus est.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXVIII JULII.

in festo

SS. NAZARII, CELSI ET VICTORIS, MARTYRUM, AC INNOCENTII, PAPÆ ET CONFESSORIS.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxviij, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Sanctorum tuórum nos, Dómine, Nazárii, Celsi, Victóris, ac Innocéntii conféssio beáta commúniat, et fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Nazarius, a beáto Lino papa baptizátus, cum in Gálliam proféctus esset, ibi Celsum púerum, a se Christiánis præcéptis prius instrúctum, baptizávit; qui una Trévirim eúntes, Nerónis persecutióne in mare utérque dejícitur, unde mirabíliter evasérunt. Póstea Mediolánum veniéntes, cum ibi Christi fidem disseminárent, ab Anolíno præfécto, constantíssime Christum Deum confiténtes, cápite plectúntur: quorum córpora extra portam románam sepúlta sunt. Quæ cum diu latuíssent, Dei mónitu a beáto Ambrósio conspérsa recénti sánguine sunt invénta, tanquam si paulo ante martyrium passi essent: unde in urbem transláta, honorífico sepúlcro contécta sunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Victor in Africa natus,

Sevéro Imperatóre rexit Ecclésiam. Confirmávit decrétum Pii Primi, ut sacrum Pascha die Domínico celebrarétur: qui ritus ut póstea in mores inducerétur, hábita sunt multis in locis Concília; et in Nicæna dénique prima Synodo sancítum est, ut Paschæ dies festus post quartamdécimam lunam agerétur, ne Christiáni Judæos imitári videréntur. Státuit, ut quavis aqua, modo naturáli, si necéssitas cógeret, quicúmque baptizári posset. Theódorum Coriárium Byzantínum, docéntem Christum tantúmmodo hóminem fuísse, ejécit ex Ecclésia. Scripsit de quæstióne Paschæ, et ália quædam opúscula. Creávit duábus Ordinatiónibus mense decémbri Presbyteros quátuor, Diáconos septem, epíscopos per divérsa loca duódecim. Martyrio coronátus, sepelítur in Vaticáno, quinto kaléndas augústi. Sedit annos novem, mensem unum, dies vigínti octo.

℟. Vérbera carnífícum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Innocentius Albanénsis, sancti Hierónymi et Augustíni ætáte flóruit, de quo ille ad Demetríadem vírginem: Sancti Innocéntii, qui Apostólicæ cáthedræ, et beátæ memóriæ Anastásii succéssor et filius est, téneas fidem, nec peregrínam, quamvis tibi prudens callídaque videáris, doctrínam recípias. Eum tanquam justum Lot subtráctum Dei providéntia ad Ravénnam servátum fuísse, scribit Orósius, ne Románi pópuli vidéret excídium. Is, Pelágio et Cœléstio damnátis, contra eórum hæresim decrétum fecit, ut párvuli, ex Christiána étiam mulíere nati, per baptísmum renásci debérent: ut in eis regeneratióne mundétur, quod generatióne contraxérunt. Probávit étiam, ut sábbato, ob memóriam Christi Dómini sepultúræ, jejúnium servarétur. Sedit annos quíndecim, mensem unum, dies decem. Quátuor Ordinatiónibus mense decémbri creávit presbyteros trigínta, Diáconos quíndecim, Epíscopos per divérsa loca quinquagínta quátuor. Sepúltus est in cœmetério ad Ursum pileátum.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in tém-

pore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.

Glória Patri.

Quóniam donum.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelii Cum audiéritis, *de Communi plurimorum Martyrum*, xlviij.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de S. Martha.

DIE XXIX JULII.

IN FESTO S. MARTHÆ, virginis.

(SEM DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum, xcij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ut sicut de beátæ Marthæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Postea fit commemoratio SS. Nazarii, Celsi, etc.

Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Sanctórum tuórum, *ut supra*, 578.

Et fit Commemoratio sanctorum Felicis, Simplicii, Faustini, et Beatricis, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum qui comtempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, Dómine, ut sicut pópulus Christiánus mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni, et Beatrícis temporáli solemnitáte congáudet, ita perfruátur ætérna : et quod votis célebrat, comprehéndat effécta. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Martha nobilibus et copiósis paréntibus nata, sed Christi Dómini hospítio clárior, post ejus ascénsum in cœlum, cum fratre, sorórc, et Marcélla pedissequa, ac Maximino, uno ex septuaginta duóbus

discípulis Christi Dómini, qui totam illam domum baptizáverat, multísque áliis Christiánis, compreliénsa a Judæis, in navem sine velo ac remígio impónitur, vastissimóque mari ad certum naufrágium committitur: sed navis, Deo gubernánte, salvis ómnibus Massíliam appúlsa est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Eo miráculo, et horum prædicatióne, primum Massiliénses, mox Aquénses, ac finítimæ gentes in Christum credidérunt: Lazarúsque Massiliénsium, et Maximínus Aquénsium Episcopus creátur. Magdaléna vero assuéta oratióni et pédibus Dómini, ut óptima parte contemplándæ cœléstis beatitúdinis, quam elégerat, fruerétur, in vastam altíssimi montis speluncam se cóntulit, ubi trigínta annos vixit, ab omni hóminum consuetúdine disjúncta, quotidiéque per id tempus ad audiéndas cœléstium laudes in altum ab Angelis eláta.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Martha autem mirábili vitæ sanctitáte et charitáte, ómnium Massiliénsium ánimis in sui amórem et admiratiónem addúctis, in locum a viris remótum cum áliquot honestíssimis fœminis se recépit, ubi summa cum laude pietátis et prudéntiæ diu vixit, ac demum morte sua multo ante prædícta, miráculis clara migrávit ad Dóminum, quarto kaléndas augústi. Cujus corpus apud Taráscum magnam habet veneratiónem.

℟. Afferéntur regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Intrávit Jesus in quoddam castéllum, et múlier quǽdam Martha nómine excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Serm. 26, de Verbis Domini.]

Verba Dómini nostri Jesu Christi, quæ modo ex Evangélio recitáta sunt, ádmonent nos, esse unum áliquid quo tendámus, quando in hujus sæculi multitúdine laborámus. Téndimus autem adhuc peregrinántes, nondum manéntes : adhuc in via, nondum in pátria : adhuc desiderándo, nondum fruéndo. Tamen tendámus, et sine pigrítia, et sine intermissióne tendámus, ut aliquándo pervenire valeámus. Martha et María duæ soróres erant, ambæ non solum carne, sed étiam religióne germánæ : ambæ Dómino cohæsérunt, ambæ Dómino in carne præsénti concórditer serviérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum, * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

LECTIO VIII.

Suscepit eum Martha, sicut solent súscipi peregríni : sed tamen suscépit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscépit autem spíritu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accípere, et accépta forma servi in illa pasci a servis dignatióne, non conditióne. Nam et ista dignátio fuit, se præbére pascéndum. Habébat carnem, in qua esuríret quidem et sitíret : sed nescítis, quia in erémo esuriénti Angeli ministrábant? Ergo quod pasci vóluit, pascénti præstitit. Quid autem mirum, si et de sancto Elía præstitit víduæ, quem prius, corvo ministránte, pascébat? Numquid pascéndo defécerat, quando ad víduam mittébat? Nequáquam, sed religiósam víduam per obséquium exhíbitum servo suo, benedícere disponébat.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce sponsus.

Glória Patri.

Ecce sponsus.

LECTIO IX.

Sic ergo suscéptus est Dóminus tanquam hospes, qui in sua própria venit, et sui eum non recepérunt : sed quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri : adóptans servos, et líberos fáciens : rédimens captívos, et fáciens cohærédes. Ne quis tamen vestrum fórsitan dicat : O beáti, qui Christum suscípere in domum própriam meruérunt.

Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vides in carne. Non tibi ábstulit istam dignatiónem. Cum uni, inquit, ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis. Hæc de Dómino pascéndo in carne: sed pascénte in spíritu, pauca pro témpore dixérimus.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio SS. martyrum Felicis, Simplicii, etc.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Præsta, quæsumus, *ut supra*, 580.

In secundis Vesperis fit Commemoratio SS. Abdon et Sennen.

DIE XXX JULII.

SS. ABDON ET SENNEN,

martyrum.

Antiphona Istórum est enim.

℣. Lætámini, *ut supra*, 580.

ORATIO.

Deus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiæ contulísti, da fámulis tuis suórum véniam peccatórum, ut Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereámur adversitátibus liberári. Per Dóminum nostrum.

LECTIO III.

Abdon et Sennen Persæ, Décio imperatóre accusáti quod córpora Christianórum, quæ inhumáta projiciebántur, in suo prædio sepelíssent, jussu Imperatóris comprehendúntur, et diis jubéntur sacrificáre. Quod cum fácere neglígerent, et Jesum Christum Deum constantíssime prædicárent, tráditos in arctam custódiam, Romam póstea rédiens Décius, vinctos duxit in triúmpho. Qui cum in Urbe ad simulácra attrácti essent, ea detestáti conspuérunt. Quamóbrem ursis ac leónibus objécti sunt : quos feræ non audébant attíngere. Demum gládiis trucidáti, colligátis pédibus, tracti sunt ante Solis simulácrum : quorum córpora clam inde asportáta, Quirínus Diáconus sepelívit in suis ædibus.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXXI JULII.

IN FESTO S. IGNATII,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti, concéde ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Qui vivis et regnas.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ignatius, natióne Hispánus, nóbili génere Loyólæ in Cantábria natus primo Cathólici Regis aulam, deinde milítiam secútus est. In propugnatióne Pampelonénsi accépto vúlnere gráviter decúmbens, ex fortúita piórum librórum lectióne, ad Christi, Sanctorúmque sectánda vestígia mirabíliter exársit. Ad montem Serrátum proféctus, ante aram beátæ Vírginis suspénsis armis noctem éxcubans, sacræ milítiæ tyrocínium pósuit. Inde, ut erat indútus sacco, tráditis ántea mendíco pretiósis véstibus, Manrésam secéssit : ubi emendicáto pane, et aqua víctitans, exceptísque diébus Domínicis jejúnans, áspera caténa cilicióque carnem domans, humi cubans, et férreis se flagéllis cruéntans, per annum commorátus est, claris ádeo illustratiónibus a Deo recreátus, ut póstea dícere sólitus sit : Si sacræ lítteræ non extárent, se tamen pro Fide mori parátum, ex iis solum quæ sibi Manrésæ pateféccrat Dóminus. Quo témpore, homo litterárum plane rudis, admirábilem illum compósuit Exercitiórum librum, Sedis Apostólicæ judício, et ómnium utilitáte comprobátum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Ut vero se ad animárum lucra rite formáret, subsídium litterárum, a grammática inter púeros exórsus adhibére státuit. Cumque nihil ínterim omítteret de stúdio aliénæ salútis, mirum est, quas ubíque locórum ærúmnas ac ludíbria devoráverit, aspérrima quæque, et víncula, et vérbera pene ad mortem usque perpéssus : quibus tamen longe plura pro Dómini sui glória semper expetébat. Lutétiæ Parisiórum adjúnctis sibi ex illa Académia variárum natiónum sóciis novem, qui omnes Artium magistériis et Theologíæ grádibus insígnes erant, ibídem in monte Mártyrum prima Ordi-

nis fundaméntа jecit: quem póstea Romæ instítuens, ad tria consuéta, quarto áddito de Missiónibus voto, Sedi Apostólicæ árctius adstrínxit: et Paulus Tértius primo recépit, confirmavítque: mox álii Pontífices ac Tridentína Synodus probavére. Ipse autem misso ad prædicándum Indis Evangélium sancto Francísco Xavério, aliísque in álias mundi plagas ad Religiónem propagándam disseminátis, éthnicæ superstitióni, hæresíque bellum indíxit, eo succéssu continuátum, ut constans fúerit ómnium sensus étiam Pontifício confirmátus oráculo, Deum, sicut álios áliis tempóribus sanctos viros, ita Luthéro, ejusdémque témporis hæréticis, Ignátium, et institútam ab eo societátem, objecísse.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

SED in primis inter Cathólicos instauráre pietátem curæ fuit. Templórum nitor, Catechísmi tradítio, Conciónum ac Sacramentórum frequéntia ab ipso increméntum accepére. Ipse apértis ubíque locórum ad juventútem erudiéndam in lítteris ac pietáte gymnásiis: eréctis Romæ Germanórum collégio, male nuptárum et periclitántium puellárum cœnóbiis, utriúsque sexus tam orphanórum, quam catechumenórum dómibus: aliísque pietátis opéribus, indeféssus lucrándis Deo ánimis instábat: audítus aliquándo dícere, Si óptio darétur, malle se beatitúdinis incértum vívere, et ínterim Deo inservíre, et proximórum salúti, quam certum ejúsdem glóriæ statim mori. In dæmones mirum exércuit impérium. Vultum ejus cœlésti luce radiántem sanctus Philíppus Nérius, aliíque conspexére. Dénique ætátis anno sexagésimo quinto, ad Dómini sui ampléxum, cujus majórem glóriam in ore semper habúerat, semper in ómnibus quæsíerat, emigrávit. Quem Gregórius Décimus Quintus, magnis in Ecclésiam méritis et miráculis illústrem, Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus: et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuaginta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 17, in Evang.]

Dominus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet: Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt, quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor et próximi; et minus quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim própric ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.
Glória Patri.
Et vos.

LECTIO IX.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc

filiis Psalmista ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus, 16.

Vesperæ de sequenti, cum commemorationibus assignatis.

FESTA AUGUSTI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I AUGUSTI.

IN FESTO

S. PETRI AD VINCULA.

(DUPLEX.)

Antiphona Heródes Rex, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 129, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Actor, c. 12.]

Misit Heródes rex manus ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

HYMNUS.

Miris modis repénte liber, férrea
Christo jubénte vincla Petrus éxuit :
Ovílis ille Pastor, et Rector gregis,
Vitæ reclúdit páscua, et fontes sacros,
Ovésque servat créditas, arcet lupos.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus inclytas,
Ætérne Nate, sit supérne Spíritus
Honor tibi, decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

ORATIO.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum a vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti : nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum, et

ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Deinde fit Commemorotio S. Pauli.

Antiphona.

Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

ORATIO.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, da nobis, quæsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Et S. Ignatii.

Antiphona.

Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui ad majórem, *ut supra*, 584.

Postea SS. Martyrum Machabæorum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Fraterna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet, quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apostolórum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Quodcumque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice.
In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne Spíritus
Honor tibi decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum di-

cuntur de Communi Apostolorum, ij.

IN PRIMO NOCTURNO.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies Azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui :* Et claves regni cœlórum trádidi tibi.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et claves.

LECTIO II.

Cum autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus : et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit : et lumen refúlsit in habitáculo, percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum : Præcíngere, et cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi : Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas, Dómine, tu nosti quia amo te. * Et ánimam meam pono pro te.

℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo.

Et tu nosti.

LECTIO III.

Et éxiens sequebátur eum, et nesciébat quia verum est, quod fiébat per Angelum : existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem : quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum : et contínuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit : Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi

non prævalébunt advérsus eam:* Et tibi dabo claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et tibi.

Glória Patri.

Et tibi.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Theodosio junióre imperánte, cum Eudócia ejus uxor Jerosólymam solvéndi voti causa venísset, ibi multis est affécta munéribus : præ céteris insígne donum accépit férreæ caténæ, auro gemmísque ornátæ, quam illam esse affirmábant qua Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam pie veneráta, eam póstea Romam ad fíliam Eudóxiam misit, quæ illam Pontífici Máximo détulit : isque vicíssim illi monstrávit álteram caténam, qua, Neróne Imperatóre, idem Apóstolus constríctus fúerat.

℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus : Módicæ fídei, quare dubitásti ?

℣. Cúmque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit : et cum cœpísset mergi clamávit dicens : Dómine, salvum me fac.

Et exténdens.

LECTIO V.

Cum ígitur Póntifex Románam caténam cum ea, quæ Jerosólymis alláta fúerat, contulísset, factum est, ut illæ inter se sic connecteréntur, ut non duæ, sed una caténa ab eódem artífice conf écta esse viderétur. Quo miráculo tantus honor sacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptérea hoc nómine sancti Petri ad víncula Ecclésia, título Eudóxiæ, dedicáta sit in Exquíliis, ejúsque memóriæ dies festus institútus kaléndis augústi.

℟. Surge, Petre, et índue te vestiméntis tuis : áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes :* Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis.

℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri excitávit eum, dicens : Surge velóciter.

Quia cecidérunt.

LECTIO VI.

Quo ex témpore honos, qui eo die profánis Gentílium celebritátibus tríbui sólitus erat, Petri vínculis habéri cœpit : quæ tacta ægros sanábant, et dæmones ejiciébant. Quo in génere anno salútis humánæ nongentésimo sexagésimo nono áccidit ut quidam Comes, Othónis

Imperatóris familiáris, occupátus ab immúndo spíritu seipsum déntibus dilaniáret. Quare is jussu Imperatóris ad Joánnem Pontíficem dúcitur, qui, ut sacra caténa Cómitis collum áttigit, erúmpens nefárius spíritus hóminem líberum relíquit : ac deínceps in Urbe sanctórum Vinculórum relígio propagáta est.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et ídeo.
Glória Patri.
Et ídeo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Ex Serm. 29, de Sanct.]

Solus Petrus inter Apóstolos méruit audíre : Amen dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Dignus certe, qui ædificándis in domo Dei pópulis lapis esset ad fundaméntum, colúmna ad sustentáculum, clavis ad regnum. De hoc ait sermo divínus : Et ponébant, inquit, infírmos suos, ut umbra saltem transeúntis Petri obumbráret eos. Si tunc opem ferre póterat umbra córporis, quanto magis nunc plenitúdo virtútis? Si tunc supplicántibus próderat aura quædam pertranseúntis, quanto magis grátia nunc permanéntis? Mérito per omnes Christi Ecclésias auro pretiósius habétur ferrum illud pœnálium vinculórum.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis.

Et tu.

LECTIO VIII.

Si tam medicábilis fuit obumbrátio visitántis, quanto magis caténa vinciéntis? Si inánis quædam spécies vácuæ imáginis habére pótuit in se vim salútis, quanto plus de córpore meruérunt attráhere salubritátis férreo póndere sacris impréssa membris víncula passiónis? Si ad præsídia supplicántium tam potens fuit ante martyrium,

quanto magis éfficax post triúmphum? Felíces illi nexus, qui de mánicis et compédibus in corónam mutándi, Apóstolum contingéntes mártyrem reddidérunt. Felícia víncula quæ reum suum usque ad Christi crucem non tam condemnatúra, quam consecratúra misérunt.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi: quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Beátus es, Simon Barjóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi: sed Pater meus qui est in cœlis.

Et ego.

Glória Patri.

Et ego.

Pro sanctis Machabæis, nisi venerint in Dominica.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

LECTIO IX.

[Or. 20 in Machab.]

Quidnam Machabæi? Horum enim nómine dies festus præsénti frequéntia celebrátur. Qui etsi apud multos non sunt in honóre, quod illud certámen post Christum non suscepérunt: tamen digni sunt qui ab ómnibus honoréntur, quia pro pátriis légibus et institútis fortes constantésque se præbuérunt. Nam qui martyrium subiére ante Christi passiónem, quid factúri erant, si post Christum persecutiónem passi fuíssent, ejúsque mortem nostræ salútis causa suscéptam, ad imitándum propósitam habuíssent? Quorum enim nullo propósito exémplo talis, tántaque virtus fuit, an non ii, exémplum illud intuéntes, fórtius in certámen descendíssent? Quin étiam mystica quædam et occúlta rátio mihi quidem atque ómnibus Dei amatóribus valde probábilis est, néminem eórum, qui ante Christi advéntum martyrio consummáti sunt, id sine fide in Christum cónsequi potuísse.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Herodes rex appósuit ut apprehénderet et Petrum: quem cum apprehendisset, misit in cárcerem, volens post Pascha prodúcere eum pópulo.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Petrus quidem servabátur in cárcere: orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

Antiphona.

Dixit Angelus ad Petrum:

Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

Antiphona.

Misit Dóminus Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis. Allelúia.

Antiphona.

Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

CAPITULUM.

[Actor. c. 12.]

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

HYMNUS.

Beate Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, críminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honór, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

ORATIO.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti, nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum, et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Et fit Commemoratio sancti Pauli, ut supra in vesperis, 588.

Et sanctorum Machabæorum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Fratérna nos, Dómine, *ut supra*, 588.

AD TERTIAM.

Antiphona Petrus quidem.

Capitulum Misit Heródes rex, *ut supra.*

℟. *breve.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exívit.

Glória Patri. In omnem.

grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

HYMNUS.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter;
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus et perénnis glória
Patri sit atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magníficat, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum de Communi unius Martyris, xxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 7 et 8.]

Dura cervíce, et incircumcísis córdibus et áuribus, vos semper Spirítui Sancto resistitis, sicut patres vestri, ita et vos. Quem prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos qui prænuntiábant de advéntu justi, cujus vos nunc proditóres et homicídæ fuístis : qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, et non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℣. Surrexérunt quidam de synagóga, disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ, et spirítui qui loquebátur.

Faciébat.

LECTIO II.

Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cœlum vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait : Ecce vídeo cœlos

apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant, et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum.

℣. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tanquam vultum Angeli stantis inter illos.

℣. Plenus grátia et fortitúdine faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Et intuebántur.

LECTIO III.

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat consénttiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis: et omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ, et Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Intuens in cœlum beátus Stéphanus vidit glóriam Dei, et ait: * Ecce vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei.

℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et ait.

Ecce vídeo.

Glória Patri.

Ecce vídeo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sanctorum córpora Stéphani Proto-mártyris, Gamaliélis, Nicodémi, et Abibónis, quæ diu in obscúro ac sórdido loco jacúerant, Honório Imperatóre, Luciáno presbytero divínitus admónito, invénta sunt prope Jerosólymam. Cui Gamáliel, cum in somnis apparuísset, gravi quadam et præclára senis spécie, loco jacéntium córporum commonstrávit, ímperans, ut Joánnem Jerosolymitánum Antístitem adíret, agerétque cum eo, ut honéstius illa córpora sepeliréntur.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: et ne státuas illis hoc peccátum.

℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens.

Dómine.

LECTIO V.

Quibus audítis Jerosolymórum Antístes, finitimárum

úrbium Epíscopis, Presbyterísque convocátis, ad locum pergit : defóssos lóculos invénit, unde suavíssimus odor efflabátur. Cujus rei fama commóta magna hóminum multitúdo eo convénit, multíque ex váriis morbis ægróti ac débiles, sani et íntegri domum rediérunt. Sacrum autem sancti Stéphani corpus, quod summa tunc celebritáte in sanctam Ecclésiam Sion illátum est, sub Theodósio junióre Constantinópolim, inde Romam Pelágio Primo Summo Pontífice translátum, in agro Veráno in sepúlcro sancti Lauréntii mártyris collocátum est.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum : et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu, áccipe spíritum meum.

℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem.

Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de civitáte Dei.

LECTIO VI.

[Lib. 22, cap. 8.]

Ad aquas Tibilitánas Epíscopo afferénte Projécto relíquias mártyris gloriosíssimi Stéphani, ad ejus memóriam veniébat magnæ multitúdinis concúrsus et occúrsus. Ibi cæca múlier, ut ad Epíscopum portántem pígnora sacra ducerétur, orávit : flores, quos ferébat, dedit : recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Stupéntibus qui áderant, præíbat exúltans, viam carpens, et viæ ducem ultérius non requírens. Memoráti memóriam Mártyris, quæ pósita est in castéllo Synicénsi, quod Hipponénsi colóniæ vicínum est, ejúsdem loci Lucíllus Epíscopus, pópulo præcedénte atque sequénte, portábat : fístula, cujus moléstia jam diu laboráverat, et familiaríssimi sui médici, qui eam secáret, operiebátur manus, illíus piæ sárcinæ vectatióne repénte sanáta est.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.

℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum.

At ille gaudens.

Glória Patri.

At ille gaudens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 23.]

In illo témpore, Dicébat

Jesus Scribis et Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et Scribas, et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 4. Comm. in c. 23. Matth.]

Hoc quod ántea dixerámus: Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis, potest et ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et Sapiéntes, et Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios Prophétas, qui ventúra prædícent: álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem: álios scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos: vidit et introívit: * Beátus homo, cui cœli patébant.

℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit.

Beátus.

LECTIO VIII.

Quærimus quis iste sit Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribueréutur erróris facúltas, ádditum est: Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi, et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duodécim Prophétis undécimus est, patrísque in eo nomen consséntit; sed ubi occísus sit inter templum et altáre Scriptúra non lóquitur: máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam Apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus: * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus.

℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

LECTIO IX.

Alii istum volunt esse Zacharíam qui occísus est a Joas rege Judæ inter templum

et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit filius Barachíæ, sed filius Joíadæ sacerdótis, unde et Scriptúra refert : Non fuit recordátus Joas patris ejus Joíadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zacharíam teneámus, et occisiónis conséntiat locus : quærimus, quare Barachíæ dicátur filius, et non Joíadæ, Barachía lingua nostra, Benedíctus Dómini dicitur, et sacerdótis Joíadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro filio Barachíæ, filium Joíadæ reperímus scriptum.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum, dicens : Ne státuas illis hoc peccátum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Lápides torréntis illi dulces fúerunt : ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

Antiphona.

Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

Antiphona.

Stéphanus vidit cœlos apértos, vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Antiphona.

Ecce vídeo cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

CAPITULUM.

[Actor. c. 6.]

Stephanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

HYMNUS.

Invicte Mártyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Soláta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus Inventiónem

celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD TERTIAM.

Antiphona Lápides torréntis.

Capitulum Stéphanus autem, *ut supra*.

℟. *breve*. Glória et honóre, * Coronásti eum, Dómine. Glória et honóre.

℣. Et constitúisti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Coronásti.

Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Antiphona Adhæsit ánima mea.

CAPITULUM.

[Actor. c. 6.]

Surrexerunt autem quidam de Synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia, et Asia, disputántes cum Stéphano: et non póterant resístere sapiéntiæ, et spirítui, qui loquebátur.

℟. *breve*. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super.

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Antiphona Ecce video.

CAPITULUM.

[Actor. c. 7.]

Positis autem génibus clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. *breve*. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári.

Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ dicuntur de sancto Dominico, cum Commemoratione sancti Stephani.

Antiphona.

Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.

℟. Vidit, et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio Da nobis, 600.

DIE IV AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI DOMINICI,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

In Hymno Vesperarum dicatur Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis et doctrínis, concéde, ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper proficiat increméntis. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Dominicus, Calarógæ in Hispánia ex nóbili Gusmanórum família natus, Paléntiæ liberálibus disciplínis et Theologíæ óperam dedit: quo in stúdio cum plúrimum profecisset, prius Oxoménsis Ecclésiæ Canónicus Reguláris, deinde Ordinis Fratrum prædicatórum auctor fuit. Hujus mater grávida sibi visa est in quiéte continére in alvo cátulum ore præferéntem facem, qua éditus in lucem, orbem terrárum incénderet. Quo sómnio significabátur, fore ut splendóre sanctitátis ac doctrinæ gentes ad Christiánam pietátem inflammaréntur. Veritátem éxitus comprobávit: id enim et præstitit per se, et per sui Ordinis sócios deinceps est consecútus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Hujus autem ingénium ac virtus máxime enituit in everténdis hæréticis, qui perniciósis erróribus Tolosátes pervértere conabántur. Quo in negótio septem consúmpsit annos. Póstea Romam venit ad Lateranénse Concílium cum Epíscopo Tolosáno, ut Ordo, quem instituérat, ab Innocéntio Tértio confirmarétur. Quæ res dum in deliberatióne versátur, Domínicus hortátu pontíficis ad suos revértitur, ut sibi régulam delígeret. Romam rédiens, ab Honório Tértio, qui próximus Innocéntio successerat, confirmatiónem Ordinis prædicatórum impetrat. Romæ autem duo instítuit monastéria, álterum virórum,

mulierum álterum. Tres étiam mórtuos ad vitam revocávit, múltaque ália édidit mirácula, quibus Ordo Prædicatórum mirífice propagári cœpit.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Verum cum ejus ópera ubíque terrárum monastéria jam ædificaréntur, innumerabiléisque hómines religiósam, ac piam vitam institúerent, Bonóniæ anno Christi ducentésimo vigésimo primo supra millésimum, in febrem íncidit : ex qua cum se moritúrum intellígeret, convocátis frátribus et alúmnis suæ disciplínæ, eos ad innocéntiam et integritátem cohortátus est. Postrémo charitátem, humilitátem, paupertátem, tanquam certum patrimónium eis testaménto relíquit : Fratribúsque orántibus, in illis verbis, subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli, obdormívit in Dómino, octávo idus Augústi : quem' póstea Gregórius Nonus Póntifex rétulit in Sanctórum número.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, *de Communi Confessoris non Pontificis,* lxxxiij.

DIE V AUGUSTI.

IN FESTO

S. MARIÆ AD NIVES.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dum esset Rex, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut in Officio parvo B. Mariæ,* clix.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

Ab inítio, et ante sæcul creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus Ave, maris stella.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María, succúrre mí-

seris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro dévoto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio sancti Dominici.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui Ecclésiam, *ut supra*, 602.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum, dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Sancta María Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum ut in Officio parvo B. Mariæ, clxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 8 et 9.]

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem cœli.

LECTIO II.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar.

℣. Congratulámini mihi, omnes qui diligitis Dóminum : quia cum essem párvula, plácui altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes : quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de meis.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bibite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum.

Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Liberio Summo Pontífice, Joánnes Patrícius Románus, et uxor pari nobilitáte, cum líberos non suscepíssent, quos bonórum hærédes relínquerent, suam hæreditátem sanctíssimæ Vírgini Dei Matri vovérunt, ab ea summis précibus assídue peténtes, ut, in quod pium opus eam pecúniam potíssimum erogári vellet, áliquo modo significáret. Quorum preces et vota ex ánimo facta, beáta virgo María benígne áudiens, miráculo comprobávit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans.

Dedi.

LECTIO V.

Nonis ígitur augústi, quo

témpore in urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua uocte Dei Mater separátim Joánnem et cónjugem in somnis admónuit, ut quem locum nive conspérsum vidérent, in eo Ecclésiam ædificárent, quæ Mariæ vírginis nómine dedicarétur: se enim ita velle ab ipsis hærédem institúi. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit: qui idem per sómnium sibi contigísse affirmávit.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt eam.

LECTIO VI.

Quare solémni sacerdótum et pópuli supplicatióne ad collem venit nive coopértum, et in eo locum Ecclésiæ designávit, quæ Joánnis et uxóris pecúnia extrúcta est, pósteа a Xysto Tértio restitúta. Váriis nomínibus primum est appelláta, Basílica Libérii, Sancta María ad Præsépe. Sed cum multæ jam essent in urbe Ecclésiæ sub nómine sanctæ Maríæ vírginis: ut quæ Basílica novitáte miráculi ac dignitáte céteris ejúsdem nóminis Basílicis præstáret, vocábuli étiam excelléntia significarétur, Ecclésia sanctæ Maríæ Majóris dicta est. Cujus dedicatiónis memória ex nive quæ hac die mirabíliter cécidit, anniversária celebritáte cólitur.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris meis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Glória Patri.

Unguéntum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 4. cap. 49. in Luc. c. 11.]

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus, simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præ-

séntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum, consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic hærétici póstea negándo, Maríam semper vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte nascitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum, consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Quia ex te.

Benedictio Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

LECTIO VIII.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt qui legéndum putant; Natum ex mulíere, factum sub lege : sed, Factum ex mulíere : quia concéptus ex útero virgináli carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne : alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies, timéntibus eum.

Quia fecit.

Glória Patri.

Quia fecit.

LECTIO IX.

Quinimo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre

merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fidei concípere, et boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos : qua et éadem Dei génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi ministra facta est temporális : sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Antiphona.

Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 24.]

Ab initio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te créavit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Eva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es, María, quæ credidísti, perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Allelúia.

Oratio Concéde nos fámulos, *ut supra*, 604.

Ad Primam, in Responsorio brevi dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM.

Antiphona Læva ejus.

Capitulum Ab inítio, *ut supra.*

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Nigra sum.

CAPITULUM.

[Eccl. cap. 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Speciosa.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tábernaculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Vesperæ de Transfiguratione.

DIE VI AUGUSTI.

IN FESTO

TRANSFIGURATIONIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Assúmpsit Jesus, *cum reliquis de Laudibus, infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Philip. c. 3.]

Salvatorem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

HYMNUS.

Quicumque Christum quæritis,
Oculos in altum tóllite:
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóriæ.

Illústre quiddam cérnimus,
Quod nésciat finem pati,
Sublíme, celsum, intérminum,
Antíquius cœlo et chao.

Hic ille Rex est Géntium,
Populíque Rex Judáici,
Promíssus Abrahæ patri,
Ejúsque in ævum sémini.

Hunc et Prophétis téstibus,
Iisdémque signatóribus
Testátor et Pater jubet
Audíre nos et crédere.

Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni per omnes Horas.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini.

℟. Proptérea decórem indúit te Dóminus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Christus Jesus splendor Patris, et figúra substántiæ ejus, portans ómnia verba virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, in monte excélso gloriósus apparére hódie dignátus est.

ORATIO.

Deus, qui Fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne Patrum testimónio roborásti; et adoptiónem filiórum perféctam, céde propítius, ut ipsius Regis glóriæ nos cohærédes effícias, et ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Pro Commemoratione sanctæ Mariæ ad Nives.

Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio SS. Xysti, Felicissimi et Agapiti, Martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis

natalitia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Summum Regem glóriæ * Christum, adorémus.

Psalmus Veníte, 2.

Hymnus Quicúmque, *ut supra*, 609.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam, et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus : * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Antiphona.

Revelábit Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam.

PSALMUS 28.

Afferte Dómino, fílii Dei, * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros, * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani, * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * Vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Antiphona.

Revelávit Dóminus condénsa : et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Antiphona.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam ; * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et

exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini.

℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

De Epistola secúnda beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis : hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his : et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror, quándiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne : certus quod velox est deposítio tabernáculi mei, secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi.

℟. Surge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum; * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

Et glória.

LECTIO II.

Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. Non enim doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem et præséntiam : sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória : Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte.

℟. In splendénti nube Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte.

℣. Appáruit nubes obúmbrans, et vox Patris intónuit.

Hic est Filius.

LECTIO III.

Et hanc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermónem : cui bene fácitis attendéntes,

quasi lucérnæ lucénti in caliginóso loco, donec dies elucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris : hoc primum intelligéntes, quod omnis prophetía Scriptúræ própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána alláta est aliquándo prophetía : sed Spíritu Sancto inspiráti locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. Vidéte qualem charitátem dedit nobis Deus Pater, * Ut filii Dei nominémur, et simus.

℣. Scimus, quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sicúti est.

Ut filii.

Glória Patri.

Ut filii.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum; * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiphona.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Antiphona.

Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

PSALMUS 83.

Quam diléсta tabernácula tua, Dómine, virtútum! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine vir-

tútum, * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona.

Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

Antiphona.

Glorióso dicta sunt de te, cívitas Dei.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,* cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiphona.

Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Sermo sancti Leónis papæ.

LECTIO IV.

[Serm. de Transfig.]

APERIT Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, et commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre claríficat, ut et fácies ejus solis fulgóri símilis, et vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum Crucis scándalum tollerétur; nec

conturbáret eórum fidem voluntária humílitas passiónis, quibus revelíta esset abscónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset commutatióne donándum : ut ejus sibi honóris consórtium membra promitterent, qui in cápite præfulsisset.

℟. Inebriáti sunt ab ubertáte domus tuæ : * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos.

℣. Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Et torrénte.

LECTIO V.

Confirmandis vero Apóstolis, et ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim et Elías, Lex scílicet et Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes; ut veríssime in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid firmius verbo, in cujus prædicatióne véteris et novi Testaménti cóncinit tuba, et cum Evangélica doctrína antiquárum protestatiónum instruménta concúrrunt? Adstipulántur enim sibi ínvicem utriúsque fœderis páginæ : et quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, maniféstum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Præceptor, bonum est nos hic esse : * Faciámus hic tria tabernácula : tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

℣. Non enim sciébat quid díceret.

Faciámus hic.

LECTIO VI.

His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, et terréna fastídiens, in ætérnorum desidérium quodam mentis raptu rapiebátur excéssu; et gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifésta ejus glória lætabátur: Unde et ait : Dómine, bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit : signíficans, non quidem improbum, sed inordinátum esse quod cúperet; cum salvári mundus nisi Christi morte, non posset : et exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licet non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári; intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ prius nobis tole-

postulándam esse,
glóriam.
ministrátio mortis,
deformáta in lapídi-
uit in glória, ita ut non
t inténdere fílii Israel
ciem Móysi, propter
m vultus ejus, quæ
átur; * Multo magis mi-
atio spíritus, quæ manet,
n glória.
Amplióris enim glóriæ
stus præ Móyse dignus
ábitus, quanto amplió-
honórem habet domo,
fabricávit eam.
Multo magis.
Glória Patri.
Multo magis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt, tuum bráchium cum poténtia.

PSALMUS 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia Sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio Sanctórum, * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ, et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in bene-

conturbáret eórum fidem voluntária humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscóndita excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset commutatióne donándum: ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsisset.

℟. Inebriáti sunt ab ubertáte domus tuæ: * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos.

℣. Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Et torrénte.

LECTIO V.

Confirmandis vero Apóstolis, et ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim et Elías, Lex scílicet et Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes; ut veríssime in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris et novi Testaménti cóncinit tuba, et cum Evangélica doctrína antiquárum protestatiónum instruménta concúrrunt? Adstipulántur enim sibi ínvicem utriúsque fœderis páginæ: et quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, maniféstum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Præceptor, bonum est nos hic esse: * Faciámus hic tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

℣. Non enim sciébat quid díceret.

Faciámus hic.

LECTIO VI.

His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, et terréna fastídiens, in ætern órum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu; et gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre; ubi manifésta ejus glória lætabátur: Unde et ait: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit: signíficans, non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet; cum salvári mundus, nisi Christi morte, non posset: et exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licet non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári; intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ prius nobis tole-

rántiam postulándam esse, quam glóriam.

℟. Si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur; * Multo magis ministrátio spíritus, quæ manet, erit in glória.

℣. Amplióris enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domo, qui fabricávit eam.

Multo magis.

Glória Patri.

Multo magis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt, tuum bráchium cum poténtia.

PSALMUS 88.

Misericordias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia Sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio Sanctórum, * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ, et plenitúdinem ejus tu fundásti :* Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in bene-

plácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * Sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne Sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus; * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut Sol in conspéctu meo, * et sicut Luna perfécta in ætérnum: et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum; * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emun-

datióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem; * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum; * fiat, fiat.

Antiphona.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt, tuum bráchium cum poténtia.

Antiphona.

Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra,* læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet : * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, *propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

Antiphona.

Confessiónem et decórem induísti, amíctus lúmine sicut vestiménto.

PSALMUS 103.

Benedic, ánima mea, Dó-

mino :* Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus, * et minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient, * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur :* neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri :* expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exibit homo ad opus suum, et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent :* aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Avertènte autem te fáciem turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * psallam Deo meo quándiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Confessiónem et decórem índuit, amíctus lúmine sicut vestiménto.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 17.]

In illo témpore, Assúmpsit Jesus Petrum et Jacóbum et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Hom. 77 in Matt.]

Quoniam multa de perículis, multa de passióne sua, multa de morte et de cæde discipulórum locútus est Dóminus, et áspera complúra atque árdua eis injúnxit, et illa quidem in præsénti vita, et jam imminébant: bona vero in spe et expectatióne erant: ut puta, quia servárent ánimam suam, si pérderent eam : quia in glória Patris sui ventúrus sit, et præmia redditúrus ; ut visu étiam certióres fáceret, et osténderet quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita illis osténdit, eámque détegit; ne aut sua aut Dómini morte dóleant, et máxime Petrus.

℟. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secúndum grátiam suam, quæ manifestáta est nunc * Per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Qui destrúxit mortem,

illuminávit autem vitam in incorruptiónem.

Per illuminatiónem.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Et vide quid agit, cum de regno et de gehénna disseruérit. Nam in eo quod dixit: Qui ínvenit ánimam suam, perdet eam; et quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam; et in eo, quod ait, Reddet unicuíque secúndum ópera sua, et regnum et gehénnam designávit. Cum ígitur de utrísque disseruérit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit; gehénnam autem mínime, quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuísset: sed cum illi probi essent ac perspicáces, satis fuit eos a melióribus confirmári. Hoc étiam multo magis ipsum decébat: non tamen omníno illud prætermísit, sed et aliquándo atrocitátem gehénnæ quasi ante óculos propónit, véluti cum Lázari imáginem descrípsit, et ejus méminit, qui denários centum repétiit.

℟. Deus, qui fecit de ténebris lumen splendéscere, illúxit in córdibus nostris, * Ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Jesu Christi.

℣. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors et miserátor et justus. Ad illuminatiónem.

Glória Patri.

Ad illuminatiónem.

Pro SS. Martyribus Xysto, Felicissimo, et Agapito.

LECTIO IX.

Xystus Secúndus, Atheniénsis, ex Philósopho Christi discípulus, in persecutióne Valeriáni accusátus quod públice Christum prædicáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli pœna, nisi illi simulácro sacrificáret. Qua impietáte constantíssime recusáta, cum ad martyrium ducerétur, occurrénti sancto Lauréntio, et dolénter in hunc modum interrogánti: Quo progrédoris sine filio, pater? quo, sacérdos sancte, sine ministro próperas? respóndit: Non ego te désero, fili: majóra te manent pro Christi fide certámina; post tríduum me sequéris, Sacerdótem Levita; intérea si quid in thesáuris habes, paupéribus distríbue. Eódem ígitur die interféctus est una cum Felicíssimo et Agapíto Diáconis, Januário, Magno, Vincéntio et Stéphano, Subdiáconis, et in cœmetério Callísti sepúltus octávo idus augústi: céteri vero in cœmetério Prætextáti. Sedit menses úndecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit Ordinatiónem mense decémbri, creátis Presby-

teris quátuor, Diáconis septem, Epíscopis duóbus.

Te Deum laudámus, 16.

Ubi Festum Transfigurationis celebratur sub ritu Duplici primæ Classis, vel si contigerit transferri in alium diem, in quem occurrat aliquod Festum simplex non habens Lectionem propriam, tunc legitur sequens.

LECTIO IX.

Tu vero Matthæi Philosophíam consídera, qui non celávit nómina eórum qui præpósiti fúerant. Quod et Joánnes sæpius facit, cum exímias Petri laudes veríssime ac diligentíssime descríbat. Nullum enim in hoc Apostolórum consórtio livor, aut inánis glória locum habébat. Primos ígitur Apostolórum seórsum assúmpsit. Quamóbrem eos solos accépit? Quia excellentióres céteris vidélicet erant. Cur autem non íllico, sed post sex dies hoc fecit? Ne céteri scílicet discípuli, seu hómines moveréntur: qua de re nec eos nominávit, quos acceptúrus erat.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Assúmpsit Jesus Petrum et Jacóbum et Joánnem fratrem ejus, et duxit eos in montem excélsum seórsum, et transfigurátus est ante eos.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Resplénduit fácies ejus sicut Sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Allelúia.

Antiphona.

Et ecce apparuérunt eis Moyses et Elías, loquentes cum Jesu.

Antiphona.

Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse.

Antiphona.

Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

CAPITULUM.

[Philip., c. 3.]

Salvatorem expectámus Dóminum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

HYMNUS.

Lux alma Jesu méntium,
Dum corda nostra récreas,
Culpæ fugas calíginem,
Et nos reples dulcédine.

Quam lætus est quem vísitas!
Consors Patérnæ déxteræ,
Tu dulce lumen pátriæ,
Carnis negátum sénsibus.

Splendor Patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa Cháritas,
Nobis amóris cópiam
Largíre per præséntiam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Coróna aurea super caput ejus.

℟. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ et honóris.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi compláćui, ipsum audíte. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa transfiguratióne, patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida mirabíliter præsignásti, concéde propítius ut ipsíus regis glóriæ nos cohærédes effícias, et ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes.

Pro commemoratione S. Xysti, etc., Martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Deus, qui nos, *ut supra*, 610.

Ad Primam in responsorio brevi Christe, Fili Dei vivi, *dicitur* ℣. Qui apparuísti hódie.

AD TERTIAM.

Antiphona Resplénduit fácies ejus.

Capitulum Salvatórem, 623.

℟. *breve.* Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. * Allelúia, allelúia. Gloriósus.

℣. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Gloriósus.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. Allelúia.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Et ecce apparuérunt eis.

CAPITULUM.

[II Cor. c. 3.]

Nos omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculántes, in eámdem imáginem transformámur a claritáte in claritátem, tanquam a Dómini Spíritu.

℟. *breve.* Glória et honóre coronásti eum, Dómine. * Allelúia, allelúia. Glória.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. Allelúia.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia

AD NONAM.

Antiphona Adhuc eo loquénte.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 21.]

Sustulit me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cœlo a Deo, habéntem claritátem Dei: et lucérna ejus est Agnus.

℟. *breve*. Magna est glória ejus in salutári tuo. * Allelúia, allelúia. Magna.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Magna.

℣. Coróna áurea super caput ejus. Allelúia.

℟. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ et honóris. Allelúia.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, 602.

Ad Magnificat, Antiphona.

Et audiéntes discípuli cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde: et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Allelúia.

Oratio Deus, qui Fídei, *ut supra.*

Deinde fit Commemoratio sequentis.

DIE VII AUGUSTI.

IN FESTO S. CAJETANI, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærite primum regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc omnia adjiciéntur vobis.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

Deus, qui beáto Cajetáno Confessóri tuo Apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti, da nobis ejus intercessióne et exémplo in te semper confídere, et sola cœléstia desideráre. Per.

Deinde sancti Donati Episcopi et Martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, tuórum glória sacerdótum, præsta, quæsumus, ut sancti mártyris tui et episcopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Cajetanus, nóbili Thien-

gente Vicéntiæ ortus, statim a matre Deiparæ Vírgini oblátus est. Mira a téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, ádeo ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúsque Láuream Patávii adéptus, Romam proféctus est : ubi inter Prælátos a Július Secúndo collocátus, et Sacerdótio initiátus, tanto divíni amóris æstu succénsus est, ut, relícta aula, se totum Deo mancipáverit. Nosocómiis próprio ære fundátis, étiam morbo pestilénti laborántibus suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídua cura incumbébat, dictus proptérea Venátor animárum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Collapsam Ecclesiasticórum disciplínam ad formam Apostólicæ vitæ instauráre desíderans, Ordinem Clericórum Regulárium instítuit, qui abdicáta rerum ómnium terrenárum sollicitúdine, nec rédditus possidérent, nec vitæ subsídia a fidélibus péterent, sed solis eleemósynis, sponte oblátis víverent. Itaque approbánte Clemente Séptimo ad Aram máximam Basílicæ Vaticánæ una cum Joánne Petro Caráfa Epíscopo Theatino, qui póstea Paulus Quartus Póntifex Máximus fuit, et áliis duóbus exímiæ pietátis viris, vota solémnia emísit. In Urbis directióne a milítibus crudelíssime vexátus, ut pecúniam próderet, quam dudum in cœléstes thesáuros manus páuperum deportáverant, vérbera, torménta, et cárceres invícta patiéntia sustínuit. In suscépto vitæ institúto constantíssime perseverávit, soli Divínæ providéntiæ inhærens, quam sibi nunquam defuísse, aliquándo mirácula comprobárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Divini cultus stúdium, nitórem domus Dei, sacrórum rítuum observántiam, et sanctíssimæ Eucharistíæ frequentiórem usum máxime promóvit. Hæresum monstra et látebras non semel detéxit, ac profligávit. Oratiónem ad octo passim horas júgibus lácrymis protrahébat : sæpe in

éxtasim raptus, ac prophetíæ dono illústris; Romæ nocte natalítia, ad præsépe Dómini infántem Jesum accípere méruit a Deípara in ulnas suas. Corpus íntegras noctes intérdum verberatiónibus affligébat, nec unquam addúci pótuit, ut vitæ asperitátem emollíret, testátus, in cínere et cilício velle se mori. Deníque ex ánimi dolóre concépto morbo, quod offéndi plebis seditióne Deum vidéret, cœlésti visióne recreátus, Neápoli migrávit in cœlum, ibíque corpus ejus in Ecclésia sancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis miráculis in vita et post mortem gloriósum, Clemens Décimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 2, de Serm. Domini, c. 14.]

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens : Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit, Non potéstis Deo servíre et mammónæ. Mammóna apud Hebræos, divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et púnicum nomen : nam lucrum Púnice, mammon dícitur. Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi à Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est Deum : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ : sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est, qui díligat diábolum? Sed tamen pátitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudá-

vit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse.

LECTIO VIII.

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ, quid edátis, neque córpori vestro quid induátis : ne forte, quamvis jam supérflua non quæráutur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur ; id est, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus, et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.
Glória Patri.
Et vos.

Pro sancto Donato.

LECTIO IX.

Donatus, paréntibus propter Jesu Christi fidem interféctis, Arrétium in Etrúriam cum Hilarino mónacho ex fuga se cóntulit : cujus étiam urbis Epíscopus creátus est. Ubi cum a Quadratiáno præfécto in Juliáni persecutióne utérque idóla venerári juberétur, negántibus illis se tam nefárium scelus commissúros, Hilarínus in óculis Quadratiáni támdiu fústibus cæsus est, dum effláret ánimam. Donátus veheménter et ipse cruciátus, gládio percússus est. Quorum córpora a Christiánis prope eam urbem honoríﬁce sepúlta sunt.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus, ad Benedictus, Antiphona.

Nolíte sollíciti esse, dicéntes : Quid manducábimus, aut quid bibémus ? Scit enim Pater vester quid vobis necésse sit.

Oratio Deus, qui beáto, *ut supra*, 625.

Et fit Commemoratio S. Donati, Episcopi et martyris

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, tuórum, *ut supra*, 625.

In secundis Vesperis, ad Magnificat, Antiphona Quærite primum, 625.

Oratio Deus, qui beáto, *ut supra*, 625.

Deinde fit Commemoratio sequentis Festi.

DIE VIII AUGUSTI.

IN FESTO

SS. CYRIACI, LARGI, ET SMARAGDI, martyrum.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxviij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Cyríaci, Largi, et Smarágdi solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Cyriacus Diáconus cum Sisínio, Largo, et Smarágdo, diútius inclúsus in cárcere, multa édidit mirácula, in quibus Arthémiam, Diocletiáni filiam, précibus a dæmone liberávit : missúsque ad Sáporem Persárum regem, Jóbiam étiam, ejus filiam a nefário spíritu erípuit. Rege vero ejus patre cum quadringéntis ac trigínta áliis baptizátis, Romam rédiit : ubi Maximiáni Imperatóris jussu comprehénsus, caténis vinctus ante rhedam suam tráhitur; et post dies quatuor e cárcere edúctus, pice liquáta perfúsus, et in catásta exténsus, demum cum Largo et Smarágdo, aliísque vigínti, secúri percússus est, via Salária ad hortos Sallustiános. Quorum córpora in eádem via décimo séptimo kaléndas aprílis sepúlta a Joánne Presbytero, póstea sexto idus augústi a Marcéllo Pontífice, et Lucína nóbili fœmina líneis velis involúta, et pretiósis unguéntis cóndita, in ipsíus Lucínæ prædium via Ostiénsi, séptimo ab urbe lápide transláta sunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO V.

[Serm. 1. de Martyrib. tom. 3.]

Nemo est qui nésciat, Már-

tyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo monstréntur : ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris : quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide : ut Christo præstánte dimicáre, et víncere hostem possímus, ut parta victória, cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis : eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat ? Qui etsi martyrio par esse non possit : tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.

Glória Patri.

Quóniam donum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 29, in Evangelia.]

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Ante étenim dictum fúerat : In viam Géntium ne abiéritis : nunc autem dícitur, Prædicáte omni creatúræ : ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium

superba repulisset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia.

LECTIO VIII.

Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur : Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣ Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem.

Glória Patri.

Mercédem.

LECTIO IX.

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus : et, si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus, 16.

In secundis vesperis fit commemoratio sancti Romani, martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum

non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut intercedénte beáto Románo mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

DIE IX AUGUSTI.

IN VIGILIA

SANCTI LAURENTII,

martyris.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Si quis vult post me, *de Communi unius Martyris*, xxxvj.

Responsoria de Feria currenti... Et dicuntur Preces Feriales ut supra, 62.

ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et intercessióne beáti Lauréntii mártyris tui, cujus prævenimus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Sancti Romani, martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Præsta, quæsumus, *ut supra.*

DIE X AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI LAURENTII,

martyris.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Lauréntius ingréssus est martyr, *cum reliquis de Laudibus*, 643.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[II Cor. c. 9.]

Fratres, qui parce séminat, parce et metet : et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet.

HYMNUS.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magníficat, Antiphona.

Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Beátus Lauréntius Christi martyr triúmphat coronátus in cœlis: * Veníte, adorémus Dóminum.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Deus, tuórum, *ut supra*, 632.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Quo progréderis sine fílio, pater? quo, sacérdos sancte, sine minístro próperas?

PSALMUS 1.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * Et iter impiórum peribit.

Antiphona.

Quo progréderis sine fílio, pater? quo, sacérdos sancte, sine minístro próperas?

Antiphona.

Noli me derelínquere, pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in

unum,* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua,* et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* et tanquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus: * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Noli me derelínquere, pater sancte, quia thesáusos tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi.

Antiphona.

Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

PSALMUS 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * Glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * Et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Non ego te désero, fili, neque derelínquo, sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

℟. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 51.]

Confitebor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum: confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum Crucis cæcos illuminávit, * Et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Et thesáuros.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum.

℟. Puer meus, noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus: * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, et odor ignis non erit in te.

℣. Liberábo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium.

Si transíeris.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Invocavi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de per-

ditióne et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam, ministrántibus prunas insúltat Levíta Christi: * Beáte Laurénti, martyr Christi, intercéde pro nobis.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Beáte Laurénti.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus Lauréntius orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo.

PSALMUS 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Beátus Lauréntius orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo.

Antiphona.

Dixit Románus ad beátum Lauréntium: Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perde

omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant ; * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Dixit Románus ad beátum Lauréntium : Video ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre.

Antiphona.

Beátus Lauréntius dixit : Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce caréscunt.

PSALMUS 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus : * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Antiphona.

Beátus Lauréntius dixit : Mea nox obscúrum non habet : sed ómnia in luce caréscunt.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[In Nat. sancti Laur.]

Cum furor Gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcípue eos, qui órdinis erant sacerdotális, impéteret; in Levítam Lauréntium, qui non solum ministério Sacramentórum, sed étiam dispensatióne Ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor efférbuit, dúplicem sibi prædam de uníus viri comprehensióne promíttens: quem, si fecísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exórtem. Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, et veritátis inimícus: avarítia, ut rápiat aurum: impietáte, ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii præsule opes Ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri. Cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret, osténdens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamissíbiles condíderat facultátes: quæ tanto intégrius erant salvæ, quanto sánctius probabántur expénsæ.

℟. Quo progréderis sine fílio, pater? quo, Sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu nunquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras.

℟. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem.

Tu nunquam.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Fremit ergo prædo frustrátus, et in ódium religiónis, quæ talem divitiárum usum instituísset, ardéscens, direptióne thesáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperísset: ut illud depósitum, quo sacrátius erat dives, auférret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, et solidíssimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis: quorum, ubi prima nil óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus, et multa vérberum sectióne conscíssos, subjécto præcipit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim

in se habéret uréndi, conversórum altérna mutatióne membrórum, fieret cruciátus vehementior, et pœna prodúctior.

℟. Noli me derelínquere, pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi juvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus, post tríduum me sequéris Sacerdótem, Levita. Non ego.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Nihil óbtines, nihil próficis, sæva crudélitas. Subtráhitur torméntis tuis matéria mortális, et Lauréntio in cœlos abeúnte, tu déficis flammis tuis. Superári cháritas Christi flamma non pótuit: et ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accéndit. Sævísti persecútor in Mártyrem: sævísti, et auxísti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum répperit, quando in honórem transiérunt triúmphi étiam instruménta supplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíssimi, gáudio spirituáli, et de felicíssimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in sanctis suis, in quibus nobis et præsídium constítuit, et exémplum: atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occásum, Leviticórum lúminum coruscánte fulgóre, quam clarificáta est Jerosólyma Stéphano, tam illústris fíeret Roma Lauréntio.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio: * Et ídeo non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Strinxérunt córporis membra pósita super craticulám: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

PSALMUS 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat;

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit;

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Antiphona.

Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

PSALMUS 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam: * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gréssus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus, * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me, nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, prævéni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Antiphona.

Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Antiphona.

Interrogátus, te Dóminum conféssus sum, assátus grátias ago.

PSALMUS 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Interrogátus, te Dóminum conféssus sum, assátus grátias ago.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis peccatórum.

℣. Jube, domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni.

[Tractatu 51 in Joannem.]

Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad pas-

siónis suæ sectánda vestígia : Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet : id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas : noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. In craticula te Deum non negávi : * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum confessus sum.

℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte.

Et ad ignem.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Hoc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur Evangélicus sensus. Séquitur enim : et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat (subintellígitur, in hoc mundo) ipse útique perdet : qui autem odit (útique in hoc mundo) in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti : si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto.

℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit : Si credis in Dóminum Jesum Christum.

Et thesáuros.

Glória Patri.

Et thesáuros.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odisse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, et in seípsis crudelióres et sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit, imo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit : Redi retro, sátanas : scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum : Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas : cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Lauréntius ingréssus est martyr, et confésssus est nomen Dómini Jesu Christi.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Antiphona.

Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.

Antiphona.

Misit Dóminus Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, et non sum æstuátus.

Antiphona.

Beátus Lauréntius orábat, dicens : Grátias tibi ago, Dómine, quia jánuas tuas ingrédi mérui.

CAPITULUM.

[II Cor. c. 9.]

Fratres, qui parce séminat, parce et metet; et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet.

HYMNUS.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona.

In cratícula te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum : probásti cor meum, et visitásti nocte : igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Antiphona Lauréntius.

Capitulum Fratres, qui parce séminat, *ut supra.*

℟. *breve.* Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Coronásti.

Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Antiphona Adhæsit ánima mea.

CAPITULUM.
[II Cor. c. 9.]

Unusquisque prout destinávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte: hílarem enim datórem díligit Deus.

℟. *breve.* Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super.

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Antiphona Beátus Lauréntius.

CAPITULUM.
[II Cor. c. 9.]

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis: ut in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℟. *breve.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári.

Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona Lauréntius ingréssus est martyr, *cum reliquis de Laudibus*, 643.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi Psalmus* Crédidi, 134.

Capitulum Fratres, qui parce séminat.

Hymnus Deus tuórum mílitum, *ut supra*, 632.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est.

℣. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátus Lauréntius dum in craticula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit: Assátum est jam, versa, et mandúca: nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cœléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

Oratio Da nobis, quæsumus, *ut supra*, 643.

Deinde fit Commemoratio SS. Tiburtii et Susannæ, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt

ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Sanctorum mártyrum tuórum Tibúrtii, et Susánnæ, nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia, quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

DIE XI AUGUSTI.

SECUNDA DIE INFRA OCTAVAM

SANCTI LAURENTII.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 30 de Sanctis.]

Beatissimi Lauréntii mártyris, cujus natálem hódie celebrámus, passiónem nosse vos credo: et quanta in persecutióne pertúlerit, dilectiónem vestram scire posse non dúbito. Tanta enim ejus martyrii glória éxtitit, ut passióne sua mundum illumináverit univérsum. Illuminávit mundum plane Lauréntius eo lúmine, quo ipse accénsus est, et flammis, quas ipse pértulit, ómnium Christianórum corda cale-fécit.

℟. Quo progréderis sine filio, pater, quo, Sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu nunquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras.

℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem.

Tu nunquam.

LECTIO V.

Quis nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut ætérnum gehénnæ non patiátur incéndium? Beáti ígitur Lauréntii exémplo provocámur ad martyrium, et accédimur ad finem, incaléscimus ad devotiónem: et si in nobis persecutóris flamma deest, fidei tamen flamma non deest. Non ardémus quidem córpore pro Christo, sed ardémus afféctu. Non súbjicit mihi persecútor ignem, sed súbjicit mihi desidérium Salvatóris.

℣. Noli me derelínquere, Pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Nos quasi senes levió-

ris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus : post tríduum me sequéris Sacerdótem Levíta.

Non ego.

LECTIO VI.

Esse autem Salvatóris ignem, légimus in Evangélio, dicénte eódem Dómino : Nescítis quia veni ignem míttere in terram : et quid volo, nisi ut accendátur? Quo igne succénsi illi duo discípuli, dixérunt : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Hoc ígitur igne beátus Lauréntius accénsus, flammárum non sentit incéndium : et dum Christi ardet desidério, persecutóris pœnam non sentit.

℟. Beátus Lauréntius clamávit et dixit : Deum meum colo, illi soli sérvio, * Et ídeo non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Ex Tract. 51 in Joannem.]

Cum ergo causæ artículus vénerit, et hæc condítio proponátur, aut faciéndum esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum; quorum duórum homo si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre, ibi éligat Deo dilécto émori, quam offénso vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur. Quid est, me sequátur, nisi, me imitétur? Christus enim pro nobis passus est, ait apóstolus Petrus, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.

℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte.

Et ad ignem.

LECTIO VIII.

Ecce quod dictum est : Si quis mihi minístrat, me sequátur. Quo fructu? qua mercéde? quo prǽmio? Et ubi sum, inquit, ego, illic et

minister meus erit. Gratis amétur, ut óperis, quo ministrátur illi, prétium sit, esse cum illo. Ubi enim bene erit sine illo, aut quando esse male póterit cum illo? Audi evidéntius: Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Quo honóre, nisi ut sit cum Filio ejus? quod enim supérius ait: Ubi ego sum, illic et minister meus erit: hoc intellígitur exposuísse, cum dicit, Honorificábit eum Pater meus. Nam quem majórem honórem accípere póterit adoptátus, quam ut sit ubi est únicus, non æquális factus divinitáti, sed consociátus æternitáti?

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto.

℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum.

Et thesáuros.

Glória Patri.

Et thesáuros.

Pro SS. martyribus Tiburtio et Susanna.

LECTIO IX.

Tiburtius Chromátii Præfécti urbis filius, sancti Sebastiáni ópera Christiánus, cum ob eam causam ad Fabiánum júdicem addúctus esset, múltaque apud illum de Christi fide prædicáret, excandéscens judex paviméntum candéntibus carbónibus sterni jubet: Mox, Tibúrti, inquit, vel diis nostris sacrífices opórtet, vel per istos carbónes nudis pédibus tibi incedéndum est. At ille crucis signo se múniens, fidentérque ámbulans in pruna, Disce, inquit, ex hoc solum esse Deum, quem Christiáni colunt: prunæ enim mihi flores vidéntur. Quod cum mágicis ártibus tribuerétur, extra Urbem ductus Tibúrtius, ac via Lavicána tértio ab Urbe lápide, gládio percússus, ibi a Christiánis sepelítur. Quo die Susánna virgo nobilíssima, quod Galérii Maximiáni, filii Diocletiáni Imperatóris, conjúgium recusáret, ut quæ virginitátem Deo vóverat, post multa tormentórum génera, quibus várie tentátum est sanctum vírginis propósitum, domi suæ jussu Imperatóris gládio percússa, ad duplex virginitátis et martyrii præmium migrávit in cœlum.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio SS. Tiburtii et Susannæ, martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Sanctórum mártyrum, *ut supra*, 645.

Vesperæ de S. Clara, cum Commemoratione Octavæ sancti Laurentii.

DIE XII AUGUSTI.

IN FESTO S. CLARÆ, virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum, xcij, *exceptis iis quæ infra ponuntur.*

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Claræ vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ sancti Laurentii.

Antiphona.

Beátus Lauréntius dum in craticula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit: Assátum est jam, versa, et mandúca: nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cœléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

℣. Levita Lauréntius bonum opus operátus est.

℟. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Clara, nóbilis virgo, Assísii nata in Umbria, sanctum Franciscum concívem suum imitáta, cuncta sua bona in eleemósynas, et páuperum subsídia distríbuit, et convértit. De sæculi strépitu fúgiens, in campéstrem declinávit Ecclésiam, ibíque ab eódem beáto Francísco recépta tonsúra, consanguíneis ipsam redúcere conántibus, fórtiter réstitit. Et deníque ad Ecclésiam sancti Damiáni fuit per eúmdem addúcta, ubi ei Dóminus plures sócias aggregávit, et sic ipsa sacrárum Sorórum Collégium instítuit; quarum régimen, nímia sancti Francísci devícta importunitáte, recépit. Suum Monastérium sollícite ac prudénter in timóre Dómini, ac plena Ordinis observántia annis quadragínta duóbus mirabíliter gubernávit; ejus enim vita erat áliis erudítio et doctrína, unde céteræ vivéndi régulam didicérunt.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Ut carne depréssa, spíritu convalésceret, nudam humum et intérdum sarmenta pro lecto habébat, et pro pulvinári sub cápite durum lignum. Una túnica cum mantéllo de vili et hispido panno utebátur, áspero cilício nonnúnquam adhíbito juxta carnem. Tanta se frænábat abstinéntia, ut longo témpore, tribus in hebdómada diébus nihil pénitus pro sui córporis aliménto gustáverit: réliquis autem diébus tali se cibórum parvitáte restríngens, ut áliæ, quómodo subsístere póterat, miraréntur. Binas quotánnis (ántequam ægrotáret) Quadragésimas solo pane et aqua refécta jejunábat. Vigíliis insuper, et oratiónibus assídue dédita, in his præcípue dies noctésque expendébat. Diutínis perpléxa languóribus, cum ad exercítium corporále non posset súrgere per seípsam, sorórum suffrágio levabátur, et fulciméntis ad tergum appósitis, laborábat própriis mánibus, ne in suis étiam esset infirmitátibus otiósa. Amátrix præcípua paupertátis, ab ea pro nulla unquam necessitáte discéssit, et possessiónes pro sorórum sustentatióne a Gregório Nonó oblátas, constant recusávit.

℟. Dilexísti jústitia odísti iniquitátem, * térea unxit te Deus, tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritát mansuetúdinem et jus

Proptérea.

LECTIO VI.

Multis et váriis mi virtus ejus sanctitátis e Cuidam de soróribus s nastérii loquélam restít pedítam. Alteri aurei dam apéruit. Laborán bre, tuméntem hydı plagátam fístula, al áliis oppréssas langu liberávit. Fratrem de (Minórum ab insániæ pa sanávit. Cum óleum i nastério totáliter defe Clara accépit úrceum lavit, et invéntus est benefício Divínæ lar impletus. Unius panis tátem adeo multiplicá soróribus quinquagínt cerit. Saracénis Assísiu sidéntibus, et Claræ M térium inwádere coná ægra se ad portam affé luit, únaque vas, i sanctíssimum Euchari craméntum erat incl ibíque orávit: Ne trad mine, béstiis ánimas cc tes tibi, et custódi fá quas pretióso Sángui demísti. In cujus orat vox audita est: Ego v

per custódiam. Saracéni autem partim se fugæ mandárunt, partim, qui murum ascénderant, capti óculis præcípites cecidérunt. Ipsa dénique virgo, cum in extrémis ágeret, a cándido beatárum Vírginum cœtu (inter quas una eminéntior ac fulgídior apparébat) visitáta, ac sacra Eucharístia sumpta, et peccatórum indulgéntia ab Innocéntio Quarto ditáta, prídie idus augústi ánimam Deo réddidit. Post óbitum vero quam plúrimis miráculis resplendéntem Alexánder Quartus inter sanctas Vírgines rétulit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Símile erit regnum cœlórum, *de Communi Virginum*, cv.

In Laudibus fit Commemoratio Octavæ S. Laurentii.

Antiphona.

In craticula te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, et visitásti nocte: igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

℣. Dispérsit dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio Da nobis, quæsumus, *ut supra*, 648.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Octavæ S. Laurentii.

Antiphona.

Beátus Lauréntius dum in craticula superpósitus ureréur, ad impiíssimum tyránnum dixit: Assátum est jam, versa et mandúca: nam facultátes Ecclésiæ, quas requiris, in cœléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est.

℣. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Oratio Da nobis, quæsumus, *ut supra*, 648.

Deinde SS. Hippolyti et Cassiani, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut beatórum mártyrum tuórum Hippólyti et

Cassiáni veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

DIE XIII AUGUSTI.

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM

SANCTI LAURENTII.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Lib. 1 cap. 41.]

Non prætereámus sanctum Lauréntium, qui cum vidéret Xystum Episcopum suum ad martyrium duci, flere cœpit non passiónem illius, sed suam remansiónem. Itaque his verbis appelláre cœpit: Quo progréderis sine fílio, pater? Quo, Sacérdos sancte, sine diácono próperas? Nunquam sacrifícium sine minístro offérre consuéveras. Quid in me ergo displícuit pater? Num degénerem probásti? Experíre certe, utrum idóneum minístrum elégeris. Cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem, cui consummandórum consórtium Sacramentórum, huic consórtium tui sánguinis negas?

℟. Quo progréderis sine fílio, pater? Quo, Sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu nunquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras.

℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem.

Tu nunquam.

LECTIO V.

[Lib. 2, cap. 28.]

A quo cum quæreréntur thesáuri Ecclésiæ, promísit se demonstratúrum. Sequénti die páuperes duxit. Interrogátus ubi essent thesáuri quos promíserat, osténdit páuperes, dicens: Hi sunt thesáuri Ecclésiæ. Et vere thesáuri in quibus Christus est, in quibus Christi fides est. Dénique Apóstolus ait: Habémus thesáurum in vasis fictílibus. Quos melióres thesáuros habet Christus, quam eos, in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est: Esurívi, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere: hospes eram, et collegístis me. Et infra, Quod enim uni horum fecístis, mihi fecístis. Hos thesáuros demonstrávit Lauréntius, et vicit, quod eos nec persecútor pótuit auférre.

℟. Noli me derelínquere, Pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi de-

bántur pro fide Christi certámina.

℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris Sacerdótem Levíta.

Non ego.

LECTIO VI.

Numquid dictum est sancto Lauréntio: non debuísti erogáre thesáuros Ecclésiæ, vasa sacramentórum véndere? Opus est, ut quis fide sincéra et perspicáci providéntia munus hoc ímpleat. Sane si in sua quis derívat emoluménta, crimen est: sin vero paupéribus érogat, captívum rédimit, misericórdia est. Nemo enim potest dícere, cur pauper vivit? Nemo potest queri, quia captivi redémpti sunt. Nemo potest accusáre, quia templum Dei ædificátum est. Nemo potest indignári, quia humándis fidélium relíquiis spátia laxáta sunt: nemo potest dolére, quia in sepultúris Christianórum réquies defunctórum est. In his tribus genéribus vasa Ecclésiæ étiam initiáta confríngere, confláre, véndere licet.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio, * Et ídeo non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Ex Tract. 51 in Joannem.]

Minister est Christi usque ad illud opus magnæ charitátis, quod est ánimam suam pro frátribus pónere: hoc est enim et pro Christo pónere: quia et hoc propter sua membra dictúrus est: Cum pro istis fecístis, pro me fecístis. De tali quippe ópere étiam se minístrum fácere et appelláre dignátus est, ubi ait: Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, et ánimam suam pónere pro multis. Hinc est ergo unusquisque miníster Christi, unde est miníster et Christus. Sic ministrántem Christo honorificábit Pater ejus honóre illo magno, ut sit cum Fílio ejus, nec unquam defíciat felícitas ejus.

℟. In craticula te Deum

non negávi; * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.

℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte. Et ad ignem.

LECTIO VIII.

Cum ergo audítis, fratres, Dóminum dicéntem: Ubi ego sum, illic et miníster meus erit: nolíte tantúmmodo bonos Epíscopos et cléricos cogitáre: étiam vos pro módulo vestro ministráte Christo, bene vivéndo, eleemósynas faciéndo, nomen, doctrinámque ejus quibus potuéritis prædicándo: ut unusquisque étiam paterfamílias hoc nómine agnóscat patérnum afféctum suæ famíliæ se debére. Pro Christo, et pro vita ætérna suos omnes admóneat, dóceat, hortétur, corrípiat; impéndat benevoléntiam, exérceat disciplínam: ita in domo sua Ecclesiásticum, et quodámmodo Episcopále implébit officium, minístrans Christo, ut in ætérnum sit cum ipso.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto.

℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum.

Et thesáuros.

Glória Patri.

Et thesáuros.

Pro sanctis martyribus Hippolyto et Cassiano.

LECTIO IX.

Hippolytus a sancto Lauréntio baptizátus, domi suæ, dum Eucharístiam súmeret, comprehénsus, et ad Valeriánum Imperatórem addúctus, ab eo de suæ religiónis professióne interrogátus, líbere se Christiánum proféssus est. Quamóbrem fústibus cæditur: quibus in verbéribus cum ejus fides constántior inveniréttur, munéribus et honórum promíssis tentátur. Quæ cum ómnia frustra diceréntur, Præfécto occidéndus tráditur. Qui domum Hippólyti véniens, ut ejus fácultátes publicáret, totam famíliam Christiánam esse cognóscit; atque iis a Christiána fide frustra detérritis, primum plumbátis cæsa Concórdia Hippólyti nutríce, quæ céteros confirmábat, réliquos extra portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus indómitis equis raptátus per loca tríbulis et cárduis cónsita, laceráto córpore, spíritum Deo réddidit, únaque cum réliquis a Justíno presbytero ad agrum Veránum sepúltus est. Eádem die, ad Forum Syllæ, crudelíssimo supplício afféctus est Cassiánus martyr: qui vinctis post terga mánibus puerórum, quos erudiébat, férreis stylis configéndus, excarnificandúsque tra-

ditur. Quorum quanto erat infírmior vis, tanto ejus pœna martyrii grávior ac diutúrnior, pálmaque illústrior. . .

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio sancti Hippolyti et Cassiani.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Da, quæsumus, omnípotens Deus, *ut supra*, 650.

Et in Vesperis fit Commemoratio sancti Eusebii Confessoris.

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℣. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Eusébii Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

DIE XIV AUGUSTI.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM

SANCTI LAURENTII.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

[Homilia 1 de S. Laurentio.]

Sanctum est, fratres, ac Deo plácitum, ut natálem beáti Lauréntii præcípua devotióne venerémur : cujus radiántibus flammis victrix in hunc quoque diem toto orbe Christi coruscat Ecclésia. Qui cum in sede gloriosíssimi Patriárchæ Diaconátus fungerétur offício, puritáte innocéntis vitæ, fortíssimæque mortis triúmpho, Apostólico se consórtio copulávit. Nec imménto eum Apostolórum súpparem prædicámus, cui et cástitas ánimi Levíticum ministérium dedit, et plenitúdo fídei martyrii cóntulit dignitátem.

℟. Quo progréderis sine fílio, pater, quo, sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu nunquam sine ministro sacrifícium offérre consuéveras.

℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrum idóneum minístrum elégeris, cui com-

misísti Domínici sánguinis dispensatiónem.

Tu nunquam.

LECTIO V.

Quem venerábilis Xystus Románæ urbis Antístes, cum impietátem sæviéntis mundi per torménta superáret, et regnis esset cœléstibus jam vicínus, viderétque eum patérna de morte tristíssimum, ita illum spíritu præsciéntiæ compellásse narrátur: Noli, fili, mœstus esse: post tríduum me sequéris. Unde appáret, charíssimi, beátum Lauréntium non de sacerdótis sui victória habuísse tristítiam, sed doluísse, quia non étiam ipse mundum cum suo páriter sacerdóte vincébat. Noli, inquit, fili, mœstus esse: post tríduum me sequéris: Hoc est, Noli tristis esse, velut apud sæculum derelíctus, nam nec te fides, vítaque tua tali morte privábit.

℟. Noli me derelínquere, Pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem Levíta.

Non ego.

LECTIO VI.

Ergo ut cómperit ore sacerdótis et mártyris, se quoque omnímodis assuméndum, congregátis ínopum turbis, Ecclesiásticum censum religiósa liberalitáte divísit. Quam profúndum spiritális viri, et quam cœléste consílium, ut et egénis consúleret, et multitúdine consuménte, quæ déderat, inveníri non possit quod ráperet persecútor: illum nimírum secútus senténtiam: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in ætérnum.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio, * Et ídeo non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 65 in Joannem.]

Talem, de resurrectióne dísputans, ratiónem Paulus étiam áttulit. Quam ígitur habébunt excusatiónem qui resurrectiónem non credunt, cum in semínibus et in plantis quotídie hoc videámus, ac étiam in nostro génere? Primum enim corrúmpi semen opórtet, inde fíeri generatiónem. Omníno autem, cum Deus áliquid facit, nulla opus est ratióne. Quómodo nos ex níhilo fecit? Hoc ad Christiános dico, qui se dicunt crédere Scriptúris.

℟. In cratícula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.

℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte.

Et ad ignem.

LECTIO VIII.

Ego autem et áliud dicam ex humánis ratiónibus. Alii malítiam, álii virtútem sectántur: sed malítiæ sectatórum multi felíciter in últimam pervenérunt senectútem, virtútis autem contra. Quómodo ergo pro méritis unusquísque accípiet, quando? Certe, ínquiunt: sed córpora non resúrgent. Nonne áudiunt Paulum dicéntem: opórtet autem corruptíbile hoc indúere incorruptiónem? Neque ánimam intélligit: quippe quæ non corrúmpitur: et resurréctio de mórtuo dícitur. Cécidit autem corpus.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto.

℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum.

Et thesáuros.

Glória Patri.

Et thesáuros.

Benedictio Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO IX.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 10 in Joann.]

Beata virgo María, quia fecit voluntátem Patris. Hoc in ea magnificávit Dóminus, quia fecit voluntátem Patris, non quia caro génuit carnem. Inténdat cháritas vestra. Proptérea cum Dóminus in turba admirábilis viderétur, fáciens signa et prodígia, et osténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixérunt: Felix venter qui te portávit. Et ille: Imo

felices qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud. Hoc est dícere: Et mater mea, quam appellátis felícem, inde felix, quia verbum Dei custódit: non quia in illa Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: sed quia custódit ipsum verbum Dei, per quod facta est, et quod in illa caro factum est.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio Vigiliæ, Antiphona et versiculus de feria occurrente, ut in Psalterio.

ORATIO.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es, da, quæsumus, ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse festivitáti.

Deinde fit Commemoratio sancti Eusebii Confessoris.

Antiphona.

Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui nos, *ut supra*, 654.

IN

ASSUMPTIONE

B. MARIÆ VIRGINIS.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Assúmpta est María in cœlum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Assúmpta est María in cœlum: gaudent angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Antiphona.

María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gen-

tes Dóminus,* et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem: * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona.

In odórem unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas;* cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua :* et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

In odórem unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Benedícta fília tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum,* in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona.

Benedícta fília tu a Dó-

IN

ASSUMPTIONE

B. MARIÆ VIRGINIS.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Assúmpta est María in cœlum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Assúmpta est María in cœlum : gaudent angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Antiphona.

María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gen-

formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol.

ORATIO.

Famulorum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

Ad Completorium et per Horas, in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Sic dicitur per totam Octavam.

Et non fit Commemoratio sancti Laurentii in utrisque Vesperis, nec in Laudibus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Veníte, adorémus Regem regum: * Cujus hódie ad æthéreum Virgo mater assúmpta est in cœlum.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sídera,
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta mater, múnere
Cujus supérnus Artífex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Exaltáta est sancta Dei génitrix, super choros Angelórum ad cœléstia regna.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera manuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces

mino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiphona.

Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Pulchra es, et décora, filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

HYMNUS.

AVE, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Virgo prudentíssima, quo progréderis, quasi auróra valde rútilans? filia Sion, tota

túdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Benedicta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℟. Jube, domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Incípiunt Cántica Canticórum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Osculetur me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua : exultábimus, et lætábimur in te; mémores úberum tuórum super vinum : recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

℣. Quæ est ista quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris?

Et sicut.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Nolite me considerare

quod fusca sim : quia decolorávit me sol : fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis : víneam meam non custodívi. Indica mihi quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans.

Dedi.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, diléote mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt.

Glória Patri.

Vidérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ : * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam : * et

dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi :

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in [illegible]m Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Antiphona.

Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobis-

cum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Antiphona.

Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum qui f
in ea.

Sicut lætántium óm
habitátio est in te.

Antiphona.

Sicut lætántium ó
nostrum habitátio est
sancta Dei génitrix.

℣. Assúmpta est M
cœlum, gaudent Ang

℟. Laudántes bene
Dóminum.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pi

℣. Jube, domne.

Benedictio Deus Pa
nipotens.

Sermo sancti Joán
mascéni.

LECTIO IV.

[Or. 2 de Dorm. beatæ Ma

Hodie sacra et animá
Dei vivéntis, quæ su
útero concépit Crea
requiéscit in templo I
quod nullis est ext
mánibus : et David
ejus parens, et cum
ros ducunt Angeli
brant Archángeli,
glorificant, Principát
tant, Potestátes collæ
gaudent Dominatióne
ni festum diem agun
dant Chérubim, glóri
prædicant Séraphim.
Eden, novi Adam par
súscipit animátum,
solúta est condemnát
quo plantátum est lig
tæ, in quo opérta fuit
núditas.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Hodie virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est afféctibus, sed cœléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est : sed, cum esset animátum cœlum, in cœléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; et ut fília véteris Adam véterem senténtiam súbiit : (nam et ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit) ut autem Dei vivéntis mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Eva, quæ serpéntis suggestióni asséusum præbuit, partus dolóre, et mortis senténtia damnátur, et in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem vere beátam, quæ Dei verbo aures præstitit, et Spíritus sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatiónem, sine voluptáte et viríli consórtio, Dei Fílium concépit, et sine dolóre áliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodo inferi suscíperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita suscépta est? Huic recta, plana, et fácilis ad cœlum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic et minister meus erit, inquit vita et véritas Christus; quómodo non pótius mater cum ipso erit?

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum.

Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Gaude, María virgo, cunc-

tas hæreses sola interemisti in univérso mundo.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus : * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Gaude, María virgo : cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Antiphona.

Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, ódite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Antiphona.

Post partum virgo invioláta permansísti : Dei génitrix, intercéde pro nobis.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi, * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiphona.

Post partum virgo inviolata permansísti : Dei génitrix, intercéde pro nobis.

℣. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum.

℟. In quo Rex regum stellato sedet sólio.

Pater noster.

Absolutio A vínculis peccatórum.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica lectio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam Martha nómine excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

[Serm. 27. de Verb. Domini.]

Sanctum Evangélium cum

legerétur audívimus, a fœmina religiósa suscéptum esse Dóminum hospítio, éaque Martha vocabátur. Et cum esset ipsa occupáta in cura ministrándi, soror ejus María sedébat ad pedes Dómini, et audiébat verbum ejus. Laborábat illa, vacábat ista. Illa erogábat, hæc implebátur. Verúmtamen Martha labórans multum in illa occupatióne et negótio ministrándi, interpellávit Dóminum, et de soróre sua conquésta est, quod eam laborántem non adjuváret.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

Proptérea.

Benedictio Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

LECTIO VIII.

Dominus autem pro María respóndit Marthæ: et ipse ejus factus est advocátus, qui judex fúerat interpellátus. Martha, inquit, circa multa es occupáta, quando unum est necessárium: María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Audívimus enim et interpellatiónem interpellántis, et senténtiam júdicis. Quæ senténtia interpellánti respóndit, suscéptam defféndit. Erat enim María inténta dulcédini verbi Dómini. Inténta erat Martha quómodo pásceret Dóminum, inténta María quómodo pascerétur a Dómino. A Martha convívium Dómino parabátur, in cujus convívio María jam jucundabátur.

℟. Beáta es, virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Intercéde.

Glória Patri.

Intercéde.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Cum ergo María suáviter audíret verbum dulcíssimum, et corde intentíssimo pascerétur, interpelláto Dómino a soróre sua, quómodo putámus eam timuísse, ne díceret ei Dóminus: Surge, et adjúva sorórem tuam. Mira enim suavitáte tenebátur: quæ profécto major est mentis, quam ventris. Excusáta est, sedit secúrior. Quómodo autem excusáta? Attendámus, inspiciámus, perscrutémur quod póssumus, ut pascámur et nos.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Assúmpta est María in cœlum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona.

In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Benedícta fília tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiphona.

Pulchra es, et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.
[Eccli. c. 24.]

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Eva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

ORATIO.

Famulorum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur, qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Antiphona Assúmpta est.

℟. *breve*. Christe, Fili Dei vivi.

℣. Qui natus es de María vírgine.

AD TERTIAM.

Antiphona María virgo.

Capitulum In ómnibus réquiem, *ut supra.*

℟. *breve*. Exaltáta est * Sancta Dei génitrix. Exaltáta.

℣. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

℟. Sancta.

Glória Patri. Exaltáta.

℣. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli.

℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

AD SEXTAM.

Antiphona In odórem.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Assúmpta est María in cœlum,* Gaudent Angeli. Assúmpta est.

℣. Laudántes benedícunt Dóminum.

℟. Gaudent.

Glória Patri. Assúmpta.

℣. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum.

℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

AD NONAM.

Antiphona Pulchra es.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et balsámum aromatízans odórem dedi : quasi myrra elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* María virgo assúmpta est * Ad æthéreum thálamum. María.

℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

℟. Ad æthéreum.

Glória Patri. María.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

In secundis Vesperis, Antiphona Assúmpta est María, *cum reliquis de Laudibus*, 672.

Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut supra in primis Vesperis, 659.

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie María virgo cœlos ascéndit : gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Oratio Famulórum tuórum, *ut supra*, 672.

Deinde fit Commemoratio de sequenti festo, ut infra.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

FESTUM S. JOACHIM,

confessoris, patris beatæ Mariæ Virginis.

(DUPLEX MAJUS.)

Sed si hæc Dominica fuerit impedita a die octava S. Laurentii, vel Assumptionis, aut ab aliquo festo primæ

vel secundæ classis, tunc festum S. Joachim transferendum erit in aliam diem non impeditam.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ hic habentur propria.*

In Hymno Iste Conféssor, *mutatur tertius Versus.*

In primis Vesperis ad Magnificat, et ad Benedictus tantum.

Antiphona.

Laudémus virum gloriósum in generatióne sua, quia benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus : et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

℣. Potens in terra erit semen ejus.

℟. Generátio rectórum benedicétur.

ORATIO.

Deus, qui præ ómnibus Sanctis tuis beátum Jóachim genitrícis Fílii tui patrem esse voluísti, concéde, quæsumus, ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia sentiámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Et postea de Octava Assumptionis Beatæ Mariæ, nisi festum sancti Joachim transferatur post Octavam prædictam.

In primo Nocturno Lectiones de libro Ecclesiastici, Beátus vir qui invéntus est, *de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco*, lxxxvij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Epiphánii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Orat. de Laudibus Virg.]

De radice Jesse ortus est rex David, et de tribu regis David sancta Virgo : sancta, inquam, et sanctórum virórum fília : cujus paréntes fuérunt Jóachim et Anna : qui quidem in vita sua Deo placuérunt, atque étiam fructum ejúsmodi germinavérunt, sanctam vírginem Maríam, templum simul, et matrem Dei. Jóachim porro, Anna et María, hi tres Trinitáti palam sacrifícium laudis offerébant. Jóachim enim interpretátur Præparátio Dómini, eo quod ex illo præparátum sit templum Dómini, nempe Virgo. Anna rursus simíliter Grátia interpretátur, proptérea quod Jóachim et Anna grátiam accepérunt, ut accedéntibus précibus, talem fructum germinárent, sanctam Vírginem adépti. Jóachim síquidem precabátur in monte, et Anna in horto suo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

LECTIO V.

[Orat. 1 de Virginis Mariæ Nativ.]

Quoniam futúrum erat ut Dei génitrix et virgo ex Anna orirétur, natúra grátiæ fœtum antevértere mínime ausa est: verum tantísper expectávit, dum grátia fructum suum produxísset. Síquidem oportébat eam primogénitam in lucem edi, quæ rerum ómnium conditárum primogénitum, in quo ómnia coagmentáta sunt, peritúra erat. O par beátum Jóachim et Anna! Vobis omnis creatúra obstrícta est. Per vos enim donum, ómnium donórum præstantíssimum, Creatóri óbtulit, nempe castam matrem, quæ sola Creatóre digna erat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Exulta Jóachim, quóniam ex fília tua fílius natus est nobis, et vocátur nomen ejus magni consílii, hoc est, salútis totíus mundi Angelus. Pudóre afficiátur Nestórius, ac manum ori impónat. Puer hic Deus est. Quonam ígitur modo ea Dei génitrix non sit, quæ péperit? Si quis sanctam Dei genitrícem non confitétur, a Deitáte remótus est. Mea non est hæc orátio, quanquam alióqui mea: hanc enim diviníssimam hæreditátem a Theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim et Anna! ac profécto ex ventris vestri fructu immaculáti agnoscímini, quemádmodum Christus quodam loco dixit: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Ut Deo gratum erat, ac dignum ea quæ a vobis orta est, vitæ vestræ ratiónes instituístis. Caste enim ac sancte múnere vestro functi, virginitátis thesáurum produxístis.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus: et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Damascéni.

[Ex lib. 4 de fide orthod. cap. 15 de Dom. genealogia, et S. Dei genitricis.]

Quod Joseph ex Davídica tribu oríginem dúxerit, sanctíssimi Evangelístæ Matthæus et Lucas líquido demonstrárunt. Verum hoc inter eos discríminis est, quod Matthæus ex Davíde per Salomónem Joséphum dedúcit, Lucas autem per Nathan. At vero sanctæ Vírginis ortum utérque siléntio prætériit. Quocírca scire óperæ prétium est, nec apud Hebræos, nec apud Scriptúram sacram hoc in more pósitum fuísse ut mulíerum genus recenserétur. Verum hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla uxóres ex áltera tribu accérseret. Ac proínde Joseph, qui ex tribu Davídica ortum trahébat, justitiámque colébat (hanc enim laudem tríbuit divínum Evangélium) sanctam Vírginem haudquáquam præter legis præscríptum despondísset, nisi ex eódem sceptro genus duxísset. Ob idque satis hábuit Evangelísta demonstrásse, unde Joseph ortum tráxerit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Igitur ex stirpe Nathan filii David, Levi génuit Melchi, et Panthérem. Panther autem génuit Barpanthérem (namque ita vocabátur.) Barpánther rursus génuit Jóachim. Jóachim dénique génuit sanctam Dei genitrícem. Rursus ex stirpe Salomónis filii David, Mathan ex uxóre sua génuit Jacob: mórtuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, fílius Levi, ac frater Panthéris, uxórem ipsíus Mathan, quæ étiam Jacóbi mater erat, matrimónio sibi copulávit, atque ex ea génuit Heli: ita uteríni fratres erant Jacob et Heli: ille nimírum ex tribu Salomónis, hic ex tribu Nathan oriúndus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nes-

citis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

Nona Lectio Homiliæ Dominicæ cum Commemoratione ejus in Laudibus.

Si hoc Festum transfertur

LECTIO IX.

Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis liberis suscéptis e vita migrávit: eáque de causa Jacob ipsius frater, qui ex tribu Salomónis flúxerat, ipsius uxórem accépit, fratríque suo semen excitávit, ac Joséphum progénuit. Joseph ítaque natúra quidem filius Jacob erat a Salomóne oriúndus: legis autem ratióne patrem habébat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cum ita sint, Jóachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obsecratiónem et promissiónem Dei genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit: id enim Maríæ nómine significátur. Vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est cum Creatóris mater éxtitit.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus omnia dicuntur de Communi Confessoris non Pontificis, et post Hymnum Jesu coróna célsior, *dicitur* ℣. Potens in terra erit.

Antiphona ad Benedictus, Laudémus virum gloriósum, 674 *et Oratio* Deus, qui præ ómnibus, *ut supra in primis Vesperis*, 674.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Postea Octavæ Assumptionis.

In secundis Vesperis omnia dicuntur de Communi præter Orationem Deus, qui præ ómnibus, *ut supra*, 674.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis et Octavæ Assumptionis.

DIE XVI AUGUSTI.

IN FESTO S. HYACINTHI,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Hyacínthi Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

In Hymno Iste Conféssor, *mutatur tertius Versus.*

Lectiones primi Nocturni de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum est in Rubrica ante Dominicam tertiam augusti, 342.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Hyacinthus Polónus, nobílibus et Christiánis paréntibus, in Camiénsi villa Episcopátus Uratislaviénsis natus est. A pueritia lítteris instrúctus, post datam jurisprudéntiæ et sacris lítteris óperam, inter Canónicos Craoviénses adscítus, insígni morum pietáte, et summa eruditióne céteros antecélluit. Romæ in prædicatórum órdinem ab ipso institutóre sancto Domínico adscriptus, perféctam vivéndi ratiónem, quam ab ipso didícerat, usque ad finem vitæ sanctíssime retínuit. Virginitátem perpétuo cóluit, modéstiam, patiéntiam, humilitátem, abstinéntiam, ceterásque virtútes, ut certum religiósæ vitæ patrimónium, adamávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Charitate in Deum fervens, íntegras sæpe noctes fundéndis précibus, castigandóque córpori insúmens, nullum eidem levaméntum, nisi lápidi inníxus, sive humi cubans, adhibébat. Remíssus in pátriam, Frisáci primum in itínere amplíssimum sui Ordinis monastérium, mox Cracóviæ álterum eréxit. Inde per álias Polóniæ Regni províncias áliis quátuor exædificátis, incredíbile dictu est, quantum verbi Dei prædicatióne, et vitæ innocéntia apud omnes profécerit. Nullum diem prætermísit, quo non præclára áliqua fídei, pietátis atque innocéntiæ arguménta præstíterit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Sanctissimi viri stúdium erga proximórum salútem máximis Deus miráculis illustrávit. Inter quæ illud insígne, quod Vándalum flúvium pro-

pe Visográdum aquis redundántem, nullo navígio usus trajécit, sóciis quoque expánso super undas pállio tradúctis. Admirábili vitæ génere ad quadragínta prope annos post professiónem perdúcto, mortis die suis Frátribus prænuntiáto, ipso assúmptæ Vírginis festo, Horis Canónicis persolútis, Sacraméntis Ecclesiásticis summa cum veneratióne percéptis, iis verbis: In manus tuas, Dómine, spíritum Deo réddidit, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo. Quem miráculis, étiam post óbitum, illústrem Clemens Papa Octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

In Laudibus fit Commemoratio Octavæ Assumptionis.

Antiphona.

Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

ORATIO.

Famulorum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Per Dóminum nostrum.

Et sancti Laurentii.

Antiphona.

In cratícula te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, et visitásti nocte: igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum nostrum.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de die Octava sancti Laurentii, cum Commemo-

ratione sancti Hyacinthi, et Octavæ Assumptionis.

DIE XVII AUGUSTI.

IN OCTAVA

SANCTI LAURENTII.

(DUPLEX.)

Omnia dicuntur sicut in die Festo, 632, præter Orationem et Lectiones.

ORATIO.

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servívit, ut eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum nostrum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et S. Hyacinthi.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui nos beáti, *ut supra*, 678.

Pro Octava Assumptionis.

Antiphona.

Hódie María virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Oratio Famulórum tuórum, *ut supra*, 679.

Lectiones primi Nocturni de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum est in Rubrica ante Dominicam tertiam augusti, 342.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi in Joánnem.

LECTIO IV.

[Tract. 27 in fine.]

Certi sumus, fratres, quia omnes, qui sumus in córpore Dómini, et manémus in illo, ut et ipse máneat in nobis, in hoc sæculo necésse habémus usque in finem inter malos vívere: non inter illos dico malos, qui blasphémant Christum: raro enim jam inveniúntur qui lingua blasphémant, sed multi qui vita. Necésse est ergo, ut inter illos usque in finem vivámus. Sed quid est quod ait: Qui manet in me, et ego in illo? Quid, nisi quod Mártyres audiébant: Qui perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℟. Quo progréderis sine fílio, pater, quo, sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu nunquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras.

℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? numquid degénerem me probásti? experíre utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem.

Tu nunquam.

LECTIO V.

Quomodo mansit in illo sanctus Lauréntius, cujus hódie festum diem celebrámus? Mansit usque ad tentatiónem, mansit usque ad tyránnicam interrogatiónem, mansit usque ad acérrimam comminatiónem, mansit usque ad peremptiónem. Parum est: usque ad immánem excrutiatiónem mansit. Non enim occísus est cito, sed cruciátus est in igne. Diu vívere permíssus est: imo non diu vívere permíssus est, sed tarde mori compúlsus est. In illa ergo longa morte, in illis torméntis, quia bene manducáverat, et bene bíberat, tanquam illa esca saginátus, et illo cálice ébrius, torménta non sensit.

℣. Noli me derelínquere, pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus; te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris Sacerdótem, Levíta. Non ego.

LECTIO VI.

Dixerat autem illi Xystus martyr sanctus, cujus diem quinto abhinc retro die celebrávimus: Noli mœrére, fili (Epíscopus enim erat ille, iste Diáconus) noli mœrére, inquit, sequéris me post tríduum. Tríduum autem dixit, médium inter diem passiónis sancti Xysti, et diem hodiérnam passiónis sancti Lauréntii. Tríduum est médium. O consolátio! Non ait: Noli mœrére, fili, désinet persecútio, et secúrus eris; sed, Noli mœrére: quo ego præcédo, tu sequéris: nec consecútio tua differtur. Tríduum médium erit, et mecum eris. Accépit oráculum, vicit diábolum, pervénit ad triúmphum.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio, * Et ídeo non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 66 in Joannem.]

Dulcis præsens vita est, et multæ plena voluptátis, non tamen ómnibus, sed iis tantum qui illi sunt affixi. Quod si quis in cœlum suspéxerit, et quæ ibi præclára sunt, contemplátus fúerit, statim hanc contémnet, ac nullíus prétii existimábit. Nam et córporum pulchritúdo, quoad púlchrius non deprehénditur, in admiratióne habétur: cum vero áliud præstántius apparúerit, illa prior despícitur. Quod si illam pulchritúdinem étiam nos intuéri voluérimus, et cœléstis regni spéciem consideráre, conféstim nos hujus sæculi vínculis dissolvémus.

℟. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum.

℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte.

Et ad ignem.

LECTIO VIII.

Vinculum namque est terrenárum rerum afféctio: ad cujus dissolutiónem ut nos indúceret Christus, quid dicat, atténde. Qui amat ánimam suam, perdet eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ænigmati símile hoc dictum vidétur: non tamen ita est, imo vero præcípuæ sapiéntiæ plenum. Et quómodo qui amat ánimam suam, perdet eam? Qui absúrdis ejus cupiditátibus obtémperat, qui præter débitum ei indúlget: quemádmodum e contrário, qui odit eam in hoc mundo, custódit eam; hoc est, qui non paret ei, cum nóxia jubet.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto.

℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum.

Et thesáuros.

Glória Patri.

Et thesáuros.

LECTIO IX.

Et non dixit: Qui non paret, sed qui odit. Sicut enim quos ódio habémus, ne vocem quidem audíre, nec vultum eórum vidére æquo ánimo pátimur: ita et ánimæ, si quid præter Dei voluntátem nobis ímperat, veheménter aversári opórtet. Cum enim jam de morte ad eos verba factúrus esset, de morte vidélicet sua, et prævidéret eórum tristítiam et exanimatiónem, per excéssum locútus est, inquiens: Quid dico, si mortem meam generóse non ferétis? nisi vos ipsi moriámini, nullum vos sequétur emoluméntum.

Te Deum laudámus, 16

Et fit Commemoratio Octavæ Assumptionis.

Antiphona.

Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens: pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

ORATIO.

Famulorum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Octavæ Assumptionis.

Antiphona.

Hódie María virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

℟. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Oratio Famulórum tuórum, *ut supra.*

Deinde sancti Agapiti, martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Lætetur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti mártyris tui confísa suffrágiis, atque ejus précibus gloriósis et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum.

DIE XVIII AUGUSTI.

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. MARIÆ.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Cánticis Canticórum.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Quam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Capilli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua: et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem dé-

super rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

℣. Quæ est ista quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris?

Et sicut.

LECTIO II.

Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano; veni, coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leóunm, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans.

Dedi.

LECTIO III.

Favus distillans lábia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua : et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo: nardus, et crocus, fistula et cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha, et áloe cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum : púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium

Vidérunt.

Glória Patri.

Vidérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De sermóne sancti Joánnis Damascéni.

LECTIO IV.

[Orat. 2 de dormit. Deiparæ.]

Ex antíqua accépimus traditióne, quod témpore gloriósæ dormitiónis beátæ Vírginis, univérsi quidem sancti Apóstoli, qui orbem terræ ad salútem géntium peragrabant, moménto témporis in sublíme eláti convenérunt Jerosólymis : cumque illic essent, eis vísio appáruit Angélica, et audíta est psalmódia cœléstium potestátum, et

sic cum divína glória in manus Dei sanctam trádidi ánimam. Ejus autem corpus, quod Deus ineffábili quadam ratióne suscépit, cum Angélica et Apostólica hymnódia elátum, in lóculo fuit depósitum Gethsémane; quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies contínuos.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

LECTIO V.

Post tres autem dies Angélico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli (cum unus Thomas, qui abfúerat, post tértium diem venísset, et quod Deus suscéperat, corpus adoráre voluísset) túmulum aperuérunt: sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cum ea autem tantum invenissent, in quibus fúerat compósitum, et ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miráculo, hoc solum cogitáre potuérunt, quod cui plácuit ex María vírgine carnem súmere, et hóminem fieri et nasci cum esset Deus Verbum, et Dóminus glóriæ, quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem, eídem étiam plácuit et ipsíus, postquam migrávit, immaculátum corpus, incorrúptum servátum, translatióne honoráre ante commúnem et universálem resurrectiónem.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VI.

Aderant tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus Epíscopus Ephesiórum, et Dionysius Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipse quoque tunc áderat, scripsit ad prædictum Timótheum, sic dicens: Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos sacrórum Antístites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitæ princípium dedit, et Deum suscépit, convenissémus (áderat autem et Dómini frater Jacóbus, et Petrus, supréma et antiquíssima Theologórum summitas) et viso sacro

córpore, plácuit ómnibus, prout quisque póterat, hymnis celebráre infinítam bonitátem divínæ poténtiæ.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum. * Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Ex Serm. 27 de Verbis Dómini.]

Bene. Martha circa corporálem Dómini, quid dicam necessitátem, an voluntátem? ministrábat carni mortáli. Sed quis erat in carne mortali? In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Ecce quod María audiébat: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Ecce Martha cui ministrábat. Ergo María meliórem partem elégit, quæ non auféretur ab ea. Hoc enim elégit, quod semper manébit, ideo non auferétur ab ea.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

LECTIO VIII.

Circa unum María se vóluit occupári. Jam tenébat: Mihi autem adhærére Deo bonum est. Sedébat ad pedes cápitis nostri. Quanto humílius sedébat, tanto ámplius capiébat. Cónfluit enim aqua ad humilitátem convállis, dénatat de tumóribus collis. Non ergo Dóminus opus reprehéndit, sed munus distínxit. Circa multa es occupáta: porro unum est necessárium. Jam hoc sibi María elégit.

℟. Beáta es, virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intércede pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde.

Glória Patri.

Intercéde.

Pro S. Agapito, martyre

LECTIO IX.

Agapitus Prænestínus, quin-

decim annos natus, Aureliáno Imperatóre, martyrii cupidíssimus, cum propter constántiam religiónis, Imperatóris jussu primum nervis diutíssime cæsus, deínde in tetrum cárcerem conjéctus esset, ut nihil ómnino per quátuor dies gustáret, e custódia est edúctus : et ardéntibus carbónibus cápiti ejus impósitis, Deo agens grátias, íterum affectus verbéribus, nudus ita pédibus suspénsus est, ut ingens fumus e subjécto igne os ejus obrúeret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effúsa est, maxillæque confráctæ. Quo témpore judex e tribunáli lapsus, paulo post mórtuus est. Ea re incénso Imperatóre, sanctum júvenem jubénte feris óbjici, cum illæ non audérent attíngere, Prænéste gládio percússus est.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio Sancti Agapiti, martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Lætétur Ecclésia *ut supra*, 683.

DIE XIX AUGUSTI.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. MARIÆ.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Cánticis Canticórum.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Adjuro vos, fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei, quia amóre lángueo. Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérrima mulíerum, qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Caput ejus aurum óptimum : comæ ejus sicut élatæ palmárum, nigræ quasi corvus. Oculi ejus sicut colúmbæ super rívulos aquárum, quæ lacte sunt lotæ, et résident juxta fluénta pleníssima.

℣. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

℣. Quæ est ista quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris?

Et sicut.

LECTIO II.

[Cap. 6.]

Diléctus meus descéndit in hortum suum ad aréolam

arómatum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat. Ego dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Pulchra es, amica mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Avérte óculos tuos a me, quia ipsi me avoláre fecérunt. Capílli tui sicut grex caprárum, quæ apparuérunt de Gálaad. Dentes tui sicut grex óvium, quæ ascendérunt da lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est in eis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrra elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans.

Dedi.

LECTIO III.

Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt; regínæ et concubínæ, et laudavérunt eam. Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et inspícerem si floruísset vínea, et germinássent mala púnica. Nescívi: ánima mea conturbávit me propter quadrígas Amínadab. Revértere, revértere, Sulamítis, revértere, revértere ut intueámur te.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt.

Glória Patri.

Vidérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. 1 de Assump. B. Mariæ.]

Virgo hódie gloriósa cœlos ascéndens, supernórum gáudia cívium copiósis sine dúbio cumulávit augméntis. Hæc est enim, cujus salutatiónis vox et ipsos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quod si párvuli necdum nati ánima liquefácta est ut María locúta est: quid putámus, quænam illa fúerit cœléstium exultátio, cum et vocem audíre, et vidére fáciem, et beáta ejus frui præséntia meruérunt?

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Un-

guéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

LECTIO V.

Sed et illud quis cogitáre sufficiat, quam gloriósa hódie mundi Regína procésserit : et quanto devotiónis afféctu tota in ejus occúrsum cœléstium legiónum prodíerit multitúdo; quibus ad thronum glóriæ cánticis sit dedúcta : quam plácido vultu, quam seréna fácie, quam divínis ampléxibus suscépta a Fílio, et super omnem exaltáta creatúram : cum eo honóre, quo tanta mater digna fuit, cum ea glória, quæ tantum décuit Fílium ?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VI.

Felicia prorsus óscula lábiis impréssa lacténtis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verum numquid non felicióra censébimus, quæ ab ore sedéntis in dextra Patris, hódie in beáta salutatióne suscépit, cum ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, et dicens : Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatiónem, et Maríæ assumptiónem quis enarrábit ? Quantum enim grátiæ in terris adépta est præ céteris, tantum et in cœlis óbtinet glóriæ singuláris.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum.

Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Ex Serm. 27 de Verb. Domini.]

Transit labor multitúdinis, et rémanet cháritas unitátis. Ergo quod elégit María, non auferétur ab ea : a te autem, Martha, quod elegísti, útique hoc séquitur, útique hoc subintellígitur, a te, quod elegísti, auferétur : sed bono tuo auferétur, ut quod mélius est, detur. Auferétur enim a te labor, ut réquies

detur. Tu návigas, illa jam in portu est.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

Proptérea.

LECTIO VIII.

Vidétis ergo, charíssimi, et quantum árbitror, jam intellígitis, in his duábus muliéribus, quæ ambæ fuérunt Dómino gratæ, ambæ amábiles, ambæ discípulæ, vidétis ergo, et magnum áliquid intellígitis, quicúmque intellígitis, quod audíre et scire debétis étiam qui non intellígitis, in his duábus muliéribus duas vitas esse figurátas, præséntem et futúram, laboriósam et quiétam, ærumnósam et beátam, temporálem et ætérnam.

℟. Beáta es, virgo María Dei génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Intercéde.

Glória Patri.

Intercéde.

LECTIO IX.

Duæ sunt vitæ: de illis vos copiósius cogitáte. Quid hábeat hæc vita, non dico mala, non iníqua, non nefária, non luxuriósa, non ímpia: sed laboriósa, et ærúmnis plena, timóribus castigáta, tentatiónibus sollícita: hanc ipsam innocéntem vitam dico: qualem decébat habére Martham. Hanc ergo, quantum potéstis, inspícite: et de hac, ut dixi, copiósius quam lóquimur cogitáte. Vita vero iníqua áberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum María: et, si aliquándo fuit, Dómino intránte fugit.

Te Deum laudámus, 16.

Vesperæ de sancto Bernardo.

DIE XX AUGUSTI.

IN FESTO S. BERNARDI, abbatis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv. *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Bernárdi Abbátis commendet, ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio de Octava Assumptionis.

Antiphona.

Hódie María virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum

Christo regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

ORATIO.

Famulorum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

Lectiones primi Nocturni de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum est in Rubrica ante Dominicam tertiam Augusti, 342.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bernardus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adoléscens propter egrégiam formam veheménter sollicitátus a muliéribus, nunquam de senténtia coléndæ castitátis dimovéri pótuit. Quas diáboli tentatiónes ut effúgeret, duos et vigínti annos natus monastérium Cisterciénse, unde hic Ordo incépit, et quod tum sanctitáte florébat, íngredi constítuit. Quo Bernárdi consílio cógnito, fratres summópere conáti sunt eum a propósito deterrére: in quo ipse eloquéntior ac felícior fuit. Nam sic eos, aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem religiónem suscéperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam et oratiónibus mirífice se exercébat: et Christiánam paupertátem colens, quasi cœléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditáte aliénam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Elucebat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas: contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad officia pietátis, uterétur: in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsem ac Mediolanénsem, aliósque Episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti offícii múnere indígnum esse. Abbas factus Claravalfénsis, multis in locis ædificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplína diu víguit. Romæ, sanctórum Vincéntii et Anastásii monastério ab Innocéntio Secúndo Papa restitúto, præfécit Abbátem illum,

póstea Eugénius Tértius Summus Pontífex fuit, ad quem étiam librum misit de Consideratióne.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

MULTA prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádita, quam labóre comparáta, instrúctum fuísse. In summa virtútum laude exorátus a máximis princípibus de eórum componéndis controvérsiis, et de ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item Secúndum, Pontíficem Máximum, in confutándo schísmate Petri Leónis, cum apud Imperatórem, et Henricum Angliæ regem, tum in Concilio Pisis coácto, egrégie adjúvit. Dénique tres et sexagínta annos natus, obdormívit in Dómino, ac miráculis illústris, ab Alexándro Tértio Papa inter Sanctos relátus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

IN illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[In Natali Sancti Benedicti.]

DUO sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum : álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant : unde et auditúri sunt in judício : Veníte, benedicti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi, esurívi enim, et dedistis mihi manducáre : sitívi, et dedistis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse

intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

SED et reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte comperímus: unum eórum, qui fidei Christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judício testátur, Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

VERUM his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætissima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affémctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus, 16.

Et fit Commemoratio Octavæ Assumptionis.

Antiphona.

Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de

actibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Qui tecum vivit.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Octavæ Assumptionis.

Antiphona.

Hódie María virgo cœlos ascéndit, gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Oratio Famulórum tuórum, *ut supra*, 693.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis et Octavæ Assumptionis.

DIE XXI AUGUSTI.

IN FESTO

S. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL,

viduæ.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi nec Virginum nec Martyrum, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Omnipotens et misericors Deus, qui beátam Joánnam Franciscam tuo amóre succénsam admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitæ sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiam tuam nova prole voluísti: ejus méritis et précibus concéde ut qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, cœléstis grátiæ auxílio cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio sancti Bernardi.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra.

Postea Octavæ Assumptionis.

Antiphona.

Hódie María virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

ORATIO.

Famulorum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; qui tecum vivit et regnat.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joanna Francísca Frémiot a Chantal Divióne in Burgúndia claríssimis orta natálibus, ab ineúnte ætáte exímiæ sanctitátis non obscúras édidit significatiónes. Eam enim vix quinquénnem, nóbilem quemdam Calvinístam sólida supra ætátem argumentatióne perstrinxísse ferunt, collatúmque ab eo munúsculum flammis íllico tradidísse in hæc verba: En quómodo hærétici apud ínferos comburéntur, qui loquénti Christo fidem detréctant. Matre orbáta, Deíparæ Vírginis tutélæ se commendávit; et fámulam, quæ ad mundi amórem eam alliciébat, ab se rejécit. Nihil puerîle in móribus éxprimens, a sæculi delíciis abhórrens, martyriúmque anhélans, religióni ac pietáti impénse studébat. Baróni de Chantal núptui a patre trádita, virtútibus ómnibus excoléndis óperam dedit, líberos, fámulos, aliósque sibi subjéctos in Fídei doctrína, bonísque móribus imbúere sátagens. Profúsa liberalitáte páuperum inópiam sublevábat, annóna divínitus non raro multiplicáta, quo factum est ut némini se unquam Christi nómine rogánti stipem abnegatúram spopónderit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et just

* Et dedúcet te mira déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulc dine tua inténde, pr procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Viro in venatióne inte to, perfectióris vitæ lium íniens, continénti se obstrínxit. Viri nece solum æquo ánimo tul in públicum indúltæ testimónium occisóris e Sacro Fonte suscípe victrix elégit. Módica lia, ténui victu atque conténta, pretiósas ve pios usus convértit. Qui a doméstícis curis sup témporis, précibus, pi tiónibus, laboríque i débat. Nunquam addu tuit, ut álteras núptias vis útiles et honoríficas Ne autem a propósito móniæ observándæ in rum dimoverétur, illi innováto, sanctíssimu Christi nomen candén péctori inscúlpsit. Ar in die charitáte fervé páuperes, derelíctos, teterrimísque morbis i ad se adducéndos cu eósque non hospítio excipiébat, solabátur bat, verum étiam s eorúmdem vestes de bat, láceras reficiéb manántibus fœtido pu

ribus lábia admovére non exhorrébat.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

A SANCTO Francísco Salésio, quo spíritus moderatóre usa fuit, divínam voluntátem edócta, próprium paréntem, sócerum, fílium dénique ipsum, quem étiam vocatióni obsisténtem sua e domo egrédiens pédibus calcáre non dubitávit, invícta constántia deséruit, et Sacri Institúti Visitatiónis Sanctæ Maríæ fundaménta jecit. Ejus Institúti leges integérrime custodívit: et ádeo paupertátis fuit amans, ut vel necessária sibi deésse gaudéret. Christiánæ vero ánimi demissiónis, et obediéntiæ, virtútum dénique ómnium perfectíssimum exémplar se præbuit. Altióres in corde suo ascensiónes dispónens arduíssimo efficiéndi semper id, quod perféctius esse intellígeret, voto se obstrínxit. Dénique Sacro Visitatiónis Institúto ejus potíssimum ópera longe latéque diffúso, verbo, exémplo, et scriptis étiam divína sapiéntia refértis ad pietátem, et charitátem Soróribus excitátis, méritis reférta, et Sacraméntis rite suscéptis, Molíni anno millésimo sexentésimo quadragésimo primo, die decimatértia decémbris migrávit ad Dóminum, ejúsque ánimam occurrénte sancto Francísco Salésio in cœlos deférri sanctus Vincéntius a Paulo procul distans aspéxit. Ejus corpus póstea Annécium translátum fuit; eámque miráculis ante et post óbitum claram Benedíctus Décimus quartus Beatárum, Clemens Décimus tértius albo Sanctárum adjécit. Festum autem ejúsdem die duodécimo kaléndas septémbris ab univérsa Ecclésia Clemens Décimus quartus, Póntifex Maximus, celebrári præcépit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Símile est regnum cœlórum thesáuro, *ut in Communi non Virginum*, cxviij.

In Laudibus fit commemoratio Octavæ Assumptionis.

Antiphona.

Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens,

pulchra ut luna, eléсta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Oratio Famulórum tuórum, *ut supra*, 694.

Vesperæ de Octava Assumptionis, commemoratio præcedentis.

DIE XXII AUGUSTI.

IN OCTAVA ASSUMPTIONIS B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX.)

Omnia ut in primis Vesperis Festi, 659, *cum Commemoratione sanctæ Joannis Franciscæ de Chantal.*

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio Omnipotens, *ut supra*, 694.

Deinde sanctorum Timothei, Hippolyti, et Symphoriani, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Auxilium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde, et intercedéntibus beátis martyribus tuis Timótheo, Hyppólito, et Symphoriáno, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Cánticis Canticórum.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Quæ est ista quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

℣. Quæ est ista quæ ascéndit per desértum sicut

virgula fumi; ex aromátibus myrrhæ et thuris?

Et sicut.

LECTIO II.

Aquæ multæ non potuérunt extinguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet: quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea: si óstium est, conpingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans.

Dedi.

LECTIO III.

Ego murus, et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea quæ habet pópulos: trádidit eam custódibus: vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vinea mea coram me est. Mille tui pacífici, et ducénti his qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge, dilecte mi, et assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum super montes arómatum.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt.

Glória Patri.

Vidérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. 4 de Assumpt.]

Non est équidem quod me magis deléctet, sed nec est quod térreat magis, quam de glória vírginis Mariæ habere sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam videntur offérri. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur forte vel pauci, qui (docénte Fílio ejus) mites facti sunt et húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam et mulíeres. Unum est in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, gaudia matris habens cum virginitátis honóre: Mariæ privilégium est, non dábitur álteri: singuláre est, sed continuo étiam indicíbile invenitur

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt , dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto , circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

LECTIO V.

Verumtamen non hoc tantum , si diligénter atténdas, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsus invénies in María , quæ videbántur esse commúnes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári , quæ digna fuit Spíritus sancti sacrárium fieri , et habitáculum Fílii Dei ? Quanta vero et quam pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte , cum innocéntia tanta , cum consciéntia prorsus absque delícto , imo cum tantæ grátiæ plenitúdine?Unde tibi humílitas, et tanta humílitas, o beáta ? Digna plane quam respíceret Dóminus , cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab ætérno illo patérni sinus atraherétur accúbitu.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est , et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VI.

Ecce jam quibus potúimus votis ascendéntem te ad Fílium dedúximus , et prosecúti sumus saltem a longe , Virgo benedícta. Sit pietátis tuæ , ipsam quam apud Deum grátiam invenísti , notam fácere mundo , reis véniam , medélam ægris , pusíllis corde robur , afflíctis consolatiónem , periclitántibus adjutórium , et liberatiónem sanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die solemnitátis et lætítiæ, dulcíssimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te,Regína clemens, grátiæ suæ múnera largiátur Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster , qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Beáta es, virgo María , quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit , et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María , grátia plena : Dóminus tecum.

Genuísti.
Glória Patri.
Genuísti.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Intrávit Jesus in quoddam castéllum, et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

[Serm. 2 de Assumptione B. Mariæ.]

Quid introísse eum dícimus in castéllum? étiam in angustíssimum virginális úteri diversórium introívit. Dénique et múlier quædam excépit illum in domum suam. Felix múlier, cujus domus, Salvatóre suscépto, invénta est munda quidem, sed plane non vácua. Quis enim vácuam díxerit, quam salútat Angelus grátia plenam? Neque hoc solum, sed adhuc quoque in eam superventúrum ásserit Spíritum sanctum. Ad quid, putas, nisi ut étiam superímpleat eam? Ad quid, nisi ut adveniénte jam Spíritu plena sibi, eódem superveniénte, nobis quoque superpléna et superéffluens fiat?

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

Proptérea.

LECTIO VIII.

Intret ergo domum Salvátor, et frequénter vísitet eam, quam pœnitens Lázarus mundat: ornat Martha, et María replet intérnæ dédita contemplatióni. Sed forte curiósus quisquam requírat, cur in præsénti Evangélica lectióne nulla prorsus Lázari méntio fiat. Arbitror sane, ne id quidem a propósita similitúdine dissidére. Virginálem étenim domum intélligi volens Spíritus, síluit non incóngrue pœniténtiam, quæ malum útique comitátur. Absit enim, ut próprii quidquam inquinaménti domus hæc aliquándo habuísse dicátur, ut in ea proínde scopa Lázari quærerétur.

℟. Beáta es, virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum.

Intercéde.

Glória Patri.

Intercéde.

Pro sanctis Martyribus Timotheo, Hippolyto et Symphoriano.

LECTIO IX.

Timotheus Antiochénus Romam véniens Melchíade Summo Pontífice, cum per

annum ibi Christi fidem prædicásset, a Tarquínio Urbis præfécto conjícitur in víncula: et post diutúrnas cárceris ærúmnas ad idóla perdúcitur, ut eis sacríficet. Quam impietátem summa libertáte detestátus, acerbíssime cæditur, et excarnificátum corpus viva calce perfúnditur. In quibus, aliísque supplíciis constans martyr cápite pléctitur. Corpus via Ostiénsi prope sepúlcrum beáti Pauli Apóstoli sepelítur. Quo die étiam, Alexándro Imperatóre, apud Ostia Tiberína Hippólytus Epíscopus Portuénsis ob præcláram fidei confessiónem, mánibus, pedibúsque ligátis, in altam fóveam aquis plenam præcipitátus, martyrio coronátus est, et ibídem a Christiánis sepúltus. Quo item die, Aureliáno Imperatóre, propter eámdem fidem Augustodúni Symphoriánus adoléscens várie tortus est. Qui, dum ad últimum supplícium ducerétur, matrem ita clamántem áudiens: Nate, nate, meménto ætérnæ vitæ, cœlum súspice, et ibi regnántem intuére: tibi enim vita non erípitur, sed mutátur in mélius: fórtiter Jesu Christi causa carnífici collum præbuit.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio sanctorum Timothei et Sociorum, martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt, nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Auxílium tuum, *ut supra*, 697.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis Festi, ut infra.

DIE XXIII AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI PHILIPPI BENETII,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Deus, qui per beátum Philíppum Confessórem tuum exímium nobis humilitátis exémplum tribuísti, da fámulis tuis próspera mundi ex ejus imitatióne despícere, et cœléstia semper inquírere. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Philippus ex nóbili Benitiórum família Floréntiæ natus, futúræ sanctitátis jam inde ab incunábulis indícium præbuit. Vix enim quintum ætátis mensem ingréssus, lin-

voces mirifice sol-
túsque fuit matrem,
ræ servis eleemósy-
ortíret. Adoléscens,
ísiis litterárum stú-
pietátis ardóre con-
plúrimos ad cœ-
riæ desidérium in-
t. Revérsus in pá-
singulári visióne a
a Vírgine in servó-
um famíliam nuper
a vocátus, in Sená-
s antrum concéssit,
ram quidem, jugi
castigatióne, sed
Dómini cruciátuum
ne suávem vitam
deque per univér-
Európam, magnám-
partem, quam Evan-
ædicatiónibus obí-
lítia Septem Doló-
i Matris instítuit,
Ordinem exímio
exémplo propagá-

néstum fecit illum
, et custodívit eum
is, et a seductóribus
um: * Et dedit illi
a ætérnam.
tum dedúxit Dómi-
ias rectas, et ostén-
gnum Dei.
lit.

LECTIO V.

charitátis, et cathó-
i dilatándæ ardóre
ter accénsus, sui Or-
erális relúctans, at-
ítus renuntiátus,

Fratres ad prædicándum Christi Evangélium in Scythiam misit. Ipse vero plúrimas Itáliæ urbes concúrsans, gliscéntes in eis cívium discórdias compósuit, multásque ad Románi Pontíficis obediéntiam revocávit: nihílque de stúdio aliénæ salútis omíttens, perditíssimos hómines e vitiórum cœno ad pœniténtiam, ac Jesu Christi amórem perdúxit. Oratióni summópere addíctus, sæpe in éxtasim rapi visus est. Virginitátem vero ádeo cóluit, ut ad extrémum usque spíritum voluntáriis ac duríssimis supplíciis illibátam custodíerit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.
Et ad portas.

LECTIO VI.

Effloruit in eo júgiter singuláris erga páuperes misericórdia, sed præcipue cum apud Camiliánum agri Senénsis vicum lepróso nudo eleemósynam peténti, própriam, qua indútus erat, vestem fuit elargítus; qua ille contéctus, statim a lepra mundátus est: cujus miráculi cum longe latéque fama manásset, nonnúlli ex Cardinálibus, qui Vitérbium, Cleme[...]

Quarto vita functo, pro successóre deligéndo convénerant, in Philíppum, cujus cœléstem étiam prudéntiam perspéctam habébant, intendérunt. Quo compérto vir Dei, ne forte Pastorális regíminis onus subíre cogerétur, apud Tuniátum montem támdiu delítuit, donec Gregórius Décimus Póntifex Máximus fúerit renuntiátus; ubi bálneis, quæ étiam hódie sancti Philíppi vocántur, virtútum sanándi morbos suis précibus impetrávit. Dénique Tudérti anno millésimo ducentésimo octogésimo quinto in Christi Dómini e cruce pendéntis ampléxu, quem suum appellábat librum, sanctíssime ex hac vita migrávit. Ad ejus túmulum cæci visum, claudi gressum, mórtui vitam recepérunt. Quibus aliísque plúrimis fulgéntem signis Clemens Décimus, Póntifex Máximus, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium Nolíte timére, pusíllus grex, *de Communi Confessoris non Pontificis*, xc.

Ubi festum sancti Bartholomæi Apostoli celebratur vigesima quarta Augusti, pro Vigilia legitur nona Lectio de Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Hoc est præcéptum meum, *ut in Vigiliis Apostolorum*, j, *et in Laudibus fit Commemoratio per Antiphonam et Versum de Feria occurrente in Psalterio.*

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Bartholomæi Apóstoli tui, quam prævénimus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ de sancto Bartholomæo Apostolo, cum Commemoratione sancti Philippi Confessoris.

DIE XXIV VEL XXV AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI BARTHOLOMÆI,

apostoli.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Apostolorum, ij, *præter ea quæ hic sunt propria.*

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætí-

tiam, in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti, da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, et amáre quod crédidit, et prædicáre quod dócuit. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio sancti Philippi Benitii, Confessoris.

In primo Nocturno Lectiones de Epistola ad Corinthios, Sic nos exístimet, *ut in Communi Apostolorum,* vj.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bartholomæus Apóstolus, Galilæus, cum in Indiam citeriórem, quæ ei in orbis terrárum sortitióne ad prædicándum Jesu Christi Evangélium obvénerat, progréssus esset, advéntum Dómini Jesu juxta sancti Matthæi Evangélium illis géntibus prædicávit. Sed cum in ea província plúrimos ad Jesum Christum convertísset, multos labóres calamitatésque perpéssus, venit in majórem Arméniam.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt.

LECTIO V.

Ibi Polymium regem, et cónjugem ejus, ac prætérea duódecim civitátes ad Christiánam fidem perdúxit. Quæ res in eum magnam invídiam concitávit illíus gentis sacerdótum. Nam usque ádeo Astyagem Polymii regis fratrem in Apóstolum incendérunt, ut his vivo Bartholomæo pellem crudéliter détrahi jússerit, ac caput abscíndi : quo in martyrio ánimam Deo réddidit.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte.

LECTIO VI.

Ejus corpus Albáni, quæ est urbs majóris Arméniæ, ubi is passus fúerat, sepúltum est : quod póstea ad Líparam ínsulam delátum, inde Beneventum translátum est : postrémo Romam ab Othóne Tértio Imperatóre portátum, in Tiberis Insula, in Ecclésia ejus nómine Deo dicáta, collocátum fuit. Agitur autem Romæ dies festus octávo kaléndas septémbris : et per

octo consequéntes dies illa Basílica magna pópuli frequéntia celebrátur.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo.

Glória Patri.

Modo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 5, comment. in Lucam, c. 6.]

Omnes magni, omnes sublímes, montem ascéndunt. Non enim cuicúmque Prophéta dicit : Ascénde in montem excélsum qui evangelízas Sion : exálta in virtúte vocem tuam qui evangelízas Jerúsalem. Non vestígiis corporálibus, sed factis sublimióribus in hunc montem ascénde, et séquere Christum, ut ipse esse mons possis. Montes enim in circúitu ejus. Quare in Evangélio invénies solos cum Dómino montem ascendísse discípulos. Orat ergo Dóminus, non ut pro se óbsecret, sed ut pro me ímpetret. Nam etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Fílii : Fílius tamen ut hóminis formam impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus est noster.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VIII.

Et erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi, Christiáne, datur, forma præscríbitur, quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat ? quid te fácere cónvenit, cum vis áliquod pietátis officium adoríri, quando Christus missúrus Apóstolos, orávit prius et solus orávit ? Nec usquam álibi, si non fallor orásse cum Apóstolis reperítur : ubíque solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt : nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christi.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quórum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vidérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum.

Glória Patri.

Quorum.

LECTIO IX.

Vocavit, inquit, discípulos suos, et elégit duodécim ex ipsis, quos ad propagándum auxílium salútis humánæ per terrárum orbem satóres fidei destináret. Simul advérte cœléste consílium: non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles, sed piscatóres et publicános, quos dirigeret, elégit: ne traduxísse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatísque auctoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam viderétur: ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia prævaléret.

Te Deum laudámus, 16.

In secundis Vesperis fit commemoratio sancti Ludovici, ut infra.

DIE XXV AUGUSTI.

IN FESTO S. LUDOVICI, confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, præter sequentia.

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

ORATIO.

Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti, ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi, Fílii tui, fácias nos esse consórtes, qui tecum vivit et regnat.

Ubi vero Festum S. Bartholomæi celebratur die vigesima quinta, de S. Ludovico fit die vigesima sexta, et in Hymno Iste Confessor *mutatur tertius Versus.*

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ludovicus Nonus, Galliæ rex, duódecim annos natus, patre amisso, et in Blancæ matris sanctissima disciplina educátus, cum jam vigesimum annum in regno ágeret, in morbum incidit: quo témpore cogitávit de recuperanda possessióne Jerosolymorum. Quamóbrem ubi convaluísset, vexíllum ab Episcopo Parisiénsi accépit: deinde

mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo prælio Saracénos fugávit. Sed cum ex pestiléntia magna mílitum multitúdo periísset, victus ipse, captúsque est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custódivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Rebus póstea cum Saracénis compósitis, liber rex exercitúsque dimíttitur. Quinque annis in Oriénte commorátus plúrimos Christiános a Barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit: prætérea áliquot Christianórum urbes refécit suis súmptibus. Interim mater ejus migrat e vita: quare domum redíre cógitur, ubi totum se dedit pietátis officiis.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Multa ædificávit monastéria, et páuperum hospítia: beneficéntia egéntes sublevábat: frequens visébat ægrótos; quibus ipse non solum suis súmptibus ómnia suppeditábat, sed étiam, quæ opus erant, mánibus ministrábat: vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assídue affligébat. Sed cum íterum transmisísset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuísset, pestiléntia decéssit in illa oratióne: Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebri sancti Dionysii templo asservátur et cólitur; caput vero in sacra Æde sanctæ Capéllæ. Ipse clarus miráculis a Bonifácio Papa Octávo in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam

hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 8, in Lucam.]

Bonus ordo, ut vocatúrus gentes, et Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem ne dicerétur, Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri; ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non mediócris ista est mna, quam supra múlier Evangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Denique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque : fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus; ille duplícia, hoc est mýstica et morália. Unde et Matthæus quinque talénta, et duo talénta pósuit. In quinque taléntis, ut sint morália, in duóbus utrúmque, mýsticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Et hic póssumus decem mnas, decem verba intelligere, id est, Legis doctrinam, quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legis perítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam détulerunt: non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fœnebris, alia doctrínæ cœléstis usúra.

Te Deum laudámus, 16

In secundis Vesperis f.

DIE XXVI AUGUSTI.

SANCTI ZEPHIRINI,

papæ et martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Zephyríni, mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

LECTIO III.

Zephirinus Románus, Sevéro Imperatóre ad regéndam Ecclésiam assúmptus, sancívit, ut qui ordinándi essent, opportúno témpore, et multis præséntibus cléricis et láicis, de more sacris initiaréntur : doctíque, ac spectátæ vitæ hómines ad id officii munus deligeréntur. Decrévit prætérea ut rem divínam faciénti Epíscopo sacerdótes omnes astárent. Idem instítuit, ut Patriárcha, Primas, Metropolitánus advérsus Epíscopum non ferant senténtiam, nisi Apostólica auctoritáte fulti. Vixit in Pontificátu annos decem et octo, dies decem et octo. Hábuit Ordinatiónes quátuor mense decémbri, quibus creávit Presbyteros trédecim, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca trédecim. Antoníno Imperatóre martyrio coronátus est, et sepúltus via Appia, prope cœmetérium Callísti, séptimo kaléndas septémbris.

Te Deum laudámus, 16.

DIE XXVII AUGUTI.

IN FESTO

S. JOSEPHI CALASANCTII,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor, *mutatur tertius versus.*

ORATIO.

Deus, qui per sanctum Joséphum, confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsídium providére dignátus es, præsta, quæsumus, nos ejus exémplo et intercessióne ita fácere et docére, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Josephus Calasánctius a Ma-

tre Dei Petráltæ in Aragónia nóbili género natus, a téneris annis, futúræ in púeros charitátis, et eórum institutiónis indícia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis Fídei, et sacris précibus erudiébat. Humánis, divinísque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis Theológicis Valéntia óperam daret, nóbilis potentísque fœminæ illecébris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam, insigni victória servávit. Sacérdos ex voto factus, a complúribus Epíscopis in Castéllæ Novæ, Aragóniæ, et Cataláuniæ regnis in partem labóris adscítus, expectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, Ecclesiástica disciplína restitúta, inimicítiis cruentísque factiónibus miríficе extínctis. At cœlésti visióne, et Dei voce frequénter admónitus Romam proféctus est.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

In Urbe summa vitæ asperitáte, vigíliis, et jejúniis corpus afflígens, in oratiónibus, et cœléstium rerum contemplatióne dies noctésque versabátur, septem ejúsdem Urbis Ecclésias síngulis fere nóctibus obíre sólitus : quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum quanto ardóre páuperes, infírmos potíssimum, aut carcéribus deténtos eleemósynis, omníque pietátis offício subleváret. Lue Urbem depopulánte, una cum sancto Camíllo, tanto fuit actus ímpetu charitátis, ut præter subsídia ægrótis paupéribus large colláta, ipsa étiam defunctórum cadávera suis húmeris tumulánda transférret. Verum cum divínitus accepísset, se ad formándos intelligéntiæ, ac pietátis spíritu adolescéntulos, præcípue paúperes, destinári, Ordinem Clericórum Regulárium Paúperum Matris Dei Scholárum Piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio Institúto profiteréntur ipsúmque Ordinem a Cleménte Octávo, Paulo Quinto aliísque Summis Pontifícibus magnópere probátum brevi témpore per plúrimas Európæ províncias et regna mirabíliter propagávit. In hoc autem tot labóres perpéssus est, ac tot ærúmnas invícto ánimo tolerávit, ut ómnium voce miráculum fu-

titúdinis, et sancti Jobi exémplum dicerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Quamvis Ordini univérso præésset, totísque víribus ad animárum salútem incúmberet, nunquam tamen intermísit púeros, præsértim pauperióres, erudíre; quorum scholas vérrere, eósque domum comitári consuévit. In eo summæ patiéntiæ et humilitátis múnere, valetúdine étiam infírma, duos et quinquaginta annos perseverávit : dignus proptérea quem crebris Deus miráculis coram discípulis illustráret, et cui Beatíssima Virgo cum púero Jesu illis orántibus benedicénte apparéret. Amplíssimis ínterim dignitátibus repudiátis, prophetía, abdíta córdium et abséntia cognoscéndi donis, et miráculis clarus : Deiparæ Vírginis, quam singulári pietáte et ipse ab infántia cóluit, et suis máxime commendávit, aliorúmque Cœlitum frequénti apparitióne dignátus : cum óbitus sui diem, et Ordinis tunc prope evérsi restitutiónem atque increméntum prænuntiásset, secúndum et nonagésimum annum agens, Romæ obdormívit in Dómino, octávo kaléndas séptembris, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Ejus cor et lingua post sæculum íntegra et incorrúpta repérta sunt. Ipse vero multis post óbitum quoque signis a Deo illustrátus, primum a Benedícto Decimoquárto Beatórum cultu decorátus fuit, ac deinde a Cleménte Decimotértio inter Sanctos solémniter est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis putas, major est in regno cœlórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[In cap. 18 Matth. Hom. 60.]

Videte, ne áliquem istórum

contempséritis parvulórum; quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt: et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos, conservandósque pusillos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium curámque hábeat, ne perdántur: tum quia suprémas decipiéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his qui curam eórum suscípiunt; idque tam suo quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et permanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Dominum ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum quæ humília víliaque nimium videntur. Sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis, atque abjectus quidem, cui administrándum sit, fúerit: quamvis árdua nobis res, atque labóris plena esse videátur; ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra, facilióraque, oro, videántur. Tanto enim stúdio, tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepérecerit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Si non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre: cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus? quæ nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fíngere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterísque hujúsmodi ómnibus excelléntiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fíngere non ignóret.

Te Deum laudámus, 16.

Vesperæ a capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis et sancti Hermetis martyris.

DIE XXVIII AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI AUGUSTINI,

episcopi, confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, *exceptis his quæ hic sunt propria.*

Ad Magnificat, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Adesto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus, et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno, confessóre tuo atque pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Sancti Josephi Calasanctii, confessoris.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Et fit Commemoratio santi Hermetis, martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui beátum Hermétem mártyrem tuum, virtúte constántiæ in passióne roborásti, ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de libro Ecclesiastici, Sapiéntiam ómnium, *ut in Communi Doctorum*, lxx.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Augustinus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longe súperans, brevi ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscens, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim íncidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus ut Rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii Epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio Cathólicæ fídei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúngens, a Valério notæ sanctitátis Epíscopo Hipponénsi présbyter factus est. Quo témpore fa-

míliam instítuit Religiosórum, quibúscum victu commúni, eodémque cultu utens, eos ad Apostólicæ vitæ, doctrinæque disciplínam diligentíssime erudiébat. Sed cum vigéret Manichæórum hæresis, veheméntius in illam ínvehi cœpit, Fortunatúmque hæresiárcham confutávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

HAC Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit Episcopális offícii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac vestítus moderátus : vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne vel disputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut cum non esset ália facúltas, sacra vasa frángeret ad eórum inópiam sustentándam. Fœminárum, et in eis soróris, et fratris fíliæ contubérnium familiaritatémque vitávit : quippe qui díceret, etsi propínquæ mulíeres suspéctæ non essent, tamen quæ ad eas ventitárent, posse auspiciónem efficere. Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum nisi gravi morbo oppréssus. Hæréticos perpétuo insectátus et coram, et scriptis, ac nullo loco passus consístere : Africam a Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum, aliorúmque prætérea hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

TAM multa pie, subtíliter et copióse scripsit, ut Christiánam doctrínam máxime illustrárit. Quem in primis secúti sunt qui póstea Theologicam disciplínam via et ratióne tradidérunt. Vándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrem íncidit. Itaque cum discéssum e vita sibi instáre intellígeret, Psalmos David, qui ad pœniténtiam pértinent, in conspéctu pósitos, profúsis lácrymis legébat. Solébat autem dícere : Néminem, etsi nullíus scéleris sibi cónscius esset, commíttere debére, ut sine pœniténtia migráret e vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defíxus astántibus Frátribus, quos ad charitátem, pietátem, virtutésque omnes erat adhortátus, migrávit in cœlum. Vixit annos

septuaginta sex, in Episcopátu ad triginta sex. Cujus corpus primum in Sardiniam delátum, deinde a Luitprándo, Longobardórum rege, magno prétio redémptum, Ticinum translátum est, ibíque honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno Homilia sancti Augustini Episcopi in Evangelium Vos estis sal terræ, *de Communi Doctorum*, lxxiij.

In Laudibus fit Commemoratio sancti Hermetis, martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui beátum Hermétem, mártyrem, *ut supra*, 713.

Vesperæ de sequenti Festo cum Commemoratione præcedentis.

DIE XXIX AUGUSTI.

IN DECOLLATIONE

S. JOANNIS BAPTISTÆ.

(DUPLEX MAJUS.)

Ad Vesperas, Antiphona Heródes enim, *cum reliquis de Laudibus*, 720. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Jacobi, c. 1.]

Beatus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

HYMNUS.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audito, discípuli ejus venérunt, et posuérunt illud in monuménto.

ORATIO.

Sancti Joánnis Baptístæ, præcursóris et mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit Commemoratio sancti Augustini.

Antiphona O Doctor óptime, *ut supra*, 713.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Adésto supplicatiónibus, *ut supra*, 713.

Postea sanctæ Sabinæ, martyris.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ Sabinæ mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum dicuntur de Communi unius Martyris, xxiij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Jeremías Propheta

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Verba Jeremíæ, fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ, fílii Amon regis Juda in tértio décimo anno regni ejus. et factum est in diébus Jóakim, fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ, fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsquam te formárem in útero, novi te, et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in géntibus dedi te.

℟. Misit Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia

metuébat eum, propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri suo Philippo uxórem

℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem.

Quam túlerat.

LECTIO II.

Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.

℟. Joánnes Baptísta arguébat Heródem, * Propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem.

℣. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere.

Propter.

LECTIO III.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Puéllæ saltánti imperávit mater: * Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes.

℣. Ait puélla matri suæ: Quid petam? At illa ait.

Nihil áliud.

Glória Patri.

Et contristátus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

LECTIO IV.

[Lib. 3 post initium.]

Quoniam beáti Joánnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest, ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deinde præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis

tur edíctum; et a con-
d cárcerem, de cár-
l convívium ferális fla-
cumfértur obséquium.
a in uno facínore sunt
a!
ustus germinábit sicut
, * Et florébit in ætér-
nte Dóminum.
Plantátus in domo Dó-
in átriis domus Dei
.
lorébit.

LECTIO V.

non, cum e convívio
cerem cursári vidéret,
et Prophétam jussum
limítti? Quis, inquam,
udísset natálem esse
is, solémne convívium,
optiónem eligéndi
vellet datam, missum
ánnem ob solutiónem
bitrarétur? Quid crude-
um delíciis? Quid cum
bus voluptáti? Rápitur
nam Prophéta convi-
npore, conviváli præ-
quo non cúperet vel
: perímitur gládio,
jus affértur in disco.
udelitáti férculum de-
, quo insatiáta épulis
escerétur.
e cognóvit justítiam,
mirabília magna, et
Altíssimum: * Et in-
st in número sanc-

est qui contémpsit
ndi, et pervénit ad
egna.
Et invéntus.

LECTIO VI.

Intuere, rex acerbíssime tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ... quid sævítiæ tuæ desit, ... inter dígitos tuos rivi defluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui pócul... pótuit inaudítæ sævítiæ sitis bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tu... testes, adversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, et adhuc timétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.
Et dedit.
Glória Patri.
Et dedit.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Misit Heródes, ac ténuit Joánnem et vinxit eum in cárcere

propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Serm. 10 in novis sermonibus.]

Cum sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est: caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, et sævit mater: et inter lascívias et delícias convivántium témere jurátur, et ímpie, quod jurátur, implétur. Factum est Joánni quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat: Illum opórtet créscere, me autem mínui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo toleràri, quod homo Dei sanctus monébat: qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VIII.

Quid enim ille díceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant: Ille tríticum seminávit; sed spinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Honorábat eum, a quo verum audiébat: sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit filiam, filiam saltántem.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

Pro sancta Sabina, martyre.

LECTIO IX.

Sabina, múlier Romána, Valentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia vírgine christiánæ fidei præcéptis institúta, post sanctæ vírginis martyrium colléctas ejus relíquias piis exéquiis sepelívit. Quæ propter eam causam paulo post, Adriáno Imperatóre, comprehénsa, Elpídio júdici sístitur. Cui is: Tu ne illa Sabína, et génere et matrimó-

nio nobilissima? At illa : Sum, inquit, sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fidei constántia movére non posset, præféctus, pronuntiáta senténtia quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlcro cónditum est, in quo ipsa magístram fidei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Heródes enim ténuit et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodíadem.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Dómine mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

Antiphona.

Puéllæ saltánti imperávit mater : nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

Antiphona.

Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

Antiphona.

Da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ : et contristátus est rex propter jusjurándum.

CAPITULUM.

[Jacobi c. 1.]

Beatus vir qui suffert tentatiónem, quóniam cum probátus fúerit, accipiet corónam vitæ, quam repromisit Deus diligéntibus se.

HYMNUS.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audito, discípuli ejus venérunt et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

ORATIO.

Sancti Joánnis Baptistæ præcursóris et mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas, salutárem

auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis et regnas.

Pro commemoratione sanctæ Sabinæ, martyris.

Antiphona.

Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Deus, qui inter, *ut supra*, 716.

AD TERTIAM.

Antiphona Dómine mi rex.

Capitulum Beátus vir, *ut supra*, 720.

℟. *breve.* Glória et honóre, * Coronásti eum, Dómine. Glória et honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Coronásti.

Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Antiphona Puéllæ saltánti.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 15.]

CIBAVIT illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. *breve.* Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super.

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Antiphona Da mihi in disco.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 39.]

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *breve.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári.

Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

AD VESPERAS.

Antiphona Heródes enim, *cum reliquis de Laudibus*, 720.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi Psalmus* Credidi, 134.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, 715.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misit Rex incrédulus minístros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio Sancti Joánnis Baptístæ, *ut supra*, 720.

Deinde Commemoratio sequentis et Sanctorum Martyrum Felicis et Adaucti, ut infra.

DIE XXX AUGUSTI.

IN FESTO

S. ROSÆ A S. MARIA,

virginis limanæ.

(DUPLEX.)

ORATIO.

Bonorum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cœléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti, da nobis fámulis tuis, ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur. Qui tecum vivit.

Postea sanctorum Felicis et Adaucti, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Majestatem tuam, Dómine, súpplices exorámus, ut sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Primus Américæ Meridionális flos sanctitátis virgo Rosa, Christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis : nam vultus infántis mirabíliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit : cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam sibimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscidit Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali citrini víctitans.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Habitu Tértii Ordinis sancti Domínici assúmpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit: oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit: sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi cœléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit, ac superávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Ægritudinum torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus, dire agitáta, nondum satis pro mérito se affligi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus, et ariditáte misérrime contabéscens forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere Seráphicis ardóribus. Angelo Tuteléri, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus Paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante, et post óbitum miráculis corúscam, Clemens Décimus, Póntifex Máximus, sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afferéntur tibi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Símile erit regnum cœlórum, *de Communi Virginum*, cv.

Pro sanctis martyribus Felice et Adaucto.

LECTIO IX.

Felix, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Cui sacrificáre cum juberétur, os simulácri cónspuit. Quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cum íterum ac tértio in æde Mercúrii, Dianæque factum esset, impietátis, et mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri ferirétur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum Felícem agnóscens ad Martyrium duci vidéret: Ego quoque, clara voce, inquit, eádem, qua iste, lege vivo: ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur tértio kaléndas septémbris: cujus nomen cum ignótum esset Christiánis, is Adáucti nómine nobilitátus est, quod sancto mártyri Felíci adáuctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus fit Commemoratio sanctorum Felicis et Adaucti, martyrum.

Antiphona Vestri capilli; ℣. Exultábunt; ℟. Lætabúntur, *ut infra*; 727; *Oratio* Majestátem, *ut supra*, 722.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XXXI AUGUSTI.

IN FESTO

S. RAYMUNDI NONNATI,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiij. *præter ea quæ hic habentur.*

In Hymno Iste Conféssor, *dicatur:* Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte, beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti, ejus nobis intercessióne concéde, ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exequámur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de libro Ecclesiastici Beátus vir qui invéntus est, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxvij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Raymundus, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris dissécto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Catalónia piis et nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futuræ

sanctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta, undíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit : sed mox jubénte patre vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolái in Portélii fínibus situm crebro adíbat : ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei paréntem, ut se in fílium adoptáre, viámque salútis, ac sciéntiam Sanctórum edocére dignarétur, enixe deprecabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Nec défuit votis ejus benigníssima Virgo; ab ipsa enim intelléxit, gratíssimum sibi fore, si Religiónem, sub título de Mercéde, seu de Misericórdia Redemptiónis Captivórum, ea suggerénte nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónam statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum charitátis Institútum ampléxus est. Regulári ígitur milítiæ adscríptus, virginitátem, quam prídem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterísque virtútibus enítuit, charitáte præsértim erga Christiános qui sub potestáte Paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fídei discrímine constitútis deésset, seípsum pígnori dedit : sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, et sera férrea clausis, crudéle martýrium diu sustínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Glória Patri.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Ob hæc et ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est : qua per-

Gregórius Nonus, in
;imum sanctæ Romá-
:lésiæ Cardinálium col-
Raymúndum adscríp-
l vir Dei in ea digni-
omni pompa abhór-
religiósæ humilitátis
simus semper fuit.
n vero pergens, statim
·dónam pervénit, ex-
morbo conféctus, Ec-
:icis sacraméntis mu-
mmis précibus postu-
Cumque morbus in-
ceret , et sacérdos
tardáret, Angelórum
:rio, sub spécie Reli-
ım sui Ordinis appa-
n, salutári viático re-
fuit. Quo sumpto, et
Deo peráctis, migrá-
Dóminum Domínica
augústi, anno millé-
ducentésimo quadra-
). Mórtui corpus, cum
ocum sepultúræ con-
orta esset, arcæ inclú-
:t mulæ cæcæ impósi-
ıd sacéllum sancti Ni-
)ei nutu delátum fuit;
ımularétur, ubi prima
sanctióris vitæ funda-
Illic constrúcto sui
; Cœnóbio, a con-
ıus voti causa ex uni-
:atalónia fidélibus pó-
norátur, váriis mirá-
signis gloriósus.
e homo perfécit óm-
locútus est ei Deus,
ad eum : Ingrédere
em meam : * Quia te
vidi justum coram me ex
ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, *ut in Commun. Confessoris non Pontific.* lxxxij.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum, clxxiij.

DIE I SEPTEMBRIS.

SANCTI ÆGIDII,

abbatis.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Ægidii abbátis comméndet, ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio sanctorum duodecim Fratrum martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, t exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes ecti corde.

ORATIO.

Fraterna nos, Dómine, lártyrum tuórum coróna ætificet, quæ et fidei nostræ ræbeat increménta virtúum, et multíplici nos sufrágio consolétur. Per Dóninum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

LECTIO III.

Ægidius Atheniénsis, régiæ tirpis, a prima ætáte divínis itteris et charitátis officiis ta déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, toum patrimónium in páuperes erogávit: quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum gentem tégeret: qua ille inlútus statim conváluit. Sed nultis deínceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beáum Cæsárium conténdit: a quo post biénnium discédens, secéssit in erémum: ubi diútius herbárum radícibus, et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cer ra, insequéntibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægídii refugísset, Gálliæ regem ímpulit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco spelúncæ monastérium éxtrui paterétur. Cujus administratiónem, flagitánte rege, invítus suscépit: eóque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cœlum.

Te Deum laudámus, 16.

In Laudibus pro Commemoratione sanctorum duodecim Fratrum, martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numérati sunt, nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exaltábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Fratérna nos, *ut supra.*

DIE II SEPTEMBRIS.

IN FESTO S. STEPHANI,

HUNGARIÆ REGIS, CONFESSORIS.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

In Hymno Iste Conféssor *dicatur*, Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Concede, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus, ut beátum Stéphanum confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in

cœlis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Stephanus in Hungáriam Christi fidem, et régium nomen invéxit, régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inúnctus, regnum Sedi Apostólicæ óbtulit; vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária Archiepiscopátum Strigoniénsem, Episcopátus decem, admirábili religióne, et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor, et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mœréntem ac vácuum unquam dimísit; quin ad eórum inópiam sublevándam amplíssimis facultátibus erogátis, domésticam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit: suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus, et ignótus nosocómia frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac cétera charitátis offícia exhibére consuévit: quarum virtútum mérito illíus déxtera, resolúto cétero córpore, incorrúpta permánsit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribu[s] tutávit illum: * Et dedit i[lli] claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dómi[-]nus per vias rectas, et osten[-]dit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Orandi stúdio noctes pe[r] totas ducébat insómnes, a[t]que in cœléstium rerum co[n]templatióne defíxus, inte[r]dum extra sensus raptu[s] sublímis in áera ferri vi[sus] fuit. Perduéllium consp[ira]tiónes, ac validórum hósti[um] impetus, miro prorsus mo[do] non semel oratiónis præs[idio] evitávit. Suscéptum ex G[i]sélla Bavárica sancti Her[ici] Imperatóris soróre, quam [in] matrimónio júnxerat, E[me]ricum fílium tanta mor[um] disciplína, talíque piet[ate] enutrívit, quantum ejus p[ost]ea sánctitas declarávit. Re[gni] vero negótia ita dispósuit [ut] accítis úndique prudent[issi]mis, ac sanctíssimis vir[is] nihil unquam sine il[lorum] consílio moliretúr. Hum[illi]mis ínterim précibus in c[ine]re et cilício Deum dépre[cabatur] ut univérsum Hungáriæ r[eg]num, ántequam e vita m[igra]ret, Cathólicum vidére m[e]rerétur. Vere propter in[signe] dilatándæ fidei stúdium, [ejus] gentis Apóstolus nunc[upa]tus, facta a Románo Pon[tifice] ipsi, posterísque Re[gibus] præferéndæ Crucis pote[state].

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Dei Genitrícem, quam ardentissime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instituit; ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cœlum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari e sancti Regis institúto Magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre liquóre cœlésti scatens, inter multa et vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem Festum Innocéntius Undécimus, Póntifex Máximus, quarto nonas septémbris, ob insignem victóriam ab exércitu Leopóldi Primi Romanórum elécti Imperatóris, et Hungáriæ Regis eádem die in Budæ expugnatióne, ope Divína e Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia sancti Ambrosii in Evangelium Homo quidam nóbilis, *ut supra in festo sancti Ludovici regis, Confessoris die vigesima quinta augusti*, 708.

COMMUNE
SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

IN VIGILIIS
APOSTOLORUM.

Officium fit de Feria, ut lictum est in Rubricis gene-alibus, exceptis Lectioni-us et Oratione, quæ in roprïis locis notantur. Ubi ero non sunt propriæ Lec-iones legitur Evangelium um Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii se-úndum Joánnem.

LECTIO I.
[Cap. 15.]

n illo témpore, Dixit Jesus liscípulis suis: Hoc est præ-éptum meum, ut diligátis nvicem, sicut diléxi vos. Et éliqua.

Homilía sancti Gregórii apæ.

[Homilia 27 in Evangelia.]

um cuncta sacra elóquia ominicis plena sint præ-éptis, quid est quod de di-ectióne, quasi de singulári iandáto, Dóminus dicit: loc est præcéptum meum, t diligátis ínvicem, nisi quia omne mandátum de sola di-lectióne est, et ómnia unum præcéptum sunt? quia quid-quid præcípitur in sola cha-ritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt, sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

LECTIO II.

Præcepta ergo Domínica et multa, sunt et unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet dílígi in se et inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet qui et amícum diligit in Deo, et inimícum diligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et

carnis; quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt: sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ.

LECTIO III.

Hi nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur, quia amórem suum non spiritáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde, cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit: Sicut diléxi vos; ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíssimi, solérter intuéndum est quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa quæ dilígimus auférre molítur.

COMMUNE
APOSTOLORUM
ET EVANGELISTARUM.

Ad Vesperas, Antiphona Hoc est præcéptum meum, *cum reliquis de Laudibus*, xiij. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Domínica*, 130, *et loco ultimi*, *Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.
[Ephes., c. 2.]

Fratres, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis,
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus,

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona Tradent enim* vos in c...

ciliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apostolórum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Æterna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas, et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum; * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, *

et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Antiphona.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore, * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum, * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dominum, omnes sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos, * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde ; * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum, * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima

* et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Antiphona.

Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum; et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantum de Homilia; et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

SIC nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum; sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis.

Estóte ergo.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

HÆC autem, fratres, transfigurávi in me et Apollo propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus altérum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes quod non accepísti ? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis; et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tanquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tanquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo : sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Antiphona.

Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Antiphona.

Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum, * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo; * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona.

Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Homil. 30 in Evang.]

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint scimus : et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me. * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Certe iste ipse pastor Ec-

clésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancilla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia cum comprehénsum Petrus negávit in terra quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis qualis post advéntum Spíritus exístat audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum; cæsis denuntiátur Apóstolis ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Exaltabúntur córnua justi. Allelúia.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum, * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona.

Exaltabúntur córnua justi. Allelúia.

Antiphona.

Lux orta est justo. Allelúia. Rectis corde lætítia. Allelúia.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exul-

tet terra : * lætétur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Lux orta est justo. Allelúia. Rectis corde lætítia. Allelúia.

Antiphona.

Custodiébant testimónia ejus et præcépta ejus. Allelúia.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte

sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus. Allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3 in Matth. cap. 19.]

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíc[i] Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

Benedictio Cujus, *vel* Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando et mortui de corruptióne resúrge[nt] incorrúpti) sedébitis et vo[s] in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel; quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia congruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium : veni enim se-

paráre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Ex occasióne hujus senténtiæ, quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo ; ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit spirituália recípiet ; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Antiphona.

Vos amíci mei estis si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Antiphona.

Beáti pacífici, beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Antiphona.

In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

CAPITULUM.

[Ephes., c. 2.]

Fratres, jam non estis hóspites et ádvenæ ; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis ;
Cœlum resúltet láudibus ;
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audite voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos qui * reliquístis ómnia et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Antiphona Majórem charitátem.

Capitulum Fratres, jam non, xiij.

℟. *breve.* In omnem terram, * Exívit sonus eórum.
In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exívit sonus.
Glória Patri.
In omnem terram.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Antiphona Vos amici mei estis.

CAPITULUM.

[Act., c. 5.]

Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. *br.* Constítues eos príncipes, * Super omnem terram.
Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super omnem.
Glória Patri.
Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona In patiéntia vestra.

CAPITULUM.

[Act., c. 5.]

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. *breve.* Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus.
Nimis honoráti.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. Amíci tui.
Glória Patri.
Nimis confortátus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN IIis VESPERIS.

Antiphona.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Antiphona.

Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Antiphona.

Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam

coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Antiphona.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiphona.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Antiphona.

Confortátus est principatus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

PSALMUS 138.

Dómine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe, * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es ; * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nónne qui odérunt te, Dómine, óderam, * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Antiphona.

Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

CAPITULUM.
[Ephes., c. 2.]

FRATRES, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctorum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus Exúltet orbis, *ut supra*, xiij.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte; et accipiétis regnum ætérnum. Allelúia.

ALIÆ LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Expositióne S. Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

LECTIO IV.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia

per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis; et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum inveni ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi

quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos : ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte ergo.

LECTIO II.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspectus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus, et fácies et pennas per quátuor partes habébant : junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non

revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

LECTIO III.

Similitudo autem vultus eórum, fácies hóminis, et fácies léonis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechielem Prophétam.

LECTIO IV.

[Homilia 3, lib. 1.]

Sancta quátuor animália, quæ prophetiæ spíritu futura prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia, et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℣. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Quatuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat, hoc procul dúbio quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras quid Marcus, hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras quid Lucas, hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Et quátuor pennæ uni, quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum símul omnes concórditer prædicant, et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante

fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipes ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 17 in Evangelia.]

Dominus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini bibérunt.

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

LECTIO IX.

Hinc namque eisdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter fácite ei qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pertulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum iter fácimus cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse

post véniens per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus, 16.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

Ad Vesperas Antiphona Qui me confessus, *cum reliquis de Laudibus, ut infra. Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 130, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.
[Jacobi 1.]

Beatus vir qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iste sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beati N., Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti N., Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, intercedénte

beáto N., Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, xxiij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In lege * Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo;

Et fólium ejus non défluet; * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

In lege * Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Antiphona.

Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Voce mea * ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Voce mea * ad Dóminum clámavi; et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Martyris et Pontificis.

In Festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum, xlj.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

A MILÉTO Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die qua ingréssus sum in Asiam quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insidiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dó-

minum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi ignórans, nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Fundátus.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsius, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus

...em fletus factus est óm-
...m; et, procumbéntes su-
... collum Pauli, osculabán-
... eum, doléntes máxime
... verbo quod díxerat, quó-
...m ámplius fáciem ejus
...n essent visúri. Et dedu-
...bant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, ... vidit mirabília magna, et ... orávit Altíssimum: * et in... ntus est in número sanctó...m.

℣. Iste est qui contémpsit ...tam mundi, et pervénit ad ...eléstia regna.

Et invéntus est.

Glória Patri.

Et invéntus est.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Fílii hóminum * scitóte quia ...Dóminus sanctum suum mi...rificávit.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Antiphona.

Scuto * bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introïbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Antiphona.

In univérsa * terra glória et honóre coronásti eum.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant semitas maris.

Dómine, Dóminus noster. * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Sermone 44 de Sanctis.]

Triumphalis beáti Mártyris N. dies hódie nobis an-

niversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Coronata itaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit; et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? defécit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Contemplabatur enim quantum in ænigmate infirmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere po-

test, quanta sint supérnæ civitátis gáudia, et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cœlo? Quasi diceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium : et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promereri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Justus Dóminus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde :

Quóniam quæ perfecísti destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Justus Dóminus, * et justítiam diléxit; æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Habitábit * in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in

corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos :

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus:* timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Habitábit * in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto suo.

Antiphona.

Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labió rum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui :* Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua:* cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Posuísti, * Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 37 in Evangelia.]

Si considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere vel quis intelléctus cápere súfficit illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed ad hæc audita inardéscit ánimus; jamque illic cupit assístere ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere martyr qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dómi-

per vias rectas, et ostén-
illi regnum Dei.
Qui minas.
Glória Patri.
Qui minas.
*quens responsorium di-
r ultimo loco in Festis
torum Martyrum Pon-
um Eusebii, Marcelli,
nnis, Silverii, Martini,
tiani et Melchiadis.*
. Dómine, prævenísti eum
benedictiónibus dulcédi-
: * Posuísti in cápite ejus
ónam de lápide pretióso.
℣. Vitam pétiit a te, et tri-
sti ei longitúdinem diérum
sæculum sæculi.
Posuísti in cápite.
Glória Patri.
Posuísti in cápite.
nedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

SED percontári libet quó-
odo paréntes et carnáli-
r propínquos præcípimur
disse, qui jubémur et ini-
icos dilígere? Et certe Vé-
itas de uxóre dicit: Quod
Deus conjúnxit homo non
éparet. Et Paulus ait: Viri,
dilígite uxóres vestras sicut
et Christus Ecclésiam. Ecce
discípulus uxórem diligén-
dam prædicat, cum magíster
dicat: Qui uxórem non odit
non potest meus esse discí-
pulus. Numquid áliud judex
núntiat, áliud præco clamat?
An simul et odísse póssumus
et dilígere? Sed si vim præ-
cépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem et eos qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Qui me * conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Qui séquitur me * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Antiphona.

Qui mihi * minístrat me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Antiphona.

Si quis * mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

Antiphona.

Volo, Pater, * ut ubi ego sum illic sit et miníster meus.

CAPITULUM.

[Jacobi 1.]

BEATUS vir qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

HYMNUS.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens Cœléstibus.
Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti corpóris;
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Qui séquitur me.

Capitulum Beátus vir qui, xxxiij.

℟. *breve*. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine.
Glória et honóre.
℣ Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum
℟. Coronásti.
Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona: Qui mihi minístrat.

CAPITULUM.

[Eccli., 15.]

Cibavit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. *breve*. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus.

Posuísti, Dómine.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super caput.

Glória Patri. Posuísti, Dómine.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona Volo, Pater.

CAPITULUM.

[Eccli., 39.]

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo.

Magna est glória.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna est glória.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona Qui me conféssus, *ut supra, cum reliquis de Laudibus,* xxxiij.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 130, *et loco ultimi, Psalmus* Crédidi, 134.

Capitulum Beátus vir.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, xxiij.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui vult * veníre post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ALIÆ LECTIONES

PRO UNO MARTYRE

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO IV.

[Serm. 21.]

Príncipes persecúti sunt me gratis; et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur; ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius; cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Vere frustra impugnátur qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit, et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte labiórum.

LECTIO VI.

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat; pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus?

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult

post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 32 in Evangelia.]

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset: concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur, ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

LECTIO VIII.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, potest meus esse discíp Ac si apérte dicat: Qui vitam véterem aliéna co píscitis, per novæ conv tiónis stúdium et vestra gímini. Quid vero in ha tióne dicat audiámus: vult post me veníre ábn semetípsum. Ibi dícitu abnegémus nostra: hic tur ut abnegémus nos fortásse laboriósum no hómini relínquere sua; valde laboriósum est r quere semetípsum. M quippe est abnegáre habet, valde autem mu est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere ma qui pro Christi nómine guinem suum fudit: * minas júdicum non tím nec terrénæ dignitátis riam quæsívit, sed ad co tia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit D nus per vias rectas, et os dit illi regnum Dei. Qui minas júdicum. Glória Patri. Qui minas júdicum.

Sequens Responsoriu citur ultimo loco in festis s torum Martyrum Pontifi Eusebii, Marcelli, Joan Silverii, Martini, Pont et Melchiadis.

℟. Dómine, prævenísti in benedictiónibus dulc nis; * Posuísti in cápite corónam de lápide preti

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuísti in cápite.

Glória Patri.

Posuísti in cápite.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit ut renuntiémus nostris, quia quicúmque ad fidei agónem venímus luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum ludo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus, 16.

COMMUNE

PLURIMORUM MARTYRUM.

Ad Vesperas, Antiphona Omnes sancti, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

Sanctorum méritis inclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt quos fátue mundus abhórruit,
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis á seclæ,
Jesu Rex bone Cælitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera;
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium;
Non murmur résonat, nec querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, úna-
que póscimus
Ut culpas ábigas, nóxia súb-
trahas,
Des pacem fámulis, ut tibi
glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Istórum * est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

Beatorum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut quorum gaudémus méritis accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2

HYMNUS.

Christo profúsum sánguinem
Et Mártyrum victórias
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæ-
sumus
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Secus decúrsus * aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit

in consílio impiórum, et in via peccatórrm non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet, * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Antiphona.

Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona.

Tanquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eorum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre. * et exultáte ei cum tremóre

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Antiphona.

Si coram * homínibus torménta passi sunt, spes elec-

tórum est immortális in ætérnum.

PSALMUS 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt.

℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus.

Quóniam prióra.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocavit, hos et justificávit; quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum; quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt.

℣. Unus spíritus et una fides erat in eis.

Et ídeo corónas.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Quis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Et meruérunt.

Glória Pátri.

Et meruérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO

Antiphona.

Dabo * sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in ta-

bernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum: * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorífìcat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dabo * sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Antiphona.

Sanctis, * qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

PSALMUS 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona.

Sanctis, * qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Antiphona.

Sancti * qui sperant in Dómino habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus; * orbis terrárum,

et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam; nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Sancti qui sperant in Dómino habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delectént ur in lætítia.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Sermone 47 de Sanctis.]

QUOTIESCUMQUE, fratres charissimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ut ipsis intercedéntibus, expetémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accipere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátis gáudia celebrántur qui ipsorum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum, ut imitári non pígeat quod celebráre delectat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis:* Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

SED nos vólumus gaudere cum Sanctis, et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mar-

rres, in quantum potúerit, nitári nolúerit ad eórum eatitúdinem non póterit per-enire. Sed et Paulus Apóslus prædicat dicens : Si érimus sócii passiónum, imus et consolatiónum. Et óminus in Evangélio : Si undus vos odit, scitóte uia me priórem vobis ódio ibuit. Recúsat esse in córore qui ódium non vult stinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non nuérunt sancti Dei, moéntes pro Christi nómine : Ut hærédes fierent in domo ómini.

℣. Tradidérunt córpora a propter Deum ad suppicia.

Ut hærédes.

Benedictio Ignem sui amó-i.

LECTIO VI.

ED dicet áliquis : Et quis qui possit beatórum ártyrum vestígia sequi? úic ego respóndeo quia n solum Mártyres, sed am ipsum Dóminum cum ius adjutório, si vólumus, ssumus imitári. Audi non, sed ipsum Dóminum géi humáno clamántem : Dís a me quia mitis sum et milis corde. Audi et Pem Apóstolum admonén: Christus passus est pro bis, relínquens nobis exémm ut sequámur vestígia s.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum et pax.

Glória Patri.

Quóniam donum et pax.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

PSALMUS 32.

EXULTATE, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem com-

moveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum, * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem, * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

Antiphona.

Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Antiphona.

Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idolis : ídeo coronáti possidént palmam.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur anima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me, * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvábit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Antiphona.

Ecce merces * sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 35 in Evangelia.]

Dominus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia quo fúerint præscita. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus fuit.

Benedictio Quórum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribu-

tio multis tribulatiónibus prævenítur, et per crebra mala quæ véniunt indicántur mala perpétua quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis, quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui, in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem labóris.

Glória Patri.

Mercédem labóris.

Sequens Responsorium dicitur post octavam vel secundam Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Contemnéntes aulam.

Glória Patri.

Contemnéntes aulam.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus, quia necésse est ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum : erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper : erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terroresque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur : et qui in cunctis delíquimus in cunctis ferímur : ut impleátur quod dícitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Omnes sancti* quanta passi sunt torménta, út secúri pervenírent ad palmam martyrii!

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Cum palma* ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

Antiphona.

Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

Antiphona.

Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

Æst. e

Antiphona.

Mártyrum chorus,* laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confitténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia,
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus,
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vestri capílli cápitis* omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

Beatorum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N., nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum commédet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius ut quorum gaudémus méritis accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Cum palma.

Capitulum Justórum ánimæ, *ut supra.*

℟. *breve.* Lætámini in Dómino,* Et exultáte, justi.

Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde.

℟. Et exultáte justi.

Glória Patri. Lætámini in.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætitia.

Ad Sextam, Antiphona.

Córpora sanctórum.

CAPITULUM.

[Sap., 10.]

Reddidit Deus mercede

labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. *breve.* Exúltent justi, * In conspéctu Dei.

Exúltent justi.

℣. Et delecténtur in lætítia.

℟. In conspéctu Dei.

Glória Patri. Exúltent justi.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona Mártyrum chorus.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

Fulgebunt justi, et tanquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *br.* Justi autem, * In perpétuum vivent.

Justi autem.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum.

In perpétuum vivent.

Glória Patri. Justi autem.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus Dixit Dóminus, 130.

Antiphona.

Sancti * per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus Confitébor, 130.

Antiphona.

Sanctórum * velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus Beátus vir, 131.

Antiphona.

Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus neque clamor, sed nec ullus dolor, quóniam prióra transiérunt.

Psalmus Laudáte púeri, 131.

Antiphona.

In cœléstibus * regnis sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus Crédidi, 134.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, xxxviij.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum

fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIÆ LECTIONES
PRO
PLURIBUS MARTYRIBUS
IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.
[Serm. 1 de Martyrib.]

Nemo est qui nésciat Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur, ut dum hæc ita celebrári perspícimus cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris, quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus; ut parta victória, cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Quis est enim qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui etsi martýrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desirántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Ut enim infirmátur peccator advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccatóres Sancti; sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúg

nes; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.
Glória Patri.
Quóniam donum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.
[Cap. 6.]

In illo témpore, Descéndens Jesus de monte stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.
[Lib. 5 in Luc., c. 6.]

Adverte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam et cópia suæ natúræ compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis, * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Beati páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui, in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem labóris.

Glória Patri.

Mercédem labóris.

LECTIO IX.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum, quia qui contémpserit sæculária ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus, 16.

COMMUNE

CONFESSORIS PONTIFICIS.

Ad Vesperas, Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus*, lxv. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi*, *Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus; et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Iste Confessor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra, quæ passim jacuére, membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans
Tótius mundi sériem gubernat
Trinus et unus.

Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat Antiphona.

O Doctor óptime,* Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., Divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Confessórum Dóminum,* Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, liv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus vir* qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Beátus vir qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Antiphona.

Beátus * iste sanctus, qui

confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus,* prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Tu es * glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super

pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem; non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum; fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne, in supérbiam elátus, in judícium incídat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incídat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.*

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

LECTIO II.

[Cap. 1.]

OPORTET enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem; non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum, sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum qui secúndum doctrínam est fidélem sermónem, ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui; qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo :

* Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo fecit.

Benedictio Spíritus Sancti.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes; ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile, ut is qui ex advérso est vereátur nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri

Tu es sacérdos.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine, * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Invocántem exaudívit Dó-

minus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Antiphona.

Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolose agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt; et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona.

Dómine, * Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum ?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas ; ínsuper et pécora campi ;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Antiphona.

Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et contituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

[Homilia 59, quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi.]

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidisse áliquid, decerpíssse est : siquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est filius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætatur ? in Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo omnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitate pollébat vigóre quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit affectum : quia Pontifícii adu-

nistratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tanquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare quam vitæ ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona.

Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Dómini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et miseri-

ricórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 9 in Evangelia.]

Léctio sancti Evangélii, fratres charíssimi, sollícite consideráre nos ádmonet ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre profíciscitur servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Quis ítaque iste homo est qui péregre profíciscitur, ni-

Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis donum quinque sénsuum, id est exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed is qui quinque talénta accéperat ália quinque lucrátus est, quia sunt nonnúlli qui, etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos póssunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi dúplicatum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus, 15.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Non est invéntus * símilis illi qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona.

Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiphona.

Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo. Allelúia.

Antiphona.

Serve bone * et fidélis, intra in gáudium dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Jesu, redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus;
Tui sacri qua nóminis
Confessor almus cláruit,
Hujus célebrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe Rex piíssime,
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N., Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Non est invéntus.

Capitulum Ecce sacérdos magnus, *ut supra.*

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ índuit eum.

℟. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona Ideo jurejurándo.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *br.* Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit eum.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

℣. Sacerdótem sibi.

Glória Patri. Elégit eum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Antiphona Serve bone.

CAPITULUM.

[Eccl., 45.]

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *br.* Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchísedech.

℟. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus*, lxiv.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130, *et loco ultimi Psalmus* Meménto, Dómine, David, 141.

Capitulum et Hymnus ut supra in primis Vesperis, liv.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amávit eum * Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in secundis Vesperis pro solis Summis Pontificibus.

Antiphona.

Dum esset * Summus Pontifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in primo Nocturno leguntur sequentes Lectiones ex Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 44.]

Laudemus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge, serve bone et fidé-
is, quia in pauca fuísti fidélis,
upra multa te constítuam : *
ntra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta
radidísti mihi, ecce ália quin-
que superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

LECTIO II.

Homines dívites in virtúte,
ulchritúdinis stúdium ha-
éntes ; pacificántes in dómi-
us suis. Omnes isti in gene-
atiónibus gentis suæ glóriam
dépti sunt, et in diébus suis
abéntur in láudibus. Qui
e illis nati sunt reliquérunt
omen narrándi laudes eó-
um, et sunt quorum non est
emória : periérunt quasi qui
on fúerint : et nati sunt,
uasi non nati, et filii ipsó-
um cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus,
ui in diébus suis plácuit
eo : * Ideo jurejurándo fe-
t illum Dóminus créscere
plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium
ntium dedit illi, et testa-
éntum suum confirmávit
per caput ejus.

Ideo jurejurándo.

LECTIO III.

ED illi viri misericórdiæ
nt, quorum pietátes non de-
runt : cum sémine eórum
rmanent bona, hæréditas
ncta nepótes eórum, et in
taméntis stetit semen eó-
m, et filii eórum propter
s usque in ætérnum ma-
nent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri.

Tu es sacérdos.

ALIÆ LECTIONES
PRO PONTIFICE
ET CONFESSORE.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 59, quæ est 2 de S Eusebio.]

Beati Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus, qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam pervéníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflictus?

℟. Invéni David servum

meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum quo Christus viderétur reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Posui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúl[illegible] ad emendatiónem tanquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit, ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitæ morte peccáto?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 24.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. cap. 26.]

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine utílis siléntii ratióne esse scímus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis mónuit, et oratiónum assiduitáte detentos, ómnium præceptórum suórum op-

us inhærére. Furem enim sse osténdit zábulum, ad etrahénda ex nobis spólia ervigilem, et córporum nostórum dómibus insidiántem: t ea incuriósis nobis, et somo déditis, consiliórum suóum atque illecebrárum jális perfódiat. Parátos igitur sse nos cónvenit: quia diéi norátio inténtam sollicitúdiem suspénsæ expectatiónis ágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, ornávit eum; stolam glóæ índuit eum, * et ad pors paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus rícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

[Cap. 27.]

UISNAM est fidélis servus et udens, quem constítuit Dóinus super famíliam suam? amquam in commúne nos indeféssam vigilántiæ cum adhortétur, speciálem nen pópuli princípibus, id : Epíscopis, in expectane adventúque suo sollicidinem mandat. Hunc enim vum fidélem atque pruntem, præpósitum famíliæ níficat, cómmoda atque litátes commíssi sibi póli curántem. Qui si dicto diens, et præcéptis obéns erit, id est si doctrí opportunitáte et veritáte rma confírmet, disrúpta isólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispendat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tanquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

QUOD si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commis-

bus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

Benedictio Christus, perpétuæ.

LECTIO V.

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixisset : Expectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaiam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Benedictio Ignem sui amóris.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Dum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spatia altióra sol dúcitur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit, quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis ac magísque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni luminis vernum tempus aperítur, ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, semper quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et largius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus

pléta est :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere n réquiem meam :* Quia te ridi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit ritam mundi, et pervénit ad œléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

n illo témpore, Dixit Jesus iscípulis suis : Vos estis sal rræ. Quod si sal evanuérit, quo saliétur? et réliqua.

Homilía sancti Augustíni píscopi.

[L. 1, de Serm. Domini in monte, c. 6]

Ostendit Dóminus fátuos se judicándos, qui temporalium bonórum vel cópiam ctántes, vel inópiam meéntes, amíttunt ætérna, 1æ nec dari possunt ab honibus nec auférri. Itaque sal infatuátum fúerit, in o saliétur? id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum, qui erunt hómines per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus per quos errórem áuferat ceterórum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum :* Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

Benedictio Cujus festum.

LECTIO VIII.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus qui pátitur persecutiónem, sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus,* Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.
Glória Patri.
Et implévit.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, id est fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons in quo disputat Dóminus.

Te Deum laudámus, 16.

COMMUNE
CONFESSORIS
NON PONTIFICIS.

Ad Vesperas, Antiphona Dómine, quinque talénta, *ut infra ad Laudes* lxxxv. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 130 *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135

CAPITULUM.
[Eccli., 31.]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

HYMNUS.

Iste Conféssor Dómini coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra, quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, saluti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Similábo eum* viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, etiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. confessóris tui solemnitáte deférimus, ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. abbátis commméndet, ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, lxxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus vir* qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum ; * et iter impiórum peribit.

Antiphona.

Beátus vir qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum,* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam,* et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite,* erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Tu es * glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribúlant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi :* et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 4 et 5.]

Justus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt, et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mortuos in perpétuum : quóniam dis-

rúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cógnovit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémp... vitam mundi, et pervenit ... cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO

Antiphona.

Invocántem* exaudivit ... minus sanctum suum, Dominus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudi... me Deus justítiæ meæ ... tribulatióne dilatásti mi...

Miserére mei, * et ex... oratiónem meam.

Fílii hóminum úsque... gravi corde ? * ut quid d... tis vanitátem, et quæ... mendácium ?

Et scitóte quóniam m... ficávit Dóminus san... suum : * Dóminus exa... me cum clamávero ad e...

Irascímini, et nolite ... cáre : * quæ dícitis in co... bus vestris, in cubílibus ... tris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium ... títiæ, et speráte in Dom... Multi dicunt : Quis o... nobis bona ?

Signátum est super ... lumen vultus tui, Dómine... dedísti lætítiam in corde ...

A fructu fruménti, vi... ólei sui, * multiplicáti ...

In pace in idípsum * dór-
miam et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, sin-
guláriter in spe * constituísti
me.

Antiphona.

Invocántem exaudívit Dó-
minus sanctum suum; Dómi-
nus exaudívit eum, et con-
stítuit eum in pace.

Antiphona.

Læténtur omnes* qui spe-
rant in te, Dómine, quóniam
tu benedixísti justo; scuto
bonæ voluntátis tuæ coro-
násti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pércipe,
Dómine,* intéllige clamórem
meum.

Inténde voci oratiónis
meæ,* Rex meus et Deus
meus.

Quóniam ad te orábo: *
Dómine, mane exáudies vo-
cem meam.

Mane astábo tibi et vidé-
bo:* quóniam non Deus vo-
lens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
malignus: * neque permané-
bunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui ope-
rantur iniquitátem: * perdes
omnes qui loquúntur mendá-
cium.

Virum sánguinum et do-
losum abominábitur Dómi-
nus: * ego autem in multi-
túdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam:*
adorábo ad templum sanc-
tum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justí-
tia tua: * propter inimícos
meos dírige in conspéctu tuo
viam meam.

Quóniam non est in ore
eórum véritas: * cor eórum
vanum est.

Sepúlcrum patens est gut-
tur eórum, linguis suis do-
lóse agébant; * júdica illos,
Deus.

Décidant a cogitatiónibus
suis; secúndum multitúdi-
nem impietátum eórum ex-
pélle eos, * quóniam irrita-
vérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui
sperant in te, * in ætérnum
exultábunt, et habitábis in
eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes qui díligunt nomen
tuum, * quóniam tu benedí-
ces justo.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coronásti
nos.

Antiphona.

Læténtur omnes qui spe-
rant in te, Dómine, quóniam
tu benedixísti justo; scuto
bonæ voluntátis tuæ coro-
násti eum.

Antiphona.

Dómine Dóminus noster,
quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra! quia
glória et honóre coronásti
sanctum tuum, et constituísti

eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[In Orat. de S. Philogonio.]

BEATI N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsius recte factórum enarratiónem linguam nostram evocat: siquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnisque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navigium áppulit ubi deinceps non póterit metúere naufragium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est si locus ille purus est ab omni mœstitia ánimi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quod si hic ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innúmeraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quanquam translátus est, atque hanc quæ apud nos est civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei, et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis; ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis

[illegible] sancto [illegible]

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

[illegible]

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innócens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes,

vestras, et
æternáles,
glóriæ.

Quis est
Dóminus vi
rex glóriæ.

Anti

Hic accípi
nem a Dómin
diam a Deo sa
hæc est generát
Dóminum.

℣. Lex Dei
ipsíus.

℟. Et non sup
gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio A v

℣. Jube, Dom

Benedictio Eva
tio.

Léctio sancti E
cúndum Lucam.

LECTIO V

[Cap. 12.]

In illo témpore, D
discípulis suis: Si
vestri præcíncti, et
ardéntes in mánibu
Et réliqua.

Homilía sancti
Papæ.

[Homilia 13 in Evang

Sancti Evangélii,
charíssimi, apérta vo
léctio recitáta. Sed ne
bus ipsa ejus planiti
fortásse videátur, ea
brevitáte transcúrrim
tenus ejus expósitio i
ciéntibus fiat cógnita.

requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus:* timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc* non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona

Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo:* glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua:* cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innócens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 13 in Evangelia.]

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita ut ta-

men sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucernæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum; * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Duo autem sunt quæ jubéntur, et lumbos restríngere et lucérnas tenére, ut et mundítia sit castitátis in córpore et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest : si aut is qui bona agit adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is qui castitáte præéminet necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat ut quisquis ille est spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium própcrat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult

qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum quem contempsisse se méminit júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet; et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Dómine, * quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Euge, serve bone,* in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Antiphona.

Fidélis servus* et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Antiphona.

Beátus * ille servus quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Antiphona.

Serve bone* et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM.
[Eccli., 31]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

HYMNUS.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium,

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.

Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge, serve bone, * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium Dómini tui.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. confessóris tui solemnitáte deférimus, ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. abbátis commendet, ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Euge, serve bone.

Capitulum Beátus vir qui invéntus est, *ut supra*, lxxxv.

℟. *breve.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum.

Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ índuit

℟. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit eum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquetur judícium.

Ad Sextam, Antiphona Fidélis servus.

CAPITULUM.

[Eccli., 39.]

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *breve.* Os justi * Meditábitur sapiéntiam.

Os justi.

℣. Et lingua ejus loquetur judícium.

℟. Meditábitur.

Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona Serve bone.

CAPITULUM.

[Sap., 10.]

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illius.

℟. *breve.* Lex Dei ejus * In corde ipsius.

Lex Dei.

℣. Et non supplantabúntur gressus ejus.

℟. In corde.

Glória Patri. Lex Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona Dómine, quinque talénta, *cum reliquis de Laudibus*, lxxxv. *Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis*, lxxiv.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Hic vir * despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES
PRO CONFESSORE
NON PONTIFICE.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit : nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi et non est transgréssus, fácere mala, et non fecit, ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

LECTIO II.

[Cap. 32 et 33.]

Qui timet Dóminum excípiet doctrínam ejus, et qui vigiláverint ad illum invénient benedictiónem. Qui quærit legem replébitur ab ea, et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui crédit Deo atténdit mandátis, et qui confídit in illo non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

LECTIO III.

[Cap. 34.]

Spiritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illius benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, et non pavébit, quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.
Glória Patri.
Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 10, c. 16, in Job 12.]

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est cor machinatiónibus tegere, sensum verbis veláre, quæ falsa sunt vera osténdere, quæ vera sunt falsa demonstráre. Hæc nimirum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio discitur: hanc qui sciunt céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur, quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere, cum vires suppetunt nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

At contra, sapiéntia justórum est nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur, quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur ab eis procul dúbio stultum putátur, et quidquid in ópere véritas ápprobat carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, possésssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

[Cap. 17.]

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit, corpus continéntia ámcit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit, mentem semper ad patiéntiam præparat, et éréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat, afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 4, cap. 54, in Luc. 12.]

Pusillum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat, quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promissum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Vendite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint : quin étiam possessa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus sprétis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transigere et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argentum et aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Facite vobis sácculos, qui non veteráscunt, eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum

esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a Sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ, cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliisque indigéntibus tribuens: sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus, 16.

PRO ABBATIBUS.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3, in Matth. cap. 19.]

Grandis fidúcia, Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt ; sed, Qui secúti estis me, quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus

iste cum illa senténtia cóngruit in qua Salvator lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru, et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit spirituália recípiet : quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudamus, 16.

COMMUNE

VIRGINUM.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hæc est virgo * sápiens, et una de número prudéntum.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Antiphona.

Hæc est virgo * sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiphona.

Hæc est * quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

Hæc est quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit

civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona.

Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est * speciósa inter filias Jerúsalem.

PSALMUS 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 10.]

Fratres, qui gloriátur in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est, sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit.
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni, sponsa * Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum et mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit peperítque virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis

Mille pœnárum génera ex-
pavéscens,
Sánguine effúso méruit se-
rénum
Scándere cœlum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum re-
mítte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi compar utriúsque
Virtus,
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo.
Amen

Si Sancta fuerit virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur.

Virginis Proles, Opiféxque
Matris,
Virgo quem gessit, peperít-
que Virgo,
Vírginis festum cánimus
beátæ;
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum re-
mítte,
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi compar utriúsque
Virtus
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Oh! quam pulchra * et casta generátio cum cha-rtáte!

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra?

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuorum, * lunam et stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honore coronásti eum: * et constituísti eum super ópera manuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster

* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiphona.

Ante torum * hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Antiphona.

Revértere, * revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innócens mánibus et mun-

do corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedíctionem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : relíquum est ut et qui habent uxóres tanquam non habéntes sint, et qui flent tanquam non flentes : et qui gaudent tanquam non gaudéntes : et qui emunt tanquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo tanquam non utántur : prǽterit enim figúra hujus mundi.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupívit Rex spéciem tuam.

Et cum Angelis.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens ℟. Veni, electa mea, et ponam in te thron...

meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Quia concupívit.

Benedictio Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis :* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea benedíxit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se vidéri existimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri : quod vult fáciat : non peccat si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium : puto autem quod et ego spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

Eructávit cor meum verbum bonum :* dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corde inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem:* proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus;* vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi :

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Antiphona.

Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus, in médio ejus non commovébitur.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti

sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eum Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * et suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcem cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Antiphona.

Aquæ multæ * non potuérunt extínguere charitátem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera

Quóniam hic est Deus,

Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Lib. 1 de Virginibus.]

Quoniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor ut áliquid de virginitáte dicámus, ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur quæ principális est virtus. Non enim ideo laudábilis virgínitas quia in martyribus reperítur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsivit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

Benedictio Christus perpetuæ.

LECTIO V.

Hæc nubes, áera, Angelos, síderaque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat bonum? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postremo non meum est illud, quoniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Non ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelorum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit te.

Benedictio Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membr

descéndit? Tunc in útero virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum, ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afferéntur tibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Nigra sum,* sed formósa, fíliæ Jerusalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Trahe me* post te, in odórem currémus unguentórum

tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * lætántur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus, orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a

ıspéctu Dómini, * quóniam ıit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum justítia, * et pópulos in uitáte.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, ác-ıe corónam quam tibi Dó-nus præparávit in ætér-m.

℣. Elégit eam Deus, et ælégit eam.

℟. In tabernáculo suo ha-táre facit eam.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léc-).

Léctio sancti Evangélii se-úndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

ɴ illo témpore, Dixit Jesus iscípulis suis parábolam ınc: Símile erit regnum cœ-rum decem virgínibus, quæ, ccipiéntes lámpades suas, ciérunt óbviam sponso et onsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii apæ.

[Homilia 12 in Evangelia.]

ÆPE vos, fratres charíssimi, dmóneo prava ópera fú-ere, mundi hujus inquina-ıénta devitáre: sed hodiér-a sancti Evangélii lectióne ompéllor dícere ut et bona uæ ágitis cum magna cau-éla teneátis, ne per hoc, uod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána re-quirátur, ne appetítus laudis subrépat, et quod foris os-ténditur intus a mercéde va-cuétur. Ecce enim Redemp-tóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis já-nuam non omnes sunt re-céptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua gló-riam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampá-dibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, in-troívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus ve-nit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

Benedictio Cujus *vel* Qua-rum festum cólimus.

LECTIO VIII.

SED prius quæréndum no-bis est quid sit regnum cœ-lórum, aut cur decem vir-gínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus in-gréditur, étiam fátuis virgíni-bus cur símile esse perhibé-tur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis

Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce sponsus venit.

Glória Patri.

Ecce sponsus venit.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque qui corpus per abstinéntiam affl ígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Hæc est * virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Psalmus Dóminus regnavit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Hæc est * virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiphona.

Hæc est * quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est * speciósa inter fílias Jerúsalem.

CAPITULUM.

[II Cor., c. 10.]

Fratres, qui gloriátur in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

Jesu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,

ptus choréis Vírginum,
onsus decórus glória,
onsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, vírgines
quúntur, atque láudibus
ost te canéntes cúrsitant,
ymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices
ostris ut addas sénsibus
escire prorsus ómnia
orruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
eo Patri cum Fílio,
ancto simul Paráclito,
n sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te eus in ætérnum.

Ad Benedictus Antiphona.

Simile est * regnum cœlórum hómini negotiatóri quæénti bonas margarítas: inénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poéntiæ tuæ mirácula étiam n sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propitius ut qui beátæ N. virginis et martyris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, béata N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum

Si fuerint plures, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ eju; afferéntur tibi.

ORATIO

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Tertiam Antiphona Hæc est virgo sápiens.

Capitulum Fratres, qui gloriátur, *ut supra*, cvj.

℟. *breve*. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.
℟. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam Antiphona Hæc est quæ nescívit.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 11.]

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vulto suo. Adjuvábit.
℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.
℟. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam Antiphona Ista est speciósa.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 51.]

Domine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
℟. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

CAPITULUM.
[Sap., 4.]

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Immortális est enim memória illius: quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. *breve* Elégit, *ut supra.*

Ad Vesperas Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALIÆ LECTIONES
PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre ac pro Martyre tantum Lectiones Primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.
[Cap., 51.]

Confitebor tibi, Dómine

lex, et collaudábo te Deum alvatórem meum. Confitéor nómini tuo, quóniam djútor et protéctor factus es nihi, et liberásti corpus neum a perditióne, a láqueo inguæ iníquæ, et a lábiis perántium mendácium, et n conspéctu astántium factus s mihi adjútor. Et liberásti ne secúndum multitúdinem nisericórdiæ nóminis tui a ugiéntibus, præparátis ad scam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: a pressúra lammæ, quæ circúmdedit ne, et in médio ignis non um æstuáta: de altitúdine entris inferi, et a lingua oinquináta, et á verbo mendácii, a rege iníquo, et a ingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccie corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem uum fudísti: * Et cum Angeis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et ponam te in thronum meum, quia concupívit Rex spéciem uam.

Et cum Angelis.

LECTIO II.

LAUDABIT usque ad mortem nima mea Dóminum, et vita nea appropínquans erat in nférno deórsum. Cicumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

LECTIO III.

EXALTASTI super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et mártyris de disciplína et hábitu Vírginum.

LECTIO IV.

[Cap. 2.]

Nunc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur : has adhortámur affectióne pótius quam potestáte : non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

Neque inánis hæc cántio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcepta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum : nec ornári jam, aut placére cuíquam nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes qui coácti sunt ab homínibus : et sunt spadónes qui seipsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Denuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt qui cum muliéribus se non coinquinavérunt : vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tan-

:um másculis continéntiæ ;rátiam Dóminus repromít-:it, et féminas prætérit : sed quóniam fémina viri pórtio :st, et ex eo sumpta atque 'ormáta est, in Scriptúris 'ere ómnibus ad protoplás-um Deus lóquitur, quia sunt luo in carne una, et in más-:ulo simul significátur et fé-nina. Quod si Christum con-inéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur : quid est illis cum terréno :ultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus pla-:ére géstiunt, Deum offén-lunt?

℟. Afferéntur regi vírgi-ıes post eam, próximæ ejus Afferentur tibi in lætítia et :xultatióne.

℣. Spécie tua et pulchri-údine tua inténde, prós-ɔere procéde, et regna.
Afferéntur tibi.
Glória Patri.
Afferéntur tibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-:úndum Matthæum.

LECTIO VII.
[Cap. 19.]

In illo témpore, Accessé-unt ad Jesum Pharisæi ten-ántes eum, et dicéntes : Si icet hómini dimíttere uxó-em suam, quacúmque ex :ausa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 63, in Matthæum.]

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvendo matri-mónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem os-téndat, sic inquit : Sunt eu-núchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravé-runt propter regnum cœló-rum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitá-tem indúcit, dum eam virtú-tem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampá-dibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, in-troívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor fac-tus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.
Et veniénte.

LECTIO VIII.

Id autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas quod cum mercéde atque corónis idem sústines quod illi sine coró-nis ac præmio tólerant : imo vero non idem, sed multo

lévius, tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce sponsus.

Glória Patri.

Ecce sponsus.

LECTIO IX.

Cum ergo de illis eunúchis dixerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis qui ut regnum cœlórum consequántur se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudamus, 16.

COMMUNE
SANCTÆ MARTYRIS
TANTUM,
ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

Ad Vesperas, Antiphona Dum esset Rex, *cum reliquis de Laudibus*, cxx.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Virginibus, ut supra*, xcij.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.
[Eccli., 51.]

Confitebor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjútor te protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.
[Prov., 31.]

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de ultimis fínibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigébit.

HYMNUS.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est * regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréenti bonas margaritas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiamur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuarum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Laudémus Deum nostrum, * in confessióne beátæ N.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Oh ! quam pulchra est * casta generátio cum claritáte !

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quám admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuarum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas; ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiphona.

Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thalamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occúltis meis munda me : et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, déxtera illíus amplexábitur e.

Antiphona.

Revértere, revértere, * Sunamítis; revértere, revértere, intueámur te.

PSALMUS 23.

OMINI est terra et pletúdo ejus; * orbis terrám et univérsi qui hábint in eo.

Quia ipse super mária funívit eum, * et super flúina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem ómini? * aut quis stabit in co sancto ejus?

Innocens mánibus et mun- corde, * qui non accépit vano ánimam suam, nec rávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictióem a Dómino, * et miseriórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntum eum, * quæréntium fáem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes estras, et elevámini portæ ternáles: * et introíbit rex lóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * óminus fortis et potens, óminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes estras, et elevámini, portæ ternáles: * et introíbit rex lóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantum leguntur ut supra, Confitébor tibi, Dómine, cxij.

Pro nec Virgine nec Martyre ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plan-

távit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupivit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Quia concupivit.

Benedictio Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Gustavit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et digiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Sindonem fecit, et véndidit, et cingulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Fortitudo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novissimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas dómus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatissimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus Eructávit cor, *supra*, xcix.

Antiphona.

Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus, in médio ejus non commovébitur.

Psalmus Deus noster refúgium, c.

Antiphona.

Aquæ multæ * non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus Magnus Dóminus, cj.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens,

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Víduis.

LECTIO IV.

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt, nec tanta hortórum lília quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur seminibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apóstolico judício prædicátur. Hæc enim magístra fidei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quo gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat. Vitem fácilis tondere quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat, parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Propterea.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Similis huic vídua velut eméritis veteràna stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat, et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus committitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fidei persecutóres fuérunt étiam viduitátis : útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens Deum.

Glória Patri.

Múlier timens Deum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum : * cantate ... ciij.

Antiphona.

Trahe me * post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus Dóminus regnávit, civ.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília, civ.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedicto Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VIII.

[Cap. 13.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 11 in Evangelia.]

Cœlorum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit surgat ad

cógnita quæ non novit : ıátenus exémplo visibílium ad invisibília rápiat, et ɜr ea quæ usu dídicit quasi ɔnfricátus incaléscat, ut ɜr hoc quod scit notum di-ʒere, discat et incógnita náre. Ecce enim cœlórum ·gnum thesáuro abscóndito agro comparátur : quem ıi ínvenit homo abscóndit, præ gáudio illius vadit, et ɜndit univérsa quæ habet, et nit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapién-æ, et lex cleméntiæ in lin-ıa ejus : considerávit sémi-s domus suæ : * Et panem ıósa non comédit.

℣. Gustávit et vidit quia bona t negotiátio ejus, non extin-ıétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Benedictio Cujus festum ılimus.

LECTIO VIII.

Qua in re hoc quoque no-ndum est quod invéntus esáurus abscónditur, ut rvétur : quia stúdium cœlés-s desidérii a malígnis spirí-bus custodíre non súfficit ıi hoc ab humánis láudibus ɔn abscóndit. In præsénti enim vita, quasi in via su-us, qua ad pátriam pérgi-us. Malígni autem spíritus ɜr nostrum quasi quidam trúnculi óbsident. Depræ-ári ergo desíderat qui the-urum públice portat in via. oc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem ves-trum, qui in cœlis est : sed ut per hoc quod ágimus laudes extérius non quærá-mus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præ-beámus exémplum : et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, sem-per optémus secrétum.

℣. Regnum mundi, et om-nem ornátum sæculi contem-psi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea Regi.

Quem vidi.

Glória Patri.

Quem vidi.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Thesaurus autem cœléste est desidérium : ager vero in quo thesáurus abscóndi-tur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum véndi-tis ómnibus cómparat, qui vo-luptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custó-diam calcat : ut nihil jam quod caro blandítur líbeat ; nihil, quod carnálem vitam truci-dat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antipohna.

In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Jam hiems tránsit,* imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov. 31.]

Mulierem fortem quis invéniet? procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Fortem virili péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fúlget inclyta.

Hæc sancto amóre saucia
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejuniis
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gáudiis.

Rex Christe, virtus fortium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in labiis suis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Date ei* de fructu manuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula etiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti, concéde propitius ut qui beátæ N. Martyris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

)A nobis, quæsumus, Dómi-
ine Deus noster, sanctárum
ıártyrum tuárum N. et N. pal-
ıas incessábili devotióne ve-
erári, ut quas digna mente
on póssumus celebráre hu-
ıílibus saltem frequentémus
bséquiis. Per Dóminum.

ro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

ᴇXAUDI nos, Deus salutáris
oster, ut sicut de beátæ N.
stivitáte gaudémus, ita piæ
evotiónis erudiámur affectu.
er Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona
ı odórem.

*Pro Martyre tantum, Ca-
itulum* Confitébor tibi, *ut
ıpra*, cxx.

*Pro nec Virgine nec Mar-
re, Capitulum* Mulierem
ırtem, *ut supra*, cxx.

℟. *br.* Spécie tua, * Et pul-
ıritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere pro-
ːde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus
ıltu suo.

℟. Deus, in médio ejus,
›n commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona
ım hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

ıIBERASTI me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov., 31.]

MANUM suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus, in médio ejus.
Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov., 31.]

MULTÆ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia et

Æst. f

vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona Dum esset Rex, *et alia ut supra in primis Vesperis,* cxij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Manum suam * apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium ut supra, cxij.

LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO VI.

[Serm. 67 de diversis novi Testam. locis.]

Ego máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, et ampléctor, atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illustrius est trophæum, tanto insignior est victória; non ob imbecillitátem sexus athletarum, sed quod per ea quibus víceraț inimicus nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam. * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet te.

LECTIO VI.

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illius ántea telum erat, hoc illius nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas apáruit insuperábile. Peccavit illa prior et mórtua est: hæc mórtua est ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe inflata Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactorem ejuráret. Quam igitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi? quam veniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et

ıansuetúdinem, et justítiam.
Proptérea unxit te.

LECTIO VI.

Fuit illi corpus imbecíllum, t obnóxius sexus injúriæ, erúmtamen ómnium horum nbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, ihil plane poténtius est eo, ui magno cum stúdio Dei mórem hábeat in mente efixum; sed quamvis ignes, uamvis ferrum, quamvis éstias, quamvis áliud quidis minéntur hostes, ómnia ullo negótio contémnit: uod útique beáta ista étiam ıcit.

℟. Fallax grátia et vana ıt pulchritúdo: * Múlier tiıens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu máıum suárum, et laudent ım in portis ópera ejus. Múlier timens. Glória Patri. Múlier timens.

COMMUNE
DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ad Vesperas, Antiphona omum tuam, Dómine, *cum liquis de Laudibus*, cxxxiv. *Psalmus* Dixit Dóminus, *ım reliquis de Dominica*, ıo, *et loco ultimi Psalmus* ıuda, Jerúsalem, 151.

CAPITULUM.
[Apoc., 21.]

Ιdι civitátem sanctam Jeısalem novam descendén-tem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

HYMNUS.

Cœlestis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus;

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca cívitas;

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia,
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus,
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta mália
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris Unico,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona.
Sanctificávit Dóminus ta-

bernáculum suum; quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

ORATIO.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra; et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam.

ORATIO.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Cœléstis Urbs, *ut supra*, cxxiij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

PSALMUS 23.

Dómini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ

ernáles : * et introíbit rex
óriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
óminus virtútum ipse est
x glóriæ.

Antiphona.

Tóllite portas, príncipes,
stras, et elevámini, portæ
ernáles.

Antiphona.

Erit mihi Dóminus in Deum,
lapis iste vocábitur domus
ei.

PSALMUS 45.

EUS noster refúgium, et
rtus : * adjútor in tribula-
ónibus quæ invenérunt nos
mis.

Proptérea non timébimus
um turbábitur terra, * et
ansferéntur montes in cor
aris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt
uæ eórum; * conturbáti
nt montes in fortitúdine
us.

Flúminis ímpetus lætíficat
vitátem Dei : * sanctificávit
bernáculum suum Altíssi-
us.

Deus, in médio ejus, non
mmovébitur : * adjuvábit
m Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et
clináta sunt regna : * dedit
ocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobís-
um :* suscéptor noster Deus
cob.

Veníte, et vidéte ópera
ómini, quæ pósuit prodígia
per terram ; * áuferens
bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et con-
fringet arma : * et scuta com-
búret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus : * exaltábor
in géntibus, et exaltábor in
terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum :* suscéptor noster Deus
Jacob.

Antiphona.

Erit mihi Dóminus in
Deum, et lapis iste vocábitur
domus Dei.

Antiphona.

Ædificávit Móyses altáre
Dómino Deo.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudá-
bilis nimis * in civitáte Dei
nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne uni-
vérsæ terræ mons Sion, * lá-
tera Aquilónis, cívitas Regis
magni.

Deus in dómibus ejus
cognoscétur, * cum suscípiet
eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt : * convené-
runt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt : * tremor appre-
héndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis,
* in spíritu veheménti cónte-
res naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídi-
mus in civitáte Dómini virtú-
tum, in civitáte Dei nostri : *

Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut ennarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas: et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israel vidébant descendéntem ignem et glóriam Dómini super domum, et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia; et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes.

℟. Et in ore.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Sacerdotes autem stabant in officiis suis, et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum, quóniam in ætérnum

um misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdótes ınébant tubis ante eos, unctúsque Israel stabat. anctificávit quoque Sálonon médium átrii ante templum Dómini, obtúlerat enim ›i holocáusta et ádipes pacicórum : quia altáre æneum uod fécerat non póterat susnére holocáusta et sacrifícia t ádipes. Fecit ergo Sálomon ›lemnitátem in témpore illo ptem diébus, et omnis rael cum eo, ecclésia magna alde, ab intróitu Emath usue ad torréntem Ægypti. ecítque die octávo colléclm, eo quod dedicásset alıre septem diébus, et somnitátem celebrásset diéus septem.

℟. Fundáta est domus Dóıini supra vérticem mónum, et exaltáta est super mnes colles : * Et vénient d eam omnes gentes, et dint : Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem véient cum exultatióne, porıntes manípulos suos.

Et vénient.

Benedictio Spíritus Sancti rátia.

LECTIO .

OMPLEVITQUE Sálomon doumDómini, et domum re, et ómnia quæ disposúerat corde suo, ut fáceret in omo Dómini, et in domo a, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis, et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam quam ædificávi nómini tuo; veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum.

Exáudi preces.

Glória Patri.

Exáudi preces.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qu[i] ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona.

Non est hic áliud, ni[si] domus Dei, et porta cœli.

Antiphona.

Vidit Jacob scalam, summitas ejus cœlos tangebat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium habitátio est in te.

Antiphona.

Vidit Jacob scalam, summitas ejus cœlos tangebat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Antiphona.

Eréxit Jacob lápidem [in]

itulum, fundens óleum déuper.

PSALMUS 87.

Domine, Deus salútis meæ,* ı die clamávi et nocte coam te.

Intret in conspéctu tuo rátio mea : * inclína aurem ıam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima ıea,* et vita mea inférno apropinquávit.

Æstimátus sum cum desendéntibus in lacum : * facıs sum sicut homo sine adıtório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes ı sepúlcris quorum non ı memor ámplius, * et ipsi e manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis et in nbra mortis.

Super me confirmátus est ror tuus, * et omnes flucs tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos ne : * posuérunt me aboinatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egreébar : * óculi mei languént præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, a die : * expándi ad te mas meas.

Numquid mórtuis fácies rabília, * aut médici suscipunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis sepúlcro misericórdiam ım, * et veritátem tuam in ditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * et mane orátio mea prævéniet te.

Utquid, Dómine, repéllis oratiónem meam, * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die, * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum, * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea.

℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

℟. *Benedictio* Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 252, de Tempore.]

Quotiescumque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter

ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et íterum: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur: ita absque dúbio bonis opéribus aperitur. Et ídeo, fratres charíssimi, unusquisque consíderet consciéntiam suam, ut quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejuniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharístiam præsumat accípere.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

℟. Vere non est.

Benedictio Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Si enim agnóscens reátum suum ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat humiliábitur, ita e contrário qui se humíliat exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári penitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob

erigébat lápidem in titulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, *tunc principium Psalmi est a secundo Versu* Dicet Dómino.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum :* Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te,* ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * et osténdam illi salutáre meum.

Antiphona.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi in protectióne Dei cœli commorábitur.

Antiphona.

Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum

novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus,* in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur :* judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,* et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, De[i] ædificátio est.

Antiphona.

Benedicta glória Dómi[ni] de loco sancto suo. Allelu[ia].

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávit, irascá[n]tur pópuli : * qui sedet sup[er] Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magn[us] * et excélsus super omn[es] pópulos.

Confiteántur nómini tu[o] magno, quóniam terríbi[le] et sanctum est : * et hono[r] regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Ja[]cob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deu[m] nostrum, et adoráte scabe[l]lum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacer[]dótibus ejus : * et Sámuel in[]ter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, e[t] ipse exaudiébat eos : * in co[]lúmna nubis loquebátur a[d] eos.

Custodiébant testimón[ia] ejus, * et præcéptum qu[od] dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu

exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Benedícta glória Dómini de loco sancto suo. Allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

℟. *Benedictio* Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 8 in Luc.]

Zachæus statúra pusíllus, hoc est nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tanquam formæ grátiam naturális[1], ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo prótetens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus ; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis ; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles ; quorum infructuósam glóriam plebs géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat : álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat.

Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Verum ne cæcum illum tanquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus; ille quia nóverat. Nos interrogémus ut sciámus unde iste curátus sit; ille interrogávit ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Domus mea domus oratiónis vocábitur.

Antiphona.

Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Antiphona.

Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Antiphona.

Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

CAPITULUM.

[Apoc., 21.]

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

HYMNUS.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte desécttus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulus.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper résultat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat,
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cœléstium,
Imple benígno lúmine,
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent Fidélium
Voces, precésque súpplicum,
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant,
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Paréntí débitum
Sit usquequáque altíssimo,
Natóque Patris Unico,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est. Allelúia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

ORATIO.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

ORATIO.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Domus mea.

Capitulum Vidi civitátem, *ut supra*, cxxxiv.

℟. *breve.* Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum.

℣. In longitúdinem diérum.

℟. Decet sanctitúdo.

Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos.

℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Ad Sextam, Antiphona Hæc est domus Dómini.

CAPITULUM.
[Apoc., 21.]

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. *breve.* Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus.

℣. Pro delíctis et peccátis pópuli.

℟. In quo orat.

Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona Lápides pretiósi.

CAPITULUM.
[Apoc., 21.]

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. *breve.* Hæc est domus Dómini, * Fírmiter ædificatá. Hæc est.

℣. Bene fundáta est supra firmam petram.

℟. Fírmiter ædificáta.

Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini.

℟. Supra firmam petram.

In secundis Vesperis, Antiphonæ Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, cxxiij.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Oh! quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV.
[In Psalm. 121.]

Jerusalem, quæ ædificatur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfecta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spirituálem, id est templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis; si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orantibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Ex lib. 8 in Lucam.]

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne perstrícti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum quæ frauda sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia sed dona quærúntur) uberiórem mercédem quam conferébat accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit dives. Ut scias non omnes dívites avaros. Quæ statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus; aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, qui et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus, &c.

TERTIA DIE.

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 256, de Tempore.]

Celebritas hujus congregatiónis dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædificium imo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tanquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Ligna ista, et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tanquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Consideret ergo cháritas vestra ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psal-

mus, dícitur : Cantáte Dómino cánticum novum; cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum : hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum ? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus : Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Ex lib. 8 in Lucam.]

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ ? Ergo Zachæus quándiu in turba est non videt Christum : supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgréssæ inscítiam, méruit quem desiderábat aspícere. Pulchre autem ádditur, Quia illa parte erat transitúrus Dóminus vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus : ut et mystérium serváret, et grátiam seminaret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum festivitátem admiscére delectat. Zachæus in sycómoro : novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes

muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est supra radícem, quia justus ; radix enim sancta. Sub arbóre tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus, 16.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni e Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 256, de Tempore.]

Attendite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum, Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium ? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis, Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est qui lóquitur ? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam ?

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde ; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno ? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tanquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Resurrexit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne, áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurabántur, et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evang[...] secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingress[...] Jesus perambulábat Jérich[...] Et ecce vir nómine Zachæ[...] et hic princeps erat publ[...] canórum, et ipse dives. E[...] réliqua.

Homilía sancti Greg[...] Papæ.

[Lib. 27 Moralium, cap. [...]]

Si veráciter sapiéntes es[...] atque ipsam sapiéntiam co[...] templári appétimus, stul[...] nos humíliter cognoscam[...] Relinquámus nóxiam sap[...] tiam, discámus laudáb[...] fatuitátem. Hinc quippe s[...] tum est : Stulta mundi e[...] git Deus, ut confúndat sa[...] piéntes. Hinc rursum dic[...] Si quis vidétur inter vos sa[...] piens esse in hoc sæcu[...] stultus fiat, ut sit sápi[...] Hinc Evangélicæ histo[...] verba testántur : quia Z[...] chæus, cum vidére præ tu[...] nihil posset, sycómori ar[...] rem ascéndit, ut trans[...] tem Dóminum cérneret. Sy[...] cómorus quippe ficus fa[...] dícitur.

℟. Domus mea dom[...] oratiónis vocábitur, dicit D[...] minus; in ea omnis qui pe[...] tit áccipit, et qui quæ[...] ínvenit, * et pulsánti ap[...] riétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.
Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Pusillus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præcedit : quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærere, possésa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.
Et turres Jerúsalem.
Glória Patri.
Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit eum dicit : Qui aufert quæ tua sunt ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum ut est sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur : quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus, 16.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Sermone 256, de Tempore.]

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur, quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucun-

dábis in me. Ne multa dicámus, ad illa quæ cantávimus aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Non tibi viléscat quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur : Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur vis audíre, conscidísti saccum meum? quia próprio Filio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Cantet Christus Redemptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium gessérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia : id est Conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, non compúngar? Jam contra me ut ferat lánceam persecútor, et non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.
Vere locus iste.
Glória Patri.
Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.
[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 5, cap. 77, in Luc. 19.]

Quæ impossibília sunt apud hómines possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sárcina per forámen acus transit, hoc est dives et publicánus rejécto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis quam desiderábat accépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.
Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat, quia grátiæ fidei quam mundo Salvátor áttulit participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo ne ad votum pervéniret obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.
Et turres Jerúsalem.
Glória Patri.
Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen

péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit, ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus, 16.

SEXTA DIE.

INFRA OCTAVAM.

Lectiónes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 256, de Tempore.]

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Principáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum: et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est

hic álind, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Et quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuit condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 5, cap. 77, in Luc. 19.]

Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat; quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum; quia per grátiam fidei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud: óculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus vidére; ab his quæ execrámur intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se,

et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi, Doctor egrégius osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma témporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Et dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est in Judæórum synagóga docébat; sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére hoc est novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus, 16

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 33, in c. 9 Matth.

Commúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus discipulórum formam retinéntes : ideóque communiter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis data legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat, nemo seculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem millies pótius malim in do-

mum alicújus vestrum ingréssus destítui quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi moléstius esset quam illud : quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

NAM hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum ? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morte liberáti sunt. Arca etiam hæc multo mélior magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet ; quamvis pauci sunt, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior, divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite : cumque Pax vobis dico, et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Paulo post prædicta.]

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis quæ a Paulo dicebántur. Et álibi fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Stans autem Zachæus dixit ad Dóminum: Ecce dimidium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est in ea quam cœperat fidei veritáte persistens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus: quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

At qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deinde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, qui sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sa-

piens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta vid élicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus qui necdum videátur Dómini vestigia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus, 16.

IN OCTAVA
DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

(DUPLEX.)

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

LECTIO IV.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 1]

TABERNACULUM Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non alii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant : in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

QUALITER ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit sed propter multum sánguinem quem effúderat prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit, in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus, id est quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est

hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

LECTIO VI.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 17.]

Solemnitates dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per singulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diebus encænia sint celebránda, in libro Regum perácta dedicatióne templi reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus iste. Glória Patri. Vere locus iste.

OFFICIUM
BEATÆ MARIÆ
IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Quatuor Temporibus et Vigiliis, et nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis; ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de sancta Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantum Commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, Versiculo et Oratione ut infra. Quæ commemoratio omittitur quando Feria sexta, occurrit aliud ejusdem Beatæ Mariæ Officium.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futurum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Máter, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Post Orationem fiunt Commemorationes consuetæ de Apostolis, et de Pace, supra, 152. *Si autem occurrat Festum simplex, de eo fit Commemoratio ante ipsa Suffragia.*

Completorium ut in Psalterio; et in fine Hymni Te lucis ante términum *dicitur* Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, *etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de beata Maria, nisi Hymni illius Festi quod Feria sexta celebratum est aliter concludendi sint, ut in transfiguratione Domini.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Ave, María, grátia plena : * Dóminus tecum.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu.
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Nocturnum Sabbati, in Psalterio, 113; *et in fine* ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

Precibus et méritis beátæ Maríæ semper vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.
Pro prima Lectione Bene-
ictio. — Nos cum prole pia
enedícat virgo María.
℟. Amen.
Primæ duæ Lectiones de
criptura libri currentis: ter-
a, una ex inferius positis
er ordinem.
℟. 1. Sancta et immaculáta
rgínitas, quibus te láudibus
feram néscio: * Quia quem
eli cápere non póterant tuo
rémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéri-
us, et benedíctus fructus
ntris tui.
Quia quem cœli.
Pro secunda Lectione Be-
dictio. — Ipsa Virgo vírgi-
m intercédat pro nobis ad
óminum.
℟. Amen.
℟. 2. Felix namque es, sa-
virgo María, et omni
de digníssima: * Quia ex
ortus est sol justítiæ, *
rístus Deus noster.
℣. Ora pro pópulo, intér-
i pro clero, intercéde pro
róto femíneo sexu: sén-
nt omnes tuum juvámen,
cúmque célebrant tuam
ctam commemoratiónem.
Quia ex te.
lória Patri.
Christus.
Pro tertia Lectione Bene-
tio. — Per Vírginem ma-
n concédat nobis Dómi-
salútem et pacem.
℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio,* 17.

Antiphona.

Læva ejus* sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Nigra sum,* sed formósa, filiæ Jerusalem, ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit,* imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Antiphona.

Speciósa facta es,* et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Ab initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit.

Deinde fiunt Commemorationes ut supra, 152.

Ad Horas, Hymni et Psalmi ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam, Antiphona. Dum esset rex.

Capitulum Regi sæculorum.

In responsorio brevi ℣. Qui natus es de María Vírgine.
Alia ut in Psalterio, 26.

Ad Absolutionem Capituli In pláteis, *ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam, Antiphona. Læva ejus.

Capitulum Ab inítio, et

℟. *breve.* Spécie tua et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

CAPITULUM.

(Eccli. 24.)

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerusalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus vultu suo.

Glória Patri. Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona Speciósa.

CAPITULUM.

[Eccli, 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus,* Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi feriales. Capitulum et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica. In fine Commemorationes consuetæ, ut in Psalterio, 152.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine suscripto.

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO III.

[De Verb. Apoc., c. 12, Signum magnum.]

Vehementer quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita et donum: sed excédit damni æstimatiónem benefícii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus et clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat non confrégit, sed utílius omníno refécit, ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex véteri, et Hevam transfúnderet in Maríam.

Te Deum laudámus, 16.

MENSE JULIO.

Ex Epístola S. Ambrósii Epíscopi ad Siricium Papam.

LECTIO III.

[Epistola 81]

Non excédit fidem, quod homo exívit de vírgine, quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit

homo super aquas. Ergo si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre, atque hóminem de quo légimus: et mittet illis Dóminus hóminem qui salvos fáciet eos, et notus erit Dóminus Ægyptiis? In véteri ítaque testaménto, virgo Hebræorum per mare duxit exércitum: in novo testaménto, virgo regis aula cœléstis, elécta est ad salútem.

Te Deum laudámus, 16.

MENSE AUGUSTO.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in libros Regum.

LECTIO III.

[I. Reg., c. 1.]

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine, beatíssima semper virgo María Dei génitrix designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Mariæ supra omnes Sanctos refúlsit.

Te Deum laudámus, 16.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

LECTIO III.

[Epist. 13.]

Sacramentum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei; ut et intra intemeráta víscera ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti nostram suscíperet vetustátem; et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri; naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Laudes, et per horas omnia ut supra, clv.

OFFICIUM PARVUM

BEATÆ MARIÆ.

Hoc Officium non dicitur quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis quando fit Officium de sancta Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, *antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.*

OFFICIUM B. MARIÆ

EXTRA ADVENTUM.

Ad Vesperas, Ave, María, *secreto: quæ dicitur semper in principio omnium horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei.*

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio. Sicut erat.

In fine Allelúia, *ad omnes horas.*

Antiphona Dum esset Rex.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum:* Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet:* proptérea exaltábit caput.

Glória Patri.

Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Antiphona Læva ejus.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gen-

tes Dóminus,* et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus,* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona Nigra sum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício,* sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua :* et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos e próximos meos, * loque pacem de te.

Propter domum Dó Dei nostri, * quæsivi bo tibi.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Nigra sum, sed form filiæ Jerúsalem : ídeo d me Rex, et introdúxit m cubículum suum.

Antiphona Jam hiems tr siit.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificav domum, * in vanum lab vérunt qui ædíficant ea

Nisi Dóminus custod civitátem, * frustra vígil custódit eam.

Vanum est vobis ante cem súrgere : * súrgite p quam sedéritis, qui mand cátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis somnum, * ecce hæred Dómini, fílii; merces, fr tus ventris.

Sicut sagíttæ in manu p téntis, * ita filii excussór

Beátus vir qui implevit sidérium suum ex ipsis : * n confundétur cum loqu inimícis suis in porta.

Glória Patri.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit, im ábiit et recéssit, surge, am mea, et veni.

Antiphona Speciósa fa es.

PSALMUS 147.

[L]AUDA, Jerúsalem, Dómi[nu]m: * lauda Deum tuum, [Si]on.

Quóniam confortávit seras [po]rtárum tuárum: * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa[ce]m, * et ádipe fruménti sá[tia]t te.

Qui emíttit elóquium suum [te]rræ: * velóciter currit ser[m]o ejus.

Qui dat nivem sicut la[na]m: * nébulam sicut cíne[re]m spargit.

Mittit crystállum suam si[cu]t buccéllas: * ante fáciem [fr]igoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et [liq]uefáciet ea:* flabit spíritus [ej]us, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum [su]um Jacob, * justítias et ju[di]cia sua Israel.

Non fecit táliter omni na[ti]óni: * et judícia sua non [m]anifestávit eis.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Speciósa facta es et suávis [in] delíciis tuis, sancta Dei [Ge]nitrix.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

[A]B inítio, et ante sæcula [cre]áta sum, et usque ad futú[ru]m sæculum non désinam, [et] in habitatióne sancta coram [ip]so ministrávi.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

AVE, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Mater, et intácta Virgo, gloriósa Regina mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen

Sequens Commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas et Laudes in Officio sanctæ Mariæ.

Antiphona.

Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus; et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM

Ave, María, *ut supra.*

℣. Convérte nos, Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Allelúia.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini

er vos, * benedíximus
is in nómine Dómini.
Glória Patri.

PSALMUS 129.

profúndis clamávi ad te,
nine; * Dómine, exáudi
em meam.
iant aures tuæ intendén-
in vocem deprecatiónis
e.
i iniquitátes observáveris,
nine; * Dómine, quis sus-
bit.
Quia apud te propitiátio
* et propter legem tuam
inui te, Dómine.
ustínuit ánima mea in
o ejus: * sperávit ánima
in Dómino.
custódia matutína usque
noctem * speret Israel in
nino.
Quia apud Dóminum mi-
córdia, * et copiósa apud
redémptio.
Et ipse rédimet Israel * ex
ibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

PSALMUS 130.

MINE, non est exaltátum
meum: * neque eláti sunt
li mei.
que ambulávi in magnis,
que in mirabílibus super

i non humíliter sentié-
: * sed exaltávi ánimam
m.
icut ablactátus est super
re sua, * ita retribútio in
na mea.
peret Israel in Dómino,
* ex hoc nunc et usque in
sæculum.
Glória Patri.

HYMNUS.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpse-
ris.
María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Ego mater pulchræ dilec-
tiónis, et timóris, et agnitió-
nis, et sanctæ spei.
℟. Deo grátias.
℣. Ora pro nobis, sancta
Dei génitrix.
℟. Ut digni efficiámur pro-
missiónibus Christi.

*Ad Nunc dimittis, Anti-
phona.*

Sub tuum præsídium con-
fúgimus, sancta Dei génitrix;
nostras deprecatiónes ne de-
spícias in necessitátibus; sed
a perículis cunctis líbera nos
semper, Virgo gloriósa et be-
nedícta.
Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Beatæ et gloriósæ semper Vírginis Mariæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

DE BEATA MARIA.

Ave, María, *ut supra.*

℣. Dómine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Allelúia.

Invitatorium. —Ave, María, grátia plena : * Dóminus tecum.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spir[illegible]
In sempitérna sæcula.

Amen.

Quando fit Officium [illegible] Lectionum S. Mariæ, [illegible] tur tres sequentes N[illegible] cum suis Psalmis et An[illegible] nis, nisi aliæ Antiph[illegible] signentur: Absoluti[illegible] et Benedictiones, ut [illegible] cipio Breviarii ante [illegible] rium.

Tres Psalmi sequen[illegible] cuntur Feria secunda [illegible] ta ad Nocturnum.

Antiphona Bened[illegible]

PSALMUS 8.

Domine Dóminus [illegible] * quam admirábile est [illegible] tuum in univérsa terr[illegible]

Quóniam eleváta e[illegible] nificéntia tua, * super [illegible]

Ex ore infántium et [illegible] tium perfecísti laude[illegible] ter inimícos tuos, * ut d[illegible] inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo [illegible] tuos, ópera digitóru[illegible] rum, * lunam et ste[illegible] tu fundásti.

Quid est homo, qu[illegible] mor es ejus? * aut fi[illegible] minis, quóniam visit[illegible]

Minuísti eum paulo [illegible] ab Angelis, glória et [illegible] coronásti eum, * et c[illegible] tuísti eum super ópe[illegible] nuum tuárum.

Omnia subjecísti s[illegible] dibus ejus, * oves et [illegible] univérsas, ínsuper et [illegible] campi;

'ólucres cœli, et pisces
is, * qui perámbulant sé-
ıs maris.
)ómine Dóminus noster,
am admirábile est nomen
n in univérsa terra!
lória Patri.

Antiphona.

enedícta tu in muliéribus,
enedíctus fructus ventris

'*ntiphona* Sicut myrrha.

PSALMUS 18.

LI enárrant glóriam Dei,
ópera mánuum ejus an-
ıiat firmaméntum.
ies diéi erúctat verbum,*
ox nocti índicat scién-
.
on sunt loquélæ, neque
ıónes, * quorum non au-
tur voces eórum.
omnem terram exívit
s eórum, * et in fines
s terræ verba eórum.
sole pósuit tabernácu-
suum; * et ipse tanquam
sus procédens de thála-
uo.
ultávit ut gigas ad cur-
am viam; * a summo
egréssio ejus.
occúrsus ejus usque ad
num ejus; * nec est qui
scóndat a calóre ejus.
x Dómini immaculáta,
értens ánimas: * testi-
um Dómini fidéle, sa-
iam præstans párvulis.
stítiæ Dómini rectæ, læ-
ntes corda: * præcép-
tum Dómini lúcidum, illúmi-
nans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Glória Patri.

Antiphona.

Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix.

Antiphona Ante torum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, et Filio.

Antiphona.

Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster *cum Lectiónibus et reliquis, ut infra*, clxx.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur:

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Tres Psalmi sequentes dicuntur Feria tertia et [illegible] *ad Nocturnum.*

Antiphona Spécie tu[a]

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum [...] bum bonum: * dico ego [...] mea Regi.

Lingua mea cálamus [...] bæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ [...] hóminum, diffúsa est [...] in lábiis tuis: * pr[...] benedíxit te Deus in [...] num.

Accíngere gládio tu[o] [...] per femur tuum, * po[...] sime.

Spécie tua et pulchr[...] tua * inténde, prósper[e] [...] céde, et regna,

Propter veritátem et [...] suetúdinem et justítiam [...] dedúcet te mirabíliter [...] tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, [...] sub te cadent, * in cor [...] micórum regis.

Sedes tua, Deus, in s[...] lum sæculi: * virga d[...] nis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et [...] iniquitátem: * propter [...] te Deus, Deus tuus, [...] títiæ præ consórtibus [...]

Myrrha, et gutta, [...] a vestiméntis tuis, a [...] ebúrneis: * ex quibus [...] tavérunt te filiæ regu[m] [...] nóre tuo.

Astitit regina a dext[...]

estítu deauráto, * circúm-
ı varietáte.
ıudi, filia, et vide, et in-
a aurem tuam: * et obli-
ere pópulum tuum, et
ıum patris tui.
ıt concupíscet Rex decó-
tuum: * quóniam ipse est
ıinus Deus tuus, et ado-
ınt eum.
filiæ Tyri in munéribus, *
um tuum deprecabúntur
ıes dívites plebis.
mnis glória ejus filiæ Re-
ıb intus, * in fímbriis áu-
circumamícta varietáti-

dducéntur Regi vírgines
eam: * próximæ ejus af-
ıtur tibi.
fferéntur in lætítia et
tatióne: * adducéntur in
ılum Regis.
o pátribus tuis nati sunt
ilii: * constítues eos prín-
super omnem terram.
lémores erunt nóminis
in omni generatióne et
ratiónem.
optérea pópuli confite-
ır tibi in ætérnum, * et
culum sæculi.
ória Patri.

Antiphona.

écie tua et pulchritú-
tua inténde, próspere
de, et regna.
ıtiphona Adjuvábit eam.

PSALMUS 45.

ı, noster refúgium et
ı: * adjútor in tribu-
latiónibus, quæ invenérunt
nos nimis.

Propterea non timébimus
dum turbábitur terra: * et
transferéntur montes in cor
maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt
aquæ eórum: * conturbáti
sunt montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat
civitátem Dei: * sanctificávit
tabernáculum suum Altíssi-
mus.

Deus, in médio ejus, non
commovébitur: * adjuvábit
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et
inclináta sunt regna: * dedit
vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * suscéptor noster Deus
Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuit prodígia
super terram: * áuferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et con-
fringet arma: * et scuta com-
búret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus; * exaltábor
in géntibus, et exaltábor in
terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * suscéptor noster Deus
Jacob.

Glória Patri.

Antiphona.

Adjuvábit eam Deus vultu
suo: Deus, in médio ejus,
non commovébitur.

Antiphona Sicut lætántium.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,* civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium :* habitátio est in te.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster, *cum Lectionibus et reliquis, ut infra,* clxx.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur :

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Tres Psalmi sequentes dicuntur feria quarta et Sabbato ad Nocturnum.

Antiphona Gaude, Maria Virgo.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus :* annuntiáte de die in diem salutare ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis,* terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii gentium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritudo in conspéctu ejus,* sanctimonia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ gentium, afférte Dómino glóriam et honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus :* adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovebitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsultet

terra : commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, et * pópulos in veritáte sua.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Gaude, María virgo, cunctas hæreses sola interemisti in univérso mundo.

Antiphona Dignáre me.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memoriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Antiphona.

Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, da mihi virtútem contra hostes tuos.

Antiphona Post partum.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salútare suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi : *

in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu : simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Post partum, virgo, inviolláta, permansisti; Dei génitrix, intercéde pro nobis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur :

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.— Nos cum prole pia benedícat virgo María.

℟. Amen.

LECTIO I.

[Eccli., 24.]

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium, et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio, * Quia quem cœli cápere non póterant tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

LECTIO II.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerusalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem, Dómine.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Genuísti qui.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

LECTIO III.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in pláteis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus Deus.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Allelúia.

Antiphona.

Assúmpta est * María in cœlum; gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica ut in Psalterio*, 17.

Antiphona.

María virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona.

In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Benedícta * fília tua Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiphona.

Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.

[Cant., 6.]

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,
Sublímis inter sídera,

Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, Sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℟. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro sanctis, Antiphona.

Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes sancti tui, quǽsumus, Dómine, nos ubíque adjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus, et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ave, María, etc.
Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Meménto, rerum Cóndi-

Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Maria, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona Assúmpta est.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam, * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

PSALMUS 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Antiphona.

Assúmpta est María in cœlum ; gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

CAPITULUM.

[Cant., 6.]

Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta ?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui virginálem aulam béatæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es, da, quæsumus, ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni. Qui vivis et regna[s] cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjutórium

HYMNUS.

Memento, rerum Cónd[itor],
Nostri quod olim córpor[is],
Sacráta ab alvo Vírgin[is]
Nascéndo, formam súmp[seris].
María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Sp[íritu],
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona María vir[go].

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum trib[ula]rer clamávi; * et exaudi[vit me].

Dómine, líbera án[imam] meam a lábiis iníquis, * [et a] lingua dolósa.

Quid detur tibi aut [quid] apponátur tibi * ad lin[guam] dolósam ?

Sagittæ poténtis acu[tæ], cum carbónibus desol[atóriis].

Heu mihi, quia inc[olátus] meus prolongátus est; h[abi]távi cum habitántibus [Cedar] : * multum íncola fuit an[ima] mea.

Cum his qui odérunt [pa]cem eram pacíficus : * c[um] loquébar illis, impugnab[ant] me gratis.

Glória Patri.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 121

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter dómum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Antiphona.

María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.

℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti, tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Ave, María, etc.
℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, mater grátiæ.
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona In odórem.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multum repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Glória Patri.

PSALMUS 123.

N... ...uia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * ... quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómi... in nos, * forte vivos de...tissent nos.

Cum irascerétur furor e...rum in nos, * fórsitan a...absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit a...ma nostra: * fórsitan pertra...isset ánima nostra aquam ...tolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * ... non dedit nos in captió... déntibus eórum.

Anima nostra sicut pa... erépta est * de láqueo ven...tium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in n...mine Dómini, * qui fecit c...lum et terram.

Glória Patri.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómi... sicut mons Sion: * non c...movébitur in ætérnum, ... hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, * et Dóminus in circúitu p...puli sui, ex hoc nunc et us... in sæculum.

Quia non relínquet D...minus virgam peccató...: super sortem justórum: * ... non exténdant justi ad in...tátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bo... * et rectis corde.

Declinántes autem in ob...gatiónes addúcet Dómi...

cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Glória Patri.

Antiphona.

In odórem unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium, ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD NONAM.

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona Pulchra es.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes:* Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram,* sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant,* mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit

civitátem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri.

Antiphona.

Pulchra es, et decóra filia Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei génitrix, intercéde pro nobis.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Famulorum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo novem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Choro dicitur post Officium diei, id est Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum : extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolutè incipitur ab Antiphona Placébo Dómino.

PSALMUS 114.

Dilexi quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et pericula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

Placébo Dómino in regióne vivórum.

Antiphona Hei mihi! Dómine.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam

meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est, habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Antiphona Dóminus custódit te.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum. * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Antiphona Si iniquitátes

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Si iniquitátes observáveris

Dómine, Dómine, quis sustinébit?

Antiphona Opera.

PSALMUS 137.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum..

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omne * quod dat mihi Pater ad me véniet; et eum qui venit ad me non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

PSALMUS 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet, * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalmus De profúndis *ut supra*, clxxx. *Qui Psalmi non dicuntur in die omnium Fidelium defunctorum.*

In fine Psalmi Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO

DEUS, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecisti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEUS, véniæ largítor et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine, intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis ad perpétuæ beatitúdinis consor-tium pervenire conceda

FIDELIUM Deus ómn Cónditor et Redémptor a- mábus famulórum fam- rúmque tuárum remis- nem cunctórum tribue pec- catórum, ut indulgen- quam semper optave- piis supplicatiónibus con- quántur. Qui vivis et re- in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

In die vero Comme- tionis omnium fidelium de- functorum quando d hæc ultima tantum Or- dicitur Qui vivis et re- cum Deo Patre in unitate S- ritus Sancti, Deus, per om- sæcula.

In die depositionis def-

ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus, Do- ne, ánimam fámuli tui N. defúnctus sæculo tibi vi- et quæ per fragilitátem car- humána conversatióne c- mísit, tu vénia misericor- simæ pietátis abstérge. P- Dóminum.

Si fuerit femina, di- ánimam fámulæ tuæ N. ut functa.

In anniversario de-

ORATIO.

DEUS, indulgentiárum D- mine, da animábus famu- rum famularúmque tuár-

quorum anniversárium de-
)ositiónis diem commemorá-
nus, refrigérii sedem, quié-
is beatitúdinem, et lúminis
:laritátem. Per Dóminum.

*Si pro uno tantum fit An-
uiversarium, dicitur in sin-
;ulari numero.*

Pro uno Episcopo defuncto.

ORATIO.

Deus, qui inter Apostólicos
acerdótes fámulum tuum N.
'ontificáli fecísti dignitáte vi-
;ére, præsta, quæsumus, ut
órum quoque perpétuo ag-
;regétur consórtio. Per Dó-
ninum nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur
acerdotáli fecísti.

*Pro fratribus vero et fa-
ıiliaribus, vel benefactori-
us, dicitur Oratio* Deus ve-
iæ largítor et humánæ, *ut
upra*, clxxxij.

Pro Patre et Matre.

ORATIO.

Deus, qui nos patrem et ma-
'em honoráre præcepísti,
ıiserére clementer animábus
atris ac matris meæ, eorúm-
ue peccáta dimítte: meque
os in ætérnæ claritátis gáu-
io fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur
nimábus paréntum nostró-
ım; *et ubi dicitur* meque
icatur nosque.

*Si pro patre tantum, di-
atur* ánimæ patris mei *vel*
ostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, *vel*
nostræ.

Pro uno Defuncto.

ORATIO.

Inclina, Dómine, aurem
tuam ad preces nostras, qui-
bus misericórdiam tuam súp-
plices deprecámur ut áni-
mam fámuli tui, quam de hoc
sæculo migráre jussísti, in
pacis ac lucis regióne constí-
tuas, et Sanctórum tuórum
júbeas esse consórtem. Per
Dóminum.

Pro una Defuncta.

ORATIO.

Quæsumus, Dómine, pro tua
pietáte miserére ánimæ fámu-
læ tuæ; et a contágiis morta-
litátis exútam in ætérnæ sal-
vatiónis partem restítue. Per
Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona
eis, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat
eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Regem, cui
ómnia vivunt,* Veníte, ado-
rémus.

Hymnus Venite, exulté-
mus, 2.

Et in fine, Réquiem ætér-
nam dona eis, Dómine, et lux
perpétua lúceat eis.

*Hoc Invitatorium dicitur
tantum in die Commemora-
tionis omnium fidelium de-*

functorum, et in die depositionis Defuncti, quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine : Feria secunda et quinta primum Nocturnum, Feria tertia et sexta secundum Nocturnum, Feria quarta et Sabbato tertium Nocturnum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Pro Feria secunda et quinta, Antiphona Dírige.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in ju-
títia tua : * propter inim-
meos dirige in conspéctu t-
viam meam.

Quóniam non est in -
eórum véritas, * cor eór-
vanum est.

Sepúlcrum patens est g-
tur eórum, linguis suis d-
lóse agébant : * júdica i-
Deus.

Décidant a cogitatió-
suis, secúndum multitúd-
impietátum eórum ex-
eos, * quóniam irritavér-
te, Dómine.

Et læténtur omnes qui s-
rant in te, * in ætérnum ex-
tábunt : et habitábis in e-

Et gloriabúntur in -
omnes qui díligunt nom-
tuum, * quóniam tu be-
díces justo.

Dómine, ut scuto bonæ v-
luntátis tuæ * coronásti no-

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Dírige, Dómine De-
meus, in conspéctu tuo v-
meam.

Antiphona Convérte-

PSALMUS 6.

Domine, ne in furóre -
árguas me : * neque in -
tua corrípias me.

Miserére mei, Dómi-
quóniam infírmus sum -
sana me, Dómine, quo-
conturbáta sunt ossa me-

Et ánima mea turbáta
valde : * sed tu, Dómine, -
quequo ?

Convértere, Dómine, et ripe ánimam meam: * salum me fac propter miseriórdiam tuam,

Quóniam non est in morte ui memor sit tui: * in inférno utem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ıvábo per singulas noctes ectum meum: * lácrymis ıeis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculıs meus: * inveterávi inter mnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui perámini iniquitátem: * quóıiam exaudívit Dóminus voem fletus mei.

Exaudívit Dóminus depreatiónem meam, * Dóminus ratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbénır veheménter omnes iniıíci mei: * convertántur et rubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Convertére, Dómine, et ripe ánimam meam: quóiam non est in morte qui ıemor sit tui.

Antiphona Nequándo.

PSALMUS 7.

Domine Deus meus, in te perávi: * salvum me fac x ómnibus persequéntibus ıe, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo nimam meam; * dum non st qui rédimat, neque qui alvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mor-

mei : * étenim univérsi qui sústinent te non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evé[llet] de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pa[uper] sum ego.

Tribulatiónes cordis m[ei] multiplicátæ sunt : * de ne[ces]sitátibus meis érue me.

Vide humilitátem m[eam] et labórem meum, * et d[imít]te univérsa delícta mea.

Réspice inimícos m[eos] quóniam multiplicáti s[unt] et ódio iníquo odérunt m[e].

Custódi ánimam me[am] érue me : * non erubesc[am] quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti a[dhæ]sérunt mihi : * quia sus[tínui] te.

Líbera, Deus, Isra[el] ómnibus tribulatiónibus [suis].

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Delícta juventútis me[æ et] ignorántias meas ne m[emí]neris, Dómine.

Antiphona Credo v[idére].

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio m[ea et] salus mea, * quem t[imébo]?

Dóminus protéctor [vitæ] meæ, * a quo trepid[ábo]?

Dum appróp[iant super me] nocéntes, * ut edant c[arnes] meas :

Qui tribulant me i[nimíci]

:i, * ipsi infirmáti sunt, et
:idérunt.

Si consístant advérsum me
;tra, * non timébit cor
:um.

Si exúrgat advérsum me
ælium, * in hoc ego spe-
)o.

Unam pétii a Dómino,
nc requíram, * ut inhábi-
n in domo Dómini, ómni-
s diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dó-
ni, * et vísitem templum
ıs.

Quóniam abscóndit me in
)ernáculo suo: * in die ma-
'um protéxit me in abscón-
:o tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et
nc exaltávit caput meum
per inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in ta-
rnáculo ejus hóstiam voci-
'atiónis: * cantábo, et psal-
ım dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem
:am qua clamávi ad te: *
serére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ex-
isívit te fácies mea: * fá-
:m tuam, Dómine, requí-
m.

Ne avértas fáciem tuam a
:: * ne declínes in ira a servo
o.

Adjútor meus esto: * ne
relínquas me, neque des-
:ias me, Deus salutáris
:us.

Quóniam pater meus et
ıter mea dereliquérunt me:
* Dóminus autem assúmpsit
me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age; * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster *secreto.*

LECTIO IV.

[Job., 13.]

Responde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam pérsequeris: Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti

omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestímentum quod comméditur a tinea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis.

℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exáudi vocem meam.

Nec aspíciat.

LECTIO V.

[Job., 14.]

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in nóvissimo die.

℣. Anima mea turbáta est valde; sed tu, Dómine, succúrre ei.

Miserére mei.

LECTIO VI.

[Job., 14.]

Quis mihi hoc tribuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus, quibus nunc milito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi manuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Dum véneris.

Réquiem ætérnam.

Dum véneris.

Postea ad Laudes, infra, CXCV, *quando dicitur unum tantum Nocturnum.*

IN TERTIO NOCTURNO

Pro Feria quarta et Sabbato, Antiphona Compleceat.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pe-es meos: * et diréxit gressus ieos.

Et immísit in os meum cán-icum novum, * carmen Deo ostro.

Vidébunt multi et timé-unt, * et sperábunt in Dó-iino.

Beátus vir cujus est nomen lómini spes ejus, * et non espéxit in vanitátes et insá-ias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine leus meus, mirabília tua : * cogitatiónibus tuis non est ui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: multiplicáti sunt super nú-erum.

Sacrifícium et oblatiónem oluísti : * aures autem per-císti mihi.

Holocáustum et pro pec-ito non postulásti : * tunc xi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est : me ut fácerem voluntá-m tuam : * Deus meus, vó-i, et legem tuam in médio rdis mei.

Annuntiávi justítiam tuam ecclésia magna, * ecce lá-a mea non prohibébo: Dó-ine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam* a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus et protéctor meus es tu : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Antiphona Sana, Dómine.

PSALMUS 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, mise-
rére mei, et resúscita me: *
et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóni-
voluisti me: * quóniam n-
gaudébit inimicus meus s-
per me.

Me autem propter inn-
céntiam suscepisti: * et c-
firmásti me in conspéctu t-
in ætérnum.

Benedictus Dóminus De-
Israel a sæculo, et usque i-
sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Sana, Dómine, ánima-
meam, quia peccávi tibi.

Antiphona Sitivit.

PSALMUS 41.

Quemadmodum desider-
cervus ad fontes aquáru-
ita desiderat ánima mea a-
Deus.

Sitivit ánima mea ad De-
fortem vivum: * quando v-
niam et apparébo ante fa-
Dei.

Fuérunt mihi lácrymæ m-
panes die ac nocte: * d-
dicitur mihi quotidie: U-
est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et-
fúdi in me ánimam mea-
quóniam transibo in lo-
tabernáculi admirábilis, u-
que ad domum Dei:

In voce exultatiónis, e-
confessiónis: * sonus ep-
tis.

Quare tristis es, ánima m-
* et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne trádas béstiis ánimas confiténtes tibi.

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster *secreto.*

LECTIO VII.

[Job, 17.]

Spiritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me, * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me.

℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me.

Quia in inférno.

LECTIO VIII.

[Job, 19.]

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo

lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum? Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, * ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam.

℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me.

Ut tu Deus.

LECTIO IX.

[Job, 10.]

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? dimitte er[...] me, ut plangam paululu[...] dolórem meum: antequa[...] vadam et non revértar, a[...] terram tenebrósam et opertam mortis calígine: terra[...] misériæ et tenebrárum, [...] umbra mortis, et nullus or[...] sed sempitérnus horror [...] hábitat.

℟. Líbera me, Dómine, [...] viis inférni, qui portas æ[...] confregísti: et visitásti [...] férnum, et dedísti eis lum[...] ut vidérent te, * Qui er[...] in pœnis tenebrárum.

℣. Clamántes et dicent[...] Advenísti, Redémptor [...] ter.

Qui erant.

Réquiem ætérnam.

Qui erant.

Sequens Responsori[...] citur solummodo in di[...] memorationis omnium [...] functorum, et quand[...] que pro Defunctis d[...] novem Lectiones.

℟. Líbera me, Dó[...] de morte ætérna, in di[...] treménda: * Quando [...] movéndi sunt et terra[...] Dum véneris judicáre [...] culum per ignem.

℣. Tremens factus [...] ego, et tímeo dum dis[...] vénerit, atque ventúra [...]

Quando cœli.

℣. Dies illa, dies iræ, [...] lamitátis et misériæ, [...] magna et amára valde

Dum véneris.

Réquiem ætérnam.

Líbera me *usque ad primum Versum.*

AD LAUDES.

Absolute incipitur ab Antiphona Exultábunt Dómino.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus: Deus, Deus salútis meæ, * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Antiphona Exáudi, Dómine.

PSALMUS 64.

Te decet hymnus, Deus, in

Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet :

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguescent speciósa desérti : * et exultatióne co[...]
accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium
et valles abundábunt fr[u]ménto : * clamábunt, etenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exáudi, Dómine, orat[ió]nem meam ; ad te o[mnis] caro véniet.

Antiphona Me suscepit

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad [te] de luce vigilo.

Sitívit in te ánima me[a] quam multipliciter tibi [ca]ro mea.

In terra desérta, et in[vi]a et inaquósa : * sic in s[ancto] appárui tibi, ut vidérem [vir]tútem tuam et glóriam [tuam].

Quóniam mélior est m[ise]ricórdia tua super vit[as] : lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te i[n vita] mea : * et in nómine tu[o le]vábo manus meas.

Sicut ádipe et pingu[edine] repleátur ánima mea : [et] lábiis exultatiónis lau[dabit os] meum.

Si memor fui tui [super] stratum meum, in m[atutinis] meditábor in te : * quia [fuisti] adjútor meus.

Et in velaménto a[larum] tuárum exultábo : a[dhæsit] ánima mea post te : * m[e sus]cépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum [quæ]siérunt ánimam meam.

troíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt..

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Antiphona A porta ínferi.

CANTICUM EZECHIÆ.

[Isaiæ 38.]

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors

Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet :

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne c
accingéntur.

Indúti sunt aríetes ov
et valles abundábunt
ménto : * clamábunt, et
hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exáudi, Dómine, orá
nem meam ; ad te o
caro véniet.

Antiphona Me susc

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, *
de luce vígilo.

Sitívit in te ánima me
quam multiplíciter tibi c
mea.

In terra desérta, et in
et inaquósa : * sic in s
appárui tibi, ut vidérem
tútem tuam et glóriam t

Quóniam mélior est m
ricórdia tua super vit
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in v
mea : * et in nómine tu
vábo manus meas.

Sicut ádipe et pingu
repleátur ánima mea : *
lábiis exultatiónis laudáb
meum.

Si memor fui tui s
stratum meum, in mat
meditábor in te : * quia f
adjútor meus.

Et in velaménto ala
tuárum exultábo : adh
ánima mea post te : * me s
cépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum q
siérunt ánimam meam,

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Antiphona Ego sum.

CANTICUM ZACHARIÆ.

[Lucæ 1.]

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salutem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Ego sum resurréctio, et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet ; et

laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Antiphona Omnis spíritus.

PSALMUS 148.

Laudate Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes ángeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes coll[es] : * ligna fructífera, et omn[es] cedri;

Béstiæ et univérsa pec[o]ra; * serpéntes, et vólucr[es] pennátæ;

Reges terræ, et omnes p[o]puli; * príncipes et omnes j[u]dices terræ;

Júvenes et vírgines; se[-] nes cum junióribus laud[ent] nomen Dómini : * quia ex[al]tátum est nomen ejus so[li].

Conféssio ejus super cœ[-] lum et terram : * et exaltav[it] cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanct[is] ejus : * filiis Israel, pópu[lo] appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 149.

Cantate Dómino cántic[um] novum : * laus ejus in eccl[e]sia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qu[i] fecit eum : * et filii Sion ex[ul]tent in rege suo.

Laudent nomen ejus i[n] choro : * in tympano et ps[al]tério psallant ei :

Quia beneplácitum est D[o]mino in pópulo suo : * et ex[al]tábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in gl[o]ria, * lætabúntur in cub[ili]bus suis.

Exaltatiónes Dei in guttur[e] eórum : * et gládii ancipite[s] in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam i[n] natiónibus : * increpatión[es] in pópulis :

in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem,*et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua , * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est anima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus,* qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est,* et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus, Pater noster *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ó-

nium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácer cum eis.

Magnificávit Dóminus fa cere nobíscum: * facti sum lætántes.

Convérte, Dómine, cap tivitátem nostram, * sicut to rens in Austro.

Qui séminant in lácrym * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem ven cum exultatióne, * portante manípulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáve domum, * in vanum labora runt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodie civitátem, * frustra vígilat custódit eam.

Vanum est vobis ante cem súrgere: * súrgite p quam sedéritis, qui mand cátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis somnum: * ecce hæred Dómini, fílii; merces, fr tus ventris.

Sicut sagíttæ in manu téntis: * ita fílii excusso

Beátus vir qui im desidérium suum ex ip non confundétur cum loq tur inimícis suis in porta

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent D minum, * qui ámbulan viis ejus.

Labóres mánuum tuárum
[q]uia manducábis : * beátus
[e]s, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abún-
[d]ans, * in latéribus domus
[t]uæ.

Filii tui sicut novéllæ olivá-
[r]um * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex
[S]ion : * et vídeas bona Jerú-
[s]alem ómnibus diébus vitæ
[t]uæ.

Et vídeas fílios filiórum
[t]uórum, * pacem super Is-
[r]ael.

Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 128.

[S]ÆPE expugnavérunt me a
[j]uventúte mea, * dicat nunc
[I]srael.

Sæpe expugnavérunt me a
[j]uventúte mea : * étenim non
[p]otuérunt mihi.

Supra dorsum meum fa-
[b]ricavérunt peccatóres : *
[p]rolongavérunt iniquitátem
[s]uam.

Dóminus justus concídit
[c]ervíces peccatórum : * con-
[f]undántur et convertántur
[r]etrórsum omnes qui odé-
[r]unt Sion.

Fiant sicut fœnum tectó-
[r]um, * quod priúsquam evel-
latur exáruit.

De quo non implévit ma-
[n]um suam qui metit, * et
[s]inum suum qui manípulos
[c]ólligit.

Et non dixérunt qui præ-
teríbant : Benedíctio Dómini
super vos : * benedíximus vo-
bis in nómine Dómini.

Glória Patri, et Filio.

*Postea dicitur flexis geni-
bus :* Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in
tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatió-
nis tuæ.

℟. Quam possedísti ab iní-
tio.

℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam.

℟. Et clamor meus au te
véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

DEUS, cui próprium est mi-
seréri semper et párcere,
súscipe deprecatiónem nos-
tram, ut nos et omnes fá-
mulos tuos, quos delictórum
caténa constríngit, mise-
rátio tuæ pietátis cleménter
absólvat. Per Christum Dó-
minum nostrum.

℟. Amen.

*Post Orationem statim di-
cuntur alii Psalmi Gradua-
les qui sequuntur ; et in fine
cujuslibet Psalmi dicitur*
Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te,

nium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácer[e] cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut t[or]rens in Austro.

Qui séminant in lácrym[is] * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem ven[ient] cum exultatióne, * portán[tes] manípulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáv[erit] domum, * in vanum laboráverunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodí[erit] civitátem, * frustra vígilat [qui] custódit eam.

Vanum est vobis ante [lu]cem súrgere: * súrgite p[ost]quam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis s[uis] somnum: * ecce hæré[ditas] Dómini, fílii; merces, fr[uc]tus ventris.

Sicut sagíttæ in manu p[o]téntis: * ita fílii excuss[orum].

Beátus vir qui im[plevit] desidérium suum ex ips[is]: non confundétur cum loqu[e]tur inimícis suis in porta.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant [in] viis ejus.

Labóres mánuum tuárum
uia manducábis : * beátus
, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abún-
ans, * in latéribus domus
tæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivá-
um * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex
ion : * et vídeas bona Jerú-
lem ómnibus diébus vitæ
tæ.
Et vídeas fílios filiórum
órum, * pacem super Is-
el.
Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 128.

ÆPE expugnavérunt me a
ventúte mea, * dicat nunc
rael.
Sæpe expugnavérunt me a
ventúte mea : * étenim non
otuérunt mihi.
Supra dorsum meum fa-
icavérunt peccatóres : *
olongavérunt iniquitátem
am.
Dóminus justus concídit
rvices peccatórum : * con-
ndántur et convertántur
trórsum omnes qui odé-
nt Sion.
Fiant sicut fœnum tectó-
m, * quod priúsquam evel-
ur exáruit.
De quo non implévit ma-
m suam qui metit, * et
num suum qui manípulos
lligit.

Et non dixérunt qui præ-
teríbant : Benedíctio Dómini
super vos : * benedíximus vo-
bis in nómine Dómini.
Glória Patri, et Fílio.
*Postea dicitur flexis geni-
bus :* Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster *secreto.*
℣. Et ne nos indúcas in
tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Meménto congregatió-
nis tuæ.
℟. Quam possedísti ab iní-
tio.
℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam.
℟. Et clamor meus au te
véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

ORATIO.

DEUS, cui próprium est mi-
seréri semper et párcere,
súscipe deprecatiónem nos-
tram, ut nos et omnes fá-
mulos tuos, quos delictórum
caténa constríngit, mise-
rátio tuæ pietátis cleménter
absólvat. Per Christum Dó-
minum nostrum.
℟. Amen.
*Post Orationem statim di-
cuntur alii Psalmi Gradua-
les qui sequuntur ; et in fine
cujuslibet Psalmi dicitur*
Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te,

Dómine, * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino,

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 130.

Domine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 131.

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernaculum domus meæ: * si ascendero in lectum strati mei

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernaculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam, * et sancti tui exsultent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum

lum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri.

PSALMUS 132.

Ecce quam bonum et quam jucúndum * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlu
ram.

Glória Patri.

Deinde dicitur fle
bus :

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secre*

℣. Et ne nos inc
tentatiónem.

℟. Sed líbera nos

℣. Salvos fac serv

℟. Deus meus, s
in te.

℣. Dómine, exáud
nem meam.

℟. Et clamor me
véniat.

℣. Dóminus vobis

℟. Et cum spíritu

Orémus.

ORATIO.

Prætende, Dómine
lis et famulábus tui
ram cœléstis auxíli
toto corde perquir
quæ digne póstulan
qui mereántur. Per C
Dóminum nostrum.

℟. Amen.

SEPTEM PSAL

POENITENTIAL

CUM LITANII

Dicuntur flexis ge
omnibus sextis Feri
dragesimæ, quan
cium fit de Feria :
autem, omissis Septe
mis, dicuntur in Lita
joribus, in festo san

Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet :

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne co[llés] accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, etenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exáudi, Dómine, oratiónem meam ; ad te omnis caro véniet.

Antiphona Me suscepit

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te ánima me[a], quam multiplíciter tibi [caro] mea.

In terra desérta, et inv[ia], et inaquósa : * sic in s[ancto] appárui tibi, ut vidérem v[ir]tútem tuam et glóriam tu[am].

Quóniam mélior est m[ise]ricórdia tua super vit[as] : lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in [vita] mea : * et in nómine tu[o le]vábo manus meas.

Sicut ádipe et pingu[edine] repleátur ánima mea : [et] lábiis exultatiónis laud[abit os] meum.

Si memor fui tui s[uper] stratum meum, in mat[utinis] meditábor in te : * quia f[actus es] adjútor meus.

Et in velaménto a[larum] tuárum exultábo : ad[hæsit] ánima mea post te : * me [sus]cépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum [quæ]siérunt ánimam meam...

troíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Antiphona A porta ínferi.

CANTICUM EZECHIÆ.

[Isaiæ 38.]

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors

Qui retríbuunt mala pro bonis detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

PSALMUS 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci, * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti :* incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis : * et omnes i-
quitátes meas dele.

Cor mundum crea in
Deus, * et spíritum re
ínnova in viscéribus me

Ne projícias me a fa
* et spíritum sanctum
ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam
táris tui, * et spíritu
páli confírma me.

Docébo iníquos vi
* et ímpii ad te conver

Líbera me de sang
Deus, Deus salútis
et exultábit lingua me
tiam tuam.

Dómine, lábia me
ries, * et os meum a
bit laudem tuam.

Quóniam si volu
crifícium, dedíssem
holocáustis non dele

Sacrifícium Deo
contribulátus : * cor
tum et humiliátum, D
despícies.

Benígne fac, Do
bona voluntáte tua
ut ædificéntur muri
lem.

Tunc acceptábis
cium justítiæ, obla
holocáusta : * tunc
super altáre tuum

Glória Patri et F

PSALMUS 101.

DOMINE, exáudi or
meam : * et clamor
te véniat.

Non avértas fá
a me : * in quacu

ɔulor, inclína ad me aurem m.

n quacúmque die invo- ero te, * velóciter exáudi :

Ɉuia defecérunt sicut fu- ; dies mei : * et ossa mea .t crémium aruérunt.

'ercússus sum ut fœnum, ruit cor meum, * quia tus sum comédere panem m.

voce gémitus mei, * ad- t os meum carni meæ.

milis factus sum pelli- › solitúdinis : * factus sicut nyctícorax in do- lio.

gilávi, * et factus sum passer solitárius in tecto.

ɔta die exprobrábant mi- imíci mei : * et qui lau- nt me advérsum me ju- ɑt :

uia cínerem tanquam pa- manducábam, * et po- 'meum cum fletu miscé- .

ácie iræ et indignatiónis · * quia élevans allisísti

es mei sicut umbra de- vérunt, * et ego sicut fœ- árui.

: autem, Dómine, in ɩum pérmanes : * et ɔriále tuum in genera- m et generatiónem.

exúrgens miseréberis : * quia tempus mise- cjus, quia venit tempus.

ɔóniam placuérunt ser- vis tuis lápides ejus : * et ter- ræ ejus miserebúntur.

Et timébunt géntes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem hu- mílium, * et non sprevit pre- cem eórum.

Scribántur hæc in genera- tióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dó- minum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus com- peditórum : * ut sólveret fí- lios interemptórum :

Ut annúntient in Sion no- men Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sér- viant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in genera- tiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mu- tábis eos, et mutabúntur, * tu

autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 142.

Domine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscu... sicut mórtuos sæculi : * e... anxiátus est super me spi... tus meus, in me turbátum... cor meum.

Memor fui diérum an... quórum, meditátus sum... ómnibus opéribus tuis, * i... factis mánuum tuárum m... ditábar.

Expándi manus meas... te : * ánima mea sicut t... sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, D... mine : * defécit spíritus m...

Non avértas fáciem tu... a me : * et símilis ero des... déntibus in lacum.

Audítam fac mihi m... misericórdiam tuam, * q... in te sperávi.

Notam fac mihi vi... qua ámbulem, * qui... levávi ánimam meam.

Eripe me de inimicis... Dómine, ad te conf... doce me fácere volu... tuam, quia Deus me...

Spíritus tuus bonus... cet me in terram re... propter nomen tuum... mine, vivificábis me, i... táte tua.

Edúces de tribulatione... mam meam, et in miser... dia tua dispérdes in... meos.

Et perdes omnes q... bulant ánimam meam, *... niam ego servus tuus...

lória Patri.

Antiphona.

e reminiscáris, Dómine,
:ta nostra vel paréntum
rórum, neque vindíctam
as de peccátis nostris.

LITANIÆ.

RIE, eléison.
hriste, eléison.
yrie, eléison.
hriste, audi nos.
hriste, exáudi nos.
ater de cœlis, Deus, mi-
re nobis.
Fili Redémptor mundi,
s, miserére nobis.
píritus Sancte, Deus, mi-
re nobis.
ncta Trínitas, unus Deus,
:rére nobis.
ancta María, ora pro no-

ancta Dei génitrix, ora.
ancta Virgo Vírginum,
pro nobis.
ancte Míchael, ora pro.
ancte Gábriel, ora pro.
ancte Ráphael, ora pro.
mnes sancti Angeli et Ar-
igeli, oráte pro nobis.
mnes sancti beatórum
ituum órdines, oráte pro.
ancte Joánnes Baptísta,
pro nobis.
ancte Joseph, ora pro.
mnes sancti Patriárchæ
rophétæ, oráte pro.
ancte Petre, ora pro.
ancte Paule, ora pro
ancte Andréa, ora pro.

Sancte Jacóbe, ora pro.
Sancte Joánnes, ora pro.
Sancte Thoma, ora pro
Sancte Jacóbe, ora pro.
Sancte Philíppe, ora pro.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora pro.
Sancte Simon, ora pro.
Sancte Thaddæe, ora pro.
Sancte Mathía, ora pro.
Sancte Bárnaba, ora pro.
Sancte Luca, ora pro.
Sancte Marce, ora pro.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora pro.
Sancte Lauréntí, ora pro.
Sancte Vincénti, ora pro.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes et Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora pro.
Sancte Gregóri, ora pro.
Sancte Ambrósi, ora pro.
Sancte Augustíne, ora pro.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.
Sancte Martíne, ora pro.
Sancte Nicoláe, ora pro.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro.

Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.

Sancte Antóni, ora pro.

Sancte Benedícte, ora pro.

Sancte Bernárde, ora pro.

Sancte Domínice, ora pro.

Sancte Francísce, ora pro.

Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro nobis.

Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.

Sancta Agatha, ora pro.

Sancta Lúcia, ora pro.

Sancta Agnes, ora pro.

Sancta Cæcília, ora pro.

Sancta Catharína, ora pro.

Sancta Anastásia, ora pro.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.

Ab ira tua, líbera nos.

A flagéllo terræmótus, líbera nos, Dómine.

A subitánea et improvísa morte, líbera nos.

Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.

Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, líbera nos.

A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.

A fúlgure et tempesta[illegible] libera nos, Dómine.

A morte perpétua, líbe[illegible] nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ [illegible] carnatiónis tuæ, líbera [illegible]

Per advéntum tuum, [illegible] bera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, [illegible] bera nos, Dómine.

Per baptísmum et san[illegible] jejúnium tuum, líbera [illegible]

Per crucem et pas[illegible] tuam, líbera nos.

Per mortem et sepul[illegible] tuam, líbera nos.

Per sanctam resurre[illegible] nem tuam, líbera nos.

Per admirábilem asce[illegible] nem tuam, líbera nos.

Per advéntum Sp[illegible] Sancti Paráclitì, líbera [illegible]

In die judícii, líbera [illegible]

Peccatóres, te roga[illegible] audi nos.

Ut nobis parcas, te r[illegible] mus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te [illegible] gámus, audi nos.

Ut ad veram pœnite[illegible] nos perdúcere digne[illegible] rogámus, audi nos.

Ut Ecclésiam tuam [illegible] tam régere et conserv[illegible] néris, te rogámus, audi [illegible]

Ut domnum Aposto[illegible] et omnes Ecclesiástico[illegible] dines in sancta religióne [illegible] serváre dignéris, te roga[illegible] audi nos.

Ut inimícos sanctæ E[illegible]

æ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus hristiánis pacem et veram oncórdiam donáre dignéris, rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christáno pacem et unitátem rgíri dignéris, te rogámus, idi nos.

Ut nosmetípsos in tuo ncto servítio confortáre et onserváre dignéris, te roímus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœstia desidéria érigas, te roímus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus ostris sempitérna bona reibuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fraum, propinquórum, et beefactórum nostrórum ab térna damnatióne erípias, rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et onserváre dignéris, te roímus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus deinctis réquiem ætérnam doáre dignéris, te rogámus, udi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi os.

Agnus Dei, qui tollis pecita mundi, parce nobis, ómine.

Agnus Dei, qui tollis pecita mundi, exáudi nos, Dóine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

PSALMUS 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et reveréantur * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri.

Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro eo.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro eo.

Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.

Sancte Stéphane, ora pro.

Sancte Lauréntí, ora pro.

Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.

Sancte Silvéster, ora pro.

Sancte Gregóri, ora pro.

Sancte Augustíne, ora pro.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro eo.

Sancte Benedícte, ora pro.

Sancte Francísce, ora pro.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, ora te pro eo.

Sancta María Magdaléna, ora pro eo.

Sancta Lúcia, ora pro eo.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro eo.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.

Propítius esto, parce ei, Dómine.

Propítius esto, exáudi eum, Dómine.

Propítius esto, líbera eum, Dómine.

Ab ira tua, líbera eum.

A perículo mortis, líbera.

A mala morte, líbera eum.

A pœnis inférni, líbera.

Ab omni malo, líbera eum.

A potestáte diáboli, líbera.

Per nativitátem tuam, líbera eum, Dómine.

Per Crucem et passiónem tuam, líbera eum.

Per mortem et sepultúram tuam, líbera eum.

Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera eum.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera eum.

Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera eum.

In die judícii, líbera eum.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut ei parcas te rogámus, audi nos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Deinde cum in agone exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

ORATIO.

Proficíscere, ánima christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit, in nómine Jesu Christi, Filii Dei vivi, qui pro te passus est, in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est, in nómine Angelórum et Archangelórum, in nómine Thronórum et Dominatiónum, in nómine Principátuum et Potestátum, in nómine Chérubim et Séraphim, in nómine Patriarchárum et Prophetárum, in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum, in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum, in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum, in nómine sanctárum Virg-

ómnium Sanctórum et
nctárum Dei ; hódie sit in
ce locus tuus, et habitátio
ı in sancta Sion. Per eúm-
m Christum Dóminum nos-
um.
℟. Amen.

ORATIO.

EUS miséricors, Deus cle-
ns, Deus, qui secúndum
ltitúdinem miseratiónum
írum peccátum pœnitén-
m deles, et præteritórum
minum culpas vénia re-
ssiónis evácuas ; réspice
opítius super hunc fámu-
n tuum N. et remissiónem
nium peccátorum suórum
a cordis confessióne pos-
ıtem deprecátus exáudi.
nova in eo, piíssime Pater,
idquid terréna fragilitáte
rrúptum, vel quidquid
ıbólica fraude violátum
; et unitáti córporis Ec-
siæ membrum redemptió-
ı annécte. Miserére, Dó-
ne, gemítuum, miserére
rymárum ejus, et non ha-
ntem fidúciam nisi in tua
sericórdia, ad tuæ sacra-
ntum reconciliatiónis ad-
tte. Per Christum Dómi-
m nostrum.
℟. Amen.

OMMENDO te omnipoténti
o, charíssime frater, et ei,
jus es creatúra, commítto :
cum humanitátis débitum
rte interveniénte persól-
ris, ad auctórem tuum,
qui te de limo terræ formá-
verat, revertáris. Egrediénti
ítaque ánimæ tuæ de córpore,
spléndidus Angelórum cœtus
occúrrat : judex Apostolórum
tibi senátus advéniat : can-
didatórum tibi Mártyrum
triumphátor exércitus ób-
viet : liliáta rutilántium te
confessórum turma circúm-
det : jubilántium te Vírginum
chorus excípiat : et beátæ
quiétis in sinu Patriarchárum
te compléxus adstríngat :
mitis atque festívus Christi
Jesu tibi aspéctus appáreat,
qui te inter assisténtes sibi
júgiter interésse decérnat.
Ignóres omne quod horret
in ténebris, quod stridet in
flammis, quod crúciat in tor-
méntis. Cedat tibi tetérrimus
Sátanas cum satellítibus suis :
in advéntu tuo te comitánti-
bus Angelis contremíscat,
atque in ætérnæ noctis chaos
immáne diffúgiat. Exúrgat
Deus, et dissipéntur inimíci
ejus : et fúgiant qui odérunt
eum a fácie ejus. Sicut déﬁ-
cit fumus, defíciant, sicut
fluit cera a fácie ignis, sic
péreant peccatóres a fácie
Dei : et justi epuléntur, et
exúltent in conspéctu Dei.
Confundántur ígitur et eru-
béscant omnes tartáreæ le-
giónes, et minístri Sátanæ
iter tuum impedíre non áu-
deant. Líberet te a cruciátu
Christus, qui pro te cruci-
fixus est. Líberet te ab ætérna

morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constituat te Christus, Filius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

ORATIO.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis et de flamma ignis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis, regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David

manu regis Saul, et de
nu Golíæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam
vi tui, sicut liberásti Pe-
m et Paulum de carcé-
us.

℟. Amen.

Et sicut beatíssimam The-
m vírginem et mártyrem
m de tribus atrocíssimis
méntis liberásti, sic libe-
e dignéris ánimam hujus
vi tui, et tecum fácias
bonis congaudére cœlés-
us.

℟. Amen.

ORATIO.

)MMENDAMUS tibi, Dó-
ne, ánimam fámuli tui N.
ecamúrque te, Dómine
u Christe, Salvátor mundi,
propter quam ad terram
sericórditer descendísti,
triarchárum tuórum síni-
s insinuáre non rénuas.
nósce, Dómine, creatú-
n tuam, non a diis aliénis
átam, sed a te solo Deo
o et vero, quia non est
us Deus præter te, et non
secúndum ópera tua. Læ-
ca, Dómine, ánimam ejus
conspéctu tuo, et ne me-
neris iniquitátum ejus an-
uárum, et ebrietátum
as suscitávit furor sive
vor mali desidérii. Licet
im peccáverit, tamen Pa-
m, et Fílium, et Spiri-
n Sanctum non negávit,
sed crédidit, et zelum Dei
in se hábuit, et Deum, qui
fecit ómnia, fidéliter ado-
rávit.

ORATIO.

DELICTA juventútis et igno-
rántias ejus, quæsumus, ne
memíneris, Dómine: sed se-
cúndum magnam misericór-
diam tuam memor esto illíus
in glória claritátis tuæ. Ape-
riántur ei cœli, collæténtur
illi Angeli. In regnum tuum,
Dómine, servum tuum sús-
cipe. Suscípiat eum sanctus
Míchael Archángelus Dei,
qui milítiæ cœléstis méruit
principátum. Véniant illi ób-
viam sancti Angeli Dei, et
perdúcant eum in civitá-
tem cœléstem Jerúsalem. Sus-
cípiat eum beátus Petrus
Apóstolus, cui a Deo claves
regni cœléstis tráditæ sunt.
Adjuvet eum sanctus Paulus
Apóstolus, qui dignus fuit
esse vas electiónis. Intercé-
dat pro eo sanctus Joánnes
eléctus Dei Apóstolus, cui re-
veláta sunt secréta cœléstia.
Orent pro eo omnes sancti
Apostoli, quibus a Dómino
data est potéstas ligándi atque
solvéndi. Intercédant pro eo
omnes sancti et elécti Dei,
qui pro Christi nómine tor-
ménta in hoc sæculo susti-
nuérunt: ut vínculis carnis
exútus, pervenire mereátur
ad glóriam regni cœléstis:
præstánte Dómino nostro
Jesu Christo; Qui cum Patre

et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Confitémini Dómino, 22, *et totus Psalmus* Beáti immaculáti, *per Horas distributus*, 24.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subvenite, Sancti Dei; occúrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

Suscipiéntes ánimam.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei.

Offeréntes eam.

Deinde Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Postea Pater noster *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta inferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tu[o].

Orémus.

ORATIO.

Tibi, Dómine, comm[endá]mus ánimam fámuli tu[i] ut defúnctus sæculo tib[i] [vi]vat, et quæ per fragilitá[tem] humánæ conversatiónis pe[c]cáta commísit, tu vení[a] [mi]sericordíssimæ pietátis [ab]térge. Per Christum D[ómi]num nostrum.

Amen.

BENEDICTIO MENS[Æ].

Ante prandium S[acerdos] benedicturus mensam a[it] Benedícite, *et alii re[sp.]* Benedícite. *Deinde* ... ℣. Oculi ómnium, *et a[lii] sequuntur* In te sperant, [Dó]mine, et tu das escam [illó]rum in témpore opp[ortúno]. Aperis tu manum tu[am] ... imples omne ánimal [bene]dictióne.

Glória Patri.

Sicut erat.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster secr[eto].

℣. Et ne nos.

℟. Sed líbera.

Postea Sacerdos ...

Orémus.

Benedic, Dómine, ...

tua dona, quæ de tua
itáte sumus sumptúri.
Christum Dóminum nos-
n.
. Amen.
Deinde Lector Jube,
ne, benedícere.
nedictio.—Mensæ cœlés-
partícipes fáciat nos Rex
næ glóriæ.
Amen.
ost prandium aguntur
iæ hoc modo dicto a
ore, Tu autem, Dó-
, miserére nobis.
Deo grátias. *Omnes sur-*

cerdos incipit, ℣. Con-
itur tibi, Dómine, óm-
pera tua.
Et sancti tui benedí-
tibi.
Glória Patri.
Sicut erat in princípio.
stea Sacerdos absolute
:

ius tibi grátias, omnípo-
Deus, pro univérsis be-
is tuis: Qui vivis et reg-
saecula sæculórum.
Amen.
inde alternatim dicitur
us Miserére mei, Deus,
el Psalmus 116.

ate Dóminum, omnes
s: * laudáte eum, omnes
li:
óniam confirmáta est
nos misericórdia ejus: *

et véritas Dómini manet in
ætérnum.
Glória Patri.
Sicut erat.
Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Sacerdos dicit Pater nos-
ter.
℣. Et ne nos indúcas in
tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dispérsit, dedit pau-
péribus.
℟. Justítia ejus manet in
sæculum sæculi.
℣. Benedícam Dóminum
in omni témpore.
℟. Semper laus ejus in
ore meo.
℣. In Dómino laudábitur
ánima mea.
℟. Audiant mansuéti, et
lætántur.
℣. Magnificáte Dóminum
mecum.
℟. Et exaltémus nomen
ejus in idípsum.
℣. Sit nomen Dómini be-
nedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque
in sæculum.
Deinde sine Orémus.

Retribuere dignáre, Dó-
mine, ómnibus nobis bona
faciéntibus propter nomen
tuum vitam ætérnam.
℟. Amen.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per

misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Pater noster *secreto*

Quo finito dicit Sacerdos : Deus det nobis suam pacem.

℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite, *et alii repetunt* Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit versum, et alii prosequuntur.

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Sicut erat.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

Et ne nos.

Orémus.

Bénedic, Dómine, *ut supra in prandio*, ccxx.

Jube, Domne.

Benedictio. — Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur : Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus ; escam dedit timéntibus se.

Glória Patri.

[illegible] erat.

Sacerdos dicat.

Benedictus Deus in [illegible] suis, et sanctus in [illegible] opéribus suis : qui [illegible] regnat in sæcula sæculor[illegible]

℟. Amen.

Deinde alternatim [illegible] *Psalmus*, Laudáte Dominum, omnes gentes, *et* [illegible] *liqua ut supra*, ccxxj

Quando semel com[illegible] *omnia dicuntur ut in* [illegible]

Prædictus modus bene[illegible] *cendi mensam, et* [illegible] *gratias, servatur omni* [illegible] *pore hujus partis* [illegible] *nalis.*

ITINERARIUM

Clericus in ipso itiner[illegible] *gressu, si solus fuerit* [illegible] *cat quæ sequuntur in* [illegible] *lari, si cum sociis in* [illegible] *rali.*

Antiphona In viam [illegible]

CANTICUM ZACHARIÆ

[Luc. [illegible]]

Benedictus Dóminus [illegible] Israel, * quia visitavit [illegible] fecit redemptiónem [illegible] suæ :

Et eréxit cornu salutis [illegible] bis * in domo David [illegible] sui.

Sicut locutus est per [illegible] sanctórum, * qui a [illegible] sunt, prophetarum e[illegible]

Salútem ex inimicis [illegible] * et de manu omnium [illegible] odérunt nos.

ad faciéndam misericór-
a cum pátribus nostris :
memorári testaménti sui
cti.
usjurándum, quod ju-
t ad Abraham Patrem
trum,* datúrum se nobis.
Ut sine timóre, de manu
nicórum nostrórum libe-
,* serviámus illi.
n sanctitáte, et justítia
am ipso,* ómnibus diébus
stris.
Et tu puer, Prophéta Altís-
i vocáberis : * præíbis
m ante fáciem Dómini
ráre vias ejus.
Ad dandam sciéntiam sa-
is plebi ejus : * in remis-
nem peccatórum eórum.
Per víscera misericórdiæ
ei nostri : * in quibus visi-
vit nos, óriens ex alto :
Illumináre his qui in té-
ebris et in umbra mortis
dent, * ad dirigéndos pe-
es nostros in viam pacis.
Glória Patri, et Filio.

Antiphona.

In viam pacis et prosperi-
itis dírigat nos omnípotens
t miséricors Dóminus : et
Angelus Ráphael comitétur
nobiscum in via, ut cum pace,
alúte et gáudio revertámur
ad própria.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta.

℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti, tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum, ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham puérum tuum de Ur Chaldæórum edúctum per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti, quæsumus ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce quo téndimus próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuorum in salútis tuæ prosperitáte dispóne, ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædixit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini. Amen.

PRÆPARATIO

AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Antiphona.

Ne reminiscáris,*Dómine, ·lícta nostra vel paréntum ›strórum, neque vindícm sumas de peccátis nosis.

Quæ Antiphona in Festis ›plicibus tantum duplicar.

Deinde dicuntur sequens Psalmi Quam dilécta ta·rnácula, 103; Benedixís, Dómine, 103; Inclina, ómine, 104; Crédidi, propr quod, 134; De profúns, 140.

Postea repetitur Antiphona e reminiscáris, Dómine, de·ta nostra vel paréntum ›strórum; neque vindíctam ımas de peccátis nostris.

Deinde Sacerdos dicit Kye, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in ·ntatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum.

℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et Sancti tui exúltent

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, m

Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet; et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti, quæ et corda nostra clementer expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica, ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante Celebrationem et Communionem dicendæ.

ORATIO SANCTI AMBROSII EPISCOPI.

DIE DOMINICA.

Summe Sacérdos, et vere Póntifex, Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum, et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium: rogo per hanc miram et ineffábilem charitátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo; doce me servum tuum indígnum, quem in

cétera dona tua étiam ad officium sacerdótale vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ : doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devótione et timóre, quibus óportet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere, et cogitáre, quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tútela fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cúnctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ, et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persequúntur : páveant illi qui nos pérdere festínant.

FERIA II.

Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ extíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte : ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrymárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta corpóris castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sánguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis junguntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

FERIA III.

Quis digne hoc celebráre póterit, nisi tu Deus omní-

potens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confiteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium, propter nímia peccáta mea et infinitas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confiteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc Sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrymárum fonte, cum lætítia spirituáli et cœlésti gáudio. Séntiat mens dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA IV.

Ego enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ accédo ad altáre tuum licet peccátor, ut ófferam tibi Sacrifícium, quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra, Deus, pro Ecclésia sancta tua et pro pópulo quem acquisivísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses: nec per me indígnum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse redémptio. Prófero étiam, Dómine, (si dígneris propítius intuéri) tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

FERIA V.

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es; quia tu Deus noster es. ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras; et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra; et da nobis cor cárneum, quod te amet, te di-

ligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis officia præstolántem, aspícere dignéris: et ut nullíus sit írritum vótum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse própitius audíre et exaudíre delectéris.

FERIA VI.

Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium, et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendísti, et das vitam mundo de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex suo sacratíssimo látere emanávit: ut exinde reficti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in Patrum hóstias descendébat, qui et oblatiónes nostras corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymárum devotióne, cum reveréntia et tremóre; ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO.

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur: da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad Altáre tuum accédam; ita ut hæc cœléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis quem ego dabo caro mea est, pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: Si quis manducáver-

ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et nunquam in te déficis; cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne deficere possit in via tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam: sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen, et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes; recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam: ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum adíderis regnum Deo et tri, et eris Deus ómnia in mnibus. Tunc enim me de satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec tiam in ætérnum: Qui cum eódem Deo Patre et Sp Sancto vivis et regnas per nia sæcula sæculórum. Amen.

ALIA ORATIO
ANTE MISSAM

Ad mensam dulcíssim vivii tui, pie Dómine Christe, ego peccator própriis méritis nihil súmens, sed de tua dens misericórdia et b táte accédere véreor et tremisco. Nam cor et c hábeo multis crimínib culátum, mentem et lin non caute custodítam. o pia Déitas, o trem Majéstas, ego miser angústias deprehénsus fontem misericórdiæ cúrro, ad te festíno dus; sub tuam protect fúgio, et quem júdicem tinére néqueo, Salvat habére suspíro. Tibi, Dó ne, plagas meas osténdo, verecúndiam meam de Scio peccáta mea mu magna, pro quibus t Spero in misericórdias quarum non est num Réspice ergo in me o misericórdiæ tuæ, Dó Jesu Christe, Rex æt Deus et homo, crucif propter hóminem. Ex me sperántem in te, mis

mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis nunquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea, ut purificátus mente et córpore digne degustáre mérear Sancta Sanctórum; et concéde ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salubris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio.

Amen.

ORATIO

S. THOMAS DE AQUINO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ecce accédo ad Sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tanquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem, ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi; quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere Sacraméntum, sed étiam rem et virtútem Sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystíco mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contempléri: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,

per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO.

Gregorius XIII, Pontifex Maximus, concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

Ego volo celebráre Missam, et conficere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, utilitátem meam totiúsque cúriæ militántis, pro ómnibus se commendavérunt o- tiónibus meis in gener in spécie, et pro felici st sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gaudium cum pace, em- datiónem vitæ, spátium ve pœniténtiæ, grátiam et co- solatiónem Sancti Spirit perseverántiam in bonis o- ribus, cor contritum et h- miliátum, atque felicem co meæ consummatiónem, tr- buat mihi omnípotens et m- séricors Dóminus. Amen.

Quia Sacerdos, aut tacita mentis cogitatione, aut ... missa vocis expressione, debet recitare singulatim nom... pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare ... insinuatur per illas litteras N. N. in Canone content... et ne hujusmodi determinatarum personarum nomina... ob multitudinem aut incertum ordinem, ingerat Sacer... celebranti confusionem, non inutile erit sequentem ser... ordinem ex vigesima quæstione Quodlibeti Doctoris Sot... et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerpt...

Meménto, Dómine, si tibi placet,

VIVORUM.

1. Mei, Paréntum, Cognatórum, Fratrum, Sorórum et amicórum meórum ómnium.

2. Cœtus Cardinálium, ac ómnium superiórum Ordinis, atque Sacérdotum, et sanctæ Ecclésiæ ministrórum.

MORTUORUM.

1. Animárum Paréntum Fratrum, Sorórum, Cog- tórum, atque amicórum o- nium.

2. Animárum ómnium be- nefactórum, tam Spiritu- lium quam corporálium.

VIVORUM.

3. Omnium meæ curæ subectórum, tanquam spirituáium filiórum, et ómnium undatórum, patronórum, et enefactórum spirituálium et emporálium.

4. Omnium Príncipum Christianórum, Dominatióium, et rerum publicárum emporálium.

5. Omnium peccántium, nimicorúmque meórum, atque conversiónis ómnium æreticórum et infidélium.

6. Et ómnium pro quibus cis et vis me debére oráre.

MORTUORUM.

3. Animárum ómnium mihi in génere et in spécie commissárum.

4. Animárum Prælatórum, Sacerdótum, et ómnium ministrórum sanctæ Románæ Ecclésiæ Dei et Apostólicæ.

5. Animárum morte improvísa corpóribus exutárum, atque eárum quarum non est speciális memória.

6. Animárum quæ mei occasióne in Purgatório purgántur: eárum quoque misérrime in Purgatório existéntium.

7. Et eárum ómnium pro quibus scis et vis me debére oráre.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Antiphona.

Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in festis duplicibus tantum duplicatur.

Canticum Benedícite ómnia ópera, 18.

Psalmus Laudáte Dóminum in sanctis ejus, 20.

Et in fine dicitur Glória Patri.

Deinde repetitur Antiphona.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.

℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine non nobis.

℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium, concéde propítius ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiones nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo prosequere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quǽsumus, Dómine, vitiórum nostrórum

flammas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

ORATIONES

Post Celebrationem et Communionem dicendæ.

ORATIO

S. THOMÆ DE AQUINO.

Gratias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ, satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Filii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam; sit mihi armatúra fidei et scutum bonæ volúntatis; sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, charitátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium tam visibílium quam invisibílium firma defénsio; mótuum meórum tam carnálium quam spirituálium perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu Sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

Amen.

ALIA ORATIO

S. BONAVENTURÆ.

Transfige, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo ámoris tui vúlnere, vera serenáque et Apostólica sanctíssima charitáte, ut lángueat et liquefiat ánima mea solo semper ámore et desidério tui; te concupíscat, et defíciat in átria tua; cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem et omne delectaméntum suavitátis: te in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui re-

pleántur víscera ánimæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei : te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te medítétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et affécto, cum perseverántia usque in finem; et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum.

ORATIO

AD BEATISSIMAM VIRGINEM MARIAM.

O sacratissima, o sereníssima et inclyta, gloriósa virgo María, quæ Creatórem ómnium creaturárum in tuo sacratíssimo útero fuísti digna portáre, soláque virgíneo úbere lactáre; cujus veracissimum sacrúmque Corpus et Sánguinem ego indignus peccátor modo súmere præsúmpsi, tuam humíliter deprecor misericórdiam, ut apud ipsum pro me peccatóre intercédere dignéris, ut quidquid in hoc tam ineffabili ac dignissimo Sacrifício per me indígnum ignoránter vel negligénter aut accidenter seu irreverénter, scilicet in tractándo et suméndo ac ministrándo actum est, commíssum vel omíssum, tuis sacratissimis précibus indulgére dignétur idem Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus; Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Amen.

RHYTHMUS S. THOMÆ

AD SACRAM EUCHARISTIAM.

Adoro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contémplans totum déficit.
Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius;

Nil hoc verbo veritátis vérius.
In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor.
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.
O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini:
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.
Pie Pelicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.
Jesu, quem velátum nunc aspício,
Pro fiat illud quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

ALIÆ ORATIONES

DICENDÆ POST CELEBRATIONEM MISSÆ.

ALIA ORATIO

post Communionem.

Anima Christi, sanctífica me; Corpus Christi, salva me; Sanguis Christi inébria me; aqua láteris Christi munda me. O bone Jesu, exáudi me, et ne me permíttas separári a te; ab hoste málígno defénde me, in hora mortis meæ voca me, et pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculórum.
Amen.

ALIA ORATIO

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus qua múniar, prótegar atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibus potúsque quibus pascar, inébrier et deléctor. Aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium peccatórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna, et nunc, et in perpétuum.
Amen.

ORATIO

A PAPA URBANO VIII

EDITA.

Ante óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, et peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, et iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, et cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, et in ópere non se eméndat.

Si expéctas, non corrígimur; si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod égimus; oblivíscimur post visitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus; si suspénderis gládium, prom[illegible] non sólvimus.

Si férias, clamámus ut p[illegible] cas; si pepérceris, iterum provocámus ut férias.

Habes, Dómine, con[illegible] téntes reos; nóvimus quod nisi dimíttas, recte nos p[illegible] mas.

Præsta, Pater omnipot[illegible] sine mérito quod rogam[illegible] qui fecísti ex níhilo qui te [illegible] gárent.

Per Christum Dómi[illegible] nostrum.

Amen.

℣. Gregem tuum, Pa[illegible] ætérne, non déseras.

℟. Sed per beátos Ap[illegible] tolos tuos perpétua de[illegible] sióne custódias.

℣. Prótege, Dómine [illegible] pulum tuum ad te cla[illegible] tem, et Apostolórum [illegible] rum patrocínio conf[illegible] tem.

℟. Perpétua defen[illegible] custódias.

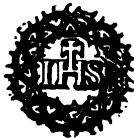
℣. Oráte pro nobis, [illegible] Apostóli Dei.

℟. Ut digni efficiámur pro-
iissiónibus Christi.

ORATIO.

)RÆSTA, quæsumus, omní-
otens Deus, ut nullis nos
ermíttas perturbatiónibus
óncuti, quos in Apostólicæ
onfessiónis petra solidásti.
er Dóminum.
Amen.

MPLORET, Clementíssime
Dómine, nostris opportú-
am necessitátibus opem de-
óte a nobis proláta meditá-
o, qua sanctus olim Joánnes
hrysóstomus, in hac Basí-
ca cónditus, te cum beatís-
mis Apóstolis Petro et
'aulo repræsentávit sic col-
oquéntem: Circúmdate hanc
novam Sion, et circumval-
láte eam; hoc est custodíte,
munite, précibus firmáte;
ut quando iráscor in tém-
pore, et orbem terræ concú-
tio, aspíciens sepúlcrum ves-
trum nunquam desitúrum,
et quæ libénter propter me
géritis stígmata, iram mise-
ricórdia vincam, et ob hanc
percípiam vestram interces-
siónem: étenim quando Sa-
cerdótium et Regnum vídeo
lacrymári, statim quasi
compátiens ad commiseratió-
nem flector, et illíus meæ vo-
cis reminíscor: Prótegam
urbem hanc propter David
servum meum, et Aaron
sanctum meum: Dómine,
fiat, fiat.
Amen, amen.

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM

A SANCTA SEDE APOSTOLICA

PRO ALIQUIBUS LOCIS CONCESSA.

PARS ÆSTIVA.

DIE XI MAII.

IN FESTO

'RANCISCI DE HYERONIMO

SOCIETATIS JESU,

confessoris

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Con-
soris non Pontificis, primo
o, præter ea quæ sequun-
.

ORATIO.

:us, qui Beátum Fran-
cum ad animárum salú-
a exímium verbi tui præ-
nem effecísti, ejus nobis
ercessióne concéde, ut le-
tuæ mandáta et júgiter
utémur in corde, et fidé-
:r opéribus exequámur.
r Dóminum, etc.

In primo Nocturno Lectio-
: de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS de Hyerónimo in Tarentíni agri óppido, cui Criptáleæ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cœli benedictióne prævéntus, pueritiam egit innocentissimis móribus præstántem, et futúræ sanctitátis indíciis conspícuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam Evangelicórum operariórum contubérnium admissus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et Apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prælúdere visus est. Theológica stúdia Neápoli agréssus, et

Sacerdótio initiátus, ita vitæ suæ ratiónes ad Evangélica consília accommodávit, ut Sacérdotis Sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingréssus, jactis in Tirocinio religiósæ perfectiónis, ardentissimæ in Deum et próximos charitátis, insígnis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies singulos increméntum accipiébant, theologíæ curriculum confécit, et solémni quátuor votórum professióne sese obstríngens, exímium reguláris observántiæ exémplar evásit. Pro sacra expeditióne ad Japóniam, quam martyrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram Missiónum jussu Præsulum accépit, quod non sine Dei númine factum evéntus comprobávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus: et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Etsi enim córpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac prætérea carnem assíduis jejúniis, vigíliis, verberibúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscípiens, quot feréndis [illegible] simul vix pares essent, [illegible] credíbile dictu est, quanta pro glória Dei, quam [illegible] quærébat, égerit, non [illegible] Neápoli, sed in áliis quoque ejúsdem regni provínciis, quot labóres et ærumnas túlerit, quanto cum fructu in agro Domínico excolendo plus quadraginta annos [illegible] sudáverit. Frequéntes et [illegible] pius plures eódem die [illegible] bébat conciónes per [illegible] cómpita et pláteas ad [illegible] ribus deténtos, ad [illegible] rémibus mancipátos, ad [illegible] lites, contra circulatóres [illegible] pudéntes, contra pub[illegible] quosvis peccatóres, [illegible] famæ prostitútæ mulíeres. Accedébant mirabília [illegible] treménda divínæ ultiónis [illegible] vérsus pervicáces docum[illegible] ta, scrutátio córdium, prædíctio rerum futurárum, [illegible] córporis divérsis in locis [illegible] plicátio, grátia sanitátum, annóna divínitus multiplicáta, vox étiam ex ore [illegible] trícis súbita morte [illegible] extórta, quæ se apud [illegible] ros esse palam denuntiávit. Ex quo fiébat, vix [illegible] quam e superióri loco [illegible] pópulum díceret, quin [illegible] gnem áliquem peccatórum Christo lucrifáceret. [illegible] dum étiam decem, [illegible] núnquam quíndecim [illegible] trículæ simul sua [illegible] na defléntes in [illegible]

l pœniténtiam confugérunt.
℟. Amávit eum Dóminus, ornávit eum: stolam glóæ induit eum, * Et ad pors paradísi coronávit eum. lelúia.
℣. Induit eum Dóminus rícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

ssidua ejus ópera fuit in grótis inviséndis, in moriíndis ad mortem rite præuràndis, in concórdia animóm dissidéntium conciliánı, in paupéribus ope, ac látio sublevándis. Commuónem, quam dicunt genelem, síngulis cujúslibet ensis tértiis diébus Domícis usque ádeo promóvit, sæpe quíndecim míllia filium, aliquándo vigínti íllia, aut eo ámplius ad Euarísticam mensam convérint. Exercítiis spirituális ex Sancti Ignátii institóris præscripto sacerdóm cœtus, virórum religiorum, et Vírginum Deo detárum monastéria, puelläm cœnóbia, studéntium venum collégia, et semináı, atque omne hóminum nus miríﬁce excóluit. Grasimas difficultátes, et motias, quas illi dæmon exábat, invícta patiéntia surávit: nec semel maxíllam rcutiéntibus submísso ánio álteram præbuit: quin acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre infflíctos signo crucis repénte cessáre fecit, hominémque ad Christiánam religiónem addúxit. Demum, in cœlum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána Professórum domo die undécima máii, anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis, ac miráculis clarum, Pius séptimus Póntifex Máximus in Beatórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.
Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

DIE XVI MAII.

IN FESTO

S. JOANNIS NEPOMUCENI,

presbyteri et martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále silé

tium nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti; da nobis, ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre, ac ómnia pótius mala quam ánimæ detriméntum in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, Beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ periculo evásit incólumis. Egrégia índole piáque institutióne cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit. Nam Ecclésiam frequénter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus litteris ad humanitátem informátus; Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, Philosophíæ, Theologíæ, sacrorúmque Cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum igitur in vitiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntiæ et pietátis ubéres éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, munus sibi demandátam Evangélii coram Rege Wencesláo Quarto prædicándi provínciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa Rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen quas ei óbtulit dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit.

LECTIO V.

REGIIS illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum Joánna Regina consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wencesláus ab officio institúto decessísset, atque in vitia præceps abriperétur, [illegible] vero Cónjugis obtestatió-

mónita graváte ferret; ınténdere ausus est, ut in ıcramentáli judício Sacer- ɔti crédita Regínæ arcána ɔi a Joánne panderéntur. t Dei miníster blandítiis 'imum, torméntis deinde, cárceris squalóre tentátus, :fáriæ Regis cupiditáti fór- ıer óbstitit. Fuféntem ta- en Wenceslái ánimum cum ɔ execrándo propósito nec ımána nec divína jura de- rrérent: suprémum agó- em, quem instáre sibi thléta Christi nóverat, ópulo in concióne de im- endéntibus étiam Regni ılamitátibus admónito, non bscúre prænuntiávit. Mox oleslávia m profectus ad eátæ Vírginis Imáginem ntíquo cultu célebrem, cœ- ste præsídium ad certán- um bonum certámen effúsis récibus implorávit. Inde ésperi reverténtem in per- igílio Domínicæ Ascensiónis lex e fénestra conspicátus ar- éssit: cumque veheméntius rgéret, et próximam in quis, si obluctári pérgeret, ubmersiónem intentáret, oánnes invícta constántia rrróres minásque refutávit. taque Regis império in Mol- ávam flumen Pragam in- érfluens noctu dejéctus, il- ústrem Martyrii corónam st consecútus.

℟. Desidérium ánimæ ejus ribuísti ei, Dómine, * Et vo- luntáte labiórum ejus non fráudasti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dul- cédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pre- tióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Sacrilegum fácinus clam patrátum et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus pateféc it. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, Canónici deinde, Regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam Ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti Sacer- dótis memória miráculis et máxima fidélium, eórum præcípue qui fama pericli- tántur, veneratióne crésce- ret; post annos demum ám- plius trecéntos in jurídica recognitióne Córporis, quod sub humo tándiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et ví- vida repérta est, quæ sexto post anno Judícibus a Sede Apostólica delegátis exhíbi- ta, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum com- mutávit. His ítaque aliísque signis rite probátis, Bene- díctus Décimus tértius Pón-

tifex Máximus die decimanóna mensis mártii anno salútis millésimo septingésimo vigésimo nono primum hunc Sacramentális sigílli Assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, Sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

IN TERTIO NOCTURNO.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur: et occúltum quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Episcopi.

[Comment. in Matth. cap. 19.]

Dominus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet, et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas; quia dies judícii nulla hæc fuisse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris dícite in lúmine, et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidisse; sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt; et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

LECTIO VIII.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum: Idcirco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commissa sunt, super tecta, id est excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes

pótius Deum cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit, * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

LECTIO IX.

Nolite timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor : quando pro natúræ suæ atque origínis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit, negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset : eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuisset, a se in cœlis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudá

DIE XXIV M

in festo

B. MARIÆ VI

TITULO

AUXILIUM CHRIST

ex rescripto 8 januar

(DUPLEX MAJ

AD VESPEI

Antiphona Dum

cum reliquis de

cclxiv.

Psalmi ut in o

vo Beatæ Mariæ

clix.

CAPITUL

[Eccl. c. 24.

Ab inítio, et a

creáta sum, et us

túrum sæculum

nam, et in habitati

coram ipso ministi

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Sæpe dum Chris

cruéntis,

Hostis infénsi p

armis,

Venit adjútrix

cœlo

Lapsa seré

Prisca sic Patr

ménta narrar

Templa testántur

mis

Clara : votívo rep

Festa quo

En novi grates

ríæ

Cántici lætis mód

Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis et Orbis.
O dies felix memoránda fastis,
Qua Petri sedes Fídei magístrum,
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit.
Vírgines castæ, puerique puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde, Reginæ celebráre cœli,
Múnera certent.
Vírginum Virgo benedícta Jesu,
Mater, hæc auge bona : fac, precámur,
Ut gregem pastor pius ad salútis
Páscua ducat.
Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis.

ORATIO.

Omnipotens et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli Christiáni in beatíssima Vírgine María perpetuum auxílium mirabíliter constituísti, concéde propítius ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Sancta María, Dei génitrix Virgo, intercéde pro nobis.

Psalmus Venite, exultemus, 2.

Hymnus Sæpe, *ut supra.*

Antiphonæ et Psalmi trium Nocturnorum ut in Officio parvo beatæ Mariæ Vírginis.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.
[Cap. 8 et 9.]

Ego sapiéntia, hábito in consílio, et erúditis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes

ecérnunt justítiam. Ego di-
géntes me díligo, et qui
ane vígilant ad me, invé-
ient me.

℟. Sancta et immaculáta irgínitas, quibus te láudius éfferam néscio, * Quia uem cœli cápere non póerant, tuo grémio contusti.

℣. Benedícta tu in muliéibus, et benedíctus fructus entris tui.

Quia quem cœli.

LECTIO II.

Mecum sunt divítiæ, et lória, opes supérbæ, et ustítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide retióso, et genímina mea rgénto elécto. In viis justíiæ ámbulo, in médio semiárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de meis.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad portas óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mænia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum.

Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 12 de Stellis.]

VEHEMENTER quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocúere: sed grátias Deo per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam, ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus, síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa Múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum: nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Eva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris, et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis; illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile, tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius Evangélicæ históriæ sériem univérsam: et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion; quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans Dedi suavitátem odóris.

LECTIO V.

QUOD si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiæ, mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent invéneris, age grátias ei qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est sapiéntibus, et insipiéntibus copiosíssima charitáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætitiam. Ipsa prætérita non discutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo

quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promissa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra, cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam hæréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia Lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam: Múlier, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Maríæ vestígia et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim.

℣. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam Fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies Verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

LECTIO VI.

[Ex pub. Monum.]

Præsentissimum Deiparæ auxílium ad Religiónis hostes profligándos sæpe pópulus Christiánus mirum in modum expértus est: ex quo factum ut SS. Póntifex Pius Quintus, post insígnem victóriam, intercedénte Beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum Tyránno apud Echinadas Insúlas reportátam, in Litániis Lauretánis eámdem Reginam cœlórum inter ália præcónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius Séptimus, impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savonæ per annos quinque, eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto, et præter ómnium expectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus Pontifício Sólio restitueretur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens Sacro comitánte Cardinálium Collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat et captivitáte

detentus éxequi nequíverat, áurea Coróna insignem Savónæ imáginem Deíparæ vírginis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu, propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius Séptimus, tótius evéntus íntime cónscius cum intercessióni Sanctæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxílium Christianórum solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Máii vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Officio próprio, ut tanti benefícii distíncta, et perénnis extet memória, et gratiárum áctio.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes Fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Glória Patri.

Unguéntum.

IN TERTIO NOCTURNO.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía Sancti Bernárdi Abbátis.

[In Nat. B. Mariæ Vírginis.]

Intuémini, o Homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti ore arcánum rigatúrus, totum vellus prius infúdit. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum contulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui tótius boni plenitúdinem pósuit in María: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab eo novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam

æc, inquam, volúntas ejus
t, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, sacra
irgo María, et omni laude
gnissima, * Quia ex te or-
s est sol justítiæ, Christus
eus noster.

℣. Ora pro pópulo, intér-
ni pro Clero, intercéde
o devóto fœmíneo sexu:
ntiant omnes tuum juvá-
en, quicúmque tuum sanc-
m implórant auxílium.

Quia ex te.

LECTIO VIII.

ómnibus síquidem, et per
nnia próvidens míseris,
epidatiónem nostram so-
tur, fidem éxcitat, spem
borat, diffidéntiam ábigit,
igit pusillanimitátem. Ad
trem verebáris accédere,
lo audítu térritus, ad fó-
fugiébas: Jesum tibi
dit mediatórem. Quid
n apud talem Patrem Fi-
s talis obtíneat? Exaudié-
r útique pro reveréntia
a; Pater enim díligit Fí-
m. Sed fórsitan et in ipso
jestátem vereáre Divínam,
od licet factus sit homo,
nserit tamen Deus. Ad-
cátum habére vis et ad ip-
n? Ad Maríam recúrre.
ra síquidem humánitas in
ría non modo pura ab
ni contaminatióne, sed
ra singularitáte natúræ.
c dúbius díxerim exau-
tur et ipsa pro reveréntia
. Exáudiet útique Matrem
Fílius, et exáudiet Fílium
Pater.

℟. Beátam me dicent omnes
generatiónes, * Quia fecit
mihi magna qui potens est,
sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a
progénie in progénies timén-
tibus eum.

Quia fecit.

Glória Patri.

Quia fecit.

LECTIO IX.

Filioli, hæc peccatórum
scala, hæc mea máxima fidú-
cia est, hæc tota rátio spei
meæ. Quid enim? Potéstne
Fílius aut repéllere, aut sus-
tinére repúlsam? Non audí-
re; aut non audíri Fílius po-
test? Neutrum plane. Inve-
nísti, ait Angelus, grátiam
apud Deum: felíciter. Sem-
per hæc invéniet grátiam, et
sola est grátia, qua egémus:
nimírum sola est grátia,
qua salvámur. Quid nos ália
concupíscimus, Fratres?
Quærámus grátiam, et per
Maríam quærámus, quia quod
quærit ínvenit, et frustrári
non potest. Quærámus grá-
tiam, sed grátiam apud
Deum: nam apud hómines
grátia fallax. Quærant álii
méritum, nos invenire grá-
tiam studeámus. Quid enim?
Non grátiæ est quod hic su-
mus? Profécto misericórdiæ
Dómini est, quod non sumus
consúmpti nos.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio*, 17.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Antiphona.

Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 4.]

Ab initio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

Te Redemptóris, Dominique nostri
Dícimus matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus, et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet infe-rórum,
Hostis antíquus fremat, et minâces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fu[...] nocére
Méntibus castis, prece quæ vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna
Béllici cessat scéleris tu[...]tus,
Mille sternúntur, fugiu[...] turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta cap[...] Sióne
Turris; arx firmo fabr[...] muro,
Cívitas David, clype[...] acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortes Dei potenti
Déxtera, cœli cumuláta [...]nis,
A piis longe fámulis rep[...]
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venera[...] annos
Trínitas, summo celebrat[...] plausu,
Te fide mentes resona[...] linguæ
Cármine laudent.

℣. Diffúsa est grátia in lá-
 iis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ad te, o sancta Dei Géni-
 rix, clamávimus, et per te
 enit Dómini auxílium no-
 is.

ORATIO.

OMNIPOTENS, et misericors
 eus, qui ad defensiónem
 ópuli Christiáni in Beatíssi-
 na Vírgine María perpétuum
 uxílium mirabíliter cons-
 ituísti, concéde propítius,
 t tali præsídio muníti certán-
 es in vita, victóriam de hoste
 alígno cónsequi valeámus
 morte. Per Dóminum.

*Ad Horas, Hymni et
 salmi ut in Psalterio, sed
 fine Hymnorum dicitur*
 esu, tibi sit glória, Qui natus
 de Vírgine.

AD PRIMAM.

Antiphona Dum esset rex.

Capitulum Regi sæculó-
 m.

℟. *breve.*

℣. Qui natus est de María
 rgine.

Alia ut in Psalterio, 27.

Ad Absolutionem Capituli.
 pláteis.

AD TERTIAM.

Antiphona Læva ejus.

Capitulum Ab inítio.

℟. *breve.* Spécie tua, * et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Nigra sum.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 4.]

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

CAPITULUM.

[Eccl. cap. 24.]

IN pláteis, sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, Commemoratio sequentis et S. Urbani papæ et martyris, ut in Breviario.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María, succúrre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque sanctum tuum implórant auxílium.

Oratio ut ad Laudes.

DIE XXV MAII.

IN FESTO

S. GREGORII SEPTIMI,

papæ et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia.

ORATIO.

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti, da nobis, ejus exémplo et intercessióne, omnia adversántia fortiter superáre. Per Dóminum

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gregorius Papa Septimus, ántea Hildebrándus, Soanæ in Etrúria natus, doctrina, sanctitáte, omníque virtutum génere cum primis nobilis, mirífice universam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri lignum dolántis pedes jam litterarum inscius, lúderet, ex rejectaneis tamen segméntis illa Davídica eleménta oráculi: Dominabitur a mari usque ad mare casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Numine, quo significarétur ejus futuram amplissimam in mundo auctoritátem. Romam deinde profectus, sub protectione sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertatem a láicis oppréssam, ac depravátos Ecclesiasticorum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi Monastério, ubi sub Régula sancti Benedicti austerióris vitæ observántia eo témpore maxime vigébat, Mónachi hábitum induens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a Sanctis ejusdem Cœnóbii Pátribus Prior eléctus. Sed, divína Pr

éntia majóra de eo dispo-
énte in salútem plurimó-
ım, Cluníaco edúctus Hil-
ebrándus, Abbas primum
[onastérii Sancti Pauli ex-
'a muros Urbis électus, ac
óstmodum Románæ Ec-
ésiæ Cardinális creátus, sub
ımmis Pontificibus Leóne
ono, Victore Secúndo,
ephano Nono, Nicoláo
:cúndo, et Alexándro Se-
ındo, præcípuis munéri-
ıs et legatiónibus perfúnc-
s est : sanctíssimi et puris-
mi consílii Vir a béato Pe-
o Damiáni nuncupátus, A
ictore Papa Secúndo Le-
ıtus a latere in Gálliam
issus, Lugdúni Epíscopum,
noníaca nube inféctum,
l sui críminis confessiónem
iráculo adégit. Berengá-
ım in concílio Turonénsi
iterátam hæresis abjurá-
ınem cómpulit. Cadolái
ıoque schisma sua virtúte
mpréssit.

℟. Invéni David servum
eum, óleo sancto meo
xi eum : * Manus enim
ea auxiliábitur ei. Alle-
a.

℣. Nihil profíciet inimí-
s in eo, et filius iniquitá-
non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

ORTUO Alexándro Secún-
, invítus et mœrens uná-
nimi ómnium consénsu, dé-
cimo kaléndas máii, anno
Christi millésimo septuagé-
simo tértio, Summus Pónti-
fex électus, sicut sol effúl-
sit in domo Dei : nam potens
ópere et sermóne, Ecclesiás-
ticæ disciplínæ reparándæ,
fidei propagándæ, libertáti
Ecclésiæ restituéndæ, extir-
pándis erróribus et corrup-
télis tanto stúdio incúbuit,
ut ex Apostolórum ætáte
nullus Pontíficum fuísse tra-
dátur qui majóres pro Ec-
clésia Dei labóres, moles-
tiásque pertúlerit, aut qui
pro ejus libertáte ácrius
pugnáverit. Aliquot provín-
cias a simoníaca labe expur-
gávit.

℟. Pósui adjutórium su-
per poténtem et exaltávi
électum de plebe mea : *
Manus enim mea auxiliábi-
tur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

CUM Missarum solémnia pe-
rágeret, visa est viris piis
colúmba e cœlo delápsa hú-
mero ejus dextro ínsidens
alis exténsis caput ejus ve-
láre, quo significátum est,
Spíritus Sancti afflátu, non
humánæ prudéntiæ ratióni-
bus, ipsum duci in Ecclési-

*Hiem.**

regimine. Cum ab Henrici exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo Crucis extínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmáno eréptus, Cassínum se contúlit; atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiam sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo se interitúrum præscivit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam, et ódivi iniquitátem, proptérea mórior in exílio. Innumerabília sunt quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis sapiénter constítuit: vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in Pontificátu annis duódecim, migrávit in cœlum anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pe[...] ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno H[...] *lia in Evangelium* Vig[...] *de eodem Communi*, se[...] *loco*, lxviij.

DIE XVI JUNI[I].

[...]

S. JOANNIS FRANCISCI [...]

confessoris.

(Duplex secundæ classis [...])

Omnia de Communi C[on]*fessoris non Pontificis*, p[ræ]*ter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Deus, qui ad plúrimos [...] salúte animárum perfe[ren]dos labóres beátum Jo[an]nem Francíscum, confes[so]rem tuum, mirábili ca[ri]táte, et invícta pati[en]tia decorásti, concéde pr[opi]tius ut, ejus exémplis [in]strúcti, et intercessióni[bus] adjúti, ætérnæ vitæ præ[mia] consequámur. Per Dóm[inum] nostrum Jesum Chri[stum] Fílium tuum.

In primo Nocturno Le[ctio]*nes de libro Sapientiæ* [Jus]*tus si morte*, *de Com*[muni] *Confessoris non Ponti*[ficis] *primo loco*, lxxvij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes Franciscus Regis nóbili génere natus, in oppídulo Narbonénsis Gálliæ, cui nomen Fonscoopértus, exímiæ sanctitátis a téneris annis indícia præbuit. In eo jam tum eluxére mira morum innocéntia, flagrans oratiónis stúdium, pudor et modéstia singuláris. Societátem Jesu ingréssus Tolósæ anno ætátis décimo nono, humilitáte, obediéntia, charitáte, ódio sui, ceteríisque vitæ religiósæ virtútibus excélluit. Absolútis stúdiis, totum se procurándæ animárum salúti pénitus devóvit. Asperos Vivariénsium, Velaunórum, et Forénsium montes, et ingéntes Helviórum tractus, glácie, nivibúsque fere perpétuis hórridos, eorúmque colónos inscítia, rusticitáte, barbárie intractábiles suscépit excoléndos, eo succéssu, t innumerábiles hómines, ut Calviána lue inféctos, aut pérditis móribus corrúptos, ad Cathólicam fidem, et ad Christiánam pietátem tradúxerit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Campestribus missiónibus hybérno témpore perfúnctus, æstívo revertebátur Anícium: ibíque in Nosocómiis, et in carcéribus, in privátis ædibus, in cómpitis, ac templis, omne hóminum genus, ómnibus ómnia factus sublevábat. Páuperum greges, corrogátis úndique subsídiis, præsértim cum sævíret fames, multiplicáto, étiam non semel per miráculum, fruménto, sustentábat: unde illi Patris páuperum cognómen índitum fuit. In flagitiósis homínibus, et pérditis præsértim muliérculis, e vitiórum cœno educéndis, vix credíbile, quot probra, ludibriáque pertúlerit, erécto semper, et álacri vultu impertérritus, licet gládiis júgulo sæpe admótis, álapis ori impáctis, et fústibus córpori. Grassánte peste, infírmos eo morbo laborántes sédulo invísens ardénti reficiébat charitáte. Erga álios blandus, ac benéficus, in se ipse sæviébat acérrime, ásperis cilíciis, férreis caténis, cruéntis flagellatiónibus, somnum bréviter in nuda tábula, aut humi carpens, semper abstémius, vilissimóque semper victitans cibo, et ádeo ténui, ut arcéndæ morti pótius, quam sustentándæ vitæ sufficeret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Divino amóre sic erat incénsus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Plures noctis horas oratióni dabat, cœléstibus áffluens deliciis, et extra se sæpe raptus. Rem divínam ea ánimi attentióne, eo vultus ardóre faciébat, ut sacrum, quo effervescébat, ignem étiam in adstántes diffúnderet, aliísque donis supernaturálibus mire cláruit. Tandem vocátus ad præmia labórum, in Viennénsis Diœcésis pago, cui nomen est Lalovéscus, corréptus letháli morbo, ex labóribus contrácto, cum sæviret hyems frigidíssima, cœléstibus recreátus illustratiónibus, ad ætérna gáudia invitátus, spíritum Creatóri réddidit, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, die trigésima prima decémbris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepúlcrum incredíbile populórum per aspérrimos montes úndique confluéntium concúrsu, ob sanctitátis, et miraculórum famam, quæ máxime percrebescébat, summa devotióne est frequentátum. Quibus ómnibus permótus Clemens Undécimus Póntifex Máximus, Joánnem Franciscum anno MDCCXVI Beatórum fastis adscripsit. Clemens vero XII anno MDCCXXXVII novis in diem fulgéntem miráculis, in sanctórum album ritu solemni rétulit, 16 junii ejúsdem póstea celebrándæ festivitáti Benedictus XIV assignávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio nocturno homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxx.

DIE XVI JUNII.

secunda infra octavam.

S. JOANNIS FRANCISCI REGIS

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno lectiones beáti Francisci de... *in Communi*, lxxx.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

[Hom. 13 in Evang.]

Sed véniens Dóminus, quid vigilántibus servis exhíbeat, audiámus : Amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Præcínget se, id est, ad retributiónem præparat : et fáciet illos discúmbere, id est, in ætérna réquie refovéri : discúmbere quippe nostrum, in regno quiéscere est. Unde rursus Dóminus dicit : Vénient, et recúmbent cum Abraham, Isaac, et Jacob. Tránsiens autem Dóminus minístrat; quia lucis suæ illustratióne nos sátiat; transíre vero dictum est, cum de judício ad regnum redit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Sed quid, si servi in prima vigília negligéntes exístunt ? Prima quippe vigília, primæ ætátis custódia est; sed neque sic desperándum est, et a bono ópere cessándum. Nam longanimitátis suæ patiéntiam insínuans Dóminus subdit : Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi : prima quippe vigília, primævum tempus est, id est, pueritia. Secúnda, adolescéntia vel juvéntus, quæ auctoritáte sacri elóquii unum sunt, dicénte Salomóne : Lætáre, júvenis, in adolescéntia tua. Tértia autem, senéctus accípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Qui ergo vigiláre in prima vigília nóluit, custódiat vel secúndam : ut qui convérti a pravitátibus suis in pueritiam

negléxit, ad vias vitæ saltem in témpore juventútis evígilet; et qui in secúnda evigiláre nóluit, tértiæ vigíliæ remédia non amíttat; ut qui in juventúte ad vias vitæ non evígilat, saltem in senectúte resipíscat. Non est jam, quid homo excusatiónis invéniat; Deus despícitur, et expéctat; contémni se videt, et révocat; injúriam de contémptu suo súscipit, et tamen quandóque reverténtibus étiam præmia promíttit.

Te Deum laudámus, 16.

In secundis Vesperis fit commemoratio Sanctorum Marci et Marcelliani, Martyrum, ut in breviario.

DIE XVIII JUNII.

tertia infra octavam

S. JOANNIS FRANCISCI REGIS.

(DUPLEX.)

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Joánnis Chrysostómi.

LECTIO IV.

[De S. Philogonio.]

Ad hanc beátam réquiem tránsiit beátus Joánnes Franciscus: quænam igitur orátio par sit viri láudibus, quem Deus tam felíci sorte dignátus est? Non est ulla: sed age, dic mihi, num idcirco silébimus? Et cujus rei grátia con-[illegible]ímus? An dicémus nos haud posse magnitúdinem gestórum oratióne cónsequi? Atqui ob hoc ipsum necesse est dícere, quandóquidem hæc est præcípua laudum illíus pars, quod factis verbis æquiparári non possint. Nam quorum bene facta natúram étiam súperant mortálem, perspícuum est, quod horum laudes excédunt linguam humánam. Haud tamen ob id aspernábitur officium nostrum, quod pro víribus præstámus, sed suum imitábitur Dóminum: si quidem et ille víduæ duos tantum óbolos dejiciénti in gazophylácio, non tantum duórum obolórum mercédem réddidit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Proinde, quamvis nostræ facultátes exíguæ sunt, minimique prétii, áttamen, quæ póssumus, offérimus. Et licet non respóndeant magnitúdini meritórum ánimæ præclári, justique Joánnis Francisci, tamen hoc ipsum necessitúdinis illius máximum fúerit argumentum, quod [illegible] pusilla repéllat, sed [illegible]

it quod solent dívites : sí-
iidem illi, cum accéperint a
núibus exígua, quibus non
;ent, sua vicíssim appó-
ınt, remunerántes eos, qui,
ıod póterant, obtúlerint.
.dem, et hic, cum accépe-
: a nobis laudem verbis
:ráctam, qua nequáquam
:et, redonábit nobis per
sa facta benedictiónem,
ıa semper uti possímus.

℟. Amávit eum Dóminus, ornávit eum, stolam glo- e índuit eum, * Et ad por- ; paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lo- cam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

NDE ígitur laudatiónem il-
ıs auspicábimur? An a Ma-
ıtrátu, quem Spíritus illi
ídidit grátia? Nam mun-
ni magistrátus nequáquam
ıssunt Christianórum de-
ɔnstráre virtútes; quin pó-
ıs frequénter habent ac-
satiónem malítiæ : quam
causam? Quóniam et sol-
itúdines amicórum, et cir-
mcursatiónes, et adula-
nes aliaque permúlta, his
dióra, magistrátus solent
nciliáre. Céterum, ubi
ıus suo suffrágio designárit
quem, incorrúptum suf-
gium, aliénum ab omni
ıpicíone judícium, indu-
áta fúerit delécti compro-
tio, propter ejus, qui dé-
;it, auctoritátem.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.
Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

IN illo témpore, Dixit Jesus Discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Serm. 39. de Verb. Dom. in Joan.]

AUDISTIS modo, Evangélium quid monúerit nos, cautos nos fáciens, et volens esse expedítos et parátos ad expectándum novíssima, ut post novíssima, quæ sunt in hoc sæculo metuénda, succédat réquies, quæ non habet finem. Beáti qui partícipes facti fúerint. Erunt autem tunc secúri, qui modo non sunt secúri, et íterum tunc timébunt, qui modo timére nolunt. Ad hanc expectatiónem, et propter hanc spem Christiáni facti sumus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Nonne spes nostra non est de hoc sæculo? Non amémus sæculum. Ab amóre sæculi hujus vocáti sumus, ut áliud sæculum sperémus et diligámus. In hoc abstinére nos debémus ab ómnibus illícitis concupiscéntiis, hoc est, lumbos accínctos habére debémus, et fervére, et lucére in opéribus bonis, hoc est, lucérnas ardéntes in mánibus habére. Dixit enim ipse Dóminus discípulis suis álio loco Evangélii: Nemo accéndit lucérnam, et ponit eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

De Sanctis Marco et Marcelliano, martyribus.

LECTIO IX.

Marcus et Marcelliánus fratres, Románi, propter Christiánam fidem a Fabiáno comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt, pédibus clavis confíxis. Ad quos cum ita loquerétur judex: Resipíscite, míseri, et vos ipsos ab his cruciátibus erípite; respondérunt: nunquam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus: útinam támdiu nos hæc pati sinat, quámdiu hoc corruptíbili córpore vestíti érimus. Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfíxi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatína sepúlta sunt.

Te Deum laudámus, 18

In Laudibus Commemoratio sanctorum Marci et Marcelliani.

Vesperæ de sancta Juliana Falconerii, commemoratio Octavæ, et sanctorum Gervasii et Protasii, martyrum.

DIE XX JUNII.

QUINTA INFRA OCTAVAM S. JOANNIS FRANCISCI REGIS

(SEMIDUPLEX.)

In primo Nocturno Le-

ones de Scriptura occur-
'nte.

In secundo Nocturno Lectiones Derridétur justi simplítas, *de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco*, lxxxviij.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

[Ex Serm. 24.]

Novus ordo vigiliárum: novus hábitus imperátur: Sint lumbi vestri præcíncti. Nil de vestítu: nil de ipsíus occursus apparátu servi vígiles admonéntur: sed tota in præcingéndis lumbis mandátur cura, tota in constringéndis lumbis statúitur vis præcépti, áddito lucernárum solátio tantum, sine quo nec noctis aperítur obscúritas, nec veniéntis diéi claréscit aspéctus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Cingulum quidem est própríe indícium servitútis, quod et discúrsus expedítos reddat, et fáciat obsequéntes: sed dixísse suffécerat: Estóte præcíncti: cur lumbos potíssimum nóminat? cur tanta jubéntis reveréntia lumbórum facit magnópere mentiónem? Quæris, quare? quia in lumbis est tota córporis causa: ex lumbis tota carnis negótia suscitántur, in lumbis tota est humáni lapsus, humánæ fragilitátis occásio. Inde venit, quod virtútis ignáros reddit, éfficit segnióres.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris; et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Lectio nona de sancto Silverio, papa et Martyre, cum commemoratione ejusdem in Laudibus.

Vesperæ de sancto Aloysio sine commemoratione.

DIE XXI JUNII.

OFFICIUM

S. ALOYSII GONZAGÆ,

CONFESSORIS.

(Duplex primæ classis cum Octava, juxta decretum Benedicti Papæ decimi quarti die 12 aprilis 1742.)

Officium de Communi Confessoris non Pontificis, 114.

ORATIO.

Coelestium donórum distribútor Deus, qui in Angélico Júvene Aloysio miram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia sociásti, ejus méritis et précibus concéde ut innocéntem non secúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni Beátus vir, *de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco,* lxxxvij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Aloysius, Ferdinándi Gonzágæ Castelliónis Stiverórum Marchiónis fílius, festináto propter vitæ perículum baptísmo, prius cœlo, quam terris nasci visus; primam illam grátiam tam constánter retínuit, ut in ea confirmátus crederétur. A primo ratiónis usu, quo se Deo statim óbtulit, vitam duxit quotídie sanctiórem. Novennis Floréntiæ ante aram beátæ Vírginis, quam Paréntis loco semper hábuit, perpétuam virginitátem vovit: eámque insigni Dei benefício, nulla mentis, aut córporis pugna tentátam servávit. Réliquas ánimi perturbatiónes cœpit ætáte illa tam fórtiter comprímere, ut ne primo quidem eárum motu deinde incitarétur. Sensus étiam, óculos præcípue, ita cohíbuit, ut non modo illos nunquam in fáciem inténderit Maríæ Austríacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum Príncipis ephebos fere quotídie salutávit: sed a matris étiam vultu continéret. Homo proptérea sine carne, aut Angelus in carne mérito appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Adjecit sénsuum custódiæ córporis cruciátum. Ternis síngulis hebdómadis jejunábat, éaque plerúmque pane, et aqua tolerans;

anquam perpétuum fuisse id tempus ipsius jejú-m vidéri potest, cum ejus ndia ferme vix únciam tárent. Sæpe étiam ter in se fúnibus, aut caténis entábat: flagélla quandó- canum loris, cilícia equó- calcáribus supplévit. llem léctulum clam in-is ásserum fragméntis as-ábat, eo étiam ut cítius orándum excitarétur. gnam quippe noctis par-, summa étiam hyeme, tectus indúsio, pósitis ni génibus, vel præ lan-re jacens ac pronus, in éstium contemplatióne lucébat. Intérdiu quoque, quátuor, quinque ho-in ea sæpe perstábat nótus donec unam sal-ánimo nusquam distrác-ercurrísset. Cujus cons-iæ præmium fuit stabíli-mentis inter orándum non vagántis, imo per-a velut éxtasi in Deo de-. Ei demum ut únice ad-éret, victo post triennále rimum certámen Patre, Principátus jure in fra-translato, Societáti Je-ad quam cœlésti voce iti fúerat accítus, Romæ djúnxit.

Amávit eum Dóminus, pávit eum: stolam gló-nduit eum, * Et ad por-radísi coronávit eum. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

In tyrocínio ipso virtútum ómnium Magíster habéri cœpit. Exactíssima in eo erat legum étiam minimárum custódia, mundi contémptus singuláris, implacábile ódium sui: Dei vero amor tam ardens, ut corpus étiam sensim absúmeret. Jussus proptérea mentem a divínis rebus tantísper avértere, occurréntem sibi ubíque Deum írrito conátu fugiébat. Mira étiam próximos charitáte ampléxus, in públicis quibus alácriter ministrábat, nosocómiis contagiósam luem traxit. Qua lente consúmptus, die quem prædíxerat, undécimo kaléndas júlii, ætátis anno quarto et vigésimo jam inchoáto, cum ántea flagéllis cædi, atque humi stratus mori postulásset, migrávit in cœlum. Ibi eum sancta María Magdaléna de Pazzis tanta frui glória, Deo monstránte, vidit, quantam vix esse in cœlo credidísset: ipsúmque sanctimónia insígnem, et charitáte Mártyrem incógnitum fuisse prædicávit. Multis étiam, magnísque cláruit miráculis. Quibus rite probátis, Benedíctus décimus tértius Sanctórum fastis Angélicum Júvenem adscripsit, atque innocéntiæ et cas-

titátis exémplar, simul et Patrónum studiósæ præsértim juventúti dedit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 22.]

In illo témpore, Respóndens Jesus ait Sadducæis: Errátis nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei: in resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur, sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Lib. de Virgin.]

Virginitas est bona: id ego quoque fáteor. Atqui núptiis étiam mélior; et istud tibi asséntior: ac si libet, illud adjúngam, tanto núptiis eam præstáre, quanto cœlum terræ; quanto homínibus Angeli antecéllunt: ac, si quid prætérea addéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt: non étiam carne et sánguine coagménta sunt: in terris prætérea non commorántur; non cupiditátum aut libidinum perturbatiónibus sunt obnóxii: non cibi índigent aut potus: non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut preclára spécies possit allícere, nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

At humánum genus, cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi, studióque conténdit, ut quantum ejus fíeri potest, illas assequátur. Quómodo? Nec nubunt Angeli; at neque virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eídem insérviunt: et istud ipsum virgo. Quare si vírgines, quándiu córporis ónere deprimúntur, quid

modum Angeli in cœlum queunt ascéndere : illud vel máximo solátio comnsant, quod modo spíritu córpore sancti sint, cœli egem recípiunt. Vidésne rginitátis præstántiam? quoodo terrárum íncolas sic ficiat, ut qui córpore vesi sunt, eos incorpóreis éntibus exæquet?

℟. Sint lumbi vestri præncti, et lucérnæ ardéntes mánibus vestris: * Et vos miles homínibus expectánbus dóminum suum, quano revertátur a núptiis.

℣. Viguáte ergo, quia escítis qua hora dóminus ester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

UA enim, quæso, re difrébant ab Angelis Elías, liséus, Joánnes, veri hi irginitátis amatóres? Nulla, isi quod mortáli natúra onstábant? Nam cétera si uis diligénter inquírat, hi íhilo minus afféctu repeéntur, quam beátæ illæ ientes: et id ipsum, quo ıferióre conditióne vidénır esse, in magna est eóım laude ponéndum. Ut nim terrárum íncolæ, et ii, ui essent mortáli natúra, ossent ad illam virtútem vi t contentióne perveníre; vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratióne prædítos fuísse opórteat.

Te Deum laudámus, 18.

Secundæ Vesperæ dicuntur sine commemoratione.

DIE XXII JUNII.

secunda infra octavam

SANCTI ALOYSII.

(SEMIDUPLEX.)

Officium ut in Festo præter Lectiones, quæ sunt.

In primo Nocturno, de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[In Vit. S. Malach.]

PARENTES Aloysio fuére génere et poténtia magni. Agébat senem móribus, annis puer, expers lascíviæ puérilis, quiétus et súbditus in omni mansuetúdine: non impátiens magistérii, non fúgitans disciplínæ, non lectiónis fastídiens, non ludórum áppetens. Haud ségniter et in divínis exercebátur: pétere secrétum, anticipáre vigílias, meditári in lege, réfici párcius, oráre frequéntius; ubi tamen secréte id posset. Et ejus quidem pueritia sic erat. Porro adolescéntiam símili transívit simplicitáte et puri-

táte: nisi quod crescénte ætáte crescébat simul illi sapiéntia et grátia apud Deum et hómines. Ipse rector, ipse régula fratrum. Legébant in vita ejus, quómodo conversaréntur, et ipse ante illos præíbat in justítia et sanctitáte coram Deo. Nisi quod præter institúta commúnia, multa singuláriter faciébat, in quibus pótius præíbat omnes, et aliórum nemo illum póterat ad tam árdua sequi.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Primum et máximum miráculum, quod fecit, ipse erat. Ut enim táceam interiórem hóminem ejus, cujus pulchritúdinem, fortitúdinem, puritátem satis indicábant mores ipsíus et vita; ipsum exteriórem ita uno semper modo, ipsóque modestíssimo, et decentíssimo gessit, ut nil prorsus apparéret in eo, quod posset offéndere intuéntes. Et quidem, qui non offéndit in verbo, ille perféctus est vir. At vero in Aloysio quis unquam etiámsi curiósus observárit, deprehéndit ... sum, non dico verbum ... nutum? Quis manum ... démve movéntem ... Imo quid non ædífica... ejus incéssu, aspéctu, ha-bitu, vultu? Totum in eo ... ciplinátum, totum ... virtútis, perfectiónis ... Erat suímet potis. Sane ... tor sui ira superári non ... terat. Magna illi tam in ... quam in cunctis utrísq... hóminis sui mótibus reg... dis, vel cohibéndis cens... diligéntia, et circumspecti... multa. Sermo illi in témp... ótii aut sérius, aut nulli... óculus ejus in cápite ... nusquam ávolans, nisi ... virtúti paruísset.

℟. Amávit eum Dómin... et ornávit eum: stolam ... riæ índuit eum, * Et ad p... tas paradísi coronávit e...

℣. Induit eum Dóm... lorícam fídei et ornávit e...

Et ad portas.

LECTIO VI.

Et si habébat tempus ... rum a necessitátibus, ... tamen a sanctis meditati... bus, non orándi stúdio, ... ipso ótio contemplándi. H... bes in Aloysio quid mir... habes quid imitéris. Nunc ... quid tibi ex his sperán... sit, studiósus atténde. ... finis horum pretiósa mors ... Febre corréptus lecto de... buit; et nos cum illo omn... Extréma nostri gáudii ...

or óccupat, moderátior tamen quod lévior ínterim feris esse viderétur. Solus Aloysius festum facit. Et témpore, quo prædíxit, assúmptus ab Angelis, obdormívit in Dómino. Non immérito in consórtium Angelórum recípitur, re adéptus, quod nómine dicebátur. Et quidem ante Angelus erat non minus puritáte, quam nómine; sed nunc felícius, quando pari cum Angelis glória et felicitáte lætátur.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 22.]

In illo témpore, Respóndens Jesus ait Sadducæis: Errátis, nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei: in resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et reliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

[Epist. 42.]

Castitas, cháritas, humílitas nullíus quidem colóris sunt, sed non nullíus decóris, nec medíócris decóris, qui divínos quoque delectáre possit aspéctus. Quid castitáte decórius: quæ mundum de immúndo concéptum sémine, de hoste doméstícum, Angelum dénique de hómine facit? Dífferunt quidem inter se homo pudícus, et Angelus; sed felicitáte, non virtúte. Sed et si illíus cástitas felícior, hujus tamen fórtior esse cognóscitur. Sola est cástitas, quæ in hoc mortalitátis et loco et témpore statum quemdam immortális glóriæ repræséntat; sola inter nuptiárum solémnia morem beátæ illíus víndicat regiónis, in qua neque nubent, neque nubéntur: præbens quodámmodo terris cœléstis jam illíus conversatiónis experiéntiam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

VERUM quantálibet venustáte sui cástitas eminére appáreat, sine charitáte tamen nec prétium habet, nec méritum. Nec mirum. Quod enim absque illa bonum suscípitur? Fides? Sed nec si montes tránsferat. Sciéntia? Sed ne illa quidem, quæ lingua lóquitur Angelórum. Martyrium? Nec si tradídero, inquit, corpus meum, ita ut árdeam. Nec absque illa quódlibet bonum suscípitur; nec cum illa quódlibet exíguum respúitur. * Humílitas duábus præmíssis virtútibus in tantum est necessária, ut absque ista illæ nec esse virtútes videántur. Nempe ut cástitas, seu cháritas, detur, humílitas merétur; quóniam humílibus Deus dat grátiam. Servat accéptas; quia non requiéscit Spíritus Dómini, nisi super quiétum et húmilem. Servátas consúmmat; quia virtus in infirmitáte, hoc est, in humilitáte perfícitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

Lectio nona de sancto Paulino, cum Commemoratione ejusdem in Laudibus.

Vesperæ duplices de die Octava sancti Francisci Regis.

DIE XXIII JUNII.

OCTAVA

S. JOANNIS FRANCISCI REGIS.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne Sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. 2 de S. Vict.]

GAUDETE in Dómino, dilectíssimi, qui inter continua suæ pietátis benefícia induxit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exemplo. Iterum dico, gaudéte, quod factus de médio appropiavit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur: in terris visus est, ut esset exémplo: in cœlum levatus est ut sit patrocínio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad glóriam: factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis affectum et supplica-

ónis fructum: quid enim uærat sibi, qui nullius get?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum b inimícis, et a seductóri-us tutávit illum: * Et dedit li claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dó-minus per vias rectas, et stendit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Hæc dies gloriósæ migra-iónis ejus, dies lætítiæ cor-lis ejus, exultémus, et læ-émur in ea. Introívit in po-éntias Dómini: gaudeámus, quia nunc poténtior ad sal-rándum. Hódie pósito cór-pore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in sanc-a: símilis factus in glória Sanctórum. Hódie despécto mundo, et mundi Príncipe riumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victó-riæ. Ascéndit autem cum im-ménsa supelléctili meritó-rum, clarus triúmphis, mirá-culis gloriósus: sedet veterá-nus miles, débita jam suavitáte et securitáte quiétus: secúrus quidem sui, sed nostri sol-ícitus. O venerándam étiam psis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio, et si dís-pari voluntáte, et mali fúgi-ant, frequéntant boni: nec fácile díxerim, quid virum ádstruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam gló-riæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

O MILES emérite, qui Chris-tiánæ milítiæ duris labóribus Angélicæ felicitátis réquiem commutásti: réspice ad im-bélles, et imbecílles commi-litónes tuos, qui inter hos-tíles gládios, et spiritáles ne-quítias tuis láudibus occu-pámur, quam pium, quam dulce, quam suáve, o Joánne Francísce, in hoc loco afflic-tiónis, et in hoc córpore mor-tis, te cánere, te cólere te precári. Nomen tuum, et me-moriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum, mel et lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eia ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis: exúrge in adjutórium nobis, ut et nos de nostra ereptió-ne gaudeámus, et tu de ple-na victória gloriéris.

℟. Iste homo perfécit óm-nia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía Sancti Fulgéntii Epíscopi.

[Ex. serm. de Conf.]

Si istum Dómini sermónem secúndum lítteram velímus accípere, nihil in eo cómmodi spirituális póssumus inveníre: quid enim próficit ad ánimæ salútem, si áliquis corporáliter, aut lumbos præcíngat, aut lucérnam accéndat? In lumbis ítaque concupiscéntia carnális osténditur; in lucérnis vero fides et cháritas Christiána monstrátur. Jubens ígitur Dóminus lumbos nostros præcíngi, concupiscéntias carnis sine dúbio præcipit refrænári. Imperans autem, ut lucérnas ardéntes habeámus, hoc útique jubet, ut et lúmine veræ fídei splendeámus, et sanctæ charitátis opéribus ferveámus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Ista quæ de Evangélio propósuimus, cum prophéticis sermónibus conferámus. Utrúmque enim testaméntum Deus instítuit, unus Dóminus dedit: et si sunt utriúsque testaménti divérsa pro tempóribus Sacraménta, concórdat tamen in utróque salútis humánæ senténtia, qua præcípitur, ut non peccémus; et jubétur, ut bonis opéribus insistámus. Per Isaíam Dóminus omnes his ádmonet verbis: Auférte malum congitatiónum vestrórum ab óculis meis, quiéscite pervérse ágere, díscite benefácere. Quid est enim: Sint lumbi vestri præcíncti, nisi, quiéscite ágere pervérse? Quid est: Sint lucérnæ ardéntes nisi, díscite benefácere.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nesítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Pro Vigilia S. Joannis Baptistæ ut in Breviario.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO IX.

Fuit in diébus Hérodis, regis Judææ, Sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía; et uxor illíus de filiábus Aáron; et nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Episcopi.

[Lib. 1. in Lucam.]

Docet nos Scriptúra divína, non solum mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári: ut véluti transmíssa immaculatæ veritátis hæréditas, in eos quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur; sic Isaac a paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos, sed étiam de vice Abía, id est, nóbilis inter superióres famílias.

In Laudibus commemoratio Octavæ S. Aloysii, et Vigiliæ.

Vesperæ de Nativitate S. Joannis Baptistæ sine commemoratione.

DIE XXVIII JUNII.

DIES OCTAVA SANCTI ALOYSII.

(DUPLEX.)

Officium ut in Festo, præter Lectiones, quæ sunt:

In primo Nocturno, de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

LECTIO IV.

[Orat. de S. Gorgon.]

Aloysii pátria fuit supérna Jerusálem, cívitas illa, quæ nequáquam óculis cérnitur: nobílitas autem divínæ imáginis conservátio, ipsiúsque ad suum exémplar conformátio, quam rátio ac virtus effíciunt. Pudicítiæ quidem laude præstitit; nec modo omnes ætátis suæ, sed étiam véteres, qui eo virtútis génere floruísse dicúntur, antecélluit. Qui unquam dígnior fuit qui in públicum se inférret? Quis tamen rárius visus est? Quis óculos æque frenávit? Quis áuribus suis já-

nuas magis impósuit? Quis rursus eas divíno sermóni magis apértas hábuit? Imo quis mentem linguæ moderatrícem magis præfécit? Unus illi rubor placébat, quem gignit pudor; unus candor, quem parit abstinéntia. Quodque præclaríssimum, non magis studébat óptimus vidéri, quam esse; quin pótius in abscóndito apud eum, qui abscóndita intuétur, pietátem luculénter excolébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Nec vero ita terrénam córporis molem inédia fregit, ut ínterim húmilis et duri decúbitus phármacum áliis relínqueret: verum divinórum oraculórum lectióne, vel génuum labóre contabescéntium, et quasi solo hæréntium flexióne, vel mente súblimi, miniméque vagánte, quis eum a se superátum gloriári queat? O squálidum corpus, et induméntum virtúte sola florens! O ánimam corpus propémodum étiam sine cibo, velut matériæ expers, retinéntem, vel ut réctius loquar! O corpus tibi ipsi moriéndi necessitátem étiam ante mortem impónens, ut libertátem consequerétur ánima: nec a sensibus impediménti quicquam accíperet! O noctes insómnes, o ténera membra in terram provolúta, seque áspere præter natúram exercéntia! O lacrymárum fontes! O spíritus fervórem præ oratiónis desidério, nec frígora, nec ténebras extimescéntem! O miram a baptísmo puritátem, et sponsam Christi ánimam in puro córporis thálamo! o Christi exinanítio, et servi forma, et passiónes, ipsíus mortificatióne decorátæ.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Resolutionis desidério tenebátur: neque quisquam ita pérdite corpus amat, ut ille, excússis his compédibus summo bono adjúngi cupiébat, eóque, quem amábat, addo étiam, a quo amabátur, toto pérfrui. Nec vero tam sublími, divinóque desidério frustrátur, quodque et majus est, prænotióne bonum illud præcipit. Cumque

multa præcláre de futúra vita disseruísset, diémque extrémum festívum ac solémnem diem fecísset: ita demum obdormíscit, plenus, non humanórum diérum, quos ne in votis quidem habébat, sed diérum secúndum Deum exactórum ita plenus, ut haud sciam, an perínde quisquam eórum, qui in locupletíssima senectúte mortem obiérunt.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus: et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 22.]

In illo témpore, Respondens Jesus ait Sadducæis: Errátis, nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei: in resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur: sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 1 de Virginit.]

Non meum est illud: quóniam qui non nubent, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, qui Angelórum Dómino copulántur. Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit: et Verbum caro factum est, ut, quod caro factum est, caro fíeret Dei: tunc toto orbe diffúsus corpóribus humánis vitæ cœléstis usus inolévit. Hæc est cœléstis illa milítia, quam laudántium exércitus Angelórum promittébat in terris.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Castitas Angelos fecit: qui eam servávit, ángelus est: qui pérdidit, diábolus. Nam de resurrectióne quid dicam, cujus præmia jam tenétis? In resurrectióne autem neque nubent, neque nubéntur:

sed erunt sicut Angeli, inquit, in cœlo. Quod nobis promíttitur, vobis præsto est: votorúmque nostrórum usus apud vos est. De hoc mundo estis, et non estis in hoc mundo: sæculum vos habére méruit, tenére non pótuit. * Quam præclárum autem, Angelos propter intemperántiam suam, in sæculum cecidísse de cœlo: vírgines propter castimóniam in cœlum transísse de sæculo? Beáti vírgines, quos non illécebra sollícitat córporum, non collúvio præcípitat voluptátum. Cibus parcimóniæ potus abstinéntiæ; docet vítia nescíre, qui docet causas nescíre vitiórum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

Lectio nona de Vigilia sanctorum Petri et Pauli, Apostolorum.

In Laudibus Commemoratio Octavæ sancti Joannis, et Vigiliæ.

Vesperæ de sanctis Petro et Paulo, Apostolis, Duplex primæ classis, sine ulla Commemoratione.

DIE VII JULII.

IN FESTO

SANCTÆ PULCHERIÆ,

virginis, imperatricis.

(DUPLEX MAJUS.

Omnia de Communi Virginum, primo loco præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui beátam Pulchériam, vírginem tuam, singulári castitátis prærogativa decorásti, quique illi ad defendéndam Ecclésiam tuam, summum fídei amórem tribúere voluísti, concéde, ut ejus intercessióne, tibi perméntibus inhæréntes, ab ómnium hóstium insídiis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitatem, quóniam bonum est homini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutio-

tem. Solútus es ab uxóre? oli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non eccásti. Et si núpserit virgo, on peccávit. Tribulatiónem amen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis arco. Hoc ítaque dico, fra- res: Tempus breve est: réquum est, ut et qui habent xóres, tanquam non habéntes sint: et qui flent, tanuam non flentes: et qui audent, tanquam non gauéntes: et qui emunt, tanuam non possidéntes; et ui utúntur hoc mundo, tanuam non utántur: præterit nim figúra hujus mundi.

℟. Veni, elécta mea, et onam in te thronum meum: Quia concupívit Rex spéem tuam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Quia concupívit.

LECTIO II.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre t, sollícitus est quæ Dómini nt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, llícitus est quæ sunt mundi, ómodo pláceat uxóri, et visus est. Et múlier innupta et virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta rpore et spíritu. Quæ aun nupta est, cógitat quæ nt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri: quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit: ígitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Múlier allígáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est, cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit secúndum meum consílium: puto autem, quod et ego spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in

lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ælia Pulchéria, Augústa, patre, avo, fratre, atque viro Romanórum imperatóribus máxime nóbilis, profligátis sua præsértim ópera hæreticórum erróribus, et Cathólico dógmate circa Incarnatiónis mystérium, et Divínam maternitátem constitúto multo nobílior, ab ipsa pueritia tanta sapiéntia divínitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcádii, patris, óbitum Impérii procurátio, dum Theodósius adolésceret, commíssa fúerat, ejus arbitrátu ómnia fácerent, essétque constans opínio, uníus puéllulæ virtúte ac sapiéntia, quæ instáre atque ingrúere videbántur, perícula discússa, et felicitátem Império constitútam. Domi assídua disciplínæ exáctrix eam vivéndi formam indúxit, ut illa jam non aula imperatórum, sed Ascetérium vulgo dicerétur. Theodósium, fratrem, Eudóxiam, quam illi matrimónio conjungéndam curávit, Flaccíllam, Arcádiam, Marínam, soróres, ita imbuébat bonis móribus, exercebátque ad virtútem, ut quibus ætáte non multum præstábat, eárum moderátrix, ac propémodum mater esse viderétur. Quæ institutióne soróres quantum profécerint, vel ex hoc uno intélligi potest, quod Pulchériam imitátæ, se quæque virginitátem Deo devovérunt; utque Augústa virgo ea quæ decréverat ámplius confirmáret, omnésque voluntátis suæ testes habéret, ex auro et pretiósis lapídibus sacram mensam in Ecclésia Constantinopolitána, pro virginitáte sua, et fratris Império dedicávit, et in fronte ipsius mensæ hæc eadem inscrípsit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Potior autem ejus in Theodósio instituéndo elúxit cura, eúmque, ubi opus esset, mira quadam dexteritáte corrigébat; qui quidem talis est effectus, ut absolutíssimum óptimi, veréque Christiáni Príncipis exémplar fúerit, dum Pulchériæ consíliis est obsecútus. Post diutúrnam cum fratre concórdiam, turbis malevolórum, fraude, atque obtrectatióne in aula excitátis, tempus nacta, quo

i jam uni, Deóque vacáre
sset, secéssit in Hébdo-
m, locum Byzántio subur-
ıum, ibíque vitam agens
ıe monásticam aliquándiu
contínuit; cum vero felí-
s Impérii una cum ea
ıláret, a fratre accersíta,
deésse vidit, qui prælia
mini pugnáret, Débboram
táta, fide ac religióne ar-
ta, procéssit et missis in om-
n partem epístolis, hortán-
, monéndo, minitándo, non
cúniæ, non labóribus par-
ıs, digna effécta est, quam
tres Concílii Chalcedonén-
una ómnium voce, atque
æcónio Custódem Fídei,
cis Conciliatrícem, Expul-
cem Hæreticórum, Piam,
thodóxam, novam Helé-
m (sicut Marciánum tunc
peratórem novum Con-
ntínum) consalutárent; cui-
e sanctus Leo totíus Romá-
ecclésiæ nómine plúrimum
atularétur, ejúsque causa
ultáre se díceret, ac digna
o vota persólvere, quod
Nestoriána primum im-
táte, mox et nefário Eu-
hétis erróre perémpto dú-
cem illi et palmam contú-
at, et corónam.

℟. Dilexísti justítiam, et
ísti iniquitátem: * Proptér-
unxit te Deus, Deus tuus
eo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et
nsuetúdinem, et justítiam.
Proptérea.

LECTIO VI.

Atque hæ tantæ curárum moles, quas præsértim in Ephesíno ac Chalcedonénsi Concíliis, Romanórum Pontíficum auctoritáte convocátis, necessário suscéperat, nihílo illam ad cétera Christiánæ pietátis offícia obeúnda fecére segniórem. Assídue cœléstium rerum contemplatióne, Sacrórum Librórum lectióne, córporis afflictatiónibus sponte suscéptis se exercébat; psalmos de nocte surgens una cum régiæ famíliæ Princípibus decantábat; Dei ac Sanctórum (quorum et collóquio non semel dignáta est) cultrix exímia; quæ étiam summópere semper conténdit, ut erga eórum Relíquias cultus augerétur. Deíparam inprímis cóluit, cui hanc ipsam Deíparæ appellatiónem contra Nestorianórum blasphémias asséruit; vóluit namque summa sapiéntiæ suæ dispositióne Divína Providéntia, ut per Vírginem summa Vírginis dígnitas inofénsa pénitus servarétur: quam étiam est imitáta servándo perpétuam in ipso conjúgio virginitátem; cujus dénique cúltui amplificándo complúra templa regáli plane magnificéntia excitávit, donáriis auxit, reditibus locupletávit. In placánda divína Justítia mira pietáte enítuit. Fuit er-

ga páuperes misericórdia plane singulári, quos et matérna quadam charitáte compléxa est quoad vixit, et móriens eórum, quæ assídua effusissímaque liberálitas réliqua fécerat, scripsit hærédes. Quod cautum ab ipsa testaménto fuit, diligénter curávit Marciánus, quem pari religiónis stúdio, rebúsque ómnibus Império digníssimum, ipsa evéxerat ad impérium, sibíque hanc ipsam ob causam, salva, quam Deo vóverat virginitáte, cónjugem delégerat. Obiit anno quadringentésimo quinquagésimo tértio, magno ómnium luctu, maximísque Sanctórum Patrum, ceterorúmque ejus ævi Scriptórum láudibus celebráta.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam: próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio S. Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 17.]

In illo témpore, Dixit Jesus: Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Et réliqua.

Homilia sancti Cyrilli Alexandrini.

[De Fid. ad Pulcher., et Sorores ejus.]

Sane vos sacras, castissimásque Christi ómnium nostrum Salvatóris sponsas, religiosissimæ ac Deo dilectissimæ Imperatrices, orbis terrárum ornaméntum, sanctissimarúmque Ecclesiárum decus óptimo jure quisquis appelláverit, in quibus virórum omne virtútum genus, omnísque ornátus Divinæ Majestátis óculis gratus, acceptúsque mirífice splendet. Neque his ópibus contéstæ omnem quoque curam, ómneque stúdium adhibétis, quo fide recta, nullámque in partem vacillánte, excellátis. Neque Christi regnum capéssere, et ea, quæ illi grata sunt, fácere, et sentire omittitis, partim quidem præcláris actiónibus, partim rursum cum vestras, tum Principum quoque vestrórum aulas virginitátis glória condecorántes, partim dénique sumptuosissima templa Christo Dómino excitántes; nam et hic quoque pietátis stúdium inter cétera ille sanctis vestris ánimis impertitus est.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum * Et veniénte Dómino intrávit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor

actus est: ecce sponsus ve-
iit, exite óbviam ei.

Et veniénte.

LECTIO VIII.

.GITUR ex sacris lítteris vo-
is vere sanctis Christi Spon-
is (quanquam ad quodvis
pus bonum abúnde instrúc-
æ videámini) áliquid depró-
nam. Hinc étenim et Emma-
uélem verum, ac naturálem
eum, et Vírginem Matrem,
uæ eum péperit, veram per
osum Deíparam esse, pla-
um fiet. Ait Christus, hæc
st vita ætérna, ut cognós-
ant te solum Deum verum,
t quem misísti Jesum Chris-
um. Si cum solíus verí-
ue Dei cognitióne Jesu
hristi cognitiónem necessá-
iam, consociatámque esse
pórtet, et hoc ipsum ætér-
am vitam concíliat; cui ob-
:úrum esse potest Christum
erum esse Deum? Verbum
ane caro factum est, sed
ansit ínterim Verbum.

℟. Média nocte clamor
ctus est: * Ecce sponsus
enit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes Vírgines, ap-
te vestras lámpades.

Ecce.

Glória Patri.

Ecce.

LECTIO IX.

r ego claritátem, quam
edísti mihi, dedi eis; ut
nt unum, sicut et nos unum
imus. Qualem ítaque gló-
am Fílius a Patre accepísse
se narrat, quam nol
commúnem fécerit?
ab hac quæstióne
rat, dum ait: ut u
sicut et nos unur
Nam etsi Dei Patri
secúndum própria
stasim álius a Patr
gnoscátur, naturá
identitáte unum pla
est cum illo. At q
Verbum illud, unu
nobíscum factum
eúmdem omníno
puta secúndum ess
et naturálem identi
cum divína natúr
Creatúra distet inte
secúndum esséntia
coíre nequáquam v
quo, inquis, mod
dum natúram unur
tus est nobíscum, q
ómnino creatúram
Verbum factus est
quemádmodum i
unum et idem est c
ita secúndum natú
næ habitúdinem
quoque nobíscum.

Te Deum laudár

DIE II AUGU

tertia die infra o

SANCTI IGN.

Officium ut in c
exceptis Lectionib
In primo Noctur
tur Lectiones de
occurrente.

In secundo Nocturno Lectiones Ad hanc beátam réquiem, *ut supra*, cclxij.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuaginta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.

[Unde supra.]

Prædicatori tanta in Deo debet esse fidúcia, ut præséntis vitæ sumptus, quamvis non provídeat, tamen sibi hos non deésse certíssime sciat: ne dum mens ejus occupátur ad temporália, minus áliis provídeat ætérna. Quem si quis verba étiam per allegóriam velit intélligi, in sácculo pecúnia clausa est: pecúnia vere clausa est, sapiéntia occúlta. Qui ígitur sapiéntiæ verbum habet, sed hoc erogáre próximo négligit, quasi pecúniam in sácculo ligátam tenet. Unde scriptum est: sapiéntia abscóndita, et thesáurus occúltus, quæ utílitas in utrísque?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, et permánens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Ecce autem, qui sácculum et peram portáre prohibuit, sumptus, et aliménta ex eádem prædicatióne concédit. Nam séquitur: in eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: ut ab eis terréna stipéndia consequámur, quibus præmia vitæ cœléstis offérimus. Unde étiam Paulus hæc ipsa pro mínimo suscípiens, dicit: Si nos vobis spirituália seminávimus, magnum est, si vestra carnália metámus? Et notándum quod súbditur: dignus est operárius mercéde sua: quia jam de mercéde sunt óperis ipsa aliménta sustentatiónis, ut hic merces de labóre prædicatiónis inchoétur, quæ illic de veritátis visióne perfícitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória.

Et vos.

Nona Lectio, ex duabus fiat una, de sancto Stephano Papa et Martyre, ut in Breviario.

Te Deum.

In Laudibus Commemoratio ejusdem sancti Stephani.

Vesperæ a Capitulo de sequenti Commemoratio sancti Ignatii.

DIE VII AUGUSTI.

octava

SANCTI IGNATII.

(DUPLEX.)

Omnia ut in die Festo, præter Lectiones.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Sermo sancti Bernardi Abbatis, Gaudéte in Dómino, *ut supra*, cclxxij.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuaginta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Ex Comm. in Luc.]

Sicut duódecim Apóstolos formam Episcopórum exhibére simul et præmonstráre, nemo est qui dúbitet; sic et hos septuaginta duos figúram Presbyterórum, id est, secúndi órdinis Sacerdótum gessisse sciéndum est: tamétsi primis Ecclésiæ tempóribus, ut apostólica scriptúra testis est, utríque Presbyteri, utríque vocabántur Epíscopi: quorum unum sapiéntiæ maturitátem, álterum indústriam curæ pastorális significat. Bene autem septuagínta duo mittúntur: sive quia tótidem mundi géntibus Evangélium prædicándum erat; ut quómodo duódecim tribus Israel, ita hi propter éxteras gentes destinaréntur imbuéndas: Seu quod ipso prædicántium número totus orbis per Evangélium summæ et indivíduæ Trinitátis illustrándus intimabátur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Sicut solem hunc constr

duánum suæ lucis ámbitum mundo per septuaginta duas horas affláre sólitum: nam et Dóminus ipse, se diem, suos vero apóstolos, horas appéllat, dicens: Nonne duódecim horæ sunt diéi? Si quis ambuláverit in die, non offéndit. Et in Psalmis præcípitur: Bene nuntiáte diem de die, salutáre ejus: hoc est lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Sed et multis Sanctæ Scriptúræ locis per tres dies mystérium Trinitátis osténditur, præcipue quia Dóminus tértia die resurréxit a mórtuis. Sed et in véteri testaménto pópulus ad montem Sinai pervéniens die tértia legem accépit. Idem flúvium Jordánem, quo Baptísmi grátia commendáta est, tértia, quam adiérat, die transívit.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

Nona lectio de sancto Donato Episcopo et Martyre, ut in Breviario, cujus etiam fit commemoratio in Laudibus.

In Vesperis Commemoratio sanctorum Cyriaci et Sociorum, Martyrum.

DIE XVI AUGUSTI.

FESTUM SANCTI ROCHI.

CONFESSORIS.

(DUPLEX.)

ORATIO.

Populum tuum, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: et, beáti Rochi suffragántibus méritis, ab omni fac ánima et córporis contagióne secúrum. Per Dóminum, etc.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Rochus in monte Pessuláno natus, quanta in próximum charitate flagráret, tum máxime osténdit, cum sævissima peste longe latèque per Itáliam grassánte, pátria relicta, Itálicam peregrinatiónem súbiit. Urbes et óppida peragrándo, seipsum in ægrotántium obsequium impéndere, animamque suam pro frátribus pónere, non dubitávit. Quod beáti viri stúdium quam gratum Deo fúerit, miris sanatiónibus declarátum fuit: complúres enim pestiléntia inféctos e mortis perículo signo Crucis erípuit et integræ sanitáti restítuit. In pátriam revérsus, virtutibus

...méritis dives sanctíssime ...iit: ejúsque óbitum statim ...secúta est venerátio fidé...um. Quæ in Constansiénsi ...inde Concílio magnum ...cepísse dícitur incremén...m cum ad propulsándam ...gruéntem luem, Rochi ...ágo solémni pompa, omni ...mitánte pópulo, per eám...em civitátem, Epíscopis ...probántibus, est deláta. ...aque ejus cultus mirífice ...ropagátus est in univérso ...rrárum orbe, qui eúmdem ...bi apud Deum advérsus ...ontagiósam luem patrónum ...eligióso stúdio adoptávit. ...uibus accuráte perpénsis, ...rbánus Octávus Póntifex ...áximus, ut ejus dies fes...us iis in locis, in quibus ...orent Ecclésiæ sancti Rochi ...ómine Deo, dicátæ, Offício ...cclesiástico celebrarétur, ...ndúlsit.

℟. Honéstum fecit illum ...óminus, et custodívit eum ...b inimícis, et a seductóri...us tutávit illum: * Et dedit ...lli claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dómi...us per vias rectas, et os...éndit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Sermo sancti Augustíni ...Epíscopi.

[In Ep. Joann. Tr. 5.]

PERFECTA ista cháritas est, ...ut parátus sis mori pro fra...re. Hanc ipse Dóminus in se exhíbuit, mórtuus pro ómnibus, orans pro eis a quibus crucifigebátur, et dicens: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Sed si solus hoc fecit, non erat magíster si discípulos non habébat. Si quis tantam habúerit charitátem, ut parátus sit pro frátribus étiam mori, perfécta est in illo cháritas. Sed numquid mox ut náscitur, jam prorsus perfécta est? Ut perficiátur, náscitur: cum fúerit nata, nutrítur: cum fúerit nutríta, roborátur: cum fúerit roboráta, perfícitur: cum ad perfectiónem vénerit, quid dicit? Mihi vívere Christus est, et mori lucrum: Optábam dissólvi, et esse cum Christo; multo enim magis óptimum: manére in carne, necessárium propter vos. Propter eos volébat vívere, pro quibus parátus erat mori.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

[Ib. Tract. 6.]

HÆC est perféctio charitátis: et major omníno non potest inveníri. Sed quia non in ómnibus perfécta est, et des-

peráre non debet in quo perfécta non est, si jam nata est, quæ perficiátur: et útique si nata est, nutriénda est, et quibúsquam suis nutriméntis ad perfectiónem própriam perducénda. Quæsívimus inchoatiónem charitátis unde incípiat: et ibi contínuo invénimus: Si quis habet facultátes mundi, et vidéret fratrem suum egéntem, et cláuserit víscera sua advérsus eum, quómodo diléctio Patris manet in illo. Ergo hic íncipit ista cháritas, fratres, ut de suis supérfluis tríbuat egénti in angústiis alíquibus constitúto: ex eo, quod sibi abúndat, secúndum tempus a tribulatióne temporáli líberet fratrem. Hinc exórdium est charitátis. Hanc ita cœptam, si verbo Dei et spe futúræ vitæ nutríeris, pervénies ad illam perfectiónem, ut parátus sis ánimam tuam pónere pro frátribus tuis.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Nolite timére, de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco, lxc

OFFICIA

FESTORUM MOBILIUM

FERIA SEXTA

POST OCTAVAM SS. CORPORIS CHRISTI

festum

SS. CORDIS JESU.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Discite a me. *cum reliquis ut infra ad Laudes.*

Psalmus Dixit Dóminus. *cum reliquis, ut in Vesperis Festi SS. Corporis Christi*, 181

CAPITULUM.

(Isaiæ 12.)

Ecce Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo, quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus; et factus est mihi in salútem. Haurietis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

HYMNUS.

Auctor beáte sæculi,
Christe, Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo.
Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes
Quod vetus ille abstúlerat
Ille amor almus ártifex
Terræ, marísque, et síderum

ráta Patrum míserans,
nostra rumpens víncula.
Non corde discédat tuo
; illa amóris ínclyti:
ıc fonte gentes háuriant
missiónis grátiam.
Percússum ad hoc est lán-
cea,
ssúmque ad hoc est vúlnera;
nos laváret sórdibus
ıda fluénte et sánguine.
Decus Parénti, et Fílio,
nctóque sit Spirítui,
ıibus potéstas, glória,
gnúmque in omne est sæ-
culum. Amen.

℣. Ignem veni míttere in
rram.
℟. Et quid volo, nisi ut
cendátur?

d Magnificat, Antiphona.
mpropérium expectávit cor
ɜum, et misériam: et sustí-
i, qui simul contristarétur,
non fuit, et qui consolaré-
r, et non invéni.

ORATIO.

ONCEDE, quæsumus, omní-
ɪtens Deus, ut qui in sanc-
ssimo dilécti Fílii tuo Corde
oriántes, præcípua in nos
ıaritátis ejus benefícia re-
ılimus: eórum páriter et
tu delectémur, et fructu.
ɜr eúmdem Dóminum nos-
um.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum
:o nobis passum, * Venite,
lorémus.

Psalmus Venite, exulté-
ıus, 2.

HYMNUS.

En, ut supérba críminum,
Et sæva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!
Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt;
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.
Ex Corde scisso Ecclésia
Christo jugáta náscitur;
Hoc óstium Arcæ in látere est
Genti ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius;
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.
Hoc, Christe nobis, hoc
Pater,
Hoc Sancte dona Spíritus,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est sæ-
culum. Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Quid est homo, quia ma-
gníficas eum, aut quid ap-
pónis erga eum cor tuum?

Psalmus Dómine Dómi-
nus noster, *cum reliquis ut in
Officio parvo Beatæ Mariæ
Virginis.*

Antiphona.

Meditátio cordis mei in
conspéctu tuo semper.

Antiphona.

Elevámini, portæ æternáles,
et introíbit Rex glóriæ.

℣. Dómine, dabis pacem nobis.

℟. Omnia enim ópera nostra operátus es nobis.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Confitebor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: convérsus est furor tuus, et consolátus es me. Ecce Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam, et non timébo; quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. Et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus, mementóte quóniam excélsum est nomen ejus. Cantáte Dómino, quóniam mirífice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra. Exúlta, et lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui, Sanctus Israel.

℟. Ego sum panis vitæ: Patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso manducet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est.

LECTIO II.

[Cap. 26.]

In die illa cantábitur cánticum istud in terra Ju... Urbs fortitúdinis nostræ... Salvátor ponétur in ea ... rus, et antemurále. Ap... portas, et ingrediátur ... justa, custódiens verit... Vetus error ábiit, serv... pacem, pacem quia in te sp... rávimus. Sperástis in Dó... in sæculis ætérnis, in Dó... Deo forti in perpétuum... incurvábit habitántes in ex... célso, civitátem subl... humiliábit eam usque ad ter... ram.

℟. Ecce vídimus eum no... habéntem spéciem, neque ... córem, aspéctus ejus in ... non est: hic peccáta nostr... portávit, et pro nobis do... ipse autem vulnerátus est ... propter iniquitátes nostr... * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nos... ipse tulit, et dolóres nostr... ipse portávit.

Cujus.

LECTIO III.

Semita justi recta est, rect... callis justi ad ambulánd... et in sémita judiciórum tu... rum, Dómine, sustinúimus ... nomen tuum, et memor... tuum in desidério ánimæ... Anima mea desiderávit te ... nocte, sed et spíritu meo ... præcórdiis meis de mane ... gilábo ad te. Cum féceris ... dícia tua in terra, justít... discent habitatóres Orbis.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israel, qui facit mira...

magna solus, * Et benedictum nomen majestátis ejus ætérnum.

℣. Replébitur majestáte us omnis terra, fiat, fiat.

Et benedictum.

Glória Patri.

Et benedictum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Afferéntur in lætítia et cultatióne, adducéntur in mplum regis.

Antiphona.

Sanctificávit tabernáculum ium Altíssimus.

Antiphona.

Sicut lætántium ómnium abitátio est in te.

℣. Convérsus est furor uus.

℟. Et consolátus es me.

De Sermóne Sancti Berárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. 3 de Pass.]

Quia semel vénimus ad Cor lulcissimum Jesu, et bonum st nos hic esse, ne sinámus os fácile avélli ab eo, de quo criptum est: Recedéntes a e in terra scribéntur. Quid utem accedéntes? Tu ipse doce nos: Tu dixísti accedén:ibus ad te: Gaudéte quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. Accedámus ergo ad te, et exultábimus, et lætábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes, et afféctus mentis commutábo, jactans omne cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat Deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

LECTIO V.

Ad hoc templum, ad hæc Sancta Sanctórum, ad hanc Arcam Testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invénit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris, et amici benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo, et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum: admítte tantum in Sacrárium exauditiónis tuæ preces meas; imo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu, ámplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me; ut purificátus per te ad te puríssimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre, et ut vidére simul, sempe

et fácere tuam váleam voluntátem.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum; tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est.

Ut vivificáret.

LECTIO VI.

Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo, et in te ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténdi potest, nisi quod non solum Corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? quis tam amántem non rédamet? Quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus impii agrícolæ fodérunt manus, et pedes, latus, et Cor; stemúsque, ut cor nostrum durum adhuc, et impœnitens Amóris sui vínculo constríngere, et jáculo vulneráre dignétur. Quam charitátem Christi patiéntis, et pro géneris humáni redemptióne moriéntis, atque in suæ mortis commemoratiónem instituéntis Sacraméntum Córporis, et Sánguinis sui, ut Fidéles sub sanctíssimi Cordis symbolo devótius, ac fervéntius récolant, ejusdémque fructus ubérius percípiant, Clemens Decimustértius Póntifex Máximus ejúsdem sanctíssimi Cordis Festum quibúsdam peténtibus Ecclésiis celebráre permísit.

℟. Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus.

℟. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus, et sapiéntiæ ejus non est finis.

Et sapiéntiæ.

Glória Patri.

Et sapiéntiæ.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Antiphona.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Antiphona.

Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster maniféste véniet.

Léctio sancti Evangélii se-
ùndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

n illo témpore, Judæi, quó-
iam parascéve erat, ut non
manérent in Cruce córpora
ábbato, (erat enim magnus
ies ille Sábbati) rogavérunt
ilátum ut frangeréntur eó-
m crura, et tolleréntur. Et
liqua.

Homilía sancti Augustíni
piscopi.

[Tract. 120, in Joann.]

Unus mílitum láncea latus
us apéruit, et contínuo exí-
t sanguis et aqua. Vigilánti
erbo Evangelísta usus est,
t non díceret latus ejus per-
íssit, aut vulnerávit, aut
uid áliud, sed apéruit, ut
lud quodámmodo vitæ ós-
um panderétur, unde Sa-
raménta manavérunt, sine
uibus ad vitam, quæ vera
ta est, non intrátur. Ille
nguis, qui fusus est, in
missiónem fusus est pecca-
rum. Aqua illa salutáre
mperat póculum, hæc et
vácrum præstat, et potum.
oc prænuntiábat quod Noe
látere Arcæ óstium fácere
ssus est, quo intrárent ani-
ália, quæ non erant dilúvio
ritúra, quibus figurabátur
clésia.

℟. Misit me vivens Pater,
ego vivo propter Patrem:
Et qui mandúcat me, vivet
opter me.

℣. Cibávit illum Dóminus
pane vitæ, et intelléctus.
Et qui mandúcat.

De Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi.

LECTIO VIII.

[Homil. 84.]

Vides quanti sit véritas, per
ea quæ Judæi fáciunt pro-
phetía implétur; ália enim ex
hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites et aliórum
fregérunt crura, non Christi;
sed ad Judæórum grátiam
conciliándam, latus ejus lán-
cea aperuérunt, et mórtuo ad-
huc insúltant. O péssimam
voluntátem, ac scelestíssi-
mam! Noli tamen perturbá-
ri, o dilectíssime; quæ enim
malo illi ánimo patrárunt,
veritáti consentiébant: pro-
phetía hinc impléta est, ín-
quiens: vidébunt in quem
transfixérunt. Neque hoc tan-
tum, sed non creditúris fuit
fídei arguméntum, ut Tho-
mæ, et qui cum eo erant. Ad
hæc et arcánum mystérium
confirmátum est; exívit enim
sanguis et aqua. Non casu
et simplíciter hi fontes scatu-
riérunt, sed quóniam ex am-
bóbus ecclésia constitúta est.

℟. Recéssit Pastor noster,
fons aquæ vivæ, ad cujus
tránsitum sol obscurátus est:
* Portas mortis, et seras pá-
riter Salvátor noster disrúpit.

℣. Destrúxit quidem clau-
stra inférni, et subvértit po-
téntias diáboli.

Portas.

Glória Patri.

Portas.

De Homilía Sancti Bonaventúræ Epíscopi.

LECTIO IX.

[Lib. De lig. Vitæ.]

Porro ut de látere Christi dormiéntis formarétur ecclésia, divína est ordinatióne indúltum; ut unus mílitum láncea latus sacrum illud aperiéndo perfóderet, quátenus sánguine cum aqua manánte, prétium effunderétur nostræ salútis, quod a fonte scilicet cordis arcáno profúsum, vim daret sacraméntis ecclésiæ, ad vitam grátiæ conferéndam; essétque jam in Christo viventibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam ætérnam. Surge ígitur ánima, amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut haúrias aquas de fóntibus Salvatóris.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Díscite a me quia mitis sum, et húmilis corde.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiphona.

Sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

Antiphona.

Et dixi: ergo sine ca
justificávi cor meum, et
inter innocéntes manus me
et fui flagellátus tota die.

Antiphona.

Secúndum multitúdine
dolórum meórum in cor
meo, consolatiónes tuæ læ-
tificavérunt ánimam meam.

Antiphona.

Pone me ut signácul
super Cor tuum, ut signác
lum super bráchium tuum.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 12.]

Ecce Deus Salvátor meu
fiduciáliter agam, et non t
mébo, quia fortitúdo mea
laus mea Dóminus, et fact
est mihi in salútem. Hauriét
aquas in gáudio de fóntib
Salvatóris.

HYMNUS.

Cor, Arca legem cóntine
Non servitútis véteris;
Sed grátiæ, sed véniæ,
Sed et misericórdiæ.

Cor, sanctuárium novi
Intemerátum Fœderis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scissum utilius:

Te vulnerátum cháritas,
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.

Hoc sub amóris symbo
Passus cruénta, et mystic
Utrúmque sacrifícium
Christus Sacérdos óbtulit

Quis non amántem red
met,

Quis nos redémptus díligat,
Et Corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?

Decus Paréntì, et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit.

℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vulnerátus est propter iniquitátes nostras: attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes, præcípua in nos charitátis ejus benefícia recólimus: eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

In responsorio brevi:

℣. Qui passus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Capitulum Ecce Deus Salvátor, *ut supra.*

℟. *breve.* Vere languóres nostros ipse tulit. Vere.

℣. Et dolóres nostros ipse portávit.

℟. Languóres nostros ipse tulit.

Glória Patri. Vere.

℣. Pósuit fines tuos pacem.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

AD SEXTAM.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 53.]

Dicetis in illa die, Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus, et mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

℟. *breve.* Pósuit fines tuos pacem. Pósuit.

℣. Et ádipe fruménti sátiat te.

℟. Fines tuos pacem.

Glória Patri. Pósuit.

℣. Dirupísti, Dómine, víncula mea.

℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

AD NONAM.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 12.]

Cantate Dómino, quóniam mirífice fecit, annuntiáte hoc in univérsa terra. Exúlta et lauda, habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

℟. *breve.* Dirupísti, Dómine, víncula mea. Dirupísti.

℣. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

℟. Víncula mea.

Glória Patri. Dirupísti.

℟. Erit Dóminus nominátus in signum ætérnum.

℣. Quod non auferétur.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, præter sequentia.

℣. Hauriétis aquas in gáudio.

℣. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio Concéde, *ut supra.*

DOMINICA

POST OCTAVAM ASSUMPTIONIS,

festum

S. CORDIS B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX MAJUS.)

Omnia ut in festo Beatæ Mariæ ad Nives, quinta die Augusti, exceptis Lectionibus secundi Nocturni, quarum loco leguntur sequentes.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Apud Metaphrasten.]

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam fœminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concepit. Ad hanc igitur sanctíssimam Vírginem et Dei matrem accurréntes, ejus patrocíniis utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprésssus in monte Sion: quasi myrrha elécta * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi suavitátem.

LECTIO V.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper virgo María. Quid namque illa majus ac illústrius ullo unquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri potest? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quid illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quidpiam inter creátas res visíbiles, aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et

er éadem virgo et génitrix.

℟. Quæ est ista quæ pro-
éssit sicut sol, et formósa
anquam Jerúsalem : * Vidé-
unt eam fíliæ Sion, et beá-
am dixérunt, et regínæ
audavérunt eam.

℟. Et sicut dies verni, cir-
úmdabant eam flores ro-
árum et lília convállium.

Vidérunt.

LECTIO VI.

Hæc ejus mater est, qui a
atre ante omne princípium
énitus fuit; quem Angeli
t hómines agnóscunt Dó-
inum rerum ómnium. Vis-
e cognóscere quanto Vir-
o hæc præstántior sit cœ-
éstibus poténtiis? Illæ cum
móre et tremóre assístunt,
íciem velántes suam : hæc
umánum genus illi offert,
uem génuit. Per hanc
t peccatórum véniam con-
équimur. Ave ígitur mater,
œlum, puélla, virgo, thro-
us, Ecclésiæ nostræ decus,
lória et firmaméntum, assí-
ue pro nobis precáre Je-
um Fílium tuum et Dómi-
um nostrum : ut per te
isericórdiam inveníre in
ie judícii, et quæ repósita
unt iis qui díligunt Deum,
ona cónsequi possímus,
rátia et benignitáte Dómini
ostri Jesu Christi : cum
uo Patri simul et Sancto
pirítui glória, et honor,
t impérium, nunc et sem-
per in sæcula sæculórum.
Amen.

℟. Ornátam monílibus,
fíliam Jerúsalem Dóminus
concupívit : * Et vidéntes
eam fíliæ Sion, beatíssimam
prædicavérunt, dicéntes : *
Unguéntum effúsum nomen
tuum.

℣. Astitit regína a dextris
tuis in vestítu deauráto, cir-
cúmdata varietáte.

Et vidéntes.
Glória Patri.
Unguéntum.

OFFICIUM
SANCTI IGNATII,
PER ANNUM.

MENSIBUS
JULII ET AUGUSTI.

In primo Nocturno, de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Lectio sancti Joánnis Chry-
sóstomi.

LECTIO IV.

Qui Sanctórum mérita re-
ligiósa charitáte mirátur,
quique justórum glórias fre-
quénti laude collóquitur,
eórum mores sanctos, at-
que justítiam imitétur : quó-
niam, quem deléctat Sancti
alicújus méritum, delectáre
debet par circa cultum Dei
obséquium : quare aut imi-
tári debet, si laudat : aut
laudáre non debet, si imi-
tári detréctat, ut qui álium

laudat, laudábilem se reddat: et qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam si proptérea justos, fidélesque diligimus, quod in ipsis justítiam, fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

℟. Honéstum, cclxxxvij.

LECTIO V.

Neque enim difficile nobis est, quod ab ipsis géritur, imitári, cum sine præcedénti exémplo ab antíquis tália gesta conspícimus, ut non ipsi aliórum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seipsos nobis præbérent exémplum: ut, dum nos ex ipsis, et ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur. Unde ab origine mundi innocens Abel occíditur, Enoch Deo placens transfértur, justus Noe invenítur. Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur: Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres reddúntur.

℟. Amávit eum, cclxxxvij.

LECTIO IV.

Apostoli Discípuli Christi, credéntium magístri habéntur: e quibus erudíti Conféssóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfécti triúmphant, et Christiáni semper exércitus diábolum Deo auxíli debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu Christiáne delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exere vires, fórtiter dímica, atrócíter in prælio isto concérta. Considera pactum, conditiónem atténde, milítiam nosce: pactum, quod spopondísti, conditiónem, qua accessísti, milítiam, cui nomen dedísti.

Iste homo, cclxxxviij.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex Hom. 17 in Evang.]

Sed quómodo nos vitam corrígere valeámus alienam, qui neglígimus nostram? Curis enim sæculáribus intenti, tanto insensibilióres intus efficimur, quanto ad ea, quæ foris sunt, studiosióres videmur. Usu quippe curæ terrénæ a cœlésti desidério obdurescit ánimus: et dum

ipso usu durus efficitur per actiónem sæculi, ad ea emolliri non valet, quæ pértinent ad charitátem Dei. Sacérdos enim non distat a pópulo, quando nullo mérito vitæ suæ vulgi transcéndit actiónem.

℟. Iste est, cclxxxv.

LECTIO VIII.

Implorémus Jeremíæ lácrymas. Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides Sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Aurum quippe obscurátum est: quia sacerdótum vita, quondam per glóriam virtútum clara, nunc per actiónes ínfimas osténditur réproba. Color óptimus est mutátus: quia ille sanctitátis hábitus per terréna, et abjécta ópera ad ignomíniam despectiónis venit. Lápides vero Sanctuárii intrínsecus habebántur, nec parebántur in summi Sacerdótis córpore, nisi cum juncta Sanctórum ingrédiens, in secréto sui Conditóris apparébat.

℟. Sint lumbi, cclxxxvj.

LECTIO IX.

Nos ergo sumus lápides sanctuárii, qui apparére semper debémus in secréto Dei, quos nunquam necésse est foris conspici, id est, nunquam in extráneis actiónibus vidéri. Sed dispérsi sunt lápides Sanctuárii in cápite ómnium plateárum: quia hi, qui per vitam bonam, et oratiónem intus semper esse debúerant, per vitam réprobam foris vacant. Ecce jam pene nulla est sæculi áctio, quam non sacerdótes administrant.

Te Deum laudámus, 16.

S. FRANCISCI XAVERII, PER ANNUM.

Omnia de Communi, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francisci prædicatióne, et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti, concéde propitius, ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Lectiones Qui sanctórum mérita, *ut supra*, ccxcvij.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 29. in Evang.]

Potest omnis creatúræ nó-

mine omnis nátio géntium designári. Ante étenim dictum fúerat, in viam géntium ne abiéritis, nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ, ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Iste est, cclxxxv.

LECTIO VIII.

NEQUE étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur: Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contrádicit. Hinc est enim, quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi, cclxxxvj.

LECTIO IX.

SIGNA autem eos, qui credituri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitudo credéntium, miráculis fuerat nutriénda. Quia et nos cum arbústa plantámus, tamdiu eis aquam infúndimus, quousque ea in terra jam coaluisse videámus: et si semel radicem fixerint, irrigátio cessabit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus.

OFFICIUM

DE SS. CORPORE CHRISTI.

Recitandum sub ritu Semiduplici omnibus Feriis quintis non impeditis Festo novem Lectionum etiam translato, excepto Adventu, Quadragesima, Vigiliis, ac etiam feria illa, in qua secundum Rubricas Officium Dominicæ aliquando erit apponendum: juxta tenorem Decreti sacræ Rituum Congregationis 30 martii 1706.

Omnia dicuntur prout in die Festi, 181, *omisso* Allelúia.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo Commemoratio.

Deinde fiunt Commemorationes communes, seu Suffragia, ut in Psalterio, si facienda sunt.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Lectiones Primi Nocturni de Scriptura occurrente, cum Responsoriis, ex primo Nocturno diei Festi. Lectiones vero secundi et tertii Nocturni cum Responsoriis, sumuntur ex Octava ejusdem, ut inferius ordine mensium disponuntur.

Ad Primam, in Responsorio brevi dicitur Qui natus es de María Vírgine, *et dicuntur Preces.*

Ad Tertiam, Sextam et Nonam, Responsoria brevia dicuntur ut in die Festo sine Allelúia.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, præter Antiphonam ad Magnificat, quæ est O sacrum.

PRO MENSE JUNIO.

Lectiones secundi et tertii Nocturni sumuntur ex Feria secunda post Dominicam infra Octavam Festi ejusdem, 213.

In initio Sermonum, et Homiliarum, ubi dicitur De Sermóne sancti N. *et* De Homilía sancti N. *dicatur* Sermo sancti N. *et* Homilía sancti N.

Si occurrat aliquod Festum simplex, nona Lectio legitur de eo, et fit commemoratio in Laudibus ante suffragia quod etiam in sequentibus mensibus servandum est.

MENSIBUS

JULII ET AUGUSTI.

Lectiones secundi et tertii Nocturni sumuntur ex Feria tertia post Dominicam infra Octavam Festi ejusdem, 217.

MENSE SEPTEMBRI.

Lectiones secundi et tertii Nocturni sumuntur ex Feria quarta post Dominicam infra Octavam ejusdem Festi, 221.

OFFICIUM

CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Quod recitari potest ritu Semiduplici, quolibet Sabbato anni (extra Adventum, Quadragesimam, et Sabbata Vigiliarum et Quatuor Temporum) non impedito Festo novem Lectionum, etiam translato, exceptis tantum iis Sabbatis, in quibus sit reponendum Officium Dominicæ: juxta decretum

sacræ Rituum Congregationis, die 15 *martii* 1804.

AD VESPERAS.

Antiphona Concéptio gloriósæ, *cum reliquis de Laudibus*, ccccvij.

Psalmi consueti de sancta Maria, ut in ejus Officio parvo, clix, *Capitulum* Ab initio.

Hymnus Ave, maris stella, clxj.

℣. Concéptio recolitur sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre, ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Conceptiónem vírginis Maríæ recolámus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo, clxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟ j. Concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæcúlo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio recolámus.

Per quam.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

℟ ij. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime recolámus.

Ut ipsa.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

℟ iij. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dó-

minus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus.

Cujus.

Glória Patri.

Cujus.

MENSE JUNIO.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. in c. 12 Apoc.]

Novum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini, fíliæ Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc alias. Interim sane ingredímini magis, et vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Concépta est beáta virgo María ex progénie David.

Cujus vita ínclyta.

LECTIO V.

Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est?

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa, quod longe ante eísdem pátribus cœlítus repromíssa, quod mystícis præfiguráta mirácu- lis, quod oráculis prænun-

tiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta, quæ nulli unquam pátuit, præsignábat.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comm. in Matth. cap. 1.]

Non refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum profectus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine fíliis familiæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis acciperet, susceptósque filios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patres eórum, qui post se nati essent, aut nomine haberéntur, aut genere.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

Sequens illud est, ut quæ díximus secúndum rerum fidem generatiónis istius ordinem nec número sibi nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferatur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis: et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt: et a David usque ad transmigratiónem Ba-

bylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vitium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deinde Amasíam, Amasías autem Ozíam: et in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fœmina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scilicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmineo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

Quia.

Glória Patri.

Christus.

LECTIO IX.

Denique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta igitur labe famíliæ gentílis ribus, quæ prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María, sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus, 16.

MENSIBUS

JULII ET AUGUSTI.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Libro sancti Epiphánii Epíscopi advérsus hæreses.

LECTIO IV.

[Lib. 3. hæresi 78.]

Beata mater Dei María per Evam significátur, quæ per ænigma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit: Terra es, et in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Eva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra: hic autem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, et fíeret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium appelláta est.

℟. Concéptio, ccciij.

LECTIO V.

Evæ datum est operire corpus sensibile propter nuditátem sensibilem : Maríæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis Agnum et ovem, et ex glória ipsíus Agni et ovis fieret nobis velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Eva étiam mortis causa facta est homínibus; per ipsam enim mors ingréssa est in mundum : María vero causa vitæ, per quam génita est nobis vita, et per hanc Fílius Dei advénit in mundum, et ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit et grátia; et unde illáta est mors, illinc procéssit et vita, ut vita pro morte fieret : et qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Eva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est : e contrário per vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cœlo, et vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte, ccciij.

LECTIO VI.

De María accípitur (liceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia : Relínquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit : Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo et Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dictiónis proprietátem, quod de Adam quidem dixit, formávit, de Eva vero, non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificávit ipsam in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María corpus formásse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quod punctum et apértum est ipsíus latus, et mystéria sánguinis et aquæ, prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Concéptio tua, ccci.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Hom. 2 in Matth.]

Auditu quidem mirábile est quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per vírginis ad nos venit úterum, et fieri ex mulíere dignátus est, et ha-

bére progenitóres David, et Abraham: et quid dico, David et Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, fœminas, quas paulo ante memorávi. Hæc igitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus et diléctus filius sit sempitérni Dei, étiam filius David esse dignátus est, modo ut te filium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo Patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me, ccciv.

LECTIO VIII.

Vides ab ipso statim princípio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illíus sunt étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fíeri, quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audíeris, quia Fílius Dei, filius sit et David et Abrahæ, dubitáre jam désine, quod et tu, qui filius es Adæ, futúrus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spíritu: natus est ex mulíere, ut tu desíneres filius esse mulíeris.

℟. Felix namque, cccv.

LECTIO IX.

Proptérea duplex facta generátio est, hæc scílicet nostræ símilis, illa nostram eminénter excédens. Quod enim natus ex fœmina est, et nobis cómpetit: quod vero non ex sánguine, neque ex voluntáte carnis aut viri, sed ex Spíritu sancto, áliam nobis sublimiórem, futurámque et spíritu consequéndam generatiónem promíttit. Sed ália quoque ómnia ex símili diversitáte constábant. Nam et baptísma profécto tale suscépit, quod habéret quidem áliquid véteris, habéret et novi. Quod enim baptizátus est a prophéta, expréssit vetus: quod autem descéndit Spíritus, adumbrávit novum.

Te Deum laudámus, 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 17.

Antiphona.

Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Antiphona.

Regáli ex progénie María exórta refúlget: cujus précibus nos adjuvári mente et

spíritu devotíssime póscimus.

Antiphona.

Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

Antiphona.

Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum Ab inítio.

Hymnus O gloriósa Vírginum, clxxj.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Conceptiónem perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ devotíssime recolámus, qua celsitúdo throni procéssit. Allelúia.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre, ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum

Per Horas, Antiphonæ Laudum, Capitula et Responsoria brevia, ut in Officio Beatæ Mariæ in Sabbato.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, cccij.

Ad Magnificat, Antiphona.

Concéptio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Et fit Commemoratio Dominicæ.

PSALMORUM INDEX.

CANTICORUM INDEX.

KALENDARIUM SANCTORUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

PARS ÆSTIVA.

FESTA MOBILIA.

OFFICIA VOTIVA.